

సాధారణ సంపాదకులు: డాక్టర్ ఎస్. శంకరనారాయణన్

శ్రీ భగవద్గీత

(తొలి తెలుగు వచనభావానువాదం)

తాత్పర్యపాక పెద తిరుమలాచార్యులు

ప్రస్తావన:

ప్రొఫెసర్ కొత్త సచ్చిదానందమూర్తి,
ఉపకులపతి, శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం

పరిష్కర్త:

ఆచార్య జి. యన్. రెడ్డి

సహాయకులు:

కె. జె. కృష్ణమూర్తి

ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు

శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ ప్రాచ్య పరిశోధనాలయం,

తిరుపతి.

All Rights Reserved By

SRI VENKATESWARA UNIVERSITY,
TIRUPATI.

FIRST EDITION: 1978. 1000 COPIES

Printed at :

M/s KRANTI PRESS,
No. 12, Francis Joseph Street,
MADRAS-600 001.

P R E F A C E

This is my privilege to introduce to the world of scholars this first publication (Sri Venkateswara University Oriental Series No. 6) of the earliest known Telugu commentary on the world famous *Srimad Bhagavad Gita*. This commentary is the work of the well known Telugu Vaggeyakara (composer of songs) Peda Tirumalacharya (1475-1554 A.D.) who was a worthy son of the more reputed composer Annamacharya (1424—1503 A.D.) of Tallapakam, a village in the Cuddapah District, Andhra Pradesh. Both the son and the father were great devotees of God Sri Venkateswara, the Lord of the Seven Hills in the Chitoor District, and their songs, running to several thousands, are simply the outbursts of their sincere deep devotion to the Lord.

The commentary under publication is written in a simple colloquial Telugu that was in common use in the days to which the work belongs. Further, the author was a staunch follower of the Visistadvaita system as expounded by Sri Ramanujacharya and hence in his commentary he has closely followed that great philosopher's well known Sanskrit commentary on the *Bhagavad Gita*.

The present edition has been brought out by collating eight manuscripts of the work that are available in the Manuscript collections in the Sri Venkateswara University Oriental Research Institute, the Tamilnadu Government Oriental Manuscript Library, Madras, and the Sarasvati Mahal Library, Thanjavur. My thanks are due to the authorities of the last mentioned two MSS libraries for their kind co-operation and help they rendered us in consulting the manuscripts of their respective libraries. I offer my sincere thanks to Dr. G. N. Reddy, Professor and Head of the Department of Telugu, Sri Venkateswara University, for complying with our request to undertake the work of editing this book. He has been assisted, in this task, by Sri K. J. Krishnamoorthy, Lecturer in Telugu, and Sri A. V. Srinivasacharyulu, Research Assistant in Telugu, both belonging to the staff of our Sri Venkateswara University Oriental Research Institute. I

heartily congratulate these scholars for their success in bringing out this scholarly edition.

Our Oriental Research Institute and the present edition owe a lot to the dynamic personality of our esteemed Vice-Chancellor, Prof. K. Satchidananda Murty. It is he who has undertaken the task of reorganising the Oriental Research Institute, in the line of recommendations of a committee of experts, specially constituted for the purpose. He has sanctioned the necessary funds for bringing out this book. Above all, he has enriched this edition by adding his scholarly Introduction. I am indeed very much beholden to him for all these kind acts.

I thank Sri D. Hanumantha Rao of Kranti Press, Madras, for printing this book in an attractive manner within a short period.

5th March, }
1978 }
TIRUPATI. }

S. SANKARANARAYANAN,
General Editor,
Director,
Sri Venkateswara University
Oriental Institute,
TIRUPATI.

ప్రస్తావన

ప్రొఫెసర్ కె. సచ్చిదానందమూర్తి

ఉపకులపతి

శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం

1

శ్రీ విష్ణుభక్తిప్రచారం, ఆంధ్రసారస్వతసేవ అపారంగా చేశారు శ్రీ తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు, ఆయన సంతతిన్నీ. క్రీ. శ. 12-13 శతాబ్దాలవాటి వీరశైవ కవులవలెనే వీరున్న ప్రజాసామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండే భాషలో రచనలు చేసి, తెలుగుకు చాలా స్ఫూర్తినిచ్చి, దాన్ని ఎంతగానో వృద్ధి చేశారు. ఒకే కుటుంబానికి చెందినవారు ఇంతటి మహాకార్యం నిర్వహించటం, ఇంత దీర్ఘకాలం (150 ఏండ్లు) సారస్వతకృషి చేయటం, వీరి సమిష్టినిర్వాహానికంటే గురుతరమైనది ఇంతవరకు ఇంతెవరూ సాధించలేకపోవటం విశేషాలు.

క్రీ. శ. 10 వ శతాబ్దంలో నేటి కర్నూలుజిల్లాలోని నందవరం అనే పట్టణాన్ని నందుడనే రాజు పాలిస్తుండేవాడు. ఆయన కాశీయాత్రకు వెళ్లి నప్పుడు అక్కడ కొందరు వైదికబ్రాహ్మణులు చాముండేశ్వరి(చౌడేశ్వరి) ఉపాసకులు ఆయనకు పరిచయం అయ్యారు. తర్వాత వారణాసిలో జమంరాగా ఆ బ్రాహ్మణకుటుంబాలు ఆంధ్రదేశానికి వలస వచ్చి, ఈ రాజాశ్రయంలో నందవరంలో స్థిరపడి నందవరీక బ్రాహ్మణులుగా పేర్కొనబడ్డారు. వారిలో చాలామంది తర్వాత నియోగులయ్యారు. కాలక్రమాన నేటి కర్నూలు, కడపజిల్లాల్లో వారి కుటుంబాలు వ్యాపించినయి. కడప జిల్లా, రాజంపేటతాలూకా, తాళ్లపాకగ్రామంలో “తాళ్లపాక” ఇంటిపేరుగా వివసిస్తున్న ఒక కుటుంబంలో అన్నమయ్య క్రీ. శ. 1424*లో జన్మించారు. ఈయన

* శ్రీ వేటూరి ప్రభాకర శాస్త్రి, డా. వేటూరి ఆనందమూర్తి ప్రకారం, అన్నమయ్య క్రీ. శ. 1408 లో జన్మించారని శ్రీ సాధు సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి, శ్రీ చాగంటి శేషయ్య, శ్రీ గౌరిపెద్ది రామసుబ్బ శర్మ భావించారు.

తిరుమలయాత్ర చేసి అక్కడనే శ్రీవైష్ణవం స్వీకరించారు. భగవదాజ్ఞానుసారం ఇది జరిగిందని చెప్పుతారు. అప్పటినుంచి ఈయన అన్నమాచార్యులుగా పేరొందారు. (క్రీ. శ. 1440 లో ఈయనకు శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి సాక్షాత్కారం కల్గింది. అహో బిలమతస్థాపకులు, యతిశ్రేష్ఠులు, మహాయశస్సంపన్నులు, “అముక్తమాల్యద”లో నుతింపబడినవారు అయిన శతకోపముని వద్ద వేదాంతాదిశాస్త్రాలు అధ్యయనం చేశారు. వీరిది వడగలై ప్రస్థానానికి చెందిన విశిష్టాద్వైతం. ఈయన కిద్దరు భార్యలు, ఇద్దరు కుమారులు, ఇద్దరు కూతుళ్లున్ను. బంగుటూరు పాలకుడుగాను, చంద్రగిరి అధీశుడు గాను ఉండి (క్రీ. శ. 1486 లో విజయనగర సింహాసనాన్ని అధిష్టించిన సాళువ నర సింహరాయలకు అన్నమయ్య “హితుడు, గురుడు, బంధువు” కాగ్లాడు. అందుచేత ఈయనకు గౌరవం ఐశ్వర్యం ప్రాభవం కలిగినయి. అయినప్పటికి అన్నమయ్య ఎన్నడు రాజుమీద కవిత్వంగాని, ఆయనకు అంకితంగా ఒక పద్యంగాని, కీర్తనగాని చెప్పకపోవటం, ఈయన ఏకాంతభక్తికి తార్కాణం. ఈయన 32 వేల సంకీర్తనలు, 12 శతకాలు, ఇంకా నాలుగు ఇతర రచనలు చేశారు. తిరుమలలో సంకీర్తనభండారం స్థాపించారు. ఈయన మొదటిభార్య, కొడుకులు, మనమళ్లు, అల్లుళ్లు, దోహిత్రులు కూడా పండితులుగా, కవులుగా, కీర్తిగాంచినవారు. అన్నివిధాల సార్థకజన్ముడు మహా పురుషుడు అయిన అన్నమాచార్యులు (క్రీ. శ. 1503 లో) పరమపదించారు.

అన్నమాచార్యులు ఆది ఆంధ్రపదకవి, తెలుగులో తొలి వాగ్గేయకారులు. ఈయన జయదేవునిచే ప్రభావితుడై, కర్ణాటకగేయరచయిత శ్రీపాదరాయస్వామి ఒక విధంగా తనకు మార్గదర్శకుడు కాగా, “పావనములు, హరిభక్తివిభావనములు, సర్వ మంత్రపరమ రహస్యోద్భావనములు, గాయక నికరావనములు, వరకవిత్వ వాణీవీణా నాదంబులు, కృతసుజనాహ్లాదంబులు, యతిలోకాగమవీధులు, వేంకటశైలవల్లభరతి క్రీడారహస్యంబులు,”* అయిన పదాలు నిర్మించారు. పురందరదాసు ఈయనను గురు తుల్యునిగా భావించారు; క్షేత్రయ్యపై ఈయన ప్రభావం బాగా పడింది. తర్వాతి కర్ణాటకసంగీతజ్ఞులుకూడ ఈయనకు ఋణపడినవారే. ఇప్పటియన సంకీర్తనలు రాగి, రేకులమీద వ్రాసినవి 14858 లభిస్తున్నయి; సగానికిపైగా పోయినయి. ఇంతటి విస్తృతసాహిత్యాన్ని సృజించినవారు కొద్దిమందే ఉంటారు.

గోపికలు దుర్జరగేహశృంఖలాలు తప్పించుకొని, మదర్థోజ్జిత లోకవేదస్సులైన మహాభాగుని శ్రీకృష్ణుడే ప్రశంసించారనీ, మునులకుకూడా దుర్లభమైన భక్తి

* చిన తిరుమలయ్య “సంకీర్తన లక్షణం.”

గోపికలచే ప్రవర్తితమైంది అనీ, తమ హరికథోద్ధీతంచేత భువనత్రయాన్ని పవిత్రం చేసిన నందప్రజప్తీల పాదరేణువులకు మాటిమాటికి నమస్కరిస్తాననీ, శ్రీకృష్ణుని స్నేహితుడు, మహాభక్తుడు, ఉద్ధవుడు చెప్పారనీ, శ్రీమద్భాగవతంలో ఉంది. భక్తి సూత్రకర్త మహర్షి నారదుడు భక్తి పరమప్రేమరూపమనీ, భగవదర్పిత అఖిల ఆచారత, తద్విస్మరణంలో పరమవ్యాకులత, భక్తికి లక్షణాలనీ చెప్పి, అట్టి భక్తికి పరమోత్తమ ఉదాహరణంగా ప్రజగోపికలభక్తి అన్నారు. అట్టి భక్తి పరమప్రేమ రూపమైనా, అందులో భగవంతుని మాహాత్యజ్ఞానవిన్మృతి ఉండదు. శృంగారంచే ఓతప్రోతమైన ఇట్టి దివ్యభక్తిని మొట్టమొదటిసారిగా అన్నమాచార్యులు తెలుగులో రచింపబడిన సంకీర్తనల ద్వారా ద్రవిడాంధ్రదేశాలలో ప్రచారంచేసి ప్రజగోపికాభక్తి సంప్రదాయాన్ని జనసామాన్యానికి తెలిసేట్లు చేశారు. పరమాత్ముడు, నిఖిలాత్ముడైన గోవిందునితో రూఢభావం ఏర్పడినప్పుడు వ్యభిచారదుష్టులు కూడా పవిత్రులవుతారు; సాధారణశీలంగలవారి కామంకూడా పరిణామం చెంది భక్తిగా మారుతుంది. అలాటి రూఢభావం కల్గటానికి రాధామాధవుల, శ్రీవేంకటేశ్వరుల రతిక్రీడారహస్యావగాహన ఒక మార్గం. అన్నమాచార్యుల కీర్తనలు నాయకాభావం—గోపీభావం చెందిన మహా భావుకుడు వ్రాసినవి. నమ్మాళ్వారుల గోదాదేవియొక్క, కొందరు సూఫీల, సెయింట్ టెరిసాఇత్యాది క్రైస్తవ రహస్యవాదుల రచనల వలెనే అన్నమాచార్యుల సంకీర్తనల లోతులు తత్తత్త్వవిదులకే బాగా అవగతం అవుతాయి. ఈయన కుమారుడన్నట్టుగా ఈ సంకీర్తనలు—

“నెట్టిన వేదాంతములై నిత్యములై పొడసూపీ
పుట్టుతోనె గురువులై బోధించీని
గట్టి వరాలిచ్చే శ్రీవేంకటనాథుని మెప్పించీ
నట్టి తాళ్లపాక అన్నమయ్య పదములు”

2

అన్నమాచార్యుల రెండవభార్య అక్కలమ్మ. వారికిపుట్టిన కుమారుడు పెద తిరుమలయ్య. లేక పెద తిరుమలాచార్యులు. ఈయన క్రీ.శ. 1475 లో జన్మించారు.*

* శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు కనిపెట్టిన ఆధారంపై, శ్రీ వేటూరి ప్రభాకర శాస్త్రిగారు క్రీ. శ. 1478 అనీ, డా. వేటూరి ఆనందమూర్తి క్రీ. శ. 1458-60 మధ్య అనీ అన్నారు.

ఈయన అన్న నరసింహకవి. అన్నమయ్య మొదటి భార్య తిమ్మక్క కుమారుడు. బహుశా “కవికర్ణరసాయనాన్ని” రచించినవారు. వీరి కుటుంబానికి ఆశ్రయమైన సాళువ నరసింహరాయల అనంతరం (క్రీ. శ. 1491 నుండి) వీరికి రాజకీయవాతావరణం ప్రతికూలమైంది. సాళువ నరసింహరాయల కుమారుల్ని బందీలనుగా ఉంచి నామమాత్రపాలకులనుగా చెప్తూ, వారిపేనాని తుళువ నరసనాయకుడు, ఈయన కుమారుడు వీర నరసింహరాయలు, కొంతకాలం పరిపాలనచేసినందువలన, వీరనరసింహరాయలు క్రీ. శ. 1505 లో విజయనగరసింహాసనం స్వాధీనమైతనందువలన, అన్నమాచార్యులు, ఆయన కుమారులున్న సాళువ నరసింహరాయల కుమారుల పక్షియై నందువలన అన్నమాచార్యుల కుటుంబానికి ఈ అవస్థ కలిగింది. అరులెవరో (వీళ్లు తుళువ నరసనాయకుడో, వీర నరసింహరాయలో కావచ్చును) ఈయనపై కత్తి విసిరారనీ, ఆ ఖడ్గదార ఈయనకు దండగాను కస్తూరివాటుగాను అయిందనీ ఒక కీర్తనలో ఈయనే చెప్పాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో పెద తిరుమలాచార్యులు స్వస్థలంవీడి తిరుమలలో నివసించాల్సి వచ్చింది. వీర నరసింహరాయల తర్వాత క్రీ. శ. 1509 నుంచి 1529 వరకు కృష్ణదేవరాయలు విజయనగరసమ్రాట్లు. ఆయన ఆస్థానానికి పెద తిరుమలాచార్యులు వెళ్లినట్లు, సత్కారం పొందటానికి ప్రయత్నించినట్లు, ఆచార్యులు పత్రితాధర్మాన్ని గురించి చెప్పిన పద్యాన్ని తెనాలి రామలింగకవి అవహేళన చేసినట్లు, అయినా కృష్ణదేవరాయలు ఈయనకు యథోచితసత్కారం చేసి పంపినట్లు రవ్వంత ఆధారం ఉంది.* మొత్తంమీద ఆకాలంలో పెద తిరుమలాచార్యులకు రాజాశ్రయం లేనట్లే.† కాని సాళువ తిమ్మరుసుమంత్రికి ఆచార్యులపై ప్రేమాదరాలు ఉండేవి. కాబట్టి తన చివరిరోజుల్లో తిమ్మరుసుమంత్రి తిరుమలలో పెద తిరుమలాచార్యుల అండన జీవించాడు. కృష్ణదేవరాయల తర్వాత విజయనగరచక్రవర్తి అయిన అచ్యుతదేవరాయలు (క్రీ. శ. 1529-1542) పెద తిరుమలాచార్యులకు స్నేహితుడు, శిష్యప్రాయుడు. ఆ తర్వాత వచ్చిన రాజులందరు కూడా పెద తిరుమలాచార్యులకు

* శ్రీ గురుజాడ రామమూర్తిపంతులు “కవిజీవితములు.” పుట 236 ఆధారంగా డా. జేటూరి ఆనందమూర్తి “తాళ్లపాకకవుల కృతులు- వివిధసాహితీ ప్రక్రియలు” 1974, పుట 350-1 అధోజ్ఞాపిక.

† కృష్ణదేవరాయలు తాళ్లపాకవారి ఒకటి రెండు అగ్రహారాలను, వారే ర్పరచిన కైంకర్యాలకు చెందిన ప్రసాదభాగాలను కొన్నిటిని. వారికి దక్కకుండా చేశాడు; అందుచే వీరిపట్ల ఆయన ప్రతికూలుడు.

అయన కుటుంబానికి అన్నివిధాల అండగా ఉన్నారనే తెలుస్తోంది. పెర్నావో నూనిజ్ వ్రాతల్లో అచ్యుతదేవరాయలు దుర్మార్గుడు, క్రూరుడు, పిరికివాడు, విశ్వాస ఘాతుకుడుగా చిత్రంపబడ్డాడు; కానీ రాజనాథడిండిముని “అచ్యుతరాయాభ్యుదయం”లో అచ్యుతదేవరాయలు సమస్తగుణకోభితుడుగానే వర్ణింపబడ్డాడు. ఆ విదేశీయ ఆశ్వ వ్యాపారిమాటలుగానీ, ఈ ఆస్థానకవి ప్రశంసలుగానీ పూర్తిగా సత్యాలు కాజాలవు. అచ్యుతదేవరాయలను ఇతర అనేక మధ్యకాలీయపాలకులతో పోల్చితే పెద్దగా తీసి పోడు. ఇతర విషయాలెట్లుంటేనేమి. అచ్యుతదేవరాయలూ, తర్వాతవచ్చిన నామ మాత్రపక్రవర్తి సదాశివరాయలూ (క్రీ. శ. 1542-76) వాస్తవంగా అధికారం చెలాయించిన ఆరవీడు రామరాజు (క్రీ. శ. 1542-65), పెద తిరుమలాచార్యుల కుటుంబానికి అనుకూలురు. ముఖ్యంగా అచ్యుతదేవరాయలు వీరికి ఆశ్రయకల్పవృక్షం.

కొన్ని కైఫీయత్ల ద్వారా ఒక గాథ, కొన్ని వివరాలు తెలుస్తున్నాయి :— అచ్యుతదేవరాయలు పెద తిరుమలాచార్యులకు మొదటగా ఇప్పటి కడపజిల్లాలోని మాచునూరుగ్రామం ఇచ్చాడు. ఆచార్యులు ఆ గ్రామంలో ఉంటూ ఉండేవారు. ఒక సారి కొందరు దొంగలు తిరుమల ఆలయంలోని ఉత్సవవిగ్రహాన్ని సంపుటంతో సహా అపహరించి తీసుకుపోతుండగా, కొంతదూరం వెళ్ళినాక వాళ్ళకు ప్రపంచం కనపడకుండాపోయి చీకటి కమ్మింది. వాళ్ళు అప్పటికి మాచునూరు ప్రాంతానికి ఒచ్చారు. వాళ్ళ వ్యాకులతకు శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామికి కరుణకలిగి. తనను సమీప గ్రామంలో ఉన్న పెద తిరుమలాచార్యుల కప్పగించితే వాళ్ళ కళ్ళు చక్కబడతవని అనతిచ్చారు. ఆచార్యులు ఎక్కడ ఉండేది విచారించి తెలుసుకుని, మాచునూరు వచ్చి, అయనకు దొంగలు విగ్రహాన్ని అప్పగించి, తమ వృత్తాంతం విన్నవించి, స్వస్థులై వెళ్ళిపోయారు. ఆచార్యులు విగ్రహాన్ని సంప్రదించేసి ఇంట్లో ఉంచి పూజచేస్తూ, దాన్ని తిరిగి తిరుమలకు పంపవలెనని, తిరుమలలో స్వామినిన్నిదిలో ఉండే ముఖ్యస్తులకు దానిని తిరుమలకు వేంచేపు చేసుకోమని వర్తమానం పంపారు. వారు విగ్రహాన్ని తీసుకువెళ్ళటానికి మాచునూరుకు పల్లకి తీసుకెళ్ళాలని నిశ్చయించిన రోజు ముందురాత్రి వారికి స్వప్నంలో వెంకటేశ్వరస్వామి సాక్షాత్కరించి తాను తిరుమలాచార్యుల వద్దనే వేంచేసి ఉండాలని ఆభిలషిస్తున్నానని, ఆ విగ్రహం తిరుమలకు తేనెక్కరలేదని అనతిచ్చారు. వారీవిషయం ఆచార్యుల కెరుక పరచారు. ఈ విషయం అచ్యుతదేవరాయలకు కూడా తెలియజేయబడింది. అప్పుడాయన మాచునూరు వచ్చి స్వామికి అర్చన, దీపారాధన చక్కగా జరగాలని చాలాగ్రామాలు, జాగీర్లు ఆచార్యులకు దానం చేశాడు. ఇవి తాళ్ళపాకవారి అగ్రహారాలుగా శిలాశాసనాలు, భోగపట్టాలు

రుజువుచేస్తున్నాయి. మాచునూరు కాకుండా తిరుమలాచార్యులకు అద్యుతదేవరాయలు క్రిందిగ్రామాలను అగ్రహారాలుగా ఇచ్చాడు. ములికినాటి సీమలోని తుమ్మలూరు, గిద్దలూరు సీమలోని పొడదుర్తి, దువ్వూరు సీమలోని కామనూరు, అవిదెన అగ్రహారానికిచెందిన వేటపల్లె మజుకూరు, రాజువారి సీమలోని టంగుటూరు వగైరా గ్రామాలు. ఇవన్నీ రాయల సంస్థానం అంతరించేవరకు తాళ్ల సాకవారి అనుభవంలో ఉండేవి. పెమ్మసాని తిమ్మానాయని ప్రభుత్వంలో కూడా కొన్ని దినాలు వారికే ఇవన్నీ చెల్లినయి. తర్వాత మట్లవారు సిద్ధవటం-చెన్నూరుసీమ ఏలుతుండగా వీటిలో కొన్ని గ్రామాలు జప్తు చేశారు; మరికొన్నిటిని మహమ్మదీయపాలకులు జప్తు చేశారు; కొన్ని పాలెగాండ్ల, దొంగల ఉపద్రవాలవలన పాడుబడి పోయినయి.*

పెద తిరుమలాచార్యుల మహిమను చెప్పే రెండు సంకీర్తనలు - బహుశా ఆయన పెద్ద కుమారుడు వ్రాసినవి - ఉన్నయి. వాటిలో “గుఱులుగూడి యలుగులు, తిరుగణారి చుట్టుకొన్న తురువదోవ నతడు, కమలనయనువి దలచిన మాత్రాన కకపికలై పారెను” అనీ, “దేవుడొక కన్ను దయచేసి తనవద్దికి సంపిన నతడు, పావను డితడు తా నొక్క కన్నిచ్చె పరుషలు చూడగా” అనిన్నీ చెప్పబడింది.† ఈయనపై విసిరేయబడిన కత్తి పుష్పదామమైందని ఈయన నాల్గవకుమారుడు; అది ఈయన వెన్నుసోకినంతనే తునకలైందని పెద్ద కుమారుడున్ను ప్రశంసించారు.

తాళ్ల సాకవారు తాము “కాపులము మేము” (వ్యవసాయం వృత్తిగా గలవారం) అని చెప్పుకున్నారు. వారు “పోడు నరకీ, చేను దున్ని, మంచివానపదనున విత్తి, కలుపు దవ్వి, వెలుగు వెట్టి, యెరువులు వేసి, పంటలు పండించి” అనుభవించే వారు. తాను జేయుచున్న కృషిగోరక్షవాణిజ్యాదులు భగవద్గీలకువయోగంబుగావున అవి ఆయన పూజలే అని తిరుమలాచార్యులు భావించారు. అందుకనే ఈయన ఒక వ్యావసాయక అలంకారాన్నిచెప్పాడు:— వరాత్పురుడు క్షేత్రజ్ఞుడు, జీవులాతని కమఠీయ్య తిరుమలాచార్యులు స్వంతభర్తృతో అరణ్యాలునరికించి గ్రామాలను

* మెకొంజీ సంగ్రహం లోని నెం. R. 1225 మాచునూరు కైఫియ్యత్ కు శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు చేసిన నకలు; ఇతర కైఫియ్యత్ లకు ఆయన చేసిన నకళ్లు, పెద తిరుమలాచార్యుల జీవితచరిత్ర ఇంకా వివరంగాకల సామగ్రి శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యులు తనవద్ద ఉండన్నారు, కాని నేను దాన్ని చూడ లేదు.

† శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి “అన్నమాచార్య చరిత్రము” పుట 65.
గృ వెంకటేశ్వరవచనం.

బిస్తీలుగా చేశారనీ, చెరువులు తవ్వించారనీ, కాలువలు పునరుద్ధరించారనీ, వనాలు వేశారనీ కైఫియ్యత్‌లు చెప్పుతున్నాయి. ఈయనాక పెద్ద భూస్వామి లేక పెదకాపు, అగ్రహారీకుడు, “కులక్”, వ్యవసాయానికి ఎంతో తోడ్పడినవారు.

అంతేకాకుండా పెద తిరుమలాచార్యులు మహాదాతకూడా. ఈయన, వీరి సంతానం, కనీసం 27 గ్రామాలు శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామికి సమర్పించినట్టు శాసనాలున్నాయి. తనకు లభించిన అగ్రహారాలన్నీ చాలావరకు వచ్చినవి వచ్చినట్టుగా ఈయన భగవదర్పణంచేశారా అని తోస్తుంది. ఒకటి రెండు గ్రామాలు కొనికూడా స్వామికి సమర్పించారు. పైగా తనసొమ్ముతో ఎన్నో కైంకర్యాలు ఈయన ఏర్పాటు చేశారు. అందులో కొన్ని: (1) రెండుమంటపాలు కట్టించి వాటిలో బ్రహ్మాత్సవ సమయంలో “ఉంజల్ సేవ,” నైవేద్యం జరిగేట్టు చేశారు. (2) పూర్వపుకోనేరును నవళీకాలితంగాను, తత్తటాంకణగోపురద్వారాలను, భూవరాహస్వామి చుట్టుమాలె ప్రాకారాన్ని కట్టించారు. కోనేటిలోని సీరాళిమండపోద్ధరణ, చుట్టు ప్రదక్షిణమండప నిర్మాణం చేయించారు. (3) పుష్కరిణిగట్టన రాతి దీపస్తంభం కట్టించి ప్రతి గురువారం దానిపై దీపం వెలిగించే ఏర్పాటు, ముక్కోటిద్వారణాడు పుష్కరిణి గట్టన 32 దీపాలు వెలిగించే ఏర్పాటు చేశారు. (4) కార్తికమాస వనభోజనానంతరం ఉత్సవమూర్తి ఆలయానికి తిరిగి వస్తూ ఆగి పూజానైవేద్యాలు స్వీకరించటానికి 12 మంటపాలు కట్టించారు. (5) మన్నసముద్రం గ్రామంవద్ద ఒకటి. ఆళ్వారుతీర్థంవద్ద ఒకటి (రెండు) మంటపాలు కట్టించారు. (6) ఆళ్వారుతీర్థం వద్ద విగ్రహప్రతిష్ఠ చేశారు. తెలుగు సుప్రభాతం గానం చేసే ఏర్పాటు చేశారు. (8) వైవాహికాత్సవం. ఉల్లకొట్టువేడుక, వనభోజనోత్సవం - ఈయన, ఈయనకొడుకులు ప్రారంభించారు. (9) బ్రహ్మాత్సవం మరింతవైభవోపేతంగా చేయించారు. (10) క్రీ. శ. 1531 లో విజయనగరంలోని విఠల ఆలయానికి దానం చేశారు. (11) క్రీ. శ. 1536 లో విజయనగరప్రధానమంత్రులుగాను, దండనాథులుగాను ఉన్నవారి నుండి వారు లోగడ ఏర్పరచిన కైంకర్యాలతాలూకు ప్రసాదభాగాలను 11,703 పజాలకు పెద తిరుమలాచార్యులు శాశ్వతంగా తన వంశానికి చెందేట్టు కొనుక్కున్నారు. (12) క్రీ. శ. 1553 లో చిన్న కంచిలో కొన్ని ఉత్సవాలు ఏర్పాటు చేశారు.

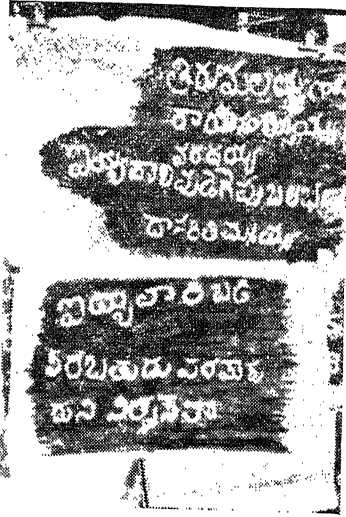

తిరుమల తిరుపతులలోను, ఇతరచోట్ల ఉన్న శాసనాల ద్వారా ఇవన్నీ తెలుస్తున్నాయి.* ఇవన్నీ చేయటానికి, పైగా సంకీర్తనభండారవ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయటానికి పెద తిరుమలాచార్యులు ఎంతటి భాగ్యవంతులో, మనం ఊహించవచ్చు. ఇంతటి సంపన్నులు, ఇంతటి దాతలు తెలుగు కవి పండిత లోకంలో మరెవరూ, ఎన్నడూ లేరేమో!

(13) కడపజిల్లా రాజంపేట తాలూకా కోడూరికి పడమట 11 మైళ్ళ లోపున్న గుండాలోనలో ఇంతవరకు వెలుగుమొగం చూడని కొత్తశాసనం ఒకటి పెద తిరుమలాచార్యులది దొరికింది. ఈ శాసనం క్రీ.శ. 1535 నాటిది. పెద తిరుమలయ్య గుండాలోనలో హనుమంతుని ప్రతిష్ఠించినట్లు శాసనంలోవుంది. పక్క చిన్న శాసన భాగాల్లో ఈయనతో వెళ్లే పరివారంపేర్లు వున్నాయి. (ఈ క్రింది శాసన ప్రతిబింబాలు చూడండి)†

1

2

3

* ఆన్నమయ్యవి, పెద తిరుమలయ్యవి వారి సంతానానివి దాదాపు 25 శాసనాలు తిరుపతిలో దొరికినాయి. వీటిలో పెద తిరుమలాచార్యుల మొదటి శాసనం క్రీ. శ. 1517 నాటిది. తాళ్లపాకవారి ఆఖరి శాసనం క్రీ. శ. 1558 నాటిది. వేరే కూడా ఉన్నాయి.

† వ్యయప్రయాసల కోర్చి ఈ శాసనం శ్రీ మైసంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం గారు (తెలుగు పండితులు) సేకరించింది. నాకు శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు సంపాదించి ఇచ్చింది.

పెద తిరుమలాచార్యులు చేసిన కార్యార్థి కెల్ల ఆశ్చర్యకరమైంది, ఇంకెవరూ ఎన్నడూ చేయండి. బహుశా చేయలేంది తనతండ్రియొక్క. తనయొక్క అనేకవేల సంకీర్తనలను, తన లఘుకృతులను, పెద్ద పెద్ద రాగిరేకులపై చెక్కించి భద్ర పరచటం. ఈయన కుమారుడు చిన తిరుమలాచార్యుల సంకీర్తనలుకూడా ఇలానే రాగిరేకులపైకి ఎక్కించారు, అన్నమరాజు తిమ్మయ ఇత్యాదులు రేకులపై వీటిని ఎక్కించారు. ఎంతోమంది ఎన్నోవిండ్లు ఎంతో ప్రయాసపడి ఈ కార్యక్రమం పూర్తిచేసి ఉండాలి. ఎన్నోలక్షలు దీనికి ఖర్చై ఉండాలి. అన్నమాచార్యులే ఒక సంకీర్తనభండారం స్థాపించినట్టు కన్పడుతుంది; అయితే అది బహుశా తాళపత్రాదుల పైన వ్రాయబడిన సంకీర్తనలభండారం అయి ఉంటుంది. రాగిరేకులపై వ్రాయబడ్డ సంకీర్తనల భండారాన్ని ప్రారంభించింది. దాన్ని వ్యవస్థీకరించింది పెద తిరుమలాచార్యులు. క్రీ. శ. 1530 నాటికిది జరిగింది. తిరుమలలో వెంకటేశ్వరస్వామి ఆలయంలో విమానప్రదక్షిణప్రాకారమంటపాన్ని ఆనుకుని, ఉత్తరంవైపున రామానుజుల గుడిప్రక్కన ఈ సంకీర్తనభండారం స్థాపించి, అందులో సంకీర్తనలు చెక్కబడిన రాగిరేకులు భద్రపరచటం ప్రారంభించారు. వీటికి దీపాలు, నైవేద్యం సమర్పించటం, జీతం, ప్రసాదాలు ఇచ్చి వీటిని పాదేవారిని ఏర్పరచటం, వీటిగానం వినేవారికి పన్నీరుబుడ్లు, చందనతాంబూలాదులు ఇవ్వటం - ఇదంతా సమకూర్చారు. నిత్యం తిరుమంజనసమయంలోను, శుక్రవారంనాడు పునుగుకాపు సమయంలోను. బ్రహ్మోత్సవ రథోత్సవాల్లోను. ఈ సంకీర్తనలు ఆలపించే పద్ధతి ప్రవర్తించ జేశారు. గ్రీష్మోత్సవంలో వీటికై “సంకీర్తన అరుళుప్పాడు”* ఏర్పరచారు. తిరుపతిలో గోవిందరాజస్వామి ఆలయంలో కూడ ఈ సంకీర్తనల గానానికి ఏర్పాటు చేశారు. ఈ అపూర్వవ్యవస్థద్వారా పెద తిరుమలాచార్యులు భక్తికి, సాహిత్యానికి, సంగీతానికి కూడా ఒకేపరి అసాధారణమైన శాశ్వతమైన సేవ చేశారు.

పెద తిరుమలాచార్యుల అయిదుగురుకుమారులు కవిపండితులు, సత్పురుషులు. ఈయనతండ్రి, ఈయన. ఈయనకుమారుడు చిన తిరుమలాచార్యులు ఆంధ్ర పదకవిప్రథమం. అన్నమాచార్యులు తన అవసానకాలంలో పెద తిరుమలాచార్యులను శ్రీవెంకటేశ్వరస్వామికి అంకితంగా రోజుకో కీర్తన చెప్ప మని ఆదేశించారనీ, ఆ ప్రకారం ఈయన శా. శ. 1424 దుందుభి సంవత్సర ఫాల్గుణ బహుళద్వాదశి నుంచి

* అరుళుప్పాడు = అనుగ్రహింప జేయుట. దయ స్థించిపాడే పాటలతో కూడిన ఉత్సవం.

సంకీర్తనలు స్వామికి విన్నవించారని రాగిరేకులలో ఉంది. ఈయన అధ్యాత్మ సంకీర్తనలున్న రాగిరేకులు 77, శృంగారసంకీర్తనలున్నవి, 89, లఘుకృతులున్నవి 40 ప్రస్తుతంభ్యమౌతున్నవి. ఈయనవి 468 అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు 1974 లోను, 544 శృంగారసంకీర్తనలు 1976 లోను తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రకటించింది.* ఇవన్నీ అన్నమయ్య సంప్రదాయాన్నే అనుసరిస్తూ, భాషలో భావంలో అన్నమయ్య పదాలస్థాయిలో ఉన్నాయి. “పన్నుగ బెద తిరుమలయ్య పదమున కెఱుగున్” అనే తెనాలి రామకృష్ణకవి ప్రశంసను బట్టి ఈయన పదకవిత్యం ఉత్తమశ్రేణికి చెందిందిగా ఆకాలాననే ప్రసిద్ధి వహించిందని తెలుస్తుంది. ఈయనకూడా నరాంకితంగా కీర్తనలు గానీ పద్యాలుగానీ చెప్పలేదు; కానీ అచ్యుతదేవరాయల ప్రీతికరంగా తిరువెంగళ నాభునికి శృంగారసంకీర్తనలు విన్నవించారని కొన్ని ఆధారాలమూలంగా అర్థం చేసుకోవచ్చును. ఈయన సంకీర్తనలే గాకుండా, వచనమాలికాగీతాలు, దండకం, మంజరీద్వీపద, శతకాలు, ఉదాహరణం, రగడ, లక్షణగ్రంథం, ద్వీపద, వ్యాఖ్య, అనువాదం— ఇన్ని సాహిత్యప్రక్రియలు చేశారు. ఈయనకు పేదమార్గప్రతిష్ఠాపనా చార్య, శరణాగతవజ్రపంజరేత్యాది బిరుదులున్నాయి. భగవంతుడు ఈయనకు త్రిపురుషవర్యంతంగా ప్రత్యక్షం, సప్తపురుషవర్యంతంగా మోక్షం ఇస్తానని వరం ఇచ్చారు.†

పేద తిరుమలాచార్యులు తన జీవితచరమదశలో సన్న్యాసియై వెంకటయోగి అనే నామం స్వీకరించారని కొందరి అభిప్రాయం.‡ కాని శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు దీనికి ఆధారం లేదని వాదించారు. ఈయన క్రీ. శ. 1554 వరకు జీవించి నట్లు శాసనాలవలన తెలుస్తుంది. మరణసంవత్సరం అనిశ్చితం. ఈయన అపైశ్వర్యాలతో తులతూగుతూ, చతుర్విధపురుషార్థాలను సమానంగా సేవించి, భగవదను గ్రహం, మహారాజపోషణ, లోకాదరం ఈ మూడూ అనుభవించిన పూర్ణపురుషుడు, మహాకవి, పండితుడున్ను.

* పరిష్కర్త-డా. పి. టి. జగన్నాథరావు.

† “శకుంతలాపరణయము:- పీఠిక” ఆధారంగా శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి, “అన్నమాచార్య చరిత్ర పీఠిక,” పుట, 89.

‡ శ్రీ వజ్రల చిన సీతారామ శాస్త్రి, డా. వేటూరి ఆనందమూర్తి తాళ్లపాకవారి వివిధసాహితీప్రక్రియలు, పుట, 358.

పెద తిరుమలచార్యుల రచనల్లో ఒకటి, ఇప్పటివరకు ముద్రించబడనిది. ఇప్పుడీరూపంగా ప్రకటింపబడుతున్నది. ఈయన భగవద్గీత ఆంధ్రీకరణం. ఇది “ఆంధ్రవేదాంత” మని “భగవద్గీతా బీక” అని, “భగవద్గీతా వచన” మని పేర్కొనబడింది. ఈయన నాల్గవకుమారుడు చిన్నన్న తన “అష్టమహిషీకల్యాణం” లో పెద తిరుమలయ్య “వేదాంతవిద్యాప్రవీణుడై యాంధ్రవేదాంతమొనరించె” నని వ్రాశాడు. దీని తాళపత్రప్రతుల్లో అన్నిటో “తాళ్లపాక తిరుమలయ్య భగవద్గీతార్థము తెలుగుజేసి అర్థం ప్రాపించినది” అనీ, కొన్నిటో “రామానుజ గీతాభాష్యక్రమాన భగవద్గీతను తెలుగు చేశారు” అనీ వ్రాసి ఉంది. గ్రంథాంతంలో ఒక ప్రతిలో ఇట్లా ఉంది:

ధర తాళపాక అన్నయ
వరసుతుడగు తిరుమలయ్య వాచా ప్రౌఢిన్
వెరవున భగవద్గీతల
పరమార్థము లంద్రభాష పరగ రచించెన్.”

ఇందు స్పష్టం సరళం పటిష్టం అయిన వ్యావహారిక వచనంలో ప్రతి భగవద్గీతా శ్లోకం తెలుగులోకి అనువాదం చేయబడింది. భగవద్గీతకు మొట్టమొదటి పూర్తి తెలుగు అనువాదం ఇది. * ఒక వేదాంతగ్రంథం ప్రథమంగా ఆంధ్రంలోకి పూర్తిగా అవతరించటంకూడా దీని ద్వారానే. వ్యావహారికంలో 13 వ శతాబ్దంలోనే ఏదో జ్యోతిషగ్రంథంపై వ్రాయబడ్డ తెలుగుబీక ఉందట.† వ్యావహారికంలో ఉన్న కృష్ణమాచార్యుల “సింహగిరి నరసింహవచనాలు” 13-14 వ శతాబ్దాలవి. కొన్ని శాసనాలలో తెలుగు వ్యావహారికం అంతకు ముందే కొంచెం కొంచెంగా వాడబడింది. అందుచేత పెద తిరుమలచార్యుల భగవద్గీతానువాదం తెలుగులో వ్యావహారికంలో వ్రాయబడ్డ తొలిరచన అంటానికి వీలు లేదేమో! కానీ ఆంధ్రంలోని ప్రథమవేదాంత రచనగా, భగవద్గీతకు మొదటి తెలుగు అనువాదంగా, ధారాళమైన మనోజ్ఞమైన వ్యావహారికంలో వ్రాయబడ్డ మొదటి తెలుగు వ్యావహారికగ్రంథంగా,

* ఆంధ్రమహాభారతం భీష్మపర్వంలో భగవద్గీతకు పూర్తి అనువాదం లేదు కదా!

† ఈ సంగతి నాకు శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు చెప్పారు.

దీని ప్రాముఖ్యత చిరస్థాయిగా ఉంటుంది. దీనిని 8 తాళపత్రప్రతులు దొరికినయి; అందులో నాలుగు మఠీ ముఖ్యమైనవి; క్రీ. శ. 1609 (?) లో వెంకటపతియోగి వ్రాసింది—శంజావూరిది; కొండవీటి సీమకు చెందిన తోట గజపతి వ్రాసింది—రాజమండ్రిది; క్రీ. శ. 1686 లో ఎవరి చేతనో వ్రాయబడింది—మదరాసుది; రామ లింగా నాయనిపల్లెకు చెందిన లక్ష్మీనారాయణ అనే కరణం క్రీ. శ. 1732 లో వ్రాసింది—ప్రొద్దుటూరిది.

తాను వ్రాసిన వైరాగ్యవచనమాలికాగీతాలు లేక పేంకజేశ్వరవచనాలలో భగవద్గీతలో 700 శ్లోకాలే ఉన్నట్లు పెద తిరుమలాచార్యులు చెప్పారు. కానీ ఈయన భగవద్గీతకు ఇప్పుడు లభిస్తున్న తాళపత్రప్రతుల్లో 705 శ్లోకాలున్నయి. వీటిలో రెండు ఉపనిషత్తులనుండి ఉద్ధరణలు. ఇవి ఈ పుస్తకంలో 8 వ అధ్యాయంలో 13A, 13Bలుగా ప్రకటింపబడినయి. వీటికి ఏ ప్రతిలోను తెలుగులేదు. మిగతా రెండు శ్లోకాలలో 10 వ అధ్యాయంలో ఒకటి 31A గాను, ఇంకొకటి 11 వ అధ్యాయంలో 44A గాను ప్రకటించారు. ఇవి కొన్ని తాళపత్రప్రతుల్లో అనువాద సహితంగా ఉన్నయి. ఇవి భగవద్గీతయొక్క నెవారిపాఠంలో కూడ కన్పడతాయి. ఇక ఈ పుస్తకంలో 13 వ అధ్యాయంలో 1 వ శ్లోకంగా కావవచ్చేది అన్ని తాళపత్రప్రతుల్లోను సానువాదంగా ఉంది. కాని అది శంకర రామానుజ మధ్య భాష్యాల్లో వ్యాఖ్యానింప బడలేదు. రాఘవేంద్రస్వామి ఇత్యాదులు మాత్రం దాన్ని వ్యాఖ్యానించారు. ఈ అయిదూ కూడా తిరుమలయ్య పరిగ్రహించి ఉండడు. తాళపత్ర ప్రతుల్లోకి ఎట్లాగో దూరినయి.

పెద తిరుమలాచార్యుల భగవద్గీతావచనం తర్వాత 19 వ శతాబ్దం వరకు భగవద్గీతను వచనంగానో, టీకలుగానో, అనువాదాలుగానో కళువె వీరరాజు, తుపాకుల అనంతభూపాలుడు, అనంతకృష్ణతీర్థుడు, యోగేంద్రసూరి, శ్రీధరస్వామి అనేవారు వివరించారు. ఈ గ్రంథాలన్నీ మదరాసులోని ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారంలో ఉన్నయి. ఇవిగాక అడయారు లిఖితపుస్తక భాండాగారంలో ఎవరు వ్రాసినవో తెలియని నాలుగు భగవద్గీతావచన టీకలు, తంజావూరు లిఖిత పుస్తకభాండాగారంలో రచయితలవరో తెలియని ఒక గీతావచనానువాదం ఉన్నయి. వేముగంటి దత్తాజి, మిక్కిలి మల్లికార్జునుడు, కొండూరి జగ్గరాజు, కంభంపాటి నారప్ప, తోట గజపతి— వీరుచేసిన పద్య భగవద్గీతానువాదాలు, మాధవకవిది గద్యపద్యానువాదం, కూడా లిఖితపుస్తకరూపంగా ఉపలబ్ధమవుతున్నయి. ఈ పద్య, వచన- టీక- అనువాదాలన్నీ

బహుశా 17 వ శతాబ్దివే. పెద తిరుమలచార్యుల తర్వాత 19 వ శతాబ్దివరకు వ్యావహారికవచనంలో గ్రంథాలు 271 పైగా వెలువడగా, గ్రాంథికవచనంలో 25 గ్రంథాలు మాత్రమే వెలువడినాయి. * అప్పటివరకు వేదాంతాది విషయాల చర్చకు వ్యావహారిక భాషలోని వచనగ్రంథాలకే ఎక్కువ ప్రచారం, ఆదరం ఉన్నదని తేలుతుంది.

1927 వరకు భగవద్గీతకు సంబంధించిన గ్రంథాలు తెలుగులో 38 మాత్రమే ప్రకటింపబడినాయి. వీటిలో 14 పుస్తకాల ప్రకటన సంవత్సరాలు తెలియవు. తక్కినవాటిలో అన్నిటికంటే ముందుగా 1809 లో యం. సుబ్బరామయ్య వ్రాసిన “భగవద్గీతా వచనం” వెలువడింది. తర్వాత క్రమంగా రామచంద్రానందసరస్వతి భగవద్గీత 1870; సి. రామయ్య భగవద్గీతార్థ సంగ్రహము 1886; కె. సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి భగవద్గీతాభాష్యార్థచంద్రిక 1893.† ఆ తర్వాత తెలుగులో భగవద్గీతాటీకలు, అనువాదాలు, వివరణలు, ఉపన్యాసాలు విరివిగా వచ్చినాయి. అన్నిటికంటే మొదటి దయిన పెద తిరుమలచార్యుల అనువాదం నేటికీ ప్రకటింపబడుతుంది. దీనితో ఇప్పుడు లభ్యమౌతున్న ఈయన రచనలన్నీ ప్రకటితమైనాయి.

4

రామానుజభాష్యక్రమాన గీతార్థాన్ని తెలుగు చేయటమే తానీ గ్రంథంలో కావించిందని గ్రంథకర్త ప్రతి అధ్యాయంతాన చెప్పారు. అందుచేత ఇందులో మౌలికభావాలు, విమర్శలు, చర్చలు ఇత్యాదులేవీ లేవు. ప్రతి శ్లోకానికి క్లుప్తంగా

* ఈ పేరాలలోని వివరాలన్నీ శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు సేకరించి నాకిచ్చినవి. 1929లో మదరాసు ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయంచే ప్రకటింపబడిన “ఆంధ్రవాఙ్మయ సూచిక” ప్రకారం మదరాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండా గారంలో తెలుగులో ఉన్నవి నాల్గు భగవద్గీతలు మాత్రమే; మాధవకవిది; కంభం పాటి నారపు పద్య అనువాదం; అనంతకృష్ణతీర్థుల భగవద్గీతార్థదీపిక; తాళ్లపాక తిరుమలయ్యదిన్ని. ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్ పుస్తకభాండాగారంలో మాధవయ్య వ్రాసిన “భగవద్గీతాయోగశాస్త్రం” లిఖితప్రతి ఉన్నట్లు ఆ “సూచిక” చెపుతుంది.

† “ఆంధ్రవాఙ్మయ సూచిక.”

సూటిఅయిన మామూలుభాషలో అర్థాన్ని చెప్పటమే జరిగింది. కొన్ని ముఖ్య శ్లోకాలకు రామానుజులు ఎలా భాష్యం చేసింది, తిరుమలయ్య ఎలా తెలుగు చేసింది చూద్దాం.

(1) 2 వ అధ్యాయంలో 48 వ శ్లోకం తీసుకొందాం. దానికి పూర్తి రామానుజభాష్యం:—“రాజ్యం, బంధువులు ఇత్యాదులందు సంగం త్యజించి, యుద్ధాది కర్మలను యోగస్తుడవై చెయ్యి. వాటిలో, అంతర్భూతాలైన విజయాది సిద్ధి అసిద్ధులలో సముడవై చెయ్యి. ఈసిద్ధి అసిద్ధుల సమత్వమే ‘యోగస్థ’ అనే శబ్దంలోని ‘యోగ’ శబ్దంచే చెప్పబడింది. సిద్ధి అసిద్ధుల సమత్వరూపమైన చిత్త సమాధానమే యోగం.” దీనికి తిరుమలయ్య తెలుగు ఇలా చేశాడు:—“యోగ నిష్ఠడవై, ఫలసంగం విడిచి, ఫలం సిద్ధించినప్పుడున్ను, సిద్ధించనప్పుడున్ను సముడవై కర్మములు శేయుము....అ చేశెడి కర్మఫలముయొక్క సిద్ధియందున్ను సముడవై యుండుచే యోగము.”

(2) 5 వ అధ్యాయం 10 వ శ్లోకానికి పూర్తి రామానుజభాష్యం ఇట్లా ఉంది:—“ఇక్కడ ‘బ్రహ్మ’ శబ్దంచేత ప్రకృతి చెప్పబడింది; ‘మమ యోని ర్మహద్రస్పహ్మ’ అని చెప్పబడబోవుచున్నది కూడా. ఇంద్రియాలు ప్రకృతిపరిణామ విశేషరూపాలు. అందుచేత ఇంద్రియాకారమున ఉన్న ప్రకృతిలో ‘పశ్యన్ శృణ్వన్’ ఇత్యాది శ్లోకాలచే చెప్పబడిన ప్రకారంగా కర్మలను స్థాపించి, ఫలసంగాన్ని విడిచి ‘నైవకించిత్ కరోమి’ అని ఎవడు కర్మలను చేస్తాడో, వాడు ప్రకృతితో సంస్పృష్టుడై ఉంటున్నప్పటికీ, ప్రకృతియందు అత్యాభిమానరూపమగు సంబంధకారణంగా పాపంచే లిప్తుడు కాడు- ఎట్లన వద్మవత్రం నీటిచే సంస్పృష్టమైనను (నీటిచే) లిప్తము గనట్లు, వాడును లిప్తుడు కాదని అర్థం.” ఇక తిరుమలయ్య తెలుగు:—“బ్రహ్మ మనే పేరగల ప్రకృతివలననే సర్వమైన యింద్రియాలున్ను బుద్ధెగనుక, యింద్రి యాలచాతను జేసే కర్మలనెల్లాను, ప్రకృతియందేపెట్టి, ఫలసంగం విడిచి, కర్మ యోగం చేసుకొనువాడు తామరపాకు నీళ్లను అంటనట్టే వాడున్నా పాపాలనంటడు.”

(3) 9 వ అధ్యాయం 4 వ శ్లోకానికి పూర్తి రామానుజభాష్యం:—“ఈ చేతనాచేతనాత్మకమైన సంపూర్ణజగత్తు అప్రకాశితస్వరూపుడనైన, అంతర్యామినైన నాచేత వ్యాప్తం. ఈ జగత్తు ధారణార్థం నియమనార్థం శేషిత్వముచే వ్యాప్తమని అర్థం. ఎట్లన అంతర్యామిబ్రాహ్మణంలో ‘యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్....యం పృథివీ న వేద.’ ‘య ఆత్మని తిష్ఠన్....యమాత్మా న వేద’ అన్నట్లు, చేతనాచేతన వస్తుజాతాలచే చూడబడని అంతర్యామిచే అంతా వ్యాప్తమని అక్కడక్కడ చెప్పు

బడింది. కాబట్టి అన్ని భూతాలు అంతర్యామి యగు నా యందు ఉన్నవి. ఏలన ఆ బ్రాహ్మణంలోనే 'యన్య పృథివీ శరీరం యః పృథివీమన్తరో యమయతి,' 'యస్యాత్మా శరీరం య ఆత్మానమన్తరో యమయతి' అని శరీరత్వముచే నమన్తముయొక్క నియామ్యత్వం ప్రతిపాదితమైంది. స్థితి నియమనాలు భగవదాయ త్తాలుగా ప్రతిపాదించబడగా, ఆయన యొక్క శేషిత్వం కూడా సిద్ధించింది. నాస్థితి భూతాలయందు ఆయత్తమై లేదు, నాస్థితికై వాటివలన ఎట్టి ఉపకారమూ లేదని అర్థం." దీనికి తిరుమలయ్య తెలుగు:—“యా సర్వజగత్తున్నూ అప్రకాశ రూపుడైన, అంతర్యామినైన నాచాత విస్తరింపబడెను. సర్వమయన భూతాలున్నూ నా ఆధీనమై వుండును. నేను ఆ భూతాలకు ఆధీనుడగాను,”

(4) 13 వ అధ్యాయం 2 వ శ్లోకానికి రామానుజులు విస్తృతభాష్యం వ్రాశారు. దాని సంగ్రహం ఇది:—“దేవమనుష్యాది అన్ని క్షేత్రాలయందు వేది తృప్తముచే ఏది ఏకాకారమో ఆ ‘క్షేత్రజ్ఞుణి’ కూడా నే ననే తెలిసికొనుము, మదాత్మక మని తెలిసికొనుము. ‘క్షేత్రజ్ఞుణి కూడా’ అనటంచేత క్షేత్రం కూడా నే ననే తెలిసి కొనమని చెప్పబడినట్లు బోధపడుతుంది. ఈ క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞుల వివేకవిషయమైనట్టి, ఆ రెండింటియొక్క మదాత్మకత్వ విషయమైనట్టియు ఏ జ్ఞానం చెప్పబడిందో, అదే ఉపాదేయమైన జ్ఞానమని నా అభిప్రాయం.” ఇక తిరుమలయ్య తెలుగు: —“క్షేత్రజ్ఞు డయినటువంటి ఆత్మను నాకు శరీరమైనవాడుగా నెరుగుము. ఈ దేహము ఆత్మకు శరీరమైనట్టే యీ ఆత్మాను, దేహమున్ను నాకు శరీరాలు. (నాకు శరీరాలు అనేటి) యీక్షేత్రము యొక్కాను, యీ క్షేత్రజ్ఞుని యొక్కాను స్వరూపమును యెరుగుట నాకు సమ్యతము.” (చూడు పుట 283 రో 3 వ శ్లోకం.)

(5) 15 వ అధ్యాయం 16 వ శ్లోకానికి పూర్తి రామానుజభాష్యం:— క్షరుడు, అక్షరుడు అని ఈపురుషులిద్దరు లోకంలో ప్రధికులు. అందు క్షరశబ్ద నిర్దిష్ట డగు పురుషుడనగా జీవ శబ్దంచే చెప్పబడే క్షరజన్మభావంచేత అచిత్ సంస్పృష్టము లైన బ్రహ్మాది స్తంబవర్ణంతముగనున్న సర్వభూతాలు అచిత్సంగరూపమగు ఒకే ఉపాధితోనే అన్నిటికి సంబంధం ఉంది కాబట్టి, పురుషుడు అని ఏకత్వనిర్దేశం జరి గింది. అక్షరశబ్ద నిర్దిష్టుడు కూటస్థుడు; అచిత్సంసర్గవియుక్తుడు; స్వరూపమందు అవస్థితుడైన ముక్తాత్మ. అతడు అచిత్సంసర్గభావం వలన అచిత్పరిణామ విశేష ములగు బ్రహ్మాదిదేహాలను ధరించేవాడు కానందున కూటస్థుడని చెప్పబడును. ఇక్కడకూడా ఏకత్వనిర్దేశం అచిత్వియోగరూపమగు ఒకే ఉపాధినిబట్టి జరిగింది. ఏలన, ఇంతకుపూర్వం అనాదికాలంనుంచి ముక్తుడు ఒకడు మాత్రమే అని కాదు.

‘బహవో జ్ఞానతపసా పూతా మద్భావ మాగతాః’ అని. ‘మమ సాధర్య మాగతాః’ సర్వేపి నోపజాయంతే ప్రలయే న వ్యథంతి చ’ అనిన్నీ. భగవద్గీతలోనే ఉన్నది కదా. ఇక తిరుమలయ్య తెలుగు:— “ఆ వేదాలకు సారమైన అర్థం యెట్టిది అంటేను, లోకమందు క్షరుడున్నా, అక్షరుడున్నా అనగాను యిద్దరుపురుషులు గలరు. బ్రహ్మ దేవుడు మొదలయిన సమస్తప్రాణుల శరీరాలయందున్నా వుండి సంసారం చేశే జీవుడు క్షరు డనిపించుకొనును. ఈ సంసారసంగం లేక, ఆనందస్వరూపుడై, వికారంలేక బ్రహ్మనుభవంతో గూడివుండెడి యటువంటి ముక్తుడయిన జీవుడు అక్షరు డనిపించుకొనును.”

(6) 18 వ అధ్యాయం 66 వ శ్లోకానికి పూర్తి రామానుజభాష్యం:— “పరమ విః శ్రేయససాధనభూతాలగు కర్మయోగ జ్ఞానయోగ భక్తియోగ రూపాలైన అన్ని ధర్మాలను నా ఆరాధనత్వంగా అతిమాత్రప్రీతితో యథాధికారంగా చేస్తూనే, నేను చెప్పినదీనిన ఫలకర్మకర్తృత్వాది పరిత్యాగంద్వారా వాటిని పరిత్యజించి, నేనొక్కణ్ణే కర్తను, ఆరాధ్యుడను, ప్రాప్యుడను అని తలచుచు, ఆ ప్రాప్తికి ఉపాయంకూడా నేనే అని అనుసంధానం చేయుము. ఇదే సర్వధర్మాల శాస్త్రీయపరిత్యాగమని ఈ అధ్యాయంలోగల 4 వ శ్లోకంనుండి 11 వ శ్లోకం వరకు సుదృఢంగా ఉపపాదించబడింది. ‘నేను నిన్ను సర్వపాపాలనుండి విడిపింతును’ అనగా, సర్వ ధర్మాలను శాస్త్రీయంగా పరిత్యజించి వర్తిల్లుతున్న నిన్ను నా ప్రాప్తికి విరోధులైన అకృత్యకరణ, కృత్యఆకరణరూపాలైన అనాదికాలంనుండి సంచితాలైన అనంత పాపాలనుంచి ముక్తుణ్ణి చేస్తాను; శోకించకుము. లేక, ఈ శ్లోకాన్ని ఇంకో విధంగా కూడా అర్థం చేసుకోవచ్చును, ఎట్లంటే:— సర్వపాపవినిర్ముక్తుడు, భగవంతుని కత్యర్థప్రియపురుషుడును అగువానిచేతనే భక్తియోగం నిర్వర్తనీయం. భక్తియోగారంభానికి విరోధాలైన పాపాలు అనంతాలు. వాటిప్రాయశ్చిత్తరూపాలగు ధర్మాలను ఆపరిమితకాలపర్యంతంచేసినా వాటిని దాటటం దుష్టరం. ఇదంతా ఆలోచించి తనకు భక్తియోగారంభానికి అర్హతలేదని శోకిస్తున్న అర్జునుని శోకం పోగొట్టుతూ, భగవంతుడు ‘సర్వధర్మాలను పరిత్యజించి నన్నొక్కణ్ణే శరణు జొచ్చుము’ అని చెప్పారు. అనాదికాలంచే సంచితాలైన నానావిధ అనంతపాపాలకు అనుగుణాలైన వాటి ప్రాయశ్చిత్తరూపాలైన నానావిధ అనంతకర్మలు* పరిమితకాలవర్తివైన నీచేత

* కృచ్ఛ, చాంద్రాయణ, కూష్మాండ, వైశ్వానర, ప్రాజాపత్య, వ్రాత పతి, ఛనిత్రేష్ఠి, త్రివృత్, అగ్నిష్టోమాదికాలు.

అనుష్ఠింపబడటం కఠినం, కాబట్టి నీవా సర్వధర్మాలను వదలి భక్తియోగారంభసిద్ధికి పరమకారుణికుడను, అనాలోచిత విశేషశేషలోకశరణ్యుడను, ఆశ్రితవాత్సల్యజలధిని అయిన నన్నొక్కణ్ణే శరణు జొచ్చుము (ప్రపద్యించుము); ఇందాక చెప్పిన స్వరూపంగల భక్తి ఆరంభానికి విరోధాలైన అన్నిపాపాలనుండి నిన్ను విడిపిస్తాను: శోకింపకుము.” ఈ శ్లోకానికి తిరుమలయ్య తెలుగు: — “కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ, భక్తియోగరూపాలైన సమస్త ధర్మాలనున్న ఇప్పుడు నే చెప్పినట్లు అనుష్ఠింపు మున్ను, అందులఫలమును తా గర్తననే కర్తృత్వమున్ను విడిచి, సకలకర్తనైన నన్నే శరణు చొరుము. యీ రీతినుండితివా, నన్ను జొందేటందుకు విరోధులైన సమస్తపాపాలవల్లనున్న నిన్ను ముక్తుని జేశేను, వగవకుము.” ఇది భగవద్గీతలో అతిప్రధానమైన చరమశ్లోకం. దీని ఆంధ్రీకరణం సంతృప్తికరంగా లేదు; భాష్యంలోనిభావం ఇందులో పూర్తిగాను బాగాను అనువృత్తం కాలేదు. ఒక అధ్యాత్మ కీర్తనలో ఈ శ్లోకాన్ని ఇలా ఇమిడ్చా దీయన:

నాడు “మామేకం శరణం ప్రజ” యను మాట
పోడిమి దిక్కుల నీ వెప్పుడు చాటగా
నేడు నీ దాసులమై నెరవేరితిమి గాక
వేడి వేడి కర్మపువిధు లిక నేలా!”

భాష్యాన్ని ఆంధ్రీకరణాన్ని తులనాత్మకంగా వివేచనచేస్తే, ఆబాలగోపాలానికి గీతార్థం విశిష్టాద్వైతమతానుసారం అవగతంకావాలని తిరుమలయ్య ప్రయత్నించారని తేలుతుంది; చాలామట్టుకు సఫలమైనట్లు తోస్తుంది. భాష్యమే కాకుండా వేదాంత దేశుల టీక కూడా ఈ ఆంధ్రీకరణానికి ఆలంబనం అయింది. గ్రంథస్థం అయిన శాస్త్రార్థంకంటే గ్రంథకర్తకున్న విజ్ఞానం అధికతరంగా ఉంటుందని ఒకచోట శంకరులు అన్నారు.* పాణినికి తెలిసిందంతా ఆయనచే సూత్రీకరింపబడలేదు. అట్లాగే తిరుమలయ్య వేదాంతపాండిత్యం అంతా ఈ ఆంధ్రీకృత భగవద్గీతలో నిర్విశేషంగా ఇమడలేదు; అది ఈయన 14 కృతుల్లో అభివ్యక్తమైన దానికంటేకూడా అధికతరం.

* “యద్యద్విస్తరార్థం శాస్త్రం యస్మాత్పురుషవిశేషాత్సంభవతి, యథా వ్యాకరణాదిపాణిన్యాదే, జ్యేష్ఠైకదేశార్థమపి, స తతోఽప్యధికతర విజ్ఞాన ఇతి ప్రసిద్ధం లోకే.” బ్రహ్మసూత్రభాష్యం, 1.1.3.

1976 నుంచి శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థను పునరుజ్జీవింప జేశాము. ఈ సందర్భంలో ప్రథమపదంగా ఆంధ్ర భగవద్గీతా సాహిత్యంలో ఆదిగ్రంథమైన దీన్ని సంస్కరించి ప్రకటించమని నేను సంస్థను కోరాను. శ్రీ వేంకటేశ్వర దేవాలయంచే ప్రదత్తమైన భూమిపై ఆ దేవాలయ సహాయంతో ఈ విశ్వవిద్యాలయం నెలకొల్పబడి, అవిచ్ఛిన్నంగా సహాయం పొందుతుంది. ఈ ప్రాచ్యపరిశోధనాసంస్థ ఆ దేవస్థానం స్థాపించి కొన్నేళ్లు నడిపి విశ్వవిద్యాలయానికిచ్చింది. శ్రీమద్రామానుజుల భాష్యానుసారం శ్రీ వేంకటేశ్వరుల అవ్యభిచారేకాంతభక్తుడు. పండితుడు, మహాకవీ అయిన వ్యక్తి వ్రాసిన, ఇంతవరకు వెలుగుచూడని ఈ గ్రంథాన్ని ప్రకటించగలటం ఈ సంస్థయొక్క సుకృతం. సంస్థకు మంగళకరమూస్తు.

నన్నయకు ముందుకూడా తెలుగులో పద్యరచన ఉండివుండవచ్చు; వాల్మీకి కంటే ముందుకూడా సంస్కృతంలో కవులు ఉండి ఉండవచ్చు. అయినా, ఈ భాషల్లో ఈ మహామహాన్ని ఆదికవులంటే అసామంజస్యం లేదు. అలాగే, వ్యాసహరిక ఆంధ్రవచనంలో తిరుమలాచార్యుల గీత తొలిరచనంటే దోషం లేదు. రమారమి 500 ఏండ్లనాటి ఈ గ్రంథాన్ని ఆధునిక విమర్శాపద్ధతులతో పరిచయమున్న విద్వాంసుని పర్యవేక్షణలో సంస్కరించి సంపాదనచేయటం యుక్తమని ప్రొఫెసర్ జి. ఎన్. డెడ్డిని ఈ కార్యాన్ని నిర్వహించమన్నాను. ఆయన ప్రసిద్ధభాషాశాస్త్రజ్ఞులు, కృతకృత్యులైన నైఋతుకులును. తాళ్లపాక సాహిత్యంపై ప్రామాణిక విద్వాంసులు. తాళ్లపాక సంకీర్తనలలో కొన్నిటికి పరిష్కర్తయు అయిన శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులును, శ్రీ కె. జె. కృష్ణమూర్తి ఈ కార్యంలో ప్రధాన పాత్రవహించారు. తాళపత్రప్రతులను తులనాత్మకంగా పరిశీలించటం, సంశోధించటం, పాఠవిర్ణయం, సాపురప్రతి తయారుచేయటం వీరిద్దరుచేశారు. ఈ ముగ్గురి ప్రయత్నఫలితం ఈ ప్రచురణ. వీరిని అభినందిస్తున్నాను.

అచ్చైనఫారాలు చూచినాక వీరితోపాటు రామానుజభాష్యమూలం అధ్యయనం చేసి వేదాంతశాస్త్రంలో పరిశ్రమచేసిన విద్వాంసులొకరు ఈ ముగ్గురికి తోడైతే ఇంకా బాగుండేదని తోచింది. అప్పుడు, లభ్యమైన 8 తాళపత్రప్రతుల్లో ఒకదాన్ని ప్రధానమైన దానినిగా పరిగ్రహించి ప్రకటిస్తూ తక్కినవాటిలోని పాఠభేదాలను క్రింద

సూచించేపద్ధతి గాకుండా, లభించిన అన్నిపాఠభేదాల్లో ఏది పరిగ్రహ్యమో భాష్యానుసారం నిర్ణయించేవి దాన్ని తిరుమలయ్యరచనగా నిర్ణయించి ప్రకటిస్తూ, దానికి భిన్నపాఠభేదాలను క్రిందసూచించటానికి వీలయ్యేది. తిరుమలయ్య తెలిగించింది భాష్యానుసారం కాబట్టి ఆయనే వ్రాసిందీ నిర్ణయించటానికి భాష్యమే నికషోపలం. అప్పుడు కొన్నిచోట్లమాత్రం ఒక శ్లోకానువాదంలోనే ఒక పాదానువాదం ఒక తాళపత్ర ప్రతినుంచి. మరొక పాదానువాదం ఇంకోదానినుంచి గ్రహించాల్సివచ్చేది. దానికంటే ఇప్పుడు ఈ సంస్కరణలో అనుసరించిన విధానమే బాగుందని కొందరనుకోవచ్చు. భాషా ఇతిహాసం దృష్ట్యా, భాషాశాస్త్రం దృష్ట్యా ప్రొఫెసర్ జి. ఎన్. రెడ్డి, శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు, శ్రీ కె. జె. కృష్ణమూర్తి తమకు నే నప్పగించిన పనిని తమ పాండిత్యాన్ని, అనుభవాన్ని వినియోగించి తృప్తికరంగా నిర్వహించారు. విద్యల్లోకం వారి పరిశ్రమను ఆమోదిస్తుందనీ, తెలుగు వ్యావహారిక భాషలోని ఇంచుమించు తొలగరచనను సరైన పద్ధతిన సంస్కరించి ప్రకటించినందుకు వీరికి ధన్యవాదాలిస్తుందనీ, ఆశిస్తాను. ఆంధ్ర గీతాసాహిత్యంలోని ఆదిగ్రంథప్రకటన ఆ స్థికులకు—విశేషించి గీతాప్రేమికులందరికీ—సంతోషకారణం అవుతుంది. తిరుమలయ్య తెలుగుద్వారా గీతాహృదయం కనీసం కొన్నిచోట్ల ఇదివరకు లభ్యమైన తెలుగు టీకలు అనువాదాలలోకంటే ఎక్కువ బాగా వివృతం అవుతుందనుకుంటాను.

తిరుపతి, 1978

పీఠిక

అచార్య జి. యన్. రెడ్డి,
పరిష్కర్త

1. తాళ్లపాక కవుల ప్రాశస్త్యం

తెలుగు సాహిత్య చరిత్రలో తాళ్లపాక కవులకున్న స్థానం విలక్షణమైంది. విలక్షణ మని చెప్పడానికి ముఖ్యమైన కారణాలు:

(1) వంశకర్తగా వెలసినట్టి అన్నమయ్య మొదలు ఐదు తరాలవరకు- అంటే ఒకటిన్నర శతాబ్దికాలం-అవిచ్ఛిన్నంగా వివిధ ప్రక్రియల్లో అనేక గ్రంథాలను రచించి తెలుగు భాషా సాహిత్యాలకు ఎనలేని సేవ చేసినట్టి కవివంశీయులు తాళ్లపాక వారు.

(2) రాజాస్థానాల ప్రవేశాన్ని ఆశించకుండా నిర్మలమైన భక్తితో దైవనన్ని ధిలో నివసించి ఇహపరాల పట్ల సమభావాన్ని వహించి సంగీత సాహిత్య కర్తలుగా రాణిలోను, వాసిలోను ఎన్నడగిన వాఙ్మయాన్ని సృష్టించిన మహనీయులు తాళ్లపాక కవులు.

(3) రాజాశ్రయానికి అర్రులు చాచకపోయినా, ఆనాటి ప్రభువులు వారంతకు వారే తమకు అనేక గ్రామాల్ని దానంచేస్తే వాటిని స్వీకరించి, రాజులయెడ అదరణను ప్రదర్శించిన తెలుగు కవులు వీరే.

(4) అయాచితంగా రాజులు తమకు దానంచేసిన గ్రామాలను స్వీయజీవనో పాధికి వినియోగించకుండా స్వామి కైంకర్యంలో విమగ్నమైన కవివంశం కూడ తాళ్లపాక వారిదే.

(5) వేలకొలది సంకీర్తనలతో వేంకటేశ్వరస్వామికి సాహిత్యసీరాజనాలను అర్పించడమే కాకుండా స్వామి విత్యకైంకర్యానికి వేనవేలుగా ద్రవ్యదానం చేసిన కవివంశీయులు వీరు.

(6) అధ్యాత్మ శృంగర భరితమైన సంకీర్తనల్ని వేలాదిగా రచించి, వేంకటేశ్వరస్వామి సన్నిధిలో గానంచేసి ఆ గానసంప్రదాయాన్ని ఈనాటి వరకు స్వామి సేవలో అవిచ్ఛిన్నంగా సాగిస్తూవున్న భక్తకవుల వంశం వీరిది.

(7) ఆశాశ్వతమైన తాళపత్రాలో, భూరపత్రాలో లేఖనసామగ్రిగా ఉన్న కాలంలో తాము రచించిన వేలకొలది సంకీర్తనల్ని, కొన్ని లఘురచనల్ని అక్షయమైన రాగిరేకుల మీద వ్రాయించి తమ వంశీయుల రచనలకు ఒక భాండాగారాన్ని స్థాపించుకొన్న కవివంశీయులు కూడ తాళ్లపాకవారే.

(8) తెలుగు కావ్యవాఙ్మయంలో సాంప్రదాయకంగా వస్తూవుండినటువంటి గ్రాంథికశైలిని ఒకవైపు ఆదరించి, మరొక వైపు వ్యావహారికభాషను గూడ రచనలందు ప్రవేశపెట్టి భాషావిషయంలో సంప్రదాయాన్ని, ప్రయోగాన్ని ప్రదర్శించి నటువంటి పండితకవులు తాళ్లపాకవారు.

(9) తెలుగులో సంగీత సాహిత్య మిళితమై, ఆధీనయార్హమైన సంకీర్తన వాఙ్మయానికి ఆద్యులై, ఆలేఖ్యమూ, నిసర్గమనోజ్ఞమూ అయిన జానపదకవిత్వపు ఛాయల్ని తమ రచనల్లో ప్రతిబింబింప చేసినట్టి ప్రజా కవులనదగినవారు తాళ్లపాక కవులు.

పై కారణాలవల్ల తెలుగు కవుల్లో తాళ్లపాక కవులకున్న స్థానం విలక్షణమైంది; విశిష్టమైంది.

2. తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు (క్రీ. శ. 1408-1503)†

తాళ్లపాక కవుల వంశకర్త అన్నమయ్య, అతని తండ్రి తాతలు ప్రసిద్ధులు కారు. సామాన్యులుగా జీవించిన వారి నామస్మరణకు వంశోద్ధారకుడుగా వెలసిన అన్నమాచార్యులే ప్రధాన కారణం. వారు నందవరీక స్మార్త బ్రాహ్మణులు. ఆ వంశంలో కారణజన్ముడుగా వెలసినవాడు అన్నమయ్య. బాల్యంలోనే స్వగ్రామమైన తాళ్లపాకను వదలి తిరుమల చేరగా ఆ బాలభక్తునికి వేంకటేశ్వరస్వామి సాక్షాత్కరించాడట. అక్కడే ఘనవిష్ణుడు అనే వైష్ణవయోగివల్ల శంఖ చక్ర ముద్రా ధారణాన్ని, శ్రీ వైష్ణవాన్ని స్వీకరించి అన్నమాచార్యు డయ్యాడు. వేదాంతదేశికులు ఏడుకొండల వాని గుడిగంట అంశమని ప్రసిద్ధి. ఆలాగే అన్నమాచార్యులు నంద

† T. T. D. రిపోర్టు ప్రకారం.

కాంశ సంభూతుడని ప్రఖ్యాతి. మరణ పర్యంతం వేంకటేశ్వర స్వామిని సంగీత సాహిత్యాలతో ఆరాధించి వంశకర్తగా వెలసిన గృహస్థుడు అన్నమాచార్యుడు. ఇతడు తెలుగులో తొలిసారిగా సంకీర్తన రచనకు శ్రీకారం చుట్టి ముప్పదిరెండువేల సంకీర్తనలకు కర్తగా 'పదకవితా పితామహుడు'గా ప్రసిద్ధికెక్కిన మహానీయుడు.

ప్రాచీన తెలుగు కవులు స్వీయచరిత్రలు వ్రాయలేదు. వారి జీవిత చరిత్రల్ని అనాటి వారు వ్రాసి పెట్టలేదు. కాని అన్నమాచార్యుల జీవిత చరిత్రను మనుమడైన తాళ్లపాక చిన్నన్న ద్వీపదలో గ్రంథస్థం చేసి పెట్టాడు.¹ ఈ విధంగా జీవిత చరిత్రకు నోచుకొన్న తొలి తెలుగు కవి అన్నమాచార్యుడే అనవచ్చు. కవి జీవితాన్ని ఇతివృత్తంగా స్వీకరించి జీవిత చరిత్రను రచించిన తొలి తెలుగు కవి కూడ తాళ్లపాక వంశీయుడే కావడం గమనార్హం. ఇంచుమించు శత శరత్తులు జీవించిన అన్నమాచార్యులకు పాశ్వ నరసింగరాయలు (క్రీ. శ. 1485-1492) సమకాలికుడు. చెలికాడని కూడా ప్రతీతి.

3. పెద తిరుమలాచార్యులు (క్రీ. శ. 1468-1553)

అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు పెదతిరుమలయ్య. తండ్రి గుణగణాలను. ఐక్య ప్రపత్తుల్ని, సంగీత సాహిత్య పాటవాన్ని, గ్రంథరచనా కౌశలాన్ని సమృద్ధిగా సంక్రమింప జేసుకొని తండ్రికి తీసిపోని కుమారుడుగా జీవించిన మహానీయుడు పెద తిరుమలాచార్యులు. 'శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్య', 'శ్రీ రామానుజ విద్వాంథ స్థాపనాచార్య', 'వేదాంతాచార్య'ది బిరుదాలు పెద తిరుమలయ్య ప్రతిభా పాండిత్యాలకు దృష్టాంతాలు. ఇతడు సంస్కృతాంధ్రా లందే గాకుండా తమిళభాషలోనూ ప్రవీణుడు. అన్నమయ్యకు వలె పెదతిరుమలయ్యకు జీవిత చరిత్ర గ్రంథం వెలపినట్లు లేదు. అయినా అతడు రచించిన కృతులు, వేయించిన శాసనాలు చాలా పున్నాయి. వాటి ఆధారంతో పెద తిరుమలయ్య జీవిత విశేషాలను తెలుసుకోవచ్చు.

తన జీవితంలో పెదతిరుమలాచార్యులు నిర్వహించిన ఘనకార్యాలు మూడు:

(1) తండ్రి ఆదేశాన్ననుసరించి పెద తిరుమలయ్య ప్రతి దినం ఒక సంకీర్తనను శ్రీ వేంకటేశ్వరునికి అంకితంగా రచించి స్వామి సన్నిధిలో గానం చేయడమే గాక తన తండ్రి రచించిన వేలకొలది సంకీర్తనల్ని తన సంకీర్తనలతో పాటు రాగి రేకుల మీద వ్రాయించి భద్రపరచడం. పెద తిరుమలయ్య సంకీర్తన రచనకు శ్రీకారం

1. అన్నమాచార్య చరిత్రము: తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ప్రచురణ, 1949

చుట్టిన రోజు కాలివాహన శకం 1424, దుందుభి పాల్లణ బహళ ద్వాదశి. అంచే
క్రీ. శ. 23-2-1503.

కవికృతున్ని తామ్రఫలకాలమీద వ్రాయించే సంప్రదాయం తెలుగుదేశంలో
తాళ్లపాక కవులకు పూర్వం లేదు. వారి తర్వాత కూడ లేదు. ఈ పద్ధతికి తాళ్లపాక
వంశీయులే ఆద్యులు, ఆద్వితీయులు. మరి భారతదేశంలో కావ్యాలను తామ్ర ఫల
కాలమీద వ్రాయించే సంప్రదాయం ప్రాచీనకాలంలోనే ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. కవి
మృదు కొన్ని బౌద్ధమత గ్రంథాలను రాగిరేకుల మీద వ్రాయించినట్లు హ్యూయాన్
త్సాంగ్ పేర్కొని వున్నాడనీ, పాయణాచార్యుల వేదభాష్యం కూడా రాగిరేకుల మీది
కెక్కినట్లు ఒక ఐతిహ్యమున్నదనీ డి. సి. సర్కార్ వ్రాసియున్నారు.² లఘు
కావ్యాలను శిలలమీద చెక్కించే సంప్రదాయం కూడా వున్నదని, కాంచీపురంలో
కచ్చపేశ్వరాలయంలోని ఒక శిలాస్తంభం మీద మయూరుని సూర్యశతకం అక్ష
రత్వాన్ని పొంది వున్నదనీ శ్రీ ఆర్. ఎస్. పంచముఖిగారు పేర్కొన్నారు.³

తాళ్లపాక కవుల సాహిత్యాన్ని రాగిరేకులమీద వ్రాయించి తిరుమలలో ఆలయ
ప్రాంగణంలో భద్రవరచిన గదికి 'తాళ్లపాక అర' అని పేరు. పెద తిరుమలయ్య
మనుమల తరం తర్వాత తాళ్లపాక వంశంలో కవులు, రచయితలు వెలసినట్లులేదు.
కాని ఆ వంశీయులు తమ పితాళ్ల (తండ్రి తాతల) సాహిత్యాన్ని పెంపొందించక
పోయినా సంరక్షించినారు. తాళ్లపాక అరలోని తాళ్లపాక కవుల సాహిత్యాన్ని
గురించి మన ప్రాచీనకవు లెవరూ ప్రస్తావించలేదు. మొట్టమొదట ప్రస్తావించిన
వాడు విదేశీయుడైన ఎ. డి. క్యాంబెల్. అతడు క్రీ. శ. 1816లో వ్రాసిన మాటలు:

"Having heard that a number of Poems engraved on some
thousand sheets of Copper had been preserved by the pious care
of a family of Brahmins in the temple on the sacred hill at
Tirupati, I deputed a native for the purpose of examining them,
but with the exception of a treatise on grammar, of which a copy

2. Vide P. 377 Indian Epigraphy by D. C. Sircar. First
Edition 1965.

3. Vide Presidential Address delivered by Mahamahimo-
padhyaya R. S. Panchamukhi, 4th Annual congress of Epigra-
phical Society of India, January 1978, Madras.

was taken, the whole collection was found to contain nothing but Voluminous hymns in praise of the Deity.”⁴

2. శ్రీ వేంకటేశ్వరపాదారవిందచింతనామృతపానవిశేషమ త్తచి త్తుడైన పెద తిరుమలాచార్యులు స్వామివారి పూజలకు, కైంకర్యాలకు, పునరుద్ధరణ కార్యక్రమాలకు అనేక గ్రామాలను, అమితమైన ధనాన్ని దానం చేయడం అతడు నిర్వహించిన రెండవ మనకార్యం. అందుకు శాసన సాక్ష్యాలున్నాయి. తిరుమల తిరువతి దేవస్థాన శాసన సంపుటాలలో తాళ్లపాక వంశీయులు వేయించిన శాసనాలు ఇరవై ప్రకటితమై ఉన్నాయి.⁵ వాటిలో అన్నమాచార్యులు వేయించిన శాసనమంటూ ఏదీ లేదు కాని పెద తిరుమలయ్య వేయించిన శాసనాలు పదిహేను ఉన్నాయి. మిగిలిన ఐదు పెద తిరుమలయ్య సంతతివారు వేయించినవి. పెదతిరుమలయ్య వేయించిన శాసనాల వివరాలు:

క్రమసంఖ్య	శాసనసంపుటం	శాసనసంఖ్య	శాసనకాలం	భాష
1.	III	122	30-11-1517	తమిళం
2.	IV	6	31-10-1530	తమిళం
3.	IV	14	27-3-1532	తమిళం
4.	IV	20	1532	తెలుగు
5.	IV	40	17-5-1535	తమిళం
6.	IV	41	1532	తెలుగు
7.	IV	100	25-10-1537	తమిళం
8.	IV	122	15-1-1539	తమిళం
9.	IV	129	17-3-1539	తమిళం
10.	IV	155	12-2-1541	తమిళం
11.	V	34	19-3-1544	తమిళం
12.	V	47	3-7-1545	తమిళం
13.	V	47A	(?)	తమిళం
14.	V	55	2-8-1545	తమిళం
15.	V	68	20-6-1546	తమిళం

4. Vide Introduction, Grammer of Teloogoo language by A. D. campbell. First Edition, 1816, Madras.

5. T. T. D. Epigraphical Series Vol. I to VI. Edited by Sri Sadhu Subrahmanya Sastry, 1931, Tirupati.

చుట్టిన రోజు కాలివాహన శకం 1424. దుండుభి పాల్గుణ బహుళ ద్వాదశి. అంటే
క్రీ. శ. 23-2-1503.

కవికృతుల్ని తామ్రఫలకాలమీద వ్రాయించే సంప్రదాయం తెలుగుదేశంలో
తాళ్లపాక కవులకు పూర్వం లేదు. వారి తర్వాత కూడ లేదు. ఈ పద్ధతికి తాళ్లపాక
వంశీయులే ఆద్యులు, అద్వితీయులు. మరి భారతదేశంలో కావ్యాలను తామ్ర ఫల
కాలమీద వ్రాయించే సంప్రదాయం ప్రాచీనకాలంలోనే ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. కని
ష్కడు కొన్ని బౌద్ధమత గ్రంథాలను రాగిరేకుల మీద వ్రాయించినట్లు హ్యూయాన్
త్సాంగ్ పేర్కొని వున్నాడని, పాయణాచార్యుల వేదభాష్యం కూడా రాగిరేకుల మీది
కెక్కినట్లు ఒక ఐతిహ్యమున్నదని డి. పి. స్కార్క్ వ్రాసియున్నారు.² లఘు
కావ్యాలను శిలలమీద చెక్కించే సంప్రదాయం కూడా వున్నదని, కాంచీపురంలో
కచ్చపేశ్వరాలయంలోని ఒక శిలాస్తంభం మీద మయూరుని సూర్యశతకం అక్ష
రత్వాన్ని పొంది వున్నదని శ్రీ ఆర్. ఎస్. పంచముఖిగారు పేర్కొన్నారు.³

తాళ్లపాక కవుల సాహిత్యాన్ని రాగిరేకులమీద వ్రాయించి తిరుమలలో ఆలయ
ప్రాంగణంలో భద్రపరచిన గదికి 'తాళ్లపాక ఆర' అని పేరు. పెద తిరుమలయ్య
మనుమల తరం తర్వాత తాళ్లపాక వంశంలో కవులు, రచయితలు వెలసినట్లులేదు.
కాని ఆ వంశీయులు తమ పితాళ్ల (తండ్రి తాతల) సాహిత్యాన్ని పెంపొందించక
పోయినా సంరక్షించినారు. తాళ్లపాక ఆరలోని తాళ్లపాక కవుల సాహిత్యాన్ని
గురించి మన ప్రాచీనకవు లెవరూ ప్రస్తావించలేదు. మొట్టమొదట ప్రస్తావించిన
వారు విదేశీయుడైన ఎ. డి. క్యాంబెల్. అతడు క్రీ. శ. 1816లో వ్రాసిన మాటలు:

"Having heard that a number of Poems engraved on some
thousand sheets of Copper had been preserved by the pious care
of a family of Brahmins in the temple on the sacred hill at
Tirupati, I deputed a native for the purpose of examining them,
but with the exception of a treatise on grammar, of which a copy

2. Vide P. 377 Indian Epigraphy by D. C. Sircar. First
Edition 1965.

3. Vide Presidential Address delivered by Mahamahimo-
padhyaya R. S. Panchamukhi, 4th Annual congress of Epigra-
phical Society of India, January 1978, Madras.

was taken, the whole collection was found to contain nothing but Voluminous hymns in praise of the Deity.”⁴

2. శ్రీవేంకటేశ్వరపాదారవిందచింతనామృతపానవిశేషమత్తచిత్తుడైన పెద తిరుమలాచార్యులు స్వామివారి పూజలకు, కైంకర్యాలకు, పునరుద్ధరుణ కార్య క్రమాలకు అనేక గ్రామాలను, అమితమైన ధనాన్ని దానం చేయడం ఆతడు నిర్వహించిన రెండవ మనకార్యం. అందుకు శాసన సాక్షులున్నాయి. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన శాసన సంపుటాలలో తాళ్లపాక వంశీయులు వేయించిన శాసనాలు ఇరవై ప్రకటితమై ఉన్నాయి.⁵ వాటిలో అన్నమాచార్యులు వేయించిన శాసనమంటూ ఏదీ లేదు కాని పెద తిరుమలయ్య వేయించిన శాసనాలు పదిహేను ఉన్నాయి. మిగిలిన ఐదు పెద తిరుమలయ్య సంతతివారు వేయించినవి. పెదతిరుమలయ్య వేయించిన శాసనాల వివరాలు:

క్రమసంఖ్య	శాసనసంపుటం	శాసనసంఖ్య	శాసనకాలం	భాష
1.	III	122	30-11-1517	తమిళం
2.	IV	6	31-10-1530	తమిళం
3.	IV	14	27-3-1532	తమిళం
4.	IV	20	1532	తెలుగు
5.	IV	40	17-5-1535	తమిళం
6.	IV	41	1532	తెలుగు
7.	IV	100	25-10-1537	తమిళం
8.	IV	122	15-1-1539	తమిళం
9.	IV	129	17-3-1539	తమిళం
10.	IV	155	12-2-1541	తమిళం
11.	V	34	19-3-1544	తమిళం
12.	V	47	3-7-1545	తమిళం
13.	V	47A	(?)	తమిళం
14.	V	55	2-8-1545	తమిళం
15.	V	68	20-6-1546	తమిళం

4. Vide Introduction, Grammar of Teloogoo language by A. D. Campbell. First Edition, 1816, Madras.

5. T. T. D. Epigraphical Series Vol. I to VI. Edited by Sri Sadhu Subrahmanya Sastry, 1931, Tirupati.

పెద తిరుమలయ్య వేయించిన పై పదిహేను శాసనాల్లో తెలుగుభాషలో వున్నవి రెండు మాత్రమే. (Vol. IV. 20; 41.) మిగిలినవన్నీ తమిళంలోనే వున్నాయి. తమిళ శాసనాల్లో పెద తిరుమలయ్యకు తిరుమలై అయ్యంగార్, తాళ్లపాకం పెరియ తిరుమలయ్యంగార్ అని వ్యవహారం.

పై పదిహేను గాకుండా పెద తిరుమలయ్య సంతతివారు వేయించిన శాసనాలు ఐదు. వాటిలో తెలుగుశాసనం ఒక్కటే. (సం. IV, సంఖ్య 144-కాలం. క్రీ. శ. 20-3-1540). మిగిలిన నాలుగు తమిళ శాసనాలు. (సం. V, సంఖ్య 71, 99, 153, 159.) పై శాసనాలనుబట్టి పెద తిరుమలయ్యకు, అతని కుమారులకు అచ్యుత రాయలు (క్రీ. శ. 1529-1542), సదాశివరాయలు (క్రీ. శ. 1542-1570) నన్ని హితులని తెలుస్తుంది. కృష్ణదేవరాయలు పెద తిరుమలయ్యకు సమకాలికుడే. రాయలు క్రీ. శ. 1513-1521 మధ్యకాలంలో ఏడుమార్లు తిరుమల యాత్రలు చేసి స్వామికి భూరిదానాలు చేసినట్లు శాసనాలున్నాయి. కాని రాయలు వేయించిన శాసనాల్లో పెద తిరుమలయ్య ప్రసక్తిగాని, పెద తిరుమలయ్య వేయించిన శాసనాల్లో కృష్ణరాయల ప్రస్తావనగాని లేకపోవడం ఒక వింతగా తోస్తుంది. పైగా కృష్ణదేవరాయలు క్రీ. శ. 1524 లో వ్యాసరాయలకు తాళ్లపాకను, మరికొన్ని పరిసర గ్రామాలను దత్తం చేసినాడు. ఏ కారణం వల్లనో రాయలకు, పెద తిరుమలయ్యకు పరస్పరమైత్రి ఉన్నట్లు లేదు. మెకంజీ సంపుటాల్లో తాళ్లపాక వంశీయులకు సంబంధించిన గ్రామ కైఫీయత్తులుకూడా కొన్ని ఉన్నాయి.⁶

పెద తిరుమలయ్య క్రీ. శ. 1531 లో విజయనగరాన్ని దర్శించి విఠలస్వామి ఆలయానికి కొంత దానం చేసినట్లు, క్రీ. శ. 1534 లో అచ్యుతరాయల అనుమతితో కడప జిల్లా నందలూరులోని ఆలయానికి అందపూరు అనే గ్రామం ఇప్పించినట్లు, క్రీ. శ. 1533లో చినకంచిలోని పెరుమాళ్ల స్వామికి కొన్ని ఉత్సవాలు ఏర్పరచి, నైవేద్యం జరిపించినట్లు తెలిపే శాసనాలు కూడా వున్నాయి. సాకువ తిమ్మరుసు,

6. చూడండి: గ్రామ కైఫీయత్తులు. 1. యాటిమార్పురం M. 356; 2. కల్లుట L. R. Vol. 1; 3. తుమ్మలూరు L. R. Vol. 2; 4. మాచనూరు L. R. Vol. 2; 5. పొడదుర్తి L. R. Vol. 2; 6. వ్యాటపల్లి L. R. Vol. 2; 7. కలువేపల్లె L. R. Vol. 7; 8. చడిపిరాళ్లదిన్నె L. R. Vol. 15; 9. మిన్ని కల్లు L. R. Vol. 57; 10. మంగళగిరి L. R. Vol. 57; 11. గొరిజవోలు L. R. Vol. 60.

లక్షణానికీ, భారతాంతర్గతమైన భగవద్గీతకూ పెద తిరుమలయ్య వ్యాఖ్యానాలు రచించినాడు. మొదటిది అలభ్యం. రెండవది అభ్యం. ఇది భగవద్గీతకు తొలి తెలుగు వ్యాఖ్య; పైగా ఆనాటి వ్యావహారిక భాషలో వెలసిన వచన వ్యాఖ్య. దుర్గాహ్యంగా వున్న ఒక గ్రంథాన్ని పాఠకులకు సుబోధకమయ్యేటట్లు ఉద్దేశించి చేసిన రచనే వ్యాఖ్య. సుబోధకతను ఆశించే వచనరచనలో గ్రాంథికానికన్నా వ్యావహారికమే ఉచితం. ఈ రహస్యాన్ని గ్రహించి వ్యావహారికభాషను భగవద్గీతా వ్యాఖ్యానంలో పాటించిన పెద తిరుమలయ్య అభినందనీయుడు. ఈ సంప్రదాయాన్ని అనుసరించే ఆతని మనుమడు తిరువేంగళయ్య అమరకోశానికి 'గురుబాలప్రబోధిక' అనే పేరుతో ఒక వ్యాఖ్యానాన్ని ఆనాటి వ్యావహారికంలోనే వ్రాశాడు. కాని వాటిల్ల వారు ప్రచురించిన ఆ గురుబాలప్రబోధిక మాత్రం గ్రాంథికభాషావతారాన్ని ధరించింది.

తెలుగుభాషాచరిత్రలో భాషాపరమైన ఒక ఉద్యమాన్ని లేవదీసినవారు శివ కవులు. 'ఆరూఢ గద్య పద్యాది ప్రబంధపూరిత సంస్కృత భూయిష్ఠరచనా' రూపమైన సంస్కృత భాషాధిక్యాన్నుండి తెలుగుభాషకు విముక్తిని కలిగించడానికి వారు ప్రయత్నించినారు. కాని ఆ ఉద్యమం పూర్తిగా ఫలప్రదం కాలేదు. శివకవులు ప్రతిపాదించిన 'దేశి', 'జానుతెనుగు' వాస్తవానికి గ్రాంథికభాషాపరిధిని దాటలేదు. కాని శివకవులు అభిమానించిన 'దేశి', 'జానుతెనుగు' శివకవుల వాఙ్మయంలోకన్న తాళ్లపాక సాహిత్యంలోనే భాషాపరంగా సువ్యక్తమై ఉన్నాయి. అందుకు కారణం తాళ్లపాక కవులు వ్యావహారిక భాషా ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి అభిమానించడమే. తాళ్లపాక కవులు పరతత్వైర్వాధకులైనప్పటికీ వారి లోకజ్ఞత మాత్రం మెచ్చదగింది. తాళ్లపాకకవులు స్థాపించిన వ్యావహారిక భాషారూపసంప్రదాయాన్నే అప్పకవ్యాది ప్రాచీన వ్యాఖ్యాతలందరూ పాటించారు. మనుచరిత్ర, వసుచరిత్రాది ప్రబంధాలకు పి. పి. బ్రౌన్ ఆనాటి పండితులచేత వ్రాయించిన వ్యాఖ్యానాలకూడా వ్యావహారికం లోనే వున్నాయి. గ్రాంథిక భాషారూప వ్యాఖ్యానాలు మాత్రం చిన్నయసూరి తర్వాతనే వచ్చినాయి.

4. భగవద్గీతావ్యాఖ్య

పెదతిరుమలయ్య రచించిన భగవద్గీతావ్యాఖ్య భగవద్గీతపరంగానేగాక తెలుగు వాఙ్మయంలోనూ తొలి వ్యాఖ్యాన గ్రంథం. ఈ గ్రంథానికి విషయాన్నిబట్టేకాకుండా, భాషాత్మైలినిబట్టికూడా ప్రాధాన్యం ఉంది. శాసనాలను మినహాయిస్తే 16 వ శతాబ్దిపు తెలుగుభాషా వ్యావహారిక స్వరూపాన్ని ముఖ్యంగా—ఆనాటి రాయలసీమప్రాంతపు

భాషావ్యవహారాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఇది ప్రబలాధారం. దీని రచనా కాలం మనకు తెలియదు. అయినా ఇది ప్రౌఢనిర్భరవయఃసరిపాకంలోకాక పలితకేళుడైన పిదపనే పెద తిరుమలయ్య రచించి వుంటాడని చెప్పవచ్చు. ఇది 16 వ శతాబ్ది రెండవపాదంలో ఆవిర్భవించిన రచన కావచ్చు.

తిరుమలాచార్యుని భగవద్గీతావ్యాఖ్యకు ఆంధ్రవేదాంతమనే నామాంతర మున్నట్లు కొందరి ఊహ. అలా మొదట ఊహించినవారు పెండ్తాల వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు,⁸ వారు పితాపురం రాజావారి ఆదేశంతో తాటాకు పుస్తకాల్ని సేకరించడానికి 1923 జూన్ నెలలో కర్నూలుమండలసంచారం చేసినారు. అప్పుడు వెలుగోడుకు సమీపగ్రామమైన అబ్బిల్లాపురంలో చిదంబరయ్య అనే గృహస్థుడు తనకు వచన భగవద్గీతను ఇచ్చినట్లు గ్రంథస్థం చేసివున్నాడు.⁹

భగవద్గీత వ్యాఖ్యకు లభిస్తున్న ఏ తాళపత్రప్రతిలోనూ 'ఆంధ్రవేదాంతము' అనే పేరులేదు. ఎక్కువ ప్రతుల్లో అధ్యాయాంతాల్లో "భగవద్గీతార్థం తెలుగుచేసి వ్రాయించినందు" అని మాత్రం వున్నది. ఒకటి రెండు ప్రతుల్లో కొన్ని అధ్యాయాల చివర "శేష భగవద్గీతార్థం తెలుగు టీక", "చేసిన భగవద్గీతల తెలుగు టీక" ఇత్యాదిగా ఉంది. మరి 'ఆంధ్రవేదాంతము' అనే తెలుగు గ్రంథమేది కూడా ఇంతవరకు మనకు లభించలేదు.

పెండ్తాల వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి తరువాత ఈ భగవద్గీతావ్యాఖ్యను ప్రస్తావించినవారు గిడుగు వేంకట రామమూర్తి పంతులు. పెద తిరుమలయ్య భగవద్గీత టీకనుండి 'గద్య చింతామణి'లో మూడు శ్లోకాల తెలుగు తాత్పర్యాన్ని వారు ఉదహరించినారు.¹⁰

1945 లో 'శ్రీ వేంకటేశ్వరవచనము'లను పరిష్కరించిన వేటూరి ప్రభాకర శాస్త్రిగారు పీఠికలో పెద తిరుమలాచార్యుల కృతులు పండ్రెండింటిని పేర్కొంటూ అందులో 'ఆంధ్రవేదాంతము (ద్విపద)', 'భగవద్గీత (వచనము)' అనే రెండింటిని

8. చూ: పీఠిక పరమయోగి విలాసము. పితాపుర సంస్థానాధీశుల ప్రచురణ, 1928.

9. చూ: సారస్వత సర్వస్వము. సంపుటము ౧, సంచిక ౫, పుట 23, రుధిరోద్ధారి పాప్యము (జనవరి 1924.)

10. చూ: పుట 201, గద్యచింతామణి. ప్రచురణ 1933.

భిన్నకృతులుగా పేర్కొన్నారు. వేటూరివారే 1949లో 'అన్నమాచార్యవరిత్రము'నకు వ్రాసిన పీఠికలో పెద తిరుమలయ్య కృతులను మరలా పేర్కొన్నారు. ఆ జాబితాలో 'ఆంధ్రవేదాంతము (ద్విపద)' అన్నది లేదు, 'భగవద్గీత తెల్లవచనము' మాత్రమున్నది. శ్రీ వేటూరి ఆనందమూర్తి ఈ 'భగవద్గీత వచనము'నకే 'ఆంధ్ర వేదాంత మనియు, భగవద్గీతాటీక' యనియు నామాంతరములు" అని తన గ్రంథంలో వ్రాసి వున్నారు.¹¹ ఆధారం మాత్రం చూపలేదు.

వ్యాఖ్యాన గ్రంథాలకుకూడా నామకరణంచేసే సంప్రదాయం సంస్కృతంలో ఉంది. తాళ్లపాక కవుల్లో పెద తిరుమలయ్య మనుమడైన తిరువేంగళప్ప మమ్మటుని కావ్యప్రకాశానికి వ్రాసిన వ్యాఖ్యకు 'సుధానిధి' అని, అమరకోశవ్యాఖ్యకు 'గురుబాల ప్రబోధిక' అని పేర్లు పెట్టినాడు. వ్యాఖ్యలకు నామకరణంచేసే ఈ సంప్రదాయాన్ని బట్టి పెద తిరుమలయ్య భగవద్గీతావ్యాఖ్యకు ఆంధ్రవేదాంతమని—గ్రంథంలో ఈపేరు లేకున్నా తర్వాత వారు వ్యవహరించినారని ఊహించవచ్చు. 'వేదాంతాచార్య' అనే బిరుదు కూడా వారికున్నది కదా!

5. భగవద్గీతావ్యాఖ్య—తాళపత్రప్రతులు

ఈ గ్రంథ పరిష్కరణకు స్వీకరించిన తాళపత్రప్రతులు ఎనిమిది. వాటిలో తిరువతిప్రతులు నాలుగు (శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ ప్రాచ్యపరిశోధన సంస్థలోనివి). తంజావూరుప్రతి ఒకటి (సరస్వతిమహల్లోనిది). మద్రాసుప్రతులు రెండు (ప్రభుత్వ ప్రాచ్యలిఖిత భాండాగారంలోనివి). ప్రొద్దుటూరుప్రతి ఒకటి (శ్రీ పి. మల్లేశుడుగారి సొంతప్రతి).¹²

పై ఎనిమిది ప్రతులకు ఇచ్చిన సంకేతాలు; వివరాలు.

A ప్రతి (D 2145 తిరువతి)

ఈ ప్రతి బాగుంది. వ్రాయనకానిపేరు తోట గజపతి. దీని లేఖనకాలం హేవళంబి సంవత్సరం అంటే క్రీ. శ. 1777 కావచ్చు.

11. చూ: పుట 462 తాళ్లపాక కవుల కృతులు—వివిధ సాహితీ ప్రక్రియలు, సంపుటం I, 1974.

12. కాకినాడ ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు స్థక భాండాగారంలో ఒక ప్రతి ఉన్నది. ఆ ప్రతి మాకందుబాటులోకి రాని కారణాన దానిని సంప్రదించలేదు.

B ప్రతి (R 804 తిరుపతి)

ఇది ప్రాచీనమైనప్రతి. క్రిమిదష్టం. కొంతశిథిలం. ఇందులో అవతారికతో పాటు తొలి ఆరు శ్లోకాలున్న గ్రంథభాగం లుప్తం. వ్రాయసకాని పేరుగాని లేఖన కాలంగాని ఇందులోలేవు. ఈ ప్రతిని పితాపురం మహారాజావారు మద్రాసు ప్రభుత్వ ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారానికి 1927-28 లో బహూకరించినారు. అంతే పెండ్యాల వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారికి 1928 జూన్ లో కర్నూలుజిల్లా అబ్దుల్లాపురం వాస్తవ్యులు చిదంబరయ్యగారు ఇచ్చినప్రతి ఇదే.

C ప్రతి (D 2147 తిరుపతి)

అక్కడక్కడ క్రిమిదష్టతవున్నా ఈ ప్రతి స్థితి పరవాలేదు. ఇది B ప్రతి అంత ప్రాచీనంకాదు. వ్రాయసకాని పేరుగాని, లేఖనకాలంగాని ఇందులో లేవు.

D ప్రతి (7653 తిరుపతి)

ఇది ఒక్కచే అసమగ్రంగా ఉన్నప్రతి. మొదటి ఐదు అధ్యాయాలు సమగ్రంగా ఉన్నాయి. ఆరో అధ్యాయం నాల్గవశ్లోకం తర్వాతి గ్రంథభాగం లుప్తమైంది. ఇందులో వ్రాయసకాని పేరు లేదు. లేఖనకాలం కూడా లేదు.

E ప్రతి (8918 తంజావూరు)

ఇందులో శైలి ల్య గ్రంథపాతాదులు లేవు. లేఖకుని పేరు వెంకటపతియోగి, లేఖనకాలం లేదు.

F ప్రతి (D 2015 మద్రాసు)

ఈ ప్రతి మంచిస్థితిలోవుంది. కాని లేఖకుడు అక్కడక్కడ ఉండవలసిన అక్షరాలకు బదులు శ్రీకారాలను వ్రాసివున్నాడు. అంతే అతడు గ్రహించిన మూల ప్రతిలో క్రిమిదష్టమై లోపించిన అక్షరాల్ని తన ప్రతిలో శ్రీకారాలతో పూరించు కొన్నాడని భావించాలి. లేఖనకాలం లేదు. వ్రాయసకాని పేరుకూడా లేదు, కాని 'శ్రీకణ్ణపురనాయకి సహిత శ్రీ శౌరిరాజాయనమః' అని దేవతాస్మరణ అధ్యాయం తాల్లో కనిపిస్తుంది. తంజావూరుజిల్లాలో తిరుక్కణ్ణపురక్షేత్రంవుంది. అది వైష్ణవ క్షేత్రం. అక్కడవెలసిన దైవమే శౌరిరాజస్వామి.

G ప్రతి (R 2268 మద్రాసు)

అక్కడక్కడ కొంత శిథిలమైవున్న ప్రతి ఇది. గ్రంథారంభానికి ముందున్న ఆకులో "శ్రీమాన్ మాధభూషి వేదాంతాచార్యులయ్యవార్లంగారి చంపూరాయణం"

అనివుంది. మరి ఈ గ్రంథం భగవద్గీతగాని పంపూరామాయణంకాదు. గ్రంథాంతంలో ఇచ్చిన లేఖనకాలం క్షయ సంవత్సర భాద్రపద శు. ౧౦. బు. అంటే దీని లేఖన కాలం క్రీ. శ. 18-8-1686.

P ప్రతి

కడపజిల్లా ప్రొద్దుటూరు ప్రభుత్వ కళాశాలలో తెలుగు అధ్యాపకుడుగావున్న శ్రీ పి. మల్లేశుడుగారి సొంతప్రతి ఇది. ఈ ప్రతిలో అక్కడక్కడ నాలుగైదులు విరిగివున్నా మొత్తంమీద ఇది చక్కనిప్రతి. గ్రంథాంతంలో వ్రాయసకాని వక్కణమున్న ఆకు కొంత శిథిలమైంది. అందు 'తిరుచానూరు అలుగు శింగరప్పకు రామలింగానాయణపల్లె కరణం లక్ష్మీనారాయణ' ఈ ప్రతిని వ్రాసినట్లువుంది. రామలింగానాయణపల్లె అనంతపురంజిల్లా తాడిపత్రి తాలూకాలోని ఒక గ్రామం. ఈనాడు దాన్నే 'రామలింగానాయణపల్లె' అంటారు. లేఖనసంవత్సరం 'సర్విధారి' అని వుంది. సర్విధారి 'సర్విధారి'గా వ్రాయబడింది అని భావిస్తే లేఖనకాలం క్రీ.శ. 1782 అవుతుంది. కాదు సర్విధారి అని భావిస్తే అది క్రీ. శ. 1768 అవుతుంది.

పై ఎనిమిది ప్రతుల్లో ఏదికూడా పెద తిరుమలయ్య స్వహస్తలిఖితంకాదు. అతని కాలానికి చెందినట్టిది కాదు. ఇవన్నీ పెద తిరుమలయ్య కాలంనాటి ప్రతులకు తర్వాతికాలంలో వెలువడిన ప్రత్యంతరాలే. పైగా ఈ ఎనిమిది ప్రతుల్ని సరిపోల్చి చూస్తే ఏ ఒకటి మరొకదానికి పుత్రికకాదని తెలుస్తుంది. ఇవి విభిన్నాలైనా వీటిలో కొన్ని ప్రతులమధ్య సాదృశ్యంగావున్న కొన్నిలక్షణాల్ని—తాత్పర్యాల ఉపక్రమోపసంహారాలూ, వ్రాయకవదలిన భాగాలూ, వ్రాయసగండ్ర దోషాలూ మొదలైనవంటివి—పురస్కరించుకొని వర్గీకరించవచ్చు. అవిధంగా వర్గీకరిస్తే స్థూలంగా BP ప్రతులు ఒక వర్గంగాను, CF ప్రతులు మరొకవర్గంగాను, AD ప్రతులు ఇంకొక వర్గంగాను ఏర్పడతాయి. G ప్రతి పెక్కు అంశాలలో CF ప్రతులకు సన్నిహితంగాను, మరికొన్ని అంశాలలో AD ప్రతులకు దగ్గరగాను ఉన్నది. E ప్రతి (తంజావూరు) అన్నిప్రతులకన్నా విలక్షణమైంది. దీని వ్రాయసకాదు కొంత వ్యతన్నుడు. భాషా పరంగా ఆర్వాచీన లక్షణాలు ఇందు కనిపిస్తాయి. ఇతర ప్రతుల్లోకన్న ఇందులో లేఖన దోషాలు తక్కువ. పదాదిలో 'య, వ' లను పరిహరించి అచ్చులువ్రాయడం ఈ ప్రతిలో ఎక్కువ. తాత్పర్యాల విషయంలో మిగిలిన ప్రతులకన్నా ఇందులో కొంత అధికప్రసంగం కనిపిస్తుంది. ఆయా వాక్య స్వరూపాల్లో మార్పులు, శ్రీరామానుజ భాష్యానికి, వేదాంతదేశికుల తాత్పర్యపండితులకు అనువైన మార్పులు.

చేర్పులు ఈ ప్రతిలో చోటుచేసికొనివున్నాయి. ఉదాహరణకు కొన్ని చూడండి: అధ్య 1-ల్లో 12; అధ్య 2-ల్లో 9; అధ్య-8-ల్లో 17; అధ్య 10-ల్లో 6; అధ్య 12-ల్లో 15; అధ్య 13-ల్లో 7; అధ్య 17-ల్లో 16.

కొన్నివదాల ప్రయోగంలోకూడ అన్ని ప్రతులవి ఒకదారి అయితే E ప్రతిది మరొకదారిగా కనిపిస్తుంది. ఆదారి తత్వమదారి, ఉదా||

E ప్రతిలోనిరూపం	ఇతర ప్రతుల్లోనిరూపం
రక్షించుడ (1-11)	కాచుక తిరుగుడ (1-11)
కార్యాలు (1-15)	శాతలు (1-15)
రోమాంచము (1-29)	నిలువెంట్రుకలు (1-29)
చర్మము (1-30)	తోలు (1-30)
బాణాలు (1-47)	అమ్ములు (1-47)
పర్వతశిఖరంవలె (6-8)	కొండవలె (6-8)

పై సాక్ష్యల్నిబట్టి తంజావూరిప్రతి అన్నిటికన్నా అర్వాచీనమని భావించవచ్చు.

ఈ పరిష్కరణకు స్వీకరించిన ప్రతులన్నిటిని తులనాత్మకంగా పరిశీలించి, పాఠభేదాలను గుర్తించి, ఆంతరంగిక సాక్ష్యధారాలతో ప్రక్షిప్తాలను పరిహరించి సంశోధించి పెడ తిరుమలయ్యలిఖిత మూలప్రతి స్వరూపాన్ని (Critical Recension) పునర్నిర్మించడానికిగాని, ఈ ఎనిమిది ప్రతుల వంశవృక్ష నిర్మాణానికిగాని (Stemma Codicum) ప్రయత్నం చేయలేదు. వ్యాఖ్యాన తత్వ నిరూపణకన్న భాషా స్వరూప పరిశీలనకే ఈ పరిష్కరణలో ప్రాధాన్యం. కాబట్టి ఈ ప్రతుల్లో P ప్రతిని ప్రధానప్రతిగా, ఒజ్జబంతిగా స్వీకరించడమయింది. అందుకు ముఖ్యమైన కారణాలు మూడు.

1. P ప్రతిలో కై థిల్యం తక్కువ, వ్రాత చక్కన. ఒక్క E ప్రతిని మినహాయించి P ప్రతిని మిగిలిన ప్రతుల్లోకిచేర్చి సరిపోల్చి చూస్తే పరస్పర భేదాలు కొన్ని గోచరించినా P ప్రతిలో కల్పితపాఠాలు, ప్రక్షిప్తాలు మృగ్యం.

2. తాత్పర్యాల విషయంలో ఇతర ప్రతుల్లో అక్కడక్కడా కనిపించే జారు పాట్లు కూడా ఇందులో లేవు.

3. అన్ని ప్రతుల్లోకన్న ప్రాచీనమై శిథిలంగా వున్న B ప్రతికి ఈ ప్రతి చాలా దగ్గర.

6. తాళపత్ర ప్రతుల్లోని లేఖనవిధానం

ప్రాచీన తాళపత్రగ్రంథాలను యథాతథంగా ఎవరూ ముద్రించరు. ముద్రణకు ముందు అవి పండితపరిష్కృతం కావాలి. తాళపత్రగ్రంథ పరిష్కరణ సామాన్యమైన పనికాదు. అందులో ఎన్నో సమస్యలున్నాయి. వాస్తవానికి గ్రంథపరిష్కరణ ఒక శాస్త్రీయమైన వ్యాసంగం.

ఒక కావ్యానికి మహాకవి ఒకడు కర్త కావచ్చు. కాని ఆ కావ్యానికి కాలాంతరంలో వివిధ ప్రతులు ఏర్పడి దేశంలో వ్యాప్తి కలిగినపుడు వ్రాయనగంధ్ర ప్రమత్తవల్ల, అజ్ఞానంవల్ల, భాషాపరిణామకారణంవల్ల మూలంలోలేని భాషాదోషాలు, పాఠభేదాలు, లేఖనదోషాలు వివిధ రూపాల్లో ఆ యా ప్రతుల్లో సాక్షాత్కరిస్తాయి. అసలు ప్రాచీన తెలుగు శాసనాలను, తాళపత్ర గ్రంథాలను పరిశీలిస్తే తెలుగులేఖనంలో ఒక నిర్దిష్టమైన పద్ధతి, ప్రామాణికత ఏ యుగంలోనూ ఉన్నట్లు లేదు. ఒకవిధంగా లేఖనదోషాలు మనకు నన్నయకు పూర్వంనుండి సంక్రమించిన సంప్రదాయమని చెప్పవచ్చు. నన్నయకు పూర్వపు తెలుగుశాసనాల వ్రాతలో వున్న కొన్ని పదాల వర్ణక్రమాన్ని చూడండి.^{1 3}

అయ్య, అణన, పీన, ఐయ్య (అయిన); ఆచంద్రదర్కము (ఆచంద్రార్కము) ఆచంద్రదరరార్కంబు (ఆచంద్రతారార్కంబు); కుబుచు (కొబుచు); కులొపిఞ్చన (కొలిపించిన); కాన్కి (కానుక); తణ్కి (తాంకి); మహారాజులాకు (మహారాజులకు); రచ్చమానంబున (రాచమానంబున); వాత్రాంబు (వక్రంబు); వ్రసి (వ్రాసి); శఖవరుషంబులు (శకవర్షంబులు) మొదలైనవి.

నన్నయ తరువాతి తెలుగు శాసనాల్లోనూ, మనకు లభించే తెలుగుతాళపత్ర గ్రంథాల్లోనూ రకరకాల లేఖన దోషాలకు కొదవలేదు. ఛందోబద్ధంకావున్న కావ్య ప్రబంధాల ప్రతుల్లోకూడ లేఖనదోషాలు అనేకం.

పెద తిరుమలయ్య భగవద్గీతావ్యాఖ్య వచన రచన. పైగా వ్యావహారికం. కాబట్టి ఛందోబద్ధమైన కావ్యప్రబంధాల తాళపత్రప్రతులకన్నా ఈ వ్యాఖ్యానప్రతుల్లో లేఖనదోషాలు, పాఠభేదాలు, ప్రమాదాలు, లోపాలు అధికంగా వుండడానికి అస్పృహ

13. Radhakrishna B. Early Telugu Inscriptions, A. P. Sahitya Akademi Publication, 1971

వుంది. ఉన్నాయి కూడ, ఈ పరిష్కరణకు స్వీకరించిన ఎనిమిది ప్రతుల్ని పరిశీలించి చూస్తే వాటి అన్నిటిలోని లేఖన విశేషాల్ని నాలుగు విధాలుగా వర్గీకరించవచ్చు. అవి:

- (1) లేఖన దోషాలు (Lapsus Calami)
- (2) లేఖన సంప్రదాయ దోషితక రూపాలు (Scriptal tradition)
- (3) ఉచ్చారణ విధేయ లేఖన విశేషాలు (Phonetic transcription)
- (4) క్రమభంగం (Disorder)

పై నాలుగు రకాల లేఖన విశేషాలను పాఠకుల సులభావగాహనకు సోదాహరణంగా కొంత విస్తరించి చెప్పడం అప్రస్తుతం కాదు.

1. లేఖన దోషాలు: (Lapsus Calami = Slip of the pen)

ఇవి కేవలం వ్రాయనకాని తొందరపాటుకు, ఏమరుపాటుకు, 'భ్రాంతిమదప్రామాణికత'కు, వైయక్తిక విడ్డూరాలకు సంబంధించిన దోషాలు. తాను వ్రాసుకొన్న ప్రతిని వ్రాయనకాదు పునఃపరిశీలన చేసివుంటే లేదా పండితులకు చూపించి వుంటే దిద్దుకొనివుండే దోషాలివి. ఈ దోషాల్ని తెలుగుపండితుడు విద్యార్థుల వ్యాసరచనలను డిద్దినట్లు డిద్దడం పరిష్కరకు తప్పనిసరి. మన పరిష్కరణకు తీసుకొన్నప్రతుల్లో ఇట్టిదోషాలు కొల్లలు. ఉదాహరణకు కొన్ని:

ప్రతి	అధ్యాయశ్లోక		ఉండవలసిన
	తాత్పర్యాల సంఖ్య	ఉన్నరూపం	రూపం
P	11-21	అబలుల	అంజలుల
P	9-11	అనుమానం	అవమానం
E	2-20	అజ్ఞాడై	అజాడై
A	5-15	అమృతమైతేను	అవృతమైతేను
D	5-15	అనృతమైతేను	అవృతమైతేను
D	2-13	అయర్థమందు	అయర్థమందు
C	2-19	అయిద్దరుంను	అయిద్దరున్ను
D	2-24	అళలుడై	అచలుడై
A	1-40	అధర్మము	అధర్మము
E	2-30	అద్యుడై	అవద్యుడై
D	4- 1	అర్యమైన	అవ్యయమైన

XL

D	4-20	ఆశ్వాసమే	అభ్యాసమే
E	6-10	ఆకాశరహితుడై	ఆకారహితుడై
C	6-12	ఆమోహభోగాల	ఆకామోహభోగాల
A	2- 7	అది	అది
B	4-21	ఆశతహితుడై	ఆకారహితుడై
D, E. G	1-46	ఆయుధధంవిడిచి	ఆయుధంవిడిచి
B	5-19	ఇన్ద్రస్థి	ఈన్ద్రస్థి
P	10-19	ఎశ్వర్య	ఐశ్వర్య
C	8-11	కర్మాన	క్రమాన
F	9- 7	కల్పవృక్షయమైన	కల్పక్షయమైన
A	7-26	కులాల	కాలాల
F	6-35	కోలమందలి	లోకమందలి
D	2- 9	గుడాకేళుడైన	గుడాకేళుడైన
C	13-31	ఘంటినది	బుట్టినది
P	2-20	చప్పంబడు	చంపబడు
A	2-25	చచ్చినట్టు	వచ్చినట్టు
C	10-36	జాండవ	జూదము
E	13-13	దశ్యాంశాలైన	విశాలాలైన
F	6-25	దైత్యంచేత	దైర్యంచేత
E	10-38	నిది	నీతి
E	2-67	నీడమీద	నీళ్లమీద
C	4-10	పద్రుతులై	పవిత్రులై
C	17- 6	పతస్సు	తపస్సు
A	1-12	ప్రతాపవాసులైన	ప్రతాపవాసులైన
A, C	2-58	ప్రతిజ్ఞ	ప్రజ్ఞ
A	16-10	పనియని	తనియని
E	16-22	పొందుదును	పొందును
G	2-51	భలమును	ఫలమును
B	7-12	భాగాలు	భావాలు
C	7-20	భుజింతురు	భజింతురు

P, B	16-14	బిడ్డలు	బీదలు
A	2-29	మరివోడడు	మరివొకడు
P	17-10	యజ్ఞార్థము	యజ్ఞార్థము
F	6-42	యోనికులమందు	యోగికులమందు
C	7-29	రత్నం	యత్నం
A	16-10	విచిడి	విడిచి
C	18-38	విషయమువలె	విషమువలె
G	2-52	వాసమును	పాపమును
A	2-60	విశ్వాంసుండైన	విద్వాంసుండైన
G	2-72	విజ్ఞానం	అజ్ఞానం
A	2-29	పున్న	పుణ్య
C	17-9	క్లోకమును	కోకమున్ను
G	1-25	శయనికుల	సైనికుల
C, F	17-5	హంకారముతో	అహంకారముతో
G	7-22	హీనమైన	హితమైన
A	2-49	హాకృపణలు	మహాకృపణలు

లేఖనదోషాలుగా పై పట్టికలో ఇచ్చిన రూపాల్ని చూస్తే సాధారణంగా అచ్చైన తెలుగు పుస్తకాల చివర ఇచ్చే తప్పొప్పుల పట్టికలాగా ఉంది కదూ!

(2) లేఖన సంప్రదాయ ద్యోతక రూపాలు (Scriptal tradition)

పదలేఖనంలో (Spelling) ఈనాడు మనం వ్రాసే పద్ధతికి లేదా ముద్రించే పద్ధతికి కొంత భిన్నంగా ఉన్న కొన్ని లక్షణాలు తాళపత్ర లేఖనంలో కనిపిస్తాయి. అట్టి ప్రాచీన లేఖన లక్షణాల్ని ఆధునిక లేఖనానికి అనుగుణంగా గ్రంథ పరిష్కరణలో మార్చడం అవసరం. కొన్ని ఉదాహరణలు:

లేఖన సంప్రదాయంలోని లక్షణాలు	తాళపత్రలిఖిత రూపం	ఆధునిక రూపం
(a) వలపల గిలక	అఱఱనుడా కీఱి యేఱుపబడి	అర్జునుడా కీర్తి యేర్పరుపబడి

- (b) పూర్ణబిందుపూర్వక హల్లు ద్విత్వ } క్షత్రియుండవు
క్షత్రియుండవు
నిత్యుండను
నిత్యుండను
కొందరు
కొందరు
వుండదురు
వుండదురు
- (c) పూర్ణబిందుపూర్వక అను } అన్నమాచార్యులు
అన్నమాచార్యులు
నాసిక ద్విత్వం లేదా అను } వాన్ని
వాన్ని
నాసిక సంయుక్తం } కృష్ణమ్మ
కృష్ణమ్మ
సంస్కృతాన
సంస్కృతాన
పుణ్యం
పుణ్యం
జన్మము
జన్మము
అన్యమైన
అన్యమైన
కౌమ్యకర్మాలు
కౌమ్యకర్మాలు
- (d) పూర్ణబిందుపూర్వక అద్వి } వాడు
వాడు/వాడు
రుక్త హల్లు } అర్జునుడు
అర్జునుడు/అర్జునుడు
దాంటిని
దాంటిని/దాంటిని
ప్రాంత
ప్రాంత/ప్రాంత
యెరింగి
యెరింగి/యెరింగి
- (e) పదమధ్య అక్షోపాన్ని } అడిగితేను
అడిగితేను
పాటించిన సంయుక్తాక్షర } నడుమ
నడుమ
రచన } వానికి
వానికి
వల్లు
వల్లు
గన్ను
గన్ను
సాత్వికుల్కు
సాత్వికులకు
వివేకులయైన
వివేకులయైన
భోజనం
భోజనం
యవడు
యవడు/యవడు
దయ
దయ
- (f) ఏత్యానికివత్సం(సంస్కృత } నేను
నేను
లేఖన ప్రభావం కావచ్చు) } అనేటిది
అనేటిది
చెళెది
చెళెది
అంటెను
అంటెను

(గ) పద మధ్యంలో వ్యస్తంగా	అక్షను	అవును
అచ్చు	అక్షర్యమున్ను	అయిశ్వర్యమున్ను
	శ్రీకన్ని	శ్రీయన్ని

(3) ఉచ్చారణ విధేయ లేఖన విశేషాలు : (Phonetic transcription)

తాళపత్ర గంభాల్లోని కొన్ని ధ్వనుల, పదాల వ్రాతలో ఆనాటి ఉచ్చారణకు విధేయమైన లేఖన పద్ధతి కనిపిస్తుంది. నేటి పండితులకు, ప్రామాణిక గ్రాంథిక భాషాదృష్టిగల వారికి అవి విద్వారాలైన లేఖక దోషాలుగా తోచవచ్చు. కాని అవి ఆనాటి వ్యవహారంలో ధ్వనుల ఉచ్చారణ విధాన్ని వ్యక్తం చేస్తాయి. విజానికి అట్టి వ్రాత భాషా ధ్వని పరిజామ చరిత్రకు, తదవగాహనకు అమూల్యమైన ఆధారం. అట్టి వ్రాతలోని వర్ణ సంకేతాలను లేఖక ప్రమాదంగా భావించి చాలవ్యాకరణానుగుణమైన రచనా రూపంలోకి మార్చడం పరిష్కరణ దోషం అవుతుంది. వాటిని పరిష్కరించాలన్నా, ఉన్నవి ఉన్నట్లు నిలపాలన్నా పరిష్కర్తకు భాషా చారిత్రక దృష్టి, లేఖన సంప్రదాయజ్ఞత, భాషావిజ్ఞాన పరిచయం, వీనికితోడుగా కొంత మెలకువ ఉండాలి. 'సింహము' అనే పదాన్ని వ్రాయనగాళ్లు తమ ఉచ్చారణను అనుసరించి వ్రాయడానికి కాటోలు చేసిన ప్రయత్నంలో సిద్ధించిన పదలేఖన వైవిధ్యం చూడండి: శింహ్యము (A ప్రతి); శింహ్యము (B ప్రతి); సింహ్యము (C, E ప్రతులు); సింహ్యం (F, P ప్రతులు). ఈ పరిష్కరణకు గ్రహించిన ఎనిమిది ప్రతుల్లో ఉచ్చారణ విధేయంగా కనిపించే కొన్ని లేఖన విశేషాల్ని క్రింది విధంగా వర్గీకరించవచ్చు.

- (a) పదాది యకార, వకారాలు : యెవడు, యేషి, యిందుకు, యిటువంటి, యిశ్వరుడు, వొక్కండనే, వొకటి, వోయి అర్జునుడా!, వో అర్జునుడా!, పుపానన, పూర్ణితము.
- (b) ఐ, ఔ లకు క్రమంగా 'అయి, అవు'లు: (తత్సమ పదాల్లో కూడ) అయిరావతము, అయిశ్వర్యము. అవుషధము.
- (c) తాలవ్యహల్లుకు పరంలో అత్వా నికీ ఏత్వం: శైక్తి, చెంద్రుడు, యెముడు, నాయెందు, శైరీరము, జెనులు, జెంతువులు.
- (d) ఋత్వానికి 'రు': మహారుపులు, రుతువు.

- (e) హల్లుకు పరంగా ఉన్న ఋత్వా } క్రిష్టవాక్యం, ద్విష్టి, త్రిష్టి, బ్రహ్మ
నికి 'ఠ' లేదా 'ఠ': } త్వామ.
- (f) హల్లురమైన ఏత్వానికి (పరాక్ష } ప్యాద (పేద) ల్యాక (లేక)
రంలో అత్వమున్నపుడు) దీర్ఘా }
కారం, య వత్తు : }
- (g) 'వ'వర్ణానికి శ/సలు : చేయు, శేయు, సేయు, చేశేయి,
శేశేయి, సేశేయి, చేత, శేత, సేత
- (h) శ వర్ణానికి స : వైస్యులు; సూద్రులు, సోషంపజేయు
- (i) స వర్ణానికి శ : శింహ్యము; రహశ్యాలు, వలశిన;
చేశే పనులు, శేవించు
- (j) ట వర్ణానికి ష (కొన్ని పదాల్లో:) అఘవంటి; యఘవంటి అఘగనక;
యిషనగా
- (k) జ్ఞ కు గ్ఞ (కొన్ని పదాల్లో) యగ్ఞము; గ్ఞానము
- (4) క్రమభంగం (Disorder)

ఈ వ్యాఖ్యల్లో ఉండవలసిన క్రమం మొదట శ్లోకం, తర్వాత తెలుగు తాత్పర్యం. కాని కొన్ని ప్రతుల్లో అక్కడక్కడ శ్లోక తాత్పర్యాలకు సంబంధించిన క్రమభంగం కనిపిస్తుంది. దీనికి కారణం ప్రధానంగా వ్రాయసకాని అజాగ్రత్త, లేదా తొందరపాటు. ఒకపేజీ పునఃపరిశీలనలో వ్రాయసకాదు ఈ లోపాన్ని గుర్తించి వుండినా తాళపత్ర రచనలో సవరించడం సాధ్యంకాదు. గ్రంథపరిష్కరణలో ఇట్టి లోపాలను, క్రమభంగాలను కూడ జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. భగవద్గీతా వ్యాఖ్యా ప్రతుల్లో కనిపించే శ్లోక తాత్పర్యాల క్రమభంగం నాలుగైదు రకాలుగా కనిపిస్తుంది.

(a) మూలశ్లోకాన్ని వ్రాయక వదలివేయడం, కొన్ని ప్రతుల్లో అక్కడక్కడ ఒకటి రెండు శ్లోకాలు వరుస క్రమంలో తొలగి ఉన్నాయి. అయినా వాటి తెలుగు తాత్పర్యాల మాత్రం వ్రాయబడి ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి G ప్రతిలో 2 అధ్యాయ. 16 శ్లో; B ప్రతిలో 2 అధ్యాయ. 39 శ్లో; E ప్రతిలో 10 అధ్యాయ. 22 శ్లో. లేవు.

(b) తెలుగు తాత్పర్యాన్ని వ్రాయక వదలివేయడం. కొన్ని ప్రతుల్లో అక్కడక్కడ శ్లోకం ఉన్నా తాత్పర్యం ఉండదు. ఉదా:—B ప్రతిలో 2 అధ్యాయ. 38 వ తాత్పర్యం; C ప్రతిలో 9 అధ్యాయ. 13 వ తాత్పర్యం; F ప్రతిలో 2 అధ్యాయ. 26 వ తాత్పర్యం లేవు.

(c) శ్లోక తాత్పర్యాలు రెండింటిని వదలివేయడం. A ప్రతిలో 9 అధ్యాయములు 23; G ప్రతిలో 3 అధ్యాయములు 39; 4 అధ్యాయములు 32; E ప్రతిలో 8 అధ్యాయములు 6.

(d) ఒక శ్లోకం క్రిందనే తర్వాతి శ్లోక తాత్పర్యాన్ని కూడా పూర్తిగానో లేదా అరగారగానో కల్పింపబడడం, ఉదా : G ప్రతిలో 2 అధ్యాయములు 16 శ్లోకం క్రింద 16, 17 శ్లోకాల తాత్పర్యాలు కలిపివున్నాయి. E ప్రతిలో 2 అధ్యాయములు 15 శ్లోకం క్రింద 15, 16, 17 శ్లోకాల తాత్పర్యాలు కలిపి వ్రాయబడినాయి. P ప్రతిలో 11 అధ్యాయములు 12 వ శ్లోకం క్రింద 12, 13 శ్లోకాల తాత్పర్యాలు కలిపివున్నాయి.

పై క్రమభంగాలే గాక ఒకటి రెండుచోట్ల శ్లోక తాత్పర్యాల పునరుక్తికూడా కనిపిస్తుంది. ఉదా : E ప్రతిలో 10 అధ్యాయములు 23 వ శ్లోక తాత్పర్యం. B ప్రతిలో 18 అధ్యాయములు 68 వ శ్లోక తాత్పర్యం రెండుమార్లు పునరుక్తం.

ఇంతవరకు తిరుమలయ్య భగవద్గీతా వ్యాఖ్య తాళపత్ర ప్రతుల్లోని లేఖన విశేషాలను, పరిష్కరణకు సంబంధించిన కొన్ని సమస్యలను దిట్టాత్రంగా సూచించడమైంది. ఇక ముద్రితమై మీ చేతిలో ఉన్న భగవద్గీతా వ్యాఖ్యను పరిష్కరించిన విధానాన్ని కొంత ప్రస్తావించుకొందాం.

7. ప్రతుల పరిశీలన - పరిష్కరణ పద్ధతులు

పెద తిరుమలయ్య భగవద్గీతా వ్యాఖ్యను ప్రకటించాలని నిర్ణయం తీసుకొన్న తర్వాత దేశంలోని తద్వ్యాఖ్యన ప్రతుల ఆకరాలను, వివరాలను తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నం చేయడమైంది. చివరకు ఈ పరిష్కరణకు ఎన్నిక చేసుకొన్నవి, మా కందుబాటులోనికి వచ్చినవి ముందు చెప్పిన ఎనిమిది ప్రతులు మాత్రమే. ఈ ఎనిమిది ప్రతులలోని శ్లోకాలను, తాత్పర్యాలను మొదట నిడుపాటి కాగితాల మీద పాఠ భేదాలతో గుర్తించి వ్రాయించడమైంది.

పై విధంగా వ్రాయించిన తర్వాత P ప్రతిని ప్రధాన ప్రతిగా—ఇంతకు ముందు చెప్పిన కారణాలవల్ల—స్వీకరించడమైంది. ఆ తర్వాత ఒక్కొక్క కాగితం మీద ఒక్కొక్క శ్లోకాన్ని, దాని క్రింద P ప్రతిలోని తెలుగు తాత్పర్యాన్ని వ్రాయించడమైంది. ఆ తాత్పర్యానికి తక్కిన ఏడు ప్రతుల్లోని పాఠాంతరాలను సంఖ్యా క్రమంలో క్రింద గుర్తించడం జరిగింది.

పై విధంగా P ప్రతి తాత్పర్యాన్ని, ఇతర ప్రతులలోని పాఠాంతరాలను వ్రాయించిన తర్వాత పరిష్కరణ కార్యక్రమం ప్రారంభమయింది. వివిధ ప్రతుల్లోని

లేఖనవిధానాన్ని. వాటిలో స్థూలదృష్టికే కన్పించే వైవిధ్యాన్ని. పెద తిరుమలయ్య భాషలో కన్పించే విలక్షణాలను అవగాహన చేసుకొని చర్చాపూర్వకంగా కొన్ని సూత్రాలు రూపొందించబడినాయి. ఆ సూత్రాలు, వాటిని పాటించిన తీరు.

(1) శ్లోకాలకు సంబంధించి:

ఈ ప్రతుల్లో శ్లోకపరమైన పాఠభేదాలు చెప్పదగినవి లేవు. కాబట్టి శ్లోకాలకు పాఠాంతరాలను చూపలేదు. ప్రతుల్లో శ్లోక లేఖనంలో పాదాంతంలో పూర్ణానుస్వారం లిఖితమై ఉన్నచోట్ల సంస్కృత సంప్రదాయా న్నునుసరించి మకారపొల్లు (మ) పాటించబడింది. ప్రతుల వ్రాతలో అవగ్రహ (ఁ) చిహ్నంలేదు. కాని యిందులో చూపబడింది. సంస్కృతంలో హ్రస్వ ఎకార. ఒకారములు లేవు కదా! అయినా శ్లోక లేఖనంలో ఇంచుమించు అన్ని ప్రతుల్లోను హ్రస్వ ఎకార. ఒకార సంకేతములే వున్నాయి. వాటిని దీర్ఘాలుగా సరిదిద్దకున్నాం. ఉదా: ధర్మక్షేత్రే = ధర్మక్షేత్రే; పురుషోత్తమ = పురుషోత్తమ;

(2) తాత్పర్యభాగానికి సంబంధించి :

తెలుగు తాత్పర్య భాగానికి సంబంధించిన పరిష్కరణను నాలుగు విభాగాల క్రింద (a) లిపికి (d) లేఖన దోషాలకు (c) పదలేఖన రీతులకు (b) పాఠాంతరాలకు సంబంధించినవిగా వింగడించి చూపవచ్చు.

(a) లిపికి సంబంధించినవి : ఇవి నేటి లేఖన విధానానికి అనుగుణంగా చేసిన మార్పులు.

(1) వలపలికలకు పరిహరించడం.

(2) పూర్ణబిందుపూర్వక ద్విత్వహల్లును అద్విత్వంగా చూపడం.

ఉదా: సంజయుండ్ల = సంజయుండ.

(3) పూర్ణబిందుపూర్వక అద్విత్వహల్లువున్న రూపాల్లో అర్థభంగము కానిపట్ల పూర్ణబిందువును తొలగించడం అంటే ఆ చోట్ల అర్థానుస్వారానికి గతి కల్పించలేదు.

ఉదా: వాండు-వాడు; ధనంజయుండ-ధనంజయుడ.

(4) పూర్ణబిందుపూర్వక అనునాసిక ద్విత్వం లేదా అనునాసిక సంయుక్తం ఉన్న రూపాల్లో పూర్ణబిందువును తొలగించడం.

ఉదా: వాంన్ని-వాన్ని; కృష్ణంమ్మ-కృష్ణమ్మ; అంన్నమయ్య-అన్నమయ్య;

(5) పద మధ్య అజ్ఞోపం ఏర్పడిన సంయుక్తాక్షరాల్లో తెలుగు ఉచ్చారణ అనహజంగా తోచినచోట్ల అజ్ఞోప రహితంగా చూపడం.

ఉదా: అడ్గితేను-అడిగితేను; భోజ్నం-భోజనం; ద్య-దయ. కాని-వల్లు. వట్ల, గన్గ-ఇత్యాది రూపాల్ని కొన్నిటిని రూపాంతరాలను చూపడానికి కొన్నిచోట్ల నిల్పడమైంది.

(6) ద్వితీయావిభక్తి ప్రత్యయాంతాలుగా 'ంని', 'ంను' ఉన్న రూపాల్లోను, సముచ్చయార్థంలో 'ంనూ', 'ంనై' ఉన్న రూపాల్లోను బిందువును తొలగించి పరంలోని న వర్ణాన్ని ద్విత్వంగా చూపడం.

ఉదా: సంజయుంచి-సంజయున్ని; కొరవులుంచూ పాండవులుంచూ-కొరవులున్నూ పాండవులున్నూ; శూరులుంచై-శూరులున్నై.

(7) తెలుగు పదాల లేఖనంలో ఏత్వానికి బదులు ఎత్వమున్న చోట్ల—ఇది సంస్కృత లేఖన ప్రభావంవల్ల కావచ్చు—దీర్ఘాన్నే వ్రాయడం.

ఉదా: నెను-నేను; చెప్పెటిది-చెప్పేటిది.

(8) పదమధ్యంలో వ్యస్తంగా వ్రాసివున్న ఇ, ఉ లను క్రమంగా య, వ లతో చేర్చి చూపడం.

ఉదా: అఇదు-అయిదు; శ్రీఇన్ని-శ్రీయిన్ని; నీఉన్ను-నీవున్ను.

(9) లేఖనంలో 'త్రాంతిమదప్రామాణికత' కారణంగా రేఫకు వట్రువ సుడిని వాడినచోట్ల రేఫగా సంస్కరించడం.

ఉదా: దేవేంద్యుడు-దేవేంద్రుడు; శత్రువులు-శత్రువులు; సముద్యుడు - సముద్రుడు.

(10) తాత్పర్యాంతంలో వాక్యం చివర ఉకార ముండవలసిన చోట్ల దీర్ఘ ఉకారం కొన్ని ప్రతుల్లో కనిపిస్తుంది. వాటిని హ్రస్వీకరించడం.

ఉదా: '.....అభ్యాసం చేసినవాడు నిర్వాణమైన బ్రహ్మను పొందునూ. (పొందును.)

(11) ఈ ప్రతుల్లో సముచ్చయార్థక ప్రత్యయానికి ఉన్న రూపాంతరాలు ను/నూ/న్ను/న్నూ. వీటికి వ్రాతలో బిందువుర్యక రూపాలు గూడా ఉన్నాయి. అయితే P ప్రతిలోని వ్రాతలో మాత్రం 'న్నూ' చేర్చి వ్రాసిన రూపాల్లో పూర్ణ

బిందువే గాకుండ. తత్పూర్వాక్షరం గూడ కొన్నిచోట్ల దీర్ఘంగా వ్రాయబడి వుంది- అట్టిచోట్ల పూర్వదీర్ఘాన్ని హ్రస్వంగా చూపడమైంది.

ఉదా: కడుపులాంన్ను, వక్త్రాలాంన్ను, కన్నులాంన్ను, మధుశ్ర మూంన్ను = కడుపులున్ను, వక్త్రాలున్ను, కన్నులున్ను, మధ్యమున్ను.

(P ప్రతి అధ్య. 11-శ్లో 16)

(b) తాత్పర్యాలలోని లేఖనదోషాలు (Lapsus calami)—పరిష్కరణ:

కేవలం వ్రాయనగాని అజాగ్రత్తవల్ల, వేగిరపాటువల్ల లేఖనంలో దొర్లి న లేఖనప్రమాదా లివి, ఇవి భగవద్గీతా వ్యాఖ్యాప్రతుల్లో కొల్లలుగావున్నాయి. అనేక రకాలుగావున్న యివి అవశ్యపరిష్కరణీయాలు. అట్టి లేఖనప్రమాదాలు, వాటికి కొన్ని ఉదాహరణలు:

(1) లిపి చిహ్నాన్ని వదలిపేయడం: మ స్తివి (మరి స్తివి); పురునికి (పురుమా నికి); తత్పందై (తత్పరుండై).

(2) లిపి సంకేతాల పునర్లేఖనం: వాడవోవుదువు (వాడవోదువు); వరుక్షం (వర్షం); యవవరు (యవరు); అర్హుడోవును (అర్హుడవును).

(3) లిపి చిహ్నాల స్థాన వినిమయం. అచ్చుల్లో: శరీరవాసన పర్యంతమున్ను (శరీరవాసన పర్యంతమున్ను); చేతనునీకె (చేతనునీకే); హల్లుల్లో: పతము (తపము); కర్మాన (క్రమాన)

(4) అచ్చులహ్రస్వదీర్ఘాల్లో తార్కారు: పిండించినారు (పీడించినారు); చిశిరా (చేశిరా); మోదలు (మొదలు); హారి నమ్మంధమైన (హరి నమ్మంధమైన); కోనును (కొనును).

(5) ఒక అక్షరానికి మరొక అక్షరం: ఇవి సాధారణంగా సంకేతాల సాదృశ్యరూపాన్నిబట్టి లేదా ఉచ్చారణనుబట్టి ఏర్పడినవి. ఇవి రకరకాలు. కొన్ని ఉదాహరణలు: రత్నం (యత్నం); భాగాలు (భావాలు); పారకప్పడ (వారాసపడ్డ); వెత ఆయినప్పుడున్ను (వెట్టెనప్పుడున్ను); గోడంటి (గొడ్డంటి).

(c) పదలేఖనరీతులు (Spelling):

తాళపత్ర లేఖనంలో కన్పించే మరికొన్ని లక్షణాలను కేవలం లేఖనదోషాలని చెప్పలేము. అవి నేటి ప్రామాణిక లేఖనదృష్ట్యా దోషాలుగా కన్పించినా వాస్తవానికి.

అవి అనాటి ఉచ్చారణరీతులకు, ధ్వని లక్షణాలకు ప్రతిబింబాలనవచ్చు. అంటే లేఖకుడు బుద్ధిపూర్వకంగానే ప్రదర్శించిన పదలేఖన విశేషాలివి. వీటికి ఏ ప్రతిలో కూడ ఒక నియతి ఉన్నట్లు కనిపించదు. కాబట్టి పదలేఖనంలో అనేక పదాలకు రూపాంతరాలు ఈ ప్రతుల్లో ఉన్నాయి. ఏకరూపతకొరకుగాని, వ్యాకరణదృష్ట్యాగాని వీటిని మార్చకుండా పదలేఖనంలోని వైవిధ్యాల్ని చాలవరకు ఉన్నది ఉన్నట్లుగానే ఉంచడమైంది. అట్టివి కొన్ని:

(1) పదాది యకార వకారాలు: పదాదిలో యకార వకార రచనను వ్యాకరణాలు నిషేధిస్తాయి. య, వ లను పదాదిలో వ్రాయడం దోషమని అప్పకవి చాటినాడు.

క॥ పద్యాది ప్రాణంబుల

నాద్యంతాస్తములుగ, నజ్జలు కృతులన్

జై ద్యహరః వ్రాయదుడు తము

విద్యాధికులెల్లఁ జూచి వికవిక నవ్వన్

(అప్పకవీయం. 2. ఆశ్వా. 43. పద్య.)

తెలుగువారి ఉచ్చారణలో పదాదిలో 'అ, ఆ' లనే రెండు అచ్చులు తప్ప ఇతరచ్చులు వినబడవు. పదాదిలో పూర్వాచ్చులైన ఇ, ఈ, ఎ, ఏ లకు ముందు 'య' వర్ణాన్ని పశ్చిమాచ్చులైన ఉ, ఊ, ఒ, ఓ లకు ముందు 'వ' వర్ణాన్ని చేర్చి ఉచ్చరించడం సహజం. ఇది అనాదిగా కనిపిస్తున్న తెలుగుభాషా వ్యవహార లక్షణం కూడ. ¹⁴ ఉచ్చారణ విధేయంగా వ్రాయదలచుకున్నప్పుడు పదాదిలో 'య' లేదా 'వ'ను చేర్చే వ్రాయాలి. కాబట్టి ఈ భగవద్గీతావ్యాఖ్య తాళపత్రప్రతుల్లో 'య,వ' లున్న రూపాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. పరిష్కరణలో వాటిని మార్చలేదు. లేనిచోట్ల వాటిని చొప్పించలేదు.

(2) తాలవ్య హల్లులకు పరంలోవచ్చే అత్వానికి, తాలవ్యేతర హల్లుకు పరంలో వున్న ఆత్వానికి తెలుగు వుచ్చారణలో కొంతభేదం వుంది. రెండవది విమృతాచ్చైతే మొదటిది అర్ధసంవృతాచ్చుకు సన్నిహితమైంది. వినికిడికి స్పష్టమైన ఈ ధ్వనిభేదాన్ని వ్యాఖ్యాత తిరుమలయ్య గుర్తించినట్లున్నారు. అందువల్లనే పద లేఖనంలో తాలవ్య హల్లులకు పరంలో అత్వ, ఎత్వాలున్న రూపద్వయం ఈ

14. పదాది 'య, వ' ల సంబంధమైన చారిత్రక పరిశీలనకు చూడండి: వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్యగారి 'ధ్వని-లిపి-పరిణామం' (1955) 1-53.

ప్రతుల్లో కనిపిస్తుంది. ఉదా: శైక్తి—శక్తి; చెంద్రుడు—చంద్రుడు; యెందు—యందు; జెనులు—జనులు. ఈ ఉచ్చారణభేదాన్ని ప్రదర్శించడానికి పరిష్కరణలో ఎత్వసహిత లేఖనాన్ని నిలుపడమైంది. 'ఎ'కు బదులు అత్వమున్న విలోమలేఖనం కూడ ప్రతుల్లో కనిపిస్తుంది. ఉదా: జప్పక (జెప్పక); చెప్పకొనియదరు (చెప్పకొనియెదరు); వచ్చను (వచ్చెను); యందు (యెందు). ఇట్టిలేఖనాన్ని నాలుగైదు చోట్ల నిలిపి మిగిలినచోట్ల మార్చడమైంది. ఇవిగాక చ వర్ణానికి తాలవ్య శవర్ణోచ్చారణ తెలియజేసే రూపాలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిని చాలావరకు ఆలాగే వుంచడమైంది. ఉదా: చేయు—శేయు; చాత—శాత; చాయవలె—శాయవలె; చేశేయి—శేశేయి.

(3) తెలుగు వర్ణమాలలోని ఋత్వానికి స్వరోచ్చారణ ఏనాడూ లేదు. అనాదిగా దానికి రేఖోచ్చారణే. పెద తిరుమలయ్య కాలంలోకూడ ఋత్వానికి పదాదిలో 'రు' పదమధ్యంలో 'రి, రు' ల ఉచ్చారణ ఉన్నదనడానికి శాసనాల సాక్ష్యం చూడవుంది. ప్రతుల వ్రాతలో ఋ/రుల సంకేతాలు రెండూ ప్రయత్నమైవున్నా 'ఋ' సంకేతం అరుదు. పరిష్కరణలో వీటిని మార్చలేదు.

(4) హల్వరకమైన ఏత్వానికి దీర్ఘ అకారం, యవత్తు ఉన్న లేఖనం కొన్ని పదాల్లో కనిపిస్తుంది. అట్టి పదాల్లో రెండవ అక్షరంలో అత్వం తప్పక వుంటుంది. ఈనాటి వ్యవహారంలోకూడ పేట, పేడ, మేక ఇత్యాది రూపాల్లోని తొలి ఎత్వము అర్థసంవృత తాలవ్యాప్తుగానే వినిపిస్తుంది. ఈ ఉచ్చారణవిశేషం 16 వ శతాబ్దంలో కూడా వున్నదనడానికి ప్రతుల్లోని ప్యాద (పేద), ల్యాక (లేక) ఇత్యాది పదలేఖనం ఒక దృష్టాంతం.

(5) తత్సమ రూపాల్లో చ, శ, స లకు సంబంధించిన అనియత లేఖనం కనిపిస్తుంది. ఒక దృష్టికి వీటిని తద్భవాలని సమర్థించవచ్చు. అట్లే మహాప్రాణధ్వనికి అల్పప్రాణ సంకేతాలన్న కొన్ని రూపాల్నికూడ తద్భవాలన్నా తప్పుకాదు. కారణం తెలుగువారి ఉచ్చారణలో మహాప్రాణోచ్చారణ చాలవరకు ప్రయత్ని పూర్వకం. ఈ పరిష్కరణలో చ, శ, సల వినిమయం ఉన్న రూపాల్లోను, మహాప్రాణధ్వని లేని రూపాల్లోను కొన్నిటిని ఆలాగే చూపించాము.

(6) పదమధ్య ట వర్ణానికి ష వర్ణలేఖనం. P ప్రతిలో అరుదుగాను, మిగిలిన ప్రతుల్లో అక్కడక్కడా కనిపిస్తుంది. ఇది వైదికుల ఉచ్చారణ విశేషం. P ప్రతిలో

ఁ వర్ణాన్నే పాటించి ఇతరప్రతుల్లో ఉన్నవాటిని పాఠభేదాలుగా కొన్నిచోట్ల చూపించాము.

(7) శకటరేఫలేఖనం C, F ప్రతుల్లో అక్కడక్కడా కన్పిస్తుంది, ఇతర ప్రతుల్లో మృగ్యం. శకటరేఫులున్న పాఠాల్ని మార్చలేదు.

D. పాఠాంతరాలు—పరిష్కరణ:

P ప్రతికి ఇతరప్రతులలో ఉన్న పాఠభేదాలు, పాఠాంతరాలు అసంఖ్యాకం. అప్రధానాలూ, నిరర్థకాలూ అయిన పాఠభేదాల ప్రదర్శనంవల్ల చదువరులకు 'నేత్రశ్రమ' తప్ప వేరొక ప్రయోజనం ఉండదు. కొబ్బి ప్రధానాలు, సార్థకాలు అయిన పాఠాంతరాలను విధిగాచూపించి, సామాన్యాలు, కేవల రూపాంతరాలు అయిన పాఠభేదాలను పూర్తిగా పరిహరించకుండా మచ్చుకన్నట్లు ఆయా ప్రతుల్లోని వాటిని కొన్నిచోట్లమాత్రం చూపి, అనేకచోట్ల విస్మరించడమైంది. ఇట్టి లాఘవం భాషాస్వరూపావగాహనకు భంగంకలుగని పద్ధతిలో నిర్వహింపబడింది. ఇందుకు పాటించిన పద్ధతి:

(1) అర్థదృష్ట్యా విలక్షణంకాకుండ. పదలేఖనం (spelling)లో మాత్రమే కొంత వైవిధ్యమున్న రూపాంతరాలను కొన్నిచోట్లనే స్వీకరించి మిగిలినచోట్ల పరిహరించడం. అట్టి రూపాంతరాలు:

వలదు—వల్దు—వద్దు
 కలదు—కల్దు—కద్దు
 గనుక—గనక—గన్క
 వలన—వలను—వల్ను—వల్ను
 అటని—ఇటని
 అటువంటి—ఇటువంటి
 అటువలె—ఇటువలె
 —బలె— —వలె
 అందరు—ఇందరు
 వకడు—వొకడు
 వారలు—వార్లు—వాండ్లు, వారు
 వోయి—వోయి—వో మొదలైనవి.

ప్రత్యయాలమీద ఉత్పసహిత ద్రుతమున్నరూపాలు. లేవిరూపాలు:

చేతను, చేత

చేయగాను, చేయగా

అటువలెను, అటువలె మొదలై నవి.

సముచ్చయార్థక ప్రత్యయ రూపాంతరాలు:

ను, న్ను, నూ, న్నూ;

సాధారణసంధి, వినంధిరూపాలు:

యేమనుటంచేను, యేమనుట అంచేను;

నర్తన, సరి అయిన వంటివి;

సంబోధనలోని హ్రస్వదీర్ఘ భేదం:

అర్జునుడా!—అర్జునుడ! ;

అర్జునా!—అర్జున! వంటివి:

గనడదవాదేశాలు, సరళాదేశాలు మొదలై నవి.

(2) వివిధ ప్రతుల్లో వున్నట్టి పర్యాయపద రూప పాఠాంతరాలు, అధిక పాఠాలు, విభిన్న పాఠాంతరాలు, భాషాచరిత్రకు ఉపయోగించే వివిధరూపాలు యీ పరిష్కరణలో జాగరూకతతో స్వీకరింపబడినాయి.

(3) P ప్రతిలో ఒకపదములేక అక్షరము అర్థరహితమని తోచినపుడు అర్థవంతమైన రూపాన్ని అక్కడే కుండలీకరణాల్లో చూపించడమైంది.

ఉదా: చూ. పుట 33 '....నమస్తమైన ప్రాణా(ణ)లున్న....'

చూ. పుట 43 '....మహానైపొంది (మహానేర్పైంది)'

(4) P ప్రతిలో ఒక అక్షరమో, పదమో లుప్తంగా ఉన్నచోట్ల ఇతర ప్రతుల్ని పురస్కరించుకొని లుప్తపూరణం చేయబడింది. లుప్తపూరణ భాగాలు నిలుపు బ్రాకెట్లమధ్య చూపబడినాయి. ఉదాహరణకు, చూ. పుట 65 '....నాయొక్క యీ [వతమును విత్య]మున్ను ఆవరింతురు.'

(5) P ప్రతిలో తెలుగు తాత్పర్యానికి ఎక్కువ కైథిల్యమున్నచోట్ల A ప్రతి తాత్పర్యాన్ని ఒజ్జబంతిగా స్వీకరించి, దానికి ఇతర ప్రతుల్లోని పాఠాంతరాలు చూపబడినాయి.

(6) P ప్రతి తాత్పర్యానికి, ఇతరప్రతుల్లోని తాత్పర్యానికి అత్యధికభేదం ఉన్నపుడు సౌలభ్యంకోసం అత్యధికభేదమున్న తాత్పర్యాలను పూర్తిగా వ్రాయడమైంది.

8. భాషా విశేషాలు :

ఈ వ్యాఖ్య తెలుగు భాషా పరిణామ చరిత్రకు మిక్కిలి ప్రయోజనకారి. పద హారో శతాబ్దపు తెలుగు భాషా స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఆనాటి కావ్య, శాసనాలకన్నా వ్యావహారికంలోని ఈ వ్యాఖ్య ఎంతో ఉపకరిస్తుంది. ఇందులో ఒకటి రెండు సిద్ధాంత వ్యాసాలకు తగినంత భాషాసామగ్రి ఉన్నదంటే అతిశయోక్తికాదు. ఇందున్న పదప్రయోగాలు, కారక వైచిత్రీ, అనువాద విశేషాలుకూడా పరిశీలనార్హాలు. ఈ వ్యాఖ్యలో కన్పించే భాషా విశేషాలు కొన్ని దిట్టాత్రంగా క్రింద సూచించబడ్డాయి.

(1) ధ్వనులు—వర్ణాలు :

పెద తిరుమలయ్య 'రేఫఱకార నిర్ణయము' అనే లక్షణ గ్రంథానికి కర్త. కాని ఈ వ్యాఖ్యలో C, F ప్రతుల్లోనే అక్కడక్కడ శకటరేఫ లేఖనం గోచరిస్తుంది. ఇతర ప్రతుల్లో ఇది మృగ్యం.

ఋవర్ణము రేఫతుల్య మనడానికి తత్సమ పద లేఖనంలో 'ఋ' సంకేతమే గాకుండా రేఫ సంకేతంకూడా ప్రయుక్తమైంది.

తాలవ్యహల్లులకు పరంగా ఉన్న అత్వానికి అర్ధ వివృతమూ, హ్రస్వమూ అయిన పూర్వాచ్చు ఉచ్చారణ (half-open unrounded Front vowel), అట్లే ఏత్వానికి అర్ధ వివృతమూ, దీర్ఘమూ అయిన పూర్వాచ్చు ఉచ్చారణ ఆనాడు ఉన్నట్లు పదాల లేఖనాన్నిబట్టి చెప్పవచ్చు. ద్వ్యక్షర పదాల్లో రెండవ ఆక్షరంలో అత్యమున్నపుడు ప్రథమాక్షరంలోని ఏత్వానికి అర్ధ వివృతమూ, దీర్ఘమూ అయిన పూర్వాచ్చు ఉచ్చారణ ఉన్నట్లుకూడా 'ప్యాద,' 'ల్యాక' వంటి పదాల లేఖనాన్ని బట్టి నిర్ణయించవచ్చు.

ఘాలి, ఘట్టి, వొఖటి వంటి కొన్ని దేశ్యపదాల్లో అక్కడక్కడ ఉన్న మహా ప్రాణ సంకేతం ఒత్తి చెప్పడానికి, లేదా ప్రామాణిక క్రాంతి వల్ల ప్రయుక్తమైనట్లు ఊహించవచ్చు. C ప్రతిలోని 'వాహనాహపుడున్' అనే పాఠ భేదం (పుట 384)

మొదలైనవి. 'భ్రమయు' అన్నది యువర్ణాంతమైన తత్సమక్రియ. భ్రమయుడు (పుట 26); భ్రమస్తే. భ్రమసును (పుట 48); భ్రమయుదురు (పుట 78).

స్వార్థంలో క్రియలకు చేరే 'కొను' అనుబంధానికి 'కొ, కు, క' రూపాంతరాలు కూడా ఈ వ్యాఖ్యలో కన్పిస్తాయి.

(4) సమాసాలు :

వ్యాకరణాలు ఒప్పుకోని మిశ్రసమాసాలు కొన్ని ఈ వ్యాఖ్యలో కన్పిస్తున్నాయి: మహావిలుకాడు (పుట 6); మహానేర్పు (పు 43); భుజబలిమి (పు. 282); అనేకపాట్లు (పు 306); ద్రవ్యవెచ్చాలు (పు 315) మొదలైనవి.

(5) వాక్యరచన :

సంస్కృతకారకానుగుణమైన వాక్య నిర్మాణం ముఖ్యంగా యత్తదర్థక వాక్యాల్లోను, కర్మణి ప్రయోగాల్లోను కనిపిస్తుంది. యత్తదర్థక వాక్యాల్లో పూర్వభాగం సమాపక క్రియగా భావిస్తూ వుంటుంది. అంటే క్రియాంతంలో ఓత్వంతేవిరచన. ఉదా:

(1) 'యే చుట్టాలకొరకు అయినానేమి భోగాలు, సుఖాలు, రాజ్యమున్నూ కాంక్షింపబడును, అటువంటి చుట్టాలు ప్రాణాలున్నూ, ధనాలున్నూ విడిచి యుద్ధమందు యెదిరించివున్నారు' (పు. 12).

(2) దేహంవిడిచి యెవ్వడుపోవును, వాడు ప్రకృతితోబాటిన ఆత్మస్వరూపమనే పరమగతిబొందును. (మూలం: యః ప్రయాతి త్యజన్ దేహం స యాతి పరమాం గతిమ్ (పు. 146).

కర్మణి ప్రయోగానికి ఉదాహరణలు:

(1) 'ప్రకృతిచాతను ప్రయోజనాలు చేయింపబడుచున్నది' (మూలం: ప్రకృత్యైవ చ కర్మాణి క్రియమాణాని. పు. 246).

(2) 'యెదిని ఆర్జునునిచాతను పలుకబడిన కృష్ణుడు' (మూలం: ఏవముక్తో హృషీకేతో గుడాకేనేన. పుట 9).

వాక్యాంతంలో వాక్యార్థ నిరూపణకొరకు 'అనుట' అన్నపదాన్ని చేర్చడం ఈ వ్యాఖ్యలో ఒక విలక్షణం. ఉదా: 'అటుగనుక, కర్మమందు జ్ఞానం పొడగనవచ్చును అనుట' (పు 80); 'ఇదిగనగాను మనస్సును యింద్రియాలవెంట బారకుండాను నిలుపుమరనుట' (పు 83).

కొన్నిప్రతుల్లో అక్కడక్కడా కర్త బహువచనంలోవున్నా క్రియ ఏకవచనంలో ఉండడం కనిపిస్తుంది. ఉదా: 'యీ పావనాలయిన యజ్ఞదాన తపస్సులు నాకు ప్రీతిగాను మోక్షమపేక్షించినవానిచాత శాయదగినది' (ఈ వాక్యంలో అన్నిప్రతుల్లోను క్రియకు ఏకవచనరూపమేవుంది. చూ. పు. 306).

(6) పదప్రయోగ విశేషాలు:

ఈ వ్యాఖ్యలో గుర్తించదగిన పదప్రయోగాలు ముఖ్యంగా అనువాదంలో చాలా ఉన్నాయి.

ఉదాహరణకు కొన్ని:

విశారదాః = మహానేర్పరులు (పు. 4)

పర్యాప్తం = నిండుకొనివున్నది (పు. 4)

అపర్యాప్తం = పాడువారుచున్నది (పు. 4)

ఆనకః = డక్కలు/డక్కలు (పు. 5)

శత్రుసంపాతః = యెలగోలుపోట్లాట (పు. 7)

రణసముద్యమః = సందడియుద్ధము (పు. 8)

శ్వశురః = బిడ్డనిచ్చినమామలు (పు. 10)

సుహృదః = చుట్టాలు (పు. 10)

పితరః = పితాళ్లు (పు. 15)

అహోబత = వోహోకటకటా (పు. 16)

హృదయదౌర్బల్యః = మనస్సుపేదతనము (పు. 21)

పండితాః = వివేకులయినవార్లు (పు. 25)

జీర్ణానివాసాంసి = పాతకోకలు (పు. 31)

అక్షరః = జీవుడు (పు. 58)

బ్రహ్మ = ప్రకృతి సంబంధమైన శరీరం (పు. 58)

రాగః = వేడుక (పు 66); ప్రీపురుషులు వాకరికొకరు వేడుకపడెడి వేడుక

(పు. 253)

కూటస్థః = కొండవలెనే నిర్వికారుడు (పు. 109)

పతిః = యేలికె (పు. 179)

నాగాః = అనేక శిరస్సులుగల పాములు (పు. 185)

యోధముఖ్యాః = గమికాండ్లు (పు. 205)

ఈశః = యేలిక (పు. 215)

గంధాః = పరిమెళాలు (పు. 268)

దేహాః = కడుపు (పు. 271)

దుష్పూరః కామః = యెంతయినా తవ్వించి ఆస్థోదము (పు. 281)

ప్రాజ్ఞాః = పెద్దలు (పు. 296)

‘ఉవాచ’ అనే పదానికి ప్రతుల్లోవున్న వివిధ అనువాదాలు చూడండి: వాక్యం, మాట, ప్రశ్న, పల్కుచున్నాడు, అంచున్నాడు, చెప్పచున్నాడు, అడుగుతున్నాడు, చెప్పేవాక్యం, ఆనతిచ్చినక్రమము, ఆనతిచ్చినవివరము.

గ్రంథపరిష్కరణ పాశ్చాత్యులు నేర్పిన విద్య. అది తెలుగువారికి బ్రౌన్ పెట్టిన ఖిక్ష. ముద్రితాలై వున్న ప్రాచీన తెలుగుకావ్య ప్రబంధాలన్నీ పండితపరిష్కృతాలే. వాటిలో అనేకం పునఃపరిష్కృతాలై పునర్ముద్రితాలైనవి కూడా. కాని, గ్రంథపరిష్కరణ విద్యకు సంబంధించిన సమస్యల్ని, విధానాల్ని వివరించి తెలిపే ఒక చిన్న పుస్తకంగాని, వ్యాసాలుగాని తెలుగులో లేవు. అందువల్ల భాషాసాహిత్య ప్రియులకు ప్రాచీన తాళవత్రప్రతుల స్వరూపం తెలియదు. గ్రంథప్రకటనకు ముందు పరిష్కరణదశలో పరిష్కర్త పొందే ప్రసవవేదన ఎట్టిదో పాఠకలోకానికి దురూహ్యం. పెద తిరుమలయ్య భగవద్గీతావ్యాఖ్యయొక్క ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి దాన్ని పరిష్కరించాలని నన్ను ఆదేశించి ప్రోత్సహించినవారు శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయోపాధ్యక్షులు ఆచార్య కొత్త సచ్చిదానందమూర్తిగారు. వారు అటు సంప్రదాయానికి, ఇటు నవీన ప్రయోగానికి సమన్వయమార్గాన్ని స్థాపించి అందు నడచి నడిపించగల ప్రగతిశీలురు; సమ్యగవేక్షణమూర్తులు. వారికి నా కృతజ్ఞతాంజలి.

ఈ వ్యాఖ్యాపరిష్కరణలో సహాయకులుగా నియుక్తులై నాకు చేదోడు వాదోడుగా పనిచేసినవారిద్దరు: 1. శ్రీ ఎ. వి. శ్రీనివాసాచార్యులు; 2. శ్రీ కె. జె. కృష్ణమూర్తి. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు తాళ్లపాక సాహిత్యంలో చిరకాలపరిశ్రమ చేసిన పరిశోధకులు. వారికున్న తాళ్లపాక సాహిత్య పరిజ్ఞానం మెచ్చదగింది. ఈ పరిష్కరణలో వారు చేసిన సూచనలకు, పంచుకొన్న శ్రమకు నా కృతజ్ఞత. పైగా పుస్తకముద్రణపరమైన విధుల్ని కూడా శ్రీనివాసాచార్యులుగారే నిర్వహించినారు. శ్రీకృష్ణమూర్తిగారు వృత్తిలోను, ప్రవృత్తిలోను పరిశోధకులు. ప్రతి విషయాన్ని లోతుగా తరచి చూడాలని ఉబలాటమున్నవారు. గ్రంథపరిష్కరణకాలంలోనే

గాకుండా ఈ పీఠికను వ్రాయడంలో నేను కోరిన వివరాల్ని చాలవరకు సేకరించి ఇచ్చి నా శ్రమను తగ్గించినారు. వర్దిష్టమైన శ్రీ కృష్ణమూర్తికి నా ధన్యవాదాలు.

తమ దగ్గరున్న ప్రతిని ఎరవుగా ఇచ్చి ఈ పరిష్కరణ కుపయోగించుకోమని అనుమతించిన మిత్రుడు శ్రీ మల్లేశుడు. వారికి నా ధన్యవాదాలు.

ఈ పరిష్కరణలో నాకు కలిగిన సమన్యల్ని, సందేహాలను చర్చించడానికి అప్పుడప్పుడు తమ కాలాన్ని నాకోసం వినియోగించిన డాక్టర్ ఎస్. శంకర నారాయణన్ గారికి, డాక్టర్ డి. శ్రీధరబాబుగారికి, ప్రారంభంలో కొన్ని సూచనల్ని చేసిన డాక్టర్ పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుగారికి నా కృతజ్ఞతాపూర్వక ధన్యవాదాలు.

F ప్రతికారుడు గ్రంథాంతంలో

‘వ్రాతతప్పవలన వాచకు లయగక

తప్పు గలిగెనేని తగినయెడల

వలయు అక్షరములు వర్ణించిపెట్టుడి

సుకవులైనవారు సురుచిరముగ’

అని వేడుకొన్నాడు. లిఖితప్రతుల్లోని వ్రాత తప్పుల్ని సవరించగలిగినా ముద్రితప్రతిలో కొన్ని ముద్రారాక్షసాలు చోటు చేసుకొన్నాయి. అయినా అవి ప్రత్యేకపట్టికలో చూపదగినట్టి పెద్ద తప్పులుగావు. కాబట్టి సహృదయులైన పాఠకులే వాటిని సరిచూచుకోగలరని మనవి.

పరిష్కృతమై మీ చేతిలో వున్న ఈ భగవద్గీతావ్యాఖ్య పండితుల, విమర్శకుల దృష్టిని ఆకర్షించి, విరాణాత్మకమైన విమర్శకు వారిని ప్రోత్సహిస్తే ఈ గ్రంథ ప్రకటన ప్రయోజనం ఫలించినట్లే.

మార్చి, 1978.

[ధ్యాన శ్లోకాలు]

† సచ్చిదానంద రూపాయ కృష్ణాయాభీష్టకారిణే
నమో వేదాంతవేద్యాయ గురవే బుద్ధి సాక్షిణే॥
* కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం సర్వలోకహితేరతమ్
వేదాబ్జభాస్కరం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్॥

†† పారాశర్యవచస్సరోజమమలం గీతార్థగంధోత్కృటం
నానాఖ్యానక కేసరం హరికథా సద్ధ్యాన సంబోధితమ్
లోకే సజ్జనషట్పదై రహరహః పేపీయమానం ముదా
భూయాద్భారతపంకజం కలిమలప్రధ్వంసి నః శ్రేయసే॥

* వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే
నమోవై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమో నమః॥

శ కృష్ణాయ యాదవేంద్రాయ జ్ఞానముద్రాయ యోగినే
నాథాయ రుక్మిణీశాయ నమో వేదాంతవేదినే॥

శ్రీ యదంఘ్రికమలద్వంద్వం ద్వంద్వతాపనివారణమ్
తారకం ద్విపదం వందే శ్రీగురుం ప్రణమామ్యహమ్॥

శ ప్రపన్నపారిజాతాయ తోత్రవేత్తైకపాణయే
జ్ఞానముద్రాయ కృష్ణాయ గీతామృతదుహే నమః॥

శ సర్వోపనిషదో గావో దోగ్ధా గోపాలనందనః
పార్థోపత్న స్సుధీర్భక్తౌ దుగ్ధం గీతామృతం మహత్॥

శ వాచకః ప్రణవో యస్య క్రిడావస్త్యఖిలం జగత్
శ్రుతిరాజ్ఞా వపుష్టానం తస్మై కృష్ణాత్మనే నమః॥

శ సచ్చిదానందరూపాయ కృష్ణాయాక్లిష్టకర్మణే
నమో జ్ఞానస్వరూపాయ తస్మై కృష్ణాత్మనే నమః॥

[క ర న్యా స ం]

శ్రీమదైశ్వర్యాత్మనే ఛందసే శ్రీకృష్ణాయ తర్జనీభ్యాం స్వాహా, శ్రీమ
ద్భక్త్యా[త్మ]నే శ్రీవేదవ్యాసాయ మధ్యమాభ్యాం వౌషట్, శ్రీమద్బలాత్మనే
బలభద్రరామాయ అనామికాభ్యాం హుం, శ్రీమత్రేజసాత్మనే వాసుదేవాయ
కనిష్ఠికాభ్యాం వౌషట్, శ్రీమద్విజయాత్మనే గాండివధన్వినే అర్జునాయ
కరతల కరపృష్ఠాభ్యాం ఫట్, ఏవం హృదయాది షడంగన్యాసః భూర్భువ
స్సువరోమితి దిగ్బంధః.

ధ్యానమ్—

౧ కరకలిత నిదర్శితార్థముద్రః పరికలితోన్నతబర్హిబర్హమాడః
ఇతరకరగృహీతవేత్రతోత్రో మమ హృది సన్నిధి మాతనోతు శౌరిః॥

卐 పార్థాయ ప్రతిపాదితాం భగవతా నారాయణేన స్వయం
వ్యాసేన గ్రథితాం పురాణమునినా మధ్యే మహాభారతమ్
అద్వైతామృతవర్షిణీం భగవతీ మష్టాదశాధ్యాయినీం
అంబ త్వా మనుసందధామి భగవద్గీతే భవద్వేషిణీమ్॥

౧ అలంబసూత్రేణ సహరసూత్రం యస్తోత్రముద్రాంకుర పల్లవేన
ప్రదర్శయాన్నార్హ పదార్థతత్త్వం పార్థాయ తత్సారథయే నమోస్తు॥
శాంతాకారం భుజగళయనం పద్మనాభం సురేశం
విశ్వాకారం గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగమ్
లక్ష్మీకాంతం కమలనయనం యోగిహృద్ధ్యానగమ్యం
వందే విష్ణుం భవభయహరం సర్వలోకైకనాథమ్॥

శ్రీమదలమేల్మంగానమేత శ్రీవేంకటేశాయనమః.

E ప్రతిలో ఇంతవరకు కల భాగం భగవద్గీత ప్రారంభానికి ముందు ఒక తాటాకుపై వ్రాయబడి ఉంది.

† ఈ శ్లోకం గురుస్తోత్ర శ్లోకం. ఇది G.O.M లైబ్రరీలోని D2048 భగవద్గీత సంస్కృతచరిత్ర గల ప్రతిలో ఉంది.

§ ఈ శ్లోకం గురుస్తోత్ర శ్లోకం.

* ఈ శ్లోకాలు వ్యాసస్తోత్ర శ్లోకాలు.

†† ఈ శ్లోకం మహాభారత స్తుతి శ్లోకం.

‡ ఈ శ్లోకాలు కృష్ణస్తోత్ర శ్లోకాలు.

卐 ఈ శ్లోకం భగవద్గీతాస్తోత్ర శ్లోకం.

F ప్రతిలో—

[క ర న్యా స ం]

అన్య శ్రీ గీతాశాస్త్రమంత్రన్య ప్రాయేణాభు..... అనుష్టుప చందః కృచిన్నానాచందాంసి చ శ్రీవేదవ్యాస భగవాన్ ఋషిః, శ్రీకృష్ణః పరమాత్మా దేవతా, అశోచ్యానన్వశోచ[స్త్ర]మితి బీజం, సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజేతి శక్తిః, అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్ష యిష్యామి మాశుచేతి కీలకం ..... ఘ్రి ప్రీత్యర్థే వినియోగః.

శ్రీమద్భానాత్మనే కృష్ణాయ అంగుష్ఠాభ్యాన్నమః, శ్రీమదైశ్వర్యాత్మనే తత్త్వన్యాత్మనే తద్దనీభ్యాన్నమః, [శ్రీమ] చ్ఛక్రాత్మనే వేదవ్యాసాయ మధ్య మాభ్యాన్నమః, శ్రీమద్బలాత్మనే బలభద్రరామాయ అనామికాభ్యాం నమః, శ్రీమత్తేజసాత్మనే కృష్ణాయ కన్ఠికాభ్యా[న్నమఃశ్రీ] మద్వీర్యాత్మనే గాండివ ధన్వినే కరతలకరపృష్ఠాభ్యాన్నమః, శ్రీమద్భానాత్మనే కృష్ణాయ హృదయాయ నమః, శ్రీమదైశ్వర్యాత్మనే శిరసే [స్వాహా శ్రీమచ్ఛక్రా]త్మనే వేదవ్యాసాయ శిఖాయైవోషట్. శ్రీమద్బలాత్మనే బలభద్రరామాయ కవచాయ హుం శ్రీమత్తేజసాత్మనే కృష్ణాయ నేత్రత్రయాయై వో [షట్ శ్రీమద్వీ] ర్యాత్మనే గాండివధన్వినే [అర్జునాయ] హస్తాయ [అస్త్రాయ] ఫట్.

[ద్వా న శ్లో కా లు]

- శ ప్రపన్నపారిజాతాయ తోత్రవేత్తైక పాణయే
జ్ఞానముద్రాయ కృష్ణాయ గీతామృత దుహే నమః॥
- శ సర్వోపనిషదోగావో [దోగ్ధా గోపాల] నందనః
పార్థోవత్స స్సుధీర్ఘక్తా దుగ్ధం గీతామృతం మహత్॥
- శ చతుర్థామపి వేదానాం సారముద్భృత్య విష్ణునా
త్త్రైలోక్యస్యోపకారాయ గీతాశాస్త్రం ప్రకాశితమ్॥
- శ వాచకః ప్రణవో యస్య క్రీడావస్త్యఖిలం జగత్
శ్రుతిరాజ్ఞా వపుష్టానం తం వందే దేవకీ సుతమ్॥
- శ వందే కృషార్జునౌ వీరౌ నరనారాయణా వుభౌ
ధార్తరాష్ట్రకులోన్మత గజారోహణవల్లభౌ॥
- శ సారథ్య మర్జునస్యాదౌ సృష్టం గీతామృతం దదౌ
లోకత్రయోపకారాయ తస్మై కృష్ణాత్మనే నమః॥
- † పార్థాయ ప్రతిపాదితాం భగవతా నారాయణేన స్వయం
వ్యాసేన గ్రథితాం పురాణమునినా మధ్యే మహాభారతమ్
అద్వైతామృతవర్షిణీం భగవతీ మహాదశాధ్యాయినీ
మంబ త్వా మనుసందధామి భగవద్గీతే భవద్వేషిణీమ్॥
- శ కరకలితనిదర్శితాత్మముద్రః పరికలితోన్నతబర్హిబర్హచూడః
ఇతరకరగృహీతవేత్రతోత్రో మమ హృదిసన్నిధి మాతునోతు శౌరిః॥
- శ భారతోదధిమంథస్య గీతానిర్మథనస్య చ
సారముద్భృత్య కృష్ణేన అర్జునస్య ముఖే హుతమ్॥
- * మునిస్త్రిగ్ధంబుదాభాసం వేదవ్యాస మకల్మషం
వేదవ్యాసం సరస్వత్యావాసం వ్యాస మకల్మషమ్॥

శ మూలే కల్పతరోస్సరోహగతం గోగోపగోపీవృతం
నీలాంభోజనిభం త్రిభంగిసలిలం సంవీతపీతాంబరమ్
శ్రీమత్కృస్తుభపారిజాతకుసుమస్రగ్భాషితోరస్థలం
వందే నందసువేణునాదనినదం పింఛావచూడం ముహూః॥

* తం వేదశాస్త్రపరినిష్ఠితశుద్ధబుద్ధిం
చర్మాంబరం సురమునీద్రంసుతం కపింద్రమ్
కృష్ణత్విషం కనకవర్ణజటాకలాపం
వ్యాసం నమామి శిరసా తిలకం? నమామి॥

† గీతాకల్పతరుం భజే భగవతా కృష్ణేన సంరోపితం
వేదవ్యాసవివర్జితం శ్రుతిశిరోబీజం ప్రబోధాంకురమ్
నానాశాస్త్రరహస్యశాఖమరతిక్షాంతప్రవాళాంకితం
కృష్ణాంఘ్రిద్వయభక్తిపుష్పసురభిం మోక్షప్రదం జ్ఞానినామ్॥

శ శోకానుకంపాహృతయుద్ధధీమతం కిరీటినం తత్త్వరూపజాత్పున....?
....అర్థాపయంతస్యమరాయతీతం కృష్ణం భజే జ్ఞానఘనం పరాత్పరమ్?

✠ శేషశేషముఖవ్యాఖ్యా చాతుర్యం త్వేకవక్తృతః
దధానమద్భుతం వందే పరమానందమాధవమ్॥

✠ భాష్యకారమతంసమ్యక్తద్వాఖ్యాత్మగిర స్తథా
యథామతి సమాలోడ్య గీతావ్యాఖ్యాం సమారభే॥

✠ గీతావ్యాఖ్యాయతే యస్యాః పాఠమాత్రా దయత్నతః
సేయం సుబోధినీ టీకా సదా ధ్యేయా మనీషిభిః॥

అస్మద్గురుభ్యోన్నమః శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ ఈ శ్లోకాలు కృష్ణస్తోత్ర శ్లోకాలు.

† ఈ శ్లోకాలు భగవద్గీతాస్తోత్ర శ్లోకాలు.

* ఈ శ్లోకాలు వ్యాసస్తోత్ర శ్లోకాలు.

✠ ఈ శ్లోకాలు భగవద్గీతకు సంస్కృతంలో శ్రీధరస్వామి రచించిన
“సుబోధినీ” టీక ప్రారంభంలో ఉన్నాయి.

F ప్రతిలో ఇంతవరకు కల భాగం భగవద్గీతప్రారంభానికి ముందు ఒక
తాటాకుపై వ్రాయబడి ఉంది.

[అ వ తా రి క]

† ధర్మరాజువారున్ను. దుర్యోధనునివారున్ను యుద్ధానకు ¹అయత్తపడి
పుభయ²దకాలున్ను మోహరించి ³పున్నందుకు ధృతరాష్ట్రుడు తన ⁴కొలుపుచావడి
లోను ⁵చింతిస్తూ వుండగాను ⁶అక్కడికి వేదవ్యాసులు ⁷వచ్చి, ధృతరాష్ట్రుడా! నీ
వేల వగచేవు? ⁸కృష్ణస్వామి ⁹భూభారం అణచ నవతరించినాడు. ఆ ¹⁰పోట్లాడే
రాజుల¹¹ కల్లాను కాలం చేరువై వున్నది. ¹²యెవరు మాన్చినాను ¹³మానదు.
నానాటి యుద్ధము నీకు ¹⁴తెలియజెప్పేటట్టుగాను నా యనుగ్రహం¹⁵ వల్లను
త్రికాలవేదియైన సంజయుడు ¹⁶నీకు జెప్పుచున్నా వచ్చీని. అని ¹⁷సంజయుని
ధృతరాష్ట్రుని వద్ద బెట్టి వేదవ్యాసులు ¹⁸తన ఆశ్రమానకు పోయెను. ¹⁹అటు
తరువాత ²⁰ధృతరాష్ట్రుడు ²¹సంజయున్ని పోట్లాడే వివరం అడుగుచున్నుండును.

1 FG అయత్తపడి 2 A బలములున్ను 3 A పున్న యప్పుడు G పున్నందున
4 G కొల్వులోను 5 F చింతిస్తున్నుండగాను G చింతిస్తున్ను వుండగాను 6 G
అక్కడికి 7 F జేంచే? 8 A శ్రీభగవానులు F శ్రీకృష్ణుడు G కృష్ణమ్మ 9 A
భూభారమడంప F భూభారం అణచను 10 A పోట్లాటకు వచ్చిన రాజుల 11 AF
కల్లాను 12 AFG యెవ్వరు మాన్చినాను 13 F మానదు. 14 A అదిగనుక చెప్పే
అట్టుగాను F తెలిపి చెప్పే టట్టుగాను G తెల్పి చెప్పే అట్టుగాను 15 A వల్లను
G వల్ల 16 A నీకు జెప్పుచు వచ్చీని. F నానాటియుద్ధము నీకు 17 A ఆ సంజయు
నిని F సంజయున్ని G సంజయునిని 18 F తన యాశ్రమానకు G తమ ఆశ్రమాన్కు
19 A ఆ తరువాతను F ఆ తరువాత G ఆ తర్వాతను 20 A ధృతరాష్ట్రుండు 21 A
సంజయునితో పోట్లాడిన వివరం అడుగుచున్నాడు. F సంజయున్ని పోట్లాడే వివరం
అడుగుచున్నాడు. G సంజయున్ని పోట్లాడే విధము అడుగుచున్నాడు.

† ఈ అవతారికావచనం సంస్కృత మహాభారతభీష్మపర్వ (జంబూఖండ
వినిర్వాణపర్వ) మందలి రెండవ అధ్యాయంలోని తొలి పదకొండు శ్లోకాలకు,
అయిదవ అధ్యాయంలోని మొదటి రెండు శ్లోకాలకు (మొత్తం పదమూడు
శ్లోకాలకు) పెద తిరుమలాచార్యులు చేసిన స్వేచ్ఛానవాదం. చూ. పూనా
భండార్కర్ సంస్థాని సంస్కృతమహాభారతం 7 వ సంపుటం, పుటలు 8, 9, 24.

C పాఠం- ధర్మ .....రున్ను యుద్ధానకు అయత్తపడి పుణ్యక్షేత్ర
మైన కరుక్షేత్రమందు మోహరించి పున్నందుకు ధృతరాష్ట్రుడు తన కొలుపు చావడి

లోను చింతాక్రాంతుడై విదురుడున్న, సంజయుడున్న కొలిచివుండగాను భిన్నుడై
వుండె. తరవాతను వేదవ్యాసులు వస్తేను ప్రత్యుత్థానము చేసి, అర్ఘ్యపాద్యారుల
బూజించి, నుఖాసనమందు గూర్చుండబెట్టుకొని, తాను గూర్చుండి తలవంచుకొని
చింతింపుచునున్న ధృతరాష్ట్రునితోను వేదవ్యాసులు వోయి ధృతరాష్ట్రుడ! నీవు
యాల చింతించేవు? కాలము చేరువైవుండగాను ..... గా పోట్లాట గలిగి
వున్నది అదికాక కృష్ణమ్మ భూభారము హరించను అవతరించి అన్యోన్య.....
కల్పించి పోవుచున్నాడు. ఆ కృష్ణమ్మ సత్యసంధుడు ..... కాయదలచిన
కార్యము ..... నడుని... ..యిందుకు వగవపనిలేదు. కరుపాండవుల యుద్ధము
చూడవల ప్తివా నీకు దివ్య...దలచేను అని వేదవ్యాసులు అనతిస్తేను, ధృతరాష్ట్రుడు
అన్నలున్న తమ్ములున్న పోరాడి హతులు గాగాను నేనే మని చూచేను.
...విన్నపం చేసుకొంటేను, వేదవ్యాసులు అపైతే నానాటి యుద్ధము చూచినచ్చి
నీకు తెలి.....సంజయునకు దివ్యద్రిష్టి యిస్తినీ, సంజయుడు నీకు చెప్ప
చున్న వచ్చే నని ఆ.....ధృతరాష్ట్రుని వద్ద బెట్టి వేదవ్యాసులు పోయిన
తరవాతను ధృతరాష్ట్రుడు సంజయుని పో.....అడుగుచున్నాడు.

D లో ఈ వచనం లేదు. ప్రారంభమే “ధర్మక్షేత్రే” అన్న శ్లోకంతో.

E పాఠం_ ధర్మరాజువారున్న, దుర్యోధనునివారున్న యుద్ధానకు ఆయత్త
పడి పుభయదళాల వారున్న మోహరించివుండగాను, ధృతరాష్ట్రమహారాజు యీ
యుద్ధనిమిత్తం అనేకప్రజాక్షయం అవుతావున్నదని చాలా వగువగాను అక్కడికి
వ్యాసులువచ్చి, ధృతరాష్ట్రుడా! యీ యుద్ధానికి నీవేల వగచేవు? శ్రీకృష్ణస్వామి
భూభారం అణచేట్టుగా అవతరించినాడు. యీ రాజలోకాన కెల్లా కాలం చేరిక
అయినది. ఇది యెవ్వరివల్లా తీరేదికాదు, నీవు విచారము కాయవద్దు. నానాటి యుద్ధము
రహస్యమైన వార్తలు హృదయాభిప్రాయాలన్న నీకు తెలియచెప్పేటట్టుగాను
త్రికాలవేదియగు నట్లుగాను సంజయునికి అనుగ్రహం చేశినారు. ఆ సంజయుని వల్ల
సకలకార్యాలున్న వినుమని సంజయున్ని ధృతరాష్ట్రువద్ద నిలిపి వ్యాసులు తమ
ఆశ్రమానకు పోయినవాడాయను. ధృతరాష్ట్రుడు సంజయునితో వోఖమాట
పలికినవాడాయను.

తాళ్లపాక పెద తిరుమలాచార్యులు

(A) ప్రతిలోని మొదటి అక్షరం, ఇందులో మొదటి ఏడు పంక్తులు
 ఉన్నవాక్యాలు, 8 వ పంక్తిలో ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ
 సుండి భగవద్గీత ప్రారంభం.

A

C

D 1

D 2

ఇన్న తాళపత్ర ప్రతుల్లోని పాఠభేదాలు ఏ విధంగా ఉంటాయో సూచించడానికి A C D ప్రతులు

14వ శ్లోకం ఫోటోముద్రణ రూపంగా ఇవ్వడమైంది.

1 AF సంజయుడు చెప్పవొణగెను C సంజయుడు భృతరాష్ట్రానితోను చెప్పచున్నాడు G సంజయుడు చెప్పచున్నాడు 2 E వోయి భృతరాష్ట్రాడా! రాజైన 3 CE యున్న 4 A ద్రోణాచార్యుల దగ్గరబోయి వకమాట పలికెను. C ద్రోణాచార్యులు వున్నచోటికిబోయి పలికెను. D ద్రోణాచార్యుల దగ్గరబోయి వొఖమాట పలికెను. E ద్రోణాచార్యుల దగ్గరబోయి వకమాట పలికిన వాడాయను. G ద్రోణాచార్యుని దగ్గరికిబోయి వకమాట పలికెను.

3

పత్యైతాం పాండుపుత్రాణా మాచార్య మహతిం చమూమ్
ప్యథాం ద్రుపదపుత్రేణ తవ శిష్యేణ ధీమతా॥

¹“వోయి ద్రోణాచార్యడా! నీకు ²శిష్యుడైన, ధీమంతుడైన ద్రుపదరాజు ³కుమారునిచాతను, పూహాకారముగాను, పన్నబడినటువంటి పాండుపుత్రులయొక్క మహతైన యీశేన జూడుము.

1 CDF ద్రోణాచార్యడా! 2 E శిష్యుడునై, బుద్ధిమంతుడైన, ద్రుపద రాజకుమారుడైన భృష్మద్యుమ్నునిచేతన, పూహాకారముగాను పన్నబడిన పాండవ సేనను జూడుము. C లో_కుమారునిచాతను...పన్నబడినటువంటి పాండు_ఈభాగం లేదు.

4

అత్ర శూరా మహేష్వాసా భీమార్జునసమా యుధి
యుయుధానో విరాటశ్చ ద్రుపదశ్చ మహారథః॥

అక్కడ ¹శూరులనై, ²ధీరులనై, వీరులనై. ³అమ్మలున్నుగలవారై, యుద్ధరంగమందు భీమార్జునుల ⁴సములైనటువంటివారు ⁵యుయుధానుడున్నా. మహారథుడైన ద్రుపదుడున్నా.

1 ACDFG శూరులైన, 2 ACDFG అలో_ధీరులునై వీరులునై_అన్న భాగం లేదు. 3 ACFG మహావిండ్లున్ను, అమ్మలున్ను, D మహావిక్లున్ను, అంబులున్ను, 4 CD సములైనవారు 5 ACDFG యుయుధానుడున్ను, విరాటుడున్ను, మహా

E పూర్తిపాఠం_అక్కడ శూరులు యుద్ధరంగమందు భీమార్జునులకు సములైనవారు యుయుధానుడున్ను, విరాటరాజున్ను, మహారథుడైన ద్రుపద రాజున్ను,

5

ధృష్టకేతు శ్చేకితానః కాశీరాజశ్చ వీర్యవాన్
పురుజి త్క్రుంతిభోజశ్చ నైబ్యశ్చ నరపుంగవః॥

ధృష్టకేతుడున్నా. చేకితానుడున్నా. ¹ వీర్యవంతుడైన కాశీరాజున్నా.
పురుజిత్తుడున్నా. కుంతిభోజుడున్నా. నరశ్రేష్ఠుడైన నైబ్యుడున్నా.

1 ACD వీర్యవానుడైన

6

యుధామన్యుశ్చ విక్రాంత ఉత్తమౌజాశ్చ వీర్యవాన్
సాభద్రో ద్రౌపదేయాశ్చ సర్వ ఏవ మహారథాః॥

¹ పరాక్రమంగలిగిన యుధామన్యుడున్నా. వీర్యవంతుడైన ఉత్తమౌజా
డున్నా. ² సుభద్రకొడుకైన ³ అభిమన్యుడున్నా. ⁴ ద్రౌపదికొడుకులున్నా. సర్వ
మైన ⁵ యంతపట్టువారున్నా. ⁶ మహారథికులు.

1 E పరాక్రమవంతుడైన 2 ACDF సాభద్రుడున్న ద్రౌ - E సుభద్ర
కొమారుడైన 3 ACDF లలో లేదు. 4 E ద్రౌపదికొమ్మల్లు అయిదుగురున్నా.
5 G యంతపార్లున్నా 6 ACDEFG మహారథులు.

7

అస్మాకంతు విశిష్టాయే తాన్నిబోధ ద్విజోత్తమ
నాయకా మమ సైన్యస్య సంజ్ఞార్థం తాన్ బ్రవీమి తే॥

¹ వోయి ² ద్విజోత్తముడైన ద్రోణాచార్యుడా! మన సంబంధమైనవార్లలోను
³ విశేషమైనవారెవ్వరు. వారిని చెబుచుకొనుము. మన సైన్యముయొక్క నాయ
కులను నీకు గురుతుకొరకు వారిని ⁴ జెప్పేను.

1 CG ఓ 2 E బ్రాహ్మణోత్తముడైన 3 ABCDEFG విశిష్టులెవ్వరు,
E శ్రేష్ఠులు యెవ్వరు, 4 A జెప్పేను వినుము. B జెప్పెదను వినుము.

8

భవాన్భిష్మశ్చ కర్ణశ్చ కృపశ్చ సమితింజయః
అశ్వత్థామా వికర్ణశ్చ సౌమదత్తి స్తథైవ చ॥

¹ .....న్నా, కర్ణుడున్నా, యద్ధమందు జయించే కృపుడున్నా. అశ్వద్ధామను, వికర్ణుడున్నా. సోమదత్తి(త్రి)పుత్రుడైన ² భూరిశ్రపునుడున్నా.

1 AD వారు యెవ్వరు అంటేను? నీవున్ను, భీష్ముడు BCF వా రెవ్వ రంటేను? నీవున్ను, భీష్ముడు E సేనానాయకులు యెవ్వరంటేను? భీష్ముడు G సేనా నాయకులు వా రెవ్వ రంటేను? భీష్ముడు 2 ABCDFG భూరిశ్రపుడున్ను,

9

అన్యే చ బహవ శ్శూరా మదర్థే త్యక్తజీవితాః

నానాశస్త్రప్రహరణా స్సర్వే యుద్ధవికారదాః॥

¹ మరిన్ని కొంద రనేకులైన శూరులు నానావిధాలైన శస్త్రాలున్నా. ఆయుధా లున్నా కలిగినవారై. నాకొరకు ప్రాణాల² మీది ³ ఆశ విడిచినారు. ⁴ వీ రిందరు ⁵ యుద్ధమందు మహానేర్పరులు.

1 AG మరికొందరు అనేకులైన D మరిన్ని అనేకులైన 2 BDF మీద 3 ABCDFG ఆశ విడిచివున్నారు. 4 ABCE వీ రిందరున్ను DFG వీరు అందరున్ను 5 A యుద్ధమందుల

10

అపర్యాప్తం తదస్మాకం బలం భీష్మాభిరక్షితమ్

పర్యాప్తం త్విదమేతేషాం బలం భీమాభిరక్షితమ్॥

అటువంటి మనసేన భీష్ములచేతను ¹ రక్షింపబడియుండిన ² పాడువారు చున్నది. యీ పాండవులయొక్క బలము భీమునిచేత రక్షింపబడుచున్నా ³ నిండు కొని వున్నది.

1 AC రక్షింపబడిన్ని 2 E నిండక వున్నది. G పాడుచేరుచున్నది. 3 CEF నిండుక వున్నది. D నిండుకున్నది. G నిండుకొన్నది.

11

అయనేమ చ సర్వేషు యథాభాగ మవస్థితాః

భీష్మమేవాభిరక్షంతు భవంత స్సర్వ ఏవ హి॥

¹ అటువలెనే వున్నదిగనక ² మీ రిందరుగూడి ³ సమస్తతెరగులను ⁴ పంపు బెట్టుకొని ⁵ భీష్మున్నే ⁶ కాచుకొని తిరుగుదా ⁷ అంటేను.

1 ACDE అటువలె వు-2 B మీ రందరున్నా గూడి E మీ రందరున్నా
 హాడుకొని 3 ABCDEFG సమ స్తమైన తెరువులాను E సకలమైన మార్గాలనున్న
 4 A పంపు బెట్టుక E ఆయాదిక్కు తప్పకుండాను పంపు బెట్టుక వున్నవారై
 5 A భీష్ములనే CDEFG భీష్మునినే E భీష్ములను 6 ABCDEFG కాచుక E రక్షించుడ
 అనెను. 7 D లో-అంతేను-లేదు.

12

తస్య సంజనయన్ హర్షం కురువృద్ధః పితామహః
 సింహనాదం వినద్యోచ్చైః శంఖం దధ్మౌ ప్రతాపవాన్ ||

ఆదుర్యోధనునికి హర్షం పుట్టిస్తున్నవాడై కొరవవంశవృద్ధుడైన. ¹ప్రతాప
 వానుడైన ²భీష్ముల బెట్టుగా సింహనాదం చేసి శంఖము పూరించెను

1 A ప్రతాపవానులైన CDEFG లలో లేదు. 2 CFG భీష్ముడు

E పూర్తిపాఠం—కొరవవంశవృద్ధుడై, ప్రతాపశాలియైనటువంటి, తా తైన
 భీష్ముడు ఆదుర్యోధనునికి సంతోషమును పుట్టిస్తున్నవాడై, బెట్టుగాను సింహ
 నాదముచేసి శంఖమును పూరించెను.

13

తత శృంఖాశ్చ భేర్యశ్చ పణ వానక గోముఖాః
 సహస్రైవాభ్యహన్యంత స శబ్ద స్తుములో-భవత్||

ఆతరువాతను ¹శంఖాలున్ను. ²భేరులు. పణవా లనేవాద్యాలు. ³డక్కలు.
 గోముఖా లనేవాద్యాలు శీఘ్రమే వాయింపబడెను. ⁴ఆ వాద్యధ్వని దట్టమైవుండెను.

1 ABCDEFG శంఖాలు, 2 D లో-భేరులు-లేదు. E భేరులున్ను, తప్పెట
 లున్ను, డక్కలున్ను, గోముఖా లనేవాద్యాలున్ను 3 ABG డక్కలు D లో-
 డక్కలు గోముఖాలనే-భాగంలేదు. 4 DG ఆ వాయిద్య-

14

తతః శ్వేతైః హయైర్యుక్తై మహతి స్యందనే స్థితౌ
 మాధవః పాండవ నైచ్చవ దివ్యౌ శంఖౌ ప్రదధ్మతుః||

¹అప్పుడు ²తెల్లగుర్రాలు కట్టిన మహారథమందు వున్నటువంటి ³కృష్ణ
 మ్మాను. అర్జునుడున్నూ ⁴దివ్యాలైన శంఖాలు పూరించిరి.

1 E ఆ తరువాతను 2 తెల్లనిగు - F తెల్లనిగురాల కలిగినటువంటి
3 A శ్రీభగవానులున్ను, BD శ్రీకృష్ణుడున్ను, E శ్రీకృష్ణమూను, 4 D దివ్యమైన
నటువంటి G దివ్యంబైన

15

పాంచజన్యం హృషీకేశో దేవదత్తం ధనంజయః
పాండ్రం దధౌ మహాశంఖం భీమకర్మా వృకోదరః ||

¹ఆ శంఖాలపేర్లు యేవి అంటేను? ²పాంచజన్యం ³కృష్ణమ్మ పూరించెను.
⁴దేవదత్తము అర్జునుడు పూరించెను. పాండ్ర మనే⁵శంఖం భయంకరమైన
⁶శాంతం (కాతలు)గల భీముడు పూరించెను.

1 A ఆ శంఖాలు యే వంటేను? 2 CDEG పాంచజన్యమును 3 A భగ
వానులు BCG కృష్ణుడు DEF శ్రీకృష్ణుడు 4 CD దేవదత్తమును E దేవదత్త మనే
శంఖం 5 ABCDE శంఖమును 6 A చాతలంగల E కార్యాలుచేకే భీ-F కాతలుగల

16

అనంతవిజయం రాజా కుంతిపుత్రో యుధిష్ఠిరః
నకుల స్సహదేవశ్చ సుఘోషమణిపుష్పకౌ||

యుద్ధమందు ¹స్థిరుడైన, ²కుంతిపుత్రుడైన, ³ఆశేన నెల్లాను ⁴యేలేటి
ధర్మరాజు అనంతవిజయ మనే శంఖం పూరించెను. నకులుడు సుఘోష మనే
శంఖం పూరించెను.

1 G ధీరుడైన 2 E గొంతికొమారుడైన C లో లేదు. 3 A ఆకాన నల్లా B
ఆశేన నెల్లా C ఆకానల నల్లా E లో లేదు. 4 B యేలే E లో లేదు. G యేలేడి

17

కాశ్యశ్చ పరమేష్వానః శిఖండి చ మహారథః
ధృష్టద్యుమ్నో విరాటశ్చ సాత్యకి శ్చాపరాజితః ||

¹మహావిలుకాడున్నా, కాశీదేశాధీశ్వరుడున్నా, మహారథుడైన శిఖండిన్ని.
ధృష్టద్యుమ్నుడున్నా, ²విరాటుడున్నా, వోటమిలేని సాత్యకిన్ని.

1 ABCDEF మహావిలుకాడైన G మహావీరుడైన 2 E విరాటరాజున్ను,

18

ద్రుపదో ద్రౌపదేయాశ్చ సర్వశః పృథివీపతే
సౌభద్రశ్చ మహాబాహుః శంఖాః దధ్ముః పృథక్ పృథక్॥

ద్రుపదరాజున్నూ, ¹ద్రౌపదీపుత్రులున్నూ, ²మహానుభావుడైన ³అభిమన్యుడున్నూ. వోయి ధృతరాష్ట్రుడా: ⁴నమ స్తమైనవారున్నూ రాజులు ⁵వేరే తమ తమ శంఖాలు పూరించిరి.

1 E ద్రౌపదికమాళ్లున్ను, 2 BCDFG మహాబాహుడైన E మహాభుజులు కలిగిన 3 ABDFG సుభద్రపుత్రుడైన అభిమన్యుడున్ను, E సుభద్రాకమారుడైన అభిమన్యుడున్ను, 4 ACDEF సమస్తమైన రాజులున్ను G సమస్తమైన సేనలున్ను 5 ABCDEF వేరే వేరే G వేరే వేరే తమ శంఖాలు

19

స ఘోషో ధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయాని వ్యధారయత్
నభశ్చ పృథివీం చైవ తుములో వ్యనునాదయన్॥

¹అయొక్క శంఖారవము ²దట్టమై, ఆకాశమున్నూ, ³భూమిన్ని ప్రతిధ్వనులచాత ⁴మ్రోయింపుచున్నూ, ⁵ధృతరాష్ట్రపుత్రుల సేనవారల గుండీయలు ప్రక్కలింప జేసు(కె)ను.

1 A ఆ శంఖారవము CDF ఆ శంఖారవము E ఆ శంఖధ్వనులు 2 E సంకల మైనవై, 3 CF పృథివినిన్ని 4 D లో లేదు. 5 A ధృతరాష్ట్రపుత్రుల సేనల గుండెలు D ధృతరాష్ట్రపుత్రుల సేనవారల గుండెలు E ధృతరాష్ట్రపుత్రుల గుండెలు F ధృతరాష్ట్రపుత్రులయొక్క సేనవారల గుండెలు G ధృతరాష్ట్రుని వారిసేన గుండెలు

20

అథ వ్యవస్థితాన్ దృష్ట్వా ధార్తరాష్ట్రాన్ కపిధ్వజః
ప్రవృత్తే శస్త్రసంపాతే ధను రుద్యమ్య పాండవః॥

¹అటుతర్వాత యుద్ధానకు ²నిశ్చయించుకొన్నటువంటి ధృతరాష్ట్రపుత్రులను, ³కపిధ్వజుడైన అర్జునుడు జూచి ⁴యెలగోలపోట్లాట నడుస్తుండగాను వి ల్లెక్కుపెట్టుకున్నవాడై,

1 ABCDEFG తర్వాతను 2 C నిశ్చయించి వున్నటువంటి 3 E మానుమధ్యజూ
డైన 4 CDFG యెలగోలుపోట్లాట E యెలగోలుజగడం

21

హృషీకేశం తదావాక్య మిదమాహ మహీపతే

అర్జున ఉవాచ

సేనయో రుభయో ర్మధ్యే రథం స్థాపయ మే చ్యుత॥

వోయి ధృతరాష్ట్రుడా! అవుడు ¹కృష్ణస్వామినిజూచి అర్జునుడు యిట్లని
పలికెను ²అమాట యే మంటేను? “వోయి ³కృష్ణస్వామి! వుభయసేనామధ్యమందు
⁴రథము నిలుపుము

1 A భగవానులను B కృష్ణున్ని CDFG కృష్ణమృసు E కృష్ణస్వామినిగూర్చి
2 ABCFG అమాట యే దంటేను? D లో_అమాటయే మంటేను వోయికృష్ణస్వామి
_లేడు. 3 ACFG కృష్ణమ్మా! B కృష్ణుడా! 4 A మనరథము BCDEFG నారథము

22

యావదేతాన్నిరీక్షేహం యోద్ధుకామా నవస్థితాన్

క్లైర్మయా సహ యోద్ధవ్య మస్మిన్ రణసముద్యమే॥

యుద్ధము ¹కాయ నిశ్చయించినవారై, ²పాజా ³గూడుకొని వచ్చిన
⁴ధృతరాష్ట్రకుమారబలమును యీ సందడి యుద్ధమందు ⁵యెవ్వరితో నాకు
పోట్లాడవలెనో వారిని జూచేను ⁶అందనకా రథము పోవిచ్చి నిలుపుము.

1 C కాయను 2 D సేన E పాజాలకి A గూడుకవచ్చిన G గూడుకు వచ్చిన
4 E యీ ధృతరాష్ట్రకుమారులబలమును 5 A యెవ్వరితో నాకుపోరాడవలెనో
B నాకు యెవ్వనితో పోట్లాడవలెనో 6 AF అందాకాను ECE అందనకాను D
అందనుకా G లో_అందనకా...నిలుపుము_లేదు.

23

యోత్యమానా నవేక్షేహం య ఏతేత్ర సమాగతాః

ధార్తరాష్ట్రస్య దుర్బుధై ర్యుధై ప్రియచికిర్షహః॥

యుద్ధమందు దుర్బుద్ధియైన, ధృతరాష్ట్ర ¹ప్రత్రుడైన దుర్యోధనునికి ప్రియము
కాయ నిశ్చయించినవారలై ²యెవ్వ రెవ్వరు యీరణమందు ³గూడుకొని యుద్ధము
⁴చేకేవాండ్లను నేను జూచేను”.

1 E కుమారుడైన 2 E యె వ్యరాయ నేమి పీరు 3 ABC గూడినో E
కూడినానో F గూడి నానో 4 ABCDEF చేకెడి వారసు

24

సంజయ ఉవాచ

ఏవముక్తో హృషీకేశో గుడాకేశేన భారత
సేనయో రుభయో ర్మధ్యే స్థాపయిత్వా రథో త్రమమ్॥

౧

యటని అర్జునుని¹చాతను పలుకబడిన కృష్ణుడు ²పుభయనేనామధ్యమందు
³రథం ⁴నిలిపిన ⁵వా డాయెను.

౧ BD సంజయుని వాక్యం E సంజయుడు పలుకుచున్నాడు

1 A చాతం బలుక BCDEFG చాతపలుక 2 ABCDEFG వోయి ధృత
రాష్ట్రుడా! పుభయ 3 AB పు త్రమమైన రథమును CDEFG పు త్రమమైన రథము 4
ABCDE నిలిపి. FG నిలిపెను. 5 ABCDEFG లలో లేదు.

25

భీష్మద్రోణప్రముఖత స్సర్వేషాం చ మహీక్షితామ్
ఉవాచ పార్థ పశ్యేతాన్ సమవేతాన్ కురూ నితి॥

భీష్మద్రోణుల ¹ముందరాను. సమ స్తమైన రాజుల ²ముందరాను, రథము
నిలిపి “వోయి ³అర్జునా! ⁴పాజుగూడిన యీ కౌరవసైనికుల ⁵జూడు” మని
పలికిన ⁶వా డాయెను.

1 B ముందరను C ముందరిగాను 2 C ముందరగాను 3 B అర్జునుడా! 4 D
సేనకూడిన 5 ABCDEFG చూడు మని పలికెను. 6 ABCDEFG లలో లేదు.

26

తత్రాపశ్యత్ స్థితాన్ పార్థః పితౄ నథ పితామహాన్
ఆచార్యా న్మాతులాన్ భ్రాతృ స్పుత్రా న్పౌత్రాన్ సఖీం స్తథా॥

ఆ యుద్ధరంగమందు అర్జునుడు తండ్రులను, తాతలను, ఆచార్యులను,
మేనమామలను. ¹తోబుట్టుగులను, కొడుకులను, మనమలను, చెలికొండ్లను,

1 AFG తోడుబుట్టువులను BCD తోబుట్టువులను,

E పూర్తిపాఠం_తరువాతను అర్జునుడు ఆ యుద్ధరంగమందు ఉన్నటువంటి తండ్రులనున్ను, తాతలనున్ను, ఆచార్యులనున్ను, మేనమామలనున్ను, తోడబుట్టిన వారినిన్ని, కొమ్మళ్లనున్ను, చెలికాండ్రునున్ను చూచెను.

27

శ్వశురాన్ సుహృదత్వైవ సేనయో రుభయోరపి
తాన్సమీక్ష్య స కౌంతేయః సర్వాన్ బంధూ నవస్థితాన్॥

¹ బిడ్డనిచ్చినమామలను, చుట్టాలను, పుభయ² సేనలయందు వుండెడి వారల జూచెను. యద్దానకు యెదిరించిన ³సమస్త బంధువుల జూచి,

1 BDG బిడ్డల E అతీరున బిడ్డల 2 ADE సేనలయందున్న వుండేటి వారల B సేనలందుండేవారిని G సేనామధ్యమందు వుండేవారల 3 ABCDE ఆ సమస్త మైన బంధువులను G ఆ సమస్తమైన పెద్దలజూచి,

28

కృపయా పరయావిష్టో విషీదన్నిదమబ్రవీత్

అర్జున ఉవాచ

దృష్టేమం స్వజనం కృష్ణ యుయుత్సుం సముపస్థితమ్॥

¹ మహామనమైన కృపతోగూడినవాడై, దుఃఖిస్తున్న అర్జునుడు ² కృష్ణుని తోను యిట్లవి పలికెను. ³ “వో కృష్ణుడా! యద్దముకాయ నిశ్చయించి ⁴ పౌజ గూడుకొన్న యీబంధువుల జూచి,

1 E ఘనమైన దయతో 2 A భగవానులతోను DCG కృష్ణునితో D కృష్ణమృతో F కృష్ణునితోడ 3 E వోయి కృష్ణస్వామి! 4 E వరరాకలు గూడిన(?)

29

సీదంతి మమ గాత్రాణి ముఖం చ పరిశుష్యతి

వేపధుశ్చ శరీరే మే రోమహర్షశ్చ జాయతే॥

నాయొక్క అంగాలు బెండుపడుచున్నవి. నోరు యెండుచున్నది. ¹ శరీరం వణకుచున్ను. ² నిరువెంట్రుకలున్ను ³ పుట్టుచున్నది.”

1 ACDFG శరీరమందు వణుకున్న 2 ADFG నిలువెంట్రుకలున్న
B నిడువెంట్రుకలున్న C నిలువువెంట్రుకలు E రోమాంచమున్న 3 ABF
పుట్టుచున్నవి.

30

గాండీవం స్రంసతే హస్తా త్వక్తైచ్చవ పరిదహ్యతే
న చ శక్నో మ్యవస్థాతుం భ్రమతివ చ మే మనః॥

1 అర్జునుడు పలుకుచున్నాడు వోయి కృష్ణస్వామి: చాతనున్న 2 గాండీవం
జారుచున్నది, శరీరమందలి 3 తోలు పుడుకుచున్నది, 4 మనస్సు భ్రమశీనట్లువలె
నుండగా నిలువనున్నా శక్తుడగాక పున్నాడను.

1 ABCDEFG లలో - అర్జునుడు ... కృష్ణస్వామి - అన్న భాగంలేదు.
2 E గాండీవ మనే విల్లున్న 3 E చర్మమున్న 4 A భ్రమశీన మనస్సునుం
బలెనె వుండగాను BCDF భ్రమశీనట్లుంబలెనుండగాను E నామనస్సు భ్రమశీనట్లు
వలెనె ఉన్నది G భ్రమశీనట్లుంబలె నుండగాను

31

నిమిత్తాని చ పశ్యామి విపరీతాని కేశవ
న చ శ్రేయోఽను పశ్యామి హత్వా స్వజన మాహవే॥

వోయి కేశవుడా: విపరీతాలైన 1 నిమిత్తాలను చూస్తున్నాడను. తనవారిని
యద్దమందు 2 చంపి శ్రేయస్సును గానను.

1 A నిమిత్తాలను C నిమిత్తేలను 2 A చంపే (చంపి + ఏ శ్రేయస్సు)
E చంపినా G చంపుటిది యేశ్రేయస్సు గానను.

32

న కాంక్షే విజయం కృష్ణ న చ రాజ్యం సుఖాని చ
కిం నో రాజ్యేన గోవింద కిం భోగై ర్వివేతన వా॥

1 వోయి కృష్ణుడా: 2 వీరి నందరినీన్ని చంపి గెలుపున్నా. రాజ్యమున్నా.
3 సుఖాలున్నా. 4 బ్రతుకులున్నా యేలా?

1 A వోయి భగవానులు! B లో లేదు, D వోయి గోవిందుడా! 2 AC వీరి
నిందరినిన్ని D లో లేదు. E వీరిల నందరినిన్ని 3 ACG సుఖాలనున్న, BF

సుఖాలున్ను, D లో లేదు. 4 A ఆసపడను. వోయి గోవిందుడా! మనకు రాజ్యం యేల? భోగా లేల? బ్రతుకు లేలా? B ఆశపడను. వో గోవిందుడా! మనకు రాజ్యము యేల? భోగములు యేల? బ్రతుకు యేలా? C ఆశపడను. వోయి గోవిందుడ! మనకు రాజ్యము యేల? భోగా లేల? బ్రతుకు లేలా? E వోయి గోవిందుడా! మనకు రాజ్యం యేల? భోగా లేల? బ్రతుకు లేలా? F ఆశపడను. వో గోవిందుడా! మనకు రాజ్యమేల? భోగా లేల? బ్రతుకు లేలా? G ఆసపడను. మన రాజ్యమేల? భోగా లేల? బ్రతుకు లేలా?

D పూర్తిపాఠం—వోయి గోవిందుడా! నాకు జయంగోరను. రాజ్యసుఖం కోరను. భోగాలు వద్దు.

33

విషామర్థే కాంక్షితం నో రాజ్యం భోగా స్సుఖాని చ
త ఇమేవస్థితా యుద్ధే ప్రాణాం స్త్యక్త్వా ధనాని చ॥

¹యే చుట్టలకొరకు అయినానేమి భోగాలు, సుఖాలు, రాజ్యమున్నూ కాంక్షింపబడును. అటువంటి ²చుట్టలు ప్రాణాలున్నూ, ధనాలున్నూ విడిచి యుద్ధమందు యెదిరించివున్నారు.

1 G యే చుట్టల 2 ABFG యీ చుట్టలు

D పూర్తిపాఠం—వోయి కృష్ణుడా! వీర్ని అందరినీ చంపి గెలుపున్ను, రాజ్యమున్ను, సుఖాలున్ను ఆశపడను. నాకు రాజ్యము యేల? భోగాలు యేల? బ్రతుకు లేల? యే చుట్టలకొరకు భోగాలు, సుఖాలు, రాజ్యము కాంక్షింపబడును; అటువంటి యీ చుట్టలు ప్రాణాలు, ధనాలు విడిచి యుద్ధమందు వివరించి యున్నారు.

E పూర్తిపాఠం—యే చుట్టల కొరకైనానేమి రాజ్యమున్ను, భోగాలున్ను మనకు కాంక్షింపబడును, యిటువంటి యీ చుట్టలు ప్రాణాలున్ను, ధనాలున్ను విడిచి యుద్ధమందు యెదిరించి వున్నారు.

G లో పై తాత్పర్యం తర్వాత 34 వ శ్లోక తాత్పర్యం కలిపి వ్రాయబడింది.

34

అచార్యాః పితరః పుత్రా స్తథైవ చ పితామహాః
మాతులాః శ్వశురాః పౌత్రాః స్వాల్లాః సంబంధిన స్తథా॥

ఆ దుష్టాలు యెవ్వ రంచేను? ఆచార్యులు, తండ్రులు, ¹కొడుకులు, తాతలు, మేనమామలు, ²బిడ్డనిచ్చిన మామలు, మనమలు, మరదులు, తక్కిన ³సంబంధులున్ను అటువలె ⁴తెగువతో నున్నారు.

1 E కొడుకులు, ఆ తీరుననే తాతలు, 2 BFG బిడ్డలనిచ్చిన 3 AEF సంబంధులు BCD బంధువులున్ను 4 E తెగువతో డట్టు ఉన్నారు.

35

ఏతా న్న హంతు మిచ్ఛామి ఘ్నుతోఽపి మధుసూదన
అపి త్రైలోక్యరాజ్యస్య హేతోః కిం ను మహీకృతే॥

¹యింతవట్టువారున్నూ, వారైనా నన్ను వారు చంపినాను, వారిని నే జంప ²నిచ్చయింపను. యారీతిని త్రైలోక్యరాజ్యమున్నూ వచ్చినాను వల్లను. భూమి మాత్రానకు మరేమివున్నది గనుక?

1 AC యింతవట్టువారినిన్ని వారు చంపినాను B యింతవట్టువారున్నూ వారైవొచ్చి నన్ను జంపినాను DFG యింతవట్టువాన్నిన్ని వారు చంపినాను 2 ABCFG నిశ్చయింపను.

E పూర్తిపాతం—యింతవట్టువారినిన్ని వారు చంపినాను నేను చంప నిచ్చయింపను. వోయి మధుసూదనుడా! త్రైలోక్యరాజ్యలక్ష్మినిమి త్తమైనా నేను యుద్ధంకాయను. భూమినిమిత్తానికి యేమి వున్నది గనక?

36

నిహత్య ధార్తరాష్ట్రా న్నః కా ప్రీతి స్స్యా జ్ఞనార్దన
పాపమేవాశ్రయే దస్మాన్ హత్వైతా నాతతాయినః॥

వోయి జనార్దనా! ధృతరాష్ట్రపుత్రుల ¹జంపితేను మన కేమిసంతోష మయ్యాని? ²వీరల జంపితేను పాపమే ³మనముల ⁴నాశ్రయించిని.

1 A జంపితే మన కేమి CDF జంపిమన కేమి E జంపిసందువల్ల యేమి G జంప మన కేమి 2 ADFG యీ ఆతతాయుల జంపితేను C యీ ఆకతాయుల చంపితేను G ఆతతాయాల జంపితేను 3 D మనకు 4 ACDEFG నాశ్రయించును.

37

తస్మాన్పార్థా వయం హంతుం ధార్తరాష్ట్రాన్ సబాంధవాన్
స్వజనం హి కథం హత్వా సుఖినస్సౌమ మాధవ॥

అదిగారణానబట్టుండి ¹బంధు[న]హితులైన యీ ధృతరాష్ట్ర ²పుత్రులను
చంప నర్హులముగాము. వో మాధవుడా! ³తనవారిని జంపి యెటువలెను ⁴సుఖుల
మయ్యేము?

1 A బంధుసమేతులైన BCDEFG బంధుసహితులైన 2 E కుమారులను మేము
చంప 3 A తనవారి జంపి C తనవారల జంపి 4 E సుఖంగలవార మయ్యేము?

38

యద్యప్యేతే న పశ్యంతి లోభోపహతచేతసః
కులక్షయకృతం దోషం మిత్రద్రోహేచ పాతకమ్॥

యీ కొరవులు లోభంచాతను, చెదరిన మనస్సుగలవారై, కులక్షయకృతమైన
¹దోషమున్ను, ²మిత్రద్రోహమందలి పాతకమున్ను, వీరు చూడకుండినను,

1 ABC దోషమునున్న 2 E మిత్రద్రోహమైన పాతకం

39

కథం న జ్ఞేయ మస్మాభిః పాపాదస్మాన్నివర్తితుమ్
కులక్షయకృతం దోషం ప్రపశ్యద్భి ర్జనార్దన॥

కులక్షయకృతమైన దోషమున్ను, మిత్రద్రోహమందలి పాతకమున్ను.
వీరు చూడ కుండినను, యెరిగినటువంటి మనచాతను. యీ పాపంవల్లన నివర్తిం
చెడి కొరకు యేరితిన్నీ యెరుగబడదు?

ABCDEFG లలో పూర్తిపాఠం—కులక్షయకృతమైన దోషమును యెరిగినటు
వంటి మనచాతను, ¹యీ పాపమువల్లను నివర్తిం చేటికొరకు నేరితి యెరుగబడదు?

1 E యీ పాపంవల్ల నుండిన్ని నివ

40

కులక్షయే ప్రణశ్యంతి కులధర్మా స్సనాతనాః
ధర్మే నష్టే కులం కృత్స్న మధర్మోఽభి భవత్సుత॥

¹ కులక్షయకృతదోషము ² పూర్వమందుండి వొచ్చేటటువంటి ³ కులధర్మా
లెల్లాను ⁴ నాశనం బొందును. ధర్మము నష్టమైతేను ⁵ నమస్తమైన కులమునున్న
అధర్మము వచ్చి ⁶ కప్పకొనును.

1 ABCDEFG కులక్షయ మయితేను 2 E పూర్వాననుండి 3 ACDE కులధర్మా
లెల్లాను F కులధర్మాల నెల్లాను G కులధర్మా లెల్లా 4 ABCDEFG నాశం 5 D
నమస్తకులమునున్న 6 F కట్టుకొనును. G కట్టుకొనును.

41

అధర్మాభిభవా తక్రౌష్ట ప్రదుష్యంతి కులస్త్రియః
స్త్రీమదుష్టాసు వార్షేయ జాయతే వర్ణసంకరః॥

¹ .....లు ² దూషించబడుదురు. ³ స్త్రీలు ⁴ దుష్ట
లైతేను వర్ణసంకర మౌను.

1 ABCDEFG వోయి కృష్ణుడా! అధర్మం వచ్చి కులమును జెరిగేను కులస్త్రీ
2 A దూషించబడుదురు. 3 G కులస్త్రీలు 4 A దూషిత మయితేను

E పూర్తిసారం—వోయి కృష్ణస్వామి! కులమును అధర్మమువచ్చి కష్ట
కొన్నందువల్లను కులస్త్రీలు దూషించబడుదురు. వోయి వృష్ణినందనా! స్త్రీలు
దుష్టలైతేను వర్ణసంకర మౌను.

42

సంకరో నరకాయైవ కులఘ్నానాం కులస్య చ
పతంతి పితరో హ్యేషాం లుప్తపిండోదకక్రియాః॥

¹ .....చినవార్లకున్నూ, కులానకున్నూ, నరకాన బడేటందుకు
కారణ మౌను. ² వీరలయొక్కపితాళ్లు పిండోదక ³ క్రియలులేక ⁴ అధోగతి బడుదురు.

1 ABCDEFG ఆవర్ణసంకరము కులముచెరి 2 D వీరలపితాళ్లు 3 E క్రియా
దులు 4 EF అధోగతిని.

43

దోషై రేతైః కులఘ్నానాం వర్ణసంకరకారకైః
ఉత్సాద్యంతే జాతిధర్మాః కులధర్మాశ్చ శాశ్వతాః॥

యా కులము ¹చెరిచెడి ²వార్లయొక్క వర్ణసంకరము చే[కె]డి యీ దోషాల
చాతను ³శాశ్వతమైన కులధర్మాలు. ⁴.....

¹ D చెడిన ² C వాండయొక్క ³ C శాశ్వతమైన ⁴ ABCDEFG జాతి
ధర్మాలున్న, చెడిపోవును.

44

ఉత్పన్నకులధర్మాణాం మనుష్యాణాం జనార్దన
నరకే నియతంవాసో భవతీ త్యనుశుశ్రుమ ||

వోయి జనార్దనుడ! ¹కులధ *.....
.....త విందుము.

¹ G సకలధర్మాలు *A ర్మాలు ² చెడినయటువంటి మనుష్యులకు ³ సరక
మందున ⁴ తా[సదా] వుండవలె నని వేదశాస్త్రాలచా ² CDE చెడినయటువంటి
చెరిచినయటువంటి ³ BCDEFG సరకమందు ⁴ BCDEFG సదావుండ

E పూర్తిపాతం— వోయి జనార్దనా! చెడిన కులధర్మాలుగల మనుష్యులకు
సరకమందు యెప్పుడున్న వుండవలె నని వేదశాస్త్రాలచేతను విందుము.

45

అహో బత మహత్పాపం కర్తుం వ్యవసితా వయమ్
యద్రాజ్యసుఖలోభేన హంతుం స్వజన ముద్యతాః||

¹ .....
భం చాతను, తమవార్ల నెల్లాను చంప నుద్యోగించిన ² వార్లు ³ మహాపాపము
⁴ కాయ నుద్యోగి ప్తిమి.

¹ A వోహా! కటకటా! ⁵ యేమిగారణాన బట్టుండి అయినా నేమి రాజ్య
సుఖ ⁶ మండేటిలో ² ABCDEF వార్లమై ³ D మహాపాతకం ⁴ E కాయను
మేము ఉద్యుక్తుల మైనాము. ⁵ BCE యేదికారణాన D యేదేని కారణాన
⁶ BDEF మండలి

G లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

46

యది మా మప్రతీకార మశస్త్రం శస్త్రపాణయః

ధార్తరాష్ట్రా రణే హన్యః తస్మై క్షేమతరం భవేత్॥

¹ .....దురు ² పడకయుండెడి ³ నన్ను ఆయుధ[హ]స్తలైన
⁴ ధృతరాష్ట్రపుత్రులైన ఆసేనవారలు ⁵ రణమందు చంపినాను ⁶ అది నాకు మి⁷ ....
.....

1 A ఆయుధం విడిచి యె 2 B నడకక 3 A తన్ను B నన్నును CDF
తన్నును 4 AG ధృతరాష్ట్రుని సేనవారు B ధృతరాష్ట్రపుత్రులైన ఆసేనవారు
CD ధృతరాష్ట్రసేనవారు E ధృతరాష్ట్రసేన F ధృతరాష్ట్రసేనలవారు
5 E రణమందువారు 6 D లో-అది నాకు-లేదు. 7 A మిక్కిలిన్ని వోర్వదగినది
అవును. B మిక్కిలి పొప్పదగిందే అవును. C మిక్కిలి వోర్వదగింది అవును.
D మిక్కిలిన్ని వోర్వదగిలింది. అప్పుడు, E మిక్కిలి క్షేమ మయినది అవును.
FG మిక్కిలిన్ని వోర్వదగింది అవును.

47

సంజయ ఉవాచ

ఏవ ముక్త్యాప్తన స్సంఖ్యే రథేపస్త ఉపావిశత్

విస్మయ సకరం చాపం శోకసంవిగ్నమానసః॥

౧

¹ యిటని పలికి అర్జునుడు విల్లున్ను. ² అమ్ములున్నూ విడిచి శోకంచేత

* ..... కెల బడెను.

౨ D సంజయుని వాక్యం B ఇతి

1 D అటని 2 D అయిలున్ను * A ను కలిగిన మనస్సువాడై, యుద్ధరంగ
మందు రథముమీద చలికెలబడెను. B ను కలిగిన మనస్సుగలవాడై, యుద్ధరంగ
మందు రథముమీద చలికెలబడెను. C ను గలిగిన మనస్సుగలవాడై, యుద్ధరంగమందు
రథంమీదను చదికెలబడెను. D ను గలిగిన మనస్సుగలవాడై, యుద్ధరంగమందు
రథంమీద చలికెలబడెను. E ను కలిగిన మనస్సుగలిగినవాడై, యుద్ధరంగమందు
రథంమీద జదికిలెబడెను. G ను కలిగిన మనస్సుగలవాడై, యుద్ధరంగమందు రథము
మీద చదికిలెబడెను.

E పూర్తిపాఠం—అని సంజయుడు చెప్పించున్నాడు “అర్జునుడు విల్లు, బాణాలున్న విడ్చి శోకంచాతను కలిగిన మనస్సువాడై, యుద్ధరంగమందు రథం మీద కూర్చుండవాడాయెను” అని భృతరాష్ట్రునికి చెప్పినవాడాయెను.

ఇది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెద్ద తిరుమలయ్యంగారు తెనుగుచే వ్రాయించినది భగవద్గీత.....

A ఓం తత్సద్వితి శ్రీమహాభారతే శతసస్యాం సంహితాయాం వైయ్యాశిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి భగవద్గీతా సూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే అర్జునవిషాదయోగోనామ ప్రథమోఽధ్యాయః. యిది తాళ్ల పాక అన్నమాయగారు భగవద్గీతలు తెనుగుచేసెను.

శ్రీకృష్ణ వేదవ్యాస శుకావధూత పరమహంస సద్గురవేనమః

B హరిః ఓం తత్సద్వితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రీకాయాం సంహితాయాం వైయ్యాసక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతా సూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే అర్జునవిషాదయోగోనామ ప్రథమోఽధ్యాయః.

C మొదటి ఆధ్యాయం సంపూర్ణం. ఇది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రు...లయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించె నందు అర్జునవిషాదయోగోనామ ప్రథమోఽధ్యాయః.

D హరిః(ః)(ఓం)వోం ఓం తత్సద్వితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రసంహితాయాం వైయ్యాసక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణిశ్రీభగవద్గీతా సూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే అర్జునవిషాదయోగోనామ ప్రథమోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సద్వితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్త్యాం సంహితాయాం వైయ్యాశిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతా సూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే అర్జునవిషాదయోగోనామ ప్రథమోఽధ్యాయః.

F ఇటని శ్రీమద్రామానుజ విరచిత మైన శ్రీగీతాభాష్యక్రమాన శ్రీమత్తాళ్ల పాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించినాను అందు ప్రథమోఽధ్యాయం. శ్రీశౌరిరాజాయనమః శ్రీమతే రామచంద్రాయనమః శ్రీకణ్ణపురనాయకినహిత శ్రీశౌరిరాజాయనమః

G ఇది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించిన మొదటి ఆధ్యాయము సంపూర్ణము. శ్రీకృష్ణార్జునము.

రెండవ అధ్యాయం

సాంఖ్యయోగం

1

సంజయ ఉవాచ

తం తథా కృపయావిష్ట మశ్రుపూర్ణాకులేక్షణమ్
విషీదంత మిదం వాక్య మువాచ మధుసూదనః॥

१

యారీతిని కృపగల చిత్తంగలవాడై కన్నుల నీళ్లు నింపుచున్నా వ్యాకుల
పడుచున్నా వున్నటువంటి అర్జునున్ని జూచి కృష్ణమ్మ అనతిచ్చిన క్రమ మెట్లన్నను.

२ D శ్రీకృష్ణుని వాక్యం

A పూర్తిపాఠం-యారీతిని వ్యాకులపడుచున్న అర్జునుని జూచి శ్రీకృష్ణుండు
అనతిచ్చినక్రమ మెట్లన్నను.

B పూర్తిపాఠం-యారీతిని కృపగల చిత్తంగలవాడై కన్నుల నీళ్లునింపు
చును, వ్యాకులపడుచున్నటువంటి అర్జునున్నిగూర్చి శ్రీకృష్ణులు అనతిచ్చినక్రమ
మెట్లన్నను.

C పూర్తిపాఠం -యారీతిని వ్యాకులపడుచున్న అర్జునునిజూచి కృష్ణమ్మ
అనతిచ్చినక్రమ మెట్లన్నను.

D పూర్తిపాఠం-యారీతిని వ్యాకులపడుచున్న అర్జుని జూచి శ్రీకృష్ణుడు
అనతిచ్చినక్రమం.

E పూర్తిపాఠం -అని ఆతీరున దయతోహాడి కన్నీళ్లచాతను పూర్ణమై
వ్యాకులమైన దృష్టిగలవాడై విచారబడుతావుండే అర్జునునిగూర్చి శ్రీకృష్ణస్వామి
వొకమాట పల్కినవా డాయెను.

F పూర్తిపాఠం-యారీతిని వ్యాకులపడుచున్న అర్జును నిల జూచి కృష్ణమ్మ
అనతిచ్చినక్రమ మెట్లన్నను.

G పూర్తిపాఠం-యారీతిని వ్యాకులపడుచు న్నర్జునిని జూచి కృష్ణమ్మ
అనతిచ్చెను.

F లో—

అస్థాన స్నేహకారుణ్య ధర్మాధర్మ ధియావలమ్

పార్థం ప్రపన్నముద్దిశ్య శాస్త్రావతరణం కృతమ్॥

మొదటి శ్లోకం తర్వాత శ్రీయామునాచార్యుల గీతార్థసంగ్రహంలోని పై 5 వ శ్లోకం ఉంది.

2

శ్రీ భగవానువాచ

కుతస్త్వా కశ్మలమిదం విషమే సముపస్థితమ్

అనార్యజుష్ట మస్వర్గ మక్రీడికర మర్జున॥

¹ శ్రీకృష్ణుని వాక్యం

వోయి అర్జునుడా! “అల్పులకు ²ప్రాప్తమైనదినైపు, స్వర్గవిరోధమై, ³అపక్రీడికరమై, కశ్మలమైన ⁴యా శోకము ⁵విడుపుము. యీ విషమమైన ⁶యుద్ధమందు ⁷ని న్నెట్లు ⁸బొందెను?

1 ACDF లలో లేదు. B శ్రీభగవానులు ఆనతిచ్చిన వివరం G ఆనతిచ్చిన క్రమము 2 AD ప్రాప్తమైనస్వర్గ- BCFG ప్రాప్తమైనదై, స్వర్గ- 3 C అపక్రీడికరమై F అపక్రీడికరమైన 4 A యీశోకమును 5 ABCDFG లలో విడుపుము యీ—లేదు. 6 ABCDFG యుద్ధభూమియందు 7 AFG నిన్నెట్లు B నిన్నెట్లు D నిన్నెట్లువలె 8 G వాటెను?

E పూర్తిపాఠం-కృష్ణస్వామి-వోయి అర్జునా! అల్పులకు ప్రాప్తమైనదై, స్వర్గవిరోధమైన, అపక్రీడికరమైన, కశ్మలమైన యీశాక, విషమమైన యుద్ధభూమియందు యేమిటివల్ల బొందెనది?

3

కైబ్యం మా స్మ గమః పార్థ నైతత్త్వయ్యుపపద్యతే

కుద్రం హృదయదౌర్బల్యం త్యక్త్వైతిష్ఠ పరంతపః॥

¹కుంతిదేవి²కొడుకవైయుండిన్ని ³కొంచదనమును ⁴బొందకు. యది సీయందు యుక్తముగాదు. ⁵వోయి శత్రుసంహారకుడైనవాడవు ⁶కుద్రమైన ⁷పేదమనస్సు విడిచి ⁸లెమ్ము” అని కృష్ణుడు ⁹ఆనతిస్తేను.

1 ABF గొంతిదేవి G కంటిదేవికి 2 ADF కొడక వైయుండి 3 EG కొంచపు దనమును 4 ABD బొందకుము. G బొందకుమా. 5 ABCF వోయి శత్రుసంహార వడైనవాడా D శత్రుసంహారవడైనవాడు G వోయి శత్రుసంహారవడవైన వాడ వైయుండిన్ని 6 A తుద్రమైనమనస్సున్న పే- CD తుద్రమైన మనస్సు పే- 7 AB పేదమనస్సున్న G పేదతనమును 8 D లెమ్ము. -అని...ఆనతి సేను-లేదు. 9 G ఆనతి చెప్పును.

E పూర్తిపాఠం-కంటిదేవి కహారుడవైయుండి కొంచపుతనమున పొందవద్దు. ఇది నీయందు యుక్తముగాదు. వోయి శత్రుసంహారకా! తుద్రమైన మనస్సున పేద తనముమిడిచి లెమ్ముని శ్రీకృష్ణస్వామి ఆనతి చెప్పును.

4

అర్జున ఉవాచ

కథం భీష్మ మహం సంఖ్యే ద్రోణం చ మధుసూదన

ఇమభిః ప్రతియోత్స్వామి పూజార్హావరిసూదన ||

¹ అర్జునుని వాక్యం

వోయి మధుసూదనుడ! పూజార్హు లైనటువంటి ² భీష్మునున్ని, ద్రోణునున్ని యీ సంగ్రామమందు బాణాలచాతను ³ యెదురుగా నెటుల పోట్లాడెను:

1 AD లలో లేదు BCF అర్జునుడు అంచున్నాడు G అర్జునవాక్యం 2 A భీష్మునిన్ని, ద్రోణులనున్న B భీష్మునినీ, ద్రోణునిన్ని C భీష్మునిన్ని, ద్రోణునిన్ని చూచి బాణాలచా DFG భీష్మునిన్ని, ద్రోణునిన్ని 3 F యెదురుగా యెట్టు G యెదురుగా యెటువలె

E పూర్తిపాఠం-అర్జునుడు పల్కుచున్నాడు వోయి మధుసూదనా! శత్రు సంహారకా! సమరమందు పూజార్హులయిన భీష్ములను, ద్రోణాచార్యులను బాణాల చాతను యెదురుగా నిలిచి యెత్తరు పోట్లాడుదును?

5

గురూ నహత్వా హి మహానుభావాన్

శ్రేయో భోక్తం భైక్షమపీహ లోకే

హత్వార్థకామాంస్తు గురూనిహేవ

భుంజీయ భోగాన్ రుధిరప్రదిగ్ధాన్ ||

మహానుభావులైన గురువులజంపక, యీలోకమందు ¹బిక్షము యెత్తుకొని
²భోజనము చేసినాను మంచిది. ³అర్థకాముడనై గురువుల జంపి ⁴వారినెత్తుట
⁵దోగిన ⁶వారకప్పుడ (వారాశపడ్డ) భోగాలను నేను యెటువలె అనుభవించేను?

1 AD భిక్ష మెత్తుకని B భిక్షం యెత్తుక FG భిక్ష మెత్తుక 2 BC భోజనం
 చేసినా మంచిది. D తిన్నా మంచిది. F తిన్నాను మంచిది. 3 BCDFG అర్థకాములైన
 4 D వారినెత్తురు 5 ABCDFG దోగి 6 ACFG వారాశపడిన B వారాశపడ్డ
 D వారు ఆశపడిన

E పూర్తిపాఠం-మహానుభావులైన గురువులను, పెద్దలను చంపక యీలోక
 మందు భిక్షాన్నమును భోజనంచేసినాను మంచిది. అర్థకాములైన [న] గురువులను పెద్ద
 లను వారినెత్తురన భూమిక్కొని వారాశపడిన భోగా అనుభవించి యిక్కడ
 యెటువలె నుండేను?

6

న చైతద్విద్యుః కతరన్నో గరీయో

యద్వా జయేమ యది వా నోజయేయుః

యానేవ హత్యా న జిజీవిషామః

తేవస్థితాః ప్రముఖే ధార్తరాష్ట్రాః॥

¹అయినా వారుగెల్తురో? మనము గెల్తుమో? ²రెంటిలో యేది ³మంచిదియో
 యెరుగ[0]? యెవ్వరినైనా నేమి చంపి ⁴మరీ బ్రతుకుట ⁵ఆశపట్టదు. అటువంటి
⁶ధృతరాష్ట్రపుత్రులు యెదుటనే వున్నారు.

1 ABCDG అయినాను F అటుగాన 2 A రెంటిలోను 3 ABCDF మంచిదో
 G మంచిది 4 A వారిబ్రతుకుమీద 5 A ఆశపట్టెడు. 6 ACDFG ధృతరాష్ట్రునివారు

E పూర్తిపాఠం-వారే మనములను గెల్తురో? లేక మనమే వారల గెలు
 తుమో? యెరుగము. ఈరెంటిలో [యేది మంచిదియో] యెరుగను? యెవ్వరినైనా
 నేమి చంపి మరీ బ్రతుకుమీది ఆశలేక వుండునో అటువంటి ధృతరాష్ట్రుని వారు
 యెదుటనే వున్నారు.

7

కార్యఖ్యదోషోపహతస్వభావః

పృచ్ఛామి త్వాం ధర్మసంమ్నూఢచేతాః

యచ్చేయస్యై నిశ్చితం బ్రూహి తస్మై
శిష్యే ప్రేహం కాథి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్॥

నేను కార్యజ్ఞుడోషం చాతను ¹చెరుపబడ్డ స్వభావము గలవాడనై ²ధర్మం వివేకించలేని ³బుద్ధిగలవాడనై నిన్ను అడుగుచున్నాడను యేది మేలు ⁴అది నాకు నిశ్చయించి ⁵ఆనతిమ్ము. నేను ⁶నీకు ప్రేమిడను. ⁷నీకు శరణుజొచ్చిన ⁸నన్నును ⁹నిరీక్షింపుము (రక్షింపుము).

¹ACG చెరుపబడిన B చరుపబడ్డ D చరపబడిన E చరబడిన ²AED ధర్మం వివేకించలేని E ధర్మమందు వివేకించలేని ³E మనస్సు ⁴B నాకు నిశ్చయించి C అని నిశ్చయించి E అని నిశ్చయంగా FG అది నిశ్చయించి ⁵BCEF నా కానతిమ్ము G అది నాకు ఆనతిమ్ము ⁶AD మీకు ⁷A మీకు EG నిన్ను ⁸ABCDEFGF నన్ను ⁹ACE రక్షింపుము.

8

నహి ప్రపశ్యామి మమావనుద్యాత్
యచ్చోక ముచ్చోషణ మింద్రియాణామ్
అవాప్య భూమావసపత్నమృద్ధమ్
రాజ్యం సురాణామపి చాధిపత్యమ్॥

¹నిష్కంటకమైన సమృద్ధమైన రాజ్యమున్ను ²దేవతాధిపత్యమునున్ను పొందిన్ని సమస్తమైన ఇంద్రియాలను శోషింప³జేస్తున్నట్టి ⁴నాయొక్క శోకమున్ను ⁵తొలగదొబ్బే ⁶పుషాయం ⁷గానను.

¹ACDEFG నిష్కంటకమైన ²AC దేవాధిపత్యమును D దేవాధి పత్యము ³APC జేస్తున్నటువంటి ⁴F నాశోకమును ⁵C తొలగదొబ్బు D తొలగదొబ్బి (బ్బి) ⁶A టుషాయము D యుషాయమును ⁷A కానను అని అన్నవా డాయను. B గాన ననీ. F గానను అని.

E పూర్తిపాతం-నిష్కంటకమైన సమృద్ధమైన రాజ్యమున్ను దేవతలన్న యొక్క ఆధిపత్యమునున్న పొందినను భూమియందు ఇంద్రియాలను శోషింప జేస్తున్న నాయొక్క శోకమును యేది తొలగదొబ్బునో అటువంటి ఉషాయమును గానను.

సంజయ ఉవాచ

వివముక్త్వా హృషీకేశం గుడాకేశః పరంతపః
న యోత్యై ఇతి గోవిందముక్త్వా తూష్టిం బభూవహ॥

౧

గుడాకేశుడైన అర్జునుడు ¹అనెను హృషీకేశునితోటి “వోహో గోవిందుడా! నేను పోట్లాడను” అని ²పూరకుండెను.

౨ AD సంజయుని వాక్యం

1 B హృషీకేశుడైన శ్రీకృష్ణునితోడను అనెను వోహో CD హృషీకేశునితో వోహో F హృషీకేశునితోను వోహో G హృషీకేశునితో గోవిందుడా!
2 BG పూరికేవుండెను F పూరికేవుండెను.

A పూరిపాఠం - గుడాకేశుడైన అర్జునుడు హృషీకేశునితో వోహో గోవిందుడా! “పోట్లాడ” నని పూరికేవుండెను.

E పూరిపాఠం-సంజయుడు చెప్పచున్నాడు శత్రుసంహారకుడైన అర్జునుడు కృష్ణస్వామినిగూర్చి యీతీరున మందలించి “నేను యుద్ధము చేయును” అని మందలించి పూరికే ఉండెను.

10

త మువాచ హృషీకేశః ప్రహసన్నివ భారత
సేనయో రుభయో ర్మధ్యే విషీదంత మిదంవచః॥

అందుకు హృషీకేశుడు పుభయసేనా మధ్యమందు దుఃఖింపుచున్న ¹అర్జునునిన్ని జూచి ²అనెను. “భరతవంశమందు బుట్టిన నీకు యిది తగునా” అని నవ్వు ³చున్నవాడుబలె బలికెను.

1 DG అర్జుని 2 ACDFG లలో లేదు. 3 A చున్నవాడునుబలె B చున్నవాడైప C చున్నవార్యలెనె D చున్నవాడుబలెను F చున్నాడుబలె

E పూరిపాఠం-అని శ్రీకృష్ణస్వామియైన హృషీకేశుడు పుభయసేనామధ్యమందు దుఃఖింపుచున్న అర్జునుని గూర్చి “భరతివంశమందు బుట్టినవాడా! యిది నీకు తగునా” యని నవ్వుచున్నవాడును బలెనే వాకమాట పలికెను.

11

శ్రీ భగవానువాచ

అశోచ్యా నన్యశోచస్త్యం ప్రజ్ఞావాదాంశ్చ భాషసే
గతానూ నగతానూంశ్చ నానుశోచంతి పండితాః॥

¹ శ్రీకృష్ణ వాక్యం

శోకింపదగిన²వారిగూర్చి శోకిస్తున్నాడవు. ప్రజ్ఞావాదాలున్నూ పలుకుచున్నాడవు. ³వివేకులయినవార్లు ⁴చచ్చే అటువంటి శరీరాల గూర్చిన్ని, చావనటువంటి ⁵ఆత్మల గూర్చిన్ని శోకింపరు.

1 A B F G అందుకు కృష్ణవాక్యం C అందుకు కృష్ణునిమాట D కృష్ణునివాక్యం
2 G దానిగూర్చి 3 B శోకిస్తున్నావు G శోకింపుచున్నాడవు 4 C వివేకులైనటువంటివారు G వివేకులైనవారలు 5 B G చచ్చేటటువంటి 6 G శరీరాల గూర్చిన్ని

E పూర్తిపాఠం-కృష్ణస్వామి పలుకుచున్నాడు - నీవు శోకింపతగనివారిని గూర్చి శోకిస్తున్నాడవు. ప్రజ్ఞావాదాలున్నూ పలుకుచున్నాడవు. చచ్చేటటువంటి శరీరాలగూర్చిన్ని, వోపనటువంటి ఆత్మలగూర్చిన్ని పెద్దలైనవారు శోకింపరు.

12

న త్వేవాహం జాతు నానం న త్వం నేమే జనాధిపాః
న చైవ న భవిష్యామ స్సర్వే వయ మతః పరమ్॥

నేనున్నా, నీవున్నా, యీ రాజులున్నా, ¹వెనకకు లేనివారముగాము. ²ముందరికిన్నీ లేనివారము కాము. యిందుకు³తాత్పర్యం ⁴పరమాత్ముడైన ⁵నేను యెటువలె నిత్యుడను. మీరున్నా అటువలెనే నిత్యులు.

1 B వెనకటికి 2 G ముందరికి 3 C తాత్పర్యార్థం 4 D పరమాత్ముడైన
5 D F G నేనెటువలె

E పూర్తిపాఠం-నేనున్నా వెనకకు లేనివాడనుగాను. నీవున్నా వెనకకు లేనివాడవుగావు. ఇందరురాజులున్నా వెనకకు లేనివారుగారు. మనముందరమున్ను ముందరికి లేనివారలుగారు. అటుగనక నిత్యులము. ఇందుకు తాత్పర్యార్థం పరమాత్ముడైన నేను యెటువలె నిత్యుడను. మీరున్నా అటువలెనే నిత్యులు.

13

దేహినోఽస్మిన్ యథా దేహి కౌమారం యౌవనం జరా
తథా దేహంతర ప్రాప్తి ర్ద్విత్యత్ర స ముహ్యతి॥

“¹దేహికి దేహమందు ²కౌమార యవ్వనవయస్సు ³జరా ముదిమన్ని యెటు
వలె ⁴వాచ్చునో పోవునో అటువలెనే దేహం విడిచి ⁵మరిషక ⁶దేహంతరప్రాప్తిని
(న్ని)” అని ⁷ధీరుడైనవాడు అయర్థమందు భ్రమయడు.

1 ABCFG దేహికి యీదేహమందు D యీదేహికి యీదేహమందు 2 ABCFG
కౌమారవయస్సు యవ్వనవయస్సు D కౌమారవయస్సున్న యవ్వనవయస్సున్న
3 ABCDFG లలో లేదు. 4 CDFG లలో-వాచ్చునోపోవునో-లేదు B వాచ్చిపోవును
5 B మరొక్క C మరొక DG మరిమొఖ F మరొకమరొక 6 D దేహంతరప్రాప్తి
అని 7 G అధిభజనవాడు

E పూర్తిపాఠం-“దేహికి యీదేహమందు కౌమారయౌవనవయస్సులు ముది
మన్ని యెటువలెను అటువలెనే దేహంవిడిచి మరొకదేహంతరప్రాప్తిని” అని
ధీరుడైనవాడు అయర్థమందు భ్రమయడు.

14

మాత్రా స్పర్శాస్తు కౌంతేయ శీతోష్ణసుఖదుఃఖదాః
అగమాపాయినోఽనిత్యా స్త్రాం స్థితిక్షన్య భారత॥

వోయి ¹అర్జునుడా: పంచతన్మాత్రలవలన బుట్టిన శబ్దాదివిషయాలకు పంచేం
ద్రియాలతోటి ²స్పర్శలనే ³విషయాను ⁴భవాలు శీతోష్ణసుఖదుఃఖాల ⁵జేసి అవి
వచ్చునూ పోవును గనుక ⁶అనిత్యాలు అని తెలిసి అవి వోర్చు కొమ్ము. యిటనగా
యేమను టంచేను? ⁷కన్నుల చూచే పదార్థాలల్లాను విషయాలు. ⁸చెవులకు విన
వచ్చే శబ్దాలల్లాను విషయాలు. ముక్కుకు ⁹పరిమెళాలల్లాను విషయాలు. ¹⁰నాలుకకు
చౌ లల్లాను విషయాలు. ¹¹తోటకు అంచే¹²పదార్థాలన్నీ విషయాలూ. యిటువంటి
విషయానుభవాలు ¹³వచ్చేదీన్ని పొయ్యేదీన్ని ¹⁴గనుక ¹⁵యుద్ధమందు ¹⁶క్రూరమైన
ఆయుధాలు ¹⁷తాకినవి ¹⁸విచారింపక వోర్చుకొ మ్మనుట.

1 E అర్జునా 2 ABCDEFG తోడి 3 ABCDF స్పర్శాలనే 4 A
విషయాల ననుభవాలు B విషయాల అనుభవాలు C విషయాలకు చెవులకు
† C లో-నుభవాలు శీతోష్ణ సుఖదుఃఖాలజేసి అవి వచ్చునూ పోవును గనుక

అనిత్యాలు అని తెలిసి అవి వోర్చుకొమ్ము. యిటనగా యేమనుటంటేను కన్నుల
చూచే పదార్థాలెల్లాను విషయాలు-అన్న భాగంలేదు. 5 DEF జేలేవి D నుచేలేవి
6 AE వచ్చుబోవు గనక B వచ్చుబోవులు గనక 7 ADEFG అనిత్యాలు
వానిని వోర్చుకొమ్ము B అనిత్యాలనితెలిసి వానిని తెలుసుకొమ్ము. 8 AD కన్ను
లకు చూచెడి పదార్థాలు * Dలో-చెవులకు వివచ్యే శబ్దాలెల్లాను విషయాలు
ముక్కుకు పరిమెళాలెల్లాను విషయాలు నాలుకకు చౌలెల్లాను విషయాలు తోలుకు
అంటే పదార్థాలన్నీ విషయాలు-అన్న భాగంలేదు. 9 A పరిమెళాదు లెల్లాను
B పరిమెళాదు లెల్లా CF పరిమెళా లెల్లా G పరిమెళమయిన వల్లా 10 C నాలికకు
EF నాలికకు 11 C తోలుకు అందే E నాలుకకంటే G తోలునంటిని 12 A
పదార్థా లెల్లాను BC పదార్థా లెల్లాను E పదార్థా లెల్లా 13 ADF వచ్చేవిన్ని
పొయ్యేవిన్ని BE వచ్చేదిన్ని పొయ్యేదిన్ని C వచ్చేవింబొయ్యేవి G వచ్చేదిన్ని
పొయ్యేది 14 A అనిత్యాలుగనక GE గనక అనిత్యాలు F గనక అనిత్యాలు గనక
G గన్నాను అనిత్యాలు గన్నాను 15 B నీయుద్ధమందు D యుద్ధరంగమందు
16 ADG క్రూరులైన CF క్రూరులైన 17 A తాకే నని BCEFG దాకే నని D
దాకేనా 18 B విచారింపక E వారింపక

15

యం హి న వ్యథయంత్యేతే పురుషం పురుషర్షభ
సమదుఃఖసుఖం ధీరం సోఽమృతత్వాయ కల్పతే॥

వోయి ¹పురుషశ్రేష్ఠుడవైన ²అర్జునుడా! ³క్షత్రియుడు యుద్ధమందు⁴వచ్చే
⁴సుఖదుఃఖాలు సమముగా దలచి ధీరుడైవుంటేను, వాన్ని యీ శీతోష్ణాలు సుఖ
దుఃఖాలు వెధవెట్టవు. ⁵అతడు మోక్షనకు అర్హు డాను.

1 ACDF పురుషశ్రేష్ఠుడైన 2 E అర్జునా! 3 G క్షత్రియుడవైయుండి
4 D లో-వచ్చే-లేదు. 5 CD సుఖదుఃఖాలను 6 BFG అతడు

16

నాసతో విద్యతే భావో నాభావో విద్యతే సతః
ఉభయోరపి దృష్టోఽంతస్తస్యనయో స్తత్త్వదర్శిభిః॥

అసత్తైన దేహానకు నిత్యత్వము లేదు. అని యీరెంటికిన్నీ నిర్ణయము ¹తత్త్వ
వేత్తలచాత ²కానబడినది.

1 D తత్త్వజేదులైనవారిచాత 2 F నాభావం కానబడినది

G లో ఈ శ్లోకం లేదు.

A పూర్తిపాఠం-అసత్తైన యీదేహానకు నిత్యత్వము లేదు. సత్తైన యీఆత్మకు అనిత్యత్వము లేదు. అయినా రెంటికిన్ని నిర్ణయం తత్త్వజేత్తలచాత గానబడునది.

E పూర్తిపాఠం-“తనదేహానకు నిత్యత్వము లేదు. సత్తైన ఆత్మకు అనిత్యత్వము లేదు” అని ఈరెంటికిన్ని నిర్ణయము తత్త్వజేత్తలచాత గానబడినది.

17

అవినాశి తు తద్విద్ధి యేన సర్వమిదం తతమ్

వినాశమవ్యయస్యాస్య న కశ్చిత్కర్తు మర్హతి॥

¹యే ఆత్మతత్త్వంచాతను ²యాప్రకృతీన్ని ప్రకృతివలన బుట్టిన³దేహమున్ను ⁴సర్వమున్ను వ్యాపింప⁵బడెను. అటువంటి ఆత్మతత్త్వం వినాశం ⁶లేదని యెరుగుము. ⁷చేటులేని ఆత్మతత్త్వానకు ప్రకృతివలన బుట్టిన ⁸వకపదార్థమున్ను వినాశం బొందింప ⁹లేవు.

1 E యీ G లో-యే ఆత్మతత్త్వంచాతను యీప్రకృతీన్ని-అన్నభాగం లేదు. 2 E యీప్రకృతినిన్ని 3 E దేహమునున్ను 4 AG లలో-సర్వమున్ను-లేదు. 5 B బడును. 6 ABF లేని దని 7 A లో-చేటులేని-లేదు. 8 A దేహమున్ను వినాశం బొందింప B దేహమున్ను సర్వమున్ను వ్యాపింపబడెను. వొక పదార్థమున్ను వినాశాల బొందింప 9 ACDEFG లలో-లేవు-లేదు.

Gలో ఈ శ్లోక తాత్పర్యం 16 వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడింది.

18

అంతవంత ఇమే దేహో నిత్యస్యాక్తా శ్శరీరిణః

అనాశినోఽప్రమేయస్య తస్మాద్యుధ్యస్య భారత॥

“¹నాశరహితుడై ²యిటువంటివాడ” నని ప్రకృతివలన బుట్టిన ³మనస్సు చాతను, యింద్రియాలు మొదలయిన ⁴వాటిచాతను యెరుగబడనివాడై, ⁵నిత్యుడైన శరీరికి యీ దేహాలు అనిత్యాలు. అదిగారజానబట్టుండి వో భారతుడా! ⁶వగవకయుద్ధము శేయుము.

1 D నాశరహితై 2 ACE అటువంటివా డని BFG యిటువంటివా డని 3 E వొకపదార్థమున్ను మనస్సు యింద్రియాలు 4 ABEFG వానిచాత 5 A లోనిత్యుడైన శరీరికిలేదు. 6 D లోవగవకలేదు.

19

య ఏనం వేత్తి హంతారం యచ్చైనం మన్యతే హతమ్
ఉభౌ తే న విజానీతే నాయం హంతి న హన్యతే॥

శ

¹యెవ్వడేమి యాయాత్మను జంపిత(తి) నని యెరుగును, ²యెవ్వడేనేమి ³యాయాత్మ చచ్చె నని యెరుగును. ఆ యిద్దరున్నూ యెరిగినవారు కారు. ⁴అది యెట్లంటేను నిత్యుడైన ఆత్మను వాడు ⁵చంపినవాడున్నా కాడు*

శ A కృష్ణవాక్యం

1 ACEF యెవ్వడైనా నేమి BD యెవ్వడాయ నేమి 2 AEF యెవ్వడైనా నేమి, BD యెవ్వడాయ నేమి C లోయెవ్వడే నేమి యాయాత్మ చచ్చెనని యెరుగును. అన్న భాగంలేదు. 3 A యాయాత్మచాత చంపబడినవాడ నని యెరుగునో E యాయాత్మ చచ్చినవాణిగా యెరుగుము. 4 A అది యెటువలె నంటేను B అది యట్లానంటేను C అది యట్లంటేను D అదే మంటేను G అ యెట్లంటేను 5 ABCEFG చంపిన వాడుగాడు. D చంపేవాడుగాడు. * A ఆయాత్మ చంపబడినవాడున్నా కాడు. అని యెరిగినవాడే యరుగును. CF ఆయాత్మను చంపబడినవాడుగాడు. D ఆయాత్మ చంపబడ్డదిగాడు. E ఆయాత్మ చంపబడేవాడున్నా గాడు. G ఆయాత్మచంపబడిన వాడుగాడు.

20

న జాయతే మ్రియతే వా కదాచిత్

నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః

అజో నిత్యశ్శాశ్వతోఽయం పురాణో

న హన్యతే హన్యమానే శరీరే॥

¹యాయాత్మ పుట్టుచున్న²వాడున్నా కాడు. ³చస్తున్న వాడున్నా కాడు. ⁴వెనకకు అయ్యివాడున్నా కాడు. ⁵ముందరికిన్ని అయ్యేవాడు గాడు. ⁶వెనకకు పుట్టినవాడున్నా కాడు, ⁷చచ్చినవాడున్నా కాడు. ⁸ముందర పుట్టెడివాడున్నా గాడు.

అజుడై, నిత్యుడై, శాశ్వతుడై, ⁹పురాణుడైన యీఆత్మ ¹⁰శరీరం చంపబడుచుండగానున్ను, ¹¹తాను చచ్చెడివాడున్ను గాడు.

1 A లో-యీ-లేదు, 2 ABCFG వాడుగాడు (ఈవచనంలో అన్ని ప్రతులలో అన్నిచోట్ల వాడుగాడు) అనే ఉంది. 3 A చచ్చుచున్న 4 B లో-వెనకప అయ్యి వాడున్ను కాదు-అన్న భాగంలేదు. 5 ABCDEFG ముందరికి 6 C వెనకపుట్టిన G లో-వెనకప పుట్టినవాడున్ను కాదు చచ్చినవాడున్ను కాదు-అన్న భాగంలేదు. 7 A లో-చచ్చినవాడున్ను కాదు-అన్న భాగంలేదు. 8 A ముందర పుట్టగల వాడుగాడు ముందరికిన్ని పుట్టించేవాడుగాడు, అజుడై, CDEFG ముందరికిన్ని పుట్టెడి చచ్చేవాడుగాడు, అజుడై, 9 B పురాణపురుషోత్తముడైన DG పురాణుడై, 10 G లో-శరీరం-లేదు, 11 A ఆయాత్మ చచ్చినవాడుగాడు. B తా చచ్చెడి వాడుగాడు. CDEFG లలో-తాను-లేదు.

E పూర్తిపాఠం-యీఆత్మ పుట్టుచున్న వాడున్ను గాడు, చస్తున్న వాడుగాడు, వెనకప ఆయ్యేవాడుగాడు, ముందరికి ఆయ్యేవాడుగాడు. అజుడై, నిత్యుడై, శాశ్వతుడై, పూర్ణుడైన యీయాత్మ, శరీరం చంపబడుచుండగాను చచ్చేవాడుకాదు.

21

వేదావినాశినం నిత్యం య ఏన మజ మవ్యయమ్
కథం స పురుషః పార్థ కం మాతయతి హంతి కమ్॥

¹యెవ్వడేనేమి ²యీ జీవున్ని ³వినాశరహితునిగాను, ⁴నిత్యునిగాను, ⁵అజునిగాను, ⁶అవ్యయునిగాను యెరుగును. అటువంటి పురుషుడు ⁷యెవ్వని జంపిని? ⁸యెవ్వనివాత జన్మిని?

1 ADE యెవ్వడైనా నేమి 2 A లో-యీజీవున్ని-లేదు CDEFG యీజీవుని E యీజీవుణ్ణి 3 A వినాశంలేనివానిగా BCDEFG వినాశరహితునిగా E నాశరహితుణ్ణిగా 4 AE లలో లేదు. B నిత్యున్నిగా CDEFG నిత్యునిగా 5 ABCDEFG అజునిగా 6 ADEFG అవ్యయునిగా B అవ్యయున్నిగాను C అవ్యయుగా 7 ADEFG యెవ్వని జంపించిన C యెవ్వరి జంపించిన 8 ADEFG లలో-యెవ్వనిచాత జన్మిని-అన్న భాగంలేదు. C యెవ్వని జంపిని

22

వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ
 నవాని గృహ్లాతి నరోఽపరాణి
 తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణా
 న్యన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ॥

మనుష్యుడు ¹పాతకోకలు విడిచి. ²కొత్త కోకలు యెటువలెనైనా నేమి ³కట్టుకొనునో, అటువలెనే ⁴దేహీన్ని ⁵జీర్ణమైన శరీరాలు విడిచి. వేరే ⁶కొత్త శరీరాలు ధరియించును.

1 ABCDEFG ప్రాత 2 ABCDEFG కొత్త 3 ABCDEFG కట్టుకొనును.
 4 ACDEFG దేహీ జీ...5 A జీర్ణాలు అయిన BCEFG జీర్ణాలైన 6 ABCDEF కొత్త

23

నైనం ఛిందంతి శస్త్రాణి నైనం దహతి పావకః
 న చైనం క్షేదయం త్యాపో న శోషయతి మారుతః॥

¹అటువంటి యీ ఆత్మను ²శస్త్రాలున్ను ³భేదింపలేవు. ⁴అగ్నిన్ని కాల్చ లేవు. ⁵పుడకాలున్ను ⁶తడపలేవు. ⁷వాయువున్ను ⁸శోషింప జాయలేదు.

1 ABDEF యిటువంటి 2 ACDEFG శస్త్రాలు 3 BDF భేదింప 4 ACDFG అగ్ని కాల్చలేదు. B అగ్నిన్ని కాల్చలేదు. E అగ్ని కాల్చలేవు. 5 ACDEFG ఉదకాలు 6 ABDEFG తడుపలేవు. C తడుపలేదు. 7 ADEF వాయువు C లో-వాయువు...లేదు-లేదు. 8 A శోషింపలేదు. F శోషింపజాయలేవు.

24

అచ్ఛేద్యోఽయ మదాహ్మాయ మక్లేద్యోఽశోష్య ఏవ చ
 నిత్య స్రవ్యగతః స్థాణు రచలోఽయం సనాతనః॥

¹భేదింపరానివాడై. ²తడుపరానివాడై. ³యెండింపరానివాడై. ⁴నిత్యుడై. ⁵సర్వశరీరాలయందున్ను వున్నవాడై. ⁶స్థితస్వభావుడై. అదలుడై. సనాతనుడై నవాడు.

1 E యీ జీవుడు భేదింపరాని వాడునై 2 ABCDEFG దహింపరానివాడై తడుప 3 C లో-యెండింపరానివాడై-లేదు. 4 A లో లేదు. 5 AE సర్వశరీరాలయందు 6 ABCDEFG స్థిరస్వభావు

25

అవ్యక్తైఽయ మచింత్యైఽయ మవికార్యైఽయ ముచ్యతే
తస్మా దేవం విదిత్వైనం నానుశోచితు మర్హసి॥

¹యాఆత్మ ప్రపంచం గానవచ్చినట్టు ²వ్యక్త ముగాను కానరానివాడు,
³అటువంటివాడు యిటువంటివాడు అని చింతింపరానివాడు. అటుగనుక వికారము
లేనివాడు. అదిగారణానబట్టుండి యీప్రకారాన యీయాత్మను యెరిగి, యీ యాత్మ
తత్త్వము గూర్చి ⁴శోకింపదగదు.

1 A యీయాసర్వాత్మ ప్రపంచం 2 ACDEFG వ్యక్తముగా 3 ACDEFG
లలో_అటువంటివాడు_లేదు. 4 ABCDEFG దుఃఖింపదగదు.

26

అథ చైనం నిత్యజాతం నిత్యం వా మన్యసే మృతమ్
తథాపి త్వం మహాబాహూ నైవం శోచితు మర్హసి॥

అథవా “నిత్యమున్ను పుట్టుచున్ను. ¹చస్తున్ను వుండెడి యీ దేహమే ²ఆత్మ”
యని తల న్నివా;అటువలెనై నాను ఘనుడవై యుండి యింత దుఃఖింపదగినవాడవు కావు.

1 AC నిత్యమున్ను చస్తు న్నుండెడి D నిత్యమున్ను చస్తు వుండెడి 2 CDE
ఆత్మని

F లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యం లేదు.

27

జాతస్య హి ధ్రువో మృత్యుః ధ్రువం జన్మ మృతస్య చ
తస్మాదపరిహర్యేధే న త్వం శోచితు మర్హసి॥

పుట్టినవానికి చావు తప్పదు. చచ్చినవానికి ¹పుట్టుగు దప్పదు. ²అటుగాన
³పరిహరింపరాని అర్థమందు నీవు శోకింప కుండుము.

1 AE పుట్టుకా తప్పదు. CD పుట్టువ తప్పదు. G పుట్టువు దప్పదు. E
పుట్టు తప్పదు. 2 CD అటు గనక 3 ACEFG పరిహరించరాని

G లో ఈ శ్లోకం లేదు.

28

శ్రీ భగవానువాచ

అవ్యక్తాదీని భూతాని వ్యక్తమధ్యాని భారత
అవ్యక్తనిధనాన్యేవ తత్ర కా పరిదేవనా॥

¹సమస్తమైనప్రాణా(ఐ)లన్న ఆదికాలమందు యేమైవుండిరో ²యెరుగము. చచ్చిన వెనక యేమైవుండిరో ³యెరుగము. ⁴యిప్పుడు నడుమను వ్యక్తముగాను మనుష్యాదిదేహాలతో ట్టు కానవస్తున్నారు. ఆయర్థమందు వగవ నేలా?

1 ABE సమస్తప్రాణు 2, 3 C యెరుగం. E యెరుగము. 4 AE ఇప్పుడు నడుమను వ్యక్తమై మనుష్యాదిదేహాలతో కానవస్తున్నారు. B యిప్పుడు నడుమను మనుష్యవ్యక్తముగాను మనుష్యాది దేహాలతో కానవస్తున్నారు. C ఇప్పుడు నడుమను వ్యక్తాదిదేహాలతో మనుష్యాలతో కానవస్తున్నారు. D యిప్పుడు నడవ వ్యక్తమైన మనుష్యాదిదేహాలతోను కానవస్తున్నారు. G ఇప్పుడు నడుమను వ్యక్తమై మనుష్యాదిదేహాలతో కానవస్తున్నారు.

29

ఆశ్చర్యవత్పశ్యతి కశ్చి దేనం
ఆశ్చర్యవద్వదతి తథైవ చాన్యః
ఆశ్చర్యవచ్చైవ మన్యః శృణోతి
శ్రుత్వాప్యేనం వేద న చైవ కశ్చిత్॥

వకానొకడు ¹పుణ్యవిశేషాన ²పాపరహితుడై ఆశ్చర్యం³వలెనుండి యీ యాత్మను చూచును. అటువంటివాడే ⁴మాకొకడు (మరొకడు) యీ ఆత్మను ⁵మరివకరికి ⁶చెప్పుచున్న వుండును. ⁷అటువంటివాడే ⁸మరివకడు యీరీతిని ⁹వినుచుండును. ¹⁰యీరీతిని వినిన్ని. ¹¹కనీన్ని. పలికిన్ని. ¹²వకడున్నా యీ యాత్మను యెరుగడు.

1 D పుణ్యవిశేషణం చాత 2 ACG పాపరహితుడైన వాడై 3 D వలెవుండే F వలె నుండే 4 BE అలో-మాకొకడు-లేడు. 5 A మరి వొకడికి G మరి వొకరికి 6 A చెప్పుచుండును. B చెప్పుచు నుండును. E ఆశ్చర్యంవలె చెప్పుచుండును. 7 A అటువంటివాడై E లో-అటువంటివాడే మరివకడు-అన్న భాగంలేదు. 8 B లో

మరి వకడు_లేదు. C మరొకడు D మరివొఖడు E మరొకరు ఆశ్చర్యం వలెనే
G మరియొకడు 9 BG వినుచు న్నుండును. 10 ACEFG లలో_యీ రీతిని_లేదు. 11
E లో_కనీన్ని_లేదు. 12 A యీ ఆత్మను వొకడున్ను యెరుగఁడె. BG వొకడున్ను
యీ ఆత్మను నెరుగడు. D వొఖడున్ను యీ ఆత్మను యెరుగఁడె. E యీ ఆత్మను
వొకడున్ను యెరుగడు.

30

దేహీ నిత్య మవధ్యోఽయం దేహీ సర్వస్య భారత

తస్మాత్సర్వాణి భూతాని న త్వం శోచితు మర్హసి॥

దేహీ ¹నిత్యమున్నూ ²అవధ్యుడై సర్వదేహ(వా)దిదేహాలిందూన్నువున్నాడు.
అదిగారణానబట్టుండి దుఃఖింప ³నర్హుడవు.

1 A నిత్యమునకు BCDEG నిత్యమును 2 B లో లేదు. 3 ABCDEG నర్హుడవు
గావు.

31

స్వధర్మమపి చావేక్ష్య న వికంపితు మర్హసి

ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛేయోఽన్య త్క్షత్రియస్య న విద్యతే॥

క్షత్రియుడవైన ¹నీ స్వధర్మం విచారించుకొని హింస యని పెరవవద్దు.
²క్షత్రియునకు ³ధర్మం దప్పని యుద్ధముకంటేను ⁴అన్యమైన క్రేయస్సు మరిలేదు.

1 B నీవు 2 ABDEF క్షత్రియునికి 3 E ధర్మమైన యుద్ధానకంటేను 4 E
అన్యయమైన

32

యదృచ్ఛయా చోపపన్నం స్వగ్గద్వారమపావృతమ్

సుఖినః క్షత్రియాః పార్థ లభంతే యుద్ధ మీదృశమ్॥

¹తనంతనే యెరుగగా (యెదురుగా) ²వచ్చినదై, తెరచిన స్వగ్గద్వారమున్ను
అయినటువంటి యుద్ధమును. ³పుణ్యులైనటువంటి క్షత్రియులు పొందుదురు.

1 D అంతనే E తనంతనే తానే 2 AC వచ్చిన దిన్నై F వచ్చినదిన్నియై 3
ABCDEFGF పుణ్యులైన క్షత్రియులు

33

అథ చేత్త్వం ధర్మ్య మిమం సంగ్రామం న కరిష్యసి

తత స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాప మవాప్స్యసి॥

¹ అటుగాక, ² యీ ధర్మందప్పని ³ యీదుకొన్న (యీదొరకొన్న)
⁴ యుద్ధమందున్న శాయకుండితివా? క్షత్రియధర్మమున్ను, కీర్తిన్ని ⁵ విడిచి
⁶ పాపము బొందేవు.

1 E యిట్లాగాక 2 E యీ దొరకొన్న ధర్మమదప్పని యుద్ధమును 3 ABD
 యీ దొరకొన్న 4 ADF యుద్ధము BCEG యుద్ధమును 5 F విడిచి 6 AB పాపమును

34

అకీర్తిం చాపి భూతాని కథయిష్యంతి తేఽవ్యయామ్

సంభాషితస్య చాకీర్తి ర్మరణా దతిరిచ్యతే॥

అంతమాత్రమేకాదు; ¹ నమస్తభూతానిన్ను చదనటువంటి ² సీయొక్క అప
 కీర్తి ³ చెప్పుకొనియెదరు, 'అపకీర్తి చెప్పుకొంటేను ⁴ నా కే మంటివా? ⁵ అందరి
 లోపలాను పూజ్యుడైనవానికి వచ్చిన అపకీర్తి ⁶ మరణముకంటేను అధికమైనది.

1 C సమస్తమైన భూతాలు 2 AE సీయొక్క అపకీర్తిన్ని B సీ యపకీర్తి
 GF సీయొక్క అపకీర్తిని 3 C చెప్పుకొనెదరు, DE చెప్పుకునేరు. 4 AEF నాకేమి
 యంటివా? 5 G అందరిలోనూ 6 ABCDEFG మరణాన

35

భయాద్రణాదుపరతం మన్యంతే త్వాం మహారథాః

యేషాం చ త్వం బహుమతో భూత్వా యాస్యసి లాఘవమ్॥

¹ మహారథులైనవారు ² నిన్నును భయంవల్లను రణము శాయక మానినవానిగా
 దలతురు. యేమహారథికులవాత* ³ బహుమానం బొందినవాడై యుండి ⁴ యిటమీద
 య(ట) లాఘవం బొందేవు.

1 B మహారథుల యైనవారున్న 2 ADE నిన్ను B లో లేదు. 3 A అవ
 మానము బొందనివాడై యుండి E నీవు బహుమానము పొందినవాడవై యుండి
 4 ACE యిటమీదట లాఘవం DF యిటమీదను లాఘవం * B లో ఆరీతిని

అడించుకనేటందుకంటేను ఘనమైన దుఃఖము మరేమున్నది? అని తాత్పర్యం పూర్తి చేయబడింది. ఇది 36వ శ్లోక తాత్పర్య భాగం.

36

అవాచ్యవాదాంశ్చ బహూ న్నదిష్యంతి తవాహితాః
నిందంత స్తవ సామర్థ్యం తతో దుఃఖతరం ను కిమ్॥

నీయొక్క శత్రువులు ¹నీ సామర్థ్యము నిందిస్తున్నవారై ఆడరాని²మాటలాడుదురు. ³శత్రువులచాతను ⁴అడించుకొనేదానికన్నాను ఘనమైన దుఃఖం మరే మున్నది?

1 A నీ సామర్థ్యమును D నీ సామర్థ్యం 2 D మాటలు ఆడువందురు. 3 E ఆరీతిని నీ శత్రువులచాత D శత్రువులు ఆడగాను వారిచాత 4 A ఆరీతిని అడించుకొనేయందుకంటేను ఘనమైనదుఃఖము మరి యేమివున్నది గనక? B ఆరీతున అడించుకనేటంత కంటేను ఘనమైన దుఃఖము మరేమున్నది? C ఆరీతిని అడించుకొనే అందుకంటేను ఘనమైన దుఃఖము మరేమున్నది? లేదు. D అడించుకనే అంతకంటేను ఘనమైన దుఃఖం మరియేమివున్నది? E నాడించు కొనేటందుకంటేను ఘనమైన దుఃఖము మరేమున్నది? F ఆరీతిని అడించుకొనే అంతకంటేను ఘనమైన దుఃఖము మరే మున్నది? G ఆరీతిని అడించుకని అంతకంటేను ఘనమైన దుఃఖము మరేమి?

37

హతో వా ప్రాప్స్యసే స్వర్గం జిత్యా వా భోక్త్యసే మహీమ్
తస్మా దుత్తిష్ఠ కౌంతేయ యుద్ధాయ కృతనిశ్చయః॥

¹యుద్ధముచే? ²చస్తేను స్వర్గం పొందేవు. ³గెలిస్తేవా భూమి యేలేవు. అటుగనుక, క్షత్రియుడవైన నీనవ్వధర్మమైన ⁴యుద్ధానకు ⁵నిశ్చయించుకొని ⁶లెమ్ము.

1 ABCDEFG అలో_యుద్ధము చేశి_లేదు. 2 BD చస్తే 3 AC గెలిస్తేను 4 B యుద్ధము కొరకు 5 B యుద్ధోగింపుము 6 B లో లేదు.

E పూర్తిపాఠం_చస్తేను స్వర్గం పొందేవు. గెలిస్తేవా భూమి యేలేవు. అటుగనుక, వంతీపుత్రుడైన నీక[వు] క్షత్రియ ధర్మమైన యుద్ధానకు నిశ్చయించుకుని లెమ్ము.

38

సుఖదుఃఖౌ సమే కృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ
తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాప మవాప్స్యసి॥

ఆత్మజ్ఞానం¹ గలిగి, సుఖదుఃఖాలున్ను, లాభాలాభాలున్ను, జయాపజయాలన్ను
సమంచేసుకొని, ²అంతమీదటను యుద్ధముకొరకు ³పుద్యోగింపుము. ⁴యిట్టై తేను
⁵పాపం బొందే(ద)వు.

1 E కలిగిన వాడవై 2 A అంత మీదట C అట మీదట D అటు మీదట
F అంతట మీదట G అంత మీదను 3 AD పుద్యోగించుము. CF పుద్యోగించు.
G ఉద్యోగించి 4 A యిటువలెనైతేను CF యిట్టైతే G న ట్టైతేను 5 E
పాపమును బొందవు C పాపము బొందదు.

B లో ఈ శ్లోకతాత్పర్యం లేదు.

39

ఏషా తేఽభిహితా సాంఖ్యే బుద్ధి ర్యోగే త్విమాం శృణు
బుద్ధ్యా యుక్తో యయా పార్థ కర్మబంధం ప్రహస్యసి॥

యీబుద్ధి యంతవట్టున్ను ¹జ్ఞానయోగనిమిత్తమై చెప్పబడెను. కర్మయోగ
మందలి బుద్ధి వినుము. ²యేదైనానేమి ³నే జెప్పిన బుద్ధిని వుండినవాడ వైతివా
కర్మబంధమును విడిచేవు.

¹ B జ్ఞానము యోగే నిమిత్తమై E జ్ఞానం యోగనిమిత్తమై G జ్ఞాన
యోగమై 2 ABCDFG అలో-యేదైనానేమి-లేదు. B యేదేనేమి 3 A యీనే
జెప్పిన DF యేనే జెప్పెడి E యీనే జెప్పే బుద్ధిలో కూడినవాడ వైతివా
వోయి అర్జునా! కర్మ బంధమును విడిచేవు.

B లో ఈ శ్లోకం లేదు.

40

నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే
స్వల్పమప్యస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహతో భయాత్॥

యెటువంటి కర్మయోగమందు ¹ దొరకొని కడముట్టా జాయలే దనే దోషమున్ను లేదు. ² ప్రత్యవాయమున్ను లేదు. యందులోను ³ ఆ తత్త్వమైన ⁴ అనుష్ఠానమున్ను, మహాభయమును ⁵ దాటించును.

1 C లో లేదు. D దొరక్కని E దొరకొనేవాని 2 E చేసినకర్మానకు నాశనమున్ను లేదు. G లో లేదు. 3 ACDFG అల్పమైన E స్వల్పమైన 4 G అనుష్ఠానం వల్లను 5 C నే దాటించును, E రక్షించును.

B లో ఈ తాత్పర్యం లేదు.

41

వ్యవసాయాత్మికా బుద్ధి రేకేహ కురునందన
బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధయోఽవ్యవసాయినామ్॥

ఫలము ¹ గోరక మోక్షైర్జయినవాడు చేశే ² యోగానకు నిశ్చయరూపమైన బుద్ధి ³ వక్కటి. కామ్యకర్మాలు చేశి నిశ్చయ ⁴ రహితులైన ⁵ *వార్ల బుద్ధులు అనంతాలున్ను ⁶ బహుశాఖా(ఖ)లున్ను నై వుండును.

1 E గోరకే 2 AEF కర్మయోగానకు B కర్మయోగంకొరకు CG కర్మయోగానను 3 AE వొక్కటే B యొక్కటి CG యొక్కటే 4 B రహితమైన 5 D వారు* తర్వాతిభాగం లేదు. తర్వాత 42 వ శ్లోక తాత్పర్యం వ్రాసినాడు. 6 ABEFG బహుశాఖలున్నై

B లో ఈ శ్లోకం లేదు.

42

యామిమాం పుష్పితాం వాచం ప్రవదం త్యవిపశ్చితః
వేదవాదరతాః పార్థ నాన్యదస్తీతి వాదినః॥

¹ ఆ(అ)నిశ్చయరహితులైన ² కామ్యకర్ములు యెటువంటివా రంటేను; పుష్పిత ³ వాక్యాల ⁴ జెప్పచున్నవారై రి. ⁵ వరహితులై వేదాలందు జెప్పే ⁶ కామ్యకర్మాలే మంచి ⁷ దని ⁸ వాదిస్తున్నవారై. యంతకంటే ⁹ అన్యము ¹⁰ లేదంచున్నవారై.

1 D లో అనిశ్చయరహితులైన లేదు. 2 ACDFG కామ్యకర్మపదలు B కామ్యపదలు 3 BCF వాక్యాలు G వాక్కులు 4 ABDG చెప్పచున్నవారై 5

ABCDG విశేకరహితులై 6 C కామ్యకర్మలే 7 ABCDFG వని 8 A పాటిస్తున్న వారై 9 C పుణ్యము 10 G లేదనుచున్నవారై

E పూర్తిపాతం—నిశ్చయరహితులై, వేదాలందు చెప్పే కామ్యకర్మలే మంచి మంచి దని వాదిస్తున్నవారై, యంతకంటే మరి వొకటి లేదని మందలిస్తున్న వారై.

D లో ఈ శ్లోకతాత్పర్యం వెనుకటి శ్లోకతాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాసినాడు.

43

కామాత్మాన స్వర్గపరా జన్మకర్మ ఫలప్రదామ్
క్రియావిశేషబహుళాం భోగైశ్వర్యగతిం ప్రతి॥

¹కోరికలందే ²మనస్సుగలవారై, స్వర్గపరులై, ³ఆ స్వర్గఫలానుభవంబు దీరిన వెనుకను, ⁴పుట్టుకులున్న, కామ్యకర్మాలన్ను, ⁵అనెడి ఫలము నిచ్చెడిదై, భోగైశ్వర్యగతింగూర్చి చెప్పెడి క్రియావిశేషాలచాతను, బహుళమైనటువంటి ⁶పుష్పిత వాక్యములున్న ⁷పలుకుచుందురు.

1 A కోరిక లంటే 2 ACFG మనస్సుదగిలినవారై 3 ADEG ఆస్వర్గానుభవము C త్రైస్వర్గాదిభేదం 4 C పుట్టుకలున్న D పుట్టువులున్న 5 B అనెడి ఫలాల నిచ్చెడిదివై E అనేకఫల మిచ్చేటివై 6 ADF పుష్పితవాక్కులను BG పుష్పిత వాక్కులు C పుష్పితవాక్కుచాతను E పుష్పితవాక్యాలు 7 ABEF పలుకు చుండుదురు C పలుకుచు నుండుదురు G పలుకుచున్నుండురు.

D లో ఈతాత్పర్యం వెనుకటి శ్లోకంక్రింద వ్రాయబడింది.

44

భోగైశ్వర్య ప్రసక్తానాం తయాపహృతచేతసామ్
వ్యవసాయాత్మికాబుద్ధి స్సమాధౌ న విధీయతే॥

¹భోగలందున్న, ²అయిశ్వర్యాలందున్న, ³తగులువడి, ⁴స్వర్గఫలముగా జెప్పి, ⁵పుష్పితవాక్కులచాతను ⁶మనస్సు ⁷గలిగి, ఆత్మజ్ఞాన ⁸మెల్లను చెడివుండు గనుక, వారికి ⁹నిశ్చయమైన ¹⁰బుద్ధి, ఫలముగోరని ¹¹కర్మానుష్ఠానమందు వక్కప్పుడూన్న వుండదు.

1 AE భోగాలయందున్న 2 AE అయిశ్వర్యాలయందున్న, 3 AEFG తగులువడి
4 ABCDEFG స్వర్గమే ఫల 5 ACDE పుష్పితవాక్కుచేత 6 E అపహరించబడ
మనస్సు 7 ABCF కలగి, E గలవారికి 8 CDG మల్లాను 9 ADEF నిశ్చయరూపమైన
10 F లోఁబుద్ధిలేదు. 11 AG కర్మానుష్ఠానమందున్న, D కర్మానుష్ఠానమందు
D లో ఈతాత్పర్యం వెనుకటి స్లోకంక్రింద వ్రాయబడింది.

45

త్రైగుణ్యవిషయా వేదా నిస్త్రైగుణ్యో భవార్జున
నిర్ద్వంద్వో నిత్యసత్త్వస్థో నిర్వోగక్షేమ ఆత్మవాన్॥

యా ¹కామ్యకర్మాలను వేదాలే ²చెప్పే నంటివా? వేదాలు త్రైగుణ్య
విషయాలు. యిటనగా ³యేమనుట అంటేను? ⁴సాత్వికులకు, రాజసులకు, తామ
సులకున్నూ తగిన ⁵ధర్మాలను ⁶వేదాలు చెప్పుచుండు ననుట. యీ ⁷త్రిగుణాలకున్నూ
లోనుగాక, కుద్ధసాత్వికుడవై, ⁸వోయి ⁹అర్జునుడా! ద్వంద్వా లనే పేరుగల చలువ
కున్నూ. వేడికిన్నీ, సుఖనకున్నూ, దుఃఖనకున్నూ ¹⁰లోను గానివాడై, యోగక్షేమ
మనే పేరుగల ¹¹ద్రవ్యార్జునమున్ను చేశే ననక, ¹²ఆత్మజ్ఞానవాసు(ను) డవు
గమ్ము.

1 ACEFG కామ్యకర్మాలను D కామ్యకర్మాలు 2 F చెప్పిన దంటివా? 3 D
యేమంటేను? 4 ACDFG సాత్వికులకు, రాజసులకు, తామసులకు E సాత్విక
రాజసతామసులకు 5 CDG ధర్మాలు 6 D లోఁవేదాలులేదు. 7 CDG త్రిగుణాలకు
లోను 8 ACEFG లలోఁవోయిలేదు. 9 A అర్జునుండా! E అర్జునా! 10 ACDEFG
లోను గానివాడవై 11 ABCDEFG ద్రవ్యరక్షణమున్ను సేసే 12 A ఆత్మజ్ఞానము
గలవాడవు

B పూర్తిపాఠంఁయీకామ్యకర్మాలను వేదాలే చెప్పే నంటివా? వేదాలు
త్రైగుణ్యవిషయాలు. యిటనగా యేమనుటా అంటేను? సాత్వికులకు, రాజసులకు,
తామసులకున్నూ తగిన ధర్మాలను వేదాలు చెప్పుచుండును. యీత్రైగుణ్యుల
కున్నూ లోను గానివాడవై, యోగక్షేమ మను పేరుగల ద్రవ్యార్జునమున్ను, ద్రవ్య
రక్షణమున్ను చేసే ననక ఆత్మజ్ఞానవాసు(ను)డవు గమ్ము.

D లో ఈతాత్పర్యం వెనుకటి స్లోకంక్రింద వ్రాయబడింది.

46

యావాసర్థ ఉదపానే సర్వత స్సంప్లతోదకే
తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః॥

¹అయితేను ²వేదోక్తం ³విడువ వచ్చునా? అంటివా? ⁴నిండానీ క్లుండే
⁵మడుగులోను దప్పిగొన్నవాడు ⁶తగినన్నే ⁷పుచ్చుకొనును. అటువలెనే జ్ఞానియైన
⁸బ్రాహ్మణుడు ⁹సర్వవేదాలందున్న ¹⁰తనకు ¹¹మోక్షవిరోధముగాక తనకు దగిన
¹²పుణ్యమే ¹³పుచ్చుకొనుట.

1 BF అయితే D అయితేనేమి G యిటయితేను 2 E వేదోక్త మార్గాలను
3 D విడువరా దంటివా? F విడువవచ్చునా అంటే? 4 A నిండానీ క్లుప్తమును B నిండా
వుండే D నీ క్లుప్తము వుండే G నిండానీ క్లుప్తము వుండే 5 E మడుగులోపలను 6 E నీ క్లు
తాగేనిమిత్రం ఎంతమాత్రం నీ క్లుప్తము 7 ACDEFG తీసుకొనును. 8 ADFG బ్రాహ్మ
ణునికి 9 C సర్వవేదాలను E సమస్తమైన వేదాలందును 10 EG లలో లేదు.
11 E మోక్షధర్మముకావలసింది. అందుకు విరోధములేకుండా జేసి తనకు దగిన
G మోక్షవిరోధముగాక వుండి 12 ABDG అర్థమే C ధర్మమే E ధర్మమునే F సర్థమే
13 B పుచ్చుకొనేది. CDF పుచ్చుకొంటు. G పుచ్చుకొను ననుట.

D లో ఈ తాత్పర్యం వెనుకటి శ్లోకంక్రింద వ్రాయబడింది.

47

కర్మవ్యేవాధికార స్తే మా ఫలేషు కదాచన
మా కర్మఫలహేతుర్భూత్వా తే సంగోఽస్త్యకర్మణి॥

అటువలెనే ¹మోక్షాధికారియైన నీకు, ²మోక్షవిరోధముగా[ని] ³కర్మమందు
అధికారం గలుగని ⁴ఫలమందు వకప్పుడున్న అధికారం వల్లు. కర్మము చేశేవాడేను
⁵ఫలం అనుభవించేవాడు గనుక, ⁶ఆరెంటికి ⁷కారణ మనే ⁸బుద్ధి వల్లు. యితకంటే
ఆ కర్మమే ⁹మానుమంటివా? ¹⁰కర్మము ¹¹మానరాదు.

1 ABDEF మోక్షాధికారియైన G మోక్షకారియైన 2 CF మోక్షవిరోధిగాని
DG మోక్షవిరోధిగాని 3 ABCDEF కర్మమందే G ధర్మమందే 4 E ఫలమందే 5
ABCE ఫలము ననుభవించేవాడ D నుఫల మనుభవించే వాడు E ఫలము అనుభవించే
వాడ G ఫల మనుభవించేవాడు 6 ABCDEF ఆరెంటికిన్ని G ఆరెంటికిన్ని

7 ABCDEG నేనే కారణ 8 A మనిబుద్ధి 9 ABCG మానుడునంటివా? F మాను-
మనంటివా? 10 C కర్మమున్ను 11 G మానదా.

D లో ఈశ్లోకతాత్పర్యం పూర్వశ్లోకంక్రింద వ్రాయబడింది.

48

యోగస్తః కురు కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా ధనంజయ
సిద్ధ్యసిద్ధ్యేః సమో భూత్వా సమత్వం యోగ ఉచ్యతే॥

యోగనిష్ఠుడవై, ఫలసంగం ¹ విడిచి, వోయి ² అర్జునుడా! ³ ఫలం శి(పి)ద్ధించి
నప్పుడున్నా సముడవై ⁴ కర్మములు శేయుము. ⁵ యోగ మనగా ⁶ యెద్ది అంటివా?
ఆ చేశేది (చేసిది) కర్మఫలముయొక్క సిద్ధియందున్న సముడవై ⁷ యుండుటే
యోగము.

1 E వీడి 2 E అర్జునా! 3 AF ఫలము శిద్ధించినప్పుడున్ను, శిద్ధించనిప్పుడున్ను
BE ఫలం సిద్ధించినపుడున్ను, సిద్ధించనపుడున్ను C ఫలము సిద్ధించునప్పుడున్ను
సముడవై G భలము సిద్ధించనప్పుడున్ను, శిద్ధించినప్పుడున్ను 4 AE కర్మము శేయుము
C కర్మములు శేయి. F కర్మములు నేనేయి. 5 C యోగ మనగాను 6 BF యేది
అంటివా? G నేనొది అంటివా? 7 E యుండుట F యుండేదే

D లో ఈతాత్పర్యం లేదు.

49

దూరేణ హ్యవరం కర్మ బుద్ధియోగా ధనంజయ
బుద్ధౌ శరణమన్విచ్ఛ కృపణాః ఫలహేతవః॥

¹ యీ ఫలమందు దేవుడే అనే అటువంటి బుద్ధియోగాన జేసి కర్మముకంటె
² అన్యమైనటువంటి కామ్యకర్మము ³ అధమమైనది. అటుగనుక, యీ చెప్పిన బుద్ధి
యందే నిలుకడై వుండుము. కామ్యకర్మాలు చేశేవారు ⁴ కృపణులు. ⁵ కృపణులనగా
⁶ అధమసంసారు లనుట.

1 A యీఫలంవాడు దేవుడు అనేది యీబుద్ధియోగాన జేసి కర్మము
కంటెను B యీఫలమువాడు దేవుడే అనేటటువంటి బుద్ధియోగాన శేశే
కర్మముకంటెను CF యీఫలమువాడు దేవుడు అనే యీబుద్ధియోగానం జేసి
కర్మముకంటెను D యీఫలమువాడు దేముడనే బుద్ధియోగాన కర్మము చేసు

కంటేను E వోయి అర్జునా! యీ ఫలంవాడు దేవుడే అనేది యీబుద్ధియోగాన చేసే కర్మముకంటే 2 ACDEFG అన్యమైనకామ్య 3 B అధర్మమైనది 4 ABCDEFG మహాకృపణలు. 5 ABC కృపణలు అనగాను, D కృపణలు అనగా FG కృపణలనగాను 6 A అధమసంసారులనుట, B అధమసంసారులనుట C అధమసంసార మనుట, DEFG అధమసంసారులనుట.

D లో ఈతాత్పర్యం వెనుక శ్లోకంక్రింద వ్రాయబడింది.

50

బుద్ధియుక్తో జహాతీహ ఉభే సుకృతదుష్కృతే
తస్మాద్ద్యోగాయ యుజ్యస్వ యోగః కర్మసు కౌశలమ్॥

యీ ¹బుద్ధియోగముతోగూడి కర్మానుష్ఠానము చేశేవాడు యీ లోకమందే సుకృత²దుష్కృతాల రెంటినీ విడుచును. అదిగరజానబట్టుండి యీ ఫలత్యాగ రూపమైనటువంటి కర్మయోగమందు యుక్తుడవు గమ్ము. యీ యోగం ³కర్మానుష్ఠానమందు ⁴మహానైవేది (మహానేర్పింది).

1 AB బుద్ధియోగముతోగూడిన CF బుద్ధియోగంతోగూడి E బుద్ధియోగంవల్లతోగూడి 2 A దుష్కృతాలు 3 G ధర్మానుష్ఠానం కంటేను 4 AE మహానేర్పయినది, BCF మహానేర్పింది, G మహానేర్పి వుండును.

D పూర్తిపాఠం - యీ బుద్ధియోగముతోగూడి కర్మానుష్ఠానము చేశేవాడు యీ లోకమందే సుకృతదుష్కృతాలు విడుచును. అదిగన్న ఫలత్యాగరూపమైన కర్మయోగమందు యుక్తుడవు గమ్ము. యీ యోగం(ం)కర్మమందు మహానేర్పి అయింది.

51

కర్మజం బుద్ధియుక్తా హి ఫలం త్యక్త్వా మనీషిణః
జన్మబంధవినిర్ముక్తాః పదం గచ్ఛం త్యనామయమ్॥

¹మహాత్ములైనవారు యీ ²బుద్ధితోగూడాను, కర్మజమైనటువంటి ³ఫలమును విడిచి, ⁴జన్మబంధాలచాతను ⁵తాము విడువబడినవారై, ఆ దోషరహితమైనటువంటి ⁶పదమును ⁷బొందుదురు.

1 G మహాకర్ములైనవారు 2 ABF బుద్ధితోడ గూడాను, 3 C ఫలము
4 E జననబంధాలచాతను, F జన్మబంధాలచాత, 5 Dలో-తాము-లేదు. 6 AE
ఫలమును F ఫలము 7 ABCDEFG బొందుదురు గదా!

52

యదా తే మోహకలిలం బుద్ధిర్వ్యతితరిష్యతి

తదా గంతాని నిర్వేదం శ్రోతవ్యస్య శ్రుతస్య చ॥

¹యెప్పుడేనేమి? యీ చెప్పిన కర్మానుష్ఠానం²వల్లను అజ్ఞానరూపమైన
పాపమును సీయొక్క బుద్ధిని దాటేని, అప్పుడు విన్నందుకున్ను, ³విశే అందుకున్ను
⁴నిర్వేదన బొందేవు.

1 AD యెప్పుడైనానేమి? 2 ACDFG చాతను 3 A యిప్పుడు విశే
అందుకున్ను D లో లేదు. 4 AC నిర్వేదనము

E పూర్తిపాతం __యెవ్వ(ప్పు)డాయనేమి? యీ చెప్పిన కర్మానుష్ఠానము
చేత తాము(వి)డువబడినవారై, అజ్ఞానరూపమైన పాపమును, సీయొక్క బుద్ధి
దాటిన్ని, అప్పుడు విన్నందుకున్ను, యిప్పుడు విశే అందుకున్ను నిర్వేదమును
పొందవు.

53

శ్రుతివిప్రతిపన్నా తే యదా స్థాస్యతి నిశ్చలా.

సమాధావచలాబుద్ధి స్తదా యోగ మవాప్స్యసి॥

నానావిధాలుగాను ¹నాచాత²విని, ³యిటుసేతునో? అని సందేహించిన నీ
యొక్క బుద్ధి. ⁴యెప్పుడాయనేమి? ఫలముగోరని ⁵కర్మానుష్ఠానమందు నిశ్చలమై
⁶వుండీని. అప్పుడు ⁷యోగం బొందేవు. ⁸యోగ మనగాను ⁹ఆత్మజ్ఞాన
మనుటను.

1 BG నాచాతను 2 B లో-విని-లేదు. 3 ADEFG ఇటుసేతునో,
అటుసేతునో? అని B అటుసేతునో? అని C వి నెట్టు సేతునో? అని 4 E చలంపక
యెప్పుడాయనేమి? 5 D కర్మానుష్ఠానమై 6 A యుండిన్ని E ఉండును. 7 B
యోగమును D ఆత్మజ్ఞానము పొందేవు. 8 D లో-యోగమనగా.....మనుటను -
లేదు. 9 ABCFG ఆత్మజ్ఞాన మంటేను.

D లో ఈ శ్లోకం తర్వాత 54 వ శ్లోకం కూడా వ్రాసి ఆ తర్వాత రెండు శ్లోకాల తాత్పర్యం కలిపి వ్రాసినాడు.

54

అర్జున ఉవాచ

స్థితప్రజ్ఞస్య కా భాషా సమాధిస్థస్య కేశవ
స్థితధీః కిం ప్రభాషేత కిమాసీత ప్రజేత కిమ్॥

¹ అర్జునుని వాక్యం

² సమాధిస్థుడైనటువంటివానికి లక్షణం ⁴ యెటువంటిది? ⁵ వాని స్వరూపం యెటువంటిది? స్థితప్రజ్ఞుడు యే మాట లాడును? ⁶ యేరీతిని గూర్చుండును? ⁷ యేరీతి ⁸ నడుచు నంటేను?

1 BG అర్జునుని ప్రశ్న C అర్జునునిది ప్రశ్న 2 AC సమాధిస్థుడైనటు 3 BCF స్థితప్రజ్ఞుడైనటువంటివానికి 4 A యెట్టిది? B యేది? CF యేటికి (యేటిది)? D యాడది? E యేంది? 5 C వానికి స్వరూపం D దేవా! [వా]ని స్వరూపము G దాని స్వరూపం 6 ABDEFG యేరీతి 7 B యేరీతిని 8 D నడుచును. అని తాత్పర్యం పూర్తి చేయబడింది.

55

శ్రీ భగవానువాచ

ప్రజహాతి యదా కామాన్ సర్వా న్నార్థ మనోగతాన్
ఆత్మన్యేవాత్మనా తుష్టః స్థితప్రజ్ఞ స్తదోచ్యతే॥

౧

¹ వోయి అర్జునుడా! యెప్పుడైనానేమి ² తన మనస్సందు ఆత్మజ్ఞానంచాతను సంతోషించుకొనును. ³ ఆ మనస్సుకువచ్చే సర్వమైన ⁴ కోరికెలున్నూ యెప్పుడు విడుచును. అప్పుడు స్థితప్రజ్ఞు డవిపించుకొనును.

౧ BF శ్రీకృష్ణ వాక్యం C శ్రీకృష్ణుని వాక్యం E కృష్ణవాక్యం

1 E వోయి అర్జునా! F వో అర్జునుడా! G వోయీ అర్జునుడా! 2 B తన మనస్సందున D తన మనస్సుయందు 3 G ఆమనస్సునకు 4 D కోరికలు

56

దుఃఖేష్వనుద్విగ్నమనాః సుఖేషు విగతస్పృహః

వీతరాగభయక్రోధః స్థితధీ ర్ముని రుచ్యతే॥

దుఃఖాలు వొచ్చినప్పుడు మనస్సు ¹దిగబడక, సుఖాలందు ఆశపడక, ఆ సుఖాల నిమిత్తమై ²వేడుక, భయము, క్రోధము ³విడిచిన ⁴విచారపరుడు ⁵స్థితధీ అనిపించుకొనును.*

1 BG దిగబడువక, DE దిగులు పడక, 2 Fలో లేదు. 3 D విడిచినవాడు 4 B నిర్విచారపరుడు, Dలో లేదు. 5 ABCDEF స్థితధీ G స్థిర బుద్ధి

* AE స్థితధీ అనగాను స్థిరబుద్ధి గలవాడు. B స్థితధీ యనగా స్థిరబుద్ధిగలవాడనుట. C స్థితధీ అనగాను స్థిరబుద్ధి. D అనగా స్థిరబుద్ధి. F అని మునులు చెప్పిరి. స్థితధీ అనగాను స్థిరబుద్ధి.

57

య స్సర్వత్రానభిన్నేహ స్తత్ర త్ప్రాప్య కుభాశుభమ్

నాభినందతి న ద్వేష్టి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా॥

యె[స్వ]దైనా నేమి ¹సమస్తమైనందున్న అత్యాసక్తిలేక, కర్మాను²గుణముగా వచ్చిన కుభాశుభాలను బొంది, ³అందువల్లను సంతోషించక, ద్వేషించక ⁴వుండిన వాడు ⁵స్థితప్రజ్ఞుడు.

1 ABEF సమస్తమందున్న D సమస్తవాటియందూ 2 B గుణాన D గుణాలచేత E గుణమై 4 AF అందువలన B అందుకు CE అందువల్ల D అందున G అందువల్లను 4 DG వున్నవాడు 5 AG స్థితప్రజ్ఞుడు.

58

యదా సంహరతే చాయం కూర్మోఽంగానీవ సర్వతః

ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేభ్య స్తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా॥

¹యెప్పుడైనా నేమి ²కూర్మముగదా తన ³అవయవాలు వెలువలికి ⁴చాచినది, ముడుచు⁵కొన్నది యెటువలెనో, విషయాలమీద పారిన ⁶మనస్సు మొదలైన యింద్రియాలను ⁷తివుడుకొనెనా వానియొక్క ప్రజ్ఞ విలిచినది.

1 A యెవ్వడే BDE యెవ్వడైనా 2 G సమస్తమైనందున్న కూర్మము గదా 3 ABCDEG అయవాలను 4 E కొంచినది 5 ABCDEFG కొనును. 6 ACDEFG లలో_మనస్సు మొదలైన_లేదు. 7 ACF తిప్పకొనెనా BE త్రిప్పకొనెనా

59

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః
రసవర్జం రసోఽవ్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే ||

¹దేవున్ని యెరుగక ²సమస్త విషయాలన్న ³అనుభవంకాయక ⁴మానే ననేవానికి విషయాలు మానినను ఆశ మానదు. దేవుని⁵తోటిఅనుభవం యెరిగినవాని కైతేను ⁶ఆశ విడుచును.

1 AE దేవుని నెరుగక CF దేవుని యెరుగక 2 D సమస్తమైన విషయాలు 3 A లో_అనుభవం కాయక_లేదు. BCDEFG అనుభవించక 4 B మానేవానికి D మానే నన్నవాన్ని 5 ABCEF తోడి G తో 6 ADE ఆశను F ఆసా

60

యతతో హ్యపి కౌంతేయ పురుషస్య విపశ్చితః
ఇంద్రియాణి ప్రమాథీని హరంతి ప్రసభం మనః||

అత్యజ్ఞానములేక విషయాలమీది ¹వేడుక మానదు. విషయాలమీది ²వేడుక మానక, ³మోక్షార్థియై యత్నము చేసిన విద్వాంసుడైన పురుషునియొక్క మనస్సును, ⁴బలవంతాలైన యింద్రియాలు ⁵హరించును.

1 B ఆశ 2 E ఆశ 3 ACDEG మోక్షానకు 4 E వోయి అర్జునా! బలవంతాలైన 5 E యామరించి హరించును.

61

తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః
వశే హి యస్యేంద్రియాణి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా||

సర్వమైన ¹యింద్రియాల నియమించి, ²నన్నదికు డని తెలిశి, మనస్సు నాయందుగూర్చి ³వుండెడి[ది]. ⁴యారీతి న న్నెరిగి యింద్రియాలను యెవ్వడు వశము చేసుకొనును ⁵వానిబుద్ధి నిలుకడ గలిగినది.

1 AED యింద్రియాలను 2 C నన్ను ధీరుడని 3 ABC వుండేది. ED లలో
లేదు FG వుండేది. 4 BDG యీ రీతిని E లో లేదు. 5 C వానికి బుద్ధి DF వాడి
బుద్ధి.

62

ధ్యాయతో విషయా న్పుంసః సంగ స్తైమావజాయతే
సంగా త్సంజాయతే కామః కామా త్క్రోధోఽభిజాయతే॥

అటుగాక తన్ను ధ్యానము కాయక. విషయాలను ధ్యానం ¹చేతే పురుషుణ్ణి
విషయాలందు సంగం పుట్టును. ²సంగంవల్ల కోరికె పుట్టును. ³కోరికెవల్లను
క్రోధము పుట్టును.

1 CF కేకేడి 2 A ఆసంగంవల్ల CDG సంగం వల్లను 3 F ఆకోరిక వల్ల
E పూర్తి పాశం— ఏ రీతి నన్ను ధ్యానం కేయక విషయాల ధ్యానం చేస్తే
పురుషునికి విషయాలందు సంగము పుట్టును. సంగంవల్ల కోరిక పుట్టును. కోరికవల్లను
క్రోధం బుట్టును.

63

క్రోధా ద్భవతి సమ్మోహః సమ్మోహో త్స్మృతి విభ్రమః
స్మృతిభ్రంకా ద్బుద్ధినాశో బుద్ధినాశా త్ప్రణశ్యతి॥

¹క్రోధం వలన యిది కాయవచ్చును ²యిది కాయరాదు అనే ³వివేకం
లేని అజ్ఞానం ⁴పుట్టును. ఆ యజ్ఞానం వల్లను ⁵తాను మొదలు ⁶అజ్ఞానం దొరకొన్న
ఆత్మజ్ఞానమందలి తలపు భ్రమనును. ⁷భ్రమస్తే బుద్ధి చెడును. బుద్ధినాశం వల్లను
సంసారమందు బడి నాశం బొందును.

1 AG క్రోధమువల్లను BCDF క్రోధం వల్లను 2 CDEF లలో—యిది—లేదు
3 B తెలివి 4 B బుట్టును. ఈ ప్రతిలో తాత్పర్యం ఇంతవరకే ఉంది. 5 ACDE
తామొదలు G తామొదలను 6 ACDEFG లలో—అజ్ఞానం—లేదు. 7 AC ఆ రీతిని
మర స్తే బుద్ధి D ఆరీతి మర స్తేను బుద్ధి E తలపు భ్రమ స్తేను బుద్ధి

64

రాగద్వేషవియక్తైస్తు విషయానింద్రియై శ్చరన్

అత్యవస్థ్యై ర్విధేయాత్మా ప్రసాద మధిగచ్ఛతి॥

అటుగాక ¹నన్నాశ్రయిస్తేను. ²రాగద్వేషవియ్యుక్తులై, తనకు వశమైన
యింద్రియాలచాతను ³విషయానుభవిస్తున్నా. తన మనస్సు ⁴తనకు వశంచేసు
కొనెనా, ఆ మనస్సు ⁵తనకు ప్రసన్నమాను.

1 B తన్ను ఆ 2 ABD రాగద్వేషవియ్యుక్తులై C రాగద్వేషవియ్యుక్తులై
3 ABCDE విషయాల ననుభవిస్తున్న 4 DF తన వశం 5 ABCDEF అలో-తనకు-
లేదు.

65

ప్రసాదే సర్వదుఃఖానాం హాని రస్యోపజాయతే
ప్రసన్న చేతసో హ్యశు బుద్ధిః పర్యవత్తిష్ఠతి॥

ఆ మనస్సు ప్రసన్నమైతేను ప్రకృతి సమ్మంధాన వచ్చిన సర్వదుఃఖాలున్నా
హాని బొందును. * ¹ప్రసన్నచేతునికి ²పరమాత్మమీది బుద్ధి నిలుకడబొందును.

1 ABDFG ప్రసన్నచిత్తునికి 2 D పరమాత్ముని మీది * C లో తాత్పర్యం
ఇంతవరకే ఉంది.

66

నాన్తి బుద్ధి రయుక్తస్య న చాయుక్తస్య భావనా
న చాభావయత శ్శాంతి రశాంతస్య కుత స్సుఖమ్

¹నాయందు యోగం లేనివానికి ఆత్మజ్ఞాన మనే బుద్ధి లేదు, భావనా లేదు.
²అటువలెను ³సతతమున్నా ⁴ఆత్మను భావించనివానికి విషయాలమీదనే ⁵ఆశ
విడుచుటనే ⁶శాంతి(త)మున్ను లేదు. శాంతుడు గానివానికి సుఖ మెక్కడిది?

I AG నాయందుల యోగం E నాయందలి గుణయోగం 2 AD అటువలె
E లో లేదు. 3 D సంతతము 4 C లో-ఆత్మను-లేదు 5 C లో-ఆశ-లేదు. 6 E
శాంతిన్ని

67

ఇంద్రియాణాం హి చరతాం యన్మనోఽను విధీయతే
తదస్య హరతి ప్రజ్ఞాం వాయుర్నావ మివాంభసి॥

¹ అటుగాక యింద్రియాలవెంటనే ² మనస్సు ³ పోవిడిచెనా, వాయువుగదా
 సీళ్ల మీదను⁴ పొడవై [ఓడను] యెత్తుక⁵ పోయినట్టి, ఆ యింద్రియసంగం వానియొక్క
 అత్మజ్ఞానముతో వుండే ⁶ బుద్ధిని హరించును.

1 B అటుగాన 2 CE మనస్సును 3 D పోవిడిచినా G పోనిచ్చెనా 4 A
 వాడను BDG వాడ CF వోడ E ఓడను 5 ABCDEFG పోయినట్టె 6 AE బుద్ధినిన్ని
 FG బుద్ధి

68

తస్మాద్యస్య మహాబాహో నిగృహీతాని సర్వశః

ఇంద్రియాబింద్రియార్థైభ్యః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా॥

అదిగారజానబట్టుండి నన్నాశ్రయించి యెవ్వనియొక్క సర్వేంద్రియాలన్నూ
 విషయాల¹ వలననుండి నిగ్రహింపబడును. వోయి మహానుభావుడా! వానియొక్క
 ప్రజ్ఞ ² ప్రతిష్ఠితమైనది.

1 AFG వల్లనుండిన్నిగ్ర 2 E ప్రతిష్ఠింపబడును.

69

యా నిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమీ

యస్యాం జాగ్రతి భూతాని సా నిశా పశ్యంతో మునేః॥

¹ సమస్త² భూతాలన్నూ యేది రాత్రివలె చీకచైవుండునూ, ఆ యాత్మజ్ఞాన
 మందు జ్ఞానియైనవాడు మేలుకొని వుండును. ³ యే సంసారమందైనా నేమి సమస్త
 భూతాలన్నూ మేలుకొని వుండును. ⁴ మునైనవానికి అది ⁵ రాత్రివలెనే ⁶ అప్రకాశం
 వుండును.

1 BE సమస్తమైన 2 ABCDEFG భూతాలనున్న 3 B లో-యే సంసార
 మందైనా నేమి సమస్త భూతాలన్నూ మేలుకొని వుండును-అన్న భాగం లేదు.
 4 AB EF ముని అయిన వానికి G ముని అయిన వానికి 5 ABCDEFG రాత్రివలె
 6 ADEFG అప్రకాశమై B ప్రకాశమై C అప్రకాశమై

70

అపూర్యమాణ మచలప్రతిష్ఠం

సముద్రమాపః ప్రవిశంతి యద్వత్

తద్వత్కామా యం ప్రవిశంతి సర్వే

స శాంతి మాప్నోతి స కామ కామీ॥

తనంతనే నిండుకొని తావుదప్పక సదావుండెడి సముద్రమును వుదకాలు ప్రవేశించి ¹పుట్టును ²తగ్గును శాయలేవు? ³అటువలెనే యెవ్వనినైనానేమి సమస్తమైన కోరికెలున్న ⁴ప్రవేశించీన్ని చలించజాయకుండును? వాడు శాంతిబొందును. కోరేవాడు శాంతి బొందలేడు.

1 ABCEG పుట్టున్న 2 ACDEFG తగ్గున్న 3 A లో_అటువలెనే_లేదు.

4 ABCDEFG ప్రవేశించి 5 AE లేకుండును.

71

విహాయ కామాన్ యస్సర్వాన్ పుమాం శ్చరతి నిస్పృహః

నిర్మమో నిరహంకార స్సశాంతి మధిగచ్ఛతే॥

¹యెవ్వడాయ నేమి ²సమస్తమైన ³కార్య(మా)ల ⁴పేర గల ⁵విషయాలను నిస్పృహడై, ⁶మమతారహితుడై, నిరహంకారుడై ⁷చెరించును.

1 ABG యెవ్వడైనా నేమి 2 B సమస్త 3 AD కామాల BCFG కామాలనే E కోరికలనే 4 ACF పేర గలిగిన DE పేరు గలిగిన 5 E విషయాలను ఆశించక విడిచి 6 C లో_మమతారహితుడై_లేదు. 7 ABCDE చరించును వాడు శాంతి బొందును.

72

విషా బ్రాహ్మి స్థితిః పార్థ నైనాం ప్రాప్య విముహ్యతి

స్థిత్యాస్యా మంతకాలేఽపి బ్రహ్మనిర్వాణ మృచ్ఛతే॥

వోయి ¹అర్జునుడా! యిట్టి బ్రహ్మసమ్మంధమైన స్థితి బొందినవాడు ²అజ్ఞానం బొందడు. ³యిందు నిలుకడై అజ్ఞానం చేసినవాడు నిర్వాణమైన ⁴బ్రహ్మను ⁵బొందును.

1 E అర్జునా! 2 BD అజ్ఞానమును 3 ADFG ఇందుకు 4 ABDEFG బ్రహ్మమును 5 B బొందును అనెను. E బొందును అంటేను. G బొందును అంటేను.

ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే శతసహస్రసంహితాయాం పరమగు(హ్యాయాం) హ్యస్యాం దైయ్యాశ్శిక్యాం శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగ శాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సాంఖ్యయోగోనామ ద్వితీయోఽధ్యాయః.

A ఇది తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్య భగవద్గీతార్థము తెలిగించి వ్రాసెను.

B (త)త్సదితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రసంహితాయాం వైయాసశ్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీ భగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సాంఖ్యయోగోనామ ద్వితీయోఽధ్యాయః. ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాకన్నమయ్యంగారి పుత్రుడు పెదతిరుమలయ్యగారు భగవద్గీతలు తెనుగుటికచేసిన సాంఖ్యయోగ మనేటిది రెండో అధ్యాయము.

C ఇది శ్రీ[మ]త్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్య..... న భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించిన రెండోఅధ్యాయము సంపూర్ణం- సాంఖ్యయోగోనామ ద్వితీయోఽధ్యాయః.

D హరిః వోం(ఓం) వోం(ఓం) తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రసంహితాయాం వైయాసశ్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సాంఖ్యయోగోనామ ద్వితీయోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శతసహస్రసంహితాయాం వైయాసశ్యాం శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సాంఖ్యయోగోనామ ద్వితీయోఽధ్యాయః.

F ఇటని శ్రీమద్రామానుజ విరచితమైన శ్రీగీతాభాష్యక్రమాన శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించినందు రెండో అధ్యాయం. శ్రీకృష్ణపురనాయకి సహిత శ్రీశౌరిరాజాయనమః. శ్రీనిత్యానంద శౌరిరాజాయనమః.

* నిత్యాత్మా కర్మ సంగకర్మే హ గోచరా సాంఖ్యయోగధీః
ద్వితీయే శ్చిరధీరక్షాప్రోక్త 1తస్మిన్మహాశాంతయే॥

* ఇది శ్రీయామునాచార్యుల గీతార్థ సంగ్రహంలోని రెండవ అధ్యాయ శ్లోకం.

† నిత్యధీలక్షా 1తస్మిన్మహాశాంతయే—ఈ విధంగా ఉండాలి.

G ఇది శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తె.....

మూడో అధ్యాయం

కర్మ యోగం

1

అర్జున ఉవాచ

జ్ఞాయాసీ చేత్కర్మణస్తే మతా బుద్ధిర్జనార్దన
తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ॥

౧

¹కర్మము ²కంటేను ³జ్ఞానమే శ్రేష్ఠ మని నీకు సమ్మత మాయనా! ఘోర
మైన కర్మమందు ⁴నన్ను యాల ⁵బుద్ధి ⁶పంపుబెట్టుచున్నావు?

౧ BD ఆర్జునవాక్యం CF ఆర్జునునిమాట E ఆర్జునప్రశ్న

1 ABCDEFG వోయి కేశవుడా! కర్మము 2 BCDF కంటే 3 BD జ్ఞానము
4 ABEF నన్నేల 5 ABCDEFG లలో బుద్ధిలేదు. 6 A పంచిపెట్టుచున్నాడవు?
BCEF పంపు పెట్టుచున్నాడవు? D పంపు బెడుతున్నాడవు?

2

వ్యామిశ్రేయైవ వాక్యేన బుద్ధిం మోహయసీవ మే
తదేకం వద నిశ్చిత్త్య యేన శ్రేయోఽహమాప్నుయామ్॥

¹పంచేంద్రియవ్యాపారమున్ను ²కలిగివుండెడి కర్మం సాధన ³మనెడి
⁴మిశ్రవాక్యంచాతను ⁵బుద్ధిని కలచేవానివలె ⁶నున్నావు. ⁷అదిగనుక, ⁸రెంటి
లోను ⁹యేమిటిచాతను నేను శ్రేయస్సును బొందుదును? ¹⁰అటువంటిది
వక్కటి నిశ్చయించి చెప్ప మంటేను.

1 D పంచేంద్రియాలవ్యాపారము 2 ACDE వుడిగివుండే జ్ఞానానకు
పంచేంద్రియవ్యాపారం గలిగివుండేటి కర్మం 3 D మనేటి E మనే 4 E మిశ్రమ
మైన వాక్యంచాతను 5 E నాబుద్ధిని 6 AEF వున్నాడవు. C నున్నాడవు.
7 ACDEF అదిగారజ్ఞానబట్టుండి B అటుగనక 8 ACEF రెంటిలో 9 D యేమిచాతను
10 ACE అటువంటిది వొక్కటి B అటువంటి దొక్కటి

3

శ్రీ భగవానువాచ

లోకేస్మిన్ ద్వివిధా నిష్ఠా పురా ప్రాక్తా మయానఘ
జ్ఞానయోగేన సాంఖ్యానాం కర్మయోగేన యోగినామ్॥

౧

¹ యాలోకమందు ² జ్ఞానులకు జ్ఞానయోగంచాత నైన నిష్ఠాను, కర్మయోగులకు కర్మయోగంచాత నైన నిష్ఠాను అనేడి యారెండువిధాలున్ను పూర్వమందు నాచాత జెప్పబడెను. అది ³ సీపు మనస్సున ⁴ బెట్టక ⁵ మరీప్తివి.

౧ BE శ్రీకృష్ణవాక్యం C క్షిప్రవాక్యం D శ్రీకృష్ణనివాక్యం F కృష్ణవాక్యం

1 E వోయి అరునా! ఈ లోకమందు 2 B జ్ఞానయోగులకు 3 AE సీ మనస్సున 4 ABCDEF బెట్టుకోక 5 A మరీప్తివి.

4

న కర్మణా మనారంభాత్ నైష్కర్మ్యం పురుషోఽశ్నుతే
న చ సన్న్యసనాదేవ సిద్ధిం సమధిగచ్ఛతి॥

¹ అందులోను నిత్యనైమిత్తికకర్మాలు శాయ ² దొరకొన కుంటేను పురుషుడు ³ జ్ఞాననిష్ఠుడొందినవాడుకాడు.

1 A అందులో D లో లేదు. 2 AG దొరకొన కుంటేనే E దొరకొనకుంటే 3 A జ్ఞానము బొందినవాడు గాడు. దొరకొనివుండి విడిచినాను జ్ఞాననిష్ఠ BCDEF జ్ఞాననిష్ఠ బొందినవాడు గాడు. దొరకొని మధ్యే విడిచినాను జ్ఞాననిష్ఠ

5

న హి కశ్చి త్తణమపి జాతు తిషత్కర్మకృత్
కార్యతే హ్యవశః కర్మ సర్వః ప్రకృతిజై ర్గుణైః॥

యీనిత్యనైమిత్తికకర్మాలు విడిచినమాత్రాననే వకడున్నా వక్కప్పుడున్నా కర్మము ¹ శాయ కుండును(కుండడు). సర్వమైన ² వాడున్నా ప్రకృతి ³ జాలైన గుణాలచాతను ⁴ అవశ్యకై కర్మము శేయింపబడుచుండును. అటుగనక ⁵ ఫలం గోరక ⁶ చేశే కర్మానుష్ఠానముచాతను ⁷ జ్ఞానము ⁸ సంపాదించవలె ననుట.

1 AE కాయ కుండడు BD కాయక వుండడు 2 BD వారున్న 3 A జాతా
లైన E జన్మాలైన 4 E అరవరుడై 5 E లో-ఫలంగోచక-లేదు. 6 A చేశిన
7 ABCEF జ్ఞానయోగము 8 AE సంపాదించవలె ననుట.

6

కర్మేంద్రియాణి సంయమ్య య ఆస్తే మనసా స్మరన్
ఇంద్రియార్థాన్ విమూఢాత్మా మిథ్యాచార స్స ఉచ్యతే॥

అటువలె ¹జాయనివానికి కర్మక్షయంగాదు గనుక, కర్మేంద్రియాలను అడ్డబెట్టి
²మూఢాత్ముడై విషయాలను మనస్సున ³దలస్తున్నా వుండెనా? వాడు మిథ్యాచారు
డని ⁴చెప్పబడును.

1 E చాయలేనివానికి 2 E మూఢాత్ముడు 3 A దలస్తున్న వుండెనాయనా
వాడు CDE తలస్తుండేవాడు 4 E పింపబడును. 6 చెప్పబడుచున్నందును.

7

యస్త్వింద్రియాణి మనసా నియమ్యారభతేఽర్చున
కర్మేంద్రియైః కర్మయోగ మనక్త స్స విశిష్యతే॥

యెవ్వడై నానేమి ¹యింద్రియాలను మనస్సు ²చాత నియమించి, ³కర్మాలందు
అలవడిన యింద్రియాలచాతను ఫలసంగరహితుడై, కర్మము చేసును, విహిత⁴కర్మ
మును విడిచిన కేవల⁵జ్ఞాననిష్ఠునికంటేను వాడు ⁶నిష్ఠుడు.

1 B లో-యింద్రియాలను మనస్సుచాత నియమించి కర్మాలందు అలవడిన—
అన్నభాగం లేదు. 2 C చేతను 3 A కర్మాలయందు 4 ABCE కర్మము 5 C జ్ఞాని
కంటేను 6 ACEF విశిష్టుడు.

8

నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః
శరీరయాత్రాపిచ తే న ప్రసిద్ధ్యే దకర్మణః॥

శరీరమెత్తిన¹వాని కల్లాను కర్మము²శేయుట ³నియతమై⁴వుండు గనుక.
నీవున్నా ⁵నియతమైన కర్మము శేయుము. ⁶నియతకర్మము విడిచిన జ్ఞానము
కంటేను ⁷నియతకర్మముతోగూడిన జ్ఞానము మంచిది. అదిగనుక ⁸కాయ కుండితివా

⁹ శరీరకర్మాలు విడువవలెను. శరీరకర్మాలు విడిస్తేను శరీరయాత్ర ¹⁰ నబడును (నడవదు).

1 BE వారి కల్లాను 2 ABCEF శేయుచే 3 ACD నియమమై 4 B యుండు గనుక D వుండును గనుక 5 C నియమ 6 EF నియతమైన కర్మమును 7 A నియత కర్మముతోడి జ్ఞానము C నియతకర్మముతోడి ధ్యానము E తత్కర్మము గూడిన జ్ఞానము 8 E శాయకుంటివా 9 B లో శరీరకర్మాలు విడువవలెను—అన్న భాగం లేదు. C శరీరకర్మాలు విడువవలెనని వుండును. E శరీరకర్మాలు వలయును 10 ABCDEF నడవదు.

9

యజ్ఞార్థాత్కర్మణోఽన్యత్ర లోకోఽయం కర్మబంధనః
తదర్థం కర్మ కౌంతేయ ముక్తసంగ స్సమాచర॥

కర్మం ¹ దొరకొంటేను బంధక మయ్యా నంటివా? యతరకర్మమే బంధకం గాని, యజ్ఞార్థమైనకర్మము బంధకం గాదు. వోయి ² అర్జునుడా! నీవున్నూ ³ ఫలసంగ రహితుడవు గమ్ము. ఫలసంగరహితుడవై ⁴ యజ్ఞార్థ ⁵ కర్మము శేయుము.

1 ABEF దొరకొంటేనే 2 CE ఆరునా! 3 ABCDEFG లలో—ఫలసంగర హితుడవుగమ్ము—అన్న భాగం లేదు. 4 B యజ్ఞార్థమయిన 5 ACF కర్మము శేయుము. E కర్మమును చేయుము.

10

సహయజ్ఞాః ప్రజాః సృష్ట్యా పురోవాచ ప్రజాపతిః
అనేన ప్రసవిష్టధ్వ మేష వోఽస్త్విష్ట కామధుక్॥

¹ యజ్ఞ మనగాను యేమటి దంటివా? పూర్వమందు ప్రజలకల్లాను పతియైన నారాయణుడు ప్రజల² మీద దయపుట్టి ఆప్రజలను ³ బ్రతికించేకొరకు. యజ్ఞాలతో గూడాను ప్రజలను సృజించి, యజ్ఞమార్గంచాతను అభివృద్ధి బొందుడ, యాయజ్ఞమార్గం మీకు ⁴ యష్టపదార్థాలు ⁵ బిదికే కామధేనువు అవుగాక యవి ⁶ పూర్వమందు అన్నాడు.

1 AF ఆయజ్ఞం దాయేటి దంటివా? B ఆయజ్ఞం యటువంటి దంటివా? C ఆయజ్ఞం దాయేటి దంటే E యజ్ఞము దాయేటిది అంటివా 2 CD మీదను 3 ACE

బ్రతికించవలసి D బ్రతికింపవలసి F బ్రదికింపవలసి 4 ACDEFG యిష్టార్థాలను B యిష్టారం 5 E పిలికెడి 6 D పూర్వం ఆదినారాయణుడు అన్నాడు.

11

దేవాన్ భావయతానేన తే దేవా భావయంతు వః
పరస్పరం భావయంతః శ్రేయః పరమవాప్స్యథ॥

P ప్రతిలో ఈ శ్లోక తాత్పర్యం లేదు.

A ప్రతిపూర్తిపాఠం—యాయజ్ఞము 1 శాయంగాను 2 ప్రజలకు యేమి 3 పురుషార్థం గలుగు నంటేను? 4 యజ్ఞమార్గముచాతను నాశరీర 5 భూతులైన దేవతల 6 బూజించుడ, ఆదేవతలు అన్నపానాది 7 వరప్రదానాలచాతను 8 నాయనుజ్ఞను 9 మిమ్ము రక్షించును. యీక్రమాన మీరు పరస్పరభావనగలవారై పరమమైన 10 శ్రేయస్సున బొందుడ.

1 B లో-శాయంగాను-లేదు 2 D లో-ప్రజలకు-లేదు 3 BC పురుషార్థ మంటేను యాయజ్ఞ D పురుషార్థ మంటేనా నా శరీరభూతు F పురుషార్థము లంటేను యాయజ్ఞ 4 E యజ్ఞమార్గాల 5 E భూతాలైన 6 B బూజింపుడు. C బూజించుడు. E బూజించుటవల్లను 7 BCEF వరప్రదానంచాతను 8 B నాయనుజ్ఞ వల్ల CDEF నాయనుజ్ఞ వల్లను 9 B మిమ్మే రక్షింప CEF మిమ్ము రక్షింపని 10 CEF శ్రేయస్సును

12

ఇష్టాన్ భోగాన్ హి వో దేవా దాస్యంతే యజ్ఞభావితాః
తై ర్దత్తా న ప్రదాయైభ్యో యో భుంక్తే సైనవివ సః॥

P ప్రతిలో ఈ శ్లోక తాత్పర్యం లేదు.

A ప్రతిపూర్తిపాఠం—యజ్ఞాలచాత బూజింపబడిన దేవతలు యిష్టాలైన భోగాలను నాయనుజ్ఞ 1 వల్లనే యిచ్చేరు. వారుయిచ్చిన 2 పదార్థాలను 3 వారికి పెట్టక యెవ్వడు 4 భోజనం చేసును వాడు దొంగ.

1 BCEFG వల్లనే D వల్లను 2 BD పదార్థాలు 3 D వారికె 4 B భుజియించిన వాడు దొంగ. C భోజనం చేసునో వాడు దొంగ. DFF భోజనం చేశిన వాడు దొంగ.

13

యజ్ఞశిష్టాశినస్సంతో ముచ్యంతే సర్వకిల్బిషైః
తే త్వఘం భుంజతే పాపా యే పచంత్యాత్మకారణాత్॥

P ప్రతిలో ఈ శ్లోక తాత్పర్యం 11 వ శ్లోకం క్రింద వ్రాయబడింది. ఆ
భాగం—

¹ యాయజ్ఞము శాయగాను మిగిలినఅన్నం భోజనం ² చేశినవారు సర్వపాపాల
చాతను విడువబడుదురు. యెవ్వరై నానేమి ³ తమకని వండుకొని భోజనం ⁴ శేయుదురు,
వారు ⁵ పాపమే భోజనం ⁶ చేశేవారు.

1 ACF సర్వదేవతాంతర్యామియైన పరమపురుషుని పూజయైన యజ్ఞాలు శాయ
గాను B సర్వదేవతాంతర్యామియైన పరమపురుషుని పూజయైన యజ్ఞాలు శాయగాను
E సర్వదేవతాంతర్యామియైన పరమపురుషునికి పూజ అనే యజ్ఞాలు శాయగా 2 E
చేశిన సత్పురుషులు 3 E తమ నిమిత్త మని వండుకో F తమ కని వండుక 4 C
శేయుదురో, F చేతురు, 5 E పాపమునే 6 ABCDF చేసినవారు, E శేయుదురు.

14

అన్నా దృవంతి భూతాని పర్జన్యా దన్నసంభవః
యజ్ఞా దృవంతి పర్జన్యో యజ్ఞః కర్మసముద్భవః॥

అన్నం ¹ వలన ² భూతాలు ³ పుట్టును. యింద్రుని ⁴ వలన అన్నం బుట్టును.
యజ్ఞాల ⁵ వలన యింద్రుడు ⁶ గలిగినవాడు. ⁷ యజ్ఞం ⁸ కర్మ ⁹ త(వ)లన ¹⁰ బుట్టింది.

1 BD వల్లను CF వల్లను E వల్ల 2 E భూతాలు 3 ABCDEFG పుట్టుదురు.
4 CD వల్లను EF వల్ల 5 BCDE వల్లను F వల్ల 6 AC గలిగినాడు. D కల్గినవాడు.
E గలిగెను. 7 E ఆ యజ్ఞము 8 ABED కర్మము C కర్మల 9 BCD వల్లను EF వల్ల
10 ABDEFG బుట్టినది.

15

కర్మ బ్రహ్మాద్భవం విద్ధి బ్రహ్మక్షర సముద్భవమ్
తస్మా త్వర్వగతం బ్రహ్మ నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్॥

యీకర్మము ¹ బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమైన ప్రకృతినబంధమైన శరీరంవలన
బుట్టినది. ఆప్రకృతి ² వలన శరీరం(ము)న్నా. జీవుడు బ్రహ్మేంద్రుని బుట్టినది.

గారజానబట్టుండి సర్వగతమైనటువంటి ప్రకృతి³వలన⁴ బుట్టినది దేహము నిత్యమున్ను⁵ యజ్ఞమే⁶ ప్రతిష్ఠమైనది.

1 F బ్రహ్మశబ్దవాచ్యసంబంధమైనశరీరం 2 BE వల్ల బుట్టిన C వలన బుట్టిన 3 BCF వల్ల DE వల్లను 4 BCDEFG బుట్టిన 5 BCFE యజ్ఞమందు 6 CE ప్రతిష్ఠితమైనది. F నిత్యము ప్రతిష్ఠితమైనది. G ప్రకృతికృతమైనది.

A పూర్తిపాఠం—కర్మము బ్రహ్మవాచ్యమైన ప్రకృతिसంబంధమైన శరీరము వల్ల బుట్టినది. దేహము నిత్యమున్ను యజ్ఞమందు ప్రతిష్ఠ మైనది.

16

ఏవం ప్రవర్తితం చక్రం నానువర్తయతీహ యః

అఘాయురింద్రియారామో మోఘం పార్థ స జీవతి॥

యారీతిని పరమపురుషునిచాత నడుపింపబడినటువంటి¹ ఆజ్ఞాచక్రము² యెవ్వడేనేమి³ అను[వర్తించక] వుండును. వాడు⁴ పాపార్థమైన ఆయుస్సుగల వాడై, యింద్రియపరవశుడై, ఆత్మజ్ఞానములేనివాడు గనుక వ్యర్థం బ్రతుకును.

1 ADEFG ఆజ్ఞాచక్రమును B ఆ జ్ఞానచక్రమును 2 E యెవ్వడాయె నేమి 3 ACDEF అనువర్తించ కుండును B అనువర్తించ కుండును 4 D పాపార్థముగల

17

యస్త్యాత్మరతి రేవ స్యా దాత్మత్వప్రశ్న మానవః

ఆత్మన్యేవ చ సంతుష్ట స్తస్య కార్యం స విద్యతే॥

¹ యెవ్వడేనేమి² ఆత్మందే వేడు[క]గలవాడై, ³ అన్నపానాదుల⁴ ఆత్మానుభవంచాతనే తృప్తిబొందును; ⁵ పరిమెళాలు⁶ పుష్పాలు⁷ అనుభవించినందుకంటేను⁸ ఆత్మానుభవమందే సంతోషించుకొనును; ⁹ అటువంటి¹⁰ ఆత్మదర్శనము¹¹ త్రొల్లే¹² గలిగివుండును; వానికి¹³ ఆత్మదర్శనార్థమై శాయదగినకార్యం లేదు.

1 B యెవ్వడాయనానేమి D యెవ్వడాయనేమి E యెవ్వడైనానేమి 2 A యీ ఆత్మయందే C ఆత్మయందే D ఆత్మంబెప్పుడు E మనుష్యుడు ఆత్మయందే 3 ABCDE అన్నపానాదులకంటేను 4 D లో—ఆత్మానుభవంచాతనే తృప్తిబొందును పరిమెళాలు—అన్నభాగం లేదు. 5 E స్రక్చందన వనితాదుల ననుభవించి 6 ABC అనుభవించు సంతకంలేను 7 D ఆత్మానుభవమందుచాతనే E ఆత్మానుభవంవల్లనే

8 ABCDEFG అలో-అటువంటి-లేదు. 9 BCDE తొల్లి 10 ABCDEFG కలిగియుండ గాను 11 A ఆత్మదర్శనము

18

నైవ తస్య కృతేనార్థో నాకృతే నేహ కశ్చన
నచాస్య సర్వభూతేషు కశ్చిదర్థవ్యపాశ్రయః॥

అటుగనుక, ఆత్మదర్శనం సిద్ధించినవానికి ¹చేళే ప్రయోజనమున్నూ ²లేదు. ³శాయకుండగా నయ్యే ⁴ప్రయోజనమున్నూ లేదు. ⁵ప్రత్యవాయమున్నూ ⁶లేదు. సర్వభూతాలందున్నూ వకఅర్థమున్ను లేదు. వకఅర్థమందున్నూ ఆశ్రయమున్ను లేదు.

1 E లో-చేళే-లేదు. 2 AB శాయగాను అయ్యే ప్రయోజనమున్ను లేదు. CEF శాయగా అయ్యే ప్రయోజనమున్ను లేదు. 3 D శాయకుండిన అయ్యే 4 AD అలో-ప్రయోజనమున్నూ లేదు-అన్న భాగం లేదు. 5 C లో-ప్రత్యవాయమున్ను లేదు- అన్న భాగం లేదు. 6 B లేదుగనన్.

19

తస్మాదసక్త స్సతతం కార్యం కర్మ సమాచార
అసక్తో హ్యచరన్ కర్మ పరమాప్నోతి పూరుషః॥

అటుగనుక, ఫలసంగరహితుడవై శాయదగినకర్మము ¹కేయు. పురుషుడు ²అసక్తుడై కర్మము ఆచరింపుచున్ను ³పరమపురుషున్ని బొందును.

1 A చేళి D కేయుము. E చేయుము. 2 E అనాసక్తుడై కర్మము ఆచరింపు చున్న 3 ACD పరమపురుషుని E పరమాత్ముని F పరమపురుషుణ్ణి

20

కర్మబైవ హి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః
లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కర్తు మర్హసి॥

జ్ఞానయోగ¹నిష్ఠులైన జనకాదులు కర్మయోగం²చాతనే జ్ఞానసిద్ధి బొందిరి. లోకంవారి నడవడి ³చూస్తున్నవాడవై నీవున్నూ కర్మముకేయుము.

1 F నిష్ఠులై 2 AB చాతను 3 A చూస్తున్ను వున్నవాడవై

21

యద్య దాచరతి శ్రేష్ఠ స్తత దేవేతరో జనః
స యత్రమాణం కురుతే లోక స్తదనువర్తతే॥

శ్రేష్ఠుడైనవాడు ¹యేదైనానేమి ఆచరించును. ²యితరమైన జనులున్నూ. ³ఆయాయీ కర్మమే ఆచరింతురు. ఆశ్రేష్ఠుడు యేపాటికర్మమును ఆచరించును. ఆలోకమున్నూ ఆపాటి ⁴కర్మమే అనువర్తించి నడుచును. అటనగా యేమనుట? ⁵అంచేను? శ్రేష్ఠుడు శాయకుంచేను, అతన్నిజూచి లోకము ⁶వారున్నూ. ⁷కర్మాలు శాయరు. గనుక లోకమువారి ⁸నల్లాను ⁹చెరచక, పాపము రాకుండాను, ¹⁰అవశ్యమున్నూ కర్మానుష్ఠానము ¹¹ననుట.

1 ABCF యేదే నేమి 2 C లో_యితరమైన జనులున్నూ ఆయాయీ కర్మమే ఆచరింతురు_లేదు 3 A ఆయా 4 CF కర్మమునే 5 A లో_లేదు D అంచే 6 B వారు 7 A కర్మము BCEF కర్మానుష్ఠానం 8 AB నెల్లాను D నెల్లా 9 ABCDF చెరిచిన 10 DF అవశ్యం 11 ABCDEF శాయవలె ననుట.

22

స మే పార్థాస్తి కర్తవ్యం త్రిమ లోకేషు కించన
నా నవాప్ర మవాప్తవ్యం వర్త ఏవ చ కర్మణి॥

వోయి ¹అర్జునుడా! ²సర్వేశ్వరుడు ³రామకృష్ణాద్యవతారాలను అవతరించి, మూడులోకా ⁴లందున్నూ, నాయచ్చనుండి, నాకు శాయదగిన ⁵దేమి లేదు. యీకర్మానుష్ఠానం ⁶వలనను ⁷వెనక్కున్నూ ⁸పొందబడినది లేదు. ⁹ముందరనున్న పొందబడింది కాదు. ఇటువంటి నేనున్నూ, నన్ను జూచి కర్మానుష్ఠానం శాయవలెను, ప్రాణులు బ్రతుకవలెనని కర్మమందు బ్రవర్తిస్తున్నాడను.

1 ACDEF పార్థుడా! 2 ABCDEF సర్వేశ్వరుడైన 3 ACDEF దేవమనుష్యాద్యవతారాలను B దేవమనుష్యావతారాలను 4 AEF అయందున్న 5 ABCEF యేమిన్ని 6 BF వల్ల CDE వల్లను 7 ABE వెనకకు CF వెనక్కు D వెనక్కున్న ముందరికిన్ని 8 BCE పొందబడినదిన్ని లేదు. D పొందబడినది లేదు. 9 A ముందర బొందబడినదిలేదు, అటువంటి నేనున్నూ జూచి కర్మానుష్ఠానముచేసి ప్రాణులు బ్రతుకవలె కర్మమందు ప్రవర్తిస్తున్నాడను. B ముందరికిన్ని పొందబడినదిన్ని లేదు. అటువంటి నన్ను జూచి కర్మానుష్ఠానంచేసి ప్రాణులు బ్రతుకవలె నని కర్మమందు ప్రవర్తిస్తున్నా

డను. C ముందర పొందబడేదిన్ని లేదు. అటువంటి...న్న నన్ను జూచి కర్మానుష్ఠానం చేశి ప్రాణులబ్రతుకవలశి కర్మమందు బ్రవర్తిస్తున్నాడనె. అటువంటి నేనున్న నన్ను జూచి కర్మానుష్ఠానము చేశి ప్రాణులబ్రతుకవచ్చి కర్మమందు ప్రవర్తిస్తున్నాడనె. E ముందర బొందనిది లేదు అటువంటి నేనున్న నన్ను జూచి కర్మానుష్ఠానము చేశి ప్రాణులు బ్రతుకవలసి కర్మమందు ప్రవర్తిస్తున్నాడనుట. F పొందబడినదిన్ని లేదు. అటువంటి నేనున్న నన్ను జూచి కర్మానుష్ఠానం చేశి ప్రాణులు బ్రదక వలశి కర్మమందు బ్రవర్తిస్తున్నాడను. G ముందరబొంద బడినది లేదు. అటువంటి నేనున్న జూచి కర్మానుష్ఠానంచేత నీప్రాణులు బ్రతుకవలశి కర్మమందు ప్రవర్తిస్తున్నాడను.

23

యది హ్యహం న వరైయం జాతు కర్మణ్యతంద్రితః

మమ వర్తమానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః॥

¹ అటుగనుక, ² వక్క-ప్పుడున్న కర్మమందు ³ యామారక ⁴ నేనున్న ⁵ ప్రవర్తించకుండినా, ⁶ సర్వమైన ⁷ మనుష్యులున్నా నాయొక్క మార్గమునే అనువర్తింతురు.

1 AF అది Xనుక 2 ABCDEFG వొకప్పుడున్న 3 ABCDEFG యామారక 4 E తంత్రరహితుడనై నేనున్న 5 AB ప్రవర్తించక వుండితినా D ప్రవర్తింప కుండినా E ప్రవర్తించ కుంటినా 6 E సకలమైన 7 E వారున్న

24

ఉత్పిదేయు రిమే లోకా న కుర్యాం కర్మ చేదహమ్

సంకరస్య చ కర్తా స్యా ముపహన్యా మిమాః ప్రజాః॥

¹ నేనున్న ² కర్మం ³ శాయకుండితినా ⁴ యీజనులు కర్మం శాయక మాని ⁵ నాశం బొందుదురు. ⁶ నేనే అన్నిన్న ⁷ సంకరము ⁸ చేశే ⁹ వాడనున్నా అవుదును. ¹⁰ అటుగనుక ప్రజలను చెరిచినవాడనున్న అవుదును.

1 F నేను 2 EF కర్మమును 3 A శాయకుంటినా 4 ACEF నన్ను జూచి యీ జనులున్న BD నన్ను జూచి యీ జనులు 5 E నాశమును 6 D నేనున్న 7 A లో లేదు. 8 ABCF చేశిన 9 AF వాడ నౌదును. D లో-వాడనున్నా అవుదును అటుగనుక లేదు. 10 B లో-అటుగనుక ప్రజలను చెరిచినవాడనున్న అవుదును-లేదు.

25

సక్తాః కర్మణ్యవిద్వాంసో యథా కుర్వంతి భారత
కుర్యా ద్విద్వాం స్రథాసక్త శ్చిక్ష్ీర్షు ర్లోకసంగ్రహమ్ ॥

వోయి ¹ అర్జునుడా! అజ్ఞానులు కర్మమందు సక్తులై ² యెటువలెనా యేమి శేతురు, అటువలెనే జ్ఞానిబిడ్డి, అసక్తుడై పుండినీ లోకసంగ్రహము విశ్చయించిన వాడై చేశెడిది.

1 E అర్జునా! 2 ABEFG యెటువలె నేమి శేతురు CD యెటువలె నే మేమి శేతురు

26

న బుద్ధిభేదం జనయే దజ్ఞానాం కర్మసంగినామ్
జోషయే త్సర్వకర్మాణి విద్వాన్యుక్త స్సమాచరన్ ॥

¹ జ్ఞానంలేక ² కర్మానుష్ఠానమందే తగులమిగలవార్లకు యీకర్మయోగంగాక జ్ఞానయోగం సాధించేటందుకు ³ మరియొక్క ⁴ పుపాయం కద్దు[అని] నీబుద్ధి కలచ వలదు. విద్వాంసుడైనవాడు కర్మయోగంచాతనే అత్మజ్ఞానం ⁵ సాధించవచ్చును. అటుగనుక, యోగియై సర్వకర్మాలున్నూ ఆచరించెడిది.

1 ABCDEFG ఆత్మజ్ఞానములేక 2 A కర్మానుష్ఠానమందుండే B కర్మానుష్ఠాన మందు C కర్మానుష్ఠానంచే 3 AD మరివొక EF మరొక 4 ABCDEFG పుపాయంతరం కలదని కలచవద్దు 5 AG సాధింతును, బుద్ధితోగూడి కర్మయోగియై సర్వ కర్మాలున్నూ ఆచరించెడిది. B సాధింతు ననే బుద్ధితోడ కర్మయోగియై సర్వకర్మా లున్నూ ఆచరించెడిది. CF సాధింతు ననే బుద్ధితోగూడి కర్మయోగియై సర్వకర్మా లున్నూ ఆచరించెడిది. D సాధింతు నని బుద్ధితోగూడి కర్మయోగి అయి సత్కర్మా లున్నూ ఆచరించెడిది. E సాధింతు ననే బుద్ధిగుణంగాడి కర్మయోగియైన సర్వ కర్మాలు ఆచరించి విడిచెడిది.

27

ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్మాణి సర్వశః
అహంకారవిమూఢాత్మా కర్తాహ మితి మన్యతే ॥

ప్రకృతియొక్క గుణాలచాతను ¹ శేయింపబడుచుండెడి ² సర్వకర్మాలున్నూ అహంకారముచాతను ³ మూఢాత్ముడైనవాడు నే జేస్తీ నని తలచును.

1 ADEG చేయింపబడుచుండెడి B కేయింపుచుండెడి F కేయింపబడుచు నుండెడి 2 ACFG సర్వకర్మాలనున్న 3 AG మూఢాత్ముడై తలచును. B మూఢాత్ముడై నే జేశే నని తలచును. C మూఢాత్ముడై నే జేస్తే నని తలచును. D మూఢాత్ముడై నే జేస్తే నని తలచును. E మూఢాత్ముడైనవాడు తా X రనె చేస్తే నని తలచును. F విమూఢాత్ముడై నే జేస్తే ననే తలచును.

28

తత్త్వవిత్తు మహాబాహూ గుణకర్మ విభాగయోః
గుణగుణేషు వర్తంత ఇతి మత్వా న సజ్జతే॥

1 వోయి మహాసభాపుడా! గుణవిభాగమందున్నా. కర్మవిభాగమందున్నా. 2 తత్త్వవేత్తలైనవారు 3 త్రిగుణాలందున్నా. 4 తమ కార్యాలందున్నా. వర్తించు నని 5 తలచి 6 నే గర్తగా నని నత్తుడు గాడు.

1 ABF వో మహాబాహూ! 2 ABC తత్త్వవేత్తైనవాడు E తత్త్వవేదియైన వాడు 3 ABC త్రిగుణాలున్న D త్రిగుణాలు 4 ABCE తమ కార్యాలందు CD తమ కార్యమందు 5 D తలచును. 6 D నేను కర్తనని అనత్తుడు కాడు.

29

ప్రకృతేర్గుణసమ్మాధాః సజ్జంతే గుణకర్మసు
తా నకృత్స్నవిదో మందాన్ కృత్స్నవి న్నవిచాలయేత్ ॥

ప్రకృతియొక్క 1 గుణాలచాతను ఆత్మస్వరూపం యెరుగక మూఢులైనవారు గుణాలచాత జాయబద్ధ కర్మయోగమందే 2 నత్తు లగుదురు. అటుగనుక వారు జ్ఞానయోగమందు చొరరు. సర్వజ్ఞులు గారు గనుక మందబుద్ధులైనవార్లను 3 జ్ఞానయోగ నిష్ఠుడైనటువంటి తాను కర్మయోగం మాని ఆవలివారిని చలించ జాయ 4 వలదు.

1 F లో-గుణాలచాతను ఆత్మ-అన్నభాగం లేదు. 2 A సత్త లొదురు. B సత్తలె వుండుదురు. C సత్తలె వుండురు. 3 ACDEF జ్ఞానయోగనిష్ఠుడు గనుక 4 AE వద్దు. BC వద్దు.

30

మయి సర్వాణి కర్మాణి సన్న్యస్యాధ్యాత్మచేతసా
నిరాశీ ర్నిర్మమో భూత్వా యుధ్యస్య విగతజ్వరః॥

నీవున్నా ఆత్మజ్ఞానము¹ చాత నాయందు ²సర్వకర్మాలు బెట్టి ³ఆశరహితు డవై. ⁴మమతారహితుడవై మనస్తాపం విడిచి యుద్ధము శేయుము.

1 BDF చాతను 2 AB EF సర్వకర్మములూ C సర్వకర్మలూ 3 ABCD ఆశా రహితుడవై E లో లేదు. 4 AD లలో మమతారహితుడవై లేదు.

31

యే మే మతమిదం నిత్య మనుతిష్ఠంతి మానవాః

శ్రద్ధావంతోనసూయంతో ముచ్యంతే తేపి కర్మభిః॥

¹అటుగనుక ²మనుష్యులైనవారు యిదే శాస్త్రార్థమే అనే భక్తి గలవారై. ³అసూయారహితులై. నాయొక్క యీ [మతమును నిత్య]మున్నూ ఆచరింతురు. వారు కర్మాలచాతను విడువ⁴బడుచుందురు. తాము ఆచరింపకుండినాను నే జెప్పిన యీమతమందు అసూయలే కుండిరా. ⁵వారు, బంధమోక్షనకు ⁶ఆరుహా లొదురు.

1 ABCDEFG లలో లేదు. 2 ABCE మనుష్యులైనానేమి యిదే F మనుష్యుడైనానేమి యిదే 3 E అసూయలేక 4 D బడుదురు. 5 ABCDF వారున్ను 6 ABCDEF అర్హు లొదురు.

32

యే త్వేత దభ్యసూయంతో నానుతిష్ఠంతి మే మతమ్

సర్వజ్ఞానవిమూఢాం స్తాన్ విద్ధి నష్టా నచేతసః॥

యెవ్వరై నానేమి అసూయావంతులై. సర్వాత్మలున్నూ నాకు ¹దాసులనేటి నాయొక్క యీమతమును ²అనుష్ఠింపలేక, కేవల ³అధర్మానుష్ఠానం చేతురు. వారిని సర్వజ్ఞాన⁴విమూఢులుగాను. ⁵జ్ఞాననూ(ళా)న్యులుగాను, ⁶చెడ్డవారుగాను యెరుగుము.

1 A దాసులునై D దాసులనే E దాసులనెడి 2 ACDE అనుష్ఠింపక కేవల F అనుష్ఠించక కేవల 3 ABCDE కర్మానుష్ఠానము చేతురు, 4 ABD విమూఢులుగాను E విమూఢులుగానున్ను 5 AC జ్ఞానశూన్యులుగాను B సర్వజ్ఞానశూన్యులుగాను D లో లేదు. E జ్ఞానశూన్యులుగానున్ను 6 B లో లేదు. D చెడ్డవారినిగానున్ను EF చెడ్డ వారినిగాను

33

సదృశం చేష్టతే స్వస్యాః ప్రకృతే రానవానవి

ప్రకృతిం యాంతి భూతాని నిగ్రహః కిం కరిష్యతి॥

¹ప్రకృతికంటే అన్యమైన ²అత్మ గలదు అనే జ్ఞాన³హీ(వా)నుడై గాని, పూర్వకర్మవాసనవాతను తనయొక్క ప్రకృతికి ⁴తగినట్టువలెనే ⁵చేష్టించును. అటుగనుక, ⁶నన్యమైన ప్రాణులున్నూ, ⁷యీప్రకృతివాసనే పొందుదురు. శాస్త్రమార్గాన⁸జేసి ⁹శాస్త్రనిగ్రహం ¹⁰యింద్రియనిగ్రహం ¹¹చరేమి;

1 ACDE ప్రకృతికంటేను B ప్రకృతికి 2 A అత్మఅయిన జ్ఞాన BCDEF అత్మ గల బనే జ్ఞాన 3 ABCF వానుడైను గాని D వానైనా E వంతుడైనాగాని 4 A దగిన అటువలెనే B తగినటువలె D తగినటువలెనే E తగినట్లే F తగునటువలెనే 5 D చేరించును. 6 D సకలమైన ప్రాణులున్నూ E సకలప్రాణులున్నూ 7 ABCEF ప్రకృతి వాసననే 8 E చేసిన F జేతే 9 B శాస్త్రనిగ్రహమున్నూ EF లలో లేదు. 10 B యింద్రియనిగ్రహమున్నూ 11 A మరె యేమి చేశిని? EF మ రేమి చేశిని? D మ రేమి చేశేద? E యేమి సేసిన ?

34

ఇంద్రియస్యేంద్రియస్యార్థే రాగద్వేషా వ్యవస్థితౌ

తయో ర్న వశ మాగచ్ఛే త్తై హ్యన్య పరిపంథినౌ॥

పంచేంద్రియాలకున్నూ ¹ఆయా విషయాలు ²దొరక(దొరికి)నప్పుడు వేడుకను ³గానక, ⁴దొరకనప్పుడు ద్వేషమున్నూ తప్పక ⁵వుండును. యీపురుషుణి(ని)కి రాగద్వేషాలు ⁶శత్రువులు. అటుగనుక, రాగద్వేషాలకు వశము ⁷బొందవలదు.

1 A ఆయాయీ విషయాలు C ఆవిషయాలు 2 E దొరకొనినప్పుడు 3 ABCDEFG లలో -గానక-లేదు. 4 A దొరక కున్నప్పుడు 5 AB వస్తు వుండును. C వస్తువు వుండును. DE వస్తూ వుండును. F వ స్తుండును. 6 ACDEF శత్రువులుగదా! 7 BC బొంద వట్లు, DE బొంద వద్దు.

35

శ్రేయాన్స్వధర్మో విగుణః పరధర్మా త్స్వనుష్ఠితాత్

స్వధర్మో నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః॥

పరధర్మము ¹లెన్నగాను అనుష్ఠించుకంటేను గుణములేని దై నాగాని స్వధర్మమే మంచిది. పరధర్మం ²భయం బుట్టించు. గనుక, స్వధర్మమందు కీడు వొచ్చినా, మేలు వొచ్చినా ³మంచిది, యిటనగా యేమనుటా అంటేను? ప్రకృతి వల్లబుట్టిన దేహం యెత్తినవానికి కేవలం జ్ఞానయోగం ⁴మంచిది. అయినాగాని, ⁵కర్మము తోబుట్టగా బుట్టినది గనుక కర్మయోగముతో ⁶గూడిన జ్ఞాన ⁷యోగమే మంచి దనుట.

1 BE లెన్నగా F లెన్న 2 A భయమును బుట్టించు, 3 A మంచి దనుట. ఇంతవరకే ఈశ్వోక తాత్పర్యం, ఆతర్వాత 3 రవ శ్లోక తాత్పర్యం వ్రాయబడింది. 4 B మంచి దై నాగాని CDE మంచి దై నాను F మంచి దై నా 5 CF కర్మ తా బుట్టగా బుట్టినది D కర్మము తా పుట్టగా పుట్టినది 6 C గూడి 7 C యోగము మంచిదనుట D యోగం నుంచిది.

36

అర్జున ఉవాచ

అథ కేన ప్రయుక్తోఽయం పాపం చరతి పూరుషః

అనిచ్ఛ న్నవి వార్జ్యేయ బలాదివ నియోజితః॥

యారీతివి ¹కృష్ణుడు ²ఆనతిస్తేను ³అందుకు ⁴అర్జునునివాక్యం

⁵యాజ్ఞానైన పురుషుడు విషయాలు అనుభవించేటందుకు యిచ్ఛ ⁶లేకుండి నాను, ⁷యెవ్వరిబాటనైనా ⁸ప్రేరేపబడినవాడై, బలాత్కారాన నియమింపబడిన ⁹వాడుంటే, పాపం ఆచరించు వంటేను.

1 D క్రష్ణమ్య E కృష్ణస్వామి F లో లేదు. 2 A చెప్పితేను C చెప్పితే D చెప్పేను E చెప్పగా F లో లేదు. 3 ACDEF లలో లేదు. 4 E అర్జునుడు అడుగు తున్నాడు F అర్జునుడుచెప్పేవాక్యం 5 B జ్ఞానియైన 6 B లేకుండినా 7 AB EF యెవ్వనిచేత ప్రేరే-8 EF ప్రేరేపింపబడినవాడై 9 B వానిబట్టి D వాడైనవాడుంటే E వానింటేను

37

శ్రీ భగవానువాచ

కామ ఏష క్రోధ ఏష రజోగుణ సముద్భవః

మహేశనో మహాపాప్మా విద్వేషన మిహ వైరిణమ్॥

¹ శ్రీకృష్ణుని వాక్యం

² యాకోరిక క్రోధరూపాన బరిణమించినది. రజోగుణసముద్భవమైనది, మహాపాపస్వరూపమైనది గనుక, ³ తనివితేనిది ⁴ అనేటట్లుగా నెరుగుము.

1 A లో లేదు BCF కృష్ణవాక్యం 2 BCF యాకోరిక 3 D లో తనివితేనిది లేదు, 4 ABCD దీనిని జ్ఞానయోగానకు వైరిగా నెరుగుము.

E పూర్తిపాతం-యాకోరిక క్రోధరూపాన బరిణమించిందై, యిది రజోగుణం వల్ల బుట్టినదై, పాపస్వరూపమైనదై, తనివితేనిది గనుక దీనిని జ్ఞానయోగానందు వైరినిగా యెరుగుము.

38

ధూమేనావ్రియతే వహ్ని ర్యథాదర్శ్యే మలేన చ

యథోల్లేనావృతో గర్భ స్తథా తే నేద మావృతమ్॥

పొగచాత అగ్ని ¹ కప్పబడినట్టున్ను, మాలిన్యంచాతను ² అడ్డ(ద్దం) గప్ప బడ్డట్టున్ను, ³ మాసుటచాతను గర్భం గప్పబడ్డట్టున్ను, యాకోరికచాతను ⁴ సమస్త మైన జంతు ⁵ సమాహమున్ను పొదుగబడినది.

1 ACDE గప్పబడ్డట్టున్ను B కప్పబడ్డట్టుగ 2 D లో-మాలిన్యంచాతను అడ్డం గప్పబడ్డట్టున్ను మాసుటచాతను- అన్నభాగం లేదు. E అడ్డం గప్పబడినట్టున్ను 3 AB మావిచాతను C మాసుచేతను E లో-మాసుటచాతను గర్భం గప్పబడ్డట్టున్ను- అన్నభాగం లేదు. 4 AC సమస్తజంతు 5 E సమాహమున్ను

F పూర్తిపాతం-పొగచాతను అగ్ని కప్పబడ్డట్టున్ను యాకోరికచాతను సమస్తజంతుసమాహమున్ను పొదుగబడినది. మాలిన్యంచాతను అడ్డం కప్పబడ్డట్టున్ను, యా(మా)నుచాత గర్భం కప్పబడ్డట్టున్ను, యాకోరికచాత సమస్తజంతు సమాహమున్ను పొదుగబడినది.

39

ఆవృతం జ్ఞాన మేతేన జ్ఞానినో నిత్యవైరిణా

కామరూపేణ కౌంతేయ దుమ్పూరేణానలేన చ॥

¹ఆయింద్రియాలనున్నూ, యాయింద్రియాల యాజ్ఞావియొక్క జ్ఞానం ²వేరే (వైరై) ³యెంతే ⁴నిండుకొని (నిండుకొనక), ⁵తనివిలేనిదైన కోరికెచాతను ⁶గప్పబడినది.

1 ABCDEF లలో_ఆయింద్రియాలనున్నూ యాయింద్రియాల - అన్న భాగం లేదు, 2 ABCDEF నిత్యవైరియై 3 ABCD యంతైనా F యంతయినా 4 BCDEF నిండుకొనక 5 AEF తనివిలే నటువంటిదైన C తనివిలేదయినటువంటి D తనివిలే నటువంటి 6 D కప్పబడ్డది.

౧ లో శ్లోక తాత్పర్యాలు రెండూ లేవు.

40

ఇంద్రియాణి మనో బుద్ధి రస్యాధిష్ఠాన ముచ్యతే
ఏతై ర్విమోహయ త్యేష జ్ఞానమావృత్య దేహినమ్॥

ఆ యింద్రియాలున్నూ, మనస్సున్నూ, బుద్ధిన్నీ యాకోరికెకు ఆధారమై వుండును. ¹వీని చాతను యాకోరికె దేహినిన్నీ, జ్ఞానమునున్నూ ²ఆవరించి మోహింప జేసును.

1 D వీటిచాతను 2 D ఆవహించి

41

తస్మా త్వమింద్రియాణ్యాదౌ నియమ్య భరతర్షభ
పాప్మానం ప్రజహిహ్యేనం జ్ఞానవిజ్ఞాన నాశనమ్॥

వోయి ¹అర్జునుడా! ²అదిగారణానబట్టుండి నీవు ³మొదలను యింద్రియాలను ⁴అడ్డపెట్టి, ⁵పాపస్వరూపమైన ⁶జ్ఞానమున్నూ ⁷చెరిచెడి ⁸యాకోరికెను ⁹విడువుము.

1 E అర్జునా! 2 A యదిగారణానబట్టుండి D లోలేదు, 3 B లో లేదు, CD మొదలను 4 C అడ్డపెట్టి 5 BF పాపస్వరూపమైన E లోలేదు, 6 ACDEF జ్ఞానమునున్న B జ్ఞానము 7 B చెరిచే CEF విజ్ఞానమునున్న చెరిచెడి D విజ్ఞానమునున్న చెరిచేటి 8 B కోరికెను E పాపస్వరూపమైన యాకోరికెను 9 C విడువు.

42

ఇంద్రియాణి పరాన్యోహురింద్రియేభ్యః పరం మనః
మనసస్త పరా బుద్ధి ర్యో బుద్ధేః పరతస్త సః॥

యింద్రియాలు జ్ఞానానకు ¹విరోధ మని ²అందురు. యింద్రియాలకంటే మనస్సు ³నిలిపేది ప్రయాసమందురు. ⁴మనస్సుకంటేను బుద్ధి ⁵నిలిపేది ప్రయాస మందురు. ⁶బుద్ధికంటేను కోరికె పరమైన శత్రువుగా నెరిగి మనస్సు బుద్ధివాత స్తంభించ దని పోవుట రాని కోరికెనే శత్రుని విడుపుము.

1 A ప్రధానమయిన విరోధులు అని B విరోధులు అని D ప్రధానమైన విరోధు అని E ప్రధానమయిన విరోధులు F విరోధమైనది అని 2 E లో అందురు. లేదు. 3 B నిల్పేది D నిల్పినది F నిలిపెడిది 4 A బుద్ధికంటేను కోరిక నిలిపేది ప్రయాస మందురు. E బుద్ధికంటే కోరిక నిలిపెడిది ప్రయాసం అని అందురు. 5 B నిల్పేది D నిల్పినది F నిలిపెడిది 6 C బుద్ధికంటేను కోరిక నిలిపేది ప్రయాస మందురు. D బుద్ధికంటేను కోరిక నిల్పించి ప్రయాస మందురు. F బుద్ధికంటేను కోరిక నిలిపెడిది ప్రయాస మందురు.

† ఇక్కడనుండి 43వ శ్లోక తాత్పర్యం యీ 42వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడింది.

43

ఏవం బుద్ధేః పరం బుద్ధ్వా సంస్తభ్యాత్మాన మాత్మనా
జహి శత్రుం మహాబాహూ కామరూపం దురాసదమ్॥

P ప్రతిలో ఈతాత్పర్యం 42 వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడింది. ఆ భాగం—

¹బుద్ధి²కంటేను ³కోరికె ⁴పరమైన ⁵శత్రువుగా ⁶నెరిగి, ⁷మనస్సు బుద్ధి వాత ⁸స్తంభించదని పోవుట రాని కోరికెనే శత్రుని విడుపుము.

1 ABD యీప్రకారానను బుద్ధి CEF యీప్రకారాన బుద్ధి 2 CF కంటే 3 ABDE కోరికను C కోరిక F లోలేదు. 4 ABF పరమమయిన E లోలేదు. 5 F శత్రువునుగా 6 C నెరుగుము. 7 E మనస్సును 8 A స్తంభించజేసి వో మహామహుడా! దాటనికోరిక అనే శత్రువును విడుపుము. B స్తంభితంచేసి వోయి మహాసుభావుడా!

దాటరానికోరిక అనే శత్రువును విడువుము. C స్తంభించజేసి వో మహానుభావుడా!
దాటరాని కోరికనే శత్రువును విడువుము. D స్తంభింపజేసి వో మహానుభావుడా!
దాటరాని కోరికనే శత్రువును విడువుము. E బంధింపజేసి వోయి మహానుభావుడా!
దాటరాని కోరిక అనే శత్రువును విడువుము. F స్తంభింపజేసి వో మహానుభావుడా!
దాటరాని కోరికనే శత్రువును విడువుము.

ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యం
గారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించినది కర్మయోగమన్నది మూడో
అధ్యాయము.

A మూడో అధ్యాయం సంపూర్ణం. శ్రీ వేదవ్యాస శుకావధూత పరమహంస
సదురవేనము:

B హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీ భగవద్గీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం
శతసహస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహా
భారతే శ్రీ భీష్మపర్వణి సకలవేదాంతశాస్త్రామృతే శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదే కర్మ
యోగోనామ తృతీయోఽధ్యాయః. తాళ్లపాక అన్నమయగారి పుత్రుడు పెదతిరుమ
లయ్యగారు చేసిన భగవద్గీతార్థం తెనుగుచీక.

C మూడో అధ్యాయం. యిది శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు
తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థం తెనుగుచేసి వ్రాయించి నందు మూడో అధ్యాయం
సంపూర్ణం.

D యిది శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు
తెనుగుచేసినది మూడో అధ్యాయము.

E హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతస(సా)హస్ర్యాం సంహితాయాం
శ్రీ భీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే కర్మయోగోనామ తృతీయోఽధ్యాయః.

F యిటని శ్రీభగవద్రామానుజవిరచితమైన శ్రీ గీతాభాష్యక్రమాన
శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము
తెనుగుచేసి వ్రాయించె నందు మూడో అధ్యాయం. శ్రీంజేయును. శ్రీ కణ్ణపుర
నాయకిసహిత శ్రీశౌరిరాజాయనము. శ్రీమద్రామభద్రాయనము. శ్రీమద్వాస్స
రాయ గురవేనము.

నాలుగో అధ్యాయం

జ్ఞానయోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

ఇమం వివస్వతే యోగం ప్రోక్తవా నహ మవ్యయమ్
వివస్వాన్ మనవే ప్రాహ మను రిక్షౌకవేఽబ్రవీత్॥

¹ శ్రీకృష్ణవాక్యం

యా అవ్యయమైన యోగమును ² యుద్ధము శేయించవలసి ³ చెప్పినది
కాదు. ⁴ ఆదికాలమందే యాయోగమును ⁵ నేను సూర్యునికి చెప్పితిని. సూర్యుడు
⁶ మనువునకు చెప్పెను. మనువు యిక్ష్వకుకు జెప్పెను.

1 AD లలో లేదు. C క్షీష్ణవాక్యం E కృష్ణవాక్యం 2 A నీచే యుద్ధము
B యిప్పుడు నీచాత యుద్ధము CDEF నీచాత యుద్ధము 3 ACDEF యిప్పుడు చెప్పి
నది గాదు. 4 C ఆదికాలమునందే D ఆదికాలమందు 5 CDE లలో నేను లేదు.
6 ABCDEF మనువుకు

2

ఏవం పరంపరాప్రాప్త మిమం రాజర్షయో విదుః
స కాలే నేహ మహతా యోగో నష్టః పరంతప॥

¹ యీశ్రకారాన ² వుపదేశించలన వచ్చిన ³ యోగమును ⁴ రాజరుషులు
యెరుగుదురు. ఆయోగం ⁵ పెక్కుగాలించాతను ⁶ వుపదేశించేవారున్నా. వినే
వారున్నా. ఘనమైన బుద్ధిగలవారుగా కుండగానున్నా నష్ట మాయెను.

1 E యీ శ్రకారముగాను 2 BCDEF వుపదేశపరంపరవల్ని 3 B యాయోగ
మెల్లను D యోగము 4 AB రాజరుషు లెరుగుదురు. 5 E పెక్కుకాలాల 6 C
ఉపదేశం చేశేవారున్నా

3

స ఏవాయం మయా తేఽద్య యోగః ప్రోక్తః పురాతనః
భక్తోఽసి మే సఖా చేతి రహస్యం హ్యేతదుత్తమమ్॥

సీవు ¹నాభక్తుడవు గాగానున్నా. సఖుడవు గాగానున్నా. పూర్వమైన ²యీ
యోగం జెప్పబడెను. యిది రహస్యమున్ను. పుత్తమమున్ను ³అనుటను.

1 BE నాకు భక్తుడవు 2 BCDEF యీ యోగమును 3 ABCDEF అంటేను.
Dలో లేదు.

4

అర్జున ఉవాచ

అవరం భవతో జన్మ పరంజన్మ వివస్వతః
కథమేత ద్విజానీయాం త్వ మాదౌ ప్రోక్తవా నితి॥

౪

సీయొక్క జన్మం వెనకటిది. సూర్యుని జన్మం ¹మునుపు. ²సీవు తొల్లి
సూర్యునికి ³జెప్పినాడవు అని నేను యెటువ [లే యిది యెరిగేను? అని అంటేను]

౪ B అర్జునవాక్యం DEF అర్జునుని వాక్యం

1 ABEF మునుపటిది 2 BF సీవు సూర్యునికి 3 A చెప్పినవాడ వని నే నెట్లు
యిది యెరింగేను? అని అంటేను. B చెప్పినది యెరింగెడిది యేలా గంటేను?
C చెప్పినవాడవు అని నే నెట్లు యిది యెరిగేను? D చెప్పినవాడవు అని యిది నే
నెట్లు యెరిగేను? అని అంటేను E చెప్పినవాడ వని నే నెట్లుగా యిది యెరిగితి
అంటేను? F చెప్పినవాడవు అని నేను యిది యెట్లు యెరిగేను అంటేను?

5

శ్రీ భగవానువాచ

బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున
తా న్యహం వేద సర్వాణి న త్వం వేత్త పరంతప॥

౪

నాకు అనేక¹అవతారాలు ²పోయెను. ³నీకున్నా అనేకజన్మాలు ⁴పోయెను.
⁵ఆనర్వమైన ⁶జన్మాలు నేను యెరుగుదును. ⁷సీవు యెరుగవు.

5 ABE శ్రీక్రిష్ణవాక్యం C శ్రీక్రిష్ణవాక్యం DF శ్రీకృష్ణునివాక్యం

1 ADE అవుతారాలు 2 CF వోయను. D పాయను. 3 B సీకు 4 D పాయను. F వోయెను 5 E వోయి అర్జునా! ఆ సకలమైన 6 ADF జన్మాలనున్న BC జన్మాలున్న E జన్మాలను 7 B సీవు యరగవు. C లో ఈ భాగంలేదు.

6

అబోలపి సన్నవ్యయాత్మా భూతానా మీశ్వరోలపి సన్
ప్రకృతిం స్వామధిషాయ సంభవా మ్యాత్మమాయయా॥

¹అది యెట్లుగా నంటివా? నేను ²పుట్టుకులు లేనివాడనై ³వుండిన్ని. నాశం లేని⁴వాడను ⁵గనుకను. నమస్తభూతాలకున్నా. ⁶స్వామివైన (నైన) ⁷యాశ్వరుడ గనుకను. నాదివ్యమైన ⁸ప్రభావంబు విడువక, ప్రకృతిని ⁹చేపట్టి, ఆత్మ మాయవాతను, నాయిచ్చనే ¹⁰అవతరింపుచున్నా వుండుదును.

1 A అది యేలా గంటివా? D లో_అది యెట్లుగానంటివా_లేదు. E అది యెట్టిది అంటివా? F అది యెట్లుగాను అంటివా? 2 A పుట్టుకులు B పుట్టుకులేని CD పుట్టుకులు E పుట్టుకలేని F పుట్టువులు 3 A యుండినాశం B యుండిన్ని C యుండిన్ని 4 BC వాడ 5 B గనక C గనకానునున్న 6 ADEF లలో_స్వామి వైన_లేదు. B యెలికైనై 7 ACEF యాశ్వరుడగనకానునున్న 8 ABCDEF ప్రభావము విడువకే 9 D చేపట్టుకొని 10 AE అవతరింపు చుండుదును. B అవతరింపు చున్నుండుదును. C అవతరింపుచు నుండుదును. D అవతరింపు చుందును.

7

యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లాని ర్భవతి భారత
అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహమ్॥

¹యాల ²పుట్టుదు నంటివా? ³వోయి ⁴అర్జునుడా! ⁵యెవ్వ(ప్పు)డే ⁶నేమి ⁷వేదోక్తమార్గానకు హాని అవును. ⁸యెవ్వ(ప్పు)డే నేమి అధర్మం పుట్టును అప్పుదు ⁹నాయాత్మేను.

1 E నీ శేల 2 ABCDF పుట్టుదువు అంటివా? E పుట్టుదువు అని అంటివా? 3 B లో_వోయి_లేదు. 4 E అర్జునా! 5 A యెప్పు డెప్పుడే CEF యెప్పు డెప్పుడేని D యెప్పుడైనా 6 ACEFలో లేదు. 7 ADEF యీ వేదోక్తధర్మానకు

B వెనకటి ధర్మానకు 8 A యెప్పు డెప్పు డేమి B అపు డపుడే నేమి C యెప్పు డేని Dలో లేదు, 9 ABDEF నా యాత్మను సృజియింతును. C నా యాత్మను సృజింతును.

8

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే॥

మరీన్ని యుగయుగమందున్నా. నా¹దాసులైన ²సాధువుల ³రక్షించెడి కొరకున్నా. ⁴దుష్టసంహారం కొరకున్నా ధర్మము ⁵నిలిపి కొరకున్నా. నా వలెన ⁶రూపానను పుట్టు ⁷చుండు(దు)ను.

1 F దాసులను 2 A సాధుల D వార్ని F లో లేదు. 3 ACEF రక్షించే D రక్షించు 4 C దుష్టసంహారం చేశాకొరకున్న D లో లేదు. 5 BDEF నిలిపెడి 6 BDE రూపాన CF రూపాలను 7 ABF చుండుచును. CE చున్నందును. D చుండును.

9

జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమేవం యో వేత్తి తత్త్వతః

త్వత్వా దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోఽర్జున॥

యెవ్వడే నేమి తత్వజ్ఞానం వి.....టువంటివాడు యీరీతిస నై తేను దేహం విడిచిపెట్టి పునర్జన్మం బొందడు.

A పూర్తిపాపం—నాయొక్క 1 జన్మమును, 2 కర్మమును, 3 దివ్యముగా నున్న, అప్రాకృతముగానున్న 4 యెవ్వ డెరుగును, 5 వాడు 6 వోయి అర్జునండా! వర్తమాన 7 దేహమున్న విడిచి నన్నబొంగును. 8 పునర్జన్మమును బొందడు.

1 BCDF జన్మమున్న E జన్మమునున్న 2 BCDF కర్మమున్న E కర్మమునున్న 3 D దివ్యముగాను 4 BF యెవ్వ డేనేమి యెరుగును. C యెవ్వడైనా నేమి యెరుగును. 5 DE అలో—వాడు—లేదు. 6 B అర్జునడా! E వోయి అర్జునా! 7 B దేహం విడిచి DF దేహమును విడిచి 8 CDF పునర్జన్మం

10

వీతరాగభయక్రోధా మన్మయా మా ముపాశ్రితాః

బహవో జ్ఞానతపసా పూతా మద్భావ మాగతాః॥

యారీతిని అవతారప్రకారము ¹యెరిగి మోక్షం బొందినవారుగలరా? అంటేవా
జ్ఞాన ²తపస్సులచాతను పవిత్రులై, వేడుక. భయం, ³క్రోధమున్నూ ⁴విడిచి,
⁵నాయందు ⁶తలపు బెట్టి, యారీతిన ⁷జన్మకర్మా లెరిగినవారై, ⁸న న్నాశ్రయించిన
వారై, నాయొక్క భావం బొందినవారు ⁹అనేకమండ్రు.

1 ADF డెలిశి 2 B తపస్సుచాత 3 ABCDEF క్రోధము D లో లేదు. 4 F
వీడి 5 F నాయందుల 6 A తలంపు బెట్టి B తలంపు సేసి CDF తలపు పెట్టి E తలంపు
నిలిపి 7 ABCDEF నాజన్మ 8 C న న్నాశ్రయించేవారై B లో-నన్నే ఆశ్రయించి-
అన్నంతవరకే వుంది. ఆ తర్వాత 11వ శ్లోకతాత్పర్యం ఈతాత్పర్యంతో కలిపి
వ్రాయబడింది. 9 ACDEF పెక్కండ్రు.

11

యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాం స్తథైవ భజా మ్యహమ్
మమ వర్తానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః॥

¹యెవ్వరు యెటువలె నై నానేమి. నన్ను శేవించవలె నని, నన్నుగూర్చి
ప్రసత్తి ²చేడెదరు, నేనున్నూ వారిని అటువలెనే చేపట్టి, ³వారుదలచిన ⁴రూపు
లో(తో) ⁵కృపశేయుదును. ⁶వో యర్జునుడా! సర్వమైన యోగిజనులున్నూ నా
మార్గమునే ⁷అనువర్తింతురు. యిటనగా యేమనుట అంటేను యెవ్వరికిన్నీ కాన
రాని నారూపమును నాదాసులు పొడగందురు అనుట.

1 B లో-యెవ్వరు యెటువలె నైనానేమి నన్ను శేవించవలె నని-అన్న భాగం
లేదు. E యెవ్వరు యేలాగున నన్ను శే F యెవ్వరు యెటువలెనే నేని నన్ను 2 A
శేయుదురు B శేయుచున్నందురు C శేయుదురు 3 E వారులు 4 ABCDEF రూప
ముతో 5 D లో-కృపశేయుదును-అన్నంతవరకే వుంది. ఆ తర్వాత భాగం లేదు. 6
E వో అర్జునా! 7 AE అనువర్తింతురు యిటనగా యేమనుట అంటేను యెవ్వరికిన్నీ
కానరాని రూపము నాదాసులు పొడగందురనుట B అనువర్తింతురు యిటనగా
యేమనుటంటేను యెవ్వరికిన్నీ కానరాని నారూపము నాదాసులు పొడగందురనుట
CF అనువర్తింతురు యిటనగాను యేమనుట అంటేను యెవ్వరికిన్నీ కానరాని నా
రూపమును నాదాసులు పొడగందురనుట.

12

కాంక్షంతః కర్మణాం సిద్ధిం యజంత ఇహ దేవతాః
క్షిప్రం హి మానుషే లోకే సిద్ధి ర్భవతి కర్మజా॥

¹యితరు లెల్లాను కర్మఫలసిద్ధిని కాంక్షించినవారై . యిప్పుడు దేవతలగూర్చి ఆరాధింతురు గాని న న్నెరుగరు. ²అది యేమివలన నంచేను? మనుష్యలోక మందు అదేవతల నారాధించిన ³కర్మము జేగిరమే ⁴సిద్ధి అవును.

1 AE ఇతరు లెల్లాను 2 ACF అ దేమిటివల్లను అంచేను? B అది యెటువలె నంచేను? D అదేమివలన? E అది యేమిటివల్ల నంచేను? 3 ACDEF కర్మఫలము జేగిరమే B ఫలము జేగిరమే 4 AE శిద్ధియాను B శిద్ధి అవును. D సిద్ధించును.

13

చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగశః
తస్య కర్తారమపి మాం విద్వ్యకర్తార మవ్యయమ్॥

¹వారికి తగిన గుణాలున్నూ, కర్మాలున్నూ యేర్పరచి, బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్య ²శూద్రులు ³నాచాతను ⁴సృజియింప గర్తనైవుండి, సృష్టింప గర్తగానివానిగా నెరుగుము.

1 A వారివార్క B C E F వారివారికి D వార్క వార్క 2 D శూద్రాదులు 3 ABCDEF నాచాత 4 A సృజియింపబడిరి. ఆ కర్మానకు సృష్టింప కర్తనైయుండిన్ని, సృష్టింప B సృజియింపబడిరి, ఆ కర్మానకు సృష్టింప C సృజియింపబడిరి, ఆ కర్మానకు సృష్టింప D సృజియింపబడిరి. ఆ కర్మానకు సృష్టింపబడివుండిన్ని, సృష్టింప E సృజింపబడిరి. నాశరహితుడనైన నన్ను, ఆకర్మానకు సృష్టింప కర్తనైవుండిన్ని. F సృజియింపబడిరి. ఆకర్మానకు సృష్టింప గర్తనైవుండిన్ని సృష్టింప.

14

న మాం కర్మాణి లింపంతి న మే కర్మఫలే స్పృహ
ఇతి మాం యోభిజానాతి కర్మభి ర్న స బధ్యతే॥

అటుగనుక ¹ఆసృజియించిన కర్మములున్నూ నన్ను అంటవు. ²నాకు ఆ కర్మఫలమందు ³అశాను లేదు. యిటని ⁴యెవ్వడేనేమి? న న్నెరుగును, వాడు కర్మాలచాతను ⁵కట్టువడడు.

1 ACDEF ఆసృష్టించిన 2 D లో లేదు. 3 D నాకు ఆశానులేదు. E ఆత్మాను లేదు. F ఆకా లేదు. 4 AF యెవ్వడైనా నేమి? C యెవ్వడేని? D యెవ్వడాయె నేమి? E యెవ్వడు నన్నెరుగును 5 ACF కట్టవడడు

15

ఏవం జ్ఞాత్వా కృతం కర్మ పూర్వైరపి ముముక్షుభిః

కురు కర్మైవ తస్మాత్త్వం పూర్వైః పూర్వతరం కృతమ్॥

1 అటువలె 2 యాప్రకారాన యెరిగి పూర్వలైన 3 మోక్షార్థలైన వారిచాతను 4 కర్మం చాయబడెను. 5 అదిగారజానబట్టుండనినీ పూర్వలు అయిన సూర్యుడు మొదలయిన వారిచేత కాయబడినటువంటి 6 పూర్వమందు 7 నేజెప్పగానే చేసినటువంటి 8 కర్మము చేయుము.

1 ABCDEF లలో లేదు. 2 B యాప్రకారమును CDEF యాప్రకారం 3 A మోక్షార్థలైనట్టి వారిచాతను E మోక్షార్థలైనచాతను 4 E కర్మఫలము కాయ బడిన 5 A అదిగారజాన నీవు పూర్వలైన BEF అదిగారజానబట్టుండి నీవు పూర్వలైన C అదిగారజానబట్టుండి నీవు పూర్వమై వుండు D అదిగారజానబట్టుండి పూర్వలైన 6 D పూర్వం నే 7 D నే జెప్పగా చేసిన E నే జేసినటువంటిది 8 ABCDF కర్మమునే E లో లేదు.

E ప్రతిలో 15, 16, 17 శ్లోకాలతాత్పర్యం కలిపి ఇక్కడే వ్రాయబడింది.

16

కిం కర్మ కి మకర్మేతి కవయోఽప్రత్ర మోహితాః

త త్రై కర్మ ప్రవక్ష్యామి యదాత్వా మోక్ష్యసేఽశుభాత్॥

1 మోక్షార్థకి కాయదగిన కర్మము యెటువంటిది? అది గానికర్మము యెటు వంటిది? యిది విద్వాంసులైనవారున్నా యీ అర్థమందు భ్రమయుదును. 2 వారు 3 మోక్షానమునైన నేమి 4 యెరిగి, సంసారబంధంవలన విడువ 5 బడుదురు. అటువంటి 6 కర్మం నీకు జెప్పెను.

1 A మోక్షానకు మోక్షార్థకి కాయదగిన కర్మము యెటువంటిది? అది BCDF మోక్షార్థకి కాయదగిన కర్మము యెటువంటిది? అది E లో-మోక్షార్థకి కాయదగిన కర్మము యెటువంటిది? అది గాని కర్మము యెటువంటిది- అన్నభాగం లేదు.

2 ABCDEF అలో లేదు. 3 B యే జ్ఞానము నైనా D యే జ్ఞానము F యే జ్ఞానము
నేమి 4 AB యెరింగిన E లో యెరిగినది గదు. ఈ ప్రతిలో ఇంతవరకే వుంది.
5 ABCDF బదుదువు. 6 F కర్మమును

17

కర్మబోహ్యపి బోద్ధవ్యం బోద్ధవ్యం చ వికర్మబః
అకర్మబశ్చ బోద్ధవ్యం గహనా కర్మబో గతిః॥

¹ మోక్షసాధనకర్మముయొక్క స్వరూపమందు యెరుదదగినది గదు. ² అటు
వంటి జ్ఞానంయొక్క స్వరూపమున్ను యెరుగదగింది. ³ అటువంటి జ్ఞానంయొక్క
⁴ గతి యెరుగరావిది.

1 C మోక్షసాధక E లో—మోక్షసాధనకర్మముయొక్క స్వరూపమందు
యెరుగదగినది గల్గు అటువంటి—అన్న భాగం లేదు. 2 ABCF అలో లేదు. D నిత్య
నైమిత్తికాలైన వివిధకర్మాలందు యెరుగదగినది గల్గు. నిత్యనైమిత్తికార్థద్రవ్యార్జ
నాదులు జ్ఞానముయొక్క E నిత్యనైమిత్తికాలైన వివిధకర్మాలందు యెరుగదగినది
గలుగు. నిత్యనైమిత్తికార్థద్రవ్యార్జనాదులు జ్ఞానముయొక్క 3 E అదిగాని కర్మము
యొక్క స్వరూపము యెరుగతగింది. అటువంటి 4 B రూపమున్ను గతి

18

కర్మబ్యుక్తర్మ యః పశ్యే దకర్మబి చ కర్మ యః
స బుద్ధిమా న్మనుష్యేషు స యుక్తః కృత్స్నకర్మకృత్ ॥

కర్మము కాయబడు¹ చుండగానున్ను ఆకర్మమందలి ² ఫలము³ వాడున్ను.
వాచాత కేయించేవాడున్ను ⁴ పరమాత్ముడే. ⁵ అత్మజ్ఞానమున ⁶ కర్మమందు యెవ్వడే
కాని యెరుగును. అత్మజ్ఞానమున్ను, కర్మమందు గలవానిగాను. ⁷ యెవ్వడే నేమి
చూచును, వాడు మనుష్యులందు ⁸ బుద్ధిమంతుడు. ⁹ మోక్షార్హుడు. ¹⁰ సర్వ
కాస్తో¹¹ క్తకర్మమున్ను జేసినవాడు.

1 ABCDEF చుండగాను 2 D ఫలమున్ను 3 D లో లేదు. 4 ABC పర
మాత్ముడే అని DF పరమాత్ముడనే E పరమాత్ముడే అనే 5 ABCDEF అత్మ
జ్ఞానమును B అత్మజ్ఞానము 6 AE యెవ్వడటకాని యెరుంగును. B కర్మమందు
యెవ్వడటకాని యెరుంగును. 7 D యెవ్వడాయ నేమి చూచును. E నెవ్వడు
చూచును. F యెవ్వడే నేమి యెరుగును. చూచును. 8 F బుద్ధిమంతుడున్ను 9 AE

మోక్షాన కర్మం. F మోక్షార్హుడున్న. 10 Eలో-సర్వకాస్తోక్తకర్మమున్న జ్ఞానవాదు-అన్నభాగం లేదు.

19

యస్య సర్వే సమారంభాః కామసంకల్పవర్జితాః
జ్ఞానాగ్నిదగ్ధకర్మాణః తమాహుః పండితం బుధాః॥

¹ప్రత్యక్షేన ²చేసిన కర్మమందు ³జ్ఞానమేరితిని ⁴పొడగనవచ్చు? నంతును ⁵యెవ్వడు చేసి ⁶లౌకికవైదికకర్మాలు కోరికాను. ⁷ప్రకృతిగుణాల వలనం జేసి(సే) ⁸సంకల్పాలు లేకవుండును. ⁹యిటువంటి జ్ఞానాగ్నిచాతను దగ్ధమైన దుష్కర్మాలు గల ¹⁰వానిన్ని, వివేకి యని పెద్దలు చెప్పదురు. అటుగనుక కర్మమందు జ్ఞానం ¹¹పొడగనవచ్చును అనుట.

1 F ప్రత్యక్షాన సలర 2 AC జేసి BDEF చేశే 3 B జ్ఞానం యేతిరున 4 C బొండగవచ్చు 5 F యెవ్వడే సేమి BCE యెవ్వడుచేశే 6 B లౌకిక వైదికకర్మాలు కోరిక C లౌకిక కర్మాలు కోరికాను D లౌకికవైదికకర్మాలు కోరికాను 7 C ప్రకృతి గుణాలవల్ల జేసే EF ప్రకృతిగుణాలవల్ల జేశే 8 B సంకల్పము E సంకల్పమున్న F సంకల్పాలున్న 9 B అటువంటి 10 ADF ఆతని వివేకి అని B వాన్ని వివేకని C ఆతనిన్ని వివేకని E ఆ మహాత్ముణ్ణి వివేకి అని 11 A పొడగానవచ్చు ననుట.

20

త్యక్త్వా కర్మఫలాసంగం నిత్యతృప్తో నిరాశ్రయః
కర్మబ్యుత్థి ప్రవృత్తేఽపి నైవ కించి త్కరోతి సః॥

కర్మఫల¹సంగమును విడిచి, ²అత్యజ్ఞానమందు తృప్తుడై, ప్రకృతి నాశ్రయంపక, కర్మానుష్ఠానం ³చేసినాను, వాడు యించుకంతా ⁴కర్మమున్నూ చేసినవాడు గాడు. జ్ఞానాభ్యాసమే చేసినవా డనుట.

1 AB సంగము 2 B అత్యజ్ఞానఫలమందు 3 C చేశేవాడు యించు- 4 C కర్మము D లో లేదు.

21

నిరాశీ ర్యతచిత్తాత్మా త్యక్త సర్వపరిగ్రహః
శారీరం కేవలం కర్మ కుర్వన్నాప్నోతి కిల్బిషమ్॥

అకారహితమై చిత్తమున్ను యంద్రియాల నియమించి, ప్రకృతి ¹పదార్థాల వలన ²మమతలేనివాడై, ³కేవలమైన, శరీరసంబంధమైన ⁴కర్మము చేస్తున్నాడు. అమహాత్ముడు కిల్బిషం బొందడు.

1 ACDEF పదార్థాలయందు 2 D మమతలేక 3 E కేవలశరీర 4 A కర్మమునే

22

యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టో ద్వంద్వాతీతో విమత్సరః
సమస్సిద్ధౌ వసిద్ధౌ చ కృత్వాపి న నిబధ్యతే॥

తనంతనే వచ్చిన లాభాన సంతోషించుకొని, వుచితమైన ¹కర్మమును ²చేశి యప్పుడు ³శీతోష్ణాలను సహించినవాడై, సుఖదుఃఖాలు వస్తేను, ⁴తన కర్మాలను ⁵వచ్చె నింటే అని, ⁶వకరితోను ⁷మచ్చరములేనివాడై, కర్మానుష్ఠానఫలం విద్ధింతు నప్పుడున్నాడు. ⁸సముదైనవాడై కర్మము చేశిన్ని ⁹కట్టుపడడు.

1 ABCDEF కర్మము 2 BD చేశేటప్పుడు 3 ACDF వచ్చిన శీతోష్ణాలను B శీతోష్ణాలకు 4 DE తన కర్మాన 5 C వచ్చి నింటే అని D వచ్చె నని 6 AEF వొక రితో D వకరిమీద 7 ABCDF మత్సరము లేనివాడై 8 AE శిద్ధించని యప్పుడున్ను సముదైనవాడు BCD శిద్ధించి నప్పుడున్ను సముదైనవాడు 9 ACEF కట్టుపడడు.

23

గతసంగస్య ముక్తస్య జ్ఞానావస్థితచేతసః
యజ్ఞా యాచరతః కర్మ సమగ్రం ప్రవిలీయతే॥

¹ఆత్మజ్ఞానం మనస్సుగలవాడై, యతరసంగం విడిచి, ²రాగద్వేషాదినిర్ముక్తు [డై]. యజ్ఞానుష్ఠానంకొరకు ద్రవ్యార్జనాదికర్మము చేశినవానికి, సర్వమైన పూర్వ కర్మమున్నూ క్షీణించి పోవును.

1 A ఆత్మజ్ఞానంతోటి మఃసు BCDF ఆత్మజ్ఞానంతోడి మనస్సు E ఆత్మజ్ఞాన మతో మనస్సు 2 ABCDF రాగద్వేషాదినిర్ముక్తుడై E రాగద్వేషాలులేక

24

బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మహవిః బ్రహ్మగ్నౌ బ్రహ్మణా హుతమ్
బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మ సమాధినా॥

యజ్ఞసాధనమున్నూ ¹బ్రహ్మవలన బుట్టినది గనుక బ్రహ్మమే. ²హవిస్సున్ను ³బ్రహ్మమున బుట్టింది గనుక బ్రహ్మమే. ⁴బ్రహ్మయ(భూ)తమైన ⁵యందు పరమకర్తయైన ⁶బ్రహ్మముచాతను వేల్వబడెను అని చేశినకర్తము బ్రహ్మ ⁷కర్తమే. ⁸అబ్రహ్మకర్తనమాధిచాతను పొందదగిందీన్ని బ్రహ్మమే.

1 AB బ్రహ్మమువల్ల DEF బ్రహ్మవల్ల 2 B లో-హవిస్సున్ను బ్రహ్మమున బుట్టింది గనుక బ్రహ్మమే-అన్న భాగం లేదు. 3 A బ్రహ్మమువల్ల C బ్రహ్మవల్ల EF బ్రహ్మవల్ల 4 ABCDEF బ్రహ్మభూతమైన 5 ABCDEF అగ్నియందు 6 BCDEF బ్రహ్మచాత 7 A కర్తము BD కర్త CEF కర్తం 8 BD లలో-ఆ-లేదు.

25

దైవమేవాపరే యజ్ఞం యోగినః పర్యుపాసతే

(బ్రహ్మగా) వపరే యజ్ఞం యజ్ఞేనైవోపజుహ్వతి॥

కొందరు ¹యోగీశ్వరులు దైవమే యజ్ఞముగా నుపాస్తి చేయుదురు. ²యిట నగా ³దేవతాపరాయణులు ⁴లొదు రనుట. ⁵మరీకొందరై తేను,

1 F యోగీశ్వరులై 2 A యిటనంగాను B యిట్లనగా 3 A యజ్ఞ పరాయణులు 4 A లొదు రంటేను. ఈప్రతిలో ఇంతవరకే ఉంది. B లొదు రంట. C లొదురంట. ఈప్రతిలో ఇంతవరకే ఉంది. D అనుట. E లొదురు అనుట. F లొదు రంట. 5 B మరీకొందరు బ్రహ్మరూపమైన అగ్నియందు యజ్ఞరూపమైన హరి(హవిస్సు)చాత హోమం చేయుదురు. యిటనగా యజ్ఞ పరాయణులు లొదు రంట. మరీకొంద రై తేను, D మరీకొంద రై తేను, బ్రహ్మరూపమైన అగ్నియందు యజ్ఞరూపమైన హవిస్సు చాతను హోమం చేయుదురు. యిటనగా యజ్ఞ పరాయణులు అనుట. E మరీకొంద రై తేను బ్రహ్మరూపమైన అగ్నియందు యజ్ఞరూపమైన హవిస్సుచాతను హోమం చేయుదురు. యిటనగాను యింద్రియవిరక్తులై వుండు రనుట. యజ్ఞ పరాయణులు లొదు రనుట. F మరీకొంద రై తేను బ్రహ్మరూపమైన అగ్నియందు యజ్ఞరూపమైన హవిస్సుచేతను హోమం చేయుదురు. యిటనగా దేవతాపరాయణమైన యజ్ఞ పరాయణులు లొదు రనుట. G మరీకొంద రై తేను బ్రహ్మరూపమైన అగ్నియందు యజ్ఞ రూపమైన హవిస్సుచాతను యజ్ఞం చేయుదురు. యిటనగా యజ్ఞ పరాయణులు అనుట.

26

శ్రోత్రాదీ నింద్రియాణ్యన్యే సంయమాగ్నిమ జుహ్వతి
శబ్దాదీ న్విషయా న్యన్యే ఇంద్రియాగ్నిమ జుహ్వతి॥

¹ శ్రోత్రాదియింద్రియాలను సంయమ మనే అగ్నియందు హోమం కేయుదురు. ² యటనగాను యింద్రియజయంతోను వుండు రనుటను. ³ మరీకొందరు శబ్దాదివిషయాలను యింద్రియా లనే అగ్నియందు హోమం కేయుదురు. ⁴ యటనగా ⁵ విషయా విషయవిరక్తులై ⁶ వుండు రనుట.

1 ACDE మరీన్ని కొందరు శ్రోత్రాదియింద్రియాలను B శ్రోత్రాదియింద్రియాలను 2 AC యటనం గాను 3 ABCDEF మరీకొందరు 4 ABDEG యటనంగా CF యటనగాను 5 ABDE విషయవిరక్తులై C విషయవిరక్తులై యిరుంటు. F యింద్రియవిరక్తులై 6 AE వుండు రనుట.

27

సర్వాబేంద్రియకర్మాణి ప్రాణకర్మాణి చాపరే
ఆత్మసంయమయోగాగ్నౌ జుహ్వతి జ్ఞానదీపితే॥

¹ మరీకొందరు సర్వమైన యింద్రియ² కర్మాలున్ను. ³ ప్రాణకర్మాలున్ను. జ్ఞానదీపితమైన ⁴ మనస్సంయమ[మ]నే ⁵ మనోయోగాగ్నియందు హోమం కేయుదురు. ⁶ యటనగాను ⁷ మనస్సును ⁸ యింద్రియాలవెంట ⁹ బారకుండాను నిలుపుదు రనుట.

1 A మరీన్ని కొందరు BCEF మరీకొందరు 2 ACDEF కర్మాలనున్న 3 AE లలో - ప్రాణకర్మాలున్ను - లేదు CDF ప్రాణకర్మాలనున్న 4 AB సంయమ మనే CDF మనస్సంయమన మనే E ఆత్మసంయమన మనే 5 A యోగాగ్నియందును BCDEF యోగాగ్నియందు 6 AB యటనంగాను D యటనగా 7 C మనస్సు 8 ABC యింద్రియాదుల వెంట 9 BCDE బారకుండా

28

ద్రవ్యయజ్ఞా స్తపోయజ్ఞా యోగయజ్ఞా స్తథాపరే
స్వాధ్యాయజ్ఞానయజ్ఞాశ్చ యతయ స్సంశ్రితవ్రతాః॥

¹కొందరు ²ద్రవ్యయజ్ఞాలు శేయుదురు. కొందరు ³తపోయజ్ఞాలు శేయుదురు. కొందరు యోగ⁴యజ్ఞాలు శేయుదురు. కొందరు స్వాధ్యాయ⁵యజ్ఞాలు శేయుదురు. కొందరు జ్ఞాన⁶యజ్ఞాలు శేయుదురు. ⁷వీరు దృఢవ్రతులైన యతులు.

1 DF కొందరు కొందరు 2 D లో - ద్రవ్యయజ్ఞాలు శేయుదురు కొందరు - అన్నభాగం లేదు. 3 B లో-తపోయజ్ఞాలు శేయుదురు కొందరు- అన్నభాగం లేదు. 4 ABCF యజ్ఞము 5 ABCDEF యజ్ఞములు 6 ABCDF యజ్ఞం 7 G వీర లల్లాసు

29

అపానే జుహ్వతి ప్రాణం ప్రాణైః పానం తథాపరే

ప్రాణాపానగతీ రుద్ధ్వా ప్రాణాయామపరాయణః॥

మరికొందరు అపానమందు ¹ప్రాణములు వేల్చారు. ²యిటనగాను పూరించుట. ³అప్రాణమందు ⁴ప్రాణములు (అపానం) వేల్చి రసగా రేవకము. మరి కొందరు ⁵ప్రాణాపానాలను ⁶అడ్డబెట్టి ⁷ప్రాణాయామపరాయణులై.

1 ABDE ప్రాణమును 2 DF అనగాను 3 ABD అపానమును C అపానమును E ఆ తీరుననే అపానమును F ప్రాణము(న)ను 4 ABCDE ప్రాణమందు F అపానం 5 AEF ప్రాణాపానాల 6 ACDF రెంటినిన్ని అడ్డపెట్టి 7 D ప్రాణాయామపరాయణులై వుందురు. E ప్రాణాయామపరాయణులై యుందు రనుట.

30

అపరే నియతాహారః ప్రాణాన్ ప్రాణైశ్చ జుహ్వతి

సర్వేప్యేతే యజ్ఞవిదో యజ్ఞకీపితకల్మషాః॥

అల్పాహారులై, ప్రాణాలను ¹ప్రాణాలందు హోమం చేసి, కుంభకపరులై ²వుండుదురు. యాచెప్పిన యజ్ఞవేత్త ³లిందరున్నా యజ్ఞంవాతను ⁴పాపరహితులై.

1 ABCDE ప్రాణాలందే 2 BCD వుందురు. E యుందు రనుట. 3 C లిందరును EF లిందరున్ను 4 A పాపరహితులు E పాపరహితులై యుందు రనుట.

31

యజ్ఞశిష్టామృతభుజో యాంతి బ్రహ్మ సనాతనమ్
నాయం లోకోఽస్త్యయజ్ఞస్య కుతోఽన్యః కురుసత్తమ॥

యజ్ఞశేషమైన ¹అన్నం భోజనం చేసినవారే, సనాతనమైన ²బ్రహ్మం పొందుదురు. యిటువంటి యజ్ఞానుష్ఠానం వకటిన్నీ లేనివానికి ³యహలోకమే లేదు. ⁴వో యర్జునుడా! ⁵పరలోక మెక్కడది?

1 A అన్నమును B లో లేదు. 2 B బ్రహ్మమును E బ్రహ్మన్ని 3 A యహ లోకమున్ను E యహలోకము 4 B లో లేదు. E వోయి అర్జునా! 5 A పరలోకం లేదు వానికి. C పరలోకమున్ను యెక్కడిది? DG పరలోకము యెక్కడిది?

32

ఏవం బహువిధా యజ్ఞా వితతా బ్రహ్మణో ముఖే
కర్మజాన్విద్ధి తా న్సర్వా నేవం జ్ఞాత్వా విమోక్ష్యసే॥

¹యారీతి బహుప్రకారాలైన, కర్మయోగాలైన యజ్ఞాలు, బ్రహ్మయొక్క ముఖమందు విస్తరింపబడినవై, ఆత్మజ్ఞానాన కది సాధనమై వుండును. యివి యిస్సీన్ని ²నిత్యనైమిత్తికరూపమైన ³కర్మజాలుగా నెరుగుము. ⁴యారీతిని యెరిగి కర్మానుష్ఠానము చేస్తే ⁵మోక్షమును ⁶బొందేవు.

1 ACDEF ఈరీతిని 2 B నిత్యనైమిత్తిక కర్మరూపమైన 3 B కర్మాలుగా D కర్మంబులుగా 4 BCF యారీతి 5 BCDEF మోక్షం 6 F బొందెదవు.

G లో ఈశ్లోకతాత్పర్యాలు లేవు.

33

శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాత్ జ్ఞానయజ్ఞః పరంతప
సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే॥

¹వో యర్జునుడా! ద్రవ్యమయమైన ²యజ్ఞంకంటేను, ³జ్ఞానయజ్ఞమే శ్రేష్ఠము. సమస్తమైన కర్మానుష్ఠానమున్ను, జ్ఞానపూర్వకమై చాయబడుచున్నా జ్ఞాన మందే పరిసమాప్తింపబడును.

1 E వోయి అర్జునా! 2 E యజ్ఞమునకంటేను 3 ABCDEF జ్ఞానయజ్ఞము

34

తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా

ఉపదేక్ష్యంతి తే జ్ఞానం జ్ఞానిన స్తత్త్వదర్శినః॥

¹అయొక్క ²జ్ఞానమును ³తత్త్వదర్శనములైన జ్ఞానులు నీకు పునదేశించేరు. గనుక వారికి దండం బెట్టుటచాతను, ⁴నేన చేసుటచాతను, ⁵అడుగుటచాతను యెరుగుకొమ్ము.

1 ACDEF లలో- అయొక్క- లేదు. 2 E ఆజ్ఞానమును F ఆజ్ఞానము 3 CD తత్త్వదర్శనములైన F తత్త్వదర్శనములైనటువంటివారు జ్ఞా 4 B లో- నేనచేసుటచాతను- లేదు. 5 A లో- అడుగుటచాతను- లేదు. 6 B యెరుగుము.

35

యద్భాత్వా న పునర్మోహ మేవం యాస్యసి పాండవ

యేన భూతాన్యశేషేణ ద్రక్ష్య స్యాత్మన్యథో మయి॥

¹యేజ్ఞానమునేమి యెరిగి యిటువంటి ²[అ]జ్ఞానము ³మరిపొందే(ద)వు; ⁴అతర్వాతను యేజ్ఞానముచాతను ⁵సమస్త భూతాలను ⁶నీవంటివారిగానే నీయందే తెలిశేవు; ⁷అ తరువాతను నాయందున్న నావంటివారిగానే తెలిశేవు.

1 A యేజ్ఞానమును యెరిగి D యేజ్ఞానమును అయినానేమి నెరిగి E యా జ్ఞానమునేమి యెరిగి F యేజ్ఞానమునేని యెరిగి 2 ABCD అజ్ఞానమును 3 ABCD మరి పొందవు; 4 A లో-అతర్వాతను-లేదు. BCE అతరవాతను 5 A సమస్తమైన భూతాలను 6 A నీవంటివారిగాను BD నీవంటివారినిగాను 7 ADE అతర్వాతను BC అతరవాతను

36

అపి చేదసి పాపేభ్యః సర్వేభ్యః పాపకృత్రమః

సర్వం జ్ఞానప్లవేనైవ వృజినం సంతరిష్యసి॥

యిటువంటిజ్ఞానం గల్గితేను ¹యింతపాపకర్ముల²కంటె కర్ముడ వైనను, నా సర్వమైన ³పాపమున్ను అనెడి ⁴సముద్రమును ⁵జ్ఞాన మనెడి తెప్పచాతను దాటేవు.

1 ABCDEF యంత 2 ACDEF కంటేను 3 A పాపమనియెడి D పాతక మనేటి 4 C సముద్రమున్ను 5 ACE జ్ఞాన మనే B జ్ఞాన మనెడు D జ్ఞాన మనేటి

37

యధైథాంసి సమిద్ధోఽగ్ని ర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున
జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా॥

వో యధునుదాః 1 ప్రజ్వరిల్లేఁగ్ని 2 సమిదెల 3 నేరీతి భస్మం చేసును; అటు వలెనే 4 జ్ఞానమనే అగ్నిచాతను సర్వకర్మములను భస్మం చేసును.

1 ADE ప్రజ్వలిం చెడి B ప్రజ్వరించేటి CF ప్రజ్వలించే 2 ABDE సమిథల C సమిథలను F సమిథ 3 ABDEF నేరీతిని C యెటువలెనె 4 A జ్ఞానాగ్ని సర్వ కర్మములాను B జ్ఞాన మనెడి అగ్ని దాను సర్వకర్మములాను C జ్ఞానాగ్ని సర్వకర్మా లున్ను DF జ్ఞానాగ్ని సర్వకర్మములా E జ్ఞానాగ్ని సర్వకర్మాలా

38

న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే
త త్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విందతి॥

జ్ఞానముతో 1 సరై 2 పవిత్రమైన వస్తువు యీలోకమందు 3 [లేదు]. నీవే కర్మయోగము పిద్ధించిన 4 వెనకను కాలంచాతను 5 నీయందే యెరిగేవు.

1 ABD సరియైన CEF సరియై 2 BCDEF పవిత్రకర్మమైన 3 ABCDEF లేదు నీవే 4 ADEF వెనుక C వెనక 5 D నీవే యెరిగేవు. G నీయందే తెలికేవు.

39

శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం తత్పరః సంయతేంద్రియః
జ్ఞానంలబ్ధ్వా పరాం శాంతి మచిరేణాధిగచ్ఛతి॥

1 శ్రద్ధావంతుడైన తత్పరుడే 2 యింద్రియనియమాదులుగలవాడు జ్ఞానం బొందును.*

1 ABCDEFG శ్రద్ధావంతుడై తత్పరుడై D శ్రద్ధావంతుడై తత్త్వపరుడై 2 B యింద్రియనియమంగలవాడు D యింద్రియ నిగ్రహం కలవాడు E యింద్రియ నియమముగలవాడు

* A లో సంశయాత్మునికి యిహలోకమున్ను లేదు; పరలోకమున్ను లేదు; సుఖమున్ను లేదు_ అన్న భాగం ఎక్కువగా ఉంది. ఇది 40 వ స్లోక తాత్పర్యం లోని భాగం. BCDEFG జ్ఞానం బొందితేను పరమమైనకాంతి బొందును. E జ్ఞానం జెందితేను పరమమైనకాంతి జెందును.

40

అజ్ఞాశ్చాశ్రద్ధధానశ్చ సంశయాత్మా వినశ్యతి

నాయం లోకో_స్తి న పరో న సుఖం సంశయాత్మనః॥

అటువలెగాక ¹ అజ్ఞాదైన(నా) భక్తిలేక సంశయచిత్తుడై వుండెనా వినాశం ² బొందును. సంశయాత్మునికి యిహలోకమున్ను లేదు; పరలోకమున్ను లేదు; సుఖమున్ను లేదు.

1 E అజ్ఞాసుడై 2 E జెందును.

A పూర్తిపాఠం_ అజ్ఞానియై, *శ్రద్ధలేనివాడై, దానములేనివాడై, సంశయాత్ముడైనవానికి యిహలోకమున్ను లేదు; పరలోకమున్ను లేదు; సుఖమున్ను లేదు సంశయాత్మునికి.

*“అశ్రద్ధధానశ్చ” అన్న భాగానికి “శ్రద్ధలేనివాడై దానములేనివాడై” అనేది పొరబాటు.

41

యోగసన్న్యస్తకర్మాణం జ్ఞానసంఛిన్న సంశయమ్

ఆత్మవంతం న కర్మాణి నిబద్ధంతి ధనంజయః॥

¹ జ్ఞానమందున్నా పెట్టబడిన కర్మాలగలవాడై, జ్ఞానంచాతను ² సంశయాల నెల్లాను ³ చేదించి. ⁴ అనుభవ[వ]ంతుడై వున్నవానికి ⁵ వో యద్దునుడా: కర్మాల ⁶ వాన్ని ⁷ కట్టివేయవు.

1 ABDEF జ్ఞానయోగమందు పెట్టబడిన CG జ్ఞానయోగమందు జెప్పబడిన 2 AE సంశయాలెల్లాను B సంశయాలెల్లా D సంశయాల అన్నీ 3 E భేదించి 4 ABCDEF ఆత్మవంతుడై 5 D లో_వో యద్దునుడా_ లేదు. E వోయి అర్జునా! 6 EF వానిని 7 BG కట్టివేయలేవు. D కట్టివేయలేవు.

42

తస్మా దజ్ఞాన సంభూతం హృత్స్థం జ్ఞానాసి నాత్మనః

చి త్వైవం సంశయం యోగ మాతిష్ఠాత్తిష్ఠ భారత||

1 వో యర్జునుడా: 2 అదిగరజ్ఞానబట్టుండి 3 నీహృదయమందుండేటటువంటి అజ్ఞానసంభూతమైన సంశయమును జ్ఞాన మనే 4 పట్టాచాతను 5 నరికివేలి 6 కర్మ యోగరూపమైన యుద్ధమును 7 ఆశ్రయింపు మనుటను.

1 E వోయి అర్జునా! 2 A లో లేదు. 3 AE నీ హృదయమందు అజ్ఞాన సంభూత CDF నీహృదయమందుండే అజ్ఞానసంభూత 4 ACE పట్టెముచేతను B పట్టెంచాత G పట్టెసంచాతను 5 CF నరికివేలి 6 C F కర్మయోగమైన D కర్మ యోగరూప మనే 7 ACDF ఆశ్రయింపుము తెమ్ము అంటేను. E నాశ్రయింపుము అంటేను.

శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించిన విజ్ఞానయోగ మన్నది నాలుగో అధ్యాయము.

A నాలుగో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

శ్రీరామకృష్ణ వేదవ్యాసశుకావధూత పరమహంస సద్గురవేనమః. శ్రీఅవధూత గురవేనమః.

B హరిః వో తత్సదితి శ్రీభగవద్గీతాపుపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం శత సహస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసశ్యాం యోగకాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహా భారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతకాస్త్రామృతే జ్ఞాన యోగోనామ చతుర్థోఽధ్యాయః.

C ఇది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యపుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించె నందు నాలుగోఅధ్యాయం సంపూర్ణం. జ్ఞాన యోగోనామ చతుర్థోఽధ్యాయః.

D ఇతి శ్రీమద్రామానుజవిరచితమై శ్రీగీతాభాష్యక్రమాన శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రులు తిరుమలయ్యంగారు తెనుగుచేసినది నాలుగో అధ్యాయము

E హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రస్యాం సంహితాయాం వైయా సిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతా నూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగకాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే జ్ఞానయోగోనామ చతుర్థోఽధ్యాయః.

† ఇటని శ్రీమద్రామానుజవిరచితంబైన శ్రీగీతాభాష్యక్రమాన శ్రీమత్తాళ్ల
పాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి
వ్రాయించె నందు నాలుగో అధ్యాయం.

*ప్రసంగాత్ స్వస్వభావోక్తిః కర్మణోఽకర్మతాస్య చ

భేదా జ్ఞానస్య మాహాత్మ్యం చతుర్థాధ్యాయ ఉచ్యతే॥

శ్రీ కణ్ణపుర నాయకిసహిత శ్రీశౌరిరాజాయనమః.

*ఇది యామునాచార్యుల గీతార్థసంగ్రహంలోని ఎనిమిదవ స్లోకం.

అయిదో అధ్యాయం

కర్మసన్న్యాస యోగం

1

అర్జున ఉవాచ

సన్న్యాసం కర్మబంధం కృష్ణ పునర్యోగం చ శంససి
యచ్ఛ్రేయ ఏతయోరేకం తన్నే బ్రూహి సునిశ్చితమ్॥

శ

1 వోయి కృష్ణడా! 2 కర్మసన్న్యాసరూపమైన 3 యోగమున్నూ 4 కర్మయోగము
జెప్పేవు. 5 యారెంటిలోనున్నూ యేది మంచిది? 6 దాని నిశ్చయించి 7 చెప్పుము.

శ B అర్జుని వాక్యం C అర్జునవాక్యం EF అర్జునుని వాక్యం

1 E వోయి శ్రీకృష్ణస్వామి! 2 B లో కర్మసన్న్యాసరూపమైన లేదు. 3 AC
EF జ్ఞానయోగమును B జ్ఞానయోగమున్ను 4 A జెప్పేవు. కర్మయోగమును BC
చెప్పేవు. కర్మయోగమున్ను F జెప్పేవు. కర్మయోగమును E లో కర్మయోగము
జెప్పేవు లేదు. 5 EF యీ రెంటిలోను 6 ACE దానిని B దాన్ని 7 ABCEF
చెప్పుమంటేను.

D లో ఈ తాత్పర్యం లేదు.

2

శ్రీ భగవానువాచ

సన్న్యాసః కర్మయోగశ్చ నిశ్చేయసకరావుభౌ
తయోస్తు కర్మసన్న్యాసాత్ కర్మయోగో విశిష్యతే॥

శ

జ్ఞానమున్నూ, కర్మమున్నూ 1 యారెండున్నూ మోక్షకారణాలు. 2 అయొక్క-
కర్మయోగజ్ఞానయోగాలలోను 3 జ్ఞానయోగంకంటేను కర్మయోగం 4 విశేషము.

ర BE శ్రీకృష్ణవాక్యం C క్రిష్ణుడు ఆనతిస్తున్నాడు D శ్రీకృష్ణనివాక్య
F కృష్ణుడు ఆనతిస్తావున్నాడు

1 A రెండు మాత్ర D లో-యీ రెండున్ను-లేదు 2 ACDE ఆ కర్మయోగ
జ్ఞానయోగాలలోను B ఆయొక్క జ్ఞానకర్మయోగాలలోను F ఆ కర్మయోగ జ్ఞా
యోగములలోను 3 D లో - జ్ఞానయోగంకంటేను-లేదు 4 G మంచిది.

3

జ్ఞేయః స నిత్యసన్న్యాసి యో స ద్వేషి స కాంతతి
నిర్ద్వంద్వో హి మహాబాహో సుఖంబంధాత్ప్రముచ్యతే॥

¹ ఆయొక్క ² యేకర్మయోగమైనా నేమి అత్యజ్ఞానముచాతను తృప్తిబొంది
ద్వేషింపక, కాంతింపక, శీతోష్ణసుఖదుఃఖాలకు ³ లోనుగా కుండెనా. ⁴ ఆకర్మయోగ
నిత్యసన్న్యాసి. ⁵ నిత్యసన్న్యాసి అనగాను విత్యజ్ఞాననిష్ఠు డనుట, ⁶ వో యర్జునుడా
⁷ సుఖాననే బంధముక్తు డవును.

1 ABCDEFG లలో- ఆయొక్క- లేదు 2 AB యేకర్మయోగియైనా నేవి
C యేకర్మయోగానైనా నేమి D కర్మయోగమైనా నేమి E యేకర్మమునైనా నేవి
F యేకర్మయోగమైనా నేమి 3 A లోనుగాక వుంటేను 4 ABCD ఆకర్మయోగ
5 DEF లలో-నిత్యసన్న్యాసి- లేదు. 6 E వోయి మహానుభావుడా! 7 A మహ
నుఖంచాతను బంధ-

4

సాంఖ్యయోగౌ పృథగ్బాలా ప్రవదంతి స పండితాః
ఏకమప్యాస్థితః సమ్యక్ గుభయోర్విందతే ఫలమ్॥

జ్ఞానయోగమున్ను ¹ వేరే అని యెరుగనివారు చెప్పుదురు. వివేకంగలవార
² అటు అనరు. ³ కర్మయోగంగాని, ⁴ జ్ఞానయోగముగాని ⁵ వక్కటిన్నీ ⁶ అనుష్ఠిం
చెనా, రెంటియొక్క ⁷ ఫలమున్ను పొందును.

1 ABCF కర్మయోగమున్ను వేరే అని E కర్మయోగమున్ను వేరే యెరుగని
వారు చెప్పుదురుగాని వివేకం 2 E చెప్పురు. 3 ABCFE కర్మయోగమునుగాని 4
ABCFE జ్ఞానయోగమునుగాని 5 F లో లేదు 6 ABC లెస్సగాను అనుష్ఠించెనా
E లెస్సగాను అనుష్ఠించి యీ- 7 AF ఫలమునున్ను బొందును. B ఫలమున్ను కర్మ
యోగమునే పొందును. E ఫలమును పొందును.

D పూర్తిపాఠం-కర్మయోగమున్ను, జ్ఞానయోగమున్ను యరగనివారు వేరే వేరే అని చెప్పుదురు. వివేకవైకల్యవారు యారెండింటిలోను వొఖటి లెస్సగాను అనుష్ఠించిరా, రెంటియొక్క ఫలమున్ను పొందును.

5

యత్సంఖ్యైః ప్రాప్యతే స్థానం తద్వ్యగైరపి గమ్యతే
ఏకం సాంఖ్యం చ యోగం చ యః పశ్యతి స పశ్యతి॥

జ్ఞానయోగ¹నిష్ఠులు యా(యే) ఆత్మజ్ఞాన మనే ²ఫలమును బొందుదురు; ³అది కర్మయోగవిఫలవాతను బొందబడును, అటుగనుక ⁴జ్ఞానమున్ను, ⁵కర్మమున్ను ⁶వక్కచే అని ⁷యెవ్వడు ⁸దలచునో వాడు ⁹యెరుకగలవాడు.

1 AD నిష్ఠులు యేఆత్మజ్ఞాన C నిష్ఠలే ఆత్మజ్ఞాన 2 B ఫలమున్ను 3 E అంటేను కర్మ 4 C జ్ఞానయోగమున్ను DE లలో లేదు. 5 C కర్మయోగమున్ను D కర్మయోగము E కర్మమును 6 ADE వొకటి అని C వొకటేని F లో లేదు. 7 D లో లేదు. 8 ABEF తలచును D తల్చును 9 C లో లేదు.

6

సన్న్యాసస్తు మహాబాహూ దుఃఖమాప్తు మయోగతః
యోగయుక్తో మునిర్బ్రహ్మ నచిరేణాధిగచ్ఛతి॥

¹అట్లే తేను రెంటిలోను సులభ మే దంటేను ²వో మహాత్ముడా! ³కర్మయోగం బాసినటువంటి జ్ఞానయోగం బొందేది ⁴మహాప్రయాస. ⁵కర్మయోగవిఫలమైనను ⁶దలచినవాడు శ్రీమమే ఆత్మను బొందును.

1 A యిందు రెంటి BDE యిట్లేతేను CF యిట్లేతే 2 B వోయి మహా బాహుడా! E వోయి మహాత్మా! 3 ABE కర్మయోగమును బాసి F కర్మయోగం బాసి జ్ఞాన 4 AEF మహాప్రయాసము. BCD మహాప్రయాసం. 5 C సర్వయోగ నిష్ఠుడై F కర్మయోగముచేతనిష్ఠుడై 6 D తల్చినవాడు

7

యోగయుక్తో విశుద్ధాత్మా విజితాత్మా జితేంద్రియః
సర్వభూతాత్మభూతాత్మా కుర్వన్నపి న లిప్యతే॥

కర్మయోగయత్తుడై. ¹ మనోజయంగలవాడై. ² సర్వభూతాలందు ³ ఆత్మల వలెనే ⁴ తన ఆత్మనున్నూ తలస్తున్నవాడై. కర్మయోగం ⁵ చేసినవాడున్నూ ఆత్మ ⁶ జ్ఞానమునే ⁷ పొందునుగాని, ⁸ కర్మఫలం ⁹ బొందెడివాడు కాదు.

1 ABCF విశుద్ధచిత్తుడై, జితేంద్రియుడై, మనోజయం D విశుద్ధచిత్తుడై, విజితేంద్రియుడై, మనోజయం 2 A సర్వభూతాలందుల BF సర్వభూతాల అందలి CE సర్వభూతాలందలి 3 A ఆత్మలీలవలెనే CD ఆత్మవలెనే F యాత్మల తన 4 B తన్ను దలస్తున్నవాడై C తన ఆత్మనున్ను తలస్తున్నున్నవాడై D తన ఆత్మను తలస్తున్నవాడై F తన యాత్మగా తలస్తున్ను వున్నవాడై 5 ACDEF చేసినాను ఆత్మ 6 D జ్ఞానము 7 BCDEF పొందుగాని 8 AE కర్మఫలమును D కర్మయోగమును 9 D పొందేవాడు గాడు. E బొందేడివాడు గాడు.

8

నైవ కించి త్కరోమీతి యుక్తో మన్యేత తత్ప్రవిత్

పశ్యన్ శృణ్వన్ పృశన్ జిఘ్రన్ నృశ్నన్ గచ్ఛన్ స్వపన్ శ్వసన్॥

తత్త్వవేత్తలై (యై)నయోగి చూస్తున్ను, వించున్ను, అంటున్ను, ఆఘ్రాణిస్తున్ను, భోజనంచేస్తున్ను, ¹ పోవుచున్ను, నిద్రబోవుచున్ను.

1 G నడచి పోవుచున్ను, నిద్రపోవుచున్ను.

A పూర్తిపాఠం- పూర్వుస్తున్ను, మాటలాడుచున్ను, విడుస్తున్ను, పట్టుచున్ను, కన్నుచెరుస్తున్ను, మూయుచున్ను వుండి, తత్త్వవేత్త అయిన యోగి చూస్తున్ను, వించున్ను, అంటుచున్ను, ఆఘ్రాణముచేస్తున్ను, భోజనముచేస్తున్ను, పోచున్ను, నిద్రపోచున్ను,

B పూర్తిపాఠం- తత్త్వవేత్త అయినయోగి చూస్తున్ను, అంటుచున్ను, ఆఘ్రాణం చేస్తున్ను, భోజనం చేస్తున్ను, పోవుచున్ను, నిద్రబోవుచున్ను,

C పూర్తిపాఠం- తత్త్వవేత్తైనయోగి చూస్తున్ను, వించున్ను, అంటుచున్ను, ఆఘ్రాణంచేస్తున్ను, భోజనంచేస్తున్ను, పోచున్ను, నిద్రపోచున్ను,

D పూర్తిపాఠం- తత్త్వవేత్తలైన యోగులు చూస్తున్ను, వించున్ను, అంటు(చు)న్ను, ఆఘ్రాణముచేస్తున్ను, భోజనంచేస్తున్ను, పోచున్ను, నిద్రబోవుచున్ను,

E పూర్తిపాఠం- తత్త్వవేత్తయైన భో(యో)గి యీ రీతివుండిన్ని, నేను యించుకంతాచేసిన వాడని తలచును. యేరీతివుంచును అంటేను? చూస్తున్ను,

వించున్ను, అంటుచున్ను, ఆహూణంశేస్తున్ను, భోజనంశేస్తున్ను, పోచున్ను, నిద్ర
బోచున్ను, నిట్టూర్పువిడుస్తును,

F పూర్తిపాఠం- తత్త్వశేత్త అయినయోగి చూస్తున్ను, వించున్ను, అంటు
చున్ను, ఆహూణంచేస్తున్ను, భోజనంచేస్తున్ను, పోవుచున్ను, నిద్రపోవుచున్ను,

9

ప్రలపన్ విసృజన్ గృహ్ణస్తున్మిష న్నిమిష న్నపి
ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేషు వర్తంత ఇతి ధారయన్॥

¹పూర్వ(పు)స్తున్ను, మాటలాడుచున్ను. ²విడుస్తున్ను, వట్టుచున్ను.
కన్నుదెరుస్తున్ను, మూయుచున్ను. ³యారీతిన ⁴నుండిన్నీ నేను ⁵యించుకంతాను
జేసినవాడనుగా నని తలస్తున్ను, యింద్రియాలు విషయాలందు ⁶వాని ధరిస్తున్న
వాడై.

1 AD పూర్వుస్తున్ను B పూర్వుపుస్తున్ను CF పూర్వు ఉస్తున్ను E లో
లేదు. 2 A లో లేదు. 3 ACDEF లలో-యారీతిన-లేదు. B యారీతిని 4 E లో
-నుండిన్నీ-లేదు. 5 A యించుకంత చేసినవాడనుగానని B యించుకంత జేసినవాడగా
నని C యించుకంతచేసినవాడా గాను అని D యించుకంతా జేసినవాడుగా నని
E యించుకంతాను జేసినవాడగా నని F యించుకంతా జేసినవాడగా నని 6 A
వర్తిస్తున్నావి అని BDEF వర్తిస్తున్న వని

10

బ్రహ్మణ్యాధాయ కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా కరోతి యః
లిప్యతే న స పాపేన పద్మపత్రమివాంభసా॥

¹బ్రహ్మ మని ²షేరగల ³ప్రకృతివలననే సర్వమైన యింద్రియాలున్ను
బుద్ధెగనుక, యింద్రియాల⁴చాతను జేసే ⁵అందు కర్మాల నెల్లాను, ప్రకృతి
⁶యందే పెట్టి, ఫలసంగం ⁷విడిచి, ⁸కర్మయోగం ⁹జేసినవాడు ¹⁰తామరపాకు
గదా నీళ్ల అంటనట్టే వాడున్ను పాపాల నంటడు.

1 ABCDE బ్రహ్మ మనే 2 A షేరంXల B షేరప్రకృతి D షేరుXల E
షేరుకు 3 ADE ప్రకృతివల్లనే 4 ACE చేతజేసీ 5 CE యందు కర్మాల నెల్లాను D
కర్మా లెల్లాను 6 AD యందుపెట్టి B వల్లనే పెట్టి 7 B వీడి 8 F బ్రహ్మయోగం

9 AE చేసును వాడు C చేసుకొనువాడు D చేసును తామర 10 AC తామరపాకు
నీళ్లు B తామరపాకుమీది నీళ్లు D తామరపాకు నీళ్లు E తామరపాకు నీళ్లు F
తామరపాకునీళ్లు

11

కాయేన మనసా బుద్ధ్యా కేవలై రింద్రియైరపి
యోగినః కర్మకుర్వంతి సంగం త్యక్త్వాత్మశుద్ధయే॥

¹శరీరంచాతను, ²మనస్సుచాతను, ³కేవలమైన యింద్రియాలచాతను ఆత్మ
నిష్ఠలు ఫలసంగం ⁴విడిచి, చిత్తశుద్ధికారకు కర్మమును శేయుదురు.]

1 D శరీరమున్ను 2 D మనస్సున్ను 3 ABCDEF బుద్ధిచేతను కేవల D బుద్ధిన్ని
4 F విడిచి

12

యుక్తః కర్మఫలం త్యక్త్వా శాంతి మాప్నోతి నైష్ఠికిమ్
అయుక్తః కామకారేణ ఫలే సక్తో నిబధ్యతే॥

¹ఆత్మయోగనిష్ఠుడై కర్మఫలం విడిచినవాడు ²ఆత్మనిష్ఠరూపమైన శాంతి
బొందును. ఆత్మయోగనిష్ఠుడుగాక ఫలంగోరి కర్మానుష్ఠానం చేశెనా ఆత్మజ్ఞానం లేక
³కర్మబద్ధుడౌను.

1 D యోగనిష్ఠుడై 2 BCDEF ఆత్మనిష్ఠుడై 3 CE కర్మబంధు డౌను.

13

సర్వకర్మాణి మనసా సన్న్యస్యాస్తే సుఖం వశీ
సవద్వారే పురే దేహీ నైవ కుర్వన్నకారయన్॥

¹యింద్రియజయంగలవాడు ²వివేకవంతం [చిత్తము] చాతను ³సమస్త
కర్మాలనున్ను ⁴సవద్వారమైన దేహం ⁵ధరించగా బుట్టినవి అని. ఆకర్మాలను
⁶దేహమందలిగానే తలచి, ⁷తాను చేసినవాడుగాక, ⁸చేయించినవాడుగాక సుఖాన
వుండును.

1 B సమర్థుడు యింద్రియజయం గలవాడై 2 ABE వివేకచిత్తముచాతను
C వివేకచిత్తంచాత 3 BC సమస్తమైన కర్మాలను D సకలమైన కర్మాలను
E సమస్తమైన కర్మాలచాతను 4 ABCDE సవద్వారపురమైన 5 AE ధరించగా

CD ధరింపగా 6 AB దేహమందలివిగానే CD దేహమందలివిగానే E దేహమందలిదిగానే 7 ACE తా జేసినవాడు 8 BE అలో - చేయించినవాడుగాక - లేదు.

F పూర్తిపాఠం—యింద్రియజయంగలవాడు వివేకచిత్తముచాతను సమస్తమైన కర్మాలనున్న నవద్వారపురమైన దేహము ధరియింపగా బుట్టినదిగాని స్వరూపప్రయుక్తమైనవి గావు అని, కర్మత్వమును దేహమందుబెట్టి, దేహాధిష్ఠానప్రయత్నమును కాయక, దేహమును పనిగొనక నుఖాన వుండును.

14

న కర్మత్వం న కర్మాణి లోకస్య సృజతి ప్రభుః

న కర్మఫలసంయోగం స్వభావస్తు ప్రవర్తతే॥

యాయాత్మస్వరూపము ¹యెట్టి దంటేను? యాయాత్మ లోకమువారికి ప్రకృతి సంబంధాన వచ్చిన ²కర్మత్వమును (కర్మాలనున్న) కర్మఫల³సంయోగాల ⁴వల్లనున్న ⁵స్పృహింపరు. ⁶మరో అంటేను? ⁷అనాదికాలంనుండి వచ్చిన ప్రకృతియొక్క స్వభావమై ⁸ప్రవర్తిస్తున్నది.

1 AB తా నెటువంటిది అంటేను? C దా యెటువంటి దంటేను? G తా నెటువంటి దంటివా? 2 ACE కర్మత్వమును కర్మాలను B కర్మత్వమును కర్మాలనున్న 3 ACE సంయోగాలను B సంయోగాలనున్న 4 ABCE అలో లేదు. 5 AE సృజియింపడు. C సృజింపడు. 6 E మరేమి అంటేను? G మరో అంటివా? 7 AE అనాదికాలాననుండి వచ్చిన B అదికాలానుండి వచ్చిన C అనాదికాలాన వుండి వచ్చిన 8 B అనువర్తిస్తున్నది.

D పూర్తిపాఠం—ఆత్మస్వరూపం దా యెటువంటి దంటేను? ఆత్మలోకం వార్కి దేహాద్యసాధారణకర్మత్వమున్ను, తత్తర(ద)సాధారణాలైన కర్మాలను ఆయా కర్మజన్యాలైన ఫలసంయోగమున్ను, ఆకర్మవశ్యుడైన స్వస్వరూపాపన్నుడైన ఆత్మ పుట్టించడు. మరో అంటేను? అనాదికాలాననుండిన్ని వచ్చిన ప్రకృతియొక్క స్వభావమై వర్తిస్తున్నది.

F పూర్తిపాఠం—యీలోకానకు దేహస్య(ద్య)సాధారణకర్మత్వమున్ను, తత్త[ద]సాధారణాలైన కర్మాలను, ఆయాకర్మజన్యాలైన ఫలసంయోగమున్ను ఆకర్మవశ్యుడైన స్వస్వరూపాపన్నుడైన ఆత్మ పుట్టించడు. మరో అంటేను?

స్వభావమే పుట్టించును. స్వభావ మనగా ప్రకృతివాసన. ఆప్రకృతి వాసన అనాది [కా]ల ప్రయుక్తమైన కర్మముచాత బుట్టింపబడిన దేవాద్యాకారప్రకృతిసంస్కృత తత్తదాత్మాభిమానజనితవాసనవల్ల వచ్చినది గాదు.

15

నా దత్తే కస్యచిత్పావం న చైవ సుకృతం విభుః

అజ్ఞానేనావృతం జ్ఞానం తేన ముహ్యంతి జంతవః॥

¹ ననుద్ధుడైన ² అత్మ ³ వక పాపమున్నూ ⁴ అంటుడు, ⁵ వకరి సుకృతమున్ను, ప్రకృతినంబింధమైన అజ్ఞానంచాతను ⁶ జ్ఞానమెల్లాను ⁷ అవృతమై నేను జంతువులు ⁸ మోహిస్తుందును.

1 A సమరుడై 2 D లో-అత్మ-లేడు, 3 C వొకటి పాపమున్ను DE వొకరి పాపమును 4 BDG అంటుడు, 5 E వొకరి పుణ్యమును 6 ABDE జ్ఞాన మెల్లాను 7 BCE అవృతమై తేన జంతువులు 8 A మోహిస్తు న్నుందురు, B మోహిస్తుండును, C మోహిస్తున్నువుండును, D మోహిస్తు వుండును, E మోహిస్తుందురు, G మోహింప జేయుచున్నుండును.

F పూర్తి పాతం- ఆకర్మవశ్యుడైన ఆశ్మనిష్ఠమైన వారియొక్క దుఃఖమున నిన్ను బోమొత్తడు. అనిష్ఠమైన వారియొక్క సుఖమునున్ను పోమొత్తడు. జంతువులయొక్క జ్ఞానము అజ్ఞానముచాత రక్షింపబడివుండు గనక వారు మోహింతురు, అదెట్లు అంటేను? జ్ఞానమును కప్పే కర్మముచాతను దేహాదిదేహా (దేవాది దేహ) సంయోగమున్ను, తత్తదాత్మాభిమానరూపమైన రూపమును అయిన మోహమున్ను బుట్టును. దానివల్ల ఆత్మాభిమాన వాస[న]యందు ఉచితమైన కర్మవాసన; అందువల్ల విపరీతాభిమానమున్ను, కర్మమున్ను అనెడి యీ వాసనాచక్రము నడుస్తూ వుండును.

16

జ్ఞానేన తు తదజ్ఞానం యేషాం నాశిత మాత్మనః

తేషా మాదిత్యవదజ్ఞానం ప్రకాశయతి తత్పురమ్॥

¹ యెవ్వరై నా నేమి సంతతమున్ను అభ్యసింపబడిన జ్ఞానముచాతను తమ ² అజ్ఞానం నశింపజేయుదురు. వారికి ఆతరువాతను అదిత్యునివలెనే జ్ఞానం ప్రకాశించును.

1 A యెవ్వడైనా 5 BCE అజ్ఞానమును

D పూర్తిపాఠం_ యెవ్వరైనా నేమి పుపదేశంవల్ల బుట్టిన ఆత్మవిషయజ్ఞానం చాతను, అనాదికాలాననుండి వచ్చే కర్మరూపాజ్ఞానం నశించును. వారికి స్వభావికమైన, ఉత్క్లష్టమైన జ్ఞానము ఆదిత్యునింబలెను ప్రకాశించును. సర్వమున్ను పున్ను దున్నట్టు తోపించును.

F పూర్తిపాఠము_ యెవ్వరికైనా నేమి పుపదేశంవల్ల బుట్టిన ఆత్మవిషయజ్ఞానముచాతను, అనాదికాలాననుండి వచ్చే కర్మరూపాజ్ఞానము నశియించును. వారికి స్వాభావికమైన, పుత్క్లష్టమైన జ్ఞానము ఆదిత్యుడు బలెను, సర్వమున్ను పున్నది పున్నట్టు వలె తోపించును. వినపాజ్ఞానమైన జీవులయొక్క బహుత్వం చెప్పగానే యేకజీవవాదం యెత్తిపోయెను. ఆదిత్యదృష్టాంతంవల్లను జ్ఞానమున్ను ఆత్మకు స్వాభావికమైన ధర్మమని అధర్మమాయను (అర్థమాయెను).

17

తద్బుద్ధయ స్తదాత్మాన స్తన్మిషా స్తత్పరాయణాః

గచ్ఛం త్యపునరావృత్తిం జ్ఞాన నిర్దుతకల్మషాః॥

అటువంటి ¹ఆత్మయందే బుద్ధిగలవారై, ²ఆయాత్మాభ్యాసమందే నిరతులై, ఆప్రయోజనముకా గలవారై. యీరీతి నభ్యసించిన జ్ఞానంచాతను ³నిర్దూ(ర్ధ)తమైన పాపం గలవారై మరీ తిరుగులేని ఆత్మస్వరూపం బొందుదురు.

1 BE ఆత్మయందే 2 B లో_ ఆయాత్మాభ్యాసమందే నిరతులై ఆప్రయోజనముకాగలవారై_ అన్నభాగం లేదు. D ఆయాత్మాభ్యాసమందే 3 B నిర్దుతపాపం గలవారై CDE నిర్దుతమైన పాపంగలవారై

F పూర్తిపాఠం_ “తద్బుద్ధయః” ఆయాత్మాను సాక్షాత్కారరూపాన జాయవలెనని ఆధ్యవసాయం గలవారునై, ఆత్మవిషయమైన మనస్సుగలవారునై, ఆయాత్మవిషయజ్ఞానాభ్యాసమందు నిరతులై, ఆయాత్మ పరమప్రయోజన మని తలచుకొంటే (నే) వారునై, యిటువంటి ఆత్మజ్ఞానముచాత నిర్దుతమైన పూర్వపాపవాసనల గలవారు అటువంటి ఆత్మను పునరావృత్తిలేకుండాను పొందుదురు. యిటనగాను స్వస్వరూపాపన్నులై వుండు రనుట.

18

విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని
శునిచైవ శ్వపాకే చ పండితాః సమదర్శినః॥

¹ అటువంటి ² సమదర్శితులయిన ³ పండితులు విద్యావినయసంపన్నుడైన
⁴ బ్రాహ్మణు నందున్నా. ⁵ ఆవుల యందున్నా. ⁶ యేనుగుల యందున్నా.
⁷ కుక్కల యందున్నా. ⁸ కుక్కల వండుకొని తినేవాని యందున్నా వుండే ఆత్మను,
⁹ జ్ఞానస్వరూపుడైన ¹⁰ ఆత్మను తమ సమముగానే చూతురు. ¹¹ యిటనగా యేమి
అనుట అంటేను; వారి వారి శరీరాల్లే ¹² కర్మం వలననే ¹³ హీనులున్ను,
అధికారులున్ను ఆయగాని, ఆత్మలెల్లాను వక్కరీతివారే అనుట.

1 DF యిటువంటి 2 ABC సమదర్శనులైన D పండితులైనటువంటి 3 D
సమదర్శనులకు 4 AEF బ్రాహ్మణుని యందున్న 5 ACD ఆవు యందున్న E ఆవు
నందును F లో లేదు. 6 AD యేనుగ యందున్న CF యేను గందున్న E యేను
గందును 7 B లో లేదు. CF కుక్కందున్న D కుక్క యందును E కుక్కందును
8 CF కుక్కల వండుక తినేవా నందున్న 9 B జ్ఞానస్వరూపముగానే D జ్ఞాన
స్వరూపు డని 10 ACF ఆత్మసమముగా చూతురు. B లో ఆత్మను తమ సమముగానే
అన్నభాగం లేదు. D లో ఆత్మను తమ లేదు. 11 D లో అనగా వారివారి శరీరాలు
కర్మరూపమైనవిగాని వాటియందు వుండీ ఆత్మ సమమే అనుట అని తాత్పర్యం
వూర్తి చేయబడింది. 12 A కర్మమువల్లను B కర్మాలవల్ల CEF కర్మంవల్ల G కర్మము
వల్ల 13 BE హీనా లాయ గాని ఆత్మలెల్లాను

19

ఇహైవ తై ర్జితస్సర్గో యేషాం సామ్యే స్థితం మనః
నిర్దోషం హి సమం బ్రహ్మ తస్మాద్బ్రహ్మణి తే స్థితాః॥

యిటువలె సమ స్థమైన ఆత్మలున్ను సరి అనే బుద్ధి యెవ్వరికి వుండును;
వారిచాతను ¹ స్వరూపము సమమైనది, ² అటుగనుక అటువంటి వివేకులు బ్రహ్మ
మందు వున్నవారే.

1 A ఆత్మజ్ఞానము సాధింపబడి దొరకొన్నప్పుడే, యీ సృష్టి గెలువబడిన
అటువలెనె కదా ప్రకృతి దోషరహితమైన ఆత్మస్వరూప BF ఆత్మజ్ఞానం సాధింప
దొరకొన్నప్పుడే యీ సృష్టి గెలువబడినది; అటువలెనెకదా ఆప్రకృతి దోషరహిత

మైన ఆత్మస్వరూ D ఆత్మజ్ఞానము సాధింపబడి యీశుష్టి గెల్వబడ్డది; అటువలెనే కదా ప్రకృతిదోషరహితమైన ఆత్మస్వరూ E ఆత్మజ్ఞానము సాధింపబడి దోహతా న్నష్టడే యీశుష్టి గెలువబడినది; అటువలెగదా ప్రకృతిదోషరహితమైన ఆత్మ స్వరూ 2 A బ్రహ్మమం దున్న వాణ్లే అనుట, E బ్రహ్మమందున్న వాణ్లే. F బ్రహ్మ మందున్న వాణ్లే.

C పూర్తిపాఠం—యటువలెనే సమస్తమైన ఆత్మస్వరూపము సమస్త మైనది గనక అటువంటి వివేకబు బ్రహ్మమం దున్న వాణ్లే.

20

న ప్రహృష్యే త్త్రియం ప్రాప్య నోద్విజేత్ప్రాప్య చాప్రియమ్
స్థిరబుద్ధి రసమ్మాథో బ్రహ్మవి ద్భృహ్మణీ స్థితః॥

¹బ్రహ్మవేత్త, బ్రహ్మమందు విష్ణుడైనవాడు ప్రియంబొంది సంతోషింప
²వద్దు. ³అప్రియం బొంది దుఃఖింప వలదు. స్థిరబుద్ధియై, ⁴మోహరహితుడై
⁵వుండెడిది.

1 BCDEF బ్రహ్మవేత్తై 2 E వద్దు. 3 B లో-అప్రియంబొంది దుఃఖింప
వలదు-అన్నభాగం లేదు. 4 A లో లేదు. 5 A వుండెడిది అనుట, E ఉండెడిది.

21

బాహ్యస్పర్శే ష్వసక్తాత్మా వింద త్యాత్మని యత్సుఖమ్
స బ్రహ్మయోగయుక్తాత్మా సుఖ మక్షయ మశ్నుతే॥

యాచెప్పినవ్రకారాన ఆత్మానుభవంచేసుకొని. బాహ్యమైన ¹విషయస్పర్శ
లందు ²తలపు బెట్టక, ³ఆత్మయందే యెవ్వడు సుఖం బొందును; బ్రహ్మయోగం
⁴చాతను, చిత్తంగలవాడై (డై) అతడు ⁵అక్షయమైన సుఖము బొందును.

1 ACF విషయస్పర్శాలయందు BD విషయస్పర్శాలందు E విషయస్పర్శాదు
లందు 2 ACDEF తలంపు బెట్టక 3 BDEF ఆత్మందే 4 BC చాతను తగిలిన చిత్తం
గలవాడై DEF చాత తగిలిన చిత్తంగలవాడై 5 ABCDEF అక్షయసుఖము

22

యే హి సంస్పర్శజా భోగా దుఃఖ యోనయ ఏవ తే
అద్యంతవంతః కౌంతేయ న తేషు రమతే బుధః॥

విషయ¹సంస్కర్మలవలన ²బుట్టెడి భోగాలు ³యేమి గలవు, ⁴అవి [అ]స్తి
రాల్లై . దుఃఖకారణా లయ్యే వుండును. ⁵వానియందు వివేకంగలవాడు రమింపడు.

1 AG స్పృశ్యాలవల్ల BD స్పృశ్యాలవల్ల 2 E బుట్టిన 3 E యేమిగలుగు.
4 ACEF అవి అస్తిరాల్లై 5 D వాటియందు

23

శక్నోత్తీహైవ య స్సోడుం ప్రాకృరీరవిమోక్షవాత్
కామక్రోధోద్భవం వేగం స యుక్తః స సుఖీ నరః॥

¹యెవ్వడేనేమి శరీరంబు విడువక²తొల్లే. ఆత్మానుభవముచాతను, కామ
క్రోధాలవలన బుట్టిన వేగమును సహింపనోవును; ఆమనుష్యుడు యోగి. వాడే సుఖి.

1 ABEF యెవ్వడాయెనేమి C లో లేదు. 2 A తొల్లి E మునుపే

D పూర్తిపాఠం—యెవ్వడాయెనేమి కామక్రోధాలవల్ల బుట్టిన వేగము
శరీరం విడువకతొల్లే, ఆత్మానుభవముచాతను సహింపనోవును. ఆ మనుష్యుడుయోగి.
వాడు సుఖి.

24

యోఽంతః సుఖోఽంతరారామ స్తథాంతర్వ్యోతిరేవ యః
స యోగీ బ్రహ్మనిర్వాణం బ్రహ్మభూతుః¹అధిగచ్ఛతి॥

¹యెవ్వడాయెనేమి ²అంతరాత్మానుభవమందే సుఖంగలవాడై. ³అంత
రాత్మందే ⁴ఆరామమందే ⁵గ్రీడించినట్టే గ్రీడిస్తున్నా. ⁶అంతర్జ్ఞానజ్యోతి](స్సు)
సుఖంగలవాడై వుండును. ⁷అటువలెనే బ్రహ్మభూతుడైన ⁸ఆయోగీంద్రుడు
బ్రహ్మ⁹నిర్వాణం బొందును.

1 B యెవ్వడైనా నేమి D యెవ్వడైనాను E బ్రహ్మభూతుడైన యెవ్వడాయ
నేమి 2 E అంత ఆత్మానుభవంగలవాడై యుండును, అంతరాత్మందే 3 B అంత
రాత్మందే 4 ABCF ఆరామమందు D లో లేదు. 5 AC గ్రీడించునట్లు BEF గ్రీడించి
నట్లు D లో లేదు. 6 ABCFG అంతర్జ్ఞాన జ్యోతిస్సుగలవాడై D అంతఃజ్ఞానజ్యోతి
స్సుఖంగలవాడై E అతీరుననే అంతర్జ్ఞాన మనే జ్యోతిస్సుగలవాడై 7 ACDEF లలో
లేదు. B అటువంటి 8 ADF యోగి BCE ఆ యోగి 9 E బ్రహ్మసుఖం బొందును.

25

లభంతే బ్రహ్మనిర్వాణ మృషయః క్షీణకల్మషాః

ఛిన్నద్వైధాయతాత్మానః సర్వభూతహితే రతాః॥

¹ ద్వంద్వతీతుడై (రై), ² ఆత్మందే తలపు ³ నిలిపి, ⁴ సర్వభూతహిత లయిన ⁵ జ్ఞానులు, ⁶ రుషులు నిలుపు (అనిపించు) కొందురు; వారు క్షీణ ⁷ కల్మషులయి ⁸ బ్రహ్మనిర్వాణం ⁹ బొందుచుందురు.

1 A ద్వంద్వతీతులైన BCDEF ద్వంద్వతీతులై 2 AB ఆత్మతలంపు 3 A నిలిపే 4 B సర్వభూతహితజ్ఞులు DG సర్వభూతహితరతులైన F సర్వభూతరతులైన 5 B లో లేదు. 6 ACDE రుషులు అనిపించుకొందురు. B రుషు అనిపించుకుందురు. F ఋషు అనిపించుకొందురు. 7 ABCDE కల్మషులై F కర్మలై X తకల్మషులై 8 E పరబ్రహ్మనిర్వాణము 9 B బొందుచు న్నుందురు. CE బొందు చుండుదురు. G బొందుచు న్నుండుదురు.

26

కామక్రోధవియుక్తానాం యతీనాం యతచేతసామ్

అభితో బ్రహ్మనిర్వాణం వర్తతే విజితాత్మనామ్॥

కామక్రోధాలను ¹ విడిచి, ఆత్మజ్ఞానమందు ప్రయత్నంచేళి, మనస్సు ² వశము గాను చేసుకున్న ³ విజితేంద్రియలకు, బ్రహ్మనిర్వాణం ⁴ దగ్గరవున్నది. ⁵ యిటన గాను యేమనుట ⁶ అంటేను: యిటువంటిజ్ఞానులకు ⁷ బ్రహ్మసులభ మనుట.

1 A లో లేదు. 2 ABCDF వశముచేసుకున్న 3 A విజితేంద్రియండు BCDF జితేంద్రియలకు 4 A బొందును. CG దగ్గరవున్నది. 5 BC యిటనంగా D లో- యిటనగాను యేమనుట అంటేను- అన్నభాగం లేదు. 6 G అంటివా? 7 ACDF బ్రహ్మము

E పూర్తిపాఠం- కామక్రోధాలను [విడిచి] ఆత్మజ్ఞానమందు ప్రయత్నం చేశే మనస్సుగలవారై, జితేంద్రియులైన జ్ఞానులు యతు అనిపించుకుందురు. వారికి బ్రహ్మ నిర్వాణము అంతటను ఉండును. ఇటనగా ఏమనుటా అంటేను? ఇటువంటి జ్ఞాను లకు బ్రహ్మము సులభమనుట.

27

స్పర్శాన్ కృత్వా బహిర్బాహ్యం శ్చక్షునైవంతరే భ్రువోః
ప్రాణాపానౌ సమౌ కృత్వా నాసాభ్యంతరచారిణౌ॥

¹ బాహ్యవిషయ ² స్పర్శలను వెలుపలగా జేసి, ³ యోగాసనమందు గూర్చుండి, దృష్టిని భ్రూమధ్యమందు బెట్టి, ముక్కులోను సదాచరించెడి ⁴ ప్రాణాపానాలనే వుశ్వా(చ్ఛ్వా) సవిశ్వాసాలను సమానగా ⁵ చేసుకునేది.

¹ E యోగాసనమండే గూర్చుండి బాహ్య ² ACDEF స్పర్శాలను ³ A యోగాసనమున గూర్చుండి E లో లేదు. ⁴ B ప్రాణాపానాలనే ⁵ ABCDF జేసుకొని E చేసుకొని

28

యతేంద్రియమనోబుద్ధి ర్ముని ర్మోక్షపరాయణః
విగతేచ్ఛా భయక్రోధో యః సదాముక్త ఏవ సః॥

¹ యింద్రియాలను, ² మనస్సును, ³ బుద్ధిని నియమించినవాడై, ⁴ ఆత్మనే ⁵ తలపోసినవాడై, ⁶ మోక్షపరాయణుడైనవాడు సదా ముక్తుడై.

¹ B యింద్రియాలను C యింద్రియాల E యెవడు యింద్రియాలను ² BE మనస్సును ³ DE బుద్ధిని ⁴ ABCDF యిచ్ఛాను, భయమును, క్రోధమును మానినవాడై ఆత్మనే E యిచ్ఛును, భయమును, క్రోధమును, మానినవాడై ఆత్మనే ⁵ D తలపోసినవాడైనవాడు సదా ముక్తుడు-అని తాత్పర్యం వూర్తి చేయబడింది. ⁶ E మోక్షపరాయణుడైనవాడు.

29

భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్
సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాంతి మృచ్ఛతి॥

¹ అటువంటి ఆత్మజ్ఞాని ² యేరీతి నుండవలె నంచేను? ³ యజ్ఞతపస్సుల యొక్క ⁴ భోక్తనై, సర్వలోకాలకున్నా ⁵ వక్కడనే ⁶ స్వామిని న, సర్వభూతాల కున్నా ⁷ చుట్టమైన వన్ను, ⁸ నెరిగేవాడు శాంతి బొందును.

¹ A లో లేదు. ² E లో-యేరీతి నుండవలె నంచేను-అన్న భాగం లేదు. ³ D యజ్ఞతపస్సులయందు E యజ్ఞతపస్సులకు ⁴ D లో-భోక్తనై సర్వలోకాల

కున్న-అన్న భాగం లేదు. 5 E లో లేదు. 6 ABED యేలికనై F యేలిక
7 ABCD చుట్టమునైన E చుట్టమునై ఉన్న F సమమైన 8 ABCD యెరిగినవాడు
F యెరిగినా వాడు

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు
భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించినది కర్మసన్న్యాసయోగ మన్నది అయిదో
అధ్యాయము.

A పంచమోఽధ్యాయం.

B హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం శతసహ
స్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే సకలజేదాంతశా
స్త్రామృతే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సన్న్యాసయోగోనామ పంచమోఽధ్యాయః.

C పంచమోఽధ్యాయః. ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు
తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థం తెలుగుచేసి వ్రాయించి నందు అయిదో
అధ్యాయం సంపూర్ణం.

D అయిదో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

E హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతస(సా)హస్ర్యాం సంహితాయాం
వైయాసిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం
యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సన్న్యాసయోగోనామ పంచమోఽధ్యాయః.

F యిటని శ్రీమద్రామానుజవిరచితమైన శ్రీగీతాభాష్యక్రమాన శ్రీమత్తాళ
పాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి
వ్రాయించి నందులను అయిదో అధ్యాయం.

* కర్మయోగస్య సౌకర్యం కైఘ్నం కాశ్చన తద్విదాః

బ్రహ్మజ్ఞానప్రకారశ్చ పంచమధ్యాయ పుచ్ఛతే.

శ్రీకణ్ణపురనాయకిసహిత శ్రీశౌరిరాజాయనమః.

G ఇతి [శ్రీమ]త్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు
భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించి నందు సన్న్యాసయోగ మనే పంచమధ్యాయము
సంపూర్ణం.

* ఇది యామునాచార్యరచిత గీతార్థసంగ్రహంలోని తొమ్మిదవ శ్లోకం.

ఆరో అధ్యాయం

అభ్యాసయోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

అనాత్మిక కర్మఫలం కార్యం కర్మ కరోతి యః
స సన్న్యాసి చ యోగీ చ స నిరగ్నిర్నచాక్రియః॥

౧

కర్మఫలం ¹నాశ్రయించక కర్మంమాత్రమే నాకు శాయదగింది ²అని
³యెవ్వడు చేసును, వాడు ⁴జ్ఞానయోగీన్ని, కర్మయోగీన్ని, వాడు కర్మాలందు
⁵ప్రవర్తించనివాడు గాడు, క్రియారహితుడున్నా గాడు.

౧ E శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 A నాశ్రయించక D అనుచరించక 2 ACDEF ఆకర్మము విష్ణుప్రీతికొరకు
అని B కర్మము విష్ణుప్రీతిగాను యెవ్వడు ౩ B యెవ్వడు చేసునో, వాడే C యెవ్వడు
చేస్తున్నాడు, వాడు F యెవ్వడేనేమి శేయును, వాడు 4 A జ్ఞానయోగిన్ని వాడు
BCG జ్ఞానయోగిన్నివాడే కర్మయోగిన్నివాడే E జ్ఞానమెరిగినవాడే కర్మయోగిన్ని
వాడు DF జ్ఞానయోగిన్ని వాడు కర్మయోగిన్నివాడు. 5 ACDE ప్రవర్తించని
వాడున్నా కాడు.

2

యం సన్న్యాస ఇతి ప్రాహుర్యోగం తం విద్ధి పాండవ
స హ్యసన్న్యాస్త సంకల్పో యోగీ భవతి కశ్చన॥

¹వో యర్జునుడా! ²యేమిటి ³విజ్ఞానయోగ మందురు అదే కర్మయోగం
అని యెరుగుము. కోరికె బుడుగనివాడు ⁴వక్కడున్నా ⁵కర్మయోగి గాడు.

1 E వోయి అర్జునా! 2 ABCDEG యేమిటిని ౩ ABCDEFG జ్ఞానయోగ
4 E లో లేదు. G యెవ్వడు గలడు 5 D .....డాత్యయోగి కాడు. G వాడే
కర్మయోగి.

3

ఆరురుక్షో ర్మునేర్వోగం కర్మ కారణ ముచ్యతే
యోగారూఢస్య తస్యైవ శమః కారణముచ్యతే॥

¹ఆత్మజ్ఞానై సాధకుడైన మోక్షార్థికి కర్మయోగమే ²కారణం. ఆత్మా[వ] రోకనం సిద్ధమైనవెనకను శమమే ³కారణం. ⁴శమ మనగాను కర్మనివృత్తి. ⁵యిటనగా ⁶యేమనుట అంటేను? ఆత్మజ్ఞానము సాధించిన ⁷దనుకాను కర్మానుష్ఠానము ⁸శాయవలె ననుట.

1 ABCDEF ఆత్మజ్ఞాన 2 E కారణ మని చెప్పబడును. 3 E కారణమని చెప్పబడును. 4 C శమ మే మనగాను 5 D లో- యిటనగా యేమనుట అంటేను- అన్నభాగం లేదు. 6 F లో- యేమనుట అంటేను- అన్నభాగం లేదు. 7 A దాకాను F దనక 8 A అవశ్యం శేయవలె ననుట.

4

యదా హి నేంద్రియార్థైషు న కర్మ స్వనుషజ్జతే
సర్వసంకల్పనన్యాసీ యోగారూఢ స్తదోచ్యతే॥

ఆత్మజ్ఞానము సిద్ధించుటకు గురుతు యేది? అంటేను ¹యెప్పుడైనానేమి విషయాలందు ²విషయనిమిత్తాల ³కర్మాలయందున్నా తగులకుండును, వాడు సర్వసంకల్పనన్యాసి; ⁴అప్పుడు ⁵యోగతీతు డనిపించుకొనును,

1 BCG యెప్పుడైనానేమి D లో లేదు. 2 ABCEF విషయనిమిత్తాలైన 3 BC కర్మాలందున్న 4 C లో- అప్పుడు-లేదు. G అతడు 5 ABCEF యోగారూఢు డనిపించుకొనును.

*D ప్రతి ఇంతటితో వూర్తి. ఇక పై గ్రంథభాగం లేదు. అందువల్ల D ప్రతి అసమగ్రమైంది.

5

ఉద్ధరే దాత్మనాత్మానం నాత్మాన మవసాదయేత్
ఆత్మైవ హ్యత్మనో బంధు రాత్మైవ రిపు రాత్మనః॥

¹విషయాలదగులని చిత్తంచాతను, ఆత్మను ²ధరించెడి విపరీతచిత్తం చాతను, ³ఆత్మ నాశనం ⁴చేసుకోవట్టు. ⁵తన మనస్సే తనకు ⁶బంధువు.

1 B విషయాఅందు తగులని 2 A వుద్ధరించెడిని B ధరించేటిది CEF ఉద్ధరించెడిది G ధరించే 3 AC తన ఆత్మనాశనము B తన ఆత్మను నాశం 4 E శాయవద్దు. 5 AEF తన మనసే 6 A బంధువు. తన మనసే తనకు శత్రువు B బంధువుడు F బంధువు. తన మనసే తనకు శత్రువు.

6

బంధురాత్మాత్మనస్తస్య యేనాత్మైవాత్మనా జితః
అనాత్మనస్తు శత్రుత్వే వర్తే తాత్మైవ శత్రువత్॥

¹అ దేదంచేను? ²యెవ్వడాయనేమి తానే తన ³మనస్సు జయించెనా వానికి తన మనస్సే ⁴తనకు ⁵బంధువు. యెవ్వడు ఆత్మజ్ఞానము లేక ⁶మనస్సు జయింపలేడు. వానికి తన మనస్సే శత్రువు.

1 B అది యెట్లంటేను? F అ వెట్లూనంటేను? G అది యెట్టిదంటేను? 2 AB యెప్పుడైనా నేమి G యెప్పుడైనా నేమి 3 ABCF మనస్సును 4 ABCFG అలా లేదు. 5 B బంధువుడు 6 ABC మనస్సును F తన మనస్సును

E పూరిపాతం_ అది యెట్లంటేను? యెవనిచాతనాయనేమి తన మనస్సు జయింపబడెనో వాని ఆత్మకు తన మనస్సే బంధువు. యెవ్వడు ఆత్మజ్ఞానము లేక తన మనస్సును జయింపలేడు, వానికి తన మనస్సు శత్రువువలెనే శత్రుత్వమందు వుండును.

7

జితాత్మనః ప్రశాంతస్య పరమాత్మా సమాహితః
శీతోష్ణ సుఖదుఃఖేషు తథా మానావమానయోః॥

చలి అయినప్పుడున్నా. యెండ అయినప్పుడున్నా. దుఃఖమైనప్పుడున్నా. సుఖ మైనప్పుడున్నా. బహుమానం చేసినప్పుడున్నా. అవమానం చేసినప్పుడున్నా. ¹జితచిత్తుడై శాంతుడైనవానికి ²ఆత్మ మిక్కిలిన్ని తన స్వభావాన ³వుండినవాడవును.

1 C జితచిత్తుడైనవానికి ఆత్మ 2 G మిక్కిలిన్ని పరమాత్మ సమాహితుడై వుండును_ఇంతటితో తాత్పర్యం పూర్తి. 3 F వున్న దా నుండినవా డౌను.

౬ పూర్తిపాఠం — చలియందు, ఉష్ణమందు, సుఖమందున్న, దుఃఖమందున్న, బహుమానమందున్న, అవమానమందున్న, జితచిత్తుడై శాంతుడైనవానికి ఆత్మ మిక్కిలిన్ని తన స్వభావాన వుండును.

8

జ్ఞాన విజ్ఞాన తృప్తాత్మా కూటస్థో విజితేంద్రియః
యుక్త ఇత్యుచ్యతే యోగీ సమలోష్ఠాశ్మకాంచనః॥

జ్ఞాన మనగాను ¹జ్ఞానము. ²ప్రకృతికంటేను ³విశేషమైనవా డనే జ్ఞానం. యీరెంటివాతను సంతోషించుకొన్న చిత్తం గలవాడై, ⁴కొండవలెనే నిర్వికారుడై, ⁵జితేంద్రియడై, ⁶మంటియందున్నా, ⁷రాయియందున్నా, ⁸బంగారమందున్నా ⁹సమబుద్ధిగలవాడై, కర్మయోగయుక్తు డనిపించుకొనును. యుక్తు డనగాను ఆత్మజ్ఞానార్హు డనుట.

1 A ఆత్మజ్ఞానము BE ఆత్మజ్ఞానం F లో లేదు. 2 ACEF విజ్ఞాన మనగాను ప్రకృతికంటే ౩ AF విశేషమైనవాడు అనే జ్ఞానము E విశేషమైన జ్ఞానము G విశేషమైనది విజ్ఞానం 4 E పర్వతశిఖరంవలె నిర్వికారుడై 5 AE లలో లేదు. 6 A మంటిపెళ్లయందున్న C మంటి పిట్టయందున్న E లో లేదు. G మంటి బెడ్డయందున్న 7 ACF రాయియందున్న B రాతియందున్న E లో లేదు. 8 E లో లేదు. 9 B సమ బుద్ధి గలవాడైనవాడు E లో లేదు. F సమమైనబుద్ధి గలవాడై

9

సుహృన్మిత్రా రుద్రదాసీన మధ్యస్థద్వేష్యబంధుషు
సాధుష్యపి చ పాపేషు సమబుద్ధి ర్విశిష్యతే॥

చుట్టలయందున్నా, స్నేహితులయందున్నా, ¹శత్రువులయందున్నా, వుదాశీనులయందున్నా, మధ్యస్థులయందున్నా, ద్వేషులయందున్నా, బంధువులయందున్నా, ²పాపాత్ముడైనవానియందున్నా వుండేఆత్మ సమ మని ³తలచి, వారి వారి శరీరాల వల్లనే వాచ్చే ⁴స్నేహమున్నా, ⁵ద్వేషమున్నా యెంచనివాడు యోగాభ్యాసానకు ⁶అర్హుడు.

1 B లో లేదు. CF శత్రువులయందున్న 2 A లో-పాపాత్ముడైన వానియందున్నా అన్న భాగం లేదు. B పాపాత్ముని యందున్న C సాధువులయందున్న పాపాత్ము డైన వానియందున్న E పాపాత్ములయందున్న 3 BE తలచిన 4 A స్నేహమందున్న

E స్నేహద్వేషాలు యెంచని F స్నేహాలున్న 5 A ద్వేషమందున్న 6 G అర్హుడు అవును.

10

యోగీ యుంజిత సతతమాత్మానం రహసి స్థితః

ఏకాకీ యతచిత్తాత్మా నిరాశీ రపరిగ్రహః॥

యోచెప్పిన కర్మయోగి ¹యెప్పుడున్న ²యోగమందు ³రహస్యమం దుండినవాడై, ⁴సక్కడే నియతమైన చిత్తమున్నూ ⁵ఆత్మ గలవాడై, ⁶ఆశరహి తుడై, ఆత్మవ్యతిరిక్తమందు ⁷తగులమి లేనివాడై, ఆత్మనిష్ఠుడై ⁸వుండేది. ఆ ⁹యేకాంతాన యెటువలె ¹⁰గూర్చుండవలె నంటేను?

1 E యెల్లప్పుడును 2 ABCF యోగకాలమందు E లో లేదు. 3 రహస్యమందు ఉన్నవాడై, 4 AE ఆత్మజ్ఞానము గలవాడై, 5 AEF ఆశరహితుడై, B ఆచార సహితుడై C ఆకారరహితుడై 6 EE తగులులేనివాడై 7 ABC వుండేడిది 8 G యేకాంతమందు 9 C గూర్చుండవలె నంటేను? E ఉండును అంటేను? G గూర్చుండేది అంటేను?

11

శుచౌ దేశే ప్రతిష్ఠాప్య స్థిరమాసన మాత్మనః

నాత్మ్యచ్ఛ్చితం నాతినిచం చేలాజినకుశోత్తరమ్॥

మిక్కిలిన్నీ పాడవుగాక, మిక్కిలిన్నీ పొట్టిగాకుండాను, దర్భపరచి, అందుమీదను కోక వేసి, అందుమీదను పద్మాసనం బెట్టుకొని,

A పూర్తిపాఠం— ¹శుచియైనదేశమందు మిక్కిలిన్నీ ²పాడచూపక, మిక్కిలిన్నీ ³పొట్టిగాక, దర్భ పరచి, ⁴కృష్ణాజినం, పులితోలుగాని, పరచి అందుమీద కోకపరచి, అందుమీద పద్మాసనము బెట్టుకొని,

1 BCF శుచైన E శుచిగల 2 BCEF పాడవుగాక 3 B పొట్టిగాకుండు 4 BCEF కృష్ణాజినం గాని పులితోలుగాని

12

తత్రైకాగ్రం మనః కృత్వా యతచిత్తేంద్రియక్రియః

ఉపవిశ్యాసనే యుంజ్యా ద్యౌగ మాత్మ విశుద్ధయే॥

ఆయాసనమందు గూర్చుండి ఆత్మసిద్ధికొరకు యోగం సాధించెడిది.

A పూర్తిపాఠం—ఆయాసన 1 మందు 2 మనస్సు యేకచిత్తము చేసుకొని, 3 చిత్తమును క్రియలనున్న, యింద్రియాలనున్న నియమించి, అటువంటి పూర్వోక్తమైన 4 ఆసనమందు గూర్చుండి, ఆత్మశుద్ధికొరకు యోగము 5 సాధించెడిది.

1 E మందున 2 E మనస్సున F మనస్సును 3 BE చిత్తమున్న F చిత్తమునున్న 4 C ఆసనమందుండి ఆత్మ 5 AFG సాధించెడిది.

B పూర్తిపాఠం—ఆయాసనమందు గూర్చుండి ఆత్మశుద్ధికొరకు యోగము సాధించెడిది.

13

సమం కాయ శిరోగ్రీవం ధారయన్నచలం స్థిరః
సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశశ్చానవలోకయన్॥

శరీరమున్నూ. శిరస్సున్నూ. మెడను చెలింపక, 1 సమముగాను 2 ధరింపుచున్నూ. దిక్కులు చూడక, 3 నాసికాగ్రమందు 4 దిష్టి బెట్టుకొన్నవాడై.

1 ABE శిరముగాను సమముగాను C శిరముగా సమముగాను F శిరముగాను సమముగా 2 ACF ధరింపుచున్నవాడై E ధరియింపుచున్నవాడై 3 ACE తన నాసికాగ్రమందు 4 AE దృష్టి వెట్టు.

14

ప్రశాంతాత్మా విగతభీః బ్రహ్మచారివ్రతే స్థితః
మనః సంయమ్య మచ్చిత్తో యుక్తఆసీత మత్పరః॥

శాంతచిత్తుడై. 1 భయరహితుడై. బ్రహ్మచారియై. వ్రతస్తు(స్థ)డై మనస్సు నియమించి, నా యందేపెట్టి. నేనే 2 పరమైనఫలముగా దలచుకొని, యటువంటి 3 యోగముతో గూడినవాడై 4 వుండేది.

1 B బంధరహితుడై, 2 ABCF పరమమైన 3 ABC యోగముతోడ 4 AB వుండేది.

15

యుంజన్నేవం సదాత్మానం యోగీ నియతమానసః
శాంతిం నిర్వాణపరమాం మత్సంస్తా మధిగచ్ఛతి॥

యారీతి ధ్యానయోగి సర్వకాలమందున్నా నాయందు ¹చిత్తం గూర్చుటవలనను మనస్సు నిల్చినవాడై, నాచాతను పవిత్రంగా జాయబడిన మనస్సుగలవాడై, నాచాత బ్రవేశింపబడినటువంటి మోక్ష ²సమమయిన శాంతి బొందును.

1 AB చిత్తము గూర్చుటవల్లను 2 B సమానమైన

16

నాత్యశ్చతస్తు యోగోఽస్తి న చైకాంతమనశ్చతః
న చాతిస్వప్నశీలస్య జాగ్రతో నైవ చార్జున॥

మిక్కిలిన్నీ భోజనం చేసినవానికిన్ని ¹యోగం లేదు; మొదలికి భోజనం విడిచిన వానికిన్ని ²యోగం లేదు. ³మనస్సున్నా వకటిన్నీగాదు; ⁴అతినిద్ర పరుని కిన్నీ ⁵యోగం లేదు. ⁶అతిజాగరపరునికిన్ని ⁷యోగంలేదు.

1 C లో-యోగంలేదు-లేదు. 2 ABCEF అలో-యోగంలేదు-లేదు. 3 ACEF మనస్సు వొకటిగాదు; B మనస్సు వొక్కటిగాదు గనక యోగం లేదు. 4 ABCEFG అతినిద్రాపరునికిన్ని 5 E లో-యోగంలేదు-లేదు. 6 A లో - అతిజాగర పరునికిన్ని-లేదు. B అతిజాగ్రపరునికిన్ని E అతిజాగ్రతపరుని కిన్ని F అతిజాగర పరునికిన్ని 7 A లో-యోగంలేదు-లేదు. F యోగం లేదు. వో యర్జునుడా! మరెటువలె సంఠేను?

17

యుక్తాహార విహారస్య యుక్త చేష్టస్య కర్మసు
యుక్తస్వప్నావబోధస్య యోగో భవతి దుఃఖహా॥

¹తగుమాత్రం ²ఆహారమున్ను. ³విహారమున్ను చేసుకొని, ⁴పనులయెడ మిక్కిలిన్నీ ప్రయాసపడక, తగుపాటి నిద్రాను, తగుపాటి ⁵మేల్కొంచుటాను గల వానికి యోగం ⁶సర్వదుఃఖాలా ⁷గెల్చును.

1 E తగుమాత్రములు 2 E ఆహారవిహారములు చేసు 3 C లో-విహారమున్ను చేసుకొని- అన్నభాగం లేదు. 4 A పనులు చేశేవేళనున్న మిక్కిలిన్నీ BCF పనులయెడటాన మిక్కిలిన్నీ E పనులయెడ తాను మిక్కిలిన్ని 5 A మేలుకొంచుటాను కల B మేలుకొనుటాను గల E మేలుకొంచుట గల 6 E సర్వదుఃఖాలను F సర్వదుఃఖాల 7 ABCEF జెరుచును.

18

యదా వినియతం చిత్త మాత్మన్యేవావతిష్ఠతే
నిస్పృహః సర్వకామేభ్యో యుక్త ఇత్యుచ్యతే తదా॥

¹ యెప్పుడై నానేమి ² ప్రయోజనాలందు ³ తగులమిగల చిత్తమునకు ఆత్మందే
విలుకడగా జేసుకొనును, అప్పుడు సర్వమైన ⁴ కోరికెలవలనను తగులమిలేక యోగి
⁵ అనిపించుకొనును. అటనగాను వాడు యోగానకు ⁶ అర్హుడు.

1 B యెవ్వడైనానేమి 2 EF ప్రయోజనాలందలి 3 AC తగులముగల
చిత్తమును B తగులమిచిత్తమును E తగులమిగలిగిన చిత్తమును FG తగులమిగల
చిత్తమును 4 AG కోరికెలవల్లాను B కోరికలవల్లాను C కోరికలవల్లా 5 E లో-
అనిపించుకొనును, అటనగాను వాడు యోగానకు అర్హుడు-అన్నభాగంలేదు. 6 AB
అర్హం డనుట. C అరహుడౌట. FG అర్హు డంట.

19

యథా దీపా నివాతస్థో నేంగతే సోపమా స్మృతా
యోగినో యతచిత్తస్య యుంజతే యోగ మాత్మనః॥

గాలివాటున ¹ నుండేదీపము ² యేలాగుననై నా చలింపదు, ³ ఆలాగే మనస్సు
వాతను ఆత్మయోగం చేశేఅటువంటి ⁴ యోగియొక్క చిత్తానకు ⁵ అదీపం కదలనట్టే
యోగిచిత్తమున్నూ చలింప[క] వుండవలె ననుట.

1 AC ఉండిన 2 A యేలాగున నేమి చలింపదు, 3 యే తీరున చలింపదు,
3 ABCF లలో-అలాగే-లేదు. 4 B యోగి చలింపదు. అది కదలనట్టి 5 ACFG ఆ
దీపము ఉపము. అదీపం కదలనట్టే

E లో ఈశ్వోక తాత్పర్యాలు లేవు.

20

యత్రోపరమతే చిత్తం నిరుద్ధం యోగసేవయా
యత్ర చైవాత్మనాత్మానం పశ్యన్నాత్మని తుష్యతి॥

యోగసేవచాత నిలువబడిన చిత్తం ¹ యోగమందు నిలుచును. ² యేయోగ
మందైనాను మనస్సువాతను ³ ఆత్మను చూస్తున్నూ వున్నవాడై ఆయాత్మానుభవ
మందు సంతోషించును.

1 A ఆయోగమందు CF యేయోగమందు E యీ యోగమందు 2 A యోగ
మందైనాను C యేయోగమందైనా నేమి 3 ACE ఆత్మను చూస్తున్నవాడే B ఆత్మ
చూస్తున్నవాడే F చూస్తున్నవాడే

21

సుఖ మాత్యంతికం యత్త ద్బుద్ధిగ్రాహ్యమతీంద్రియమ్

వేత్తి యత్ర న చై వాయం స్థిత శ్చలతి తత్త్వతః॥

¹ యిటని ఆత్మ అతీంద్రియమై తన బుద్ధిచాతను యెరుగదగినటువంటి ఘన
మైన సుఖమును యేయోగమందు ² యెరుగును; ³ యేయోగమందుండి యీపురుషుడు
తత్త్వమార్గమందు చలించడు.

1 A యిటనేడి ఆ జితేంద్రియమయిన బుద్ధి B యిటని అతీంద్రియమైన బుద్ధి
C యిటనేడి అతీంద్రియమైనబుద్ధి E యిటనేటి అతీంద్రియమైన తనబుద్ధి F యిటనేడి
అతీంద్రియమై తనబుద్ధి G యింద్రియాల నతిక్రమించి తనబుద్ధి 2 E యెరుగునో;
3 E ఆయోగమందుండి

22

యం లబ్ధ్వా చాపరం లాభం మన్యతే నాధికం తతః

యస్మిన్ స్థితో న దుఃఖేన గురుణాపి విచాల్యతే॥

యే యోగం బొంది ¹ అంతకంటె ² అన్యమైన లాభమును అధికముగా ³ దల
చెడి ⁴ యోగమందుండే ఘనమైన దుఃఖం ⁵ వచ్చినా చలించడు.

1 C అంతకంటేను 2 E అన్యలాభమున్ను 3 A దలచడు. E తలపడు.
4 A యేయోగమందుండి E యేయోగివరుడు 5 BC వచ్చినాను

23

తం విద్యా ద్దుఃఖసంయోగవియోగం యోగసంజ్ఞితమ్

స నిశ్చయేన యోక్తవ్యో యోగోఽనిర్విణ్ణచేతసా॥

దుఃఖసంయోగమును ¹ వకమరి పొందనటువంటి ² యోగము ³ యోగశబ్దానకు
⁴ అర్థం. ⁵ నిశ్చయించి తంతోడను ⁶ ఆ యోగం ⁷ సాధించదగినది.

1 AG వొకమరిన్ని B వొకపరిన్ని E వొకమరిన్ని F వొకమాటు 2 A యోగజ్ఞానముకు B యోగజ్ఞానము E ఆయోగమును G లోలేదు. 3 A లో-యోగశబ్దానకులేదు. E యోగశబ్దార్థంకలిగింది కాని తెలిసేది నిశ్చ-4. CEG లలో-అర్థంలేదు. 5 A నిశ్చితముతోడను B నిశ్చయచిత్తంచాతను G నిశ్చయించిన చిత్తముతోడనున్ను 6 ABCEFG మరువని తలపుతోడను ఆ యోగం 7 G సాధింపబడేది.

24

సంకల్పప్రభవాన్కామాం స్త్యక్త్వా సర్వా నశేషతః
మనసై వేంద్రియగ్రామం వినియమ్య సమంతతః॥

1 అటుగనుక 2 యింద్రియసంబంధము సంకల్పమువలన 3 బుట్టినటువంటి 4 సమస్త 5 కోరికలున్నూ 6 విడిచి, యింద్రియ 7 సమూహము 8 అన్నిదిక్కులకున్నూ పారకుండాను 9 మనస్సుచాతను నియమించి.

1 ABCEF లలో-అటుగనుకలేదు. 2 ABEF యింద్రియసంబంధసంకల్పము 3 E బుట్టిన సమస్త 4 ABCEF సమస్తమైన 5 E కోరికలను లెస్సగాను 6 E విడిచినవాడై F లోలేదు. 7 ABCEF సమూహమును 8 ACEF మనస్సుచాత నే అన్ని 9 ACEF లలో-మనస్సుచాతనులేదు. B మనస్సుచాత

25

శనైః శనై రుపరమే ద్భుద్ధ్యా ధృతి గృహీతయా
ఆత్మసంస్తం మనః కృత్వా న కించిదపి చింతయేత్॥

1 మెల్లమెల్లనే దైర్యంచాతను, వశంచేసుకోబడిన బుద్ధిచాతను, 2 మనస్సు చాతను ఆత్మందే నిబకడ చేసి, మరి 3 కించిత్తున్నూ చింతింప 4 వలదు.

1 CF మెల్లనె మెల్లనె 2 ACF మనస్సును ఆత్మందే B మనస్సు ఆత్మందే E ఉపరమించేది, మనస్సును ఆత్మందే 3 A కించిత్తున్నూ B కించిత్తైనను E కించిత్తు G యించుకంతాను 4 BC వల్ల, E వద్దు.

26

యతో యతో నిశ్చరతి మనశ్చంచల మస్థిరమ్
తత స్తతో నియమ్యైత దాత్మన్యేవ వశం నయేత్॥

చంచల¹స్వభావం గనక ఆస్థిరమైన మనస్సు ²యే యే విషయాలందున్ను
³బారక ⁴విశ్చయ మౌను. ⁵అలాగున ఆత్మందే ⁶ఆత్మను వశం ⁷చేసుకునేది.

1 E స్వభావంగలిగిన 2 A యే విషయాలందున్ను B యే యే విషయాలందూ
CFG యే యే విషయాలందు E యేలాగున విషయాలందు 3 B బారక
4 ABCCFG నిశ్చల మవును, 5 C అటుగనక 6 ABCFG లలో_ఆత్మను_లేదు.
E నియమించి 7 ACFG చేసుకొనేది. B శేసుకొని,

27

ప్రశాంతమననం హ్యేనం యోగినం సుఖ ముత్తమమ్
ఉపైతి శాంతరజసం బ్రహ్మభూత మకల్మషమ్॥

¹యారీతి ²రజోగుణము ³నణచి ⁴తన స్వరూపాననే వుండినటువంటి
బ్రహ్మభూతుడై. ప్రశాంతచిత్తుడై. కల్మషరహితుడైన ⁵యీ యోగిని ⁶ఆత్మానుభవ
రూపమైన ⁷అపరిమితసుఖమును బొందును.

1 ACE యారీతిని 2 B రజోగుణమున్ను 3 B లో_నణచి_లేదు. C నడచి
4 B వుచితస్వరూపాననే 5 B యోగి C యోగిన్ని F యీయోగిన్ని 6 E ఉత్తమ
మైన 7 ABCF వుత్తమసుఖమును పొందును. E ఆత్మానుభవరూప సుఖమును
పొందును.

28

వివం యుంజన్ సదాత్మానం యోగీ విగతకల్మషః
సుఖేన బ్రహ్మసంస్పర్శ మత్యంత సుఖ మశ్నుతే॥

యీ చెప్పిన ప్రకారానను ¹ఆత్మానుభవముతో ²నుండిన యోగి, ఆ యాత్మాను
భవంవలననే ³పూర్వకర్మంకల్మషాలల్లాను బాళి బ్రహ్మానుభవరూపమైన అపరిమిత
సుఖమును బొందును.

1 A ఆత్మానుభవం F ఆత్మానుభవంతో 2 A బొందిన F వుండిన 3 ABCF
పూర్వపుకల్మషాలల్లా పాళి G పూర్వకర్మాలనెల్లా బాళి

E పూర్తిపాఠం_యీచెప్పినప్రకారానను యెల్లప్పుడున్ను ఆత్మానుభవమును
చేస్తున్న యోగి, పూర్వకల్మషాల నెల్లా బాసినవాడై, బ్రహ్మానుభవరూపమైన,
అపరిమితమైన సుఖమును ప్రయాసం లేక సుఖాననే పొందును.

29

సర్వభూతస్థ మాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని
ఈక్షతే యోగయుక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః॥

¹ అతరువాతను ² సర్వభూతాలం దుండెడి ³ అత్మనున్నా ⁴ తన మనస్సం దున్నా యోగయుక్తాత్మడై ⁵ సర్వత్ర ⁶ పక్కరీతిగాను సమదర్శనుడై ⁷ చూచును.

1 C ఆతర్వాతనే E లో-అతరువాతను-లేదు. F ఆతరువాత 2 A సర్వ భూతాలయందున్న BCEFG సర్వభూతాలయందు వుండే 3 A లోలేదు. CEF అత్మనున్న సర్వభూతాలనున్న 4 AB EF తనమనస్సందు C తను మనస్సుయందు 5 E అంతట 6 ABCF వొక్క రీతివారిగాను E వొక్కరీతివారినిగాను 7 ABCEFG చూచును. యిది వొక దశ.

30

యో మాం పశ్యతి సర్వత్ర సర్వం చ మయి పశ్యతి
తస్యాహం న ప్రణశ్యామి స చ మే న ప్రణశ్యతి॥

¹ ఆ తరువాతను సర్వేశ్వరుడనైన నన్ను సర్వత్ర ² వుండినవానిగానున్ను. ³ నాయందు ⁴ వున్నదిగానున్ను. ⁵ యెవ్వడు చూచును, ⁶ వానికి జెడనివాడు నాకు జెడడు. యిటనగా యేమనుట ⁷ అంటేను: ⁸ యిట్లని ధ్యానపరునికి అవశ్యమున్ను ⁹ ప్రసన్ను మౌదును.

1 G ఆతర్వాతను CEF యీతరువాతను 2 E వుండినవాణ్ణిగాను, G వుండే వానిగానున్ను, 3 A లో-నాయందువున్నదిగానున్ను-అన్న భాగం లేదు. BG సర్వ మున్ను నాయందు E యెవ్వడు చూచును సర్వమున్ను నాయందు 4 G వుండేవాని గానున్నును 5 G యెవ్వ డెవ్వడు 6 A వానిని నే చెడజూడను. వాడున్ను BE వానికి నేను చడను. వాడు CFG వానికి నే జడను. వాడు 7 G అంటివా? 8 AE యారీతిని BCFG యారీతి 9 AB EF నేను ప్రసన్ను మౌదు ననుట. G నేను ప్రసన్నుడ నాదు నంట.

31

సర్వభూతస్థితం యో మాం భజత్యేకత్వ మాస్థితః
సర్వథా వర్తమానోఽపి న యోగీ మయి వర్తతే॥

ఆ తరువాతను సర్వభూతాలందున్నా వుండెడి నన్ను వక్కనినే దృఢము గాను అశ్రయించి ¹యెవ్వడు ²భజించును, వాడు సర్వథా వుండినాను అటువంటి యోగి నాయందే తలపుగలవాడై ³తలస్తుండును.

¹ C లో లేదు. ² AF భజించును, ³ AF తెలుస్తూ వుండును. BC తెలుస్తూ వుండును. యిది మూడో దశ.

G పూర్తిపాఠం—ఆతర్వాతను సర్వభూతాలయందున్నా వుండెడి నన్నును వొక్కనినే దృఢముగా నాశ్రయించి యెల్లప్పుడు స్మరిస్తు న్నుండును. యిది మూడో దశ.

E లో ఈశ్లోకానికి తాత్పర్యం లేదు. 82వ శ్లోకతాత్పర్యం ఇక్కడ వ్రాసి నాడు.

32

అత్యైవమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి యోఽర్జున
సుఖం వా యది వా దుఃఖం స యోగీ పరమోమతః॥

P ప్రతిలో ఈశ్లోకానికి తాత్పర్యం లేదు.

A పూర్తిపాఠం—¹సమస్త భూతాలయందున్నా సుఖమేకాని దుఃఖమేకాని తనవలెనే²కా అని సరిగా జూచును ³వోయి అర్జునుండా! ⁴అతడు పరమయోగి అంటేను.

¹ E ఆతరవాతను సమస్తభూతాలయందున్నా ² C కా సరిగా జూచును. E కద్దని సరిగా చూచును ³ E వోయి అర్జునా! ⁴ CE అతడు

33

అర్జున ఉవాచ

యోఽయం యోగస్త్యయా ప్రోక్తః సామ్యేన మధుసూదన
వితస్యాహం న పశ్యామి చంచలత్వాత్స్థితిం స్థిరామ్॥

౨

¹ వో మధుసూదనుడా! ² యీసమస్తాత్మలున్నా జ్ఞానస్వరూపులు గనుక ³ సరి అనే సమదర్శనరూపమయిన ⁴ యే యోగం చెప్పితివి ⁵ యిందున మనస్సు చంచలము గనుక స్థిరమైన నిలుకడ గానను.

౨ BCF అర్జునుని వాక్యం E అర్జున వాక్యం

1 AE వోయి మధుసూదనా! DC వోయి మధుసూదన! 2 E యీ సమస్తమైన ఆత్మలున్న 3 AE సరి యని B సరి అయిన F సరి అని 4 A యేయోగమును BC యాయోగము E యోగమును 5 ABCF యందుకు E అందు

34

చంచలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్ధృఢమ్
తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్॥

1 వో కృష్ణ! చంచలమౌటబట్టుండి బలవంతమైన మనస్సు 2 చంచలం గనుక యాయాత్మను మిక్కిలిన్ని 3 మదించి అన్యత్రాన క్తుని జేసును. యీ మనస్సు నిగ్రహించే 4 మనెడిది గాలి మూటగట్టినట్టే దుష్కర 5 మైనది అంటేను.

1 A వో కృష్ణ! B వోయి కృష్ణ! CEG వోయి కృష్ణమూ! 2 ABCFE లలో చంచలంగనుక లేదు. 3 E మదింప G మదింపజేసి 4 DE మనేది 5 G మవును.

35

శ్రీ భగవానువాచ

అసంశయం మహాబాహో మనో దుర్నిగ్రహం చలమ్
అభ్యాసేన తు కౌంతేయ వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే॥

౨

1 వో యర్జునుడా! మనస్సు చంచలమనిన్నీ 2 అంటివి, అందుకు సంశయం లేదు, తన 3 ఆత్మయందు అభ్యాసంచాతను 4 మనస్సు పట్టవచ్చును.

౨ B శ్రీకృష్ణ వాక్యం CEF కృష్ణుడు ఆనతిస్తున్నాడు G కృష్ణమ్మ ఆనతిస్తున్నాడు

1 ACG వోయి అర్జునుండా! B లో లేదు. E వోయి అర్జునా! 2 A నిగ్రహించరాని దనిన్ని యీలాగున అంటివి BCEFG నిగ్రహించరా దనిన్ని అంటివే 3 A ఆత్మ దగిలి C ఆత్మందలి E ఆత్మయందలి F అందలి 4 ABCF లోకమందలి వైరాగ్యంచాతను మనస్సు

36

అసంయతాత్మనా యోగో దుష్ప్రాప్త ఇతి మే మతిః
వశ్యాత్మనా తు యతతా శక్యోఽవాప్తు ముపాయతః॥

¹ యారీతి ² మనస్సు ³ పట్టలేనిచాతను యోగం ⁴ బొందరా దనేటిది ⁵ నా
మనస్సున ⁶ గడ్డు. యందుకు వుపాయం యేది? అంటేను తలపు నామీద బెట్టి కర్మా
నుష్ఠానం చేసినందువల్లను ⁷ వశమైన మనస్సుగలవాడై ప్రయత్నం ⁸ చేశేడి ⁹ వారి
చాతను యీ యుపాయం వలనను ¹⁰ మనస్సు ¹¹ నిలుప శక్యమౌ నంటేను.

¹ AE యారీతిని ² C మనస్సుగలవాడై ³ ACEF పట్టలేనివారిచాతను B
పట్టలేనివారిచేత ⁴ AE పట్టరాదు అనేడిది B బొందరా దని CF బొందరా దనేడిది
⁵ B మనస్సు ⁶ E కడ్డు. ⁷ B లో-వశమైన-లేదు. ⁸ E చేశేటి ⁹ AE వారి
చాతను ¹⁰ B నామనస్సు ¹¹ ACEF నిలుపశక్యము అంటేను. G నిలుపవచ్చును
అంటేను.

37

అర్జున ఉవాచ

అయతిః శ్రద్ధయోపేతో యోగాచ్చలితమానసః
ఆప్రాప్య యోగసంసిద్ధిం కాం గతిం కృష్ణ గచ్ఛతి॥

9

¹ వో కృష్ణస్వామి! శ్రద్ధతో ² గూడినీ మనస్సు నియమించలేక యోగం
వలన చలితమానసుడై ³ యోగసంసిద్ధి ⁴ బొందును.

9 BE అర్జున వాక్యం CF అర్జునుని వాక్యం

¹ A వోయి కృష్ణమ్మ! BCF వోయి కృష్ణ! E వోయి కృష్ణా! ² AC గూడి
వుండిన్ని F గూడుండిన్ని ³ BC యోగసిద్ధి ⁴ ABCDEF బొందక యోగతి పొందును?

38

కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్ట శ్చిన్నాభ్రమివ నశ్యతి
అప్రతిష్ఠో మహాబాహూ విమూఢో బ్రహ్మణః పథి॥

స్వర్గాది ¹ ఫలాదులు ² కోరక వుండుటవలనను ³ అందలి ఫలమున్నూ ⁴ పో
మొత్తుదురు. యోగం వలననున్నా మనస్సు చలింపక బ్రహ్మజ్ఞాన మార్గంవలనను

మూడు, ⁵ యారెంటివలనను వుభయభ్రష్టుడై, మేఘశకలము నాశం బొందినట్లే
⁶ యెందు బొందక గూడక ⁷ పోవును యేమి ⁸ మహాత్మా?

1 A ఫలాల B ఫలాలను C భోగాదులు 2 E విడనాడుటవల్ల 3 AEF
 అందుల ఫలమున్ను 4 A పోగొట్టుకొని BCE పోమొత్తుకొని 5 A యారెంటి
 వల్లను B యారెంటివల్లనున్న CF యారెంటివల్లను E రెంటివల్లా 6 A యెందున
 గూడక BCFE యెందు గూడక 7 A చెడిపోవునో C పోవు E నాశం బొంది
 పోవునో 8 ABCE మహాత్మా?

39

ఏతన్నే సంశయం కృష్ణ ఛేత్తు మర్తస్యశేషతః
 త్వదన్యః సంశయస్యాస్య చ్ఛేత్తా న హ్యుపపద్యతే॥

నాయొక్క యాసంశయమును ¹ యిండుకంతాను ² తప్పకుండాను ³ ఛేదించ
 దగుదువు. ⁴ వో కృష్ణస్వామి: సర్వజ్ఞుడవైన నీకంటేను యీ సంశయం ⁵ మాన్నే
 వాడు ⁶ మరిలేడు అంటేను.

1 AE యిండుకంత 2 ACEF చిక్కకుండాను 3 B ఛేదించ దగుదువు.
 4 A వో కృష్ణ! B వో కృష్ణ! CE వోయి కృష్ణ! F శ్రీలవోకృష్ణ! 5 A మాన్నేడి
 వాడు B మాన్నేవారు CEF మాన్నేవాడు 6 AF మరి లేడుగాదా అంటేను. BC
 మరి లేడుగాదా అంటేను. E మరి లేడుగాదా అంటేను.

40

శ్రీ భగవానువాచ

పార్థ నైవేహ నాముత్ర వినాశస్తస్య విద్యతే
 న హి కల్యాణకృత్కృచ్చి ద్దుర్గతిం తాత గచ్ఛతి॥

౨

¹ వో యద్దనుడా, యిటువంటి యోగమును యుపక్రమించి చలించినవానికి
 యిహమందున్నూ, పరమందున్నూ ఫలప్రాప్తి లే దనెడి ² వినాశం లేదు. ³ కర్మ
 రూపమైన ⁴ యోగమును జేశేవాడు వో తండ్రి: వక్కడున్ను దుర్గతి బొందడు.

౨ B శ్రీకృష్ణవాక్యం CFG కృష్ణవాక్యం

1 ABCG వోయి అర్జునుడా! 2 B నాశం దా లేదు. C సంశయం లేదు.
3 ABCF కల్యాణరూపమైన 4 AC యోగము చేశినవాడు F యే యోగం
శేశేవాడు

E పూర్తి పాతం—కృష్ణవాక్యం:-వోయి అర్జునా! యిటువంటి యోగమును
ఉపక్రమించి చరించునట్టివానికిన్ని ఫల[ప్రసక్తి]లేక నడచినా నాశము లేదు.
కల్యాణరూపమైన యోగము చేశినవాడు ఒకడున్న వా డుట్టె దుర్గతి పొందడు.

41

ప్రాప్య పుణ్యకృతాం లోకా నుషిత్యా శాశ్వతీస్సమాః
శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగభ్రష్టో ఒభిజాయతే॥

మరి వా డేమోను అంటివా? ¹ యోభోగాలవలన వేడుకపడి ² యోగంవలన
జెలించును; అటువంటి ధోగాలు అనుభవించదగిన ³ పుణ్యంచేతేవార్ల లోకాల బొంది.
⁴ అనేకవేలేండ్లు నుండి, అక్కడను యిష్టభోగాలనుభవిస్తున్న. ⁵ యోగభ్రష్ట,
పవిత్రులైన, సంపదగలిగి, ⁶ మరీన్ని యోగం సాధించ ⁷ నర్హుడైన(లైన)వా రందు
⁸ జన్మించును.

1 AF యోభోగాలందు వేడుక 2 యోభోగాలవల్ల వేడుక 3 భోగాలందు
వేడుక 4 ACF యోగంవల్ల చలించేను G చలించే గనక 5 ABCF పుణ్యముచేసిన
వార్ల 6 A అనేకవేలేండ్లు వుండి B అనేకవేలేండ్లు CF అనేకవేలేండ్లుండి 5 A
ఆ యోగభ్రష్ట, పవిత్రుడై, B ఆ యోగభ్రష్ట, పవిత్రమైన, F ఆ యోగభ్రష్ట,
పవిత్రులై, 6 F లో-మరీన్ని-లేదు. 7 ABCF నర్హులైన వారియందు 8 C జన్మించును.

E పూర్తి పాతం—మరి వాడు ఏ మవు నంటివా? యోభోగాలందు వేడుకబడి
యోగమువల్ల చలించేను, అటువంటి భోగాల ననుభవించదగిన పుణ్యముచేసిన వార్ల
యొక్క లోకాలను బొంది, అనేకవేలయేండ్లు అక్కడను యిష్టభోగాలు అనుభ
విస్తూవుండి, ఆ యోగభ్రష్టుడు పవిత్రులైన సంపదగలవారియొక్క యింటను
జన్మించును.

42

అథవా యోగినామేవ కులే భవతి ధీమతామ్
వీతద్ధి దుర్లభతరం లోకే జన్మ యదీదృశమ్॥

పరిపక్వ¹యోగభ్రష్టః అయితేను² మహాత్ములై, ³బుద్ధిమంతులై, తామే
పుపదేశంప ⁴నోపిన ⁵యోగీశ్వరుల కలమందు జన్మించును. యిటువంటి యోగి
కులమందు జన్మించెడి ⁶జన్మం ⁷యేమి గల్గు, ⁸యిది ⁹మహాదుర్లభతరము.

1 E యోగభ్రష్టఃతేను 2 E లో-మహాత్ములై-లేదు. 3 C బుద్ధిమంతులై
4 A నొప్పిన 5 A యోగిశలమునందు E యోగీశ్వరులయొక్క కలమందు 6 F
జన్మ 7 A యేది గలదు. BCFG యేది గల్గు, E యేది కద్దో, 8 A అదే B అది
F ఇదే 9 E మహాదుర్లభం.

43

తత్ర తం బుద్ధిసంయోగం లభతే పార్వదేహికమ్
యతతే చ తతో భూయః సంసిద్ధౌ కురునందన॥

ఆయోగిజన్మమందు పూర్వదేహసంబంధమైన యోగబుద్ధిసంయోగం లభిం
చును. వో యర్జునుడా! ¹తిరుగబడి ²యోగసంసిద్ధి పరియంతమున్ను యత్నం
చేసును.

1 F తిరుగ G తిరుగాను 2 ABCF యోగసిద్ధిపర్యంతమున్ను G యోగసిద్ధి
ఆయన పర్యంతమున్ను

E పూర్తిపాఠం—ఆయోగిజన్మమందు పూర్వదేహసంబంధమైన ఆయోగమును
బుద్ధిసంయోగముగాను బొందును. ఓయి అర్జునా! తిరుగాను యోగసిద్ధియందు
యత్నం చేసును.

44

పూర్వాభ్యాసేన తేనైవ హ్రీయతే హ్యవశోఽపి సః
జిజ్ఞాసురపి యోగస్య శబ్దబ్రహ్మత్వివర్తతే॥

పూర్వమందు ¹చెప్పబడినయొక్క అభ్యాసంచాతనే ²అవశుడైనాను ³యోగ
మార్గానకే ⁴తెలియబడును. ⁵యీరీతి ⁶పరిపక్వయోగి గాక, జిజ్ఞాసుడైన ⁷వాడు
గనుక యోగంవలన చలితమానసుడైనాను, ⁸శబ్దబ్రహ్మము నతిక్రమించును. యిట
నగా ⁹యేమనుటంటేను? ¹⁰దేవమనుష్యశబ్దాలచాతనే పలుకబడని ¹¹అత్మ
స్వరూపము ¹²బొందు ¹³ననుట.

1 ABE జేశిన యీ అభ్యాసము CF జేశిన ఆ అభ్యాసం 2 B అవశు డాను.
3 E వాడు యోగమార్గానకే 4 ABF తివియబడును. E తియ్యబడును. 5 AF అలా

యారీతి_లేదు. 6 BCF యీపరిపక్వయోగి గాక F యోగి గాక 7 E వాడున్న
యీయోగం వల్ల 8 ABF క్రమానను శబ్దబ్రహ్మమును C క్రమానకు శబ్దబ్రహ్మమును
E క్రమాన శబ్దబ్రహ్మన G క్రమానను శబ్దబ్రహ్మమంటే 9 AB యేటిది అంటేను?
C యేంది అంటేను? F యేటి దంటేను? G యే దంటివా? 10 ABCEF దేవనును
స్వాదిశబ్దాలచాత 11 F జన్మం బొందును. తాత్పర్యం చూ 8. 12 ABCE బొందును.
13 AECEF అలో_ననుట_లేదు.

45

ప్రయత్నాద్యతమానస్తు యోగీ సంశుద్ధ కిల్బిషః
అనేకజన్మసంసిద్ధ స్తతో యాతి పరాంగతిమ్॥

P ప్రతిలో_పై శ్లోకం ఉంది. తాత్పర్యం లేదు.

A పాఠం—¹ యోగిమహాత్మ్యము యిటువంటిది గనుక ప్రయత్నమువల్ని
యత్నము చేశేది. ² యోగి యైతేను అనేకజన్మాద్వితాలైన ³ పుణ్యాలవాతను ⁴ పాపా
లల్లా కడుక్కొన్నవాడై ⁵ అందువల్ని పరమగతి బొందును.

1 C యోగమహాత్మ్యం 2 F లో_యోగియైతేను_ లేదు. 3 F లో_పుణ్యాల
చాతను_ లేదు. 4 C పాపాలల్లాను E కడుక్కొన్న పాపాలు గలవాడై అందు
G పాపాల నెల్లాను 5 BCEF అందువల్ల

46

తపస్విభ్యోఽధికో యోగీ జ్ఞానిభ్యోఽపి మతోఽధికః
కర్మిభ్యశ్చాధికో యోగీ తస్మాద్ద్యోగీ భవార్జున॥

¹ యిటువంటి ఆత్మజ్ఞానం గలవాడు తపస్సు(స్వ)ల²కంటేను ³ అధికుడు.
⁴ న న్నెరిగిన ⁵ సుజ్ఞానులకంటె ⁶ యోగి అధికుడు. కేవల ⁷ కర్మజ్ఞులకంటె యోగి
అధికుడు. ⁸ అదిగారణానబట్టుండి ⁹ నీవున్నా యోగివి గమ్ము.

1 ACEF యిటువలె G అటువలె 2 CF కంటే 3 A అధికుడున్న 4 AE
న న్నెరుంగని BF న న్నెరుగని 5 ABCEF శుష్కజ్ఞానుల కంటేను 6 E అధికుడు
బోను. 7 ABCF కర్మయోగులకంటేను యోగి అధికుడు. E కర్మయోగులకంటేను
తాయెంగు యీయోగి అధికుడు. 8 E అటుగనుక 9 A నీవు E వోయి ఆరునా!
నీవున్న

47

యోగినామపి సర్వేషాం మధ్యతేనాంతరాత్మనా
శ్రద్ధావాన్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మతః॥

¹ అనేకవిధాలయిన ² యోగీంద్రులలోనున్నా మను డెవ్వ డంకేను? ³ నా
యందే తలపు పెట్టుటచాతను ⁴ భక్తిగలవాడై ⁵ యెప్పుడున్న ⁶ నన్ను ⁷ భజియిం
చును; ⁸ వాడు నాకు సర్వవిధ ⁹ యోగీశ్వరులలోను ¹⁰ శ్రేష్ఠుడు; ¹¹ సమర్థుడైన
వాడు; అని ¹² చెప్పి.

1 ACF అనేకవిధాల 2 ABCF యోగీంద్రులను E యోగీంద్రులలోపలను
3 ACEF నాయందు B నాయందున 4 F భక్తియోగం గలవాడు 5 ABCF
యెప్పుడు E యెప్పుడున్న 6 BCE అలో-నన్ను-లేదు. 7 ABF భజించును; 8 F లో-
వాడు-లేదు. 9 A యోగీశ్వరులలోనున్న BCF యోగీశ్వరులలో E యోగీశ్వరుల
కంచేను 10 ABCF శ్రేష్ఠుడై E శ్రేష్ఠమైనవా డని 11 ABC సమర్థుడైనవాడు
అని F సమర్థుడై, తాత్పర్యం పూర్తి. 12 ABE చెప్పెను.

ఇతి శ్రీమత్తాపక అన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెద్దతిరుమలయ్యంగారు
భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించినది అభ్యాసయోగ మన్నది ఆరో అధ్యాయము.

A ఆరో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

B హరిః వోం తత్సదితి అభ్యాసయోగోనామ షష్ఠః(షు)మోఽధ్యాయః.

C ఆరో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

E ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రికాయాం సంహితాయాం వైయా
సిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదే సన్న్యాసయోగోనామ షష్ఠోఽధ్యాయః.

పరబ్రహ్మస్వరూపమైన వ్యాసులచేతను లక్షగ్రంథముగా రచియింపబడిన
వేదస్వరూపమైన భారతమందు భీష్మపర్వమునందు ఉపనిషత్స్వరూపమైన భగవ
ద్గీతలు పరబ్రహ్మవిద్యలోపలి యోగశాస్త్రమందు కృష్ణార్జున సంవాద మనే సన్న్యాస
యోగము ఆగో అధ్యాయము.

* యోగాభ్యాస విధి శోధ్యగీ చతుర్థో యోగ సాధనమ్

యోగ సిద్ధి స్య(సిద్ధిస్స్య)యోగ స్య పారమ్యం షష్ఠక చ్యతే.

శ్రీకృష్ణపదారవిండమకరందరసానుభవైషణ్యం వెంకటపతియోగి నవాసినది.

* శ్రీయామునాచార్యుల గీతారసంగ్రహంలోని పదో శ్లోక మిది.

F ఆరో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G యిది ఆరో అధ్యాయమైన ఆఖ్యాయమోగం సంపూర్ణం.

ఏడో అధ్యాయం

పరమహంసవిజ్ఞానయోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

మయ్యాసక్తమనాః పార్థ యోగం యుంజన్మదాశ్రయః
అసంశయం సమగ్రం మాం యథా జ్ఞాన్యసి తచ్ఛృణు॥

౧

¹వో యద్దునుడా! నాయందు తగిలిన చిత్తం గలవాడవై, నన్ను సంతతమున్నూ ఆశ్రయించినవాడవై, ²నాతోడి యోగం సాధిస్తున్నవాడవై, సమగ్రమొనటగానున్న ³నన్నును యథావత్తుగాను సంశయం లేక యే జ్ఞానముచాతను ⁴యెరిగేవు ⁵ఆయొక్క జ్ఞానమును చెప్పేను. ⁶పరచిత్తం పెట్టక వినుము.

౧ BFG మరిన్ని కృష్ణవాక్యం C మరిన్ని క్రిష్ణవాక్యం E మరిన్ని శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 BCF వోయి అర్జునుడా! E వోయి అర్జునా! 2 A నాతోడను 3 A లోనన్నను_లేను. BE నన్ను 4 B యెరిగెదవు 5 ABCEF ఆ జ్ఞానము చెప్పేను 6 ABCEF పరావలేక వినుము.

2

జ్ఞానం తేఽహం సవిజ్ఞానమిదం వక్ష్యామ్యశేషతః
యద్ధాత్వా నేహ భూయోఽన్యత్ జ్ఞాతవ్య మవశిష్యతే॥

నాయందు ¹జ్ఞానమును ²ఆత్మదగిలి విజ్ఞానసహితంగాను నీకు సమస్తమున్నూ చెప్పేను. ³యే జ్ఞానము యెరిగితేను నావిమిత్వమై ⁴యెరుగదగినది యితరము లేదు,

1 A నీ జ్ఞానమును CF విజ్ఞానమున్న E జ్ఞానం 2 A ఆత్మయందలి విజ్ఞాన BF ఆత్మందలి విజ్ఞాన E ఆత్మయందు విజ్ఞాన 3 E యీజ్ఞానము A 4 మరి యెరుగదగింది BCF మరి యరుగదగింది E మరి యెరుగతగింది

3

మనుష్యాణాం సహస్రేషు కశ్చిద్యతతి సిద్ధయే
యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చిన్మాం వేత్తి తత్త్వతః॥

¹ శాస్త్రయోగ్యులలోను ² వకానొకడు ఆత్మజ్ఞానసిద్ధికొరకు యత్నం చేసును.
³ ఆటవలె యత్నంచేసి ఆత్మసిద్ధిగలవా ర్ల నేకపేలలోను వకానొకడు ⁴ నన్ను యథా
ర్థముగా నెరుగును.

1 ACEF శాస్త్రయోగ్యులయిన 2 ABE అనేక వేలమనుష్యులలోను వాకా
CF అనేక వేల మనుష్యులలోను వాకా 3 AF ఆయత్నము చేశే BCE ఆయత్నం
శేసి 4 AC నన్నును

4

భూమిరాపోఽనలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ
అహంకార ఇతీయం మే భిన్నాప్రకృతిరష్టధా॥

¹ భూమిన్నీ, పుదకమూన్ను, ² అగ్నిన్నీ, వాయువున్నూ, ఆకాశమున్నూ.
³ మనస్సున్ను, బుద్ధిన్నీ, అహంకారమున్ను ⁴ అనెడి ⁵ అష్టభేదాలుగలిగిన సమస్తా
నకున్నూ కారణమైన ⁶ ప్రకృతిని నావళమైన ⁷ దానిగా నెరుగుము.

1 ABEF భూమిన్ని, 2 ABCF అగ్నిన్ని E లో లేదు. 3 B లో లేదు.
4 AE అనేటి 5 A అష్టభేదాలంగలిగిన BEF అష్టభేదాలు గలిగి 6 D ప్రకృతి
7 A వానిగా

5

అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామే
జీవభూతాం మహాబాహూ యయేదం ధార్యతే జగత్॥

యది ¹ అపర[ప్ర]కృతిః ² యంతకంచేను అన్యమైన ³ మే ప్రకృతిచాతను
⁴ యా సర్వజగత్తులున్నూ ⁵ ధరింపబడును. అది నాసంబంధమైన ⁶ పర[ప్ర]కృతిగా
నెరుగుము.

1 ACEF అపరప్రకృతిః 2 ABCEF యంతకంచే 3 ABCEF జీవస్వరూప
మైన యేప్రకృతిచేత 4 ABCF యీసర్వజగత్తున్ను E యీసర్వమైన జగత్తున్ను
5 BEF ధరియింపబడును. 6 A పరప్రకృతిగా BF పరమప్రకృతిగా

6

ఏతద్ద్యోనిని భూతాని సర్వాబీత్యుపధారయ

అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్తథా॥

¹ యీ సర్వవిధానాన్ని ² జీతమైన ³ పరప్రకృతివలనను ⁴ అజితమైన ⁵ జీవుడనే ⁶ పరకృతిప్రకృతివలనను ⁷ బుద్ధి, గనుక ⁸ యీ ప్రకృతి ⁹ పురుషోత్కరమైన ¹⁰ సర్వజగత్తున్న జన్మలయాలకు కారణమైన ¹¹ వాడు.

1 ACEF యీ సర్వశరీరాల్నూ B యీ సర్వశరీరములకున్న 2 ABCEF జడమైన 3 AEG అపరప్రకృతివల్లను CF అపరప్రకృతివల్లను 4 A అజడ మవును BEF అజడమైన C లో అజితమైన జీవుడనే పరకృతి వలననులేదు. 5 B జీవుడు C లో లేదు. 6 ABE పరప్రకృతివలన C లో లేదు. F పరప్రకృతిని 7 F లో బుద్ధిగనుక లేదు. 8 ABCE ఈ ప్రకృతిని, జీవుడున్న కారణాలు గాగల వని నిశ్చయింపుము. ఆ జీవునికిన్ని, ఆ ప్రకృతికిన్ని నేనే కారణము, గనుక యీ ప్రకృతి F జీవుడున్న కారణాలు గాగలవని నిశ్చయింపుము. ఆ జీవునికిన్ని, నేనే కారణము, గనుక యీ ప్రకృతి G యీ ప్రకృతికిన్ని. జీవుడున్న కారణాలుగా గల వని నిశ్చయింపుము. ఆ జీవునికిన్ని, ఆ ప్రకృతికిన్ని నేనే కారణము, గనుక యీ ప్రకృతి 9 ABCEF పురుషాత్మకమైన 10 BCEF సర్వజగత్తున్న 11 ABCEF వాడను.

7

మత్తః పరతరం నాన్యత్క్రించి దస్తి ధనంజయ

మయి సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణా ఇవ॥

¹ వో యర్జునుడా! ² నాకంటె ³ శ్రేష్టమయిన వస్తువు ⁴ యిందుకంతా లేదు. ⁵ యీ చేతనాచేతనాత్మకమైన (సర్వప్రపంచమున్న నాకు శేషమై శరీరభావం బొంది నది గనుక పుడకాలందు చలి(చి) గణగజేశేవాడ నేనే, సూర్యచంద్రులయందు ప్రభయై వున్నవాడా నేనే, సర్వవేదాలందూన్న ప్రణవమైనవాడ నేనే, ఆకాశమందు శబ్దమూన్న నేనే) సూత్రమందు మణిగణాలు వున్నట్టే నాయందు నాయాధారాన నున్నది.

1 BC వోయి అర్జునుడా! E వోయి అర్జునా! F వోయి అర్జునుడ! 2 AB నాకన్న C నాకంటెను 3 శ్రేయస్సైన 4 ABE ఇంచుకంతాను లేదు. C యించు

కై నా లేదు. 5 A యీ చేతనాచేతనాత్మకమైన సర్వప్రపంచమున్ను సూత్రమందు మణిగణాలు వున్నట్టే నాయాధారమైనను వున్నవి. B యీ చేతనాచేతనాత్మకమైన సర్వప్రపంచమున్ను సూత్రమందు మణిగణా లున్నట్టు నాయందు నాయాధారాన వున్నవి. CFG యీ చేతనాచేతనాత్మకమైన సర్వప్రపంచమున్ను సూత్రమందు మణిగణా లున్నట్టే నాయందు నాయాధారాన వున్నవి. E యీ చేతనాచేతనాత్మకమైన సర్వప్రపంచమున్ను సూత్రమందు మణిగణాలున్నట్టే నాయందు నాయాధారమున వున్నది.

(†) గుర్తుల మధ్యగల తాత్పర్యం 8 వ శ్లోకం. ఇతరప్రతుల్లోలేదు.

8

రసోఽహమప్పు కౌంతేయ ప్రభాస్మి శశిసూర్యయోః
ప్రణవః సర్వవేదేషు శబ్దః ఖే పౌరుషం నృషు॥

P ప్రతిలో ఈశ్లోకతాత్పర్యం ఇక్కడ లేదు. 7 వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడివుంది, ఆ భాగ మిది.

సర్వప్రపంచమున్ను నాకు ¹శేషమై శరీరభావం బొందినది గనుక ²పుడకా లందు చలి(వి) గలుగజేకేవాడ నేనే. సూర్యచంద్రులయందు ప్రభయైవున్నవాడా నేనే. ³సర్వవేదాలందూన్ను ⁴ప్రణవమైనవాడ నేనే, ⁵ఆకాశమందు శబ్దమూన్ను నేనే*

1 ACEF శేషమై నాశరీరభావమును BG శేషమైన శరీరభావమును 2 A వో యర్జునుండా! పుడకమందు రసం నేను సూర్య BCF పుడకాలందు చవి గలుగజేసిన వాడా నేనే E ఉదయకాలమందు చలి (ఉదకాలందు చవి) కలుగజేసినవాడున్ను నేనే G పుడకాలందు చవి గలుగజేసినవాడను నేనే 3 B లో సర్వవేదాలందూన్ను లేదు. 4 A ప్రణవమైవుండేవాడను నేనే B లో లేదు. 5 ప్రణవమైనవాడా నేనే E ప్రణవమైయున్నవాడా నేనే 5 C లో ఆకాశమందు శబ్దమూన్ను నేనే అన్నభాగం లేదు. *A నరులయందు పరమపురుషమున్ను నేనే. BCEFG నరులందు పౌరుషమున్ను నేనే.

9

పుణ్యో గంధః పృథివ్యాం చ తేజశ్చాస్మి విభావసా
జీవనం సర్వభూతేషు తపశ్చాస్మి తపస్విషు॥

¹భూమియందు ²గంధం నేను. ³అగ్నియందు ⁴తేజస్సు నేను. సమస్త భూతాలందున్న ⁵జీవనం నేను. ⁶తపస్సు(స్వ)లందు ⁷తపస్సు నేను.

1 ABCEF భూమియందలి 2 ABEF పుణ్యగంధమున్న నేనే 3 పుణ్య గంధమున్నేనే 4 ABCEF అగ్నియందలి 4 ABE తేజస్సున్న నేనే CF తేజస్సున్నేనే 5 AEF జీవనమున్న నేనే B సమస్తమైన కారణమున్న నన్నని తెలియుము. బుద్ధిమంతులలోని బుద్ధిని నేను. తేజోవంతులలోని తేజస్సును నేను - ఇది 10 వ శ్లోక తాత్పర్యం. C జీవనం నేనే 6 ABCEFG అన్నిప్రతుల్లోను - తపస్సులందు - అనే వుంది. 7 AE తపస్సున్న నేనే. C తపస్సున్నేనే. F తపసు నేనే.

10

బీజం మాం సర్వభూతానాం విద్ధి పార్థ సనాతనమ్

బుద్ధిర్బుద్ధిమతామస్మి తేజస్తేజస్వినామహమ్॥

¹వో యర్జనుడా! ²సర్వభూతాలకూన్ను. ³సనాతనమైన ⁴కారణము నన్నుగా దెలియుము. బుద్ధిమంతుల⁵లోన ⁶బుద్ధి నేను. తేజోవంతుల⁷లోని ⁸తేజస్సు ⁹నేను.

1 B లో-వో యర్జనుడా-లేదు. EF వోయి అర్జునా! 2 B లో-సర్వభూతాల కూన్ను-లేదు. 3 B సమస్తమైన 4 B కారణమున్న నన్నని 5 ABCE లోని F లోను 6 A బుద్ధిన్ని నేనే. B బుద్ధిని నేను. C బుద్ధిన్నేను. EF బుద్ధి నేనే. 7 A లోను 8 B తేజస్సును G తేజసు 9 ACE నేనే.

11

బలం బలవతాం చాహం కామరాగవివర్జితమ్

ధర్మావిరుద్ధో భూతేషు కామోఽస్మి భరతర్షభ॥

బలవంతుల¹లోన ²బలం ³నేను. కామమున్నూ ⁴వర్జించి ధర్మానకు విరోధింపని సర్వభూతాలందలి ⁵కోరికను ⁶నేను.

1 ABCEF లోని 2 AB బలమున్ను 3 A నేనే. 4 A కోరికనున్న వర్జించి B కోరికానున్న వర్జించి C కోరికను వర్జించి EF కోరికాను వర్జించి 5 ABE కోరికాను C కోరిక F కోరికా 6 A నేనే.

12

యే చైవ సాత్త్వికా భావా రాజసాస్త్రామసాశ్చ యే
మత్ర ఏవేతి తాన్విద్ధి న త్వహం తేషు తే మయి॥

¹యేదై నాను సాత్త్వికరాజసతామసభావాలు గలవు అవి ²నేబుట్టింపగా ³బుట్టినవి అవి తెలియుము. ⁴వానియందు ⁵నేను తగులైనవాడ గాను. ⁶అవి నాదశయం దున్నవి.

1 A ఎ యై నాను B ఏ యై నా F ఏ యై నాను 2 A నేబుట్టింపగా G నావశమందున్నవిగా వానియందు నేను తగులైనవాడనుగాను. అవి తాత్పర్యం పూర్తి చేయబడింది. 3 A బుట్టినవిగా చెలియుము. 4 A వానియందు 5 E నే 6 ABF అవి నావశమం దున్నవి. CE అవి నావశమందు వున్నవి.

13

త్రిభిర్గుణమయైర్భావైరేభిః సర్వమిదం జగత్
మోహితం నాభిజానాతి మామేభ్యః పరమవ్యయమ్॥

¹గుణాలమాయా (గుణాలమయా)లైన యీ రాజసతామససాత్త్వికా లనే ²భావాలు మూటిచాతను మోహిత మయినటువంటి ³యానమస్తజగత్తున్నూ, నావల ననే పుట్టివుండినీ, గుణాలకంటె ⁴పరుడైన నన్ను ⁵యెరుగరు.

1 ABCEF గుణమయాలైన 2 A గుణాలమూటిచాతను B భావాలచాతను 3 ABE యీనమస్తపైన 4 A పరుడైన నన్ను BCEF పరుడనై అవ్యయుడనైన నన్ను 5 ACE యెరుగడు. B యెరుగడు.

14

దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా
మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే॥

¹దేవుడనైన నాచాతను నిర్మింపబడి ²గుణత్రయస్వరూపమయిన నామాయ యెవ్వరికినీ దాటరానిది. ³నన్ను యెవ్వరు శరణు ⁴జొత్తురు, వారు ⁵యామాయ దాటుదురు.

1 C లో-దేవుడనైన నాచాతను- లేదు. 2 CE నన్నును 3 AF చొత్తురు, B సొత్తురు, 4 ACEF యామాయను

15

స మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యంతే నరాధమాః
మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురంభావమాశ్రితాః॥

పాపకర్మలై న, ¹ మూఢులయిన నరాధములు ² మాయచాత ³ అపహరింప
బడిన జ్ఞానముగలవారై, ⁴ ఆసురభావంచాతను బొందినవారై నన్ను ⁵ గొలువరు.

1 CE అలో-మూఢులయి-లేరు. 2 ACEF మాయచాతను 3 G హరింపబడిన
4 ACF ఆసురభావము బొందిన BE ఆసురభావము బొందిన 5 A గొల్వరు.
C గొలవరు.

16

చతుర్విధా భజంతే మాం జనాః సుకృతినోఽర్జున
అర్తో జిజ్ఞాసు రర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ॥

¹ నన్ను గొలిచేవారు యెటువంటివా రంచేను? ² వో యర్జునుడా! ³ ఐశ్వ
ర్యం పోగొట్టుకొని ⁴ ఐశ్వర్యం తిరిగను రావలె ననే ⁵ ఆర్తుడున్నా; ప్రకృతికంటె
పేరై న ఆత్మస్వరూపము యెరుగ ⁶ నిశ్చయించిన ⁷ జిజ్ఞాసుడున్ను; దరిద్రుడై వుండి
ధనము గోరే అర్థార్థిన్నీ; నన్నే శరణు జొచ్చి ⁸ ఆత్మస్వరూపం యెరిగిన జ్ఞానిన్నీ
సుకృతులయిన యీనాలుగు విధాలయిన జనులున్నా నన్ను భజియింతురు.

1 CEFG అలో-నన్ను-లేదు. 2 E వోయి అర్జునా! F వో అర్జునుడా!
3 ACF ఆయిశ్వర్యము పోమొత్తుకుని B ఆయిశ్వర్యం బోమొత్తుక 4 A ఆ ఆయి
శ్వర్యము తిరుగా రావలె నని కోరిక[Xల] BC ఆ ఆయిశ్వర్యం తిరుగా రావలె ననే
EG తిరుగా రావలెనని కోరే 5 B కోరిక వంతులున్ను, 6 A నిశ్చయించిన
7 ABCEFG జిజ్ఞాసువున్ను, 8 AG నాకే శేషమైన ఆత్మ BEF నాకే శేషమైన
తన ఆత్మ C నాకే వశమైన తన ఆత్మ

17

తేషాం జ్ఞానీ నిత్యయుక్త ఏకభక్తిర్విశిష్యతే
ప్రియో హి జ్ఞానినోఽత్యర్థమహం స చ మమ ప్రియః॥

¹వారిలోపలను జ్ఞాని నిత్యమున్నూ ²నాతోగూడిన చిత్తం గలవాడై నా యందే భక్తిగలవాడు; ³అటుగనుక పునుడు, జ్ఞానికి ⁴మిక్కిలిన్నీ నేను ప్రియుడను. ⁵జ్ఞానీన్నీ నాకు ప్రియుడు.*

1 AE వారల లోపలను BCF వార్లలోపలను 2 A నాతోడం గూడిన BCEF నాతోడ గూడిన 3 ABCEFG లలో_అటు_లేదు. 4 A నే మిక్కిలిన్ని ప్రియుండను. BE మిక్కిలిన్ని నే ప్రియుడను. C మిక్కిలిన్ని బ్రియుడను. 5 ABCF ఆ జ్ఞానిన్ని E లో_జ్ఞానీన్నీ నాకు ప్రియుడు_లేదు. *A లో_నాకు యిద్దరు ప్రియం సమం_ అన్న భాగం అధికంగా వుంది.

18

ఉదారాః సర్వ ఏవైతే జ్ఞానీ త్వాత్మైవ మే మతమ్
అస్థితః స హి యుక్తాత్మా మామేవానుత్తమాం గతిమ్॥

¹యాచతుర్విధపుపాసకులున్నూ ²మహాపునులు, జ్ఞానియైతేను ³వాడు నా యాత్మనమానుడే, ⁴అదేమంటివా? ⁵జ్ఞాని⁶యైన అతడు నన్నే పుత్తమమయిన గతిగా నాశ్రయించి నాయందు యుక్తమైన చిత్తంగలవాడై వుండును.

1 AE యీ చతుర్విధోపాసకులున్ను CFG యీ చతుర్విధ పుపాసకులకున్ను 2 C మహాఫలములు 3 ABCEFG లలో_వాడు_లేదు. 4 ABCEF అదేమి అంటేను? G ఆ దేమంటివా? 5 ABCEF ఆ జ్ఞాని 6 ABCEFG లలో_యైన అతడు_లేదు.

19

బహూనాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే
వాసుదేవః సర్వమితి స మహాత్మా సుదుర్లభః॥

అనేకజన్మాల కడపటను జ్ఞానవానుడై నన్ను కేవించును. వాసుదేవుడే సర్వ విధ¹ బంధువుడు గనుక ²అమహాత్ముడైన జ్ఞాని ³దుర్లభుడు.

1 ACEF బంధువుం డని వుండు గనుక 2 B అమృహాత్ముడైన 3 G మిక్కిలిన్ని దుర్లభుడు.

20

కామై సైస్వైర్లృతజ్ఞానాః ప్రపద్యంతే_న్యదేవతాః
తం తం నియమమాస్థాయ ప్రకృత్యా నియతాస్స్వయా॥

¹ యీజ్ఞానిగాక అన్యులై తేను ² ప్రకృతిగుణందాత ³ నియమితులై. ⁴ ఆకోరి కెలచాతను అపహృతజ్ఞానులై. ⁵ అన్యదేవతలను ⁶ ఆ యదేవతలకు దగిన ⁷ నియమాల బొంది భజియింతురు.

1 ABEF యీజ్ఞానికంటె C జ్ఞానికంటెను 2 ACEF తమ ప్రకృతి గుణము చాత B తమ ప్రకృతి గుణంచాతను 3 ABEF నియతులై C నియతులైన 4 ABCEF ఆయా కోరికల 5 G లో- అన్యదేవతలను- లేదు. 6 A దేవతలకు B ఆ దేవతులను CF ఆ దేవతలకు 7 A నీమాల బొంది C నియమాలు బొంది E నియమాలను బొంది F నియమాలబొందే

21

యోయో యాం యాం తనుం భక్తః శ్రద్ధయార్పితు మిచ్ఛతి
తస్య తస్మాచలాం శ్రద్ధాం తామేవ విదధామ్యహమ్॥

యెవ్వడెవ్వడు ¹ యేయే దేవతారూపులయిన నాశరీరమును ² ఓడించును. ³ వానికి ⁴ ఆదేవతలమీదను నిశ్చలమైన భక్తిని దృఢంగా జేతును.

1 AC యేయే దేవతారూపమైన BF యే దేవతారూపమైన 2 F భజియించును. 3 C వారివారికి F వానివానికి 4 A నిశ్చలమైన యా దేవతమీదను భక్తి BCF నిశ్చలమైన ఆయాయి దేవతల మీదను భక్తిని

E పూర్తిపాఠం-యెవ్వడెవ్వడు యేయే దేవతారూపమైన నాశరీరమును భక్తితో కూడుకొని, విశ్వాసంచాత పూజించ ఇచ్చయించును, వానికి వానికి నిశ్చలమైన ఆయాదేవతలమీద భక్తిని నేనే దృఢముగా జేతును.

22

స తయా శ్రద్ధయా యుక్త స్తస్యారాధనమీహతే
లభతే చ తతః కామాన్ మయైవ విహితాన్తి తాన్॥

¹ అటువలెనే ² పురుషుడున్నా. అటువంటి ³ భక్తితోగూడినవాడై, ఆ ⁴ దేవతారాధన చేసును, ⁵ ఆ నాచాతను. ⁶ దేవతలలోనుండి ⁷ నాచాతను ⁸ యియ్యబడినటువంటి ⁹ హితవైన ¹⁰ కోరికల బొందును.

1 ABCEF అలో-అటువలెనే-లేదు. 2 A పురుషుడు, BE ఆ పురుషుడున్ను, 3 B భక్తితో గూడిన ఆ F భక్తితోడ గూడినవాడై 4 AF దేవతారాధనము

5 A ఆ వెనుక BCF ఆ వెనుకను E ఆ వెనుకను 6 A ఆ దేవతలతోడ నుండి B ఆ దేవతలతో నుండి CFG ఆ దేవతలతో నుండి E ఆ దేవతలతో నుండి 7 ABCF నా చాత E నా చాతనే 8 A యియ్యబడ్డటువంటి BF యాయబడినటువంటి E యియ్యబడిన 9 A హిత మైన E లో హితమైనది. 10 ABF కోరికల E కోరికలను

23

అంతవత్తు ఫలం తేషాం తద్భవత్యల్పమేధసామ్
దేవాన్ దేవయజో యాంతి మద్భక్తా యాంతి మామపి॥

¹ అట్టిబుద్ధులైనవారికి ² ఆయాఫలం నాకం ³ బొందెడి దొను. ⁴ ఆ ఫలము అల్పమున్ను అవును. దేవతల గొల్పేవారు దేవతలనే పొందుదురు. ⁵ నాభక్తుడయితేను నన్ను బొందును.

1 ABCEF అల్పబుద్ధులైనవారికి 2 ABCEF ఆ ఫలము 3 E బొందెడి దొను. 4 CF ఆయాఫలము E ఆ ఫలమే 5 ఆయాఫలమున్ను 6 A నా భక్తులై ఫలసంగరహితకర్మానుష్ఠానముచాతను ఆదేవతల భజించినా నన్నే పొందుదురు. B నా భక్తులై ఫలసంగరహితకర్మానుష్ఠానముచాత ఆదేవతల భజించినాను నన్నే పొందుదురు. C నా భక్తులై ఫలసంగరహితులైన కర్మానుష్ఠానంచేత ఆదేవతల భజించినాను నన్నే పొందుదురు. D నా భక్తులై ఫలసంగరహితులై నిత్యకర్మానుష్ఠానంచాతను ఏ దేవతల భజించినా నన్నే పొందుదురు. E నా భక్తులై ఫలసంగరహితులై నిత్యకర్మానుష్ఠానం కోరిక కర్మానుష్ఠానంచేత ఆదేవతల భజించినా నన్నే పొందుదురు. F నా భక్తులై ఫలసంగరహితులై కర్మానుష్ఠానముచాతను ఆదేవతల భజించినా నన్నే పొందుదురు.

24

అవ్యక్తం వ్యక్తిమాపన్నం మన్యంతే మామబుద్ధయః
పరంభావమజానంతో మమావ్యయ మనుత్తమమ్॥

యెవ్వరికిన్నీ కానరాక, అవ్యక్తుడనై వుండిన్నీ, ఆశ్రీతరక్షణార్థమై ¹ శ్రీకృష్ణ పేషానను ² భక్తి బొందినటువంటి నన్నును, దుర్బుద్ధులైన ³ వాల్లు, నాయొక్క అవ్యయమైన ⁴ ఉత్తమమయిన ⁵ పరమపదమైన భావము యెరుగని వారై. ⁶ నన్నును రాజమాత్రునిగా దలతురు, అటువంటి అధములు ⁷ నన్ను ⁸ గొలువరు.

1 B శ్రీకృష్ణ శేషాన C కృష్ణ శేషానను 2 ABCEFG వ్యక్తిబొందిన నన్నను,
3 ABE వారు G వారలు 4 ACEFG వుత్తమమై B లో లేదు. 5 ABCEFG పరమమైన
6 B నన్ను E లో లేదు. 7 G నన్ను 8 BCEFG గొలువరున్ను.

25

నాహం ప్రకాశస్సర్వస్య యోగమాయా సమావృతః

మూఢోఽయం నాభిజానాతి లోకో మామజమవ్యయమ్॥

¹ నీవు యాల కానరాకవుండు వంటేను? నేను యోగమాయచాతను ² కాన
రానివాడనై. నమస్తమైన వారికిన్నీ ³ ప్రకాశం బొందజేయుదును. నేను మనుష్య
రూపానను అవతరి ప్తి నని మోహం ⁴ బొందిన యీ ⁵ జగత్తున ⁶ జనులు ⁷ జన్మ
రహితుడ నైన నాస్వభావం యెరుగరు.

1 A నీ జేలాగున వుండుదు వంటేను? BG నీ జేల కానరాకవుండువు అంటేను?
CEF నీ జేల కానరాకవుండుదు వంటేను? 2 E కప్పబడినవాడనై, 3 ABF ప్రకాశం
బొందను నేను. E ప్రకాశముగా నున్న, నేను. 4 AB జేందిన 5 ABCEFG లలో
జగత్తున లేదు. 6 ABCF జనము E జనములు 7 CEF జన్మరహితుడనై నాశ
రహితుడనైన G నాశరహితుడనైన

26

వేదాహం సమతీతాని వర్తమానాని చార్జున

భవిష్యాణి చ భూతాని మాం తు వేద స కశ్చన॥

¹ వో యర్జునుడా! నేను పోయిన ² పదార్థాలా నెరుగుదును. ³ వర్తమాన
పదార్థాలా నెరుగుదును. ⁴ భవిష్యత్పదార్థాలా నెరుగుదును. యీభూతభవిష్యద్వర్త
⁵ మానాలావారిలోన ⁶ వకడూన్ను నన్ను యెరుగడు. ⁷ యిటుగనుక ⁸ జ్ఞాని ⁹ మహా
దుర్లభుడనుట.

1 E వోయి అర్జునా! F లోవో యర్జునుడా నేను లేదు. 2 ABCF
పదార్థాల E పదార్థాలను 3 AF వర్తమాన పదార్థాల నెరుంగుదును. C లో
లేదు. E వర్తమానపదార్థాలను యెరుగుదును. 4 AF భవిష్యత్పదార్థాల
నెరుంగుదును. BC లలో లేదు. E భవిష్యద్వర్తమానాలు యెరుగుదును. 5 A మాన
కాలాల వారిలో 6 ACEF నన్ను వొకడున్ను యెరుగడు. B వకడున్ను యెరుగడు.

7 ABCEF అటుగనుక 8 E జ్ఞానైనవాడు 9 AB దుర్లభ మనుట. C దుర్లభుడు. EF దుర్లభు డనుట.

27

ఇచ్చాద్వేషసముత్తేన ద్వంద్వమోహేన భారత
సర్వభూతాని సమ్మోహం సర్గే యాంతి పరంతప||

¹ వో యర్జునుడా! పూర్వజన్మ ² కర్మానుకృతమైన యిచ్చాద్వేషాల³వలన
⁴ బుట్టినటువంటి ⁵ శీతోష్ణాదు లనే ⁶ ద్వంద్వాలయొక్క మోహంచాతను సర్వప్రాణా
(ఐ)బున్ను పుట్టినప్పుడే ⁷ అజ్ఞానం ⁸ బొందుదురు.

1 E వోయి శత్రుసంహారకుడైన [అర్జునా]! 2 E కర్మానుగుణమైన 3 B లో
లేదు. CEF వల్ల 4 E బుట్టిన శీతో_ 5 CEF శీతోష్ణాలనే 6 ABCEF ద్వంద్వ
మోహముచాతను 7 E నాశము 8 G బొందును.

28

యేషాం త్వంతగతం పాపం జనానాం పుణ్యకర్మణామ్
తే ద్వంద్వమోహనిర్ముక్తా భజంతే మాం దృఢవ్రతాః||

యేజనులకై నాను పుణ్యకర్మలయినవారలకు పాపం నాశం బొందును. వారు
¹ శీతోష్ణాది ద్వంద్వాలవలన వచ్చే మోహం ² విడిచి దృఢవ్రతులయి నన్ను
³ భజియింతురు.

1 A శీతోష్ణద్వంద్వాలవల్లను వచ్చే B శీతోష్ణాదిద్వంద్వాలవల్ల వచ్చిన
CF శీతోష్ణాదిద్వంద్వాలవల్ల వచ్చే E శీతోష్ణద్వంద్వాలవల్ల వచ్చే 2 E విడిచినవారై
3 ABCEF భజింతురు.

29

జరామరణమోక్షాయ మామాశ్రిత్య యతంతి యే
తే బ్రహ్మ తద్విదుః కృత్స్న మధ్యాత్మం కర్మ చాఖిలమ్||

¹ జరామరణమైన ² ఆత్మస్వరూపజ్ఞానంకొరకు ³ న న్నాశ్రయించి యెవ్వరు
యత్నం ⁴ శేయుదురు వారు ఆ బ్రహ్మమును ⁵ యెరుగరు(1). ⁶ అధ్యాత్మము
⁷ నెరుగరు(2). ⁸ ఆఖిలమైన ⁹ కర్మమున్ను ¹⁰ యెరుగరు(3).

1 ABCF న న్నాశ్రయించి జరామరణరహితమైన E జరామరణరహితమైన
2 E ఆత్మజ్ఞానంకొరకు 3 B లో - న్నాశ్రయించి - లేదు. 4 E శేయుదురో
5 ABCDEFG యెరుంగుదురు. 6 B అధ్యాత్మం E అధ్యాత్మను 7 AC నెరుంగుదురు.
BEFG యెరుగుదురు. 8 F అఖిలమున్ను 9 C కర్మమునున్ను F లో లేదు. 10 A
యెరుంగుదురు. BCEFG యెరుగుదురు.

30

సాధిభూతాధిదైవం మాం సాధియజ్ఞం చ యే విదుః

ప్రయాణకాలేపి చ మాం తే విదు ర్యుక్తచేతనః॥

1 నన్నును అధిభూతంతో గూడిన 2 వానిగానూన్ను. 3 అధియజ్ఞముతో
గూడినవానిగానూన్ను. 4 యెవ్వరైనా నేమి యెరుగుదురు. 5 వారు ప్రయాణకాల
మందున్ను. అప్పటికి తగినబుద్ధి 6 గలవారై 7 న న్నెరుగుదు రనుట.

1 ABC నన్ను 2 B వాడగానూన్ను 3 BCF అధిదైవతంతో గూడినవానిగా
నూన్ను అధియజ్ఞంతో 4 ACEF యెవ్వరాయ నేమి 5 B లో-వారు-లేదు. 6 A
X లిగినవారరై BCF X లవారై 7 ABCF న న్నెరుగుదు రంటేను. E నన్నును
యెరుగుదురు.

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు
భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించినది పరమహంసవిజ్ఞానయోగ మన్నది యేదో
అధ్యాయము.

A పరమహంసవిజ్ఞానయోగోనామ సప్తమోఽధ్యాయః. శ్రీమత్తాళపాక
అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్య భగవద్గీతార్థము తెనిగించెను.

B హరిః ఓం తత్సద్గతి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు శతసహస్రికాయాం
సంహితాయాం వైయాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మ
పర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రామృతే పరమహంసవిజ్ఞానయోగో
నామ సప్తమోఽధ్యాయః.

C ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమయగారి కొమారుడు తిరుమలయ్యగారు
చేసిన తెనుగు టీక. యితి శ్రీతాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్య
గారు భగవద్గీతార్థం తెలుగుచేసి వ్రాయించినందు యేదో అధ్యాయం సంపూర్ణం.
పరమహంసవిజ్ఞానయోగోనామ సప్తమోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సద్వితి శ్రీమహాభారతే శతస(సా)హస్ర్యాం సంహితాయాం
 శ్రీభగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే కృష్ణార్జునసంవాదే
 పరాపరప్రకృతియోగోనామ సప్తమోధ్యాయః.

F సప్తమోధ్యాయ స్సమాప్తః.

G యిది పరమహంసయోగ మనే యేడో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

ఎనిమిదో అధ్యాయం

అక్షరపరబ్రహ్మయోగం

1

అర్జున ఉవాచ

కిం తద్బ్రహ్మ కి మధ్యాత్మం కిం కర్మ పురుషోత్తమ
అధిభూతం చ కిం ప్రోక్తం అధిదైవం కి ముచ్యతే॥

౧

¹వోయి పురుషోత్తముడా! ²బ్రహ్మ మనగా యేది? ³అధ్యాత్మ మనగా యేది? కర్మమనగా యేది? ⁴అధిభూత మనగా యేది? ⁵అధిదైవ మనగా యేది?

౧ CE అర్జున వాక్యం FG అర్జునుని వాక్యం

1 AF వో పురుషోత్తమా! CE వోయి పురుషోత్తమా! 2 A బ్రహ్మ మనగాను కర్మమనగానుయేది? 3 AE అలో-అధ్యాత్మ మనగా యేది-తేడు, 4 E అధిభూతమనగా యే మనబడును? 5 E అధిదైవమనగా యే మనబడును?

2

అధియజ్ఞః కథం కోఽత్ర దేహేఽస్మి నృధుసూదన
ప్రయాణకాలే చ కథం జ్ఞేయోఽసి నియతాత్మభిః॥

యీదేహమందు అధియజ్ఞ ¹మనగాను ²యెటువంటిది? ప్రయాణకాలమందు నియతాత్మలైనవారిచాతను ³యెరుగబడుదు వంటేను?

1ABCEFG మనగా 2 E నేంది వోయి మధుసూదనా ప్రయాణ- 3 AEF యెటువలె యెరుగబడుదువు? అంటేను? B యెటువలె నెరుగబడుదువు? C యెటువలె నెరుగబడు వంటేను? G యెటువలె యెరుగబడును?

E ప్రతిలో 1, 2, 3 శ్లోకాలు తాత్పర్యాలు వ్రాసి ఆతర్వాత 2వ శ్లోక తాత్పర్యం మరలా వ్రాసినాడు.

శ్రీ భగవానువాచ

అక్షరం బ్రహ్మపరమం స్వభావోఽధ్యాత్మ ముచ్యతే
భూతభావోద్భవకరో విసర్గః కర్మసంజ్ఞితః॥

శ్

¹ పరమ మనే, అక్షర మనే ఆత్మ² సమూహమున్నూ బ్రహ్మ మనిపించుకొనును. ³ ఆయాత్మకు తనవాసన గప్పుచున్న స్వభావమైన ప్రకృతి ఆధ్యాత్మ మనిపించుకొనును. మనుష్యాదిభావాలకున్న ⁴ కారణమైన సృష్టి కర్మ మనిపించుకొనును.

శ్ BCF కృష్ణ వాక్యం.

1 ABCEF పరమమైన 2 E సమూహం బ్రహ్మ మని 3 B లో ఆయాత్మకు తనవాసన గప్పుచున్న స్వభావమైన ప్రకృతి ఆధ్యాత్మ మనిపించుకొనును-అన్న భాగం లేదు. CE ఆత్మకు 4 ABCEF జన్మాలకున్న కారణమైన

అధిభూతం క్షరో భావః పురుషశ్చాధిదైవతమ్
అధియజ్ఞోఽహమేవాత్ర దేహే దేహభృతాం వరః॥

అధిభూత ¹ మనగాను ² శబ్దస్పర్శాదులకు ఆశ్రయమైన ³ పంచభూతస్వరూపమైన ⁴ దేహము. అది క్షరభావ మనిపించుకొనును. అధిదైవ మనగాను పురుషుడు. ⁵ యీ దేహధారులకు శ్రేష్ఠుడవైన వో యర్జునుడా! సర్వయజ్ఞాల ⁶ చాతను ఆ ⁷ యా దేవతలలోనుండి పూజింప ⁸ బడెడువాడ గనుక యీ దేహమందు అధియజ్ఞ మనగాను నేనే.

1 F మనగ యేంది శబ్ద 2 C లో శబ్దస్పర్శాదులకు ఆశ్రయమైన పంచభూత స్వరూపమైన దేహము. అది క్షరభావ మనిపించుకొనును. అధిదైవ మనగాను-అన్న భాగం లేదు. 3 AB EF పంచమహాభూతస్వరూపము 4 AB EF లలో దేహము లేదు. 5 BCF వో దేహధారులలోను శ్రేష్ఠుడవైన అర్జునుడా! E వో యీ దేహధారులలోను శ్రేష్ఠుడైన అర్జునా! 6 B చాతనున్న 7 E ఆయా దేవతలలోనుండి 8 ACEF బడేవాడ BG బడినవాడ

5

అంతకాలే చ మామేవ స్మరన్ ముక్త్యా కళేబరమ్

యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి నాస్త్యత్ర సంశయః॥

¹ అంత్యకాలమంద్రు ² నన్ను ³ స్మరించి యెవ్వడు శరీరం ⁴ విడిచి పోవును. వాడు ⁵ నాభావం ⁶ బొందును. ⁷ యీ అర్థమందు సంశయం లేదు.

1 ACEF అంతకాలమందున్ను 2 ABCEF నన్ను 3 EG స్మరిస్తున్ను 4 E విడుచును, వాడు 5 E నాభావమును 6 B బొందును. 7 ABCF యీ అర్థమందు సందేహము లేదు. E లో లేదు.

6

యం యం వాపి స్మరన్ భావం త్యజత్యంతే కళేబరమ్

తం తమేవైతి కౌంతేయ సదా తద్భావభావితః॥

¹ అంత్యకాలమందు యే యే భావము ² స్మరింపుచున్నా శరీరం ³ విడిచి పోవును. ⁴ అయొక్క భావం భావించబడినవాడై ⁵ ఆయా భావమునే బొందును.

1 BCFG అంతకాలమందు 2 C స్మరించుచున్ను G స్మరిస్తున్ను 3 ABCFG విడుచును. అ 4 ABCG ఆభావంచాతనే భావించ 5 ABCF సదా ఆయాభావమే పొందును. G ఆభావమునే పొందును. అదిగారణానబట్టుండి యెల్లప్పుడున్ను సదాభావమే భావించుచున్నుండుట.

C లో 6, 7 స్లోకాలున్ను వాఙ్మితర్వాత తాత్పర్యాలున్ను కలిపి వ్రాయబడ్డాయి. E లో ఈస్లోకం తాత్పర్యం రెండూ లేవు.

7

తస్మా త్వర్వేషు కాలేషు మామనుస్మర యుధ్య చ

మయ్యర్పితమనోబుద్ధి ర్మామేవైష్యస్యసంశయః॥

¹ అదిగారణానబట్టుండి ² సర్వకాలమందున్నా నన్నే స్మరింపుము. ³ యుద్ధము శేయుము. ⁴ నీయొక్క మనస్సున్నా, బుద్ధిన్నీ నాయందే పెట్టితేను నన్నే పొందేవు. ⁵ సంశయంలేదు.

1 F అదిబట్టుండిన్ని G అటుగల్గి వోయి అర్జునుడా! 2 E సర్వకాలాలయందున్ను G సకలకాలమందున్ను 3 ABCEFG యుద్ధమున్ను 4 ABCF నాయందు

బెట్టబడిన మనస్సున్ను, బుద్ధిన్ని కలవాడవు అయితేను నన్నే పొందేవు. E నాయందు బెట్టిన బుద్ధిన్ని, మనస్సున్ను నేయుము. నాయందు బెట్టిన బుద్ధిన్ని, మనస్సున్ను గల వాడవై నన్నే పొందేవు. సంశయము లేదు. G నాయందు బెట్టబడిన మనస్సు రూపం బొందుదురు. *యెవ్వడు...న్నిర్వహించి బ్రహ్మచర్యం చరింతురు. ఆ కైవల్యపదం నీకు సంగ్రహాననే చెప్పేను. ఏ A లో-సంశయములేదు-లేదు. F సంశయములేదు, యిందుకు.

* ఇక్కడనుండి 11వ శ్లోకం చీక.

8

అభ్యాసయోగయుక్తేన చేతసా నాన్యగామినా

పరమం పురుషం దివ్యం యాతి పార్థానుచింతయన్॥

¹సంతతాభ్యాసయోగంతో ²గూడినటువంటి దేవతాంతర ³భజనలేని చిత్త[ం] చాతను, ⁴సంతతమున్నూ, నన్నే చింతింపుచున్నూ, ⁵సమమైన దివ్యపురుషుడనైన నన్ను బొందును.

1 AE సంతతాభ్యాసముతో 2 E గూడిన దేవతాంతర 3 ABCFEF భజనము లేని 4 E వోయి అర్జునా! నన్నే 5 ABCFEFG పరమమైన

9

కవిం పురాణమనుశాసితార మణో

రణీయాంస మనుస్మరేద్యః

సర్వస్య ధాతార మచింత్యరూప

మాదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్॥

సర్వజ్ఞుడనై. ¹పురాతనుడనై. ²విశ్వమెల్లాను ³రక్షించేవాడనై. ⁴అణు వై[న]. జీవుణికంటేను మాత్మరూపాన ⁵వ్యాపించి ⁶సర్వప్రస్థనై. ⁷అచింత్య రూపుడనై. అనేకసూర్యవ్రకాకుడనై. తమన్ను నంటక వుండెడి ⁸[అ]ప్రాకృత దివ్యస్వరూపుడనైన నన్ను ⁹స్మరింపుచున్ను.

1 B పురాణపురుషుడనై F పురాతుడనై 2 ACG విశ్వము నల్లాను BE విశ్వము నెల్లా 3 AE శిక్షించేవాడనై B రక్షించువాడనై C రక్షించినవాడనై F శిక్షించెడి వాడనై 4 ABCFEFG అణునైన జీవునికంటేను 5 B వ్యాపించు E వ్యాపించిన 6 AB

సర్వశ్రేష్ఠుడనై E సమస్తానికిన్ని శ్రేష్ఠి నై FG సర్వస్వప్తనై 7 E అప్రాకృత దివ్య
రూపుడనై 8 ACF అప్రాకృత దివ్యరూపుడనై న E లో లేదు. 9 E నెవ్వడు
స్మరించును.

10

ప్రయాణకాలే మనసాచలేన

భక్త్యాయుక్తో యోగబలేన చైవ

భ్రువోర్మధ్యే ప్రాణమావేశ్య సమ్యక్

స తం పరంపురుషముపైతి దివ్యమ్॥

¹ భక్తియుక్తుడై, సంతతాభ్యాస మనెడి యోగబలంచాతను మనసు నిశ్చలమా
గనుక, ² నిశ్చలమనస్సుచాతను, ³ అంత్యకాలమందు భ్రూమధ్యమందు ⁴ ప్రాణ
వాయువులు బెట్టి ఆక్కడను పరమపురుషున్ని ⁵ చింతించును. ⁶ పరమపురుషున్ని
చింతించినవాడున్నా ⁷ నేనే ఆయనటువంటి ⁸ మనస్సుచాతను అంత్యకాలమందు ఆ
పరమపురుషున్ని బొందును ⁹ అని చెప్పి,

1. E భక్తితోగూడినవాడై 2 ACEF అనిశ్చల మనస్సుచాతను B అనిశ్చలపు
మనస్సుచాతను 3 G అంతకాలమందు 4 ABCEFG ప్రాణవాయువు బెట్టి 5 A
భజియింపుచున్న E చింతించేవాడు G జింతింపుచున్న 6 ABCEFGలలో-పరమ
పురుషున్ని చింతించినవాడున్నా-అన్న భాగం లేదు. 7 ACF అటువలె చింతించేనా
నేనే B అటువలె జింతించగా నేనే E లెస్సగా నే నైనటువంటి G ఆయనే నే
నైనటువంటి 8 ABCEFGలలో- మనస్సుచాతను అంత్యకాలమందు - అన్న భాగం
లేదు. 9 B లో లేదు. FG అని చెప్పి,

11

యదక్షరం వేదవిదో వదంతి

విశంతి యద్యతయో వీతరాగాః

యదిచ్ఛంతో బ్రహ్మచర్యం చరంతి

తత్తే పదం సంగ్రహేణ ప్రవక్ష్యే॥

¹ అటుమీదటను అత్మతోగూడిన ² భగవదనుభవం ³ అనుభవింపనేరక
⁴ భగవంతునితోగూడిన తన ఆత్మానుభవమందే నిరతుడైన ⁵ నీవుపాసన చెప్పివి.
⁶ యేదైనా నేమి వక అక్షరస్వరూపున్ని వేదవేత్తలు చెప్పుదురు; వీతరాగులయిన

యతులు యేస్వరూపం బొందుదురు; యే¹ స్వరూపం నిశ్చయించి బ్రహ్మచర్యం² వరింతురు; ఆత్మేవల్యపదము నీకు సంగ్రహాన చెప్పేను.

1 A అటువంటి B లో లేదు. CEG అటుమీదను F అటుమీదట 2 A భగవానులవ ద్దనుభవము 3 B అనుభవింపుటగాక E లో-అనుభవింపనేరక-లేదు. 4 A భగవానుతో BC భగవానునితో E ఆ అనుభవముతో 5 ACFG కేవలని వుపాసన ప్రకారం చెప్పిని. B కేవలని ఉపాసనప్రకారం జెప్పితిని. E కేవలని ప్రకారం చెప్పిని. 6 E యే స్వరూపమును అక్షరస్వరూపముగా చెప్పుదురు 7 E స్వరూపమును ఇచ్చయించి 8 E నాశ్రయింతురు.

B లో ఈశ్లోకం లేదు. తాత్పర్యంతాత్రం 10వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడి ఉంది.

12

సర్వద్వారాణి సంయమ్య మనో హృది నిరుధ్య చ
మూర్ధ్వాధాయా ౭త్మనః ప్రాణమాస్థితో యోగధారణామ్॥

సర్వమైన యంద్రియ¹ద్వారాలా నియమించి, ²మనస్సు హృదయమందు నాతో గూడిన ³ఆత్మే నిలిపి, భూమధ్యమందు ⁴ప్రాణవాయువుల బెట్టి యటువంటి ⁵యోగధారణ నాశ్రయించి,

1 ABCEF ద్వారాలను 2 A లో-మనస్సు-లేదు. E మనస్సును 3 ACEF ఆత్మమీద నిలిపి B ఆత్మయందు నిలిపి 4 ACE ప్రాణవాయువుల బెట్టి 5 E యోగధారణమును ఆశ్రయించినవాడై

13

ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహర న్మా మనుస్మరన్
యః ప్రయాతి త్యజన్ దేహం స యాతి పరమాం గతిమ్॥

నాకు ముఖ్యనామమైన ఓం అనేది యేకాక్షరమంత్రము నుచ్చరింపుచూన్న అమంత్రానకు అర్థమైన ¹నన్నును సంతతమున్ను స్మరింపుచూన్ను. దేహం విడిచి యెవ్వడు పోవును, ²వాడు ³ప్రకృతితోబానిన ఆత్మస్వరూప మనే పరమగతి బొందును.

1 A లో- నన్నును- లేదు. G నన్ను 2 BC లలో లేదు. 3 B ఆప్రకృతితో
G ప్రకృతితోడ

E పూర్తి పాఠం—నాకు ముఖ్య నామమైన ఓం అనే యేకాక్షరమును ఉచ్చరింపుచున్న, ఆ మంత్రానకు అర్థమైన నన్ను సంతతము స్మరిస్తున్న, యెవ్వడు దేహమును విడుచును; వాడు ప్రకృతితో బాసిన ఆత్మస్వరూప మనే పరమగతి బొందును.

13a

*ప్రణవోపి ధనుః శరోహ్యత్మా బ్రహ్మ తల్లక్షణ ముచ్యతే
అప్రమత్తేన వేదవ్యం శరవత్తన్మియో(మో)చయేత్||

*ఈ శ్లోకం B లో మాత్రమే ఉంది. టీక లేదు. మిగిలిన ప్రతుల్లో శ్లోకం లేదు, టీకా లేదు. ఈ శ్లోకం ముండకోపనిషత్తు (2-2-4) లోను, ధ్యానబిందూపనిషత్తు (14వ శ్లో)లోను క్రింది విధంగా వుంది.

ప్రణవో ధనుః శరోహ్యత్మా బ్రహ్మ తల్లక్ష్య ముచ్యతే
అప్రమత్తేన వేదవ్యం శరవత్తన్మియో భవేత్||

13b

*లక్ష్యం స్వగత బ్రహ్మ శరో మే సర్వతో ముఖమ్
వేద సర్వగతశ్చాహం విద్ధం లక్ష్యం న సంశయః||

*ఈ శ్లోకం B లో మాత్రమే ఉంది. టీక లేదు. మిగిలిన ప్రతుల్లో శ్లోకం లేదు, టీకా లేదు. ఈ శ్లోకం రుద్రహృదయోపనిషత్తు (39వ శ్లో)లో యిలా వుంది.

లక్ష్యం సర్వగతం చైవ శరః సర్వగతో ముఖః
వేదా సర్వగత శ్చైవ శివలక్ష్యం న సంశయః||

14

అనన్యచేతా స్మతతం యో మాం స్మరతి నిత్యశః
తస్యాహం సులభః పార్థ నిత్యయుక్తస్య యోగినః||

¹యికు జ్ఞానికె ²ఉపాసనం ³చెప్పిని. నిత్యమున్ను ⁴వుద్యోగించినది మొదలుకొని ⁵సర్వకాలమందున్నా ⁶నన్నే యెవ్వడు స్మరించును యాతీతి నిత్యయుక్తుడైన యోగికి నేను సులభుడను.

1 A యింకా BC యింక FG ఇంకను 2 ABF పుపాసనప్రకారం C ఉపాసనాప్రకారం 3 EG చెప్పేను. 4 C పుద్యోగించిన మొదలుకొనిన్ని సర్వ 5 G సకల కాలాలందున్న 6 A నన్ను BF నన్నునే C లో లేదు.

E పూర్తిపాఠం-ఇంక సుజ్ఞానికి ఉపాసనాక్రమం చెప్పేను. నిత్యమున్న ఇతరమనన్నులేనివాడై ఉద్యోగముచేసి సకలకాలమందున్న ఎవ్వడు నన్ను స్మరించును వోయి అర్జునా! యీరీతి నిత్యయు వుండెన యోగికి నేను సులభుడను.

15

మా ముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయ మశాశ్వతమ్
నాప్పువంతి మహాత్మాన స్సంసిద్ధిం పరమాం గతాః॥

నన్ను ¹బొందినవారు దుఃఖాలకు పునికిపట్టై అస్థిరమైన ²జన్మము ³బొందరు. అదిగారజాన ⁴బట్టుండి యీమహాత్ములు ⁵పరమసిద్ధి బొందినవారు.

1 G పొందనివారు 2 BCF జన్మమును 3 G బొందుదురు. 4 A లో-బట్టుండి-లేదు. 5 ABCFG అందరికంటె పరమశిద్ధి బొందినారు.

E పూర్తిపాఠం-పరమమైనజ్ఞానమును పొందిన మహానుభావులు నన్ను ఆశ్రయించి అస్థిరమై దుఃఖాశ్రయమైన తీరుగా జన్మమును పొందరు.

16

అబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున
మా ముపేత్యతు కౌంతేయ పునర్జన్మ న విద్యతే॥

¹వో యర్జునా! బ్రహ్మలోకపర్యంతమైన సర్వలోకాలనున్నా ²బొందినాను. ³అలోకాలందు ⁴విశ్వరూప లనుభవించిన్ని. ఆలోకాలు అస్థిరాలు గనుక మరీన్ని తిరిగి రావలసి వుండును. నన్ను బొందితేను మరినాశం లేదు; గనుక ⁵మరి జన్మాలకు రారు. బ్రహ్మాదిలోకాలు యేరీతి అనిత్యాలు? అంటే ⁶బ్రహ్మాదిదేవతలకు గల కాలం ⁷యొక్క ⁸కట్టడ నీకు జెప్పచున్నాడను.

1 F లో-వో యర్జునా-లేదు. 2 A పొందినవారు C పొందినానున్ను 3 ABCF ఆలోకాలందలి 4 G అయిశ్వర్యా లనుభవించినాను 5 A మరిన్ని 6 B ఆదేవతలకు 7 B లో-యొక్క-లేదు. 8 BCFG కట్టడ చెప్పచున్నాడు.

E పూర్తిపాఠం—బ్రహ్మలోకముపర్యంతము పోయినజనులు తిరుగా వచ్చే వారు, వోయి కాంతేయా! ఆర్జునా! నన్ను పొందితేను తిరుగా జన్మము లేదు.

17

సహస్రయుగపర్యంత మహర్ష ద్రృష్మాణో విదుః

రాత్రిం యుగసహస్రాంతాం తేఽహోరాత్రవిదో జనాః॥

¹వెయ్యి మహాయుగా లైతేను బ్రహ్మదేవునికి ²వగలని చెప్పదురు. రాత్రీన్ని ³వెయ్యి మహాయుగాలైతేను అహోరాత్రమని వేత్తలైనవారు చెప్పదురు.

1 ABCF వేయి 2 B వొక పగ లని 3 ACFG వేయిమహాయుగాలే అని అహో రాత్ర వేత్తలైనవారు చెప్పదురు. B మహాయుగాలు వెయ్యి అని అహోరాత్రవేత్త లైనవారు చెప్పదురు.

E పూర్తి పాఠం—బ్రహ్మదేవునికి వేయిచతుర్యుగాలపర్యంతం పగలున్ను, వేయిచతుర్యుగాల పర్యంతం రాత్రి అనిన్నియెవరు తెలుతురు, ఆ జనులు అహో రాత్రవేత్తలు.

18

అవ్యక్తాద్య్యక్తయ స్సర్వాః ప్రభవంత్యహరాగమే

రాత్రాగమే ప్రలీయంతే తత్త్రైవావ్యక్త సంజ్ఞికే॥

అవ్యక్తమైన బ్రహ్మశరీరంవలనను ¹వగలైతేను ²సమస్తవ్యక్తులున్నూ వుదయించును. ³రాత్రితేను ⁴అవ్యక్త మను పేరుగల అందే సమస్తభూతాలున్నూ అణుగును.

1 F పగలైతే సమస్త 2 B సమస్తమైన వ్యక్తులున్న 3 B రాత్రి యైతేను 4 ABC అవ్యక్త మనే పేరుగల F అవ్యయమైన పేరుగల

E పూర్తిపాఠం—సమస్తభూతాలున్న అవ్యక్తమైన బ్రహ్మశరీరమువల్లను పగలు వచ్చినప్పుడు సద్యః పుట్టుదురు. రాత్రి వచ్చినప్పుడు అవ్యయ మనే పేరుగల అబ్రహ్మశరీరమందే అణుగుదురు.

19

భూతగ్రామ స్స ఏవాయం భూత్వా భూత్వా ప్రలీయతే
రాత్ర్యాగమేఽవశః పార్థ ప్రభవత్యహరాగమే॥

¹ ఆకర్మవశమైన ఆభూతసమాహమే వో యర్జునా! పగ లైతే ² పుట్టుచున్నూ రా త్రైతేను ³ అణుగుచున్న వుండును. అటువంటి బ్రహ్మాదిలోకాలను [ఐ]శ్వర్యార్థులు గోరుదురు. అటుగనుక యీక్రమానను కాలం నిండితేను బ్రహ్మాదిలోకాలను నాశం బొందును అనుట.

1 AF కర్మవశమైన BG కర్మవశమైన C వశమైన 2 AC పుట్టును. BF పుట్టి G పుట్టిపుట్టి 3 A అణుగుచుండును. BFG అణుగుచునుండును C అణుగును.

E పూర్తి పాఠం-యీరితిని పుట్టుచున్ను, నాశం బొందుచున్ను, కర్మవశమైన యీభూతసమాహమే వోయి అర్జునా! పగ లైతే పుట్టును. రాత్రిఅయితే అణుగును. అటువంటి బ్రహ్మాదిలోకాలను అయిశ్వర్యార్థులు గోరుదురు. అటుగనక యీక్రమాన కాలం నిండితేను బ్రహ్మాదిలోకాలున్న నాశము పొందు ననుట.

20

పరస్తస్మాత్తు భావోఽన్యోఽవ్యక్తోఽవ్యక్తాత్సనాతనః
య స్స సర్వేషు భూతేషు నశ్యత్సు న వినశ్యతి॥

¹ యింక కైవల్యం బొందినవారు యే మూడు అంటేను? ² అవ్యక్తము కంటేను అన్యమైన. ³ పుత్కృష్టమైన భావమైనదై. ⁴ వ్యక్తమై. ⁵ సనాతనమై. సర్వమైన ఆకాశాది ⁶ భూతాలు చెడేటప్పుడున్నా చెడకవుండును.

1 A యికను B యింకాను CF యింకను 2 AF ఆ అవ్యక్తముకంటేను అన్యమై 3 ABC పుత్కృష్టభావమైనదై 4 B వ్యక్తమైన 5 BC లలో-సనాతనమై-లేదు. 6 C భూతాలకున్ను

E పూర్తి పాఠం-యింక నొక్క కైవల్యం పొందినవారు యేమి బొందురు అంటివా? ఆ అవ్యక్తముకంటేను అన్యమై, పుత్కృష్టభావమైనదై, సనాతనమైన యే అవ్యక్తము కద్దు. అది సర్వమైన ఆకాశాదిభూతాలు చెడేటప్పుడున్ను చెడకవుండును.

21

అవ్యక్తోఽక్షర ఇత్యుక్త స్తమాహుః పరమాం గతిమ్
యం ప్రాప్య న నివర్తంతే తద్దామ పరమం మమ॥

¹ అది అవ్యక్తమనిపించుకొనును. ² యేమిటిని పెద్దలు ³ పరమగతి అందురు.
యే స్వరూపం బొంది మరి తిరిగిరారు, అది నాపర[మ]మైన జ్ఞానస్థానము.

1 ABCFG అనిన్ని 2 A లో-యేమిటిని పెద్దలు-అన్న భాగం లేదు. BCG
అక్షర మనిపించుకొనును యేమిటిని 3 A ఇది పరమగతి

E పూ ర్తిపాఠం—అవ్యక్తము, అక్షరము అనిపించుకొనును, దాన్ని పెద్దలు
పరమమైనగతినిగా చెప్పుదురు. యీ స్వరూపంబొంది మఱి తిరిగిరారు, అది నాప
పరమమైన జ్ఞానస్థానము.

22

పురుష స్స పరః పార్థ భక్త్యా లభ్యస్తవనన్యయా
యస్యాంతస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతమ్॥

భక్తియోగంగల జ్ఞానులు ¹ పొందెడి లో[కము] యెటువంటిది అంచేను?
² వో యర్జునుడా! ³ యే పరమపురుషునియందు ⁴ సమస్తభూతానున్న వున్నవి,
⁵ యెవ్వనిచాత సర్వమున్నూ ⁶ వ్యాపింపబడును, ఆ పరమపురుషుడు దేవతాంతర
⁷ భజనలేని భక్తి చాతను ⁸ పొందదగినవా డనుట.

1 E పొందేటి 2 EF వోయి అర్జునా! 3 E యే పురుషునిలోపలను 4 A
సమస్త భూతా లున్నవి, 5 AF యెవ్వనిచాతను E యెవనిచాత యీసర్వ 6 A
వ్యాపించును, 7 ABCEF భజనములేని 8 ABCEF పొందదగినవాడు.

23

యత్ర కాలే త్వనావృత్తి మావృత్తిం చైవ యోగినః
ప్రయాతా యాంతి తం కాలం వక్ష్యామి భరతృభు॥

యేకాలమందు బోయిన యోగీంద్రులు ¹ తిరిగి రారు? యేకాలమందు బోయిన
² యోగీంద్రులు ³ తిరిగి వత్తురు; ⁴ అటువంటి కాలమును నీకు ⁵ జెప్పేను.

1 F తిరిగి వత్తురు; 2 E వారు 3 F తిరిగి రారు? 4 వోయి అర్జునా! యీ
మాగ్గాలరెంటినిన్ని అటువంటి 5 ABCF జెప్పేను, అర్జునా! వినుము.

24

అగ్నిర్జ్యోతి రహశ్శుక్లః షణ్మాసా ఉత్తరాయణమ్

తత్ర ప్రయాతా గచ్ఛంతి బ్రహ్మ బ్రహ్మవిదో జనాః॥

¹ అగ్ని అనెడి జ్యోతిస్సున్ను, శుక్ల పక్షమున్ను, వృత్తరాయణ² మందలి ఆరునెలలున్ను ³ అనెడి యంతవట్టున్ను అధిదేవతగాగల మార్గమందు బోయిన బ్రహ్మవేత్తలు ⁴ బ్రహ్మను బొందుదురు.

1 BCF అగ్ని అనే జ్యోతిస్సు అహస్సున్ను E అగ్నిన్ని అహస్సున్ను శుక్ల G అగ్నియనెడి జ్యోతిస్సున్ను అహస్సున్ను శుక్ల 2 E మైన ౩ B లో-అనెడి-లేదు. E నూర్వజ్యోతిస్సున్ను అనే యంతవట్టున్ను F అనెడియందుకున్న 4 ABCEG బ్రహ్మము

25

ధూమోరాత్రి ప్రథా కృష్ణః షణ్మాసా దక్షిణాయనమ్

తత్ర చాంద్రమనం జ్యోతి ర్యోగీ ప్రాప్య నివర్తతే॥

ధూమమున్ను, రాత్రీన్ని, కృష్ణపక్షమున్ను, దక్షిణాయన¹ మున్ను, చంద్ర² జ్యోతిస్సున్ను ³ అనే ⁴ యంతవట్టున్ను అధిదేవతగాగల మార్గమందు ⁵ బోయిన యెంత యోగీంద్రుడైనాను తిరిగి వచ్చును.

1 ABCF మందలి ఆరునెలలున్ను చంద్ర- E మైన ఆరునెలలున్ను చంద్ర- 2 E జ్యోతి స్సునెడి F జ్యోతిస్సు ౩ ABCF అనెడి E లో-అనే-లేదు. 4 E యంత వట్టుకున్ను 5 A యోగీంద్రులు పోయినాను తిరిగి వత్తురు. BCG యోగీంద్రుడు గనక పోయినాను తిరిగి వచ్చును. E పోయిన యోగి తిరిగి వచ్చును.

26

శుక్లకృష్ణే గతి హ్యేతే జగత శ్శాశ్వతే మతే

ఏకయా యాత్యనావృత్తి మన్యయావర్తతే పునః॥

¹ శుక్ల కృష్ణ అనే ² అటువంటి యారెండు మార్గాలూన్ను ³ జగత్తుకు ⁴ శాశ్వతా లయినవి. అర్చిరాది మార్గాన ⁵ బోయినవాడు ⁶ తిరిగి రాడు. ధూమాది మార్గాన ⁷ బోయినవాడు ⁸ తిరిగి ⁹ వచ్చును.

1 ACEFG శుక్లకృష్ణా అనే B శుక్లక్రీష్ణా అనే 2 E లో-అటువంటి-లేదు. 3 A జనులకు 4 B శాశ్వత మైనవి. CE శాశ్వతా లైనది. 5 F బోయినవారు 6 A బ్రహ్మము పొందును తిరిగి రాడు. F తిరిగి రాదు. 7 AF బోయినవారు 8 E మరిన్ని తిరిగి 9 A వత్తురు.

27

నైతే సృతి పార్థ జాన న్యోగీ ముహ్యతి కశ్చన
తస్మా త్వర్వేషు కాలేషు యోగయుక్తో భవార్జున॥

1 వో యర్జునుడా! 2 యీ మార్గాలు రెంటిన్ని యెరిగి, నిత్యమున్నూ 3 అర్చి రాది మార్గమును 4 చింతించిన యోగి మోసపోడు. 5 అదిగారణానబట్టుండి 6 నీవు 7 సర్వకాలమందున్న యోగి 8 యుక్తుడవు గమ్ము.

1 A లో-వో యర్జునుడా-లేదు. BCEF వోయి అర్జునా! 2 A యీ మార్గాలు రెంటినిని B యీ మార్గాల రెంటునున్న 3 CG అర్చిరాదిమార్గమున 4 E చింతించే ఒకానొకడున్న మోస 5 A లో-అదిగారణానబట్టుండి-లేదు. E అది గనక 6 AE లలో-నీవు-లేదు. BCFG నీవున్న 7 A వో యర్జునా! సర్వకాలాల యోగ E సర్వ కాలాలయందున్న యోగ G సకలకాలమందున్న యోగ 8 A యుక్తంగా వుండేది వుత్తమం.

28

వేదేషు యజ్ఞేషు తపస్సు చైవ
దానేషు యత్పుణ్యఫలం ప్రదిష్టమ్
అత్యేతి తత్సర్వమిదం విదిత్వా
యోగీ పరంస్థాన ముపైతి చాద్యమ్॥

వేదాలందున్నా. తపస్సులందున్నా. దానాలందున్నా యేమి పుణ్యఫలం చెప్పబడును; అందుకంటేను అధికమయిన ఫలమును బొందును. యీ వెప్పిన జ్ఞానమెరిగినవాడు పరమపదమును బొందును.

A పూర్తిపాఠం- వేదములు, యజ్ఞాలు, తపస్సులు, దానములు యంతవట్టు అనిత్యమైన పుణ్యఫలం చెప్పబడెను. అధికమైన ఫలముగలిగి నిత్యమైన, మునుపు చెప్పిన యీ జ్ఞానయోగి పరముయెరిగిన వాడౌచున్న అ (అ) మహాపదము బొందును.

B పూర్తి-వేదాలయందు, యజ్ఞాలయందు, తపస్సులయందు, దానాలందు, యేపుణ్యఫలమందు చెప్పబడెను, అంతవట్టు ఫలాలకున్న అధికమైన ఫలమున్ను, యిప్పు డీచెప్పిన జ్ఞానం యెరిగినవాడు పొందును.

C పూర్తి-వేదాలందు, దానాలందు, యజ్ఞాలందు, తపస్సులందు యేపుణ్యం చెప్పబడెను; అంతవట్టు ఫలాలకున్న అధికమైన ఫలమున్ను, యిప్పుడు చెప్పిన జ్ఞానమెరిగినవాడు పొందును. పరమపదమున్ను బొందును.

E పూర్తి-వేదాలయందు, యజ్ఞాలయందున్ను, దానాలయందున్ను, యేపుణ్య ఫలము చెప్పబడును, అంతవట్టు ఫలాలను యిప్పుడు చెప్పిన జ్ఞానము అతిక్రమించును. యోగైనవాడు యీజ్ఞానమున యెరిగి అద్యమైన పరమపదమును బొందును.

F పూర్తి-వేదాలందు, యజ్ఞాలందు, తపస్సులందు, దానాలందు ఏ పుణ్య ఫలం చెప్పబడెను, అంతవట్టు ఫలాలకున్న అధికమైన ఫలమున్ను, యిప్పుడు చెప్పిన యెరిగినవాడు పొందును. పరమపదమును పొందును.

G పూర్తి-వేదాలందున్ను, తపస్సులందున్ను, దానాలందున్ను, యేపుణ్యం చెప్పబడెను; అంతవట్టు ఫలాలకున్న అధికమైన ఫలమున్ను, యిప్పుడు చెప్పిన జ్ఞానమున్ను నెరిగినవాడు పొందును. పరమపదం బొందును.

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించిన అక్షరపరబ్రహ్మయోగ మన్నది యెనిమిదో అధ్యాయము.

A అక్షరపరబ్రహ్మయోగోనామ అష్టమోఽధ్యాయః. ఇది తాళపాక అన్న మయ పుత్రుడు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసెను తిరుమలప్ప.

B హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం శతసహస్రీకాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదకాస్త్రామృతే అక్షరపరబ్రహ్మత్వార్థయోగోనామ అష్టమోఽధ్యాయః. తాళపాక తిరుమలయ్య గారి తెనుగుచీక.

C యిది శ్రీమత్తాళపాక అన్నయచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థం తెనుగుచేసి వ్రాయించి నందు యెనిమిదో అధ్యాయం సంపూర్ణం. అక్షరపరబ్రహ్మయోగోనామ అష్టమోఽధ్యాయః.

E హః ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతస(సా)హస్ర్యాం యోగశ్చస్త్రీ
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే ఆక్షరపరబ్రహ్మయోగోనామ అష్టమోఽధ్యాయః.

F యోనిమిదో ఆధ్యాయం సంపూర్ణం.

G యిది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యవారు భగ
వద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించితేను తెనుగుచేసి నందు ఆక్షరపరబ్రహ్మయోగ
మనియెడి యోనిమిదో ఆధ్యాయం సంపూర్ణం.

తెమ్మిదో అధ్యాయం

రాజవిద్యారాజగుహ్యయోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

ఇదం తు తే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే
జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్ధాత్వా మోక్ష్యసేఽశుభాత్॥

౧

మిక్కిలిన్నీ ¹గోప్యమై, విజ్ఞానసహితమయిన, ²యోగభక్తిరూపమయిన
³విజ్ఞానమును, అసూయారహితుడవయిన ⁴నీకు జెప్పేను. యే జ్ఞానము నేమి
⁵అనుష్ఠానపర్యంతముగా నెరిగి అజ్ఞానము వలననుండి విడువబడేవు.

౧ B శ్రీకృష్ణవాక్యము EG కృష్ణవాక్యం

1 B గోప్యమైన C దివ్యమై 2 ABCEFG యోగభక్తిరూపమైన 3 ABEFG
జ్ఞానమును C జ్ఞానమున్ను 4 ABEFG నీకొరకు 5 G విజ్ఞానసహితముగా

2

రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్ర మిదముత్తమమ్

ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తు మవ్యయమ్॥

విద్యల¹కెల్లా రాజయినదై, గోప్యాలకెల్లాను ²శ్రేష్ఠ మయినదై, ³పవిత్ర
మయినదై, వుత్తమ మయినదై. ప్రత్యక్షైన నన్నెరుగదగినదై. ⁴ధర్మసహిత
మయినదై, మంచిసుఖము ⁵నిచ్చెడిదై, అవ్యయమయిన యీ భక్తియోగమును.

1 ABCFG కెల్లాను 2 ABG గోప్యమైనదై, CEF రాజైనదై, 3 B లో-
పవిత్రమయినదైవుత్తమమయినదై-లేదు. C లో-వుత్తమమయినదై-లేదు. A లో-ధర్మ
సహితమయినదై-లేదు. 5 BDEFG నిచ్చుకొరకు

3

అశ్రద్ధధానాః పురుషా ధర్మస్యాస్య పరంతప
అప్రాప్య మాం నివర్తంతే మృత్యుసంసారవర్తని॥

¹ వో యర్జునుడా! ధర్మానకు లోనై ² పుండీన్ని. అవిశ్వాసపరులయిన పురుషులు ³ తన్నుబొందక, మృత్యురూపమయిన సంసారమార్గమందు మిక్కిలీన్ని తిరుగు ⁴ చుండును (చుండుదురు).

1 ABCEG వోయి పరంతపుండా! 2 ABCFG పుండిన్ని E పుండినా 3 E నన్ను 4 AB చుందురు, CEF చుండుదురు, G చున్నుందురు.

4

మయా తతమిదం సర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా
మత్స్థాని సర్వభూతాని న చాహం తే ష్వవస్థితః॥

యీ సర్వజగత్తున్నూ అప్రకాశిత ¹ రూపుడైన, అంతర్యామి నైన నాచాత ² విస్తరింపబడెను. ³ సర్వమయిన భూతాలున్నూ ⁴ నా ఆధీనమై వుండును. నేను ఆభూతాలకు ఆధీనుడ గాను.

1 A రూపుండనైన B స్వరూపుడనై CEF స్వరూపుడనైన 2 E విస్తరింపబడును, 3 B సర్వభూతాలున్ను 4 A నాసంకల్పన నే వున్నవి. నా ఆధీనాననే BF నా యాధీనాలై C నా యాధీనమై

5

న చ మత్స్థాని భూతాని పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్
భూతభృన్న చ భూతస్థో మమాత్మా భూతభావనః॥

సర్వమైనభూతాలున్ను నామీద యెక్కుకొని ¹ వున్నవి ² గావు. నా సంకల్ప ననే వున్నవి. ³ నాయొక్క ⁴ యీశ్వర సమ్మంధమైన ⁵ యోగముజూడుము. ⁶ భూతాల భరించి ⁷ వుండును, ఆ భూతాల ⁸ చాత వుపకారం బొందినవాడ గాను, నాయొక్క మనోవ్యాపారరూపమైన సంకల్పము భూతాల ⁹ బుట్టింపను రక్షింపను క రై నది.

1 ACG వుండవు, 2 ABCF అలో-గావు-లేదు, E అవి 3 F లో-నాయొక్క-లేదు, 4 AE యీశ్వరసంబంధమైన F ఆయీశ్వరసంబంధమైన 5 ABCEF యోగ

మును 6 E లో భూతాల భరించి వుండును-అన్న భాగం లేదు. 7 ABCF నేను వుండుదును. 8 A చే నుపకారం B చాత నేను వుపకారం 9 BCEF బుట్టింపాను రక్షింపాను శిక్షింపాను క రై నది.

6

యథాకాశస్థితో నిత్యం వాయుస్సర్వత్రగో మహాన్
తథా సర్వాణి భూతాని మత్స్యానిత్యుపధారయ||

కానరాని నీవు యంతవస్తున్నా యెటువలె ¹భరింతు వంటివా? ²అధారం లేని ఆకాశమందు ³అంతటా నిండుకొని ఘనమయినటువంటి వాయువు నిత్యమూన్ను ⁴నాచాత ధరింపబడినదై యెటువలె నుండునో, అటువలెనే ⁵సర్వమైన భూతా లున్నా నాచాత ధరింపబడినవానిగా నెరుగుము.

1 ACE ధరింతు వంటివా? B ధరింతు వంటేను? G ధరింతునంటివా? 2 ABC యెటువలెనే నేమి ఆధారములేని E యెటువలె ఆకా-3 ABCF అంతటాను 4 E లో -నాచాత ధరింపబడినదై-లేదు. G నాచాత భరియింపబడినదై 5 AE సర్వభూతా లున్న B సర్వభూతాలయందున్న C సర్వమైనభూతాలు

7

సర్వభూతాని కౌంతేయ ప్రకృతిం యాంతి మామికామ్
కల్పక్షయే పునస్తాని కల్పాదౌ విస్మజామ్యహమ్||

¹వో కౌంతేయడా! ²స్థావరజంగమాత్మకమైన సర్వభూతాలున్నా, కల్ప క్షయమందు నాయొక్క శరీరమైన ప్రకృతిబొందును. ³తిరుగబడి ఆభూతాలను కల్పాది⁴యందున బుట్టింతును.

1 C వో యజ్ఞనుడా! E వోయి కౌంతేయా! 2 ABCEFF స్థావరజంగమాత్మ కాల్లెన 3 AE తిరుగా భూతాలను (తిరుగ + ఆ) 4 AE యందు నేనే పుట్టింతును. B యందు నేను బుట్టింతును. C యందు బుట్టింతును.

G పూర్తిపాతం-ఓయీ కౌంతేయడా! స్థావరజంగమాత్మకాల్లెన సర్వ భూతాలున్ను, కల్పక్షయమందు యొక్కడ నుండు నంటిని? బ్రహ్మకల్పక్షయమందు నాయొక్క శరీరమైన ప్రకృతిని స్థావరజంగమాత్మకాల్లెన సకలజీవాలున్న నన్ను బొందును. తిరుగా మరిన్ని ఆభూతాలను కల్పాదియందు నేనే పుట్టింతును.

8

ప్రకృతిం స్వామవషభ్య విస్మజామి పునః పునః
భూతగ్రామ మిమం కృత్స్న మవశం ప్రకృతేర్వశాత్॥

నాయెక్క ¹ప్రకృతి చేపట్టుకొని ప్రకృతి వశానబుట్టుండి అన్వతంత్రమైనటు
వంటి ²నమస్తమైన ³దేవతలు, మనుష్యులు, ⁴తిర్యక్కులు, స్థావరాలు మొద
లయిన యీ భూతసమూహమును తిరిగి తిరిగి ⁵కల్పాదులందున్న ⁶సృజియిస్తు
న్నందుడును.

1 BCEG ప్రకృతిని 2 C సమస్తదేవతలు 3 E దేవతిర్యజ్మనుష్యస్థావరాలు
4 A తిర్యగ్జంతువులు C లో లేదు. 5 ABEFG కల్పాదులయందు 6 A సృజిస్తూ
వుండుదును, B సృజియింపుచు నుండుదును, C సృజిస్తున్నందును, EF సృజియిస్తు
న్నందుదును, G సృజియింపు చుండుదును.

9

న చ మాం తాని కర్మాణి నిబద్ధంతి ధనంజయ
ఉదాసీనవ దాసీన మసక్తం తేషు కర్మసు॥

¹అయాయా కర్మాలందు ²అసక్తుడనై ఉదాసీనం ³చేసుకవున్నవానివలెనే
వున్నటువంటి నన్ను ⁴అస్పృష్టిస్థితిలయాలు మొదలయిన కర్మాలు కట్టలేవు.

1 ACEG అయా కర్మాలయందు 2 E అసక్తుడనై 3 A చేసుకొనినవాని
వలెను వున్న B శేసుక వుండినవానివలెను వున్న C శేసుకొనిఉండినవానివలెను
వున్నటు E శేశినవానివలెను వున్నటు F చేసుకుండినవానిం బలెను వున్నటు G చేసు
కుని వుండినవానివలెను వున్నటు 4 E వోయి అర్జునా! ఆస్పృష్టిస్థితిలయాదులు G ఆ
స్పృష్టి ఉత్పత్తిస్థితిలయాలు

10

మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతి స్సూయతే సచరాచరమ్
హేతునానేన కౌంతేయ జగద్విపరివర్తతే॥

స్వామిని న నాచాతను సంకల్పితమైన ప్రకృతి ¹యానచరాచరమైన జగత్తును
యానుచుండును. ²వో కౌంతేయుడా! యీ హేతువుచాతనే జగత్తు ³ప్రవర్తిస్తు
న్నందును.

1 E చరాచరముతోగూడిన 2 G లో ఇక్కడనుండి లేదు. 11వ శ్లోక తాత్పర్యం వ్రాసినాడు. 3 A ప్రవర్తిస్తూ వుండును. B ప్రవర్తిస్తుండును. E ప్రవర్తిస్తున్నుండును.

11

అవజానంతి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్

పరంభావ మజానంతో మమ భూతమహేశ్వరమ్॥

మూఢు లయిన వారలు సమస్తభూతాలకున్ను ¹స్వామి నైన నాయొక్క పరమమయిన ²భావము ³యెరుగనివార లవుచున్ను. మనుష్యదేహం యెత్తిన ⁴వాడ నని అవమానం చేయుదురు.

1 ABCEFG యేలిక నైన 2 BEG భావమును 3 C యెరుగరాని 4 B వాడనైన నన్ను

G లో ఈ తాత్పర్యం 10వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడింది. ఈ 11వ శ్లోకానికి ఏ ప్రతిలో లేని క్రింది తాత్పర్యాన్ని ప్రత్యేకంగా వ్రాసినాడు.

వోయీ అజ్ఞుడుడా! మూఢులైనజనులు నేను మనుష్యశరీరము యెత్తితి నని తమలోవానిగా జూతురు గాని, పరమమైనలోకాలకల్లాను యీశ్వరుడైన నా మాహాత్మ్యము యరగక తమ అజ్ఞానంవల్లను నా మాహాత్మ్యం యెరుగలేరు.

12

మోఘాశా మోఘకర్మాణో మోఘజ్ఞానా విచేతనః

రాక్షసీ మానురీం చైవ ప్రకృతిం మోహినీం శ్రితాః॥

రాక్షసమున్ను, అసురమున్నుఅయి మోహింప¹జేసే అటువంటి ప్రకృతి నాశ్రయించినవారు ²యెరుగరు. వ్యర్థమైన ఆశగలవారలు. ³వ్యర్థమయిన కర్మాలు గలవారు, వ్యర్థమయిన జ్ఞానంగలవారలు, వ్యర్థమయిన బుద్ధిగలవారలు.

1 AC జేసి అటువంటి E జేసే ప్రకృతి 2 ABCEF న న్నెరుగలేక వ్యర్థ 3 B లో-వ్యర్థమయిన కర్మాలు గలవారు వ్యర్థమయిన జ్ఞానంగలవారలు-అన్న భాగం, C లో-వ్యర్థమయిన కర్మాలుగలవారు-అన్న భాగంలేదు.

13

మహాత్మానస్తు మాం పార్థ దైవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః
భజంత్యనన్యమనసో జ్ఞాత్వా భూతాది మవ్యయమ్॥

¹మహాత్మ్య లయినవార లయితేను, తమ పుణ్యవశానను నన్ను శరణు
టొచ్చి, ²ప్రకృతి నాశ్రయించి, ³యితరుల దలపక, ⁴నా శేష ⁵ప్రయోజనముగా
గలవారలు, ప్రకృతిమూల మయినటువంటిన్నీ, ⁶[చే]టులేనటువంటిన్నీ నన్ను
నెరిగి ⁷భజియింతురు.

1 ABFG మహాత్మ్యలై తేను E వోయి అర్జునా! మహాత్మ్య లై తేను 2 ABFG
దైవప్రకృతినాశ్రయించి E దైవీప్రకృతినాశ్రయించినవారై 3 ABFG ఇతరము
దలపక 4 A నేనే B నా కంటే G నాచేకెడి 5 B ప్రయోజనంగలగు దానే వానికి
6 A లో-చేటులేనటువంటిన్నీ-అన్న భాగం లేదు. 7 ABFG భజింతురు.

C లో ఈ తాత్పర్యం లేదు.

14

సతతం కీర్తయంతో మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః
నమస్యంతశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే॥

మరీన్నీ న స్నేరీతిని శేవీంతు రంటేను? ¹యెప్పుడూన్ను నామకీర్తన
శేయుచున్నవారలై, ²నాయొక్క ³కైంకర్యాదులయందు ⁴యత్నం శేయుచున్న
⁵వారలై, ⁶భక్తిచాతను నమస్కారం శేయుచున్నవారలై, ⁷నాతోడిదె యోగ
మున్ను నిత్యమున్ను సాధిస్తున్నవారలై నన్ను నుపాస్తి శేయుదురు.

1 AE యెల్లప్పుడును BFG యెల్లప్పుడున్ను 2 ABFG లలో-నాయొక్క-
లేదు. G లో-నాయొక్క కైంకర్యాదులయందు యత్నం శేయుచున్నవారలై భక్తి
చాతను నమస్కారం శేయుచున్నవారలై-అన్న భాగం లేదు. 3 A ధర్మాలందు
4 E దృఢమతులై యత్నం 5 E వాల్లె 6 A దృఢవ్రతులై భక్తిచాతను B లో-
భక్తిచాతను నమస్కారం శేయుచున్నవారలై-అన్న భాగం లేదు. 7 AEFG
నాతోటి నిత్యయోగం కాంక్షిస్తున్నవారై నన్నునుపాస్తి శేయుదురు. B నాతో
నిత్యయోగం కాంక్షిస్తున్నవారై నన్ను నుపాస్తి శేయుదురు.

C లో ఈ తాత్పర్యం లేదు. శ్లోకం మొదటిచరణంలో నగం వ్రాసినాడు.

15

జ్ఞానయజ్ఞేన చాప్యన్యే యజంతో మా ముపాసతే
ఏకత్వేన పృథక్త్వేన బహుధా విశ్వతో ముఖమే॥

మరీకాండరు మహాత్ములు ¹జ్ఞానయోగంచాతను ²నన్ను పూజిస్తున్నవారలై .
³అనేకప్రకారాలను ⁴యేకత్వరూపాననున్ను, అంతర్యామి రూపాననూన్ను, ⁵విశ్వ
తోముఖై ⁶వున్న నన్ను ⁷వక్కన్నే ⁸పుపాప్తి శేయుదురు.

1 ABCEFG జ్ఞానయజ్ఞం చాతను 2 C లో-నన్ను-లేదు. 3 G అనేక ప్రకా
రాలచాతను 4 ABCEFG యేర్పరుపబడి అంతర్యామి 5 ABFG విశ్వతోముఖమై
C సర్వతోముఖమైన E విశ్వతోముఖమైన 6 ABCEF వున్ననన్నును 7 ACEFG
వొక్కడ నని B వొక డని 8 ABCFG పుపాశింతురు. C లో ఈ స్లోకం మొదటి
చరణంలో సగం వ్రాసినాడు.

16

అహం క్రతు రహం యజ్ఞః స్వధాఽహ మహమౌషధమ్
మంత్రోఽహ మహమేవాజ్య మహమగ్ని రహంహుతమ్॥

జ్యోతిష్తోమాది క్రతువులున్నా నేనే. ¹పితౄల్ల సంతోషింప²జేశే ³అటు
వంటి స్వధాకారమాన్ను నేనే. ⁴అజ్యమున్ను నేనే. ⁵అగ్నిన్ని నేనే. ⁶హోమ
మున్ను నేనే.

1 A మహాయజ్ఞాలు నేనే. పితౄల్ల B మహాయజ్ఞాలున్ను. పితౄల్ల CEF మహా
యజ్ఞాలున్ను నేనే. పితౄల్ల 2 C లో-జేశే-లేదు. 3 ABCEFG అలో-అటువంటి-లేదు.
4 AF అవుషధమున్ను నేనే. మంత్రమున్ను నేనే. అజ్యమున్ను నేనే. BE ఔషధ
మున్ను నేనే మంత్రమున్ను నేనే అజ్యమున్ను నేనే C అవుషధమున్ను నేనే
మంత్రమున్ను నేనే. అగ్ని. న్నేనే. 5 B లో-అగ్నిన్ని నేనే హోమమున్ను నేనే-
అన్నభాగం లేదు. 6 A హుతమున్ను నేనే C లో లేదు.

17

† పితామహస్య జగతో మాతా ధాతా పితామహః
వేద్యం పవిత్ర మోంకార ఋక్సామయజురేవ చ॥

† [అన్ని ప్రతుల్లో “పితామహస్య” అనే రూపమే ఉంది. ఇది “పితామహస్య” కు వర్ణవ్యత్యయ రూపం]

యా జగత్తుకు ¹తల్లిని నేనే. ²తండ్రిని నేనే. ³ధాతనూన్ను నేనే. పుత్పత్తి హేతువులయిన ⁴మూర్తులనూ నేనే. ⁵వేదవేద్యుడ నేనే. ⁶రుక్మాచయజుర్వేదాలనూ నేనే.

1 A తల్లి నేనే B తల్లిని నేనే CF తల్లి న్నేనే E తల్లినిని నేనే 2 ABE తండ్రిని నేనే C తండ్రి నేనే 3 AEF తాతనూన్ను నేనే B లో-ధాతనూన్ను నేనే-తను. C తాతను న్నేనే 4 ABEF ముత్తాతలనూ C ముత్తాతలు న్నేనే G ముత్తాతలనూ 5 C వేదవేద్యుడు న్నేనే F వేదవేద్యుడనున్ను నేనే 6 A పవిత్రమున్ను నేనే. ప్రణవస్వరూపమున్ను నేనే. రుక్మేదసామవేదయజుర్వేదమున్ను నేను. B పవిత్రమున్ను నేనే. పుణ్యస్వరూపమున్ను నేనే. ఋక్వేదయజుర్వేద సామవేదాలన్ను నేనే. C పవిత్రము న్నేనే. ప్రణవస్వరూపము న్నేనే. ఋక్వేదయజుర్వేదసామవేదాలు న్నేనే. E పవిత్రమున్ను నేనే. ప్రణవస్వరూపమున్ను నేనే. ఋక్వేదయజుర్వేదసామవేదాలు నేనే. FG పవిత్రమున్ను నేనే. ప్రణవస్వరూపమున్ను నేనే. రుక్మేదసామవేదయజుర్వేదాలన్ను నేనే.

C లో 17, 18 శ్లోకాలు కలిపి వ్రాయబడ్డాయి. ఆ తర్వాత ఆ శ్లోకాల తాత్పర్యాలు కలిపి వ్రాయబడ్డాయి.

18

గతి ర్భూతా ప్రభు సాక్షి నివాస శ్వరణం సుహృత్
ప్రభవప్రళయస్థానం నిధానం బీజ మవ్యయమ్॥

పొందదగినవాడా నేనే. ¹సర్వమున్ను ²భరించేటివాడా నేనే. ³అన్నిటికిన్ని సాక్షిని నేనే. పునికిపట్టున్నా నేనే. రక్షకుడా నేనే. ⁴అందరికిన్ని పుట్టుగులకున్నా కారణమున్నా నేనే. ⁵నిధానమున్నా నేనే. చెడని కారణమున్నా నేనే.

1 ABCFG సమస్తమున్ను E అన్నిటినిని 2 AB భరించినవాడా CF భరించెడివాడా E భరించేవాడా G భరించేవాడా 3 A ప్రభువునున్ను నేనే, అన్నిటికిన్ని సాక్షిని B అన్నిటికిన్ని సాక్షిని CF ప్రభువు నేనే. అన్నిటికిన్ని సాక్షి EG ప్రభువునున్ను నేనే. అన్నిటికిన్ని సాక్షిని 4 A చుట్టమున్ను నేనే. అందరిపుట్టుగులకున్ను B శిక్షకుడా నేనే. చుట్టమునున్ను నేనే. అందరి పుట్టుగులకు E చుట్టము

నేనే. అందరి పుట్టుగలకు F చుట్టమునున్న నేనే. అందరి పుట్టుగలకు G చుట్టమునున్న నేనే. అందరి పుట్టుగలకున్న నేనే కారణము. 5 ABEFG ప్రళయమున్న నేనే. స్థానమున్న నేనే. నిధానమున్న C ప్రళయమున్న నేనే. స్థావరమున్నే నేనే విలాసమున్న

19

తపా మ్యహ మహం వర్షం నిగృహ్ణా మ్యత్సృజామి చ
అమృతం చైవ మృత్యుశ్చ సదస చ్ఛాహ మర్జున॥

¹యెండ గానేవాడా నేనే. ²వర్షం గురియకుండా జేకేవాడా నేనే. ³వర్షం గురియించేవాడా నేనే. అమృతమున్నా నేనే. మృత్యువున్నా నేనే. ⁴యిప్పుడు వన్న వస్తువులున్నా నేనే. వచ్చెడి వస్తువులున్నా నేనే.

1 E వోయి అర్జునా! యెండ 2 AE వరుషమును BCF వరుషం 3 AE వరుషమును BCF వరుషం 4 A యిప్పుడు వుండినవస్తువులు నేనే. పోయిన వస్తువులు నేనే. వచ్చెటి వస్తువులు నేనే. B యిప్పుడు వుండిన వస్తువులున్నా నేనే. పోయిన వస్తువులున్నా నేనే. వచ్చిన వస్తువులున్నా నేనే. C యిప్పుడుండిన వస్తువులు నేనే. పోయిన వస్తువులున్నా వచ్చెడి వస్తువులు నేనే. E యిప్పుడు వుండినవస్తువులు నేనే. పోయిన వస్తువులు నేనే. వచ్చెడి వస్తువులున్నా నేనే. F యిప్పుడువుండినవస్తువులున్నా నేనే. పోయిన వస్తువులున్నా నేనే. వచ్చెడి వస్తువులున్నా నేనే. G యిప్పుడు వుండినవస్తువులున్నా నేనే. పోయిన వస్తువులున్నా నేనే. వచ్చెటి వస్తువులున్నా నేనే.

20

త్రైవిద్యా మాం సోమపాః పూతపాపా

యజ్ఞై రిష్ట్యా స్వర్గతిం ప్రార్థయంతే

తే పుణ్య మాసాద్య సురేంద్రలోక

మత్సంజి దివ్యాన్ దివి దేవభోగాన్॥

¹యారీతిని ²అంతా నేనే యని ³జ్ఞాను లయినవారు వుపాస్తి సేయుదురు. కేవలకర్మపరాయణులైనవారు దేవేంద్రుల గూర్చి యజ్ఞాలు చేశి, ⁴సోమపానం చేశి.

⁵పాపాలెల్లా ⁶కడుగుకొని ⁷స్వర్గం గోరుదురు. వారు పుణ్యమయిన ⁸స్వర్గమును బొంది, స్వర్గమందు ⁹దివ్య లైన ¹⁰భోగా లనుభవించుదురు.

1 G ఓయి అర్జునా! యీరీతిని 2 G అంతాను సమ స్తుమున్ను శేనే అని 3 E వేదాంతజ్ఞాను లైనవారు 4 E సోమపానము చేసినవారై 5 A పాపము లల్లాను CF పాపా లల్లాను E పాపాల నల్లా 6 ABFG కడుక్కుని E కడుక్కున్నవారై 7 E స్వర్గమార్గమును పొందుదురు. 8 ACFG ఆ స్వర్గలోకము B స్వర్గలోకం E స్వర్గ లోకమును 9 C దివ్యమైన 10 AC దేవభోగాలను అనుభవించుదురు. BEF భోగాలను అనుభవించుదురు. G దివ్యభోగాలను అనుభవించుదురు.

21

తే తం భుక్త్వా స్వర్గలోకం విశాలం

క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి

ఏవం త్రయీధర్మ మనుప్రపన్నా

గతాగతం కామకామా లభంతే॥

¹వారు ²విశాల మయినటువంటి ³ఆ స్వర్గలోకమును అనుభవించి, ఆ పుణ్యం] తీరిపోతేను భూలోకం ప్రవేశించుదురు. యీ ప్రకారానను ⁴వేద్రధర్మం బొందిన్ని, కోరికలు గోరుచున్నవారలు స్వర్గానకున్నా, భూలోకానకున్నా, పోచున్నా, ⁵వాస్తున్ను వుందురు.

1 A లో-వారు-తేడు, G వారలు 2 E విశాలమైన 3 ఆ స్వర్గమునను బాగా అనుభవించి 4 ABCEF వేదధర్మమును పొందిన్ని 5 A వస్తువుందురు. B వస్తును వుందురు. CE వస్తున్ను వుందురు. F వస్తున్ను వుండుదురు.

22

అనన్య్యా శ్చింతయంతో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే

తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహోమ్యహమ్॥

¹యేజనులైన నానేమి యితరదేవతల ²గొలువక, కోరికలు ³గోరక, నన్నే గతి యని గొల్తురు; ⁴నిత్యమున్నూ నాతోడియోగమే ⁵అపేక్షించేవారి ⁶యోగ క్షేమం ⁷వహించుకొని ⁸మోక్షము యిత్తును.

1 A యేజనుడాయనేమి BCEF యేజనులై నానేమి G యేజనుడైనానేమి
 2 E గొలువనివారై 3 A లేక E తోరనివారై 4 E యీతీరున నిత్యమున్ను 5 A
 అపేక్షించినవారియొక్క BCEFG అపేక్షించేవారియొక్క 6 AG యోగక్షేమమున్ను
 B క్షేమము CEF యోగక్షేమమును 7 AG నేను వహించుకొని E నేను వహించి
 8 AECF మోక్షము నిత్తును. E మోక్ష మిత్తును. G మోక్షము నిత్తు ననుట.

23

యేఁవ్యన్యదేవతా భక్తా యజంతే శ్రద్ధయాన్వితాః
 తేఽపి మామేవ కౌంతేయ యజంత్యవిధిపూర్వకమ్॥

1 మరి 2 యెవ్వరైనానేమి న న్నెరుగక యింద్రాదీదేవతాభక్తు లయినవారలు
 3 ఆయా దేవతలను తాత్పర్యముతోగూడ గొలిచినను, వారున్నా ముఖ్య
 ప్రకారము విడిచి, 4 అధమప్రకారాన 5 నన్నే 6 భజించిన 7 వారెదురు.

1 A లో-మరి-లేదు. G వోయీ కౌంతేయుడా! మరి 2 ACEFG యెవ్వరాయ
 నేమి 3 AFG ఆదేవతలను B ఆదేవతను C అధిదేవతలను 4 BG అధమప్రకారానను
 5 A లో-నన్నే-లేదు. CF నన్ను నే E వోయి అర్జునా! నన్నే 6 A లో-భజించిన
 -లేదు. BCFG యజించిన E భజనచేసిన 7 A వుందురు.

24

అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ
 న తు మా మభిజానంతి తత్త్వే నాత శ్చ్యవంతి తే॥

సర్వయజ్ఞాలకున్నా 1 భోక్తానూన్ను, 2 ప్రభువునున్నా నేనే అయివుండగా
 యీదేవతాంతరపరు లయినవారు నన్ను యథార్థముగా నెరుగరు. 3 అందువలననే
 లోకాలబొంది 4 దిగుడై పోదురు.

1 AB లో-భోక్తానూన్ను-లేదు. CEFGB భోక్తనున్ను 2 B ప్రభువను C లో-
 ప్రభువునున్ను-లేదు. 3 AG అందువల్ల నే అల్పలోకాల BCEF అందువల్ల నే అల్ప
 లోకాల 4 AB దిగుడై

25

యాంతి దేవప్రతా దేవాన్ పితృన్యాంతి పితృవతాః
 భూతాని యాంతి భూతేజ్యా యాంతి మద్యాజినోఽపి మామే॥

¹సర్వాత్మకు డని యెరుగక ²దేవతల గొలిచినవారు ³దేవతలనే పొందుదురు. ⁴పితాళ్లను గొలిచినవారు పితాళ్లనే పొందుదురు. యక్షరక్షపిశాచాల ⁵గొలిచినవారు వారినే ⁶పొందుదురు. ⁷దేవతలలోనున్నా, పితాళ్లలోనున్నా, ⁸యక్షరక్షపిశాచాలలోనున్నా అంతర్యామిని నేనే నని ⁹వారిని ¹⁰బూజించినాగాని నన్నే పొందుదురు.

1 A సర్వాత్ముడ నేనని B C E G సర్వాత్మకుడ నేనని 2 E దేవతలను కొలిచేవారు 3 A B C F G దేవతల బొందుదురు. 4 A F పితాళ్ల గొలిచినవారు పితాళ్ల బొందుదురు. B లో లేదు. 5 E కొలిచేవారు 6 A లో పొందుదురు. తాత్పర్యం ఇంతటితో పూర్తి చేయబడింది. 7 B C F దేవతలలోను పితాళ్లలోను E పిరు అందరి లోను అంతర్యామి నేనని 8 B యక్షరాక్షసపిశాచులలోను C F G యక్షరక్షపిశాచాల లోను E లో లేదు. 9 B C F G యెరిగినవారిని E యెరిగి నన్నే 10 B బూజించినగాని E పూజించినవారు

26

వ్రతం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి
తదహం భక్త్యుపహృత మశ్వామి ప్రయతాత్మనః॥

¹యెవ్వరైనా నేమి కేవలం నన్నే ²కొలిచేవారు ఆకుగాని. ³పుష్పముగాని. ⁴ఫలంగాని. వుదకంగాని భక్తిచాతను నాకు ⁵సమర్పించెనా. పరిశుద్ధచిత్తుడైన వాని యొక్క భక్తితో సమర్పింపబడిన పూజను నేను ⁶అవధరింతును.

1 A B C E F యెవ్వడాయనా నేమి 2 A B కొలిచినవాడు C E F కొల్చేవాడు G ఆశ్రయించినవాడు 3 E లో-పుష్పముగాని-లేదు. 4 A B లలో-ఫలంగాని-లేదు. 5 A B C E F సమర్పించును 6 E లో-అవధరింతును-లేదు.

27

యత్కరోషి యదశ్వాసి యజ్ఞ హోమి దదాసి యతే
యత్తపస్యసి కౌంతేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్॥

¹యేదైనా నేమి ²దేహమాత్రం ³నిత్యనైమిత్తిక కర్మము కేయుదువు. ⁴యేదైనా నేమి ⁵భోజనం కేయుదువు, యే హోమం కేయుదువు, ⁶యే దానా లిత్తువు.

⁷యే తపస్సులు శేయుదువు వో యర్జునుడా! ⁸అంతవట్టున్నా నాకు ⁹సమర్పణ శేయుము.

1 BF యేదే నేమి 2 ACF దేహయాత్ర B యీదేహయాత్ర 3 A లో-నిత్య నైమిత్తి [క] కర్మము-లేదు. BCF మొదలైన కర్మము నిత్య- 4 AB లలో-యేదే నా నేమి-లేదు. CF యేదేనేమి 5 B లో-భోజనం శేయుదువు-లేదు. 6 A దానాలు శేయుదువు. 7 A లో-యే తపస్సులు శేయుదువు-లేదు. BCF యేతపస్సు నేయుదువు. 8 A యంతవట్టు తపస్సు మొదలైనవి మాకు 9 B సమర్పణము

E పూర్తిపాఠం-యేదాయ నేమి భోజనము శేయుగువు, హోమము శేయుదువు, యేదాయ నేమి దానాలు యిత్తువు, యేదాయ నేమి తపస్సు శేయుదువు. వోయి అర్జునా! అంతవట్టున్న నాకు సమర్పణముగా శేయుము.

28

శుభాశుభఫలై రేవం మోక్ష్యసే కర్మబంధనైః

సన్న్యాసయోగయుక్తాత్మా విముక్తో మా ముపైష్యసి॥

యాప్రకారాన ¹జ్ఞానయోగముతోగూడిన తలపు గలవాడవై. ²నాకు శరణు ³జొచ్చి నడిస్తేను. ⁴అశుభమును ⁵యిచ్చే పుణ్యపాప⁶రూపమైన పూర్వకర్మ ⁷బంధాలచాతను విడువ బడేవు. ⁸యీరీతిని ⁹పుణ్యపాపాలచాత విడువబడి నన్ను బొందేవు.

1 BG జ్ఞానయజ్ఞంతో 2 E నన్ను 3 E జొచ్చినట్టు లైతేను 4 ABCEFG శుభమున్న అశుభమున్న 5 ABFG యిచ్చేఅటువంటి E యిచ్చేటటువంటి 6 ACEFG రూపాలైన B రూపులైన 7 G సంబంధాలచేతను 8 A లో-యీరీతిని- లేదు. 9 A సర్వమైన పాపాలచాతను

29

సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యాఽస్మి న ప్రియః

యే భజంతి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్॥

అయితేను నీకు కొంద రందు వైషమ్యమూన్ను కొంద రందు ¹దయలే కుండుటాను కలదా అంటివా? లేదు. సర్వభూతాలందున్నా ²సముడను. నాకు ³పగవారూన్ను లేదు. ⁴ప్రియులూన్ను లేదు. ⁵యెవ్వరైనా నేమి భక్తిచాతను నన్ను

భజియింతురు, వారు యేజాతివారైనాను ¹నాయందే భక్తిగలవారు; వారందున్న నేను ²దయగలిగి వుండుదును.

1 A దయగలుగుటను గల దంటివా? B దయానులేకండుటను కలదో అంటివా? C దయలే కండుటను కలదంటివా? E దయానుకల దంటివా? F దయ లేకండుటను గల దంటివా? G తాత్పర్యమున్న కలదా అంటివా? 2 B లో-సము డను-లేదు. E నేను సముడను. 3 ABEFG పగవాడున్న లేడు. C పగవాడున్న లేదు. 4 ABCEFG ప్రియుడున్న లేడు. 5 A యెవ్వరేమి BFG యెవ్వరేనేమి C యెవ్వడేనేమి E యెవ్వరాయనేమి 6 A నాయందు భక్తిగలట్టి వారియందు నేనున్న BEF నాయందు భక్తిగలట్టివారియందున్న నేను C నాయందు భక్తిగల వారై [న] వారియందున్న G నాయందు భక్తిగలయట్టి వారలందున్న నేను 7 BEF దయగలిగి వుందును. C భక్తిగలిగి వుండుదును.

30

అపి చే త్పుదురాచారో భజతే మా మనన్యభాక్

సాధురేవ స మంతవ్య స్సమ్య గ్యవసితో హి సః॥

¹మిక్కిలీన్ని ²దురాచార లయినోవారైనాగాని ³అన్యుల ⁴భజించక యీ చెప్పిన ప్రకారాన ⁵నన్నే భజించినా సాధువున్న వాడే. బహుమానం కాయ దగిన వాడున్నా వాడే.* ⁷యెరుకగలవాడూన్న వాడే. లెస్స నడకగలవాడూన్న వాడే.

1 A మిక్కిలి 2 AB దురాచారులైన C దురాచారుడైనా EFG దురాచారులైన 3 A వారుగాని B వాండ్లుగాని CG గాని E వాడైనాను F వాడైనాగాని 4 E అన్యదేవతల 5 ABF భజించక C భజింపక E భజనంకాయక 6 AF నన్నునే E నన్ను 7 C లో-యెరుకగలవాడూన్న వాడే-లేదు.

*B లో తాత్పర్యం ఇంతవరకే ఉంది.

31

క్షిప్రం భవతి ధర్మాత్మా శశ్వచ్ఛాంతిం నిగచ్ఛతి

కౌంతేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్తః ప్రణశ్యతి॥

యారీతిని ¹నేనే ఫలముగా దలచి, నన్ను ²దలచి, నన్ను ³గొలిచెనా. ⁴పాపాలన్నీ అణగి వేగిరమే ధర్మాత్ము డవును. అంతకంటేను వేగిరమే సదా

నాతోడి అనుభవ ⁵మంది కాంతి బొందును. ⁶వో యర్జునుడా! ⁷యా అర్థమందు తప్పలే దని ⁸యెవరి ముంగల నై నాను నామాట నమ్మి ప్రతిజ్ఞ చేయుము. నాయొక్క భక్తుడు చెడడు.

1 A లో-నేనే-లేదు. 2 ABCEFG లలో-దలచి నన్ను-లేదు. 3 ABCF గొలిచె గనుక 4 ACEF పాపాలల్లాను B పాపాలల్లా 5 ABCEFG మనెడి 6 E వోయి అర్జునా! 7 C యాధర్మమందు 8 ABCEFG యెవ్వరిముందర

32

మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేఽపి స్యుః పాపయోనయః

స్త్రీయో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేఽపి యాంతి పరాం గతిమ్॥

నన్ను మిక్కిలీన్ని ఆశ్రయించిరా పాపయోనియందు జన్మించిన ¹స్త్రీలు. వైశ్యులు, శూద్రులు²గాని, యెవ్వరైనా ³పరమగతిని బొందుదురు.

1 ABFG స్త్రీలు, వైశ్యులు, శూద్రులైనవారున్న C స్త్రీలు, వైశ్యు, శూద్రులైనవారు 2 ABCFG లలో-గాని యెవ్వరైనా-లేదు. 3 AG వో అర్జునుడా! పరమగతి బొం- BCF పరమగతి బొం-

E పూర్తిపాపం-వోయి అర్జునా! యెవ్వరాయినోమి పాపయోనియందు జన్మించిన స్త్రీలు, వైశ్యులు, శూద్రులు మొదలైనవారు మిక్కిలిన్ని నన్నాశ్రయించిన వా రౌదురు; వారున్న పరమమైన గతిని పొందుదురు.

33

కిం పునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తౌ రాజర్షయ స్తథా

అనిత్య మసుఖం లోక మిమం ప్రాప్య భజన్స్వ మామ్॥

పుణ్యయోనులయిన ¹బ్రాహ్మణులున్నా. భక్తులున్నా. ²రాజర్షులున్నా అయితేను యేమి ³చెప్పవలె గనుక. ⁴నీవు ⁵అనిత్యమైన, సుఖములేని దైన యా లోక⁶మందును ⁷రాజరుషిని ⁸గనుక నీవున్న ⁹భజియించుమి.

1 E బ్రాహ్మణులున్న 2 ABEG రాజరుషులున్న F రాజఋషులు 3 AE చెప్పెను. అటుగనుక BF చెప్పెను. అటుగనుక 4 E లో-నీవు-లేదు. 5 ABEG

అనిత్యమై సుఖము 6 ABF మందు పుట్టివుండెడి E మనుచుండి పుట్టివుండెడి 7 A రాజరుషులైన BF రాజరుషులైన E రాజరుషులైన 8 ABCDEFG లలో-గనుక-లేదు, 9 A నన్ను భజించు, BCFG నన్ను భజింపుము. E నన్ను భజియింపుము.

34

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు
మా మే వైష్యసి యుక్తైవ మాత్మానం మత్పరాయణః॥

నర్వేళ్ళరుడ నైన నాయందు మనస్సుగలవాడవు ¹గావున నాయందు యెక తెగని భక్తిగలవాడవు గమ్ము. నన్ను గూర్చి ²భజింపుము. నన్నుగూర్చి ³నమస్కరింపుము. నేనే ⁴పరమమైన గతిగా దలచినవాడవై ⁵యాక్రమాన మనస్సు నాయందు ⁶బెట్టితివా నన్నే ⁷పొందెవు.

1 A గాన నాయందు BCFG గా నాయందు 2 AF యజింపు. CG భజింపు. 3 ACE నమస్కరించు. FG నమస్కరింపు. 4 AG పరమమైనగతిగలవాడవై B పరమమైనగతిగలవాడ నని CF పరమగతిగాగలవాడవై E పరమమైనగతిగాను గలవాడవై 5 G యాక్రమకారాన 6 ACFG బెట్టి వుండితివా. E బెట్టి వుంటివా. 7 E పొందెదవు.

ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించినది రాజగుహ్యయోగ మన్నది తొమ్మిదో అధ్యాయము.

A రాజవిద్యా రాజగుహ్య యోగోనామ సవమోఽధ్యాయః.

యది శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమయ్యగారి పుత్రుడు తిరుమలపు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేతెను.

B హరిః ఓం తత్సదితి భగవద్గీతానూపనిషత్సు.....హితాయాం వయ్యాశిశ్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రామృతే రాజగుహ్యయోగోనామ సవమోఽధ్యాయః. తాళ్లపాక తిరుమలయ్యగారు చేసిన భగవద్గీతల తెనుగుచేత తొమ్మిదో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

C ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలైయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగు వ్రాయించి నందుకు తొమ్మిదో అధ్యాయం సంపూర్ణం. రాజవిద్యా రాజగుహ్యయోగోనామ నవమోఽధ్యాయః.

E ఇతి శ్రీమద్భగవత్(?)పారమహంస్యాం రాజవిద్యా రాజగుహ్య యోగోనామ నవమోఽధ్యాయః.

F తొమ్మిదో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G ఓం తత్సద్గీత శ్రీభగవద్గీతా రాజగుహ్యయోగోనామ నవమోఽధ్యాయః.

పదో అధ్యాయం
విభూతియోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

భూయ ఏవ మహాబాహో శృణు మే పరమం వచః
యత్తేహం ప్రీయమాణాయ వశ్యోమి హితకామ్యయా॥

౧

¹ వోయి ² మహానుభావుడవైన అర్జునుడా! నాప్రభావం విని ప్రీయపడు చున్నటువంటి నీకొరకు, నాయందు భక్తిపుట్టించుట నెడి ³ హితవు కాయ ⁴ నిశ్చయించినవాడనై, పరమమైనటువంటి ⁵ యేమైనానేమి తిరుగబడి చెప్పేను, ఆమాట వినుము.

౧ BG శ్రీకృష్ణవాక్యం CF కృష్ణవాక్యం

1 ACF వో 2 ABF మహాబాహుడవైన అర్జునుడా! E మహాను భావుడా 3 ABF హితము కాయ C హితము జేయ 4 ABCFG నిశ్చలవాడనై, 5 A మాట చెప్పేను వినుము. BCFG యేమాటైనానేమి తిరుగబడి చెప్పేను, ఆమాట వినుము.

E పూర్తిపాఠం- శ్రీకృష్ణవాక్యం: వోయి మహానుభావుడా! నాప్రభావం విని ప్రీయుడౌచున్న నీకొరకు, నాయందు భక్తి పుట్టించుట యనే విచారముకేయ నిశ్చయించుటచేతను, పరమమైన యీమాటైనానేమి తిరుగానువాడును, నామాట వినుము.

2

నమే విదు స్సురగణాః ప్రభవం న మహర్షయః
అహ మాది ర్హి దేవానాం మహర్షీణాం చ సర్వశః ॥

దేవతాసమూహాలన్న ¹నాయొక్కప్రభావం యెరుగరు. దేవతలకూన్ను, మహాదుపులకున్ను ²నేనే మొదలై, నేను వారి కిచ్చిన జ్ఞానం అల్పం గనుక, వారు ³నాస్వరూపం యెరుగలేరు.

1 ABCFG మహాబులున్ను, సర్వమైనవార్లున్ను, నాయొక్కప్రభావం
2 AG మొదలయినవారికి నేనే యిచ్చిన జ్ఞానం అల్పం గనుక, E మొదలు వారికి
నేను యిచ్చిన జ్ఞానం ఉంది గనుక, 3 ABCEFG నాస్వరూపమును

3

యో మా మజ మనాదిం చ వేత్తి లోకమహేశ్వరమ్
అసమ్మాథ స్స మర్త్యేషు సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే॥

¹దేవతలన్ను యెరుగలేనటువంటి ²నన్ను నాదాసులు యేరితిని ³యెరుగుదు రంటివా? జన్మరహితుడనై ⁴తుదామొదలున్ను ⁵లేకవుండెడి నన్నును సర్వలోకాల కున్ను వక్కడనే యేలికెగాను యెరిగి[న] మనుష్యులలోను యెవ్వడై నాను యామరక తలచును. వాడు సర్వపాపాలచాతను విడువబడును. ⁶యిదివి అనతిచ్చి అంతటను అర్జునునికి భక్తివుట్టెడికొరకు తన మహిమ జెప్పచున్నాడు.

1 ABCEFG దేవతలు యెరుగ లేని 2 BCEF నిన్ను నీ దాసులు 3 ACF యెరిగే రంటివా? 4 AG తుద మొదలును B తుద మొదలు CF తుద మొదలున్ను 5 E లేక వుండేటి నన్ను 6 ABCEFG అని

4

బుద్ధి ర్జాన మసమ్మోహః క్షమా సత్యం దమ శృమః
సుఖం దుఃఖం భవోభావో భయం చాభయ మేవ చ ॥

బుద్ధిన్ని, జ్ఞానమున్ను, భ్రమయకుండుటాను, వోర్పున్ను, సత్యవాక్యమున్ను, యంప్రయనిగ్రహమున్ను, శాంతిన్ని, సుఖమున్ను, దుఃఖమున్ను, మంచిననులకు మనస్సుపుట్టుటాను, కానివనులకు స్రుక్కుటాను, ¹భయమున్ను, వెరపున్ను లేక వుండుటాను.

1 ACEFG భయము, వెరపులే కండుటాను, B భయమున్ను, వెరపులే కండు టాను,

5

అహింసా సమతా తుష్టి స్తపో దానం యశోఽయుశః
భవంతి భావా భూతానాం మత్త వీవ పృథగ్విధాః ॥

¹ హింసలేకుండుటాను, సమబుద్ధిన్ని, సంతోషమున్నూ, తపస్సున్నూ, దానమున్నూ, ² కీర్తిన్ని యివి మొదలయ్యి భావాలు సర్వమున్నూ, సర్వమైన ప్రాణా(ణు)లకున్నూ నావలననే నానావిధాలయి పుట్టును.

1 ABCDEFG అహింసాను, 2 C కీర్తిన్ని, ఆపకీర్తిన్ని, యివి మొదలైన E కీర్తిన్ని, ఆపకీర్తిన్ని యిది మొదలైన

6

మహర్షయ స్సప్తపూర్వే చత్వారో మనవ స్తథా
మద్భావా మానసా జాతా యేషాం లోక ఇమాః ప్రజాః ॥

యేడుగురు మహారుషులున్నూ, ¹ నలుపురు మనువులున్నూ సృష్టి ² నిమిత్తమై బ్రహ్మ ³ వలన బుట్టినవారు. ⁴ వారివలన యందరున్ను జన్మించిరి. ⁵ ఆ బ్రహ్మవలన మహర్షులు, మనువులు. ⁶ ఆ ప్రజలు యందరున్ను నా సంకల్పాననే పుట్టినవారిగా డెలియుము.

1 B పద్మలుగురు G పదునలుగురు 2 BC నిమిత్తమైన 3 B వల్ల బుట్టినారు.
4 BCFG వారివల్ల యీ ప్రజలందరున్ను 5 BCFG ఆ బ్రహ్మ, మహర్షులున్ను,
6 BCFG యీ ప్రజలు అందరున్ను

A పూర్తిపాఠం- వారికంటె మొదలయిన సనకాదులు నలుపురు, పదునలుగురు మనువులు, యేడుగురు మహ(హ)ర్షులున్ను, యీ ప్రజలు అందరున్ను నా సంకల్పాననే పుట్టినవారు. మరిన్ని సృష్టినిమిత్తమైన బ్రహ్మమువల్ల బుట్టినవారు. వారివల్ల యీ ప్రజలు యందరున్ను జన్మించిరి. ఆ బ్రహ్మ, మహర్షులు, సనకాదులు, మనువులు, ప్రజలున్ను కొందరిన్ని నా సంకల్పాన బుట్టినవారిగా డెలియుము.

E పూర్తిపాఠం- భృగ్వాదులైన యేడుగురు మహాబుషులున్ను, బ్రహ్మసావర్ణి, రుద్రసావర్ణి, ధర్మసావర్ణి, దక్షసావర్ణి అనే నలుగురు మనువులున్ను, సృష్టి స్థితి నిమిత్తమై బ్రహ్మవల్ల పుట్టినవారు. వారివల్లను యీ ప్రజలందరున్ను జన్మించిరి.

ఆ బ్రహ్మ, మహర్షులు, మనువులు, యా ప్రజలు ఆందరున్న నా సంకల్పాననే పుట్టినవారిగా నెరుగుము.

7

ఏతాం విభూతిం యోగం చ మమ యో వేత్తి తత్త్వతః
సోఽవికంపేన యోగేన యుజ్యతే నాత్ర సంశయః ॥

ఆ సృష్టిస్థితిలయాలకు కారణమైన నాయొక్క యీ¹ విశ్వమున్నూ. కల్యాణ గుణ² యోగమున్నూ *నడుస్తున్నది. యిటని యెరిగి, వివేకులయినవారు తలపు నామీదనే పెట్టి నన్ను భజింతురు.

1 ABF విశ్వమున్ను

† A పాఠము. ² యోగమున్ను యథార్థముగాను యెవ్వంజేసేమి యెరుగును, వాడు చలించని భక్తి ³ యోగముతోడను కూడును. అందుకు సంశయము లేదు.

2 E యోగమును యథార్థానుగుణయోగముగా 3 B యోగంతోగూడును CF యోగంతోడ గూడును E యోగముతోడను కూడినవా డాను.

*నడుస్తున్నది యిటని యెరిగి .....నన్ను భజింతురు. అన్న భాగం 8వ శ్లోకానికి సంబంధించింది.

8

అహం సర్వస్య ప్రభవో మత్ర స్సర్వం ప్రవర్తతే
ఇతి మత్వా భజంతే మాం బుధా భావసమన్వితాః ॥

నేను ¹ యెల్లజగత్తుకున్నూ పుత్పత్తికారణము, ² నావలననే యిన్నిన్నీ ³ వర్తింపుచున్నందును. ⁴ యిది యెరిగి, ⁵ తాత్పర్యముతోగూడాను విద్వాంసులున్నూ కేవింపుదురు.

1 ABCEF సర్వానకున్ను ఉత్పత్తికారణమును. G సర్వానకున్ను ఉత్పత్తి కారణమునుగా 2 ABCEG నావలను సర్వమున్ను F నావల సర్వమున్ను 3 ABCEFG నడుస్తున్నది. 4 ACEF యిటని యెరిగి, B యిటని యెరిగిన 5 A వివేకులు తలపు నా మీదనే పెట్టి నన్ను భజింతురు. BCEFG వివేకులైనవారు తలపు నామీద పెట్టి నన్ను భజింతురు.

9

మచ్చిత్రా మధతప్రాణా బోధయంతః పరస్పరమ్
కథయంతశ్చ మాం నిత్యం తుష్యంతి చ రమంతి చ ॥

వారు ¹మరీన్ని నన్నేరీతున గొలుతు రంటేను: నామీద చిత్తంగలవార్లు, నన్ను బా? ప్రాణం ²పట్టలేనివారున్ను, ³వొకానొకళ్లకు నన్ను యెరుగించువార్లు, తమలో దాము ⁴నాయొక్క కల్యాణగుణాలను చెప్పుకుంచూన్ను, బోధించు కొంచున్ను వున్నవారై, నిత్యమున్ను, ⁵సంతోషించుకుంచూన్ను వుండుదురు.

1 E లోలేదు. 2 ABCEFG పట్టలేనివారు, C పట్టలేదు. 3 ABCEFG ప్రతుల్లో- వొకానొకళ్లకు నన్ను యెరుగించువార్లు-లేదు. 4 ACEG నాకల్యాణగుణాలను చెప్పు కొన్నవారై, బోధించుకొంచున్నవారై, BF నా కల్యాణగుణాలను చెప్పుకొన్న వారై, బోధించుకొన్నవారై, 5 AB సంతోషించుకొంచు న్నుందురు. రమిస్తు న్నుందురు. CFG సంతోషించుకొంచు న్నుందురు. రిమిస్తున్నుందురు. E సంతో షించుకొంచు న్నుందురు.

10

తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్
దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాంతి తే ॥

¹యారీతి నాతోడి సంతత ²యోగముగా భజిస్తున్నవార్లకు నేను ³సంతో షించుకొని, యిటువంటి బుద్ధితో ⁴నుండితేను నన్నే పొందుదురు. అటువంటి తలపు నేను యిత్తును. ⁵ఆ తలపులోను వారున్ను నన్ను బొందుదురు.

1 ACEFG ఆరీతి B ఆరీతిని 2 ABCFG యోగముగోరి భజిస్తున్నవార్లకు 3 E సంతోషపూర్వకముగాను, 4 B నుండితే E గూడితేను 5 AG ఆ తలపుతో నున్న వారున్ను B ఆ తలపుతోవారు C ఆ తలపుతోవారున్ను E ఆ తలపుతోను వారు

11

తేషామేవానుకంపార్థ మహ మజ్ఞానజం తమః
నాశయా మ్యాత్మభావస్తో జ్ఞానదీపేన భాస్వతా ॥

అటువంటి¹ వార్లకు దయచేశేకొరకు² వారియొక్క హృదయమందు³ నేను, వెలుగుచున్నటువంటి జ్ఞానదీపంచాతను అజ్ఞానంవలన⁴ బుట్టినటువంటి విషయాలమీద వేడుక అని(నే) చీకటి చెరుతును.

1 ABCDEFG వార్లను 2 ABCDEFG వార్లయొక్క 3 ABCDEFG నేను నిలిచి, E నిలిచే నేను, 4 A బుట్టిన విషయాలందుల చీకటి చెరుతును, B బుట్టిన వేడుక చీకటి చెరుతును, CF బుట్టిన విషయాలందలి వేడుక చీకటిని చెరుతును, E బుట్టిన విషయాలవల్ల బుట్టిన వేడుకనే చీకటిని చెరుతును, G బుట్టిన విషయాలందలి వేడుకనే చీకటి చెరుతును.

12

అర్జున ఉవాచ

పరంబ్రహ్మ పరంధామ పవిత్రం పరమం భవాన్
పురుషం శాశ్వతం దివ్య మాదిదేవ మజం విభుమ్ ॥

१

¹ పరంబ్రహ్మమున్నా ² నేనే. పరంధామమున్నా ³ నేనే. పరమపవిత్రమున్నా ⁴ నేనే. ⁵ అని వేదాలల్లా చెప్పును. శాశ్వతుడ వనీన్ని, ⁶ దివ్యపురుషుడ వనీన్ని. ⁷ దేవదేవుడ వనీన్ని, జన్మరహితుడ వనీన్ని, విభుడ వనీన్ని.*

१ BC అర్జునుని వాక్యం

1 CF పరంబ్రహ్మ 2, 3, 4 ABCDEFG నీవే. 5 E అో—అని వేదాలల్లా చెప్పును—శేడు. 6 ADEFG దివ్యమైన పురుషుడ వనీన్ని, 7 ADEFG అదిదేవుడ వనీన్ని, BC అలో శేడు. * E వేదాలల్లా చెప్పును.

13

అహు స్త్వై మృషయ స్సర్వే దేవర్షి ర్నారద స్తథా
అనితో దేవలో వ్యాసః స్వయంచైవ బ్రవీషి మే ॥

నిన్ను ¹ రుషులున్నా. ² నారదుడున్నా. అనితుడున్నా. దేవలుడూన్నా. ³ వ్యాసులున్నా ⁴ మొదలయిన దేవఋషులున్నా చెప్పుదురు. ⁵ ఆ రీతుననే చెప్పుచున్నాడవు.

1 AFG ఋషులున్ను, E సర్వమైన ఋషులున్ను, 2 ABFG దేవఋషి
యైన నారదుడున్ను, C దేవరుషులైన నారదుడున్ను, 3 BFG వ్యాసుడున్ను,
4 ABCEFG మొదలయినవారు చెప్పదురు. 5 ABCEFG యీరీతి నే నీవున్ను చెప్పు
చున్నాడవు.

14

సర్వమేత దృతం మన్యే యన్మాం వదసి కేశవ
నహి తే భగవన్ వ్యక్తిం విదుర్దేవా న దానవాః ||

1 వో కేశవుడా: 2 నాతోడ జెప్పినంతవట్టున్నూ 3 సత్యమే ఆవును.
4 యించుకంతాను కడమ లేదు. 5 షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్నుడవైన నీయొక్క స్వరూ
పము కానుపించజేసుట అల్పజ్ఞానులయిన దేవతలున్నూ యెరుగరు.*

1 E వోయి కేశవా! 2 ABFG నాతోడను నీవు చెప్పిన యంతవట్టున్ను
C నాతోడను నీవుచెప్పే అంతవట్టున్ను E నన్నుకూర్చి యేమి చెప్పితివో యీ
అంతవట్టున్ను 3 E సత్య(త్య)ముగానే యెంచేను. 4 BCFG యించుకంతాను కడమ
లేదు. E లో లేదు. 5 E వోయి షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్నుడా! * ACFG దానవులున్ను
యెరుగరు. D సత్యమే ఆవును.

15

స్వయమే వాత్మనాత్మానం వేత్త త్వం పురుషోత్తమ
భూతభావన భూతేశ దేవదేవ జగత్పతే ||

1

1 నమస్తభూతాలా 2 పుట్టించేవాడవై, నమస్త³భూతాలా 4 నియమించి,
దేవతలకున్నూ దేవుడవై, యీరీతి 5 నమస్తజగత్తులకున్నూ 6 స్వామివైన
పురుషోత్తముడవు 7 గనుక, విన్ను నీయాత్మచాతను నీవే యెరుగుదువు.

శ్ర A అరునిని వాక్యం

1 CF సమస్తభూతాల E సమస్తభూతాలను 2 AB పుట్టించినవాడవై,
3 BC భూతాలనున్న E భూతాల 4 E నియమించేవాడవై, 5 C సమస్తదేవతల
కున్ను E సమస్తజగత్తుల 6 ABCEFG యేలికైన 7 E నీవు గనక,

16

వక్తు మర్త్య స్వశేషేణ దివ్యా హ్యత్మవిభూతయః
యాభి ర్విభూతిభి ర్లోకా నిమాం స్త్వం వ్యాప్య తిష్ఠసి ॥

¹యే ఐశ్వర్యాలవాతను యీలోకాలను ²వ్యాపించుకొనియున్నాడవు, ³అటు
వంటి దివ్యమైన ⁴అయిశ్వర్యాలు అన్నిటినినీ ⁵చెప్పెడుకొరకు ⁶తగుదువు.

1 E యే ఐశ్వర్యాలను యీలోకాలను 2 ABCEFG నీవు వ్యాపించుకుని
వున్నాడవు, 3 E ఆ దివ్యమైన 4 A అయిశ్వర్యాలను అన్నిన్ని 5 ACFG చెప్పే
కొరకు నీవే తగుదువు, B చెప్పెడికొరకు నీవే తగుదువు, E చేకొరకు 6 E లో
లేదు.

17

కథం విద్యా మహం యోగీ త్వాం సదా పరిచింతయన్
కేమ కేమ చ భావేమ చింత్యేఽసి భగవన్మయా ॥

భక్తియోగవిష్టడనైన నేను, ¹సదా విన్ను చింతింపుచున్నవాడనై నిన్ను.
²యేలాగున యెరిగేను? ³యే మూర్తులయందు షడ్జ్ఞైశ్వర్యసంపన్నుడవైన నీవు
⁴చింతింపదగుచున్నాడవు?

1 B లో-సదా నిన్ను-లేదు, 2 C యేతీరున 3 ABCEFG యే యే మూర్తుల
యందు 4 ACF చింతింపదగుచున్నవాడనౌచున్నాడవు? B చింతింపదగినవాడనౌ
చున్నాడవు? E చింతింపదగినవాడవు అవుదువు? G చింతింపుచున్నవాడనౌ
చున్నాడవు?

18

విస్తరేణాత్మనో యోగం విభూతిం చ జనార్దన
భూయః కథయ త్ప్రప్తి ర్ధి శృణ్వతో నాస్తి మేఽమృతమ్ ॥

¹వోయి జనార్దనుడా! ²నీ యోగక్షేమమున్నూ, ఐశ్వర్యమున్నూ విస్తారం
గాను ³జెప్పుము. అమృత⁴స్వరూపులయిన నీ వాక్యాలు ⁵విందున్నూ ⁶తృప్తిలే
దంటేను.

1 A వో జనార్దనుండా! BFG వో జనార్దనుడా! E వోయి జనార్దనా!
2 ABEG నీయొక్క యోగమును, అయిశ్వర్యమును CF నీయొక్క యోగమునున్నూ,

అయిశ్వర్యమునున్న 3 E మరి చెప్పము. 4 ACFG స్వరూపములైన నీ వాక్యములు B రూపులైన నీ వాక్యములు E స్వరూపమైన నీ వాక్యమును 5 ABEG వించున్న నాకు C వించు నాకు F వించున్న నాకు 6 A తృప్తి లేదు.

19

శ్రీ భగవానువాచ

హంత తే కథయిష్యామి దివ్యా హ్యత్మవిభూతయః
ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాస్త్యంతో విస్తరస్య మే ||

శ

¹ వోయి కురుశ్రేష్ఠుడైన అద్దనుడా: దివ్యాలయిన నా అయిశ్వర్యాలలోను ప్రధానమయినవార్లను నీకు జెప్పేను. నాయొక్క ² అయిశ్వర్యం విస్తారానకు ³ కడమ లేదు.

శ ABG శ్రీకృష్ణవాక్యం C క్రిష్ణవాక్యం EF కృష్ణవాక్యం

1 ABFG వో కురుశ్రేష్ఠుడా! CE వోయి కురుశ్రేష్ఠుడా! 2 ACEFG అయిశ్వర్య విస్తారానకు 3 A కడలేదు. E కడపల లేదు గనక, మహాఅశ్వర్యము! FG కడపల లేదు.

20

అహమాత్మా గుడాకేశ సర్వభూతాశయస్థితః
అహమాదిశ్చ మధ్యం చ భూతానామంత ఏవ చ ||

¹ వో యర్జునా! సర్వభూతాలయొక్క హృదయాలందూన్న ² వున్నవాడ నేను. ఆ భూతాలయొక్క ³ ఆదిమధ్యంతాలున్నూ ⁴ నేను.

1 A వో యర్జునుండా! 2 AG వున్నవాడను నేనే. BCF వున్నవాడను నేను. E అత్మనై యున్నవాడను నేను. 3 E ఆదిన్ని, మధ్యమున్ను, అంతమున్ను, 4 ABFG నేనే. C నేను యెరుగుదును.

21

అదిత్యానా మహం విష్ణు ర్జ్యోతిషాం రవి రంశుమాన్
మరీచి ర్మరుతామస్మి నక్షత్రాణా మహం శశీ ||

అదిత్యులలో ¹విష్ణు వనే అదిత్యుడ నేను. జ్యోతిస్సులలోను ²సూర్యుడ నేను. వాయువులలోను ³మరీచి ⁴అనేవాడ నొడున్నాడను. నక్షత్రాలలో చంద్రుడ నేను.

¹ B విష్ణు డనే ² A కిరణములు గల సూర్యుడ E కిరణాలు గల సూర్యుడు ³ E లో-మనస్సున్ను నేను. భూతాలలోను జ్ఞానశక్తి నేను అవుదును-అనే వాక్యం వ్రాయబడింది. ఇది 22వ శ్లోక తాత్పర్య భాగం. ⁴ A అనే వాయువు నేను. నక్ష- B అనేవాడ నేను. నక్ష- G అవుచున్నాడను. అని వాక్యం పూర్తిచేయబడింది.

22

వేదానాం సామవేదోఽస్మి దేవానామస్మి వాసవః

ఇంద్రియాణాం మనశ్చాస్మి భూతానామస్మి చేతనా॥

వేదాలలోను సామ¹వేదము నేను, దేవతలలో దేవేంద్రుడ నేను. యంద్రియాలలోను ²మనస్సు నేను. సమస్త ³భూతాలలోను జ్ఞాన⁴శక్తిని నేను.

¹ G వేదమున్ను నేనే. ² B మనస్సును E మనస్సున్ను నేను. భూతాల ³ BCFG భూతాలలోనున్న ⁴ ACFG శక్తి నేను. B శక్తినిన్ని నేను. E శక్తి నేను అవుదును.

E లో ఈ శ్లోకం లేదు. తాత్పర్యం కొంత భాగం మాత్రం 21వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడింది.

23

రుద్రాణాం శంకరశ్చాస్మి విత్తేశో యక్షరక్షసామ్

వసూనాం పావకశ్చాస్మి మేరు శ్శిఖరిణా మహమ్ ॥

రుద్రులలోను ¹శంకరుడ నేను. యక్ష²రక్షస్సులలోను కుబేరుడ నేను. వసువులలోను ³పావకుడ నేను. ⁴కొండలలోను ⁵మేరువు నేను.

¹ E శంకరుడ నగుదును. ² BG రాక్షసులలోను ³ C పావకుడ నేనే. అగ్ని న్నేనే. F పావకుడనేవాడ నేను. ⁴ EF కొండలలోపల ⁵ B మేరువుపర్వతమును నేను. CF మేరువపర్వతం నేను. G మేరువుపర్వతమ నేను.

A లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు. E లో ఈ శ్లోకం, తాత్పర్యం రెండు పర్యాయాలు ఒకేచోట వ్రాయబడివున్నాయి.

24

పురోధసాం చ ముఖ్యం మాం విద్ధి పార్థ బృహస్పతిమ్
సేనానీనా మహం స్కందః సరసామస్మి సాగరః ॥

¹వోయి పార్థడా! పురోహితులలోను ²ముఖ్యుడైన ³బృహస్పతి నేను.
⁴సేనాధిపతులలోను కుమారస్వామి నేను. సరస్సులలోను ⁵సముద్రుడ నేను.

1 E వోయి పార్థ! 2 A లో లేదు. BCEFG ముఖ్యమైన 3 ABCG బృహస్పతిని నేను. E బృహస్పతిని నన్నుగా తెలియుము. F బృహస్పతిని సేనా-
4 BCEFG సేనాపతులలోను 5 A సాగరమునే సముద్రము నేను. BC సముద్రమును నేను. F సముద్రం నేను. G సముద్రము నేను.

25

మహర్షీణాం భృగురహం గిరా మస్మైకమక్షరమ్
యజ్ఞానాం జపయజ్ఞోఽస్మి స్థావరాణాం హిమాలయః ॥

¹మహర్షులలోను ²భృగువ నేను. వాక్కులలోను యేకాక్షర ³మనే
⁴ప్రణవము నేను. యజ్ఞాలలోను ⁵జపయజ్ఞము నేను. ⁶స్థావరాలలోను
⁷హిమవత్పర్వతము నేను.

1 ABCE మహర్షులలోను F లో-మహర్షులలోను-లేదు. 2 AE భృగువు నేను. 3 ABCEFG మైన 4 F ప్రణవ మేను. G ప్రణవమున్ను నేను. 5 B జపయజ్ఞమును నేను. C పరమయజ్ఞము నేను. E జపయజ్ఞ మూడును. F జపయజ్ఞము నేను. G జపయజ్ఞమున్ను నేను. 6 B పర్వతములలో 7 B హిమవత్పర్వతమును నేను. E హిమవత్పర్వతమున్ను నేను. FG హిమవత్పర్వతము నేను.

F లో ఈ శ్లోకం లేదు. తాత్పర్యం ముందుశ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడింది.

26

అశ్వత్థ స్సర్వవృక్షాణాం దేవర్షీణాం చ నారదః
గంధర్వాణాం చిత్రరథ స్సిద్ధానాం కపిలో మునిః ॥

¹సర్వమైన వృక్షాలలోనున్నా ²అశ్వత్థవృక్షము నేను. ³దేవరులలోను
నారదుడ నేను. ⁴గంధర్వులలో చిత్రరథుడ నేను. సిద్ధులలోను ⁵కపిలముని నేను.

1 AC సర్వవృక్షాలలోను E వృక్షాలలోను F సర్వవృక్షాలలోనును G సర్వమైన వృక్షాలలోను 2 B అశ్వత్థవృక్షమ నేను. CFG అశ్వత్థమ నేను. 3 ACEG దేవబుఘలలోను F దేవర్షులలోను 4 ABEFG గంధర్వులలోను 5 B కపిలమహామునిని నేను. EFG కపిలమునిని నేను.

27

ఉచ్చైశ్శ్రవస మశ్వానాం విద్ధి మా మమృతోద్భవమ్
విరావతం గజేంద్రాణాం నరాణాం చ నరాధిపమ్ ||

¹ గుర్రాలలోనను ² అమృతంతో బుట్టిన ³ ఉచ్చైశ్శ్రవ మనే ⁴ గుర్రం నేను.
⁵ యేనుగలలోను ⁶ విరావతం నేను. నరులలోను ⁷ రాజు నేను.

1 ABEG గుర్రాలలోను CF గుఱ్ఱాలలోను 2 AC లలో అమృతంతో బుట్టిన లేదు. 3 BF ఉచ్చైశ్శ్రవ స్స నే C ఉచ్చైశ్శ్రవస మనే G ఉచ్చైశ్శ్రవమును నేను. 4 C గుఱ్ఱము నేనుగా నెరుగుము. E గుర్రము నేనుగా తెలియుము. F గుఱ్ఱము నన్నుగా నెరుగుము. 5 ABCEFG గజేంద్రులలోను 6 AG విరావత మనే యేనుగ నేను. B విరావతమును నేను. CF అయిరావతము నేను. 7 AG అధిపతి యైనటువంటి రాజును నేను. BF రాజును నేను. E రాజును నేను.

28

అయుధానా మహం వజ్రం ధేనూనామస్మి కామధుక్
ప్రజనశ్చాస్మి కందర్భః సర్పాణామస్మి వాసుకిః ||

అయుధాలలోను ¹ వజ్రాయుధం నేను. ధేనువులలోను కామ² ధేనువు నేను.
³ సర్పాలలోను వాసుకి నేను.

1 B వజ్రాయుధమును నేను. FG వజ్రాయుధము నేను. 2 AEG ధేనువ నేను. B కామధేనువును నేను. C ధేనువు నే నొచున్నాడను. F కామధేనువ నే నొచున్నాడను. 3 AB ప్రజలలోను మన్మథుడ నేను. సర్పాలలోను CFG జన్మించేవారి లోను జననహేతులైన కందర్భుడ నేనొచున్నాడను. సర్పాలలోను వాసుకి నే నొచున్నాడను. E జన్మించేవారిలోను జననహేతులైన కందర్భుడ నేను. సర్పాల లోను

29

అనంతశ్చాస్మి నాగానాం వరుణో యాదసామహమ్
విత్వణా మర్యమా చాస్మి యమ స్సంయమతామహమ్ ||

¹ అనేకశిరస్సులుగల పాములలోను అనంతుడ ² నేను. జలనివాసులలోను వరుణుడ నేను. ³ పితృభువులలోను అర్యముడ ⁴ నేను. ⁵ దండించేవారలలోను యముడ నేను.

1 ABCDEFG బహుశిరస్సులుగల 2 CFG శేనాచున్నాడను. జల- 3 ACEFG పితృభువులలోను B పితృభువులలోను యముడనేను. 4 CFG శేనాచున్నాడను. దండించే- 5 ACEFG దండించేవారిలోను యముడ నేను. B అష్టాంగయోగాలలోను యమమనే యోగమును నేను.

30

ప్రహ్లాద శ్చాస్మి దైత్యానాం కాలః కలయతా మహమ్
మృగాణాం చ మృగేంద్రోఽహం వైసతేయశ్చ పక్షిణామ్ ||

దైత్యులలోను ¹ ప్రహ్లాదుడ నేను. ² లెఖపెట్టేడివారిలోను కాలము నేను. ³ కాలమనగా నే ననుట. ⁴ మృగాలలోను ⁵ పింహ్వాం నేను. ⁶ పక్షులలోను ⁷ గరుత్మంతుడ నేను.

1 CFG ప్రహ్లాదుడ శే నాచున్నాడను. E ప్రహ్లాదుడను బొందుచున్నాను. 2 A లెఖపెట్టేడివారిలోను B లెఖపెట్టేడివారిలోను CF లెఖపెట్టేడివారిలోపల EG లెక్కబెట్టేవారిలో 3 AB కాల మనగా నే మృత్యువనుట. CF కాలము శే ననగాను మృత్యువుననుట. E కాలము నేను. అటనగా మృత్యువనుట. G కాల మనగా మృత్యువు నే ననుట. 4 EF మృగాలలోపలను 5 B పింహ్వామును నేను. C పింహ్వాము నేను. 6 CE పక్షులలోపలను 7 ABCDEFG వై సతేయుడనేను.

31

పవనః పవతామస్మి రామ శ్శస్త్రభృతామహమ్
ర్షుషాణాం మకర శ్చాస్మి స్రోతసామస్మి జాహ్నువీ ||

¹ అనడిచేవారిలోను ² వాయువు నేను. ³ శస్త్రాలు ⁴ ధరించినవారిలోను ⁵ రఘురాముడ నేను. ⁶ మచ్చాలలోను ⁷ మకరమనే మచ్చము నేను. నదులలోను ⁸ జాహ్నువి నేను.

1 AEG లలో ఆలేదు. C నడచెడివారిలో E నడిచేటివారిలోను F నడిచెడి వారిలోపలను 2 C వాయువ నేను. E వాయువును అవుచున్నాను. 3 A బాణాలలోను 4 A లో ధరించినవారిలోను లేదు. C ధరించినవారిలో G ధరించెడివారిలోను 5 A రామస్వామిబాణాలు నేను. D నాయకుడ నేను. CEF G రఘునాథుడ నేను. 6 AEG మత్స్యలలోను LCF మచ్ఛాలలోను 7 B మకరమత్స్యమును నేను. CEF మకరమత్స్యము నేను. G మకరమ నేను. 8 A XOX నేను. C జాహ్నువినది నేను. E జాహ్నువిన అవుచున్నాను.

31a

‡ ఓషధీనాం యవ ఛాన్మి ధాతునామన్మి కాంచనమ్
సర్వేషాం తృణజాతీనాం కుశోఽహం పాండునందన ॥

E పూర్తిపాతం: పైరులలోను యవపైరు నేను. లోహాలలోను బంగారు నేను. వోయి అడ్డునా! సమస్తమైన తృణజాతులలోను దర్భ అనే తృణము నేను.

G పూర్తిపాతం: ఓ యర్జునా! ఓషధులలోన..... ధాన్యం నేను. ధాతువు లలోనెల్లాను బంగారం నేను. తృణాలలోనెల్లాను కుశదర్భ నేను.

‡ ఈ శ్లోక, తాత్పర్యాలు EG అనే రెండు ప్రతుల్లో మాత్రమే ఉన్నాయి. G లో 31వ శ్లోక తాత్పర్యాల తర్వాత ఉన్నాయి.

సంస్కృతమహాభారతం (భండార్కర్ ప్రతి)లో యీ శ్లోకం నేపాళదేశపు ప్రతికి (కాలం 1476 A. D.) సంబంధించిన 31వ శ్లోకంగాను, అధికపాతంగాను చూపబడింది. (మా. 7వ సంపుటం, భీష్మపర్వం, పీఠికాభాగంలోని ఫోటో ముద్రణ పుట; మరియు 15వ పుటలోని అధోజ్ఞాపిక).

32

సగ్గాణా మాది రంతశ్చ మధ్యం చైవాహ మర్జున
అధ్యాత్మవిద్యా విద్యానాం వాదః ప్రవదతామహమ్ ॥

1 వో యర్జునుడా! 2 సృజియింపబడినవారలకు ఆదిమధ్యాంతకారణుడ నేను. 3 విద్యలలోపలను అధ్యాత్మ 4 విద్య నేను. 5 వాదించేవారిలోను తత్త్వ విర్ణయము చేశెడి వాడము నేను.

1 E వోయి అర్జునా! 2 AFG సృజింపబడెడివార్లకు BCE సృజియింపబడే
వార్లకు 3 ABCEFG విద్యలలోను 4 BG విద్యను నేను. 5 AF వాదించెడివారిలోను
B వాదించేవాదములోను C వాదించేవారలలోను E వాదించేవాండ్లలోను 6 A
నిర్ణయము చేసెడి వాదమును నేను. BC నిర్ణయము చేశే వాదమును నేను.
E నిర్ణయమైన వాదము నేను.

33

అక్షరాణామకారోఽస్మి ద్వంద్వ స్సామానికస్య చ
అహమే వాక్షయః కాలో ధాతాహం విశ్వతోముఖః ॥

1 అక్షరాలలోనను 2 అకారం 3 నే నాచున్నాడను. సమాసాలలోను ద్వంద్వ
4 సమాసము నేను. అక్షయమైన 5 కాలము నేను. చతుర్ముఖుడైన బ్రహ్మదేవుడ
నేను.

1 ABEFG అక్షరాలలోను C అక్షరాలను 2 B అకారమును 3 AE నేను.
సమా- 4 B సమాసమును నేను. 5 B కాలమును నేను. E కాలమున్ను నేను.

34

మృత్యు స్సర్వహర శ్చాహ ముద్భవశ్చ భవిష్యతామ్
కీర్తి శ్శీర్షి ర్వాక్చ నారీణాం స్మృతి ర్మేధా ధృతిః క్షమా॥

సర్వ¹ప్రాణులనున్ను ²హరించే ³మృత్యుదేవత నేను. ⁴పుట్టిటి ప్రాణు
లలో ⁵పుట్టుగనే కర్మము నేను. ⁶శ్రీ(శ్రీ)లలోన కీర్తిని, శ్రీయిన్ని, వాక్కున్ను,
స్మృతిన్ని, మతిన్ని, ధృతిన్ని. ⁷క్షమా నేను.

1 AE ప్రాణులనున్ను BCG ప్రాణులను F ప్రాణులనున్ను 2 BCEF
హరించెడి 3 ACFG మృత్యు వనే దేవత నేను. B మృత్యువనే దేవతను.
E మృత్యువు నేను. 4 ABCEFG పుట్టెడి ప్రాణులలోను 5 AC పుట్టు కనే కర్మము
నేను. E పుట్టెడివాడా నేను. 6 ACFG శ్రీలలోను 7 BE క్షమాను నేను.

35

బృహత్సామ తథా సామ్నాం గాయత్రీ ఛందసామహమ్
మాసానాం మార్గశీర్షోఽహ మృతూనాం కుసుమాకరః ॥

¹సామవేదాలలోను ²బృహత్సామము నేను. చందస్సులలోను గాయత్రి నేను. మాసాలలోను ³మార్గశీరమానము నేను. ⁴రుతువులలోను వసంత⁵రుతువు నేను.

1 ABF సామవేదంలోను C సామములోను 2 B బృహత్సామ నేను. G. బృహత్సామమున్ను నేను. 3 A మార్గశీర మాసం 4 ACEFG ఋతువులలోను 5 ACEG ఋతువు నేను. B ఋతుక నేను.

36

ద్వ్యాత్మం చలయతామస్మి తేజ స్తేజస్వినామహమ్
జయోఽస్మి వ్యవసాయోఽస్మి సత్త్వం సత్త్వవతామహమ్॥

¹యేదైనా నేమి వక పదార్థము ²అణకించి ³పుచ్చుకొనే అటువంటి చలపాదుల లోను ⁴జూజము నేను. ⁵జయమున్ను ⁶నేను. ⁷వ్యవసాయమున్ను నేను. ⁸సత్త్వంగలవారిలోను ⁹సత్త్వం నేను.

1 AFG యేదేనేమి వొక E యే ఒక పదార్థాలు అయినా 2 B అణకించి E మోసంచేసి 3 ACFG పుచ్చుకొనే చలపాదులలోను B పుచ్చుకొనే చలపాదులలోనున్న C పుచ్చుకొనే చలపాదులలో 4 ABFG జూడము నేను. E జూజము చేసేవాడను అవుచున్నాను. 5 A తేజస్సుగలవారిలో తేజస్సు నేను. జయము-BCFG తేజస్సుగలవారిలోను తేజస్సు నేను. జయము- E తేజస్సుగలవారిలోని తేజస్సు నేను. జయము- 6 BCFG నే నొచున్నాడను. E అవుచున్నాను. 7 A వ్యవసాయం నేను. B వ్యవసాయమును నేనే అవుచున్నాడను. CFG వ్యవసాయం నే నొచున్నాడను. E ఉద్యోగము అవుచున్నాను. 8 BCFG సత్త్వగలవారిలోను 9 B సత్త్వమును నేను. CFG సత్త్వ నేను.

37

వృష్టినాం వాసుదేవోఽస్మి పాండవానాం ధనంజయః
మునీనా మప్యహం వ్యాసః కవీనా ముశనా కవిః ॥

వృష్టివంశం¹వారిలోను వాసుదేవుడ నేను. ²పాండవులలోను ³ధనంజయుడ నేను. మునుల⁴లోను ⁵వేదవ్యాసుడ నేను. కవులలో శుక్రుడ నేను.

1 G వారిలోపల 2 F పాండవవంశంవారిలోను G పాండవలవారిలోను
3 E అరుసుడ నేను. 4 B లోపల 5 F వ్యాసుడ నేను.

38

దండో దమయంతామస్మి నీతి రస్మి జిగీషతామ్
మౌనం చైవాస్మి గుహ్యేనాం జ్ఞానం జ్ఞానవతామహమ్॥

¹నియమము అతిక్రమించేవారిలో ²దండింపుటా నేను. గెజవ ³నిశ్చయించిన
వారిలోను ⁴జయోపాయ మనే నీతి ⁵నే నెచూపున్నాడను. రహస్యాలలోను
మౌనం నేను. ⁷తత్త్వజ్ఞానం గల⁸వారిలోను ⁹జ్ఞానం నేను.

1 ABCEFG నియమమును అతిక్రమించినవారిని దండించేవారిలోను
2 AG దండించుట నేను. E దండించేవాడ నేను. 3 G నిశ్చయించేవారిలోను
4 ACEFG జయోపాయమైన నీతి B జయమైన నీతిని 5 A నేను. రహస్యా-
E అవుచున్నాను. 6 E లోపల మౌనము అవుచున్నాను. 7 A లో-తత్త్వజ్ఞానం...
జ్ఞానం నేను- లేదు. E తత్త్వజ్ఞానమువారిలోను 8 C వారలలోను 9 B జ్ఞానమును
నేను.

39

యచ్ఛాపి సర్వభూతానాం బీజం తదహ మక్షన
న తదస్తి వినా యత్స్యా న్మయా భూతం చరాచరమ్ ॥

¹సర్వభూతాలలోను ²ఆ యా [య]వస్థల బొందించేవాడ నేను. చరాచర
మయింటువంటి యీ భూతజాతము ³వకటిన్ని నాతో బాకాయున్నది లేదు.

1 ABCEFG సర్వభూతాలకున్న 2 AG ఆ యా యవస్థ బొందించే
కారణము నేను. B ఆ యవస్థం బొందించే కారణం నేను. CF ఆ యా యవస్థ
బొందించే కారణము నేను. E కారణము యేమి కద్దు అదిన్ని నేను. 3 A నాతో
పాటెవున్నది వొకటిన్ని లేదు. BCFG నాతో బాకెవున్నది వొకటిన్ని లేదు.
E నాతో బాకెవున్నది యేది అవును అది లేదు.

40

నాంతోఽస్తి మమ దివ్యానాం విభూతీనాం పరంతప
ఏష తూర్దేశతః ప్రోక్తో విభూతే ర్విస్తరో మయా ॥

1 వో పరమధత్తడా! నాయొక్క 2 దివ్యవిభూతికి 3 కడవల లేదు. యీ విభూతియొక్క 4 విస్తారంలోను 5 సంక్షేపాన కొంత కొంత చెప్పబడెను.

1 ABCEG వో పరంతపుడా! 2 ABF దివ్యభూతికి E దివ్యమైన ఐశ్వర్యా లకు 3 AC కడమ లేదు. 4 E విస్తారాలచాత 5 ABCFG సంక్షేపాన కొంత నాచాత చెప్పబడెను. E సంక్షేపాన చెప్పబడెను.

41

యద్య ద్విభూతిమ త్సత్త్వం శ్రీమదూష్ణితమేవ వా
తత్తదే వావగచ్ఛ త్వం మమ తేజోఽంశసంభవమ్ ||

1 యేదై నానేమి వక ఐశ్వర్యయుక్తమై 2 కాంతిగలిగినటువంటి 3 ప్రాణి జాతియు గలదు, ఆ 4 సర్వమున్నూ నాయొక్క 5 తేజస్సులోన 6 యిండుక అంశము చాతను పుట్టిన 7 వానిగా నెరుగుము.

1 A లో యేదై నానేమి వక లేదు. DFG యేదై నానేమి వొకటి ఐశ్వర్య యుక్తమై C యేదై నానేమి వొక దివ్యప్రపురుషుడు అయిశ్వర్యయుక్తమై E యేది ఐశ్వర్యయుక్తమై 2 B లో కాంతిగలిగినటువంటి లేదు. C కాంతిగలటువంటి E కాంతిగలిగి ఊర్జితమైన ప్రాణి 3 ABCFG ప్రాణిజాతము గలదు, E ప్రాణి జాతిము కద్దు, 4 E చాతని నాయొక్క 5 ABCDEFG తేజస్సులోను 6 A యిండుక అంశచాతను E యిండుకంశచాతను CFG యిండుక అంశంశచాతను 7 BCFG చానిగా నెరుగుము. F వానిగాను నెరుగుము.

42

అథవా బహునైతేన కిం వ్రాతేన తవ్జ్ఞాన
విష్ణుభ్యాహమిదం కృత్స్నమేకాంశేన స్థితో జగత్ ||

1 వోయి అర్జునుడా! పెక్కుచార్లు 2 నీకు జెప్పేది యేమిగనుక? 3 నేను యీ సర్వమైన జగత్తునున్నూ 4 నాయొక్క అంశాలలోను 5 వక అంశంశచాతను 6 వ్యాపించి పున్నాడను.

1 E వోయి అర్జునా! లేకన్నట్టు ఆయనా పెక్కుచార్లు 2 ABCFG యీ యెరిగించుటచాతను యేమిప్రయోజనము? యీసర్వ E నీకు యెరిగించుటచాతను యేమి ప్రయోజనము? యీసర్వ 3 A యీసర్వజగత్తున్ను నేను CDEFG యీసర్వ

మైనజగత్తున్నే. 4 ABCEG అనేకాంశలలోను F నాయొక్క అనేకాంశాలలో 5 B వొక అంశను 6 B వ్యాపింస్తున్నాడను.

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించినది విభూతియోగమన్నది పదో అధ్యాయము.

A విభూతివి స్తురయోగోనాను దశమోఽధ్యాయః. యిది తాళ్లపాక అన్నమయ్య పుత్రుడు తిరుమలప్ప భగవద్గీతలు తెలుగుచేసెను.

B హరిః ఓం తత్సద్గతి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం శతస(సా)హస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి కృష్ణార్జునసంవాదే సకలశేదాంతశాస్త్రామృతే విభూతియోగోనాను దశమోఽధ్యాయః.

C ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించి నందు పదో అధ్యాయం సంపూర్ణం. విభూతివి స్తురయోగోనాను దశమోఽధ్యాయః.

D హరిః ఓం తత్సద్గతి శ్రీమహాభారతే భగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే కృష్ణార్జునసంవాదే విభూతియోగోనాను దశమోఽధ్యాయః.

F పదో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G పదో అధ్యాయము సమాప్తః.

విశ్వరూపసందర్శనయోగం

1

అర్జున ఉవాచ

మదనుగ్రహాయ పరమం గుహ్య మధ్యాత్మసంజ్ఞితమ్
యత్త్వయోక్తం వచస్తేన మోహోఽయం విగతో మమ॥

॥

దేహమే ¹అత్మయని ²భ్రమసి[న] నన్నను అనుగ్రహించేకొరకు, పరమమై, గోప్యమై, అధ్యాత్మమనే పేరగల ³యేదైనా నొక్కమాట ⁴మొదలి అధ్యాయాలందును ⁵నీచాత చెప్పబడెను, ⁶ఆ మాటచాతను నాయొక్క ⁷అజ్ఞానము ⁸విడుపింపబడెను.

౧ B స్వామి అర్జునునికి విశ్వరూపము చూపుచున్నాడు. అర్జునుని వాక్యం C అర్జున వాక్యం F అర్జునివాక్యం G అర్జునుని వాక్యం

1 CEF అత్మని 2 ABFG భ్రమశన నన్ను 3 AG యేవాక్యమైననేమి B యేదైనా వొకమాట 4 AG మొదలి అధ్యాయములందు BCF మొదలి అధ్యాయాలందున్న E మొదటి యేడధ్యాయాలందు 5 B నీచాతను 6 A అవాక్యముచే B లో-అమాటచాతను.....విడుపింపబడెను-లేదు. 7 AFG యీ అజ్ఞానం 8 EF విడిపింపబడెను,

2

భవాప్యయౌ హి భూతానాం శ్రుతో విస్తరశో మయా
త్వత్తః కమలపత్రాక్ష మాహాత్మ్యమపి చావ్యయమ్॥

¹కమలపత్రాక్షః ఆ మీది మూడు ²అధ్యాయాలచాతను ³ఉత్పత్తిప్రళయాలున్ను, ⁴అవ్యయ మహా(మాహా)త్మ్యమున్ను విస్తరంగాను ⁵నీవల్ల నాకు వినబడెను.

1 A వో కమలాక్షా! BCEFG వో కమలపత్రాక్షా! 2 AEG ఆధ్యాయముల చేతను C ఆధ్యాయాలచాతనున్న 3 AG భూతముల వుత్పత్తిప్రళయములున్న, E సమస్తభూతాలయొక్క ఉత్పత్తిప్రళయమున్న, 4 ACF అవ్యయమహాత్మ్యమున్న B అవ్యయమైన మహత్వమున్న E అసితమైన (అవ్యయమైన) మాహాత్మ్యమున్న G అవ్యయ మాహాత్మ్యమున్న 5 AEG నీచాత విసబడెను. B నీవల్లను నాకు విసబడెను. CF నీవల్లను నాచాత విసబడెను.

3

ఏవ మేత ద్యధాత్తత్వ మాత్మానం పరమేశ్వర
ద్రష్టు మిచ్ఛామి తే రూప మైశ్వరం పురుషోత్తమమ్॥

వో పరమేశ్వరా: 1 నీ స్వరూపమునుగూర్చి 2 నీ వానతిచ్చినది తప్పదు. 3 వో పురుషోత్తముడా! సర్వేశ్వరుడవైన నీ విగ్రహమును చూడ 4 విచ్ఛయిస్తున్నాడను.

1 ABCDEFG నీ స్వరూపముగూర్చి 2 AG నీవానతిచ్చినదే తప్పదు. E నీవు యేది ఆనతి స్థితి అది నిశ్చయము. 3 AE వో పురుషోత్తమా! 4 A నిశ్చయింపుచున్నాడను. BCG నిశ్చయిస్తున్నాడను. E నిశ్చయిస్తున్నాను.

4

మన్యసే యది తచ్చక్యం మయా ద్రష్టుమితి ప్రభో
యోగేశ్వర తతో మే త్వం దర్శయాత్మాన మవ్యయమ్॥

1 సర్వానకున్నూ ఆధారమయినటువంటి నీరూపము 2 చూడ శక్యమో అనేది 3 చిత్తానగనక వుండెనా, 4 యోగీశ్వరుడవైన స్వామి! 5 నీ విగ్రహము 6 సకలము నాకు జూపమంటేను.

1 AG సర్వమునకు నాధారమైన E సకలమునకు ఆధారమైన G సర్వానకున్న ఆధారమైన 2 ABCG నాచాత చూడ శక్యమనని E నీకు చూడ శక్యమనా అని 3 A చిత్తమున వుండెనా, BE నీ చిత్తాన వుండెనా, 4 A యోగీశ్వరుండవైన స్వామి! E యీ యోగీశ్వరుడవైన స్వామివైతే 5 E నీ అవ్యయమైన విగ్రహము 6 CF సకలమున్ను BE లలో లేదు.

శ్రీ భగవానువాచ

పశ్య మే పార్థ రూపాణి శతశోఽథ సహస్రశః
నానావిధాని దివ్యాని నానావచ్ఛక్తుతీని చ॥

౧

వోయి పార్థుడా! ¹నూరులసంఖ్య లయినటువంటిన్ని, ²సహస్రసంఖ్య లయినటువంటిన్ని, ³నానావిధాలయినటువంటిన్ని ⁴నాయొక్క దివ్యరూపాలయిన మూర్తిని చూడుము.

౧ CEF కృష్ణవాక్యం G శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 AG నాయొక్క రూపు లసంఖ్యలైన నానా- B నాయొక్క స్వరూపము నూర్ల సంఖ్యలైనటువంటిన్ని E నూరులు, సహస్ర- 2 AG లలో లేదు. B వేల సంఖ్యలైనటువంటిన్ని E సహస్ర సంఖ్యలై 3 AG నానావిధములై C లో లేదు. E నానా విధాలై 4 A నానావర్షా కృతులుగల దివ్యరూపముల జూడుము. B నానావర్షాకృతులగల అటువంటిన్ని నానారూపులు చూడుము. C దివ్యాలైన రూపాలను చూడుము. E నానా వర్షాకృతులు గల...దివ్యములైన నానా రూపములను చూడుము. F నానావర్షకృత్యాలగల అటువంటిన్ని దివ్యాలైన రూపము(లు) చూడుము. G నానావర్షాకృతులుగల దివ్యాలైన రూపాలు చూడుము.

6

పశ్యాదిత్యాన్ వసూన్ రుద్రా నశ్వినౌ మరుత స్తథా
బహూ నృదృష్టపూర్వాణి పశ్యాశ్చర్యాణి భారత॥

¹వోయి భారతుడా! ²ఆదిత్యులనూన్ను, వా(వ)సువులనూన్ను, రుద్రులనూన్ను, ఆశ్వినీదేవతలనూన్ను, ³వాయువులయిన పంచాశస్మరుత్తులనున్ను, ⁴అనేకాలయినటువంటి, ⁵పూర్వమందు యెన్నడు చూడనటువంటి ⁶అశ్చర్యాలను చూడుము.

1 A వో భారతా! 2 A ఆదిత్యులనురుద్రాశ్విని(నీ)దేవతలను, E ఆదిత్యులున్ను, వసువులున్ను, 3 B వాయువులైన పంచాశస్మరుత్తువులున్ను, E ఏకోన

పంచాశస్మరుత్తులను చూడుము. 4 A అనేకములైన BCFG అనేకమైనవిగంటి
E ఆరీనిని అనేకమైన 5 A పూర్వము యెన్నడూ జూడని BCFG పూర్వము
యెన్నడున్న జూడనటువంటి E ఆశ్చర్యమై మునుపు యెన్నడు చూడగనవిగంటి
6 A ఆశ్చర్యములను చూడుము. E నాయొక్క స్వరూపమును చూడుము.

7

ఇహైకస్థం జగత్కృత్స్నం పశ్యాద్య సచరాచరమ్
మమ దేహే గుడాకేత యచ్చాన్య ద్ద్రష్టు మిచ్ఛసి॥

¹ వోయి గుడాకేతుడైన అర్జునా! యిప్పుడు ² నాయొక్క దేహమందు ³ సచరాచరమయినటువంటి నమస్తమయిన జగత్తున్నా ⁴ వకచోటనె వున్నది. ⁵ మరెన్ని యేమి చూడ విశ్వయించేవు. ⁶ అదీన్ని యిక్కడనే చూడుము.

1 ACFG వో గుడాకేతుడా! E గుడాకేతుడా! 2 AG దేహముందు
E నాదేహమందు 3 AG సచరాచరమైన యీ సర్వజగత్తున్న B సచరాచరమైన
నటువంటి యీ సమస్తమైన జగత్తు 4 ABFG వొక్కచోటనె వున్నది. 5 వొక్క
చోట నున్నది. E వొక్కచోటనె వున్నట్లుగాను 6 E మరెన్ని యేమేమి చూడ
E యేదేది చూడ 6 AG అవియున్న యిక్కడనే చూడుము. 7C అదీన్ని
యిక్కడనే చూడుము. E అది నాదుదేహమందు చూడుము.

8

న తు మాం శక్త్యసే ద్రష్టు మనేనైవ స్వచక్షుషా
దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగ మైశ్వరమ్॥

¹ నీయొక్క చర్మచక్షుస్సులచాతను ² నన్ను జూడ శక్తుడవు గావు. నీకు
³ దివ్యదృష్టి యిస్తున్నాడను. ⁴ నాయొక్క ⁵ అఘటనఘటనాసామర్థ్యయోగమును
చూడుము.

1 AB యీ నీచకర్మచక్షువులచే C యీ నీచకర్మచక్షుస్సులచాత E యీ
నీచకర్మచక్షుస్సులచాతను 2 BCF నన్ను జూడేకొరకు శక్తుడవు గావు. నీకు E నా
యొక్క దివ్యస్వరూపం చూడ శక్తుడవుగావుగనక, నీకు 3 A దివ్యదృష్టి యిచ్చు
చున్నాడను. E దివ్యమైన దృష్టిని యిస్తున్నాను. 4 ABCEFG సర్వేశ్వరత్వమైన
నాయొక్క 5 E విశ్వరూపమును చూడుము.

సంజయ ఉవాచ

ఏవ ముక్త్యా తతో రాజన్ మహాయోగీశ్వరో హరిః
దర్శయామాన పార్థాయ పరమం రూప మైశ్వరమ్॥

౧

1 వోయి ధృతరాష్ట్రడా! మహాయోగీశ్వరుడయినటువంటి 2 శ్రీహరి యీ ప్రకారానను అనతిచ్చి, 3 అంతమీదటను పార్థునికొరకు, 4 పరమమయినటువంటి, 5 సర్వమున్నూ యేలేడి 6 తనరూపమును చూపెను.

౧ ABCDEG సంజయుని వాక్యం F సంజయుని మాట

1 E వోయి ధృతరాష్ట్ర మహారాజా! 2 A హరి యారీతి బలికి, BC హరి యీ ప్రకారాన బలికి, E హరి యీ ప్రకారముగా పలికి, F హరి యీ ప్రకారాన బలికె. G హరి యీ రీతి పలికెను. 3 ACFG అంతమీదను B అంతమీదను E తర్వాతను 4 AG సరమమై CEF పరమమైన 5 A సర్వము నేలేడి BE లలో లేదు. C సర్వమున్ను యేలేకొరకు F సర్వమున్ను యేలేటి 6 ACG తన రూపము చూపెను. B స్వరూపము చూపెను. E తన నిజస్వరూపమును చూపెను.

10

అనేకవక్త్రనయన మనేకాద్భుతదర్శనమ్

అనేకదివ్యాభరణం దివ్యానేకోద్యతాయుధమ్॥

1 అరూపం యెటువంటిదంటేను? 2 అనేకముఖాలు గలది. అనేక నయనాలు గలది. 3 అనేక ఆశ్చర్యాలు జూపుచున్నది. 4 అనేక దివ్యాభరణాలు జూపుచున్నది. 5 అనేక దివ్యాయుధాల జూపుచున్నది.

1 ACFG ఆ రూపమెట్టిది అంటేను? 2 AG పెక్కుముఖములన్న కన్నులుం గలది. B లో అనేకనయనాలు గలది లేదు. C అనేకముఖాల గలది. అనేకనైనాలు గలది. E అనేకముఖాలు గలది. అధికనయనాలు గలది. 3 AG అనేకాశ్చర్యములు చూపుచున్నది. C అనేకాశ్చర్యాల జూపుచున్నది. E లో లేదు. 4 AG అనేక దివ్యాభరణములు గలది. BCF అనేకదివ్యాభరణాల గలిగినది. E అనేకదివ్యమైన ఆభరణాలు ధరించినది. 5 A అనేకములై యెత్తిపట్టబడిన ఆయుధములు గలది. BCFG అనేకదివ్యాయుధాలను యెత్తి ధరించినది. E లో లేదు.

11

దివ్యమాల్యాంబరధరం దివ్యగంధానులేపనమ్

సర్వాశ్చర్యమయం దేవ మనంతం విశ్వతోముఖమ్॥

¹ దివ్యమైన మాల్యాలున్నా. దివ్యమైన వస్త్రాలన్నా ధరించినది. ² దివ్య గంధం పూసినటువంటి[ది]. ³ సర్వాశ్చర్యమయినది. ⁴ అనంతమయినది. విశ్వతో ముఖమయినది.*

1 A దివ్యమాల్యవస్త్రములు ధరించినది. E దివ్యమైన పుష్పమాలికలున్నా, ఆశేకవింతలైన వస్త్రాలను ధరించినది. FG దివ్యమైన మాల్యాలున్నా ధరించినది. 2 AG దివ్యగంధము నలందినది. E దివ్యగంధము బూసినది. 3 AFG సర్వాశ్చర్య మయమైనది. B సర్వాశ్చర్యమైనటువంటిది. 4 A దివ్యమైనది. కడలేనిది. విశ్వ- BF లలో లేదు. G అనంతమయమైనది. * E దివ్యప్రకాశమైనది.

12

దివి సూర్యసహస్రస్య భవే ద్యుగపదుత్తితా

యది భాస్వదృశీ సాస్య ద్భాస స్తస్య మహాత్మనః॥

దివి ఆకాశమందుల కోటిసూర్యులు వక్రమాపే వుదయించినట్లాయనా. ఆ కోటిసూర్యులయొక్క తేజస్సున్నా మహాత్ముడైన *శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్య శరీరమందు సర్వమైన జగత్తున్న వక్రచోటనే వుండ చూచెను.

* శ్రీకృష్ణునియొక్క.....వుండ చూచెను. — ఈ వాక్యం 13 వ శ్లోక తాత్పర్యంలోనిది.

A పూర్తిపాఠం—అనంతకోటిసూర్యులకాంతి వొక్కపెట్టుగను ఆకాశము నందునేని, మహాత్ముడైన ఆ సర్వేశ్వరుని తేజమునకు సమమగును.

B పూర్తిపాఠం—అనంతకోటిసూర్యులకాంతి ఆకాశమందు యగసిన, మహాత్ముడైన సర్వేశ్వరునియొక్క తేజస్సుకు సమమాను.

C పూర్తిపాఠం—అనంతకోటిసూర్యులకాంతి ఆకాశమందు యగశి, ఆ మహాత్ముడైన సర్వేశ్వరునియొక్క తేజస్సుకు సదృశమాను.

E పూర్తిపాఠం—ఆశేక వేలసూర్యులయొక్కకాంతి ఆకాశమందు వొక్క పారే యగసినట్లుఅయనా, ఆ మహాత్ముడైన ఆ సర్వేశ్వరునియొక్క తేజస్సుకు సమానమైనది యగును.

F పూర్తిపాఠం—అనంతశోటిసూర్యులకాంతి ఆకాశమందు వొక్కసారే యగశనా, మహాత్ముడైన సర్వేశ్వరునియొక్క తేజస్సుకు సదృశమాను.

G పూర్తిపాఠం—అనంతశోటిసూర్యులకాంతి వొక్కపెట్టుగను ఆకాశము నందునేని, మహాత్ముడైన ఆ సర్వేశ్వరునియొక్క తేజస్సుకు సదృశమాను.

13

తత్రైకస్థం జగత్ప్రతన్నం ప్రవిభక్త మనేకధా
అవశ్య ధ్వేదేవస్య శరీరే పాండవ స్తదా॥

* శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యశరీరమందు సర్వమైన జగత్తున్ను వక్కచోటనె వుండ చూచెను.

* P ప్రతిలో ఈ తాత్పర్యం లేదు. 12వ శ్లోకతాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడి ఉన్నందున, అందుండి స్వీకరింపబడింది. ఈ P ప్రతిలో 13 వ శ్లోకమూలం వ్రాసిన తర్వాత, వ్రాయసకాడు తాత్పర్యస్థానంలో క్రింది వాక్యాలు వ్రాసి ఉన్నాడు:

టీ॥ యీశ్లోకార్థం వెనుకటి శ్లోకార్థములోను వ్రాశివున్నది తెలుసుకొనుండా. ప్రతిలో వున్నట్లు వ్రాశినాడను. మరచి వ్రాయలేదు. ॥౧౩॥

A ప్రతి పూర్తిపాఠం: 1 పాండవులు 2 అనేకవిధముల యేర్పడిన 3 సర్వ జగత్తున్ను 4 దేవదేవుని విగ్రహమునందు 5 యొక్కచోటనె యుండంగాను 6 అప్పుడు చూచెను.

1 BCFG పాండవులు E అర్జునుడు 2 B అనేకవిధాల యేర్పడివున్నటువంటి CFG అనేకవిధాలను యేర్పడివుండినటువంటి E యేర్పరపబడిన 3 CFG సర్వమైన జగత్తున్ను E సకలజగత్తున్ను 4 BCFG దేవదేవునియొక్క శరీరమందు E దేవదేవునియొక్క దేహమందు 5 BCFG వొక్కచోటనె వుండగాను E ఒక్కచోట ఉన్నట్లుగానే 6 B లో—అప్పుడు—లేదు.

14

తత స్స విస్మయావిష్టో హృష్టరోమా ధనంజయః
ప్రణమ్య శిరసా దేవం కృతాంజలి రభాషత॥

¹ అటువంటి రూపము జూచి ఆ యర్జునుడు ² అశ్చర్యముతో గూడినవాడై, ³ పులకాంకురాలు గలవాడై, ఆ దేవున్నిగూర్చి ⁴ సి(శి)రస్సు మోవను సాష్టాంగ దండంబెట్టి, ⁵ చేతులు మొగిచి పలికెను.

1 A తదనంతరమున నా యర్జునుండు BF అంతటిమీదను అర్జునుడు CG అంతటిమీద ఆ యర్జునుడు E యీ తీరున చూచినవాడై అర్జునుడు 2 A వెరగు పడి, పుల— 3 A పులకించి, E లో లేదు. G పులకాంకురాలు గలిగినవాడై, 4 A శిరము మోవ సాష్టాంగదండములు సమర్పించి, B శిరస్సు మోవ దండంబెట్టి, 5 B చేతులు మొగిడ్చి పలికెను. E చేతులు మొగిడ్చి మువళితకరకములుడై, వొళ్ళు గగురుపొడువగాను వొకమాట పలికినవాడాయను.

15

అర్జున ఉవాచ

పశ్యామి దేవాం స్తవ దేవ దేహే

సర్వాం స్తథా భూతవిశేషసంఘాన్

బ్రహ్మాణ మిశం కమలాసనస్థం

ఋషీంశ్చ సర్వా నురగాంశ్చ దివ్యాన్॥

శ్

¹ వో దేవదేవుడా! నీయొక్కదేహమందు ² దేవతలన్నూ, సర్వప్రాణి విశేషాలయొక్క ³ సమూహములన్నూ, ⁴ బ్రహ్మనున్ను, ఆ బ్రహ్మ ⁵ యందున్నె శివున్నీన్ని. సర్వమయిన రుషీశ్వరులనున్నూ, దివ్యమైన ⁶ పురుషులనున్ను కనుచున్నాడను.

శ్ B అర్జునుని మాట CG అర్జునుని వాక్యం E అర్జునుడు యేమని పలికెను అని అంటివా,

1 AFG వో దేవుడా! BE వోయి దేవుడా! C వోదేవా! 2 E దేవతలను, సకలమయిన ప్రాణి— 3 ABCEFG సమూహాలనున్ను, 4 C లో లేదు. E బొడ్డు తామెరయందు వుండే బ్రహ్మనున్ను, 5 E యందు వుండే శివుణ్ణి, 6 ACG పురుగులనున్ను కంచున్నాడను. B పురుగులనున్ను కనుగొనుచున్నాడను. E పురుగులనున్ను చూస్తున్నాడను. F పురుషులనున్ను కంచున్నాడను.

16

అనేక బాహుదరవక్త్రనేత్రం

పశ్యామి త్వాం సర్వతోఽనంతరూపమ్

నాంతం న మధ్యం న పున స్తవాదిం

పశ్యామి విశ్వేశ్వర విశ్వరూప॥

అనేక ¹బాహులున్ను, కడుపులున్ను, ²అనేక వక్త్రాలున్ను, కన్నులున్ను ³గల నిన్ను అంతటాను పొడగంచున్నాడను. వో విశ్వేశ్వరుడవైన విశ్వరూపుడా! నీవు అనంతమగు గనుక, నీకు అదీన్ని, మధ్యమున్ను, ⁴అంతమున్ను లేదు. యిటని దర్శిస్తున్నాడను.

1 ACEG బాహులున్ను, అనేకకడుపులున్ను, EF బాహులున్ను, అనేక కడుపులున్ను, 2 ACEFG అనేక ముఖాలున్ను, అనేకకన్నులున్ను B అనేక ముఖాలున్ను గల- 3 B గల నిన్నును అంతటా వుండ గనుచున్నాడను. E కలిగిన నిన్ను అంతటాను పొడగనుచున్నాడను. E ప్రతిలో ఈ తాత్పర్యం ఇంతటితో వూర్తి. 4 AFG అంతమున్ను లేదని దర్శిస్తున్నాడను. B అంత్యమున్ను లేదని దర్శిస్తున్నాడను.

17

కిరీటినం గదినం చక్రిణం చ

తేజోరాశిం సర్వతో దీప్తిమంతమ్

పశ్యామి త్వాం దుర్నిరీక్ష్యం సమంతా

ద్దీప్తానలార్కద్యుతి మప్రమేయమ్॥

తేజోరాశివై, అంతటాను కాంతిగలవాడవై, కన్నులకు జూడ శక్యముగాక. మండుచున్న అనేక సూర్యులున్ను, అనేక అగ్నులున్ను ¹వక్కాటిగా గూడినట్లు యెరుగ శక్యముగాక ²వుండెడి నిన్ను, కిరీటాలు గలవానిగానున్ను, గదలు గలవానిగా నున్ను, ³చక్రాలు గలవానిగానున్ను ⁴పొడగనుచున్నాడను. ⁵వో విశ్వేశ్వరుడవైన శ్రీకృష్ణా!

1 ABCEFG వొకటిగా 2 AEFG వుండెడి నిన్నును B వుండెడు నిన్నును 3 ABCEFG చక్రాలు ధరించినవానిగానున్ను 4 ACEFG పొడగంచున్నాడను. B పొడగంచున్నాను. 5 ABCEFG లలో -వో విశ్వేశ్వరుడవైన శ్రీకృష్ణా!- లేదు.

18

త్వ మక్షరం పరమం వేదితవ్యం
త్వ మస్య విశ్వస్య పరంనిధానమ్
త్వ మవ్యయ శ్శాశ్వతధర్మగోప్తా
సనాతన స్త్వం పురుషో మతో మే॥

వేదాంతాలవాతను ¹యెరుగదగినది. అటువంటి. పరమమై, చెడని స్వరూపము గలవాడవు నీవే. ²యీ సమస్తమైన ³ప్రపంచమునకున్నా నిదానమైనవాడవు నీవై. నాశరహితుడవై, విత్యమైన ధర్మమును రక్షించే కొరకు ఆ యా రూపాన ⁴సర్వదా అవతరించెడి సనాతనుడవైన పురుషుడవని నాచాతను యెరుగబడితివి.

1 ABCDEFG యెరుగదగినటువంటి, పరమమైన చెడని. 2 C లో -యీ సమస్తమైన ప్రపంచమునకున్నా నిదానమైనవాడవు నీవై. అన్నభాగం లేదు. 3 ABEFG ప్రపంచానకున్న 4 ABCFG సర్వదా అవతరించెడి E సర్వదా అవతరించి

19

అనాది మధ్యాంత మనంతవీర్య
మనంతబాహుం శశిసూర్యనేత్రమ్
పశ్యామి త్వాం దీప్తహుతాశవక్త్రం
స్వతేజసా విశ్వమిదం తపంతమ్॥

ఆదిమధ్యాంతరహితుడవై, అనంతమైన పరాక్రమం గలవాడవై. ¹అనంతమైన బాహులు గలవాడవై, సూర్యచంద్రులు కన్నులుగా గలవాడవై. మండుచున్న అగ్నివంటి ²ముఖాలు గలవాడవై, నీయొక్క తేజస్సుచాతను ³యీ విశ్వమెల్లాను ⁴తపింపజేస్తున్నావు. అటువంటి నిన్ను జూస్తున్నాడను.

1 AG అనంతములైన చేతులు గలవాడవై, BCE అనంతబాహులు గలవాడవై, F అనంతబాహుల గలవాడవై, 2 ACEFG ముఖం గలవాడవై 3 ACFG యీ విశ్వమెల్లాను 4 AG తపింపజేస్తున్న మిమ్మును జూస్తున్నాడను. BE తపింపజేస్తున్న నిన్ను చూస్తున్నాడను. CF తపింపజేస్తున్న నిన్నును చూస్తున్నాడను.

20

ద్యావాపృథివీ రిద మంతరం హి
 వ్యాప్తం త్వయైకేన దిశశ్చ సర్వాః
 వృష్ట్యాద్భుతం రూపముగ్రం తవేదం
 లోకత్రయం ప్రవృథితం మహాత్మన్॥

ఆకాశమున్ను, ¹ భూమిన్నీయొక్క నడుమున్ను, సర్వః క్కులున్ను
² వక్కుడవైన నీచాతను వ్యాపింపబడెగదా! ³ వోయి మహాత్ముడా! నీయొక్క
 ఆ(అ)ద్భుతమైన, ⁴ వుగ్రమైన ⁵ నీరూపము జూచి లోకత్రయమున్ను ⁶ వెర
 స్తున్నది.

1 ABCFG భూమియొక్క నడుమున్ను, 2 AG యొక్కండవైన 3 ABCFG
 వో మహాత్ముడా! 4 A లో వుగ్రమైన లేదు. 5 AC యీరూపమును జూచి F యీ
 రూపమున్ను చూచి 6 CF వెరుస్తున్నది.

E లో ఈ శ్లోకతాత్పర్యాలు లేవు.

21

అమీ హి త్వా సురసంఘా విశంతి
 కేచిద్భితాః ప్రాంజలయో గృణంతి
 స్వస్తీత్కుక్త్వా మహర్షిసిద్ధసంఘాః
 స్తువంతి త్వాం స్తుతిభిః పుష్కలాభిః॥

యీ సుర¹ సంఘాలు నిన్ను జూచి ² సంతోషించుకుంచున్నా ³ దగ్గర వస్తూ
 న్నారు. కొందరు దేవతలు ⁴ అబలుల (అంజలుల) బిట్టుకొని స్తోత్రం ⁵ శేయు
 చున్నారు. ⁶ మహర్షులూన్ను, సిద్ధసంఘాలూన్ను మేలు గావలెనని పుచితమయినటు
 వంటి స్తోత్రాలచాతను నిన్ను స్తోత్రం శేయుచున్నారు.

1 BEF సంఘాలున్ను చూచి 2 ABCEFG సంతోషించుకొంచున్ను
 3 ABEG దగ్గర వస్తున్నారు. CF దగ్గర వస్తున్నారు. 4 C అంజలి వట్టుక
 E అంజలులు బిట్టుకొని 5 BCE శేయుచున్నారు. 6 B మహర్షి సిద్ధగాంగేయ
 సంఘాలు మేలు CEF మహర్షి సిద్ధసంఘాలు మేలు—

22

రుద్రాదిత్యా వనవో యే చ సాధ్యాః
విశ్వేఽశ్వినౌ మరుత శ్చౌష్మపాశ్చ
గంధర్వయక్షాసురసిద్ధసంఘా
ఏక్షంతే త్వాం విస్మితాశ్చైవ సర్వే॥

రుద్రులూన్ను, ఆదిత్యులూన్ను, వసువులూన్ను, సాధ్యులూన్ను, ¹ విశ్వదేవతలూన్ను, ² అశ్వినీదేవతలునున్ను, మరుద్గణులూన్ను, పెతాళులూన్ను, గంధర్వులూన్ను, యక్షులూన్ను సురసిద్ధ ³ సమూహాలూన్ను అనెడివారు యెవ్వరెవ్వరు గలరు, సర్వమైన ⁴ వాళ్లున్ను ⁵ వెరగుపడి చూస్తున్నారు.

1 CEF విశ్వదేవతలూన్ను, 2 ACEG అశ్వినీదేవతలూన్ను, మరుద్గణులూన్ను, పితౄణులూన్ను B అశ్వినీదేవతలూన్ను, పితౄణులూన్ను, F మరుద్గణులూన్ను, పితౄణులూన్ను, 3 B సమూహమున్ను అనెడియెవ్వరు గలరు, ACG సమూహమున్ను అనెడివారు యెవ్వరు గలరు, E సమూహమున్ను అనెడివారు యెవ్వరు గలరు, F సమూహములూన్ను అనెడివారు యెవ్వరు గలరు, 4 B వారున్ను 5 ACEG వెరగుపడి నిన్ను చూస్తున్నారు. F వెరగుపడి నిన్ను చూస్తున్నారు.

23

రూపం మహ త్తే బహువక్త్రనేత్రం
మహాబాహూ బహుబాహూరుపాదమ్
బహూదరం బహుదంష్ట్రాకరాళం
దృష్ట్వా లోకాః ప్రవ్యథితా స్తథాహమ్॥

¹ వో మహానుభావుడా! బహువక్త్రులూన్ను, అనేక కన్నులున్ను గలిగి, పెక్కు హస్తాలున్ను, ² పెక్కుపాదాలున్ను, పెక్కు వ(త్తో)డలు గలిగినదై, ³ నానావిధాలయిన కోరదవడలతోను భయంకరమైన, అధికమైన నీరూపము జూచి లోకాలు ⁴ వెరుస్తున్నవారు.*

1 A వో మహానుభావుడా! C వో మహానుభావుడా! E వోయి మహానుభావుడా! FG వో మహానుభావుడా! 2 ABCDEFG పెక్కుతోడలు, పెక్కు పాదాలు గలిగినదై, 3 ABFG అనంతమైన కడుపులు గలదినై, నానావిధా- C అనంతమైన కడుపులు గలిగినదినై, నానావిధా- E అనంతమైన కడుపులు

గలదిన్నై, నానావిధాలైన కోరలతో 4 ABEFG వెరస్తున్నవి. C వెరస్తున్నది.

* ABCFG ఆలాగుననే నేనున్న వెరస్తున్నాడను. E ఆలాగుననే నేనున్న వెరస్తున్నాను.

24

నభస్పృశం దీప్త మనేకవర్ణం

వ్యాతాననం దీప్తవిశాలనేత్రమ్

దృష్ట్యా హి త్వా ప్రవృథితాంతరాత్మా

ధృతిం న విందామి శమం చ విష్టో॥

¹ వోయి విష్టుడా; పరమాకాశం ² మోశి, మహాప్రకాశం గలిగి, అనేక వర్ణాలతోగూడి, నోళ్లు దెరుచుకొని, మండుచున్న వెడల్పులైన నేత్రాలు ³ గల విన్ను జూచి లోకాలున్న వెరస్తున్నవి. నేనున్నా ⁴ బెగడుచున్నాడను. ధైర్యమున్నూ, శాంతిని బొందక వున్నాడను.

1 AG వోయి విష్టు! BCF వోయి విష్టువా! 2 ABCEFG మోచి, 3 ABEG గలిగిన విన్ను జూచి 4 A వెగడుపడి ధైర్యమునున్న, శాంతిని బొందకున్నాడను. BEFG బెగడుకుడిచి ధైర్యమున్న, శాంతిని బొందకున్నాడను. C వెగడుకుడిచిన ధైర్యముతో శాంతి బొందకున్నాడను.

25

దంష్ట్రాకరాళాని చ తే ముఖాని

దృష్ట్యైవ కాలానలసన్నిభాని

దిశో న జానే న లభే చ శర్మ

ప్రసీద దేవేశ జగన్నివాస॥

ప్రళయ¹ కాలాగ్నితోను సరైన. ² కోరలుగల దౌడలతో భయంకరమయిన ³ నీ రూపంయొక్క ముఖాలు జూచి ⁴ దిక్కులు గానలేను. సుఖమాన్ను ⁵ బొందక వున్నాడను. ⁶ వో జగన్నివాసడా; నాకు ప్రసన్నుడవు గమ్ము.

1 ABEFG కాలాగ్నితో సరియై, B కాలాగ్ని సరియైన, C కాలాగ్నితో సుతి(ద్ది)యైన, 2 ABCEFG కోరదవడలతో 3 AEG నీ ముఖాలు జూచి BCF నీ ముఖాల

జూచి 4 B దిక్కులన్న గానలేను. 5 ABEFG పొందకన్నాడను. 6 B వోయి జగన్నాథుడా! E వోయి జగన్నివాసుడా!

26

అమీ చ త్వా ధృతరాష్ట్రస్య పుత్రా
స్సర్వే సహైవావనిపాలసంఘైః
భీష్మద్రోణసూతపుత్ర స్తథాసా
సహస్మదీయైరపి యోధముఖైః॥

¹ ధృతరాష్ట్రనిపుత్రులైన యీ దుర్యోధనాదులున్న, భీష్మద్రోణకర్ణాది ముఖ్యులయిన రాజులున్న, ² మాతో(లో) కొందరు గూడుకొని వేగిరపడుచున్న.

1 ABCEFG ధృతరాష్ట్రపుత్రులైన 2 AEEFG మాకానలోని గమికాండ్లతోడ గూడుకొని వేగిరింపుచున్న, B మాసేనలోని గమికాండ్లున్న కూడుకొని వేగిరింపుచున్నారు. C మాసేనలోని గమికాండ్లు గూడుకొని వేగిరింపుచున్న.

27

వక్త్రాణి తే త్వరమాణా విశంతి
దంష్ట్రాకరాళాని భయానకాని
కేచి ద్విలగ్నా దశనాంతరేషు
సందృశ్యంతే చూర్ణితై రుత్తమాంగైః॥

కోరదవడలతో ¹ భయంకరమైన నీముఖాలందు ² చచ్చెటికొరకు ప్రవేశిస్తున్నారు. అందులోను కొందరు తలలు పగిలినవారై ³ నీ అంచున కానవస్తున్నారు.

1 C భయంకరాకారమైన 2 E చచ్చెటికొరకు 3 ABCFG నీపండ్ల వగులుపడి కానవస్తున్నారు. E పండ్లతగులుపడి కానవస్తున్నారు.

28

యథా నదీనాం బహవోఽంబువేగాః
సముద్రమేవాభిముఖా ద్రవంతి
తథా తవామీ సరలోకవీరా
విశంతి వక్త్రాణ్యభివిజ్వలంతి॥

¹యేలాగుననైనా నేమి ²నచులయొక్క వుదకాలు ³సముద్రమందు
⁴అభిముఖమై ప్రవేశిస్తున్నందును, ఆరీతుననే నీముఖాలందు ⁵యీ రాజవీరులు
⁶అందరున్న ప్రవేశించి మ్రగుచున్నారు.

1 ABCEFG లలో -యేలాగుననైనా నేమి-లేదు. 2 ABCFG నచులందు నిండు
 కొని వేగముగల నీళ్లు E నచులందు నిండుకొనిన వేగముగలిగిన నీళ్లు 3 ABCEFG
 తమకు దమకే సముద్రములో బడినట్టు 4 ABCEFG లలో - అభిముఖమై ప్రవేశిస్తు
 న్నందును, ఆరీతుననే నీ ముఖాలందు-లేదు. 5 ABCEFG కొందరు వీరపురుషులు
 6 ACFG మండుచుండెడి నీ ముఖాలందు బడుచున్నారు. E మండుచున్నటువంటి
 నీ ముఖాలందు బడుచున్నారు. C మండుచున్నట్టుండెడి నీ ముఖాలందు బడుచున్నారు.

29

యథా ప్రదీప్తం జ్వలనం పతంగా
 విశంతి నాశాయ సమృద్ధవేగాః
 తథైవ నాశాయ విశంతి లోకా
 స్తవాపి వక్త్రాణి సమృద్ధవేగాః॥

¹ఆ మండెడి అగ్నిలోను మిడతలు ²బడినట్టుంబలెను తక్కినప్రజలున్నా
 మహావేగముతోను తమ చావుకొరకు ³నీముఖాలందు ప్రవేశిస్తున్నారు.

1 ABFG మండెడి C మండే E మండెటి 2 ACFG పడినట్టుంబలెనే BC బడి
 నట్టుంబలెనే 3 E నీముఖాలందు

30

లేలిహ్యసే గ్రసమాన స్సమంతా
 ల్లోకాన్ సమగ్రా స్వదనై ర్జ్వలద్భిః
 తేకోభి రాపూర్ణ జగత్సమగ్రం
 భాస స్తవోగ్రాః ప్రతపంతి విష్ణోః॥

¹వో మహావిష్ణుడా! ²సమస్తమైన లోకములనున్న ³ముఖాలచాతను
 మ్రింగుచున్నవాడవై ⁴నాలికెలు చాచుటచాతను ⁵నెత్తురు నాకుచున్నాడవు. నీ
⁶దేహమందలి కిరణాలు అంతటాను నిండుకొని ⁷లోకాలల్లాను ⁸తపింప
 జేస్తున్నది(వి).

1 E వోయి మహావిష్ణువుడా! E వో మహావిష్ణువా! 2 AG నీవు మహారాజులనున్న BCEF నీవు సమస్తమైన రాజులనున్న 3 ABCFG మండుచున్న ముఖాలచాతను E మండుచున్న నీ ముఖాలచాతను 4 AB నాలుకలచాతను CF నాలిక(ల)చేతను EG నాలికలచాతను 5 AG ఆ నెత్తురు BCE ఆ నెత్తురులు F ఆ నెత్తురు 6 G దేహాదులందలి 7 BE లోకాలెల్లాను 8 ABFG తపింపజేస్తున్నవి.

31

అఖ్యాహి మే కో భవా నుగ్రరూపా
సమోఽస్తు తే దేవవర ప్రసీద
విజ్ఞాతు మిచ్ఛామి భవంత మాద్యం
న హి ప్రజానామి తవ ప్రవృత్తిమ్॥

1 నీ సౌమ్యరూపమూన్న దర్శించేననగాను 2 అతిఘోరమయిన రూపము గలవాడవై వున్నాడవు. నీ వెవ్వరు? 3 యేమి శాయ విశ్చయించివున్నావో అది నాకు తెలియవలసివున్నది. నీయొక్క వ్యాపారమును నేను యెరుగను. అది నాకు 4 ఆనతి యిమ్ము. నీకు నమస్కారం. వో దేవదేవోత్తమా! ప్రసన్నుడవు గమ్ము. 5 అంటేను.

1 AG నీ సౌమ్యమైన రూపమును B నీ సౌమ్యరూపము CEF నీ సౌమ్యరూపమును 2 G అతిఘోరరూపమును 3 ACFG ఏమి శేయ సుద్యోగించినాడవో BE యేమి శాయ సుద్యోగించినవాడవో 4 ABCEFG ఆనతిమ్ము. 5 AE లలో అంటేను లేదు.

32

శ్రీ భగవానువాచ

కాలోఽస్మి లోకక్షయకృత్రవృద్ధో
లోకాన్ సమాహర్తు మిహ ప్రవృత్తః
ఋతేఽపి త్వా న భవిష్యంతి సర్వే
యేఽవస్థితాః ప్రత్యనీకేషు యోధాః॥

శ

1 యీ ధృతరాష్ట్రపుత్రులు మొదలయిన రాజులోకానకు 2 ఆయన్ను నిందె గనుక, క్షయింపజాయ సుద్యోగించినటువంటి కాలస్వరూపుడ నేను. యీ రాజు

లోకమునల్లాను ³సంహృరించ నుద్యోగిస్తున్నాడను. నీవు ⁴చంపకున్నాగాని, ⁵యా
వేళ నీకు ⁶యెదురుపడి వున్నటువంటి ⁷యామొక్క వీరపురుషు లిందరున్నూ
⁸నష్టమయ్యెడివారే యని యెరుగుము.

౧ BCF కృష్ణవాక్యం E శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 ABCEFG ధృతరాష్ట్రపుత్రులు 2 A ఆయుస్సు EG ఆయుస్సు 3 BCFG
సంహరింప 4 ABCEFG చెంపకుండినాను, 5 ABCEFG లలో _యావేళ_ లేదు.
6 ACFG యెదురుపడివుండెడి B యెదురుపడే E యెదురుపడి ఉండెడి 7 ABCEFG
యా వీర_ 8 ABCEFG నష్టమయ్యెడువారిగా నెరుంగుము. E నష్టమయ్యెటివారిగా
నెరుగుము.

33

తస్మా త్వ ముత్తిష్ట యశో లభస్వ
జిత్వా శత్రూన్ భుంక్ష్వి రాజ్యం సమృద్ధమ్
మ యైవేతే నిహతాః పూర్వమేవ
నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిన్॥

అదిగారజానబట్టుండి, ¹నీవు శత్రువులతోడి యుద్ధానకు లెమ్ము. నిండుకొన్న
రాజ్యమును ²అనుభవించుము. యీ శత్రువులందరున్నూ నాచాత ³జచ్చినవారె.
⁴నీవు నే జెప్పినట్లు యుద్ధముజేసి, అర్జునుడు ⁵చంపెనని కీర్తి ⁶గట్టుకొమ్ము.

1 ABCEFG నీవే 2 C అనుభవించుము. ౩ B చచ్చినవారిని 4 A నీవు నే
జెప్పినట్లు యుద్ధము చేస్తే అర్జు- B నీవు చెంపినట్లు యుద్ధము నేయుము. అర్జు- 5 AG
చంపెననిన B చంపెననెడి F చంపెననే 6 ABCEFG గట్టుకొనుము.

34

ద్రోణం చ భీష్మం చ జయద్రథం చ
కర్ణం తథాన్యానపి యోధవీరాన్
మయా హతాం స్త్వం జహి మావ్యధిష్ఠా
యుధ్యస్వ జేతాసి రణే సపత్నాన్॥

ద్రోణునిన్నీ, భీష్మునిన్ని, ¹జయద్రథునిన్నీ, కర్ణునున్ని, ²రాజులనున్ను
వారితప్పలకు తగినదండన విచారించి నాచాతను ³చంపబడ్డటువంటి వీరిని జంపుము.

యా గురువులను. ⁴తాతను, ⁵అన్నలను, తమ్ములను మొదలయినవారిని ⁶యెట్ల
చంపుదునని ⁷దుఃఖించకుము. అవశ్యమున్నూ నీకు ⁸పాపము లేదు. నీవే గలిచేవు.
⁹వగవక యుద్ధము శేయుమంటేను.

1 A లో- జయద్రథునిన్నీ, కర్నునున్నీ- లేదు. 2 ABCDEFG తక్కినరాజుల
నున్న 3 ABCDEFG చంపబడినవీరిని 4 ABCDEFG లలో-తాతను-లేదు. 5 AB తమ్ము
లను, అన్నలను మొదలైన- C అన్నదమ్ముల మొదలైన- E అన్నదమ్ములు మొదలైన-
6 AG యెట్లు BCEF యెట్లు 7 ACE దుఃఖించకుము. 8 ACG పాపమాత్రమే లేదు.
BF పాపమాత్రం లేదు. E పాపం లేకమాత్రం లేదు. 9 ABCDEFG గనుక

35

సంజయ ఉవాచ

ఏత చ్ఛృత్వా వచనం కేశవస్య
కృతాంజలి ర్వేపమానః కిరీటీ
నమస్కృత్వా భూయ ఏవాహ కృష్ణం
సగద్దదం భీతభీతః ప్రణమ్యుః॥

శ్రీ

¹శ్రీవత్సలుడైన కేశవునియొక్క యీ ²మాటలు విని, ³శ్రీకృష్ణునికి
మరీన్ని మరీన్ని నమస్కరించి, మిక్కిలీన్ని వెఱచినవాడై అంజలిపట్టుకొని,
⁴గడగడవణుకుచున్న ⁵దగ్గత్తికెతోను అర్జునుడు ⁶యెట్లని పలికెను.

శ్రీ ACE సంజయుని వాక్యం F సంజయుని మాట

1 ABCDEFG ఆశ్రితవత్సలుడైన 2 ACEFG మాట విని 3 ABCDEFG ఆ కృష్ణు
నికి 4 AG గజగజ వణుకుచున్న E గడగడ వడకుచున్న 5 C దగ్గత్తికెతోను
6 BEF యిటని పలికెను. C యిట్లని పలికెను.

36

అర్జున ఉవాచ

ప్రానే హృషీకేశ తవప్రకీర్త్యా
జగ త్ప్రహృష్య త్యనురజ్యతే చ

రక్షంసి భీతాని దిశో ద్రవంతి

సర్వే నమస్కృంతి చ నిద్ధసంఘాః॥

శ

¹ వో హృషీకేశుడా! దేవగంధర్వాదులు మొదలయిన ² సర్వమయిన జగత్తున్నూ ³ సీ ప్రజలున్నూ నిన్ను శేవించి ⁴ సంతోషిస్తున్నది. ఆనందిస్తున్నది. యిటువంటి విన్నుజూచి రాక్షసులు వెరచి దిక్కులకు ⁵ పారిపోతున్నారు. ⁶ అందులకు దేవతలు ⁷ నమస్కరిస్తున్నారు. యంతవట్టాన్నూ నీకు దగును.

శ AG అర్జునవాక్యం CEF అర్జునుని వాక్యం

1 BE వోయి హృషీకేశుడా! C హృషీకేశుడా! 2 AG సర్వజగత్తున్నూ 3 ACG నీ ప్రసాదంవల్లను నిన్ను B నీ ప్రసాదం వల్లను శేవించి EF నీ ప్రసాదం వల్లను నిన్ను 4 A సంతోషించుకొని ఆనందిస్తున్నది. B సంతోషించుకొని ఆనందిస్తున్నది. CEF సంతోషించుకొన్నది. ఆనందిస్తున్నది. 5 E పారుచున్నారు. F బారిపోవుచున్నారు. 6 ABCEFG అందుకు 7 ACEFG నీకు నమస్కరించేరు. B నీకు వెరచి నమస్కరించేరు.

37

కస్మా చ్చ తే ననమేర నృహత్మన్

గరీయసే బ్రహ్మణోఽప్యాదికర్తే

అనంతదేవేశ జగన్నివాస

త్వ మక్షరం సదసత్తత్పురం యతః॥

వో మహాత్మా! ఘనుడవై. బ్రహ్మదేవునికీన్ని ఆదికర్తవయిన నీకు దేవతలల్లాను ¹ నమస్కరించక యెట్ల వుండేరు? అనంతుడవై, దేవతలకల్లాను యేలికవై, జగత్తులల్లాను ² నిండుకొనిన*వాడవు నీవే. ³ అక్షరమనిపించుకొనినటువంటి జీవులలోనివాడవు నీవే. ⁴ సదసత్తనిపించుకున్న ప్రకృతిలోనివాడవు నీవే. యీ రెంటికీన్ని అన్యమయిన ముక్తులలోనివాడవున్నా నీవే.

1 AG నమస్కరింప కెట్లుండెదరు? B నమస్కరింప కెట్లుండే రంఁజేను? C నమస్కరింప కెట్లుండేరు? F నమస్కరింప కెట్లుండేరు? 2 ABFG నిండుకొన్న వాడవున్నా నీవే. C నిండుకొన్నవాడవు నీవే.* E లో -వాడవు నీవే. అక్షర

మనిషిం చుకొనినటువంటి జీవులలోనివాడవు నీవే. సదస త్తనిషించుకున్న- అన్న భాగం లేదు. 3 ABCG అక్షరమనిషించుకొన్న జీవులలోని F లో- అక్షరమనిషించుకొనినటువంటి జీవులలోని వాడవు నీవే- లేదు. 4 AG లలో- సదస త్తనిషించుకున్న ప్రకృతిలోనివాడవు నీవే-లేదు.

38

త్వ మాదిదేవః పురుషః పురాణ

స్త్ర మస్య విశ్వస్య పరం నిధానమ్

వేత్తాసి వేద్యం చ పరం చ ధామ

త్వయా తతం విశ్వ మనంతరూపమ్

¹ యీ సమ స్తమయిన విశ్వానకున్నూ ఆధారమైన² వాడవు నీవే. ³ సమ స్త ప్రపంచమున్నూ అనంతరూపుడవైన నీచాతను వ్యాపింపబడెగనుక, ⁴ పరమమున్నూ నీవే.

1 ABCEFG యీ సమ స్త విశ్వానకున్నూ 2 ABCEFG వాడవున్నూ నీవే. 3 AG ఆదిదేవుడవై, పురాణపురుషుడవైనవాడవున్నూ నీవే. యీ జగత్తులో యెరిగిన వాడవున్నూ నీవే. సమ స్త- B యీ జగత్తులో యెరిగినవాడవున్నూ నీవే. సమ స్త ప్రపంచమున్నూ నీవే. అనంత- C ఆదిదేవుడవై, పురాణపురుషుడవైనవాడవు నీవే. సమ స్త- EF ఆదిదేవుడవై, పురాణపురుషుడవైనవాడవున్నూ నీవే. యీ జగత్తు లలోయెరిగేవాడున్నూ నీవే. యెరిగితేగేవాడవున్నూ నీవే. సమ స్త- 4 ABCEFG పరంధామమున్నూ నీవే.

39

వాయు ర్యమోఽగ్ని ర్వరుణ శ్శశాంకః

ప్రజాపతి స్త్వం ప్రవితామహశ్చ

నమోనమస్తేఽస్తు సహస్రకృత్యః

పునశ్చ భూయోఽపి నమోనమస్తే॥

వాయువు, యముడు, అగ్ని, వరుణుడు, చంద్రుడు, వీరలకు కారణమైన ¹ చతుర్ముఖుడవు నీవే. యిందరికిన్ని ² తాతవున్నూ, ³ ముత్తాతవు నీవే. యిటు వంటి ⁴ నీకు వేయూమార్లు నమస్కారం చేస్తున్నాడను.

1 BCF బ్రహ్మలున్ను, వాల్లకు కారణమైన చతుర్ముఖుడున్ను నీవె. E చతుర్ముఖుడున్ను నీవె. 2 ABCEFG తాతవున్ను నీవె. 3 ACEFG ముత్తాతవున్ను నీవె. B లో- ముత్తాతవున్నీ వె-లేదు. 4 A నీకు నమస్కారము. వేయిమార్లదనుకాను నమస్కారం B నీకు నమస్కారము. మరిన్నీ నమస్కారము CEG నీకు నమస్కారం. మరిన్నీ మరిన్నీ నమస్కారం. వేయిమార్లదనుకా నమస్కారం F నీకు నమస్కారం. మరిన్నీ వేయిమార్లు నమస్కారం

40

నమః పురస్తా దథ పృష్ఠతస్తే
నమోఽస్తు తే సర్వత వివ సర్వ
అనంతవీర్యామితవిక్రమ స్త్వం
సర్వం సమాప్నోషి తతోఽసి సర్వః॥

నిన్ను శేవించి సంతోషమాయగనుక. ¹ నీకు ముందరికీన్ని నమస్కారం. ² పుభయసార్వాలకున్నూ నమస్కారం. అపరిమితమైన పరాక్రమంగల నీవు అంతర్యామివై సర్వమున్ను నిండుకొంటివి. ³ సర్వం నీ శరీరం గనుక, సర్వమున్ను నీవే ⁴ అనవచ్చును.

1 ABCEFG నీముందరికిన్ని 2 ACEFG వెనుకకున్ను నమస్కారం. B నీ వెనుకకున్ను నమస్కారం. పుభయ- 3 ABCEFG సర్వమున్ను నీశరీ- 4 B లో- అనవచ్చును- లేదు.

41

సఖేతి మత్స్వా ప్రసభం యదుక్తం
హే కృష్ణ హే యాదవ హే సఖేతి
అజానతా మహిమానం తవేదం
మయా ప్రమాదా త్ప్రణయేన వాపి॥

నీ మహిమ ¹ యెరుగని ² నాచాతను ³ అజ్ఞానమనే ⁴ ప్రమాదంవలననే. ⁵ నీతోటి అనేకకాలం గూడిఅడిన స్నేహం ⁶ చాతను సఖుడవని తలచి, ⁷ వో కృష్ణ! వో యాదవుడా! ⁸ యీలాగని బలిమిని యేమైనాను అంటేను.

1 A యెరుంగక 2 A లో- నాచాతను-లేదు. 3 A అజ్ఞానంవల్లను నీతో అనేకకాలం 4 C ప్రమాదంవల్లనో E ప్రమాదంవల్లను, FG ప్రమాదంవల్లనో.

E మరియు యెవ్వరున్నారో? 6 AG లోకత్రయమందులనున్న 7 ACEFG నీ ప్రభావానకు సరి లేదు. B నీ ప్రభావానకు సరి లేదు.

44

తస్మా త్ప్రణమ్య ప్రణిధాయ కాయం
ప్రసాదయే త్వా మహా మీశ మీడ్యమ్
పితేవ పుత్రస్య సఖేవ సఖ్యుః
ప్రియః ప్రియాయార్హసి దేవ సోఢుమ్॥

¹ అదిగారజానబట్టుండి నీవు సర్వ² లోకాలకూన్ను తండ్రివి. యిటువంటినీకు సాష్టాంగ³ దండంబెట్టేను. ప్రసన్నుడవు గమ్ము. ⁴ అని వేడుకొని తండ్రికి కొడుకు దండంబెట్టితేను క్షమించినట్లున్ను, చెలికాడు దండంబెట్టితేను చెలికాడు క్షమించినట్లున్ను, ప్రియురాలు దండంబెట్టితేను ప్రియుడు ⁵ రక్షించినట్లున్ను నా యవరాధము క్షమింపదగుదువు.

1 A యదికారజాన నీవు BCEF యేదిగారజానబట్టుండి నీవు G యేదిగారజాన నీవు 2 EF లోకానకున్ను 3 ACEG దండంబెట్టి ప్రస F దండంబెట్టి ప్రస 4 AG నిన్ను వేడుకొనేను. BCEF అని వేడుకొనేను. 5 AG క్షమించినట్లున్ను B క్షమియించినట్లున్ను CEF క్షమించినట్లున్ను

44 A

ఇమాని కర్మాణి తవాద్భుతాని
కృతాని పూర్వే మునయో వదంతి
న తే గుణానాం పరిమాణ మస్తి
న తేజసస్యాపి బలస్య విష్టో॥

ఈ శ్లోకం PBG ప్రతుల్లో మాత్రమే ఉంది; తాత్పర్యం ఒక్క G ప్రతి లోనే వుంది. భండార్కర్ వారి సంస్కృత మహాభారతంలో ఈ శ్లోకం నేపాళ దేశపు ప్రతిలోనుండి అధికపాఠంగా చూపబడింది.

G పూర్తిపాఠం—అర్జున ఉవాచ— నీ రుఖులను పెద్దలైన రుషీశ్వరులు చెప్పా రురు. నీయొక్క గుణాలకున్ను, నీయొక్క తేజస్సు.....న్ను కడలేదు ॥ ౪౫॥

45

అదృష్టపూర్వం హృషితోఽస్మి దృష్ట్వా
భయేన చ ప్రవ్యథితం మనో మే
తదేవ మే దర్శయ దేవ రూపం
ప్రసీద దేవేశ జగన్నివాస॥

¹ యెన్నడు చూడనటువంటి ² ఆశ్చర్యమయమైన నీరూపు నేవించి
సంతోషించుకొంటిని. భయముచాతను నామనస్సు కలగుచున్నది. అటుగనుక,
³ ప్రసన్నమై తొలుతటి ⁴ రూపు నాకు జూపుము. బ్రహ్మాది దేవతలకున్నా ⁵ స్వామివి.
నకలలోకనివాసుడవు. నాకు బ్రనన్నుడవు గమ్ము.

1 ABCFG యెన్నడున్న E ఎన్నడూ 2 ACEFG ఆశ్చర్యమైన నీరూపము
B ఆశ్చర్యమైన రూపమును 3 ACEFG ప్రసన్నమైన 4 ACEFG నీ రూపమే B నీ
రూపము 5 AEEFG ఏలికవు. BC ఏలికవు.

46

కిరీటినం గదినం చక్రహస్త
మిచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టు మహం తథైవ
తేనైవ రూపేణ చతుర్భుజేన
సహస్రబాహూ భవ విశ్వమూర్తే॥

తొలుతటి కిరీటమున్ను, తొలుతటి గదాను, తొలుతటి చక్రమున్ను ¹ ధరించిన
నీ రూపము ² నేవించవలెను. అటుగనుక, సహస్ర ³ బాహుడవయిన, విశ్వరూపుడ
వయిన నీవు పూర్వమందు చతుర్భుజాబుగల ⁴ రూపము ⁵ అవధరింపుమంటేను.

1 B ధరియించిన నీ రూపు F ధరియించిన నీ రూపము 2 AF శేవింపవలెను.
3 BF బాహుడవై, విశ్వ - 4 ABCDEFG రూపమే 5 B ధరియింపుమంటేను.
F అవధరింపమంటేను.

47

శ్రీ భగవానువాచ

మయా ప్రసన్నేన తవార్జునేదం
రూపం పరం దర్శిత మాత్మయోగాత్

తేజోమయం విశ్వ మనంత మాద్యం
యస్మై త్వ దన్యేన నదృష్టపూర్వమ్॥

౧

¹తేజోమయమైన, సర్వమున్నూ వ్యాపించుకొని, అదిమధ్యాంతాలు లేక, సర్వానకున్నూ కారణమయిన రూపము నీకంటె అన్యులకు యెన్నడున్నూ కానరాదు. అటువంటి రూపము, నీకు ప్రసన్నుడనై, ²నా భక్తుడవు గనుక, ³నారూపము జూపితిని.

౧ ABCF కృష్ణవాక్యం EG శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 E ఓయి అర్జునా! నాచాతను తేజోమయమై, సర్వ- 2 C నాకు భక్తుడవు గనుక, 3 ABCDEFG అలో -నారూపము- లేదు.

48

న వేదయజ్ఞాధ్యయనై ర్న దానై
ర్న చ క్రియాభి ర్న తపోభి రుగైః
ఏవం రూపః శక్య అహం నృలోకే
ద్రష్టుం త్వదన్యేన కురుప్రవీర॥

అటువంటి రూపంగల నేను, యీ పురుషుల¹లోను నీవంటి ²పరమభక్తిలేని అన్యుడు వేదాలు చదివినాను, ³యజ్ఞాలు చేసినాను, ⁴మరిన్నీ తక్కిన ప్రయోజనాలు చేసినాను, ⁵పుగ్రమయిన తపస్సులు చేసినాను ⁶వానికి కానుపించను.

1 ACEFG లోపలను 2 AG పరమభక్తికేకాని, లేని అన్యులు 3 ACFG యజ్ఞాలుచేసినాను, దానాలు చేసినాను మరియు B యజ్ఞాలు సలిపినాను దానాలు సేసినాను మరియు E యజ్ఞములు జేసినాను దానములు చేసినాను మరియు 4 A మరియు దక్కిన - 5 A వుత్తమమైన, 6 AC వారికి కానుపించను, B వారికి కానుపింపను, E వానికి వొకప్పుడున్ను కన్నులకు కనిపింపను, FG వానికి గానిపించను.

49

మా తే వ్యథా మా చ విమూఢభావో
దృష్ట్వా రూపం ఘోర మీదృజ్మమేదమే

వ్యపేతభిః ప్రీతమనాః పున స్త్వం
తదేవ మే రూప మిదం ప్రపశ్య||

¹ యీ రీతిని ఘోరమయిన నారూపము శేవించి నీవు వెరవవద్దు. ² నీవు మానుపడి వుండవలదు. ³ అరలేక సంతోషించుకొని ⁴ యెట్టుగాను పూర్వము నీవు ⁵ శేవించేటటువంటి రూపమును ⁶ నేను నీకు జూపేను చూడుము.

1 ABCEFG యీ రీతిని 2 A లో-నీవు మానుపడి వుండవలదు- లేదు. EFG నీవు మానుపడవద్దు. 3 ABCEFG వెరపులేక 4 ABCEFG లలో-యెట్టుగాను-లేదు. 5 AG శేవించిన అరూపమును B శేవించిన రూపము CEF శేవించే ఆ రూపమును 6 ABCEFG నేను చూపేను నీవు చూడుము.

50

సంజయ ఉవాచ

ఇత్యర్జునం వాసుదేవ స్తథోక్త్వా
స్వకం రూపం దర్శయామాస భూయః
అశ్వాసయామాస చ భీతమేనం
భూత్వా పున స్సామ్యవపు ర్మహాత్మా||

౧

¹ యిటని అర్జునునితో ² శ్రీకృష్ణస్వామి అనతిచ్చి. తిరుగను చతుర్భుజాల ³ తోడ పూర్వమైన రూపమును ⁴ దర్శింపజేశెను. ఆ మహాత్ముడు శాంతవేషముతో నుండి, మరిన్ని ⁵ అర్జునునితో పెరవకుమని పూరడించెను.

౧ ACEFG సంజయుని వాక్యం

1 E ఆయన యిటని 2 ACFG కృష్ణస్వ B క్రైష్ణస్వ E శ్రీకృష్ణదేవుడు 3 ABCEFG తోడి పూర్వరూపమునే 4 B వర్తింపజేశెను. 5 AE అర్జునున్ని పూరడించెను BCFG వెరచిన అర్జునుని పూరడిస్తేను.

51

అర్జున ఉవాచ

దృష్టేదం మానుషం రూపం తవ సౌమ్యం జనార్దన
ఇదానీమస్మి సంవృత్త స్సచేతాః ప్రకృతిం గతః||

శ

వోయి జనార్దనా! చక్కదనాలకెల్లాను నెలవయిన, యీరీతి శాంతమైన
సీరూపము ¹శేవించితేను, యిప్పుడు ప్రాణం వచ్చెను. పూర్వంవలెనే వెరపుమాని
సంతోషించుకొంటిని. అంచేను.

శ ABG అర్జునవాక్యం CEF అర్జునుని వాక్యం

1 ABCDEFG దర్శించి,

52

శ్రీ భగవానువాచ

సుదుర్దర్శ మిదం రూపం దృష్టవానసి యన్మమ
దేవా అవ్యస్య రూపస్య నిత్యం దర్శనకాంక్షిణః॥

శ

వో యర్జునా! యిప్పుడు నీకు ¹విశ్వరూపం చూపగా ²చూస్తావే. యిటువంటి
³ఆశ్చర్యమయిన రూపము దేవతలున్నా ⁴దర్శింపవలెనని ⁵కోరుచుండుదురుగాని,
⁶పొడగనలేరు.

శ A భగవద్వాక్యం CEF కృష్ణవాక్యం G శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 A యీ విశ్వమంచు విశ్వ- 2 AG జూస్తివి. 3 ACEFG ఆశ్చర్యమైన యీ
రూపము B ఆశ్చర్యరూపమును 4 A వర్తింపవలెనని B నిత్యమున్ను దర్శింపవలెనని
5 ABCFG కోరుచుండురుగాని, 6 ACEFG పొడగానలేరు. B పొడగానరు.

53

నాహం వేదై ర్న తపసా న దానేన న చేజ్యయా
శక్య ఏవంవిధో ద్రష్టుం దృష్టవానసి మాం యథా॥

¹అది యేమా అంటివా? యజ్ఞాలు, దానాలు, హోమాలు, తపస్సులు చేసినాను,
²భక్తిలేనివానికి యిటువంటి ³రూపము చూపను.

1 ABCG అదేమి యంటివా? E అదేమంటివా? F అదేమి అంటివా? 2 AFG
నా భక్తిలేనివానికి E నా భక్తిలేనివారికి 3 ABCDEFG రూపము చూపను.

54

భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోఽర్జున
జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప॥

వో శత్రుసంహారకుడ ¹వయినవాడా! ²మరీన్ని యెవ్వరికి యీ రూపము ³చూపుదువంటివా? దేవతాంతరము శాయక, నామీది భక్తిచేసిన⁴వానికి యెరుగ వత్తును. ⁵నాయందు ప్రవేశింపను ⁶సులభుడనై వుండుదును.

1 ABCEFG వైన అర్జునుండా! 2 AFG మరెవ్వరికి BE మరి యెవ్వరికి C మరెవ్వరికిన్ని 3 BCE చూపుదునంటివా? 4 ABCEFG వారికి 5 A లో నాయందు ప్రవేశింపను లేదు. BEF కానవత్తును. నాయందు 6 A సులభుడనై యుండుదును. BG సులభుడనై వుండును.

55

మత్కర్మకృ నృత్పరమౌ మద్భక్త స్సంగవర్జితః
నిర్వైర స్సర్వభూతేషు య స్స మామేతి పాండవ॥

నిత్యనైమిత్తిక కర్మాదు ¹నా పూజయని ²చేస్తున్నవాడై. ³నామీది భక్తి గలవాడై, నాయందే ప్రియము గలిగి. యితరులతోడి ⁴సంగం సహించక, ⁵వక కీడు వచ్చినాను కర్మానకు దగినట్టు ⁶దేవుడే యీరీతి జేస్తున్నాడని. కీడు జేసిన వారందున్న కోపంలేక. సమస్తమయిన భూతాలందున్నా యెవ్వరందున్న వైరము లేక యుండును; వాడు ప్రకృతి⁷దోషాలెల్లాను చెడిపోవును. వో పాండవుడా! ⁸నన్నే పొందును.

1 AG నా పూజయని 2 B చేయుచున్నవాడనై, 3 ABCG సమస్త వుద్యోగా లున్న నన్నుగూర్చి చేస్తున్నవాడనై, నామీద EF సమస్తమైన వుద్యోగాలున్న నన్నుగూర్చి చేస్తున్నవాడై, నామీద 4 E సంకతులు సహించక, 5 E కీడుమేలు వచ్చినాను 6 ABCEFG దేవుడు 7 ACEFG దోషాలెల్లాను విడిచి, వో పాండవుడా! B పాపాలనల్లా విడిచి, వో పాండవుడా! 8 ABCFG నన్నునే పొందునంటేను. E నన్నే పొందును. ఇందుకు సంశయములే దంటేను.

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థం తెనుగుచేసినది విశ్వరూపయోగమన్నది పదకొండో అధ్యాయం.

A విశ్వరూపసందర్శనయోగోనామైకాదశోఽధ్యాయః. ఇది తాళ్లపాక అన్న మయ్య పుత్రుడు తిరుమలపై భగవద్దీతలు తెనిగించెను.

B హరిః ఓం తత్సద్వితీ శ్రీ భగవద్దీతా నూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం శతసహస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం యోగశాస్త్రసిర్షయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రామృతే విశ్వరూపయోగోనామ యేకాదశోఽధ్యాయః.

C యితి శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్దీతార్థం తెలుంగుచేసి వ్రాయించి నందు పదనకొండో అధ్యాయం సంపూర్ణం. విశ్వరూపసందర్శనయోగోనామ యేకాదశోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సద్వితీ శ్రీమహాభారతే శతసహస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం శ్రీ భీష్మపర్వణి శ్రీ భగవద్దీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే విశ్వరూపసందర్శనయోగోనామైకాదశోఽధ్యాయః.

F పదనకొండో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్దీతార్థం తెనుంగుచేసి వ్రాయించి నందున పదనకొండో అధ్యాయము సంపూర్ణం.

పండ్రెండో అధ్యాయం

భక్తియోగం

1

అర్జున ఉవాచ

ఏవం సతతయుక్తా యే భక్తా స్త్వాం పర్యుపాసతే
యే చావ్యక్షర మవ్యక్తం తేషాం కే యోగవిత్తమాః॥

౧

¹ సీక్తంకర్యాలు చేస్తున్న, నిన్నే నమ్మి, ² సీయందే సంతతమున్ను మనస్సు గలిగివుండే భక్తులు యెవ్వరైనాను ³ కొలుతురు. మరి కొందరు కన్నులకు వ్యక్తముగా కానరాక అక్షరస్వరూపమయిన తమ ⁴ ఆత్మస్వరూపమున్నూ వుపాస్తి శేయుదురు; యీ రెండువిధాల ⁵ వారితో(లో)నున్న ⁶ యోగం యెరిగేందుకు యెవ్వరు నేర్పరులు? యటనగాను సీ(శీ)ఘ్రమే ఫలము బొందేవారు ⁷ యెవ్వరు; ⁸ అని యీరీతిని అర్జునుడు ⁹ బలికెను.

౧ AB అర్జునవాక్యం CDEFG అర్జునుని వాక్యం

1 AG సీభక్తి చేస్తున్న; BDEF సీక్తంకర్యము చేస్తున్న, 2 ABCEFG సీ యందు సంతతమున్ను తగిలిన మనస్సుగల భక్తులు 3 ABCEFG నిన్ను కొలుతురు, 4 ABCEFG ఆత్మస్వరూపమునే 5 ADEFG వారిలోనున్న B వారున్న 6 AF యెవ్వరు యోగ మెరిగేందుకే నేర్పరులు? B యెవ్వరు యోగం యెరిగేందుకు నేర్పరులు? CE యెవ్వరు యోగ మెరిగే అందుకు నేర్పరులు? G యెవ్వరు యోగ మెరిగే టందు నేర్పరులు? 7 ABCEFG యెవ్వరనుట. 8 B లో- అని-లేదు. F లో-అని యీరీతిని అర్జునుడు బలికెను-లేదు. 9 ABCEG అడిగి తేను.

2

శ్రీ భగవానువాచ

మయ్యావేశ్య మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసతే
శ్రద్ధయా పరయోపేతా స్తే మే యుక్తతమా మతాః॥

¹ శ్రీకృష్ణుని వాక్యం

² యెవ్వరాయనామి మనస్సు నాయందే నిలిపి, ³ పరమమయన భక్తితో గూడిన వారై, ⁴ నాతోడి సంతతమయన యోగమును ⁵ గోరుచున్నవారై పుపాస్తి శేయుదురు; వారు యోగమందు మహానేర్పరులు. శ్రీఘమే వారు నన్ను బొందుదురు.

1 AG భగవద్వాక్యం BCF కృష్ణవాక్యం E శ్రీకృష్ణవాక్యం 2 AG యెవ్వరాయనామి BC యెవ్వరై నానేమి 3 E పరమభక్తి 4 AG నాతోటి సంతతయోగమును E నాతోడి సంతతమైనయోగమున 5 ABCFG గోరుచున్నవారై E కూడినవారై

3

యే త్వక్షర మనిర్దేశ్య మవ్యక్తం పర్యుపాసతే
సర్వత్రగ మచింత్యం చ కూటస్థ మచలం ధ్రువమ్॥

¹ యెవ్వరై నానేమి ² దేహవ్యతిరిక్తుడని ³ చూప[రా]నటువంటి ⁴ వారు శరీరాలందుండగానున్న, ⁵ యిది యిటువంటి స్వరూపము అని చింతింపరాని అటువంటి, ప్రకారం హితమై, చలింపక నిలుకడతోవుండెడి ఆత్మస్వరూపము నుపాస్తి శేయుచున్న.

1 EFG యెవ్వరాయనామి 2 E దేహవ్యతిరిక్తుడవ(న)ని 3 ABCE చూపరానటువంటి C చూపరాని శరీర G చూడరానటువంటి 4 ABCEFG దేవాది శరీరాలయందు వుండగానున్న, G దేవాదిశరీరాలయందు వుండెడి నన్నును, 5 ABCEFG యిటువంటి స్వరూపం యిది అని చింతింపరానటువంటి, వికారరహితమై చలింపక

4

సన్నియమ్యేంద్రియగ్రామం సర్వత్ర సమబుద్ధయః
తే ప్రాప్నువంతి మామేవ సర్వభూతహితైరతాః॥

¹ పంచేంద్రియాలూ నియమించి, సర్వమయిన ఆత్మలున్నా జ్ఞాన ² స్వరూపాలుగా అనేది ³ సమబుద్ధిగలవారై (రై), సర్వభూతాలకున్న ⁴ హితవే చేస్తున్నదిరా వారున్న ⁵ నాతోసరియైన ఆత్మ ⁶ స్వరూపమే పొందుదురు.

1 A పంచేంద్రియాలలో E పంచేంద్రియాలను 2 ABCEFG స్వరూపాలుగా అనేది 3 ACEFG సమబుద్ధిగలవారై, B బుద్ధిగలవారై 4 A హితము BCFG హితమై 5 B నాతోడి ఆత్మ 6 ABCEFG స్వరూపమునే పొందుదురు.

5

క్షోభకతర స్తేషా మవ్యక్తాసక్తచేతసామ్
అవ్యక్తా హి గతి ర్దుఃఖం దేహవద్భి రవాప్యతే॥

¹ఆరీతిని కానరాని ²అత్యయందు తలపుబెట్టినవారికి ప్రయాసం బహుళం.
³అదేదంచేను, తాను దేహం ధరించివుండీన్ని కానరాని అత్యను ధ్యానం ⁴జేశేడిది
⁵ప్రయాస గనుక, వారు ⁶బహుప్రయాసాన బొందుదురు.

1 C యీ రీతి గానరానటువంటి 2 BF అత్యయందు 3 AEG అది యెట్లంటేను,
B అదెట్లంటే, C అది యెట్లు అంటేను, F అదెట్లంటేను, 4 B జేశేడి E జేసేటిదిన్ని
F జేశేడిది 5 ACEFG ప్రయాసం గనుక, B మహాప్రయాసంగనుక, 6 ACEF బహు
ప్రయాసం B బహుళప్రయాసం G బహుప్రయాసమును

6

యే తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరాః
అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే॥

యెవ్వరై నాను తమ శరీరానకు ¹జేశేడి ప్రయోజనాలాన్ను, ²యజ్ఞాలాన్ను
నాకొరకే ³జేసేవారై, అందరిఫలం నాయందేపెట్టి, ⁴నన్ను బొందెడికొరకు
కోరుచున్నవారై, తక్కిన ప్రయోజనాలు గోరక ⁵నన్నే ధ్యానం చేస్తున్ను, సదా
⁶నన్ను కొలుతురు.

1 AG జేశేటి B జేసిన C జేశే E జేశేడిగల ప్రయా- 2 ABCEFG యజ్ఞాది
కర్మాలున్ను నాకొరకే 3 BF జేశేవారై, 4 ABFG నన్ను బొందేటిదే కోరుచున్న
వారై, C నన్ను బొందెడిదే కోరుచున్ను, E నన్నే కోరుచున్నవారై, 5 E నన్నే
బొందవలెనని ధ్యానం చేస్తున్ను, 6 ABCEFG నన్నే

7

తేషా మహం సముద్ధరా మృత్యు సంసార సాగరాత్
భవామి న చిరా త్పార్థ మయ్యావేశితచేతసామ్॥

¹వారిని మృత్యురూపకమయిన ²సంసారసాగరమందు ³బడకుండాను
జేసెడి నామీద ⁴తలపు బెట్టెడి గనుక, శీఘ్రమే వారిని రక్షింతును.

1 ABCEFG వార్లను మృత్యురూపమైన 2 A సంసారసాగరములో
G సంసారమందు 3 ACEFG బడవండాను జేశీ నామిద B బడవండాను నామిద
4 ABFG తలపు పెట్టిరి గనుక, C తలపు పెట్టిరి గనుక, E తలపు పెట్టెడి గనుక,

8

మయ్యేవ మన అధత్స్వ మయి బుద్ధిం నివేశయ
నివసిష్యసి మయ్యేవ అత ఊర్ధ్వం న సంశయః॥

¹ కేవలం ² ఆత్మనిష్ఠునికంటేను నన్ను ³ గొలిచెడిదే సులభమున్ను, మంచి
దీన్ని గనుక, నీవున్నా ⁴ నాయందే బుద్ధిపెట్టితే ⁵ నేనే గతియై వుందును, యారీతి
⁶ నుండితేను నాయందే ప్రవేశించేవు.

1 A లో - కేవలం - లేదు. BG కేవలమున్ను F కేవల ఆత్మ - 2 ABCEFG
ఆత్మనిష్ఠుకంటేను 3 A గోరి వేడితే C గొలిచేదే E గొలిచెడిదే 4 A నాయందే మన
స్సున్ను, బుద్ధియు నిలిపి నేనే - B నాయందే మనస్సుపెట్టి నేనే CFG నాయందే
మనస్సు పెట్టి, నాయందే బుద్ధిన్ని పెట్టి నేనే E నాయందే మనస్సు ఉంచి,
నాయందే బుద్ధిన్ని నిలిపి నేనే 5 ABCEFG నేనే గతియని వుండుము. G నేనే
దరియని వుండువు. 6 G నీవు వుండితేను

9

అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోషి మయి స్థిరమ్
అభ్యాసయోగేన తతో మా మిచ్ఛాప్తం ధనంజయ॥

యారీతి ¹ నామీద గొబ్బునను మనస్సు ² నిలిపేటందుకు ³ శక్తుడవు
గాకుండితివా, దినదినమున్నా నన్ను ⁴ దలంచుచున్ను ⁵ భక్తిశేయుట అనెడి
అభ్యాసయోగంచాత వశంచేసుకొని, ⁶ మరీ నన్ను బొంద నిశ్చయింపుము.

1 ABCEFG గొబ్బున నామిద 2 ACFG నిలిపి అందుకు 3 C శక్తుడవు
గా[క]వుంటివా, EF శక్తుడుగాకుండితివా, 4 ABCEFG దలపుచున్ను 5 ABCEFG
భక్తిచేసుట నెడి C భక్తిశేయుట నెడి 6 B వో ధనంజయ! మరి

10

అభ్యాసేఽప్యసమర్థోఽసి మత్కర్మపరమో భవ
మదర్థమపి కర్మాణి కుర్వన్ సిద్ధి మవాప్యసి॥

యిటువంటి అభ్యాసయోగమందున్న సమర్థుడవుగాకుండితివా,
¹దినదినమున్ను ²నాకైంకర్యాలు శేయుము. ³కైంకర్యాలు చేస్తేను అభ్యాస
 మందు ⁴మనస్సు నిలుపుచున్న (నిలుచును). ⁵ఆరీతి అభ్యాసంగలిగితేను ⁶తలపు
 లోను నాతోడి యోగం సిద్ధించును.

1 ABCDEFG లలో-దినదినమున్ను-లేదు. 2 A నాయందు భక్తి శేయుము.
 B కైంకర్యాలు శేయుము. 3 A నాయందు భక్తి చేస్తేను BCFG నాకైంకర్యాలు
 చేస్తే అభ్యాస- 4 ABCFG మనస్సు నిలుచును. E బుద్ధి నిలుచును. 5 ABCDEFG
 ఆరీతిని 6 A తలంపులోను నాతోటి B తలంపు నాతోడి E తలపులోను నాతోడి

11

అభైతద ప్యశక్తోఽసి కర్తుం మద్యేగ మాశ్రితః
 సర్వకర్మఫలత్యాగం తతః కురు యతాత్మవాన్॥

యారీతిని తలపు నామీద బెట్టి ¹కైంకర్యాలు కాయ²నత్వ లేనివాడవైతేను.
 * ³అట్ల ఆయితేను.

1 A భక్తికాయ BF కైంకర్యాలున్న 2 ACFG సత్వ లేనివాడవైతివా,
 B సత్తుకలేకుండేవా, E సత్తు లేనివాడవైతివా, * ABCDEFG అప్పుడు ఆత్మజ్ఞానం
 శిద్ధించేకొరకు మనస్సు కొరకుండా నిలిపి, సర్వమైన కర్మానుష్ఠానఫలాలున్న నాతో
 సమర్పింపుము. 3 ABCDEFG లలో-అట్ల ఆయితేను- లేదు.

12

శ్రేయో హి జ్ఞాన మభ్యాసా ద్ధ్యానా ద్ధ్యానం విశిష్యతే
 ధ్యానా త్కర్మఫలత్యాగ స్త్రాగ చ్ఛాంతి రనంతరమ్॥

¹సంతతమున్ను ²నామీదను భక్తి అభ్యసించుట ³దొరకదు(ని)దానికి
⁴ఆత్మజ్ఞానము యించుక సులభము. ఆయాత్మజ్ఞానం దొరకని⁵వానికి ⁶ఫలంగోరక
 కర్మానుష్ఠానము చేస్తేను శాంతం గలుగును. యిటనగాను యేమనుట అంటేను.
 శాంతుడైతేను ధ్యానం గలుగును. ⁷ధ్యానం గలిగితేను ఆత్మగనవచ్చును. ⁸ఆత్మను
 గనుకంటేను భక్తినిష్ఠ ⁹మహాపున మనుట.

1 ABCFG కక్కసమై సంతతమున్ను E కక్కసమై నామీద సంతతమున్ను
 2 ABCFG నామీద E లో లేదు. 3 ACFG దొరకనివానికి B దొరకనివానికి 4 E లో

—ఆత్మజ్ఞానము యించుక సులభము. ఆ యాత్మజ్ఞానం దొరకనివానికి —అన్న భాగం లేదు. 5 AFG వారికి 6 ACF ఆత్మధ్యానం సులభం. ఆ ధ్యానం దొరకనివారికి ఫలముగోరని కర్మానుష్ఠానము సులభము. ఆ రీతి కర్మానుష్ఠాన —BEG ఆత్మధ్యానం సులభం. ఆత్మధ్యానం దొరకనివానికి ఫలంకోరని కర్మానుష్ఠానం సులభం. ఆ రీతిని కర్మానుష్ఠాన 7 ACFG ధ్యానం దొరికితేను E ధ్యాన మెరిగితేను 8 AG ఆత్మగనుటకం చేసు BF ఆత్మగనుకొంటేను C ఆత్మగనుటకం చేసు. E ఆత్మగనుకనుగొంటేను 9 E మహా ఘనమవును.

13

అద్వైష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ

నిర్మమో నిరహంకార స్సమదుఃఖనుఖః క్షమి॥

ఫలం¹గోరక(ని) కర్మనిష్ఠగలవాడు యే గుణాల²తో గూడవలె నంటేను, నమస్తభూతాలతోనున్న ద్వేషింపక. ³వకరు తనకు అపకారం చేసినాను తాను ⁴మైత్రి చేస్తున్నవాడై. ⁵అపకారులుగనుక దుఃఖించినాను ⁶కరుణించినవాడై. దేహసంబంధులందు మమతలేనివాడై. ⁷దేహమే ⁸ఆత్మ అనెడి అభిమానం లేనివాడై. సుఖదుఃఖాలు వాస్తేను సంతోషమున్ను ⁹కోపమున్ను లేనివాడై. వక ఆపద ¹⁰వచ్చినాను వోర్చుకున్నవాడై.

1 ABCEFG గోరని 2 AEF తోడ నుండవలెనంటేను, B చాత నుండవలె నంటేను, C తో వుండవలె నంటేను, G తోను వుండవలెనంటేను, 3 ACFG వారు అపకారం చేసినాను తాను B వారపకారము చేసినాను మైత్రీ E వార అపకారం చేసినాను తాను 4 AF మైత్రీ G మేలే 5 ABCEF అపకారులు దుఃఖించినాను G అపకారులందు దుఃఖం వచ్చినాను 6 ACEFG కరుణించేవాడై 7 A లో—దేహమే ఆత్మ అనెడి అభిమానం లేనివాడై— అన్న భాగం లేదు. 8 C ఆత్మనే అభిమానం F ఆత్మనియెడి అభిమానం 9 E లో—కోపమున్ను— లేదు. 10 ABCEFG వచ్చి నప్పుడు

14

సంతుష్ట స్సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః

మయ్యర్పిత మనోబుద్ధి ర్యో మధ్యక్త స్స మే ప్రియః॥

తనంతనే యేపాటి ¹దొరికినాను సంతోషించుకొని, ఆత్మస్వరూపమే సంతతమూన్ను తలపుచున్ను. ²మనస్సు నిలిపి, శాస్త్రోక్తమయిన ³నిశ్చయం

గలవాడై. ⁴చేతెడి కర్మానుష్ఠానానకు ప్రితుడై ⁵శ్రీహరి నాకు ఆత్మజ్ఞానం
⁶యిచ్చినది(ని) నాయందు మనస్సున్నా బుద్ధిన్ని బెట్టినవాడై. నామీద యెవ్వడు
 భక్తి జేసును వాడు నాకు ప్రియుడు.

1 B లాభం గలిగినా G వచ్చినాను 2 E మనస్సున శాస్త్రోక్త- 3 ACEFG
 అర్థమందు దృఢమైన నిశ్చయం- 4 ACEF నే జేతే B లో లేదు. G నే జేసిన 5 A
 శ్రీభగవానులు CF శ్రీహారే E శ్రీహరి ఆత్మజ్ఞానం నాకు యిచ్చు- 6 ABCEFG
 యిచ్చునని

15

యస్మా న్నోద్విజతే లోకో లోకా న్నోద్విజతే చ యః
 హర్షామర్షభయోద్వేగై ర్ముక్తో య స్స చ మే ప్రియః॥

¹యెవ్వనికి లోకం ²వెరవకుండును, ³యెవ్వడు లోకానకు వెరవకుండును,
 యెవ్వడు కొందరి జూచి ⁴హర్షించక, కొందరి జూచి భయపడక, ⁵కొందరి జూచి
⁶అదరిపడక, యెవ్వడు ⁷నామీద భక్తిచేసుకవుండును, వాడు నాకు ప్రియుడు.

1 B యెవ్వరికి 2 A వెరవకవుండును, 3 A లో-యెవ్వడు లోకానకు వెరవ
 కుండును-లేదు. 4 ABFG హర్షింపక, C హరషింపక, 5 ABCF కొందరి జూచి
 కోపించక, కొందరి జూ- 6 ABCF అడిచిపడక, 7 F నామీది భక్తి చేసుకొని
 వుండును వాడు. F లో ఈ తాత్పర్యం పూర్తి అయింది.

E పూర్తిపాఠం- యెవ్వరికి లోకం వెరవకవుండును, యెవ్వడు లోకానకు
 వెరవక వుండును. యెవ్వడు కొందరిని జూచి హర్షింపకవుండును, యెవ్వడు
 కొందరి జూచి కోపింపకవుండును, కొందరిని జూచి యెవ్వడు భయపడకవుండును,
 కొందరిని జూచి యెవ్వడు అడచిపడక వుండును, నామీది భక్తి యెవ్వడు
 చేయుచుండును, వాడు నాకు ప్రియుడును, నేను వానికి ప్రియుడను.

16

అనపేక్ష శుచి ర్మతః ఉదాసీనో గతవృథః

సర్వారంభపరిత్యాగీ యో మద్భక్త స్స మే ప్రియః॥

ఆత్మజ్ఞానముకంటె యితర ¹మపేక్షించక, శాస్త్రోక్తమయిన ద్రవ్యాలవాత
 శరీరంబెంచి ²శుచియైయుండి, శాస్త్రోక్త³మయిన కర్మానుష్ఠానమందు సమయిచె.

యితరమందు పుదాశీనబుద్ధిగలవాడై, ⁴వ్యథలేనివాడై, ⁵శాస్త్రవిరహితమయిన ⁶సర్వమయిన పుద్యోగాలున్నూ విడిచి, నామీద భక్తిగలవాడు నాకు ప్రియుడు,

1 A E F G మఱేక్షింపక, 2 A C F G శుచియైనవాడు, B శుచియైనవాడై, 3 E మైనటువంటి కర్మా- 4 A B లలో- వ్యథ లేనివాడై- లేదు. 5 A C E G శాస్త్ర విహితమైన B శాస్త్ర అహితమైన F శాస్త్రరహితమైన 6 E సర్వమైనటువంటి ఉద్యోగ-

17

యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి న శోచతి న కాంక్షతి
శుభాశుభపరిత్యాగీ భక్తిమాన్ య స్స మే ప్రియః॥

¹ప్రియం వస్తేను ²హర్షించక, ³అప్రియం వస్తేను ⁴ద్వేషించనివాడై, వకదుఃఖం వస్తేను శోకించనివాడై, ⁵లేనిది గోరక, ⁶శుభాశుభ రూపాలయిన పుణ్యపాపాలు విడిచి, నామీద భక్తిగలవాడు ⁷నాకు ప్రియుడు.

1 A B C F G వొక ప్రియం వస్తేను E వొక సంతోషం వస్తేను 2 A E F G హర్షించనివాడై, B హర్షించనివాడై, C హర్షించనివాడై, 3 A B C E F G వొక అప్రియం వస్తేను 4 C E ద్వేషించనివాడై, 5 A C E F లేనిది కోరనివాడై, B కోరరానిది కోరనివాడై, G లో-లేనిది గోరక- లేదు. 6 E శుభాశుభాలు అయిన పుణ్య- 7 A B C E F యెవ్వడు, వాడు నాకు ప్రియుండు.

18

సమ శ్మత్రోచ మిత్రే చ తథా మానావమానయోః

శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమ స్సంగవివర్జితః॥

శత్రునియందున్ను, మిత్రునియందున్ను సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికం చేశినప్పుడున్ను, విరాకరించినప్పుడున్నూ వికారంబొందక, అందు తగులుపడకను,

A పూర్తిపాతం- శత్రునియందున్ను, మిత్రునియందున్ను సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికం చేశే అప్పుడున్ను, పుదాశీనం చేశినప్పుడున్ను, చలి అయినప్పుడున్ను, వెట్టినప్పుడున్ను, సుఖము వచ్చినప్పుడున్ను, దుఃఖం వచ్చినప్పుడున్ను సమమని దుర్గుణాల వర్జించవలెను.

B పూర్తిపాఠం_ శత్రునియందున్న, సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికము చేశేప్పుడున్న, వుదాశీనం శేషింపబడున్న, చలి అయినప్పుడున్న, వెత ఆయినప్పుడున్న, సౌఖ్యం వచ్చినప్పుడున్న, దుఃఖం వచ్చినప్పుడున్న, వికారం బొందక, అందు తగులుబడక.

C పూర్తిపాఠం_ శత్రునియందున్న, మిత్రునియందున్న, సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికం జేసినవాడున్న, వుదాశీనం చేసినప్పుడున్న, చలైనప్పుడున్న, వుష్ణమైనప్పుడున్న, సుఖం వచ్చినప్పుడున్న, మిత్రునియందున్న, సమబుద్ధిగలవాడై దుఃఖం వచ్చినప్పుడు వికారంబొంద[క], అందు తగులుబడక.

E పూర్తిపాఠం_ శత్రునియందున్న, మిత్రునియందున్న, సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికము చేసినప్పుడున్న, ఉదాశీనము చేసినప్పుడున్న చలి అయినప్పుడున్న, వెలైనప్పుడున్న, సుఖము అయినప్పుడున్న, దుఃఖము అయినప్పుడున్న వికారం బొందక, అందున దగులుబడక.

F పూర్తిపాఠం_ శత్రునియందున్న, మిత్రునియందున్న, సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికం శేషింపబడున్న, వుదాశీనం శేషింపబడున్న, చలైనప్పుడున్న, వేడైనప్పుడున్న, సుఖం వచ్చినప్పుడున్న వికారం బొందక, అందు దగులుబడక.

G పూర్తిపాఠం_ శత్రునియందున్న, మిత్రునియందున్న, సమబుద్ధిగలవాడై, పెద్దరికం చేసినప్పుడున్న, ఉదాశీనం చేసినప్పుడున్న, చలి అయినప్పుడున్న, వేడైనప్పుడున్న, సుఖము వచ్చినప్పుడున్న, దుఃఖము వచ్చినప్పుడున్న వికారం బొందక, అందు దగులుబడక.

19

తుల్య నిందాస్తుతి ర్మౌనీ సంతుష్టో యేనకేనచిత్

అనికేత స్థిరమతి ర్భక్తిమాన్ మే ప్రియో నరః॥

అట్టివాను. దీవించినాను ¹వక్కరీతున వున్నవాడై, ²ఆత్మయోగముచే(నే) ³తలపోసి, ⁴యెప్పుడున్నా. సంతోషచిత్తుడై, ⁵లాభంగలిగినాను, లేకున్నాను సంతోషించుకొన్నవాడై. గృహమందు అత్యాసక్తి⁶ లేక, స్థిరమయిన బుద్ధిగలవాడై, ⁷నామీది భక్తిగలవాడు నాకు ప్రియుడు.

1 ABCG వొక్కరీతిసే E వొక్కరీతే 2 ABCEG ఆత్మయోగముసే 3 ABEG తలపోయుచున్నవాడై, C తలంపుచున్న, 4 ABCEG అలా- యెప్పుడున్నా

సంతోషచిత్తుడై లేడు, 5 ABCDEG యేపాటి లాభం గలిగినాను సంతోషం 6 A లేని వాడై సిగ్గు 7 ACG నామీద భక్తిగల ఆత్మయోగి నాకు ప్రియుడు. B నామీద భక్తిగలవాడై, ఆత్మయోగం గలవాడు నాకు ప్రియుడు. E నామీద భక్తిగల యోగా నకు ప్రియుడు.

F పూర్తిపాపం తిట్టినాను, దీపించినాను వొక్కరితినే వున్నవాడై. నామీద భక్తిగల ఆత్మయోగి నాకు ప్రియుడు.

20

యే తు ధర్మామృత మిదం యథోక్తం పర్యుపాసతే
శ్రద్ధధానా మత్పురమా భక్తా స్తేఽతీవ మే ప్రియాః॥

¹యెవ్వరేనేమి ²అర్థమును అతిక్రమించక. అమృతస్వరూపమయిన యీ భక్తియోగమును ఆదరముతోను, నేనే గతియని ³పూని, యెవ్వరాయనేమి యీ ప్రకారాననే యెల్లవార్లు. యిప్పుడు చెప్పిన ఆత్మనిష్ఠులకంటేను నాకు ⁴ప్రియుడు(లు).

1 A యెవ్వడాయనేమి B యెవ్వరేమి G యెవ్వడేనేమి 2 ACG యీ ధర్మమును BF ధర్మమును అతిక్రమించక 3 ACG పూర్వం నే జెప్పిన ప్రకారాననే అభ్యసించిరా వార్లు, యిప్పుడు చె- B పూర్వం నే జెప్పిన ప్రకారాననే అభ్యసించిన వార్లు, యిప్పుడు నే జెప్పిన ఆత్మనిష్ఠుల కంటే ప్రియుడు (లు). F పూర్వం నే జెప్పిన ప్రకారాననే అభ్యసించిరా, యిప్పుడు చె- 4 ACFG ప్రియులు.

E లో ఈ తాత్పర్యం లేదు.

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకాన్నమాచార్యులకొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేతి వ్రాయించినదిభగవద్భక్తియోగమన్నది ద్వాదశోధ్యాయము.

A భగవద్భక్తియోగోనామ ద్వాదశోధ్యాయః. ఇది తాళపాక అన్నమయ్యగారి పుత్రుడు తిరమలప్ప తెలిగించెను.

B హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం సంహితాయాం వయ్యునికాయాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మ పర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకల వేదాంతశాస్త్రాన్ముతే భక్తియోగో నామ ద్వాదశోధ్యాయః.

C ఇతి శ్రీమత్తాళపాక ఆన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్గీతారం తెలుగుచేసి వ్రాయించె నందు పండెండో అధ్యాయం సంపూర్ణం. భక్తి యోగోనామ ద్వాదశోఽధ్యాయః.

E ఇతి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే భక్తియోగోనామ ద్వాదశోఽధ్యాయః.

F పండెండో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G ఇతి శ్రీ...తాళపాక ఆన్నమా.....యంగారు భగవద్గీతలు తెలుగుచేసి వ్రాయించి నందు పండెండో అధ్యాయం సంపూర్ణం. భక్తియోగం సంపూర్ణం.

పదమూడో అధ్యాయం

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిభాగయోగం

1

అర్జున ఉవాచ

ప్రకృతిం పురుషం చైవ క్షేత్రం క్షేత్రజ్ఞ మేవ చ
ఏత ద్వేదితు మిచ్ఛామి జ్ఞానం జ్ఞేయం చ కేశవ॥

౧

¹ వో కేశవుడా! ప్రకృతి యనగాను ² యెద్ది? ³ క్షేత్రమనగాను యెద్ది? ⁴ యిది నాకు తెలియ⁵వలయు నంటేను.

౨ ACF అర్జునుని వాక్యం BEG అర్జునవాక్యం

1 B వోయి కేశవుడా! E వోయి కేశవా! 2 BG యేంది? CEF నేంది? 3 A పురుషుండనంగా యెద్ది? క్షేత్ర- B పురుషుడనగా యేంది? B లో-క్షేత్రమనగాను యెద్ది?-లేదు. E పురుషుడనగా నేంది? క్షేత్ర- 4 AEG క్షేత్రుండనంగా యెద్ది? జ్ఞాన మనంగా యెద్ది? యిది- B జ్ఞానమనగా యేంది? జ్ఞేయమనగా యేంది? క్షేత్రజ్ఞుడనగా యెట్టివాడు? యివి నాకు- C జ్ఞానమనగా యేంది? యిది- F క్షేత్రజ్ఞుడనగా యేంది? జ్ఞానమనగా యేంది? జ్ఞేయమనగా నేంది? యిది- 5 ABCDEFG వలెనంటేను.

2

శ్రీ భగవానువాచ

ఇదం శరీరం కౌంతేయ క్షేత్ర మిత్యభిధీయతే
ఏత ద్యో వేత్తి తం ప్రాహుః క్షేత్రజ్ఞ ఇతి తద్విదః॥

౩

¹ వోయి అర్జునుడా! దేవ²మనుష్యాదిభావాలు, ³ చిక్కుటను, బలసుటను గలిగి, అత్యుక్త వుండే ⁴ నెలవయిన యీ శరీరము క్షేత్రమనిపిండుకొనును. ⁵ యీ

శరీరం యెరుగకుండెనా అజ్ఞా డనిపించుకొనును. యిది ఆత్మజ్ఞానులయినవారు చెప్పదురు.

౧ A భగవద్వాక్యం BG శ్రీకృష్ణవాక్యం CEF కృష్ణవాక్యం

1 ACEFG వోయి కుంఠిపుత్రుడా! B వోయి కాంతేయుడా! 2 ABCFG మనుష్యుని భావాలున్ను, E మనుష్యభావాలను, 3 ABEFG చిక్కుటాను, బలును టాను గలిగి C చిక్కుటాను గలిగి, 4 AG నెళ్ళవైన 5 ABEG యీ శరీరమును యెరిగినటువంటి ఆత్మ క్షేత్రజ్ఞుడని ఆత్మస్వరూపమును యెరిగినవారు చెప్పదురు. CF యీ శరీరమును యెరిగే అటువంటి ఆత్మ క్షేత్రజ్ఞుడని ఆత్మస్వరూపమును యెరిగిన వారు చెప్పదురు.

3

క్షేత్రజ్ఞం చాపి మాం విద్ధి సర్వక్షేత్రేషు భారత
క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయో ర్జ్ఞానం యత్తద్జ్ఞానం మతం మమ॥

¹క్షేత్రజ్ఞుడయినటువంటి ఆత్మను ²జ్ఞానానకు శరీరమైనవాడుగా ³నెరుగుము.
⁴జ్ఞానానకు ఆత్మ శరీరమయినట్టే ⁵యీ యాత్మను నాకు ⁶శరీరంగా నెరుగలేను.
యీ క్షేత్రంయొక్కను, క్షేత్రజ్ఞునియొక్కను స్వరూపమును యెరుగుట నాకు సమ్యక్తము.*

1 AFG క్షేత్రజ్ఞుడైన ఆయాత్మను B క్షేత్రజ్ఞుడైన ఆత్మ C క్షేత్రజ్ఞుడైన ఆత్మాను 2 ACEFG నాకు శరీరమైన B తన శరీరమైన 3 G నెరుగుకొమ్ము.
4 ABCEFG యీ దేహము ఆత్మకు శరీరమైనట్టే 5 AC యీ ఆత్మాను, దేహమున్ను నాకు BEFG యీ యాత్మాను, యీదేహమున్ను నాకు 6 AG శరీరాలు అనేటి యీ క్షేత్రముయొక్కను, యీ క్షేత్రజ్ఞుని BCEF శరీరాలు అనేడి యీ క్షేత్రము యొక్కను, యీ క్షేత్రజ్ఞుని * AC వో అర్జునుండా! BFG వోయి అర్జునుడా! E వోయి అర్జునా!

4

తత్క్షేత్రం యచ్చ యాదృక్చ యద్వికారి యతశ్చ యత్
స చ యో యత్రభావశ్చ తత్సమాసేన మే శృణు॥

ఆ శరీరం యెరువంటి ద్రవ్యం? యెందుకు అశ్రయమయినది? ఆ ¹శరీరం వికారాలు యేవి? ²శరీరం యేమి ³ప్రయోజనానకు బుట్టింది? ⁴ఆ క్షేత్రజ్ఞుడయిన

ఆత్మయొక్క స్వరూపము యెటువంటిది? ఆ యాత్మ⁵ ప్రభావాలున్ను యెటువంటివి⁶ యిది యంతవట్టున్ను సంక్షేపాన జెప్పే వినుము.

1 B శరీరవికారముయేది? F శరీర వికారాలు యేవి? 2 ABCDEFG ఆ శరీరము 3 E ప్రయోజనాలకు 4 ACF ఆ శరీరం స్వరూపం యెటువంటిది? ఆ త్క్షేత్రజ్ఞుడయిన- BG ఆ శరీరస్వరూపం యెటువంటిది? ఆ త్క్షేత్రజ్ఞుడయిన- 5 B ప్రభావము యెటు వంటిది? అంటే యంతవట్టున్ను-

5

ఋషిభి ర్బహుధా గీతం ఛందోభి ర్వివిధైః పృథక్
బ్రహ్మసూత్రపద్మైశ్చైవ హేతుమద్భి ర్వినిశ్చితైః॥

యీ త్క్షేత్రయొక్కను, త్క్షేత్రజ్ఞునియొక్కను స్వరూపము పరాశరుడు మొదలయిన ఋషులచాతను పెక్కుమార్లు జెప్పబడెను. ¹ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద, అధర్వణవేద లనెడి ఛందస్సులచాతను వేరే వేరే లెస్సగాను ఆరీతి చెప్పబడినది. బ్రహ్మ² సూత్రాలనే పేరగల వేదాంతసూత్రాలందున్ను హేతువులు దప్పకుండాను, లెస్సగాను విశ్చయింపబడినది.

1 B ఋగ్యజుస్సామాలనే వేదాంతసూత్రాలందున్ను తప్పకుండాను లెస్సగా నిశ్చయింపబడినది. ఇంతటితో తాత్పర్యం పూర్తిఅయింది. 2 A సూత్రాల పేరంగల

E లో ఈ శ్లోకతాత్పర్యాలు లేవు.

6

మహాభూతా న్యహంకారో బుద్ధి రవ్యక్తమేవ చ
ఇంద్రియాణి దశైకంచ పంచ చేంద్రియగోచరాః॥

భూమి, వుదకం, ¹అగ్ని, వాయువు, ఆకాశం ²అనెడి పంచ మహాభూతాలున్ను, అహంకారమున్ను, మహత్తున్ను, ప్రకృతీన్ని ఇది యంతవట్టున్ను *దేహమును పుట్టించెడి ద్రవ్యాలు, కర్మేంద్రియాలు అయిదున్ను, జ్ఞానేంద్రియాలు అయిదున్ను, ³మనస్సున్ను యివి దేహము నాశ్రయించిన తత్వాలు.

1 ABCFG తేజస్సు 2 AG అనేటి 3 ACEFG లలో-యివి-లేదు. B లో- మనస్సున్ను యివి-లేదు.

E లో ఈ స్లోక తాత్పర్యాలు లేవు. * ఈ గుర్తునంచువున్న తాత్పర్యభాగం నాలుగవ స్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడిఉంది.

7

ఇచ్చా ద్వేష స్సుఖం దుఃఖం సంఘాత శ్చేతనాధృతిః
వీత త్తేత్రం సమాసేన సవికార ముదాహృతమ్॥

యచ్చాను, ద్వేషమున్ను, సుఖమున్ను, దుఃఖమున్ను ఆత్మగుణాలు, ఆత్మగుణాలయినాను శరీరము¹తో గూడివున్న² ఆత్మగుణాలనిపించుకొనును, సంఘాతమున్ను, చేతనాను, ఆధారమున్ను, ³ అనేదివి మూడు. ⁴ సంఘాతములున్ను ⁵ ఆధారమున్ను అనగాను యీ పంచమహాభూతాలు మొదలయిన సమాహము ఆత్మకు ఆధారమనుట. ⁶ చేతనమనగాను చైతన్యమనుట. ఇటువంటి ⁷ క్షేత్రమున్ను, అందలి కార్యాలున్ను నీకు జెప్పితిని.

1 ACFG తో గూడివుండిన B తోడ గూడివున్నటువంటి 2 ABCFG ఆత్మకే గుణాలు గనుక, శరీరగుణాలు అనిపించుకొనును. 3 B అనేదివి మూడున్ను AFG అనేది యీ మూడున్ను 4 ACFG సంఘాతమున్ను B సంఘాతమనగాను 5 B లో ఆధారమున్ను అనగాను లేదు. F లో ఆధారమున్ను అనగాను యీ పంచమహాభూతాలు మొదలయిన సమాహము ఆత్మకు అన్నభాగం లేదు. G చేతన ఆధారమున్ను అనగాను 6 AG చేతన అనంగా BF లలో చేతనమనగాను చైతన్యమనుట లేదు. 7 AG క్షేత్రమున్ను, అందుల వికారాలున్ను నీకు BF క్షేత్రమున్ను, అందలి కార్యాలను, అందలి వికారాలను నీకు C క్షేత్రమందలి కార్యాలను, అందలి వికారాలను నీకు —

E పూర్తిపాఠం ఇచ్చాను, ద్వేషమున్ను, సుఖమున్ను, దుఃఖమున్ను, ఆత్మగుణాలున్ను, ఆత్మగుణాలు అయినాను శరీరముతో గూడివుండిన ఆత్మనై(క) గుణాలుగనుక శరీరగుణాలు అనిపించుకొనడం సంఘాతము. సంఘాతము చేతనునికి ఆధృతి, ఆధృతి అనగాను ఆధారమనుట. యిటనగా యేమనుట అంటేను, ప్రకృతి కార్యాలు అయిన తత్వసమాహాలవల్లను పుట్టిన శరీరం చేతనునికే ఆధారమనుట. ఇటువంటి క్షేత్రమున్ను, అందలి కార్యాలున్ను, అందలి వికారాలున్ను నీకు చెప్పితిని.

8

అమానిత్య మదంభిత్వ మహింసా క్షాంతి రార్జవమ్
అచార్యోపాసనం శౌచం స్తైర్య మాత్మవినిగ్రహః॥

యికను ¹జ్ఞానసాధనాలయిన క్షేత్రకార్యాలు యెటువంటి వంటేను, పెద్దలను తిరస్కరింపకుండుట, ²త్రికరణకుద్ధి గల్గుట, ³జ్ఞానోపదేశం చేసిన ⁴అచార్యుని శేవ శేయుట, సదా శుచియై వుండుట, శాస్త్రోక్తమార్గమందు నిలుకడగల్గుట, మనస్సు యితరమందు ⁵బారకుండా నిలుపుట.

1 A లో -జ్ఞాన- లేదు. 2 ACFG తన్ను పొగ డెడు కొరవగాక, పూరక ధర్మం శేయుట, మనోవాక్కాయకర్మాలందు పరులకు బాధ శేయకుండుట, వొకరు తన్ను బీడించినాను వికారం బొందకుండుట, త్రికరణ- B తన్ను పొగ డెడుకొరవ గాక, పూరిక ధర్మము సేసుట, మనోవాక్కాయకర్మాలందున్న పరులకు బాధ కాయకుండుట, వారులు తన్ను పీడించినాను వికారం బొందకుండుట, త్రికరణశుద్ధి గలుగుట మనస్సు- E తన్ను పొగ డేటికొరవగాక, ఊరక ధర్మంచేసుట, మనో వాక్కాయకర్మాలయందున్న పరులకు బాధ కాయకుండుట, వొకరు తన్ను పీడించి నాను వికారం పొందకవుండుట, త్రికరణ- 3 B లో - జ్ఞానోపదేశం చేసిన..... నిలుకడ గల్గుట- అన్న భాగం లేదు. E లో -జ్ఞానోపదేశం చేసిన.....శుచియై వుండుట -అన్న భాగం లేదు. 4 AFG అచార్యుల శేవచేసుట, 5 A చొరకుండాను E చేరకుండా

9

ఇంద్రియార్థేషు వైరాగ్య మనహంకార ఏవ చ
జన్మమృత్యు జరావ్యాధిదుఃఖదోషానుదర్శనమ్॥

విషయాలయందలి వైరాగ్యం గలిగి, ¹అహంకారము లేక వైరాగ్యం ²బుట్టే కొరకు, ³వెనక్కు పోయిన జన్మాలున్ను, మరణాలున్ను, ముదిమిన్ని, వ్యాధులున్ను, దుఃఖాలున్ను, దోషాలున్ను ⁴పలుమారులున్ను దలచుకొంచున్ను.

1 B అహంకారాంతకవైరాగ్యం- 2 ABF పుట్టెడికొరకు, E పుట్టెడికొరకు 3 A వెనక బోయిన- BEG వెనకకు బోయిన- 4 A పలుమారుల దలంచుకొంచున్ను BCF పలుమారులున్ను తలచుకొంచున్ను E పలుమారులున్ను పలుమారులున్ను తలచు కొంచున్ను.

10

అసక్తి రనభిష్వంగః పుత్రదారగృహదిమ
నిత్యం చ సమచిత్రత్వ మిష్టానిష్టాపపత్తిమ॥

¹పుత్రుడు, పెండ్లాము, ²గృహము మొదలయిన ³వానియందు ⁴తగులుపడి
లోలుడుగాక, యిష్టమయిన పదార్థం వచ్చినప్పుడున్నా. ⁵యిష్టముగాని పదార్థం
వచ్చినప్పుడున్నా ⁶వక్కతీరున నుండుట.

1 AC పుత్రులు 2 ABCEFG యిల్లు 3 AC వాటియందు E దానియందు 4 A
తగులుపడక, A లో లోలుడుగాక లేదు. ECFG తగులుపడక, అందు లోలుడు
గాక, 5 AFG యిష్టముగానిది వచ్చినప్పుడున్న B అనిష్టమైనయందును వొక్క-
C యిష్టమైన పదార్థమున్ను వచ్చినప్పుడున్ను, యిష్టముగానిది వచ్చినప్పుడున్ను
వొక్కరీతి 6 ABCEFG వొక్కరీతినే వుండుట.

11

మయి చానన్యయోగేన భక్తి రవ్యభిచారిణీ
వివిక్తదేశసేవిత్వ మరతి ర్జననంనది॥

¹సర్వేశ్వరుడయిన నాయందు వ్యభిచారంలేని భక్తి ²చేసుట. భక్తికి వ్యభి
చారం ³యేదంటేను, యితరదేవతల ⁴భజియింపకుండుట (?) ⁵యేకాంతమందే
వుండుట. ⁶యా మనుష్యుల సందడియందు వేడుక ⁷పడకుండుట.

1 ACG సర్వేశ్వరుండైన B సర్వేశ్వరుని నా 2 B కేయుట 3 BEF
యేంది అంటేను, 4 ABCE భజించుట F భజియించుటె 5 A అదిగన్ను యేకాంత
దేశమందే 6 AG యీ మనుష్యులయందు వేడుక B మనుష్యుసందడియందు వేడుక
E యీ మనుష్యులు అందరియందున్న వేడుక 7 E పడక ఉండురు.

12

అధ్యాత్మజ్ఞాన నిత్యత్వం తత్త్వజ్ఞానార్థచింతనమ్
ఏతద్ జ్ఞానమితి ప్రోక్త మజ్ఞానం యదతోఽన్యథా॥

అత్మజ్ఞానమందే నితకడ ¹గలిగుండును(ట), తత్త్వ²జ్ఞానమందే ³పనిపడి
చింతించుట. యంతవట్టున్ను ⁴అత్మను యెరిగేఅందుకు ⁵సాధనమయిన జ్ఞానం.
యది కానిదల్లా అజ్ఞానం.

1 ACEFG Xలిగివుంచుట, B Xలుగుట, 2 ACEFG జానమునే B జానమును
3 AG పనివడి చింతించి దర్శించుట, యంత_ C పట్టి చింతించెడిది, యంత_ F పని
వడి చింతించేడిది, యంత_ 4 ABEG ఆత్మ నెరిగేటందుకు C ఆత్మ యెరిగేయందుకు
5 E సాధనము. యిదికాని__

13

జ్ఞేయం య త్త త్రవక్ష్వామి యద్జ్ఞాత్వామృతమశ్నుతే
అనాదిమత్పరంబ్రహ్మ న స త్త న్నాసదుచ్యతే॥

1 యంకా యెరుగ²దగినది 3 యేదంటేను 4 చెప్పే వినుము. 5 అది
యెరిగితేను అమృత⁶స్వరూపైన ఆత్మను 7 బొందును, 8 యీ ఆత్మకు
9 మొదలున్నా, తుదా లేదు. శ్రేష్ఠమయినది, విశాలాలైన గుణాలు గలిగినది. అది
సత్తు గాదు. అసత్తు గాదు.

1 ACF ఇంకను BEG యంకాను 2 AFG దగింది 3 BCFG యేంది అంటేను
4 ABCEG చెప్పేను వినుము. E చెప్పేను వినవోయి అర్జునా! 5 AG యేది యెరిగి
తేను C అది యెరిగినాను 6 ABCEFG స్వరూపమైన 7 AG బొందును, అది యరగ
దగినది. ఆ యాత్మ_ 8 ABCEFG ఆ యాత్మకు 9 A మొదలున్న లేదు, నడుమూ
లేదు, తుదా లేదు. B మొదలున్న లేదు, కడపలాను లేదు, నడుమన్నా లేదు. CFG
మొదలున్న లేదు, కడపలాను లేదు, తుదాను లేదు. E మొదలున్న, కడపలా లేదు,
మధ్యాను లేదు.

14

సర్వతః పాణిపాదం త త్సర్వతోఽక్షిశిరోముఖమ్
సర్వతః శ్రుతిమి ల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి॥

మరీన్ని. 1 యా ఆత్మతత్వం అంతటాను హస్తాలకున్ను, పాదాలకున్ను గల
శక్తి గలిగినది. 2 అంతటాను కన్నులకు, శిరస్సుకు, ముఖానకు గల శక్తి గలిగినది.
3 చెవులకుగల శక్తి గలిగినది. ఆ యాత్మలు అంతటాను వున్నారు గనుక, ఆత్మ
తత్వం అంతటాను వ్యాపించుకొనివున్నది.

1 E ఆ తత్వము 2 E లో_ అంతటాను ..... చెవులకు గల శక్తి Xలిగి
నది_ లేదు. 3 A అంతటాను చెవులుXలట్టై వినియెడిశక్తి C లో_ చెవులకు గల శక్తి

గలిగినది - లేదు F అంతటాను చెవులకుగలట్టై వినెడికి G అంతటాను చెవులకు గలిగినట్టి వినెడికి కి

B పూర్తిపాఠం - మరిన్ని, ఆ తత్వము అంతటాను హస్తాలకు, పాదాలకు గల శక్తి గలిగినది.

15

సర్వేంద్రియగుణభాసం సర్వేంద్రియ వివర్జితమ్
అసక్తం సర్వభృచ్చైవ నిర్గుణం గుణభోక్తృ చ॥

¹స్వా(స్వ)భావాన సర్వమయిన యింద్రియాలున్ను తనకు లేనిదై వుండిన్ని, శరీరం ధరించినప్పుడు పంచేంద్రియాలతోగూడి, దానియొక్క గుణాలను ²యెరిగెడిదన్నై, స్వభావాన దేహసంగం లేకవుండిన్ని సమస్తజాతులందున్న దేహం ధరించెడిదన్నై (దిన్నై), స్వా(స్వ)భావాన రాజస, తామస, సాత్విక గుణాలు తనకు లేక, శరీరసంబంధాన ఆ గుణాలు ³ధరియించెడిదన్నై.

1 B లో - స్వాభావాన.....గుణాలను యెరిగెడిదన్నై - అన్న భాగం లేదు. 2 AFG యెరిగెడిదన్నై, C యెరిగినదై, 3 ACG ధరించినదన్నై, B ధరించినదై, F ధరించేదై,

E లో ఈతాత్పర్యంలోని వాక్యాలు ముందువెనుకలుగా ఉన్నాయి. ఆ పూర్తిపాఠం:

E పూర్తి - స్వభావాన రాజస, తామస, సాత్విక గుణాలు తనకు లేక శరీర సంబంధాన ఆ గుణాలు ధరించినదిన్ని, సర్వమైన ఇంద్రియాలు తనకు లేనిదై ఉండిన్ని, శరీరం ధరించినప్పుడు పంచేంద్రియాలతోగూడి, దానియొక్క గుణాలను యెరిగెడిన్ని, స్వాభావాన దేహసంబంధం లేకవుండిన్ని సమస్తజాతులందున్న దేహం ధరించెడిదై.

16

బహిరంతశ్చ భూతానా మచరం చరమేవ చ
సూక్ష్మత్వా త్త దవిజ్ఞేయం దూరస్థం చాంతికే చ తత్॥

భూమి, వుదకం, తేజస్సు.. వాయువు. ¹ఆకాశాది పంచమహా²భూతాలకు వెలుపల నున్నదై. ³లోపల నున్నదై. ⁴స్వాభావాన నిశ్చలమై. దేహసంబంధాన

చరిస్తున్నదై. సర్వశక్తితో దేహమందు వుండిన్ని అతినూత్నంగనుక, యెరుగ రానిదన్నై. ⁵జ్ఞానులకు చేరువ నున్నదీన్నై.

1 ACG ఆకాశం అనెడి పంచ- B ఆకాశమున్ను అనెడి పంచ E ఆకాశం అనే పంచ- 2 BE భూతాలకున్ను 3 AC లలో -లోపల నున్నదై-లేదు. 4 E స్వభావనిశ్చలమై, 5 ABCEG ఆజ్ఞానులకు దవ్వుల నున్నదై, జ్ఞానులకు చేరువ నున్నదై.

F పూర్తిపాతం- భూమి, వుదకము అతినూత్నంగనుక యరుగ రానిదన్నై, ఆజ్ఞానులకు దవ్వుల నున్నదై, జ్ఞానులకు చేరువ నున్నదై.

17

అవిభక్తం చ భూతేషు విభక్తమివ చ స్థితమ్

భూతభర్తృ చ తద్దేజ్ఞేయం గ్రసిష్టు ప్రభవిష్టు చ॥

సర్వప్రాణులందున్నా జ్ఞానస్వరూపాన యేర్పరప¹రాకవుండి. దేహాలు చూస్తేను ²యేర్పరపవచ్చినట్లువలెనే వున్నదీన్నై. శరీరరూపాన పంచమహాభూతాలు ధరించీన్ని. వాటికంటేను యతరమును యెరుగదగినదీన్నై. అన్న³పానాదులున్ను దేహముఖాన ⁴భుజియించెడిదై. ఆదేహ⁵ముఖాన ⁶పుట్టుచున్నదై.

1 BC రాకుండిన్ని F రాకుండే 2 ABFG యేర్పరపవచ్చినట్లుంబలె నున్నదై, C యేర్పరపవచ్చినట్లుంబలెనే వున్నదై, E యేర్పడవచ్చినట్లుంబలె నున్నదై, 3 ABCEG పానాదులను దేహ- F పానాదుల నా దేహ- 4 A భుజించేటిదీన్నై, C భుజింపదగిన దీన్నై E భుజియించిన దీన్నై, G అనుభవించెడిదై, 5 BEF ముఖాననే 6 BE పుట్టుచున్నదీన్నై.

18

జ్యోతిషామపి తజ్జ్యోతి స్తమనః పర ముచ్యతే

జ్ఞానం జ్ఞేయం జ్ఞానగమ్యం హృది సర్వస్య విష్టితమ్॥

జ్యోతిసులైన ¹సూర్యుడూన్ను. దీపమూన్ను. దీపమణులూన్ను మొదలయినవానిని తన జ్ఞానప్రభవాతను కానుపింపజేస్తున్నదై. చీకటియైయున్న ప్రకృతికంటెను ²పరమమయినది గనుక, జ్ఞానస్వరూపమయిన అత్యతత్వమల్లాను జ్ఞానస్వరూపమే అని యెరుగదగినదీన్నై. జ్ఞానసాధనాలయిన గుణాల³చాత పొంద

దగినదిన్నై. ⁴ నమస్తప్రప్రాణుల హృదయాలందూన్ను ⁵ యేర్పడివున్నది ఆత్మతత్వము.

1 AF సూర్యుడు, దీపములు, మణులు మొదల BCEG సూర్యుడు, దీప మణులు మొదల 2 AF పరమమై, అటుగనుక BC పరమమై, అటుగనుక E పరమమైనదై, జ్ఞాన 3 ABFG చాత పొందదగిందిన్నై, C చేతల దగిలేదన్నై, 4 E సమస్తమైన ప్రాణి హృదయ 5 CEF యేర్పడివుండినది ఆత్మ B యేర్పడక వున్నది ఆత్మ G యేర్పరుపరాక వుండినది ఆత్మ

19

ఇతి క్షేత్రం తథా జ్ఞానం జ్ఞేయం చోక్తం సమాసతః

మద్భక్త ఏతద్విజ్ఞాయ మద్భావా యోపపద్యతే॥

యారీతిని క్షేత్రస్వరూపమాన్ను. ¹ జ్ఞాననకు సాధనాలయిన ² గుణాలయొక్క స్వరూపమాన్ను. యెరుగదగిన ఆత్మస్వరూపమాన్ను ³ సంక్షేపాన చెప్పితిని. ⁴ యంతవట్టున్న నాభక్తుడయినవాడు యెరిగి, నావలెనే సంసారదోషాలు లేనివాడవును.

1 CF జ్ఞానాలకు 2 E గుణాల స్వరూపాలున్ను, 3 E లో సంక్షేపాన లేదు. 4 E లో యంతవట్టున్న లేదు.

B పూర్తిపాఠం - యిది క్షేత్రమున్ను, జ్ఞానమున్ను, జ్ఞేయమున్ను, యుక్తిన్నీ చెప్పితిని. నాభక్తులైనవారికి జ్ఞానమున్ను, నా భావమున్ను కాన వచ్చును.

20

ప్రకృతిం పురుషం చైవ విద్యనాదీ ఉభావవి

వికారాంశ్చ గుణాంతైచ్చైవ విద్ధి ప్రకృతినంభవాన్॥

యా ప్రకృతీన్ని, పురుషుడున్ను. అనాదినుండిన్ని గూడుకొని వున్నారని యెరుగుము. సంసారహేతువులయిన యిచ్చ¹ ద్వేషాలు మొదలయిన ² వికారాలున్ను, జ్ఞాన³ సాధనాలయిన, మోక్షహేతువులయిన తొలుత జెప్పిన ⁴ గుణాలున్ను ప్రకృతివల్ల ⁵ బుట్టినవానిగా నెరుగుము.

1 ACEF ద్వేషము 2 E విధాలున్న, 3 BF సాధనాలై, G సాధనాలున్న
 ఐఁవి మోక్ష- 4 F గుణాలనున్న ఆ ప్రకృతి- G గుణాలనున్న. ఇంతటితో
 తాత్పర్యం పూర్తి. 5 B బుట్టినవిగా E బుట్టినదిగా

21

కార్యకారణకర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతి రుచ్యతే
 పురుష స్సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతు రుచ్యతే॥

కార్యమయిన ¹శరీరమున్నూ, కారణాలయిన ²యంద్రియాలన్నూ ³ఆత్మ
 చాత పనిగొనజేతే అందుకు ప్రకృతి కారణము. ⁴ప్రకృతితోగూడి ఆత్మ సుఖదుఃఖాలను
⁵అనుభవించే అందుకు కారణము.

1 B శరీరమునున్న, 2 ABG యంద్రియాలనున్న 3 B లో- ఆత్మచాత-
 లేదు. 4 AF ఆ ప్రకృతితోగూడి BCFG ఆ ప్రకృతితోగూడిన 5 BE అనుభవించే
 అందుకు G అనుభవించేందుకు

G లో ఈ తాత్పర్యం కొంతభాగం 20 వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయ
 బడి ఉంది.

22

పురుషః ప్రకృతిస్థో హి భుంక్తే ప్రకృతిజాన్ గుణాన్
 కారణం గుణసంగోఽస్య సదసద్యోనిజన్మను॥

యీ రీతిని జీవుడు ¹ప్రకృతిలోనుండి, ఆత్మానుభవం విడిచి, ప్రకృతిగుణాల
 బుట్టిన సుఖ²దుఃఖాలు అనుభవిస్తున్నాడును. అటుగనుక, ³జీవునికి మంచి
 జన్మాలందున్నూ, ⁴చెడ్డజన్మాలందున్నూ ⁵పుట్టేటందుకు కారణము గుణసంగము.

1 AFG ప్రకృతిలోనుండి E ప్రకృతితోగూడిన 2 ACEFG దుఃఖాలనుభవ-
 3 A లో- జీవునికి- లేదు. BCFG యీ జీవునికి 4 A చెడు జన్మాలయందున్న
 B లో లేదు, 5 ACFG పుట్టే అందుకు

23

ఉపద్రష్టానుమంతా చ భర్తా భోక్తా మహేశ్వరః
 పరమాత్మేతి చాప్యక్తో దేహేఽస్మిన్ పురుషః పరః॥

¹ యీ దేహ² మందుండే జీవుడు యీదేహమందు ³ పృథ్వీ వికారాలను ⁴ గోరి చూచేవాడున్నా, అట్టె కావలేనని అనుమతి ⁵ చేశేవాడున్నా, దేహము ⁶ ధరియించేవాడై, దేహంవల్ల బుట్టిన సుఖదుఃఖాలను అనుభవించేవాడై, ⁷ దేహముగూర్చి ⁸ తగిలివుండును. ఘనమయిన జ్ఞానంగల యీ ఆత్మ ప్రకృతినంబింధాన తనదేహ ⁹ మాత్రాననే ¹⁰ వుత్కృష్ట డనిపించుకొనును.

1 C లో - యీ దేహమందుండే జీవుడు-లేదు. 2 AG మందుండేటి BE మందుండే F మందుండేటి 3 B పుట్టెడి C పుట్టిన E పుట్టేటి 4 A తాగోరి చూచేటి B తా కొన్ని చూచే CEF తాగోరి చూచెడి 5 AEF చేశేవాడున్నై, C కేశిన వాడున్నై, 6 ACE ధరించినవాడై, 7 A దేహమునగూర్చి B దేహమునుగూర్చి E దేహముతోగూర్చి 8 ABCDEFG తాను యేలికై వుండును. 9 BFG మాత్రానకే 10 ABCEF వుత్కృష్టమైన ఆత్మ అనిపించుకొనును.

24

య ఏనం వేత్తి పురుషం ప్రకృతిం చ గుణైస్సహ
సర్వథా వర్తమానోఽపి న స భూయోఽభిజాయతే॥

యిప్పుడు నీకు ¹ జెప్పిన పురుషస్వరూపమున్ను, ² ప్రకృతిస్వరూపమున్ను, ³ ప్రకృతివల్లబుట్టిన గుణాల స్వరూపమున్ను ⁴ వివేకించుకొని యెరిగినవాడు యెటువంటి ⁵ జన్మమందు ⁶ యెంతగాల ముండినవాడై నాగాని, మరి జన్మాలకు రాక, మోక్షము బొందును.

1 AF శే జెప్పిన E అనేకులు చెప్పిన 2 BF లలో- ప్రకృతిస్వరూపమున్ను-లేదు. 3 F లో- ప్రకృతివల్ల బుట్టిన గుణాల స్వరూపమున్ను- లేదు. 4 B వివేకించుకొని యెరిగివాడు 5 A అన్యజన్మమందు 6 ABCE యెంతగాలము వుండినవాడై నాను, వాడు మరి C యెంతకాలము వున్నవాడైనాను, వాడు మరి-

G లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

25

ధ్యానేనాత్మని పశ్యంతి కేచి దాత్మాన మాత్మనా
అన్యే సాంఖ్యేన యోగేన కర్మయోగేన చాపరే॥

యీ ఆత్మ ¹ స్వరూపమందు బుద్ధిగలవారలు కొందరు, ² ధ్యానంచేసి మనస్సుననే ఆత్మ గందురు. ఆ యోగపిద్ధి లేనివారు మరికొందరు, ³ యోగానకు

మనస్సు ఆలవరచుకొని ⁴ఆత్మను పొడగందురు. జ్ఞాన⁵యోగమందూన్నువుండి. మరీకొందరు. సులభమైన కర్మయోగము చేస్తున్నా. ⁶ఆ కర్మయోగంచాతను ⁷ఆత్మను పొడగందురు.

1 ABCEF స్వరూపమును యోగశిద్ధిగలవారు కొందరు, 2 B జ్ఞానయోగాన మనస్సుననే ఆత్మ- C లో- ధ్యానంచేసి మనస్సుననే ఆత్మగందురు. ఆ యోగ సిద్ధి లేనివారు మరికొందరు- అన్న భాగం లేదు. 3 ABCEF జ్ఞానయోగానకు 4 BCF ఆత్మ బాడగందురు. E ఆత్మను పొడగందురు. ఈ తాత్పర్యం ఇంతటితో పూర్తి అయింది. 5 A యోగమందు అధికారము లేక మరికొందరు, BCF యోగమందున్న అధికారము లేని మరికొందరు, 6 B లో- ఆకర్మయోగం చాతను- లేదు. 7 AF జ్ఞానం సాధించి ఆత్మను బాడగందురు. BC జ్ఞానం సిద్ధించి ఆత్మ బాడగందురు.

G లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

26

అన్యే త్వేవ మజానంతః శ్రుత్వాన్యేభ్య ఉపాసతే

తేఽపి చాతితరంత్యేవ మృత్యుం శ్రుతిపరాయణాః॥

ఆ కర్మయోగమందున్నా అధికారం¹లేక, యీ రీతిన ఆత్మను ²యెరుగక వుండిన్ని. తత్త్వము నెరిగిన ³ఆచార్యులచాతను యంతవట్టున్ను ⁴తగిలినటువంటి కర్మయోగాదులచాతను ఆత్మజ్ఞానానకు వుద్యోగం కేయుదురు. ⁵యీరీతిని ⁶సదా వారు మృత్యురూపమయిన సంసారమందు ⁷తగులుపడక ఆత్మను పొడగందురు.

1 ABCF లేనివారు, యీ రీతిని- 2 A యెరుగకుండిన్ని, BCF యరగ కుండిన్ని, 3 ABCF ఆచార్యునిచాతను 4 ABCF విని, తగిలినటువంటి కర్మయోగాల- 5 ABCF వుద్యోగము చేశే పెద్దలచాతను యీరీతిని 6 ABCF సదా విని, వారున్ను మృత్యు- 7 ACF తగులుపడక

E లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

27

యావ త్సంజాయతే కించి త్సత్త్వం స్థావరజంగమమ్

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞసంయోగా తద్విద్ధి భరతర్షభ॥

మనస్సు అలవరచుకొని ⁴ఆత్మను పొడగందురు. జ్ఞాన⁵యోగమందూన్నువుండి మరీకొందరు. సులభమైన కర్మయోగము చేస్తున్నావు. ⁶ఆ కర్మయోగంచాతను ⁷ఆత్మను పొడగందురు.

1 ABCFE స్వరూపమును యోగశిద్ధిగలవారు కొందరు, 2 B జ్ఞానయోగాన మనస్సుననే ఆత్మ- C లో- ధ్యానంచేసి మనస్సుననే ఆత్మగందురు. ఆ యోగ సిద్ధి లేనివారు మరికొందరు- అన్నభాగం లేదు. 3 ABCFE జ్ఞానయోగానకు 4 BCF ఆత్మ బాడగందురు. E ఆత్మను పొడగందురు. ఈ తాత్పర్యం ఇంతటితో పూర్తి అయింది. 5 A యోగమందు అధికారము లేక మరికొందరు, BCF యోగమందున్న అధికారము లేని మరికొందరు, 6 B లో- ఆకర్మయోగం చాతను- లేదు. 7 AF జ్ఞానం సాధించి ఆత్మను బాడగందురు. BC జ్ఞానం సిద్ధించి ఆత్మ బాడగందురు.

G లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

26

అన్యే త్వేవ మజానంతః శ్రుత్వాన్యేభ్య ఉపాసతే

తేఽపి చాతితరంత్యేవ మృత్యుం శ్రుతిపరాయణాః॥

ఆ కర్మయోగమందున్న అధికారం¹లేక, యీ రీతిని ఆత్మను ²యెరుగక వుండిన్ని, తత్త్వము నెరిగిన ³ఆచార్యులచాతను యింతవట్టున్న ⁴తగిలినటువంటి కర్మయోగాదులచాతను ఆత్మజ్ఞానానకు వుద్యోగం కేయుదురు. ⁵యీరీతిని ⁶సదా వారు మృత్యురూపమయిన సంసారమందు ⁷తగులుపడక ఆత్మను పొడగందురు.

1 ABCF లేనివారు, యీ రీతిని- 2 A యెరుగకుండిన్ని, BCF యరుగ కుండిన్ని, 3 ABCF ఆచార్యునిచాతను 4 ABCF విని, తగినటువంటి కర్మయోగాల- 5 ABCF వుద్యోగము చేశే పెద్దలచాతను యీరీతిని 6 ABCF సదా విని, వారున్న మృత్యు- 7 ACF తగులుపడక

E లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

27

యావ త్సంజాయతే కించి త్సత్త్వం స్థావరజంగమమ్

క్షేత్రక్షేత్రజ్జనంయోగా తద్విద్ధి భరతరభ॥

¹ యీపుట్టెడి జంతువులలోను, ² వృక్షదులు మొదలయిన స్థావరాలున్నా, ³ నడచితిరిగే ⁴ జంగమాలున్నా, ప్రకృతిన్ని, ⁵ ఆత్మను గూడగానే పుట్టును. అని ⁶ యెరుగకపోయి (యెరుగుకోవోయి) అర్జునుడా!

1 AG యీ పుట్టెడి B యీ సృష్టి జంతు_ E వోయి అర్జునా! యీ పుట్టెడి జంతు_ 2 AG వృక్షాలు BCEF మాకులు మొద_ 3 AE నడిచి తిరుగులాడే BFG నడిచి తిరుగాడే C నడచి తిరుగాడెడి 4 A నర, మృగ, పక్షి, కీటక సకలజంతువు లున్ను, ప్రకృ- BEFG జంతువులున్ను, ప్రకృ- 5 ABFG ఆత్మాను E ఆత్మాను కూడానే (కూడగానే) పుట్టెనని యెరుగుము. ఈ తాత్పర్యం ఇంతటితో వూర్తి, 6 AG యెరుగుకో వోయి పాదండా! B యెరుగుము వోయి అర్జునుడా! C యరగక వో జనార్దనుడా! F యరగక వో అర్జునుడ!

28

సమం సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠంతం పరమేశ్వరమ్
వినశ్య త్వవినశ్యంతం యః పశ్యతి స పశ్యతి॥

యారీతినె నర్హమైన దేహీలందున్నా సరిగా వుండే ఆత్మ, ¹ తమ దేహీదుల యందు స్వామియై వుండీన్ని, ² దేహీదులు చెడేటప్పుడు ³ ఆత్మ చెడదు. యిటుని యెవ్వడు యెరుగును, ⁴ వాడు ఆత్మ నెరిగినవాడు.

1 ACEFG తనదేహీనకు తాను స్వా_ B తనదేహీనకు తానే స్వా_ 2 ABCEFG ఆదేహీలు 3 ACEFG ఆత్మ చెడదు. అని యెవ్వడు B తాను చెడనని యెవ్వడెరు_ 4 E వాడు యెరుగును.

29

సమం పశ్యన్ హి సర్వత్ర సమవస్థిత మిశ్వరమ్
స హి సస్యాత్మనాత్మానం తతో యాతి పరాంగతిమ్॥

సమస్తమయిన ¹ శరీరాలందుండే ఆత్మను చూచి నియమించుకొని, ² ఆ దేహీదులకు స్వామియై ³ వుండే ⁴ ఆత్మను జ్ఞానస్వరూపులు గనుక, అన్ని ఆత్మలున్ను సరి అని యెవ్వడు తలచును, వాడు తనమనస్సుచాతను ⁵ తన ⁶ ఆత్మ చెరచనివారు, ⁷ జ్ఞానంవల్లనే మోక్షం బొందుదురు.

1 ABCEFG శరీరాలందున్ను ఆధారమై నియమించు_ 2 ACEFG ఆ యా దేహీలకు B యీదేహీలకు 3 AG యుండి B వుండెడి E వుండు 4 A ఆత్మలు

5 A లో- తన- లేదు. 6 ACE ఆత్మను జెరచనివాడు. BF ఆత్మ చెరచనివాడు.
7 ABEF యీజ్ఞానంవల్లనే మోక్షం బొందును. C వాడు యీ జ్ఞానం వల్లనే
మోక్షంబొందును.

30

ప్రకృత్యైవ చ కర్మాణి క్రియమాణాని సర్వశః
యః పశ్యతి తథాత్మాన మకర్తారం స పశ్యతి॥

¹సర్వమయిన ప్రయోజనాలయెడనున్న ²ప్రకృతీ కారణమని మునుపు
జెప్పిన రీతిని, ప్రకృతిచాతను ప్రయోజనాలు ³చేయింపబడుచున్నది. ఆత్మ జ్ఞాన
స్వరూపుడు గనక, కర్తగాడని యెవ్వడెరుగును, వాడు ఆత్మస్వరూపమును ⁴లెస్సగా
నెరుగును.

1 B సర్వమైన ప్రయోజనాలకున్న E సర్వప్రయోజనాలయెడనున్న
2 ABEFG ప్రకృతి 3 AF చేయింపబడుచున్నవి. B నిశ్చయింపబడుచున్నవి. 4 AG
లెస్సగా యెరిగినవాడు. BF లెస్సగా నెరిగినవాడు. C లెస్సగాను తెలిసినవాడు.
E లెస్సగాను యెరిగినవాడు.

31

యదా భూతవృథగ్భావ మేకస్థ మనుపశ్యతి
తత ఏవ చ విస్తారం బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా॥

¹ప్రకృతిపురుషాత్మకమయిన యీ దేహధారులలోను ²దేవత్వ, మనుష్యత్వము
కురుచౌట. ³నిడుపౌట మొదలయిన వేరువేరైన భావాలున్నూ, ⁴పుత్రపౌత్రవరంపర
⁵అనేటి విస్తార (విస్తార)మున్నూ ప్రకృతివల్ల బుట్టినది. ఆత్మ అయితేను జ్ఞాన
స్వరూపుడే, అని యెవ్వడు యెరుగును, వాడు అప్పుడే ⁶ఆత్మ బొందును.

1 AEEFG ప్రకృతి పురుషాత్మకమైన C యెవ్వడైనా సేమి ప్రకృతి పురుషాత్మ
కమైన 2 ACEFG దేవత్వం, మనుష్యత్వం, B దేవత్వము, కరు- 3 B లో- నిడు
పౌట- లేదు. F నిడుచౌట G నిడుచౌట 4 B పుత్రము పురుషు డనెడి 5 ACEFG
అనెడి విస్తారమున్న 6 AEG ఆత్మను

32

అనాదిత్వా నిర్గుణత్వాత్ పరమాత్మాయ మవ్యయః
శరీరస్థోఽపి కౌంతేయ న కరోతి న లిప్యతే॥

¹ యీ దేహముకంటె అన్యమయిన ² స్వభావముగలది వుత్కృష్టదై[న] యీఆత్మ శరీరమందుండిన్ని. అనాది అయినవాడు గనుక. ³ నాశము లేనివాడు. సాత్విక, రాజస. ⁴ తామసాది గుణాలు [లేనివాడు] గనుక, ⁵ వక్కటిన్ని చేసినవాడు గాడు. దేహస్వభావాలతో ⁶ అంటెడివాడు గాడు.

1 AG యీ దేహమందుకంటె E వోయి కాంతేయ! యీ దేహముకంటె 2 ABCEFG స్వభావముగల వుత్కృష్టదైన C స్వభావముగల వుత్కృష్టమైన 3 C నాశం లేదు. 4 ABCEFG తామసగుణాలు లేనివాడు గనుక C తామసగుణాలు లేనివాడు. వక్క- E తామసగుణాలు లేనివాడు గనుక, 5 ABCEFG వొకటిన్ని 6 E నంటే వాడున్న కాదు. G వుండెడివాడు గాడు.

33

యథా సర్వగతం సాక్ష్యా దాకాశం నోపలిప్యతే
సర్వత్రావస్థితో దేహే తథాత్మా నోపలిప్యతే॥

¹ దేహమందు వుండునట్టి దేహ² గుణాలను యెట్లు పొందకవుండీ నంటేను. యెటువలెనైనానేమి ఆకాశం సర్వవస్తువుల³తోగూడాను అందే వ్యాపించుకొని వుండినాను. ఆ యా వస్తువుల ⁴ స్వభావాలతో ⁵ నంటకుండును.*

1 AG దేహమందు వుండునట! CF దేహమందుండునట! E దేహమందు వుండే 2 AG గుణాలను పొందకుండు నంటేను. B గుణాలను యేలాగున పొందకుండీ నంటేను C గుణాలెట్లు పొందకుండీని అంటేను, EF గుణాలను యెట్లు పొందకుండీని అంటేను, 3 AF తోడను అందే C తోడను అంటే వ్యా- E తోడను అంటి వ్యా- G తోడను ఆత్మండే వ్యా- 4 A స్వభావాలను B స్వభావముతో E స్వభావ ములతోను 5 B అంటకుండిన * AFG అటువలెనే ఆత్మాను అతినూత్నం గనుక, సర్వ మైనవారి దేహాలందున్న వుండినాగాని, ఆ యా దేహస్వభావాలతో నంటకుండును. B అటువలెనే ఆత్మాను అతినూత్నం గనుక, సర్వమైనవారి దేహాలందున్నాగాని, ఆ దేహస్వభావాలతో నంటకుండును. E అటువలెనే ఆత్మాను అతి నూత్నం గనుక, సర్వమైనవారి దేహాలందుండినాను, ఆత్మదేహస్వభావాలతో నంటక ఉండును.

34

యథా ప్రకాశయత్యేకః కృత్స్నం లోకమిమం రవిః
క్షేత్రం క్షేత్రీ తథా కృత్స్నం ప్రకాశయతి భారత॥

¹యేరితినైనాను సూర్యుడు ²వక్కచే తనకాంతిచాతను సమస్త
³లోకానున్న ప్రకాశింపజేయుచుండును. ⁵వోయి భారతుడా: ⁶అటువలెనే
క్షేత్రజ్ఞున్నా క్షేత్రమును ప్రకాశింపజేయుచుండును.

1 E వోయి జనార్దనా! యేరితినైనాను యేమి 2 ABG వక్కండే C వొక్కడే
E వొక్కడే F వొక్కడే 3 AF లోకమున్ను E లోకమునున్న 4 ACEF జేనును,
B జేయును, G జేస్తున్ను వుండును, 5 ABCDEFG లలో వోయి భారతుడా- లేదు,
6 AEG ఆరితినే యీ ఆత్మాను యీ సమస్తమైన శరీరములనున్న తన జ్ఞానము
చాతను లోను, వెలుపల ఆపాదము స్తకమున్ను ప్రకాశింపజేయుచుండును. B ఆరితినే
యీ యాత్మాను యీ సమస్తమైన శరీరమున్ను తన జ్ఞానముచాతను లోనున్నా,
వెలుపలాను ఆపాదము స్తకమున్ను ప్రకాశింపజేయుచుండును, CF ఆ రితినే యీ
ఆత్మాను సమస్తమైన శరీరమున్ను తన జ్ఞానముచేతనున్ను లోను, వెలుపల ఆపాద
తల మస్తకమున్ను ప్రకాశింపజేయింపుచుండును.

35

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయో రేవ మంతరం జ్ఞానచతుపా

భూత ప్రకృతి మోక్షం చ యే విదు ర్వాంతి తే పరమ్॥

యిప్పుడు నేజెప్పినరీతిని క్షేత్రముయొక్కను, ¹క్షేత్రజ్ఞునియొక్కను
²విశేషము(మ)ను వివేకము గలిగి, ³జ్ఞానమనే దృష్టిచాతను పంచమహా ⁴భూతాల
స్వరూపమున్ను, ⁵ప్రకృతిస్వరూపమున్ను, ⁶మోక్షసాధనరూపమున్ను యెరిగిన
వారు పరమమైన ఆత్మస్వరూపమును బొందుదురు.

1 B క్షేత్రజ్ఞునియొక్క C లో లేదు. 2 AG విశేషమును వివేకము గలిగిన
జ్ఞాన- B విశేషమున్ను వివేకమునే జ్ఞాన- C విశేషమున వివేకమునే జ్ఞాన- E విశేష
మున్ను వివేకమున్ను గలిగి జ్ఞాన- F విశేషమును వివేకము గలిగిన జ్ఞాన- 3 B జ్ఞాన
నిష్ఠచాతను పంచ- 4 ACFG భూతస్వరూపమునున్న BE భూతస్వరూపమున్ను
5 AC ప్రకృతి స్వరూపమునున్న, BE లలో- ప్రకృతిస్వరూపమున్ను- లేదు.
6 ABCF మోక్ష సాధనస్వరూపమునున్న G క్షేత్రస్వరూపమునున్న యెరిగిన-

హరి[ః] ఓం తత్సద్వితి శ్రీమహాభారతే శతసాహస్ర్యాం (సాగ్రియం) పరమ
గుంహంస్యాం (గుహ్యయాం) సంహితాయాం వయ్యానిక్యాం క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిభాగ
యోగోనామ త్రయోదశోఽధ్యాయః.

A ఇది శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమయ్యగారి పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు భగవద్దీ తార్థము తెలుగు చేశెను. ప్రకృతిపురుషవివేకయోగోనామ త్రయోదశోఽధ్యాయః.

B హరిః ఓం తత్సద్వితి శ్రీభగవద్దీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం వయ్యసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్మయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిభాగయోగోనామ త్రయోదశోఽధ్యాయః.

C ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు భగవద్దీ తార్థం తెలుగు చేసి వ్రాయించి నందు పదమూడో అధ్యాయం సంపూర్ణం. క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయోగోనామ త్రయోదశోఽధ్యాయః.

D హరిః ఓం శ్రీభగవద్దీతానూపనిషత్సు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిభాగయోగోనామ త్రయోదశోఽధ్యాయః.

F పదమూడో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G యితి శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు భగవద్దీతార్థం తెలుగు చేసి వ్రాయించి నందు పదమూడో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

పథాలుగో అధ్యాయం
గుణత్రయవిభాగయోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

పరం భూయః ప్రవక్ష్యామి జ్ఞానానాం జ్ఞాన ముత్తమమ్
యద్ జ్ఞాత్వా మునయ స్సర్వే పరాంసిద్ధి మితో గతాః॥

¹ శ్రీ కృష్ణవాక్యం

తొలక ²జెప్పిన జ్ఞానానికంటెను ³అన్యమైన ప్రకృతిపురుషులలోను సాత్వికాది ⁴గుణాలుగూర్చిన మఱి జెప్పేను. ⁵యీ చెప్పెడి జ్ఞానాలలోను యే వుత్తమ జ్ఞానమయినానేమి మునులల్లా యెరిగిరి.

1 AG భగవద్వాక్యం BEF కృష్ణవాక్యం C లో లేదు. 2 ACFG జెప్పిన జ్ఞానానకంటెను B జెప్పిన జ్ఞానముకంటెను E చెప్పినంతకంటెను 3 AF అన్యమై 4 ABCDEG గుణాలగూర్చిన జ్ఞానం మరిన్ని చెప్పేను. F గుణాలగూర్చిన జ్ఞానం చెప్పేను. 5 A అటువంటి వుత్తమ జ్ఞానమును మునులల్లాను యెరిగి, తలపోశి, యీ సంసారమండలం విడిచి, పరిశుద్ధమైన ఆత్మస్వరూపమును బొందిరి. BEF అది ప్రకృతిపురుషులగూర్చి చెప్పెడి జ్ఞానాలలోనల్లాను వుత్తమము. అటువంటి యే జ్ఞానమునైనానేమి మునులల్లా యెరిగి, సదా తలపోశి, యీ సంసారమండలము విడిచి, పరిశుద్ధమైన ఆత్మస్వరూపము బొందిరి. C అది ప్రకృతిపురుషులగూర్చి చెప్పెడి జ్ఞానాలలోను ఉత్తమం. అటువంటి యే జ్ఞానమైనానేమి మునులల్లా యెరిగి, సదా తలపోసి, యీ సంసారమండ(ండ్)లి విడిచి, పరిశుద్ధమైన ఆత్మస్వరూపం బొందిరి. E అది ప్రకృతిపురుషులలోగూర్చి చెప్పెడి జ్ఞానాలలోను ఉత్తమం. అటువంటి జ్ఞానమునైనానేమి మునులల్లా యెరిగి, సదా తలపోశి, యీ సంసారమండలి బంధం విడిచి, పరిశుద్ధమైన ఆత్మస్వరూపమును బొందిరి.

2

ఇదం జ్ఞాన ముపాశ్రిత్య మమ సాధర్మ్యమాగతాః
సర్వేఽపి నోపజాయంతే ప్రళయే నవ్యథంతి చ॥

యా¹ చెప్పెడి జ్ఞానమును ఆశ్రయించి, ²నాతో సరియైన ఆత్మస్వరూపము బొంది, సృష్టికాలమందున్న ³పుట్టుగులకు రాదు. ప్రళయకాలమందున్నా సంహారము బొందదు.

1 A చెప్పిన 2 ABCFG నాతోడి సరియైన 3 AE పుట్టుకలకు CG పుట్టుగులకు

3

మమయోని ర్మహద్రుహ్మ తస్మిన్ గర్భం దధామ్యహమ్
సంభవ స్సర్వభూతానాం తతో భవతి భారత॥

¹సమస్తజగత్తులకున్న కారణ²మైన[ది] ³నా యధీనము[మైన] ప్రకృతి. అందున్న ⁴పరప్రకృతియైన ⁵జీవులగూర్చి గర్భం ధరింతును. యీ రీతిని ప్రకృతినిన్ని, పురుషునీన్ని గూర్చగాను, నా సంకల్పాననే బ్రహ్మదేవుడు మొదలయిన సమస్తప్రాణులయొక్కాను ⁶పుట్టువులు గలుగుచుండును.

1 BC సమస్తజగత్తులకున్న G సమస్తమైన జగత్తులకున్న 2 ABCG మైనది 3 ABCEFG నా ఆధీనమైన 4 AG ఆ పరప్రకృతియైన 5 E జీవుణ్ణిగూర్చి 6 AG పుట్టుగులు యీలాగున గలుగుచుండును. BEF పుట్టుగులు గలుగుచుండును. C పుట్టుకలు గలుగుచున్నందును.

4

సర్వయోనిషు కౌంతేయ మూర్తయ స్సంభవంతి యాః
తాసాం బ్రహ్మ మహద్వ్యోని రహం బీజప్రదః పితా॥

సర్వమయిన దేవ, గంధర్వ, యక్ష, రాక్షస, ¹మృగాడిజాతులందు యే యే శరీరాలు పుట్టును. ఆ ప్రాణుల *శరీరాలకల్లాను ప్రకృతి²వల్లనే కారణమయి వుండును. నేను బీజప్రదుడ నయిన తండ్రిని. యిటనగా యేమనుటంటేను, ఆ యా జీవుల ³కర్మాలకు దగిన* శరీరాలందున్నా ⁴జీవునికి దెచ్చి కూర్చు ననుట.

1 A సర, మృగాది 2 A వలెనే ఆత్మా తాను కారణ 3 ABE కర్మానకుం దగిన 4 ACFG జీవుని దెచ్చి B జీవుని తెచ్చి E జీవుణ్ణి దెచ్చి *ఈ గుర్తలమధ్య గల భాగము C లో లేదు.

5

సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంభవాః
నిబద్ధంతి మహాబాహో దేహే దేహిన మవ్యయమ్॥

వక¹మరి జన్మించిన జీవుడు తిరిగి తిరిగి ²యేరీతిని జన్మించునంటేను.
సాత్వికమున్నూ, రాజసమున్నూ, తామసమున్నూ అనేడి యీ మూడు గుణాలూన్నూ
ప్రకృతివల్లను ³బుట్టినది. ఆ మూడు గుణాలూన్నూ, ⁴వోయి మహానుభావుడయిన
అర్జునుడా! చేతులేని ⁵అత్మను తిరిగితిరిగిన్ని జన్మాలకు ⁶వచ్చేటట్టుగాను
⁷[క]ట్టివేసును.

1 AC మారి B పరి E మాటు G మారు 2 B యే తీరు జన్మించునంటేను,
G యేరీతిని జన్మించేనంటేను, 3 ABEG బుట్టినవి. F బుట్టేవి. 4 ACF వో మహా
బాహుండవైన అర్జునుడా! B వోయి అర్జునుడా! E వోయి అర్జునా! 5 AG చెడని
యీ అత్మను BCEF యీ యాత్మను 6 F వచ్చేటట్టుగాను G వచ్చే అట్టుగాను
7 ABCEF కట్టివేసును. G కట్టివేసుకొనును.

6

తత్ర సత్త్వం నిర్మలత్వా త్రైకాశక మనామయమ్
సుఖసంగేన బద్ధాతి జ్ఞానసంగేన చానఘమ్॥

యీ మూడుగుణాలలోపలనున్నూ సాత్వికగుణం ¹యేరీతిని వుండునంటేను.
సుఖానకు అడ్డముగాక మహాప్రకాశం ²బొందించెడిదై, తెలివి అనేడి సుఖమును
³బొందించేది గనుక ⁴నిర్మలమయినదై. రోగాలను బట్టించక, యీ యాత్మకు
సుఖముతోటి కూటమినిన్ని, జ్ఞానముతోటి కూటమినిన్ని బుట్టించును.

1 A యేరీతి నుండవలెనంటేను, BCE యేతీరున వుండునంటేను, G యేలా
గున నుండునంటేను, 2 AEG బొందించేటిదై, C బొందించేది అయి, 3 B బొందించే
డిది గనుక 4 A నిర్మలమైనట్టే 5 ABCDEFG లోగాదుల.

7

రజో రాగాత్మకం విద్ధి తృష్ణాసంగసముద్భవమ్
తన్నిబద్ధాతి కౌంతేయ కర్మసంగేన దేహినమ్॥

¹ రాజసగుణం యెటువంటిదంటేను, ² శ్రీ పురుషులు ³ వేడుక పడెడి వేడుక బుట్టించెడిదై, ⁴ శబ్ద స్పర్శ విషయాలందున్నా, ఆలుబిడ్డలందున్న ⁵ ఆశలు బుట్టించెడిదై, ⁶ వోయి అర్జునుడా! యాయాత్మచాతను కామ్య ⁷ కర్మాలకు(ను) చేయించే యింద్రియాలకూన్న తగిన జన్మాలకూన్న బుట్టించేను.

1 B ఆ రాజసగుణం E వోయి అర్జునా! రాజసగుణము 2 AEF వోకకొకరు C వోకరికి వోకరు G వోకరికొకరికి 3 AG వేడుకపడెడి వేడుక_ B వేడుకపడనయ్యే దటువంటి వేడుక_ C వేడుకపడి వేడుక_ E వేడుకపడెదై వేడుక_ 4 ABCFG స్పర్శాది విష_ 5 B ఆసలు C ఆశ E ఆస 6 ACFG వో యర్జునా! B వోయి అర్జునా! E లో లేదు, 7 AEG కర్మాలు శేయించి అందుకు దగిన జన్మాల బుట్టించును. B కర్మాలు సేయించేటందుకు తగిన జన్మాలయందు పుట్టించును. C కర్మాలను సేవించే అందుకు దగిన జన్మాల అందు పుట్టించును. F కర్మాలు శేయించేఅందుకు తగిన యీ జన్మాలందు బుట్టించును.

8

తమ స్వజ్ఞానజం విద్ధి మోహనం సర్వదేహినామ్
ప్రమాదాలస్యనిద్రాభి సన్నిబధ్నాతి భారత॥

¹ తామసగుణాలయితేను జ్ఞానమును కప్పను. జ్ఞానమనగా ² నెద్ది అంటేను, యే ³ వస్తువు చూచినను అది యథార్థముగా తెలుసుట. అటువంటి జ్ఞానమును తామస గుణం గప్పితేను, వగటిన్ని మరీ వఘటిగా తెలిశి అజ్ఞానముతోను ⁴ యేమరుటను, ⁵ శాయదగిన పనులోపల్లను ఆలస్యం చేసుటను, ⁷ నిద్రపోవుటను కలవాని జేసుటను.

1 ABFG తామసగుణమైతేను E వోయి అర్జునా! తామసగుణము అయితేను 2 AEG యేది B యెటువంటిది CF యేంది 3 AE వస్తువు 4 ABCFG ఆత్మయ యామరుట 5 A శేయరాదగిన 6 ACEFG పట్టునను 7 AG నిద్రవోవుటాను యివి కలవాని జేసును. B నిద్రవోవుటాను కలవానిగా జేసును. E నిద్రబోయెడివానిగాను కలవానిగాను సేసును. F నిద్రవోవుటను కలవానిగా జేసును.

9

సత్త్వం సుఖే సంజయతి రజః కర్మణి భారత
జ్ఞాన మావృత్య తు తమః ప్రమాదే సంజయత్యుత॥

¹సాత్వికగుణము ²సుఖము బుట్టించును. ³రాజసగుణము ⁴కోరికలు గోరించి పనులు చేయించును. తామసగుణము జ్ఞానమును గప్పి ⁵యామరించి, వగటి శాయబోతే ⁶వకటి చేయించును.

1 AEG సత్వగుణము 2 BCF సుఖమునే 3 AE రజోగుణము 4 A కోరికలు గోరించేటి పనులనే చేయించును. B కోరికల కోరించును. పనులు సేయించును. E కోరికలు కోరి చేసే పనుల చేయించును. F కోరికల గోరించి పనులనే చేయించును. G కోరికలనే కామించి పనులు చేయించును. 5 B యామరించును. E యామరించి, శ్రమయించి వొకటిశాయ. 6 ACEFG మరొకటి

10

రజస్తమ శ్చాభిభూయ సత్త్వం భవతి భారత
రజ స్సత్త్వం తమనైచ్చివ తమ స్సత్త్వం రజస్తథా॥

యా మూడు గుణాలాన్ని ప్రకృతి¹వల్ల బుట్టినవి. ²వకటి కొకటికి విరోధాలయిన ³ప్రయోజనాలు ⁴యేరితి బుట్టించు⁵నంటేను, యీ మూడుగుణాలు ⁶బుట్టినవైనాను, ⁷వారివారి కర్మవశానను తగిన ఆహారాలు సంభవించును. అందువల్లను వకవేళ రాజసతామస⁸గుణాలను అణచి, సాత్వికము బలువైపుండును.*

1 A వల్లనే BFG వల్లనే E వల్లనే ఉండినది. 2 ABCFG వొకటొకటికి విరుద్ధాలైన E ఇక లోకవిరుద్ధాలుఅయిన ప్రయో. 3 ABCDEFG ప్రయోజనాలను 4 BG యేరితిని C యేరితు 5 A నంటేను, అయినాను వారివారి. B నంటివా, 6 BG ప్రకృతివల్లనే పుట్టివనైనాను, C ప్రకృతివల్లనే పుట్టినది. 7 C వారివారికి E లో వారివారి కర్మవశానను లేదు. 8 A గుణాలు G గుణాలున్ను * A వొకవేళ రాజస సాత్వికాలు అణచి తామసం బలువైపుండును. B వొకవేళ తామససాత్వికము[ల] నణచి, రాజసము బలువైపుండును. వొకవేళ రాజససాత్వికముల నణచి, తామసం బలువైపుండును. CFG వొకవేళ తామసమున్ను, సాత్వికమున్ను అణచి, రాజసం బలువైపుండును. వొకవేళ రాజససాత్వికాల నణచి, తామసం బలువైపుండును. E వొకవేళ తామసమున్ను, సాత్వికమునున్ను అణచి, రాజసము బలిమిఅయి వుండును. వొకవేళ రాజససాత్వికాలు అణచి తామసం బలువైపుండును.

11

సర్వద్వారేషు దేహేఽస్మిన్ ప్రకాశ ఉపజాయతే
జ్ఞానం యదా తదా విద్యా ద్వివృద్ధం సత్త్వ మిత్కుత॥

¹ ఆ గుణాలు ² ఘనమాట యేరీతి ³ దెలిశేది అంటేను, ⁴ రాయి మారుగా, ⁵ చవిగొన్నాను, ⁶ పరిమేశం చూచినాగాని, ⁷ వున్నది వున్నట్టే ⁸ తెలుసుట అనేది [యా ప్రకాశము సర్వమయిన యంద్రియద్వారాలయందున్నూ వుట్టివున్నది వున్నట్టే ⁹ తెలిశేవుండె నాయనా, అప్పుడు సాత్వికగుణము ¹⁰ తెలివి ¹¹ అధికమని తెలిశేది.

1 B సాత్వికగుణము 2 E ఘనము అయి ఉండుట 3 E తెలిసేటిది అంటేను, చెప్పేను వినవోయి తెలియ. మాను రాయిగా 4 ABCFG తెలియక, మాను 5 A చవిగొన్నాను, అంటినాను, పరిమేశం చూపి(చి)నాను, వున్నది B చవిగొన్నాను, అంటినాను, పరిమేశము చూచినాను, వున్నది C చవిగొన్నాను, అంటినాను, పరిమేశం చూచినాను, ఉన్నది E చవిగొన్నాను, అంటినాను. పరిమేశం చూతా వున్నది F చవిగొన్నాను, అంటినాను, పరిమేశం చూచినాను, ఉన్నది G చవిగొన్నాను, అంటినాను, పరిమేశం చూచినాను, ఉన్నది 6 AEFG తెలుసుటనెడి యీ ప్రకాశము C తెలుసుట అనేటి ప్రకాశము 7 ABCEFG తెలిశేనా, 8 ABCEFG అలా తెలివి లేదు. 9 B అధికమానని

12

లోభః ప్రవృత్తి రారంభః కర్మణా మశమః స్పృహ
రజస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే భరతర్షభ॥

P ప్రతిలో యీ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

A పాఠం:- తనసొమ్ము వెచ్చపెట్టి (పెట్టలేని) లోభమున్ను, వొకపని కాయ దొరకొని ¹ చంచలపడుటాను, కాయకర్మాలు దొరకొనుటాను, ² పంచేంద్రియాల అణచలేకయుండుటాను, ³ విషయాలందుల [యిచ్చాను] అధికమాయనా, రాజన ⁴ గుణము అధికమని తెలిశేది.

1 B చంచలమందుటాను, 2 F పంచేంద్రియాలాను 3 BCF విషయాలందలి E విషయాలయందు 4 B గుణము అధికమని తెలిసెడిది. E గుణమని తెలిశేది.

13

అప్రకాశోఽప్రవృత్తిశ్చ ప్రమాదో మోహ ఏవ చ
తమస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే కురునందన॥

P ప్రతిలో యా శ్లోకతాత్పర్యాలు లేవు.

A పాఠం:—మనస్సున జ్ఞానం ¹బాడమక, ఏ పనులకున్న మనస్సు కొలుపక, పనులు చేశేవేళ యామరుచున్న, ²వొకటిని మరొకటిగా దెలిశెనా, వో కురునందనా! అప్పుడు తామసగుణము ³అధికమాయనని తెలిశేది.

1 BF బాడమక, C పొందక, 2 BC వొకటి మరివకటిగా E వొకటిని మరొకటిగా F వొకటిని మరొకటిగా 3 B అధికమని

14

యదా సత్త్వే ప్రవృద్ధే తు ప్రళయం యాతి దేహభృత్
తదోత్తమవిదాం లోకా నమలాన్ ప్రతిపద్యతే॥

యెవ్వడయినాను సాత్వికగుణం అధికం అయినవేళ ¹దేహం విడిచెనా, వాడు అత్మ ²వేత్తివైన (వేత్తలైన) వారియొక్క నిర్మలాలయిన వంశాలయందు జన్మించును.

1 A దేహం విడిచినవాడు E శరీరం విడిచెనా, వాడు G శరీరం విడిచినవాడు 2 F వేత్తులైన

15

రజసి ప్రళయం గత్వా కర్మసంగిమ జాయతే
తథా ప్రలీన స్తమసి మూఢయోనిమ జాయతే॥

రాజసగుణం అధికమైనవేళ శరీరం ¹విడిచినవాడు కామ్యకర్మాలు ²చేశేవారి వంశమందు జన్మించును. తామసగుణం అధికమయిన వేళ శరీరం విడిచినవాడు మూఢుల వంశమందు జన్మించును.

1 B విడిచెనా, వాడు మూఢుల వంశమందు జన్మించును. ఈ ప్రతిలో తాత్పర్యం పూర్తి అయింది. 2 C చేశేవారియందు జన్మించును.

16

కర్మణ స్సుకృత స్యాహు స్సాత్వికం నిర్మలం ఫలమ్
రజసస్త్వ ఫలం దుఃఖ మజ్ఞానం తమసః ఫలమ్॥

¹ సాత్వికగుణముతో శరీరం ² విడిచినవాడు జ్ఞానులయింట ³ జన్మించి, ⁴ మరీన్ని ఫలంగోరక. నాకు ప్రీతిగాను సుకృతము చేశి, నిర్మలమయిన ⁵ సాత్విక గుణమున మరీన్ని పొందును. రాజన⁶ గుణా లయినప్పుడు శరీరం విడిచెనా, వాడు కామ్యకర్మాలు ⁷ చేశేవారియందు జన్మించి, మరీన్ని కామ్య⁸ కర్మాలనే చేశి, సంసార దుఃఖమును అనుభవించును. తామస⁹ గుణాన శరీరం విడిచినవాడు అజ్ఞానుల వంశమందు జన్మించి, మరీన్ని ¹⁰ [అ]జ్ఞానముతో వుండును.

1 E సాత్వికంతో 2 ABFG విడిచి జ్ఞానుల యింట- C విడిచిన జ్ఞానుల యింట- E విడిచిన జ్ఞానులయందు 3 ABCEFG జన్మించినవాడు మరి- 4 E మరీని ఫలము గోరక, నాకు సమర్పణగానే F మరి జన్మఫలము గోరక, నాకు ప్రీతిగాను 5 ACEFG సాత్వికమునే B సాత్వికమైన జ్ఞానమునే బొందును. ఈ ప్రతిలో ఇంతటితో తాత్పర్యం వూర్తి. 6 ACFG గుణాన శరీరం విడిచినవాడు E గుణాన శరీరం విడిచెనా, వాడు 7 AG చేశెడివారి యింట C చేశినవానింట E చేశిన వారియందే F చేశేవారి యింట 8 ACEFG కర్మాలు 9 ACEFG గుణముతో 10 ACFG అజ్ఞానముతోనే వుండును.

17

సత్త్వా త్సంజాయతే జ్ఞానం రజసో లోభ ఏవ చ
ప్రమాదమోహా తమసో భవతోజ్ఞానమేవ చ॥

మరీన్ని. ¹ సాత్వికగుణము² వల్ల జ్ఞానమే పుట్టును. రాజనగుణం³ వల్ల మరుపున్నా. ⁴ అజ్ఞానమును పుట్టును.

1 BCEF ఆ సాత్విక- 2 A వల్లను C వల్ల E వల్లను 3 ABCEFG వల్ల లోభమే పుట్టును. తామసగుణంవల్ల మరుపున్నా- 4 ACG అజ్ఞానమే BEF అజ్ఞానమున్నే

18

ఊర్ధ్వం గచ్ఛంతి సత్త్వస్థా మధ్యే తిష్ఠంతి రాజసాః
జఘన్యగుణవృత్తిస్తా అధో గచ్ఛంతి తామసాః॥

సాత్వికులు క్రమక్రమానను అధికమయిన ¹జన్మాలు జన్మించుటవల్లను ²అన్నిటికి పొడవయిన మోక్షమును పొందుదురు. రాజసులు కామ్యకర్మపరులందు జన్మించి, కామ్యకర్మాలు చేశి, ఆ ఫలము స్వర్గాది³లోకాలందు అనుభవించుచున్నా, ⁴తిరుగ బుట్టుచున్ను, ⁵యా రీతినే వుండుదురు. తామసులు ⁶అధమమయిన అజ్ఞానుల ⁷యింట ⁸జన్మించి, అజ్ఞానపు ⁹కాతలే చేశి, మరీన్ని ¹⁰అధమాధమ మయిన జన్మాలందే జన్మించి, అధమగతినే పొందుదురు.

1 B జన్మాల EG జన్మాలను 2 ACEFG అన్నిటికిన్ని B అన్నిటికిన్ని మొదలైన మోక్ష- 3 B లోకాలందు అనుభవించుచున్ను, CE భోగాలందున్ను అనుభవించుచున్ను, 4 ABEG తిరుగా 5 ABFG యారీతిని నడుమనే వుండుదురు. CE యారీతి నడమనే వుండురు. 6 B అధములై CG అధికమైన 7 B యిండ్ల G యింటను 8 ACEFG జన్మించిరి గనుక, 9 AFG కాతలు 10 A అధమమైన జన్మాలను జన్మించి- B అధమాధముల జన్మాలు జన్మించి- E అధమాధముల వంశమందే జన్మించి- F అధమాధమజన్మాలందు జన్మించి- G అధమాధమ జన్మాల జన్మించి-

19

నాన్యం గుణేభ్యః కర్తారం యదా ద్రష్టానుపశ్యతి
గుణేభ్యశ్చ పరం వేత్తి మద్భావం సోఽధిగచ్ఛతి॥

యా రీతిని యెరిగి, సాత్వికాహారమే భోజనం చేశి, శుద్ధసాత్వికుడై, జ్ఞానియై, గుణాలే ప్రయోజనాలు ¹చేయించేఅందుల ²కర్తలై వున్నవి. మిగిలిన వారికి ³కర్తృత్వం లేదు. ⁴ఆత్మ యందులోనివాడు గాడు. అని తెలిశెనా, నాయొక్క భావమును పొందును.

1 ACFG చేయించే అంగుక BE చేయించేటంగుక 2 ABCFG కర్తలు. మిగిలిన- E కర్తలు గనుక మిగిలిన- 3 AF కర్తత్వం 4 B ఆత్మ యందులోనివాడున్ను గాడని తెలిశెనా- E ఆత్మ అందులోనివాడు కాడు. అని తెలిశెనాయనా-

20

గుణానేతా నతీత్య త్రీన్ దేహీ దేహసముద్భవాన్
జన్మ మృత్యు జరా దుఃఖై ర్విముక్తోఽమృత మశ్నుతే॥

నాయొక్క భావం యెటువంటిదంటేను, యీ ఆత్మ దేహం¹వల్లను ²గుణాలు మూటిని గడచి, ఆత్మానుభవమే చేస్తున్నా, ³జనన, మరణ, ముదిమి అనేటి

దుఃఖాలచాతను ⁴ విడువబడినవాడై, మరీన్ని అమృత⁵స్వరూప మయిన ఆత్మను అనుభవిస్తున్నందు నంటేను.

1 AE వల్న 2 ABCEFG బుట్టిన ప్రకృతి గుణాలను మాటినిన్ని Xడచి-
3 ABEFG జన్మము, మరణము, ముదిమి అనెడి 4 E తగలకనే, మరిన్ని 5 A రూప
మైన ఆత్మ BC రూపమైన ఆత్మను 6 A అనుభవిస్తూవుండును. B అనుభవిస్తున్నం
డును. E అనుభవిస్తున్నందురు. అంటేను. F అనుభవిస్తుండును. అంటేను.

21

అర్జున ఉవాచ

కైర్లంగై స్త్రీన్ గుణా నేతా నతితో భవతి ప్రభో
కిమాచారః కథం చైతాం స్త్రీన్ గుణా నతివర్తతే॥

౧

¹ వోయి స్వామివైన కృష్ణమ్మా! యీసాత్విక, రాజసతామసాలను ² చాటిన
వాడు ³ యెటువంటి లక్షణాలు గలవాడు? ⁴ వానికి ఆచారం యెటువంటిది? ⁵ యే
పుషాయాన ⁶ ఆ గుణత్రయము దాటునంటేను.

౨ ACE అర్జునవాక్యం FG అర్జునుని వాక్యం

1 A వోయి భగవానులైన శ్రీకృష్ణమ్మా! BC వోయి స్వామివైన క్రిష్ణుడా!
E వోయి కృష్ణస్వామి! FG వోయి స్వామివైన కృష్ణ! 2 BG చాటేవాడు
3 AG యెటువంటి లక్షణాన వుండును? B యెట్లావాడు? C యెటువంటి లక్షణా
లుండును? EF యెటువంటి లక్షణాలను వుండును? 4 ACEFG వాని ఆచారం
B లో- వానికి ఆచారం యెటువంటిది- అన్నభాగం లేదు. 5 ACE యే
పుషాయానను B యే పుషాయాన్ను F యేది పుషాయానను G యే ఉషాయాననున్ను
6 AEF ఆ గుణత్రయమునున్ను B యీ గుణత్రయమును C ఆ గుణత్రయమున్ను
G లో లేదు.

22

శ్రీ భగవానువాచ

ప్రకాశం చ ప్రవృత్తిం చ మోహమేవ చ పాండవ
నద్యేష్టి సంప్రవృత్తాని ననివృత్తాని కాంక్షతి॥

3

¹ సాత్వికమందు బుట్టిన ప్రకాశమున్నూ, ² రాజసమందు బుట్టిన ³ పనులందలి తగులమిన్నీ, తామసంవల్ల బుట్టిన అజ్ఞానమూన్ను అనెడి యీ మూడూన్ను వొచ్చి నప్పుడు ద్వేషింపక, ³ రానప్పుడు కోరనివాడై.

3 A భగవద్వాక్యం BC కృష్ణవాక్యం EFG శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 AG సాత్వికంవల్ల BCEF సాత్వికంవల్ల 2 AE రాజసంవల్ల బుట్టిన- BFG రాజసంవల్ల బుట్టిన- C రాజసంవల్ల బుట్టే 3 A పనులు దగిలిన తగులమునున్న BEG పనులయందుల తగులమిన్ని 4 B తానెప్పుడు

23

ఉదాసీనవ దాసీనో గుణై ర్యో నవిచాల్యతే
గుణావర్తంత ఇత్యేవం యోఽవతిష్ఠతి నేంగతే॥

ఆత్మానుభవమందే సంతోషించుకొన్నవాడై,* తక్కినవనులందు వుదాశీన బుద్ధిగల¹వాడై వున్నవానివలెనే సాత్వికాదిగుణాలవల్లను ద్వేషము, కోరిక మొదలయినవి వచ్చినప్పుడు ² ద్వేషింపనివాడై,* ప్రకాశమున్ను, పనులందలి తగులమిన్ని, మోహమున్ను వచ్చినప్పుడు గుణాలు ³ యారీతిని వున్నవని తలచి పూరకున్నవాడై, ఆగుణాలకు తగినచేష్టలు కాయకుండును.

* ఈ గుర్తుల మధ్యగల భాగం A లో లేదు. 1 B వానివలెనే వుండినవాడై, సాత్వి- CEF వానివలె ఉన్నవాడై సాత్వి- G వానివలె నున్నవాడై సాత్వి- 2 BCEFG చలింపనివాడై, ప్రకా- 3 B యేరీతి వున్నాను G యారీతినిన్ని వున్నవని

24

సమదుఃఖసుఖ స్వస్థః సమలోప్తాశ్మకాంచనః
తుల్యప్రియాప్రియో ధీర స్తుల్యనిందాత్మసంస్తుతిః॥

సుఖము వొచ్చినప్పుడున్నూ, దుఃఖం వొచ్చినప్పుడున్నూ ¹ ఆత్మయందే తలపు పెట్టుకున్నవాడై. ² ఆత్మానుభవముగలవాడు ³ గమక, ⁴ పెంచున్నూ, రాయాన్ని, ⁵ బింగారున్నూ సరిగా ⁶ జూస్తున్నూ, ⁷ ప్రియం వచ్చినప్పుడున్నూ, అప్రియం వచ్చినప్పుడున్నూ దైర్యం విడువనివాడై, ⁸ విందించినప్పుడున్నూ, ⁹ స్తుతి జేసినప్పుడున్నూ వక్కరీతిని వున్నవాడై.

1 A అప్రియం వచ్చినప్పుడున్న ధైర్యము విడువనివాడై, ఆత్మానుభవం
2 CE లలో ఆత్మానుభవము గలవాడు లేదు. 3 CE లలో గనుక లేదు. 4 AB
పెంకున్న, CE లలో లేదు. 5 ABF బంగారమున్న CE లలో లేదు. 6 ABFG
జూస్తున్నవాడై, CE లలో లేదు. 7 ABCDEFG ఆత్మానుభవంవల్లనే ప్రియంవచ్చి-
8 BCFG ఆత్మానుభవంవల్ల నిండించి. 9 AEF స్తోత్రం చేసినప్పుడున్న B నండించి
నప్పుడున్న

25

మానావమానయో స్తుల్య స్తుల్యో మిత్రారిపక్షయోః

సర్వారంభపరిత్యాగీ గుణాతీత స్స ఉచ్యతే॥

బహుమానం చేసినప్పుడున్న, ¹ అవమానం చేసినప్పుడున్నా, ² చుట్టాలం
దూన్ను. ³ శత్రువులయందూన్న ⁴ సమచిత్తం గలవాడై, శరీరధారులు చేశే
⁵ వుద్యోగాలల్లా ⁶ వుడిగించినవాడు గుణాతీతుడు.

1 ABCDEFG వుదాశీనం 2 ABCFG ఆ రీతి జేశే చుట్టాలందున్న, E బహుమానం
చేశే చుట్టాలయందున్న, 3 B పగవారియందున్న 4 A సమమైన తలంపు గలవాడై,
BCDEFG సరియైన తలపు గలవాడై, 5 B వుద్యోగాలెల్లాను G వుద్యోగాలున్న
6 ABC వుడిగివుండేనా, వాడు E వుడిగివుండేనాయనా వాడు F వుడిగివుండేనా
వాడు G విడిచివుండేనా వాడు.

26

మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే

స గుణాన్ సమతీత్యైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే॥

యీ గుణాలను యేరీతి గెల్వవచ్చునంటేను, నాయందు దేవతాంతర¹ భజనలేవి
భక్తి చేశి. నన్ను ² కేవించెనా, వాడు ³ సాత్విక, రాజన, ⁴ తామసాలను దాటి,
బ్రహ్మభావము ⁵ బొందుటందుకు ⁶ అర్హుడవును.

1 ABCF భజనము 2 BC సేవించినవాడు EG కేవించేవాడు 3 ABCDEFG
యీ సాత్విక 4 B తామసాలు E తామసగుణాలను G తామసగుణాలు 5 AFG
బొందిఅందుకు BE బొందేటందుకు C బొందే అందుకు 6 ACEFG ఆత్మజ్ఞానం గలవా
డౌను. B ఆత్మగలవాడౌను.

27

బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్ఠా హ మమృతస్యావ్యయస్య చ
శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖస్యైకాంతికస్య చ॥

¹ యేదిగారణానబట్టుండి భక్తియోగంచాతను నన్ను నేవిస్తేను ² అమృత స్వరూపుడైన చేటులేని ఆత్మకు నేను ఆధారమైనవాడను, అటువలెనే నిరుకడయిన ధర్మానకున్నూ ³ బొందదగిన సుఖానకు కారణం నేను.

1 B ఆత్మకు నేను ఆధారము. అది గారణాన. 2 B ఆత్మస్వరూపుడనై ఆత్మకు. E అమృతస్వరూపుడనైన చేటులేని ఆత్మకు. 3 ACFG జ్ఞానికి బొందదగిన సుఖానకున్ను BE జ్ఞానికిన్ని బొందదగిన సుఖానకున్ను

ఇతి శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యంగారు భగవద్గీతార్థము తెనుగు చేశి వ్రాయించిన పద్నాలుగు అధ్యాయము.

A గుణత్రయ విభాగయోగోనామ చతుర్దశోఽధ్యాయః. ఇది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమయగారి పుత్రుడు తిరుమలప్ప భగవద్గీతలు తెనిగించెను.

B హరిః ఓం తత్సదితి భగవద్గీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం శత సహస్రికాయాం సంహితాయాం వయ్యాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహా భారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రామృతే ప్రకృతి గుణత్రయవిభాగయోగోనామ చతుర్దశోఽధ్యాయః.

C ఇది శ్రీమత్తాళపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమ.....భగవద్గీతార్థం తెలుగు చేశి వ్రాయించి నందు పదునాలుగు అధ్యాయం సంపూర్ణం.

E ఇతి శ్రీ భగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే గుణత్రయవిభాగయోగోనామ చతుర్దశోఽధ్యాయః.

F పద్నాలుగు అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G ఇది [ప]దునాలుగు అధ్యాయము సంపూర్ణము.

పదిహేనో అధ్యాయం
పురుషోత్తమయోగం

1

ఊర్ధ్వమూల మధ్యశాఖ మశ్వత్థం ప్రాహు రవ్యయమ్
ఛందాంసి యస్య ప్లాని య స్తం వేద స వేదవిత్॥

¹ మొదలు యీ సంసార ² మనే అశ్వత్థవృక్షము వేళ్లు ³ మీదూన్ను, కొమ్మలు ⁴ కిందుగానున్ను గలిగినది. యటనగా యేమనుటంచేను, బ్రహ్మచేవునినుండి యీ సంసారము ⁵ నడచినది గనుక, మొదలు మీదాయెను. ⁶ ఆ కింద రాగాను, దేవతలు, మనుష్యులు, ⁷ పక్షులు ⁸ మొదలయినవి అన్నీన్ని శాఖోపశాఖలయి పుట్టెగనుక, కొమ్మలు ⁹ కిందైనది. యీ వృక్షెనకు వేదాలే ఆకులు. యటువంటి సంసార వృక్షమును యెవడు యెరుగును, వాడు వేదము నెరిగినవాడు.

1 B లో- మొదలు- లేదు. E లో- మొదలు యీ సంసారము నే. ....
.....యీ సంసారము నడచినది గనుక-అన్న భాగం లేదు. 2 BC మనెడి
3 A మీదనున్న 4 AG క్రిందున్న గా గలిగినది. B కిందున్న ఆయను. CF కిందున్న శా
కలిగినది. 5 AFG నడచివచ్చినది గనక B నడిచివచ్చినది గనక C వచ్చింది గనక
6 ABF యీ క్రిందను రాగారాగాను, C యీ కిందను రాగాను, E యీ
మీదను రాగాను, G యీకిందను రాగాను, రాగాను, 7 A మృగాలు, పక్షులు
B పక్షిజాతులు G పక్షులున్న 8 ACEFG మొదలుకొని యివి అన్నిన్ని B మొదలు
కొని యీ యిన్నిన్ని 9 ACG క్రిందైనవి. B నిండినవి.

2

అథ శ్చోర్ధ్వం ప్రసృతా స్తస్య శాఖా
గుణప్రవృద్ధా విషయప్రవాళాః
అథశ్చ మూలా న్యనుసంతతాని
కర్మానుబంధీని మనుష్యలోకే॥

¹ఆ సంసారవృక్షంయొక్క మనుష్యులు మొదలయిన కొమ్మలు ²తమ తమ కర్మాలను జన్మాంతరాలనే ³పెక్కుకొమ్మలు పెట్టగాను. విషయాలనే చిగుళ్లు ⁴చిగిరించి, గుణత్రయముచాతను ⁵తిరుగా స్వర్గాది ⁶లోకాలందు బుట్టింపుచూస్తు. యాకర్మములనే ⁷పూడలు యారీతిని ⁸అంతటా జుట్టుకొన్నది(వి).

1 A ఆ సంసారముయొక్క 2 C తమ కర్మాలను E తమ తమకు కర్మాలను 3 A కొమ్మలు BEF పక్కొమ్మలు C పక్కొమ్మలు 4 C చిగిరించెను. E లో లేదు. 5 ABCFG బెరిగి, క్రిందున్న, మీదున్న నిండెను. బ్రహ్మలోకం మొదలుగా గల యీ వృక్షానకు వారి వారి కర్మాల అనే యీ పూడలు బలశి, మనుష్యాదిజన్మాల బుట్టించి, ఆ జన్మాల జేసిన కర్మాలచేతను తిరుగా E బెరిగి, మీదున్న నిండెను. బ్రహ్మలోకం మొదలుగా గల యీ వృక్షానకు వారివారి కర్మాలనే యీ పూడలు బలశి, మనుష్యాది జన్మాలు బుట్టించి, ఆ జన్మాలను చేశే కర్మముచేతను తిరుగ 6 B లోకాలందు పుట్టించును. C భోగాలందు బుట్టించుచున్న, E లోకాలను పుట్టించుచున్న, 7 E ఊడలువారి అంతటనూ 8 ABCFG అంతటా అల్లుకొన్నవి. E అంతటనూ అల్లుకొన్నది.

3

న రూప మస్వేహ తథోపలభ్యతే

నాంతో నచాది ర్నచ సంప్రతిష్ఠా

అశ్వత్థ మేనం సువిరూఢమూల

మసంగశస్త్రేణ దృఢేన చిత్వా॥

యిటువంటి సంసార ¹వృక్షంయొక్క ²స్వరూపము ³సంసారులచాత యెరుగ బడదు. ⁴బ్రహ్మదేవునినుండి ⁵సంసారపరంపర ⁶యెంచుకరాను ⁷శక్యముగాదు గనుక, ⁸మొదలులేనిది. అజ్ఞానము యీసంసారానకు మూలము అయివుండినీ, యీ అజ్ఞానమందే యీ సంసార మున్నదని తెలియరానటువంటిదై, యారీతిని ⁹పాడుకొని వేళ్లుపారిన యీ సంసారవృక్షమును, ¹⁰వైరాగ్యంచాత ¹¹యందుకు తగులుపడ ¹²కుండుట అనే ¹³గొడ్డటిచాతను నరికి.

1 E చక్రముయొక్క 2 E లో -స్వరూపము- లేదు. 3 E వారలచాత 4 B బ్రహ్మదేవునుండి E బ్రహ్మదేవునుండిన్ని 5 B లో -సంసారపరంపర- లేదు. F సంతానపరంపర 6 B యెంచాను C యెంచను 7 B శక్యముగాదు. అటుగనక,

G శక్యపడదు గనక, 8 ACEFG అంతములేదు. తన్నుండి తమ తండ్రి, తమ తాతను, యీ రీతిని యంచనూ శక్యము గాదు గనక, మొదలు లేనిది. B తన్నుండి తండ్రి, తాతను, యీ రీతిని యంచనూ శక్యము గాదుగనక, మొదలులేనిది. 9 ABCFG పాతుకొని వేళ్లువారిన E పాతుకొని వేళ్లుబారి[న] 10 B లో-వైరాగ్యంచాత- లేదు. 11 ABCEF యిందు G యందు 12 ACEFG కుండుటనెడి B కుండు ననెడి 13 A ఘట్టియైన గొడ్డంటిచాత నరికి BCEF ఘట్టియైన గొడ్డంటిచాత నరికి G ఘట్టైన గొడ్డంటుచేత నరికి

4

తతః పదం త త్పురిమాగ్గితవ్యం
యస్మిన్ గతా న నివర్తంతి భూయః
తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే
యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ॥

వైరాగ్యంవల్లనే అటువంటి పదవి బొందితేను యీ సంసారదుఃఖానకు తిరిగిరారు. అటువంటి స్థానం వెదకదగినది. ¹ ఆస్థానం బొందుట ² యేరీతి బొందునంచేను, ³ యేదేవునివల్ల అనాదియైన ప్రకృతివల్ల యీ సంసారం ⁴ [నడుపింప] బడెనంచే అటువంటి దేవుని శరణు ⁵ జొచ్చితేను ⁶ సంసారదుఃఖం గడచి ⁷ మోక్షము బొందును.

1 B ఆ స్థానమును E ఆ స్థలము 2 A యేరీతి అంటేను, BCFG యేరీతి నంటేను, E యేరీతి అంటే, 3 B యే దేవునిదియైన అనా- 4 AEG నడుపింపబడెను, అటువంటి B నడిపింపబడెను, అటువంటి CF నడపింపబడెను, అటువంటి 5 AG జొస్తేను B చొచ్చి CEF చొస్తేను 6 ACEFG యీ సంసారదుఃఖమును గడచి, B యీ సంసారదుఃఖాల నణచి, 7 AEG మోక్షమును బొందవచ్చును. B మోక్షము బొందింపబడెను. CF మోక్షము బొందవచ్చును.

5

నిర్మానమోహః జితసంగదోషా
అధ్యాత్మనిత్యా వినివృత్తకామాః
ద్వంద్వై ర్విముక్తా స్సుఖదుఃఖసంజ్ఞై
ర్గచ్ఛంత్యమూఢాః పదమవ్యయం తత్॥

యా రీతిని యెవ్వరై నాను చేరిరా అంచేను, పెద్దలు ¹ఆత్మ దైవ(దేహ)మని తలచెడి ఆజ్ఞానమును విడిచిన²వారై, యీ ³భోగాల ననుభవించవలె ననెడి ⁴ఆశలు విడిచి యీ ప్రకృతినంగదోషమును ⁵గెలిచినవారు అయి, ⁶ఆత్మజ్ఞానమే విద్య ⁷గలవారై, కోరికెల్లా మాని, సుఖ దుఃఖాలనే ద్వంద్వాలచాత విడువబడిన⁸వారై ⁹ఆత్మస్వరూపమును ¹⁰బొందుదురు.

1 AEG దేహమే ఆత్మయని తలంచెడి BF దేహమే ఆత్మని తలచెడి C దేహమే ఆత్మని తలచే 2 ABCFG వారై, 3 B భోగాలు అనుభవింపవలెననే 4 AG ఆసలు విడిచి, E ఆశలు విడిచినవారై, C ఆసలు విడిచి, E ఆశ విడిచి, F ఆస విడిచి, 5 ABCEFG గెలిచినవారై, 6 AFG ఆత్మజ్ఞానమనే విద్యగలవారై, B లో ఆత్మజ్ఞానమే విద్యగలవారై, కోరికెల్లా మాని, సుఖదుఃఖాలనే ద్వంద్వాలచాత విడువబడినవారై- అన్న భాగం లేదు. C ఆత్మజ్ఞానమే విద్యగా గలవారై, E జ్ఞానము అనే విద్యగలవారై, 7 ACEFG దుఃఖాలనెడి 8 ACFG వారై 9 AC ఆత్మజ్ఞానము మరువకవుండినవారు చేటులేని ఆత్మస్వ- B ఆత్మజ్ఞానమును మరువకుండినవారై, జోడులేని ఆత్మస్వ- E ఆత్మజ్ఞానము మరువకవుండినవారు చేటులేని ఆత్మస్వ- F ఆత్మజ్ఞానమును మరువకవుండినవారు చేటులేని ఆత్మస్వ- 10 E బొందుచుందురు. F బొందుచుందురు.

6

న తద్భాసయతే సూర్యో న శశాంకో న పావకః

యధత్వా న నివర్తంతే తద్దామ పరమం మమ॥

ఆత్మ అనెడి ¹జ్యోతిస్సును జ్ఞానమే ²కాన్పింపజేసుగాని, ఆ యాత్మ స్వరూపమును ³సూర్యుడున్నా, చంద్రుడున్నా, అగ్నిన్ని కాన్పింపజాయ లేవు. ⁴యా ఆత్మతత్వం బొందినవారు ⁵మరీ తిరిగిరారు, అటువంటి ⁶ఆత్మతత్వం నాయదీనమైన సొమ్మై వున్నది గనుక, పరమమైన జ్యోతి స్సనిపించుకొనును.

1 AEG జ్యోతిస్సున్న 2 B కాన్పింపగజేసుగాని, 3 ACEFG సూర్యుడున్న కాన్పింపజాయలేదు. చంద్రుడున్న కాన్పింపజాయలేదు, అగ్నిన్ని కాన్పింపజాయ లేదు. యీ ఆత్మ- B సూర్యుడున్నా గాన్పింపగజాయలేదు. చంద్రుడున్నా గాన్పింపగజాయలేదు, అగ్నిదేవుడున్న గాన్పింపగజాయలేదు, యీ యాత్మ- 4 CF యే యాత్మతత్వం G యీ ఆత్మస్వరూపం 5 ACEFG మరీ B లో లేదు. 6 AG ఆత్మ స్వరూపము అధనమైన సొమ్మైనది. అటుగనుక, అది పరమమైన జ్యోతిస్సు అనిపించు

కొనును. BCF ఆత్మస్వరూపము నాయాధీనమై నా సామ్యైవది. అటుగనక, అది పరమమైన జ్యోతిస్సు అనిపించుకొనును. E ఆత్మస్వరూపము నా అధీనమై నా సామ్యాయ గనక, అది పరమమైన జ్యోతిస్సు అనిపించుకొనును.

7

మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూత స్సనాతనః

మన ప్తప్తా బీంద్రియాణి ప్రకృతిస్థాని కర్షతి॥

యారీతిని ¹నాదాసుడై ²నాయధీనమయిన జీవుడు, కర్మవాసనచాతను ³దేవ మనుష్యాదులు మొదలయిన ప్రాణులలోను ⁴తాను వక్కడై, ⁵పూర్వమందలి జ్ఞానమల్లాను కొంచపరచుకొని, ప్రకృతివల్లబుట్టిన మనస్సున్నూ, ⁶పంచేంద్రియాల నూన్నూ పూడుచుకొని తిరుగును. యిటనగా యేమనుటంచేను. *

1 C నాదాసుడైన, E అనాదియై, నాదాసుడైన 2 ABCF అనాదియైన జీవుండు E జీవుడు 3 ABCDEFG దేవతలు, మనుష్యులు మొదలైన 4 ACFG తానున్న వొక్కడై, B లో తాను లేదు. C తానున్న వొక్కడై, 5 A పూర్వమందుల జ్ఞానమల్లాను B పూర్వమందలి జ్ఞానమునెల్లాను C పూర్వమందలి విజ్ఞానమల్లాను E పూర్వమందు విజ్ఞానమల్లాను G యీ పూర్వమందలి జ్ఞానమల్లాను 6 A పంచేంద్రియాలను యీడ్చుకొని తిరుగును. BFG పంచేంద్రియాల యీడ్చుకొని తిరుగును. C పంచేంద్రియాలను యీడ్చుకొని తిరుగును. E పంచేంద్రియాలను యీడ్చుకొని తిరుగును. * ACFG సంసారమందుల ఆత్మ కీజ్ఞానము మాయగప్పి, కొంచమై వుండును. స్వభావమైన ఆత్మను జ్ఞానము ఘనమై వుండు ననుట. B సంసారమందలి ఆత్మజ్ఞానము మాయగలకి, కొంచమై వుండును. స్వభావమైన జ్ఞానము ఘనమై వుండుననుట. E సంసారమందలి ఆత్మనే జ్ఞానము మాయగప్పి, కొంచమై వుండును. స్వభావమైన ఆత్మకు జ్ఞానము ఘనమై వుండు ననుట.

8

శరీరం య దవాప్నోతి యచ్చాప్యత్కామతీశ్వరః

గృహీత్వైవతాని సంయాతి వాయుర్గంధానివాశయాత్॥

ఆత్మ ¹వకరి శరీరమందు ²ప్రవేశించే అప్పుడూన్న ³ఆ శరీరం విడిచే అప్పుడున్నూ ⁴తన యంద్రియాలకు ⁵తానే యేలికె గనుక, ఆ ⁶యంద్రియాలన్నూ

పంచతన్మాత్రలూన్ను వెంటనే ⁷కొంచుబోవును. ⁸అణువై కానరాని ⁹ఆత్మ యంత వట్టున్ను ¹⁰కొంచుబోవును.

1 ABEFG వొక 2 AEG ప్రవేశించినప్పుడున్ను, B ప్రవేశించేటప్పుడున్ను, 3 B లో ఆ శరీరం విడిచే అప్పుడున్ను- లేదు. 4 AE మరివక శరీరం ప్రవేశించినప్పుడున్ను తన- C మరివొక శరీరం ప్రవేశి ... అప్పుడున్ను తన- FG మరొక శరీరం ప్రవేశించేటప్పుడున్ను తన- 5 ABEFG తాను Bలో లేదు. 6 AEF యింద్రియాలు, పంచతన్మాత్రలను BC యింద్రియాలను, పంచతన్మాత్రలను 7 ABEFG కొంపోవును. 8 AEG అణువైన 9 B జీవుడు 10 A యేరితిని గొంపోవును అంటేను, అందుకు దృష్టాంతం. పువ్వులు, గంధం, కస్తూరి మొదలైన వస్తువులందుండి వాయువు, అందుల పరిమెళాలను వెంట కొంపోయినట్టే యీ ఆత్మను యంతవట్టున్ను గొంపోవును. B యేరితిని గొంపోవునంటేను, అక్కడికి దృష్టాంతం. పువ్వుల, గంధ, కస్తూరి పరిమెళాల నుండే వాయువు, అందలి పరిమెళాలను వెంట గొంపోయినట్టు ఆత్మ యంతవట్టున్ను వెంట గొంపోవును. C యేరితి కొంచున్ను పోవు నంటేను, అక్కడను దృష్టాంతం. పువ్వులు, గంధం, కస్తూరి మొదలైన వస్తువులందుండిన వాయువు, అందలి పరిమెళాలను వెంట గొంపోయినట్టే యీ యాత్మను యంతవట్టున్ను గొంపోవును. E యేరితిని గొంపోవును అంటేను, అందుకు దృష్టాంతం. పువ్వులు, గంధం, కస్తూరి మొదలైన వస్తువులందు వుండిన పరిమళమును, వాయువు యేరితిని వెంట గొంపోవును, ఆ తీరె యంతవట్టున్ను గొంపోవును. F యేరితి గొంపోవును అంటేను, అక్కడను దృష్టాంతం. పువ్వులు, గంధం, కస్తూరి మొదలైన వస్తువులందుండిన వాయువు, అందలి పరిమెళాలను వెంట గొంపోయినట్టే యీ యాత్మను యంతవట్టున్ను గొంపోవును. G యేరితిని గొంపోవును అంటేను, అక్కడను దృష్టాంతం. పువ్వులున్ను, గంధమున్ను, కస్తూరి మొదలైన వస్తువులందుండిన వాయువు, ...ళాలను వెంట గొంపోయినట్టే యీ ఆత్మను యంతవట్టున్ను గొంపోవును.

9

శ్రోత్రం చక్షుః స్పర్శనం చ రసనం ఘ్రాణమేవ చ
అధిష్ఠాయ మన శ్చాయం విషయా నుపసేవతే॥

¹ఆ యాత్మ కొంపోయే యింద్రియాలు ²యేవంటేను, చెవులందుండే ³శ్రోత్రేంద్రియమూన్ను, కన్నులందుండే చక్షురింద్రియమూన్ను, ⁴వడలనుండే

స్పర్శేంద్రియమాన్ను, ⁵ నాలికెందువుండే రసేంద్రియమాన్ను, ⁶ ముక్కున నుండే ఘ్రాణేంద్రియమాన్ను, యిన్నిటికీన్ని శ్రేష్ఠమయిన మనస్సున్ను, ఆ యాత్మ యంత వట్టున్ను ⁷ చేపట్టుకొని, ⁸ వినుట, కనుట, ⁹ అంటితే యెరుగుట, చవి యెరుగుట, పరిమేశ మెరుగుట అనెడి యీ విషయాలను అనుభవిస్తున్నందును.

1 AF ఆత్మ గొంపాయ్యే B ఆత్మను గొంపాయ్యే CG ఆ యాత్మ గొంపాయ్యే E ఆయాత్మనయ్యే యింద్రి- 2 ACF యేవేవి అంటేను, B యేవి యేవి అంటేను, G యేదేది అంటేను, 3 G శ్రోత్రేంద్రియాలున్ను, 4 AF తోలియందుండే స్పర్శ నేంద్రియమున్ను, B తోలిన నంటే స్పరిశేంద్రియమున్ను, C చర్యమందుండే స్పర్శేంద్రియమున్ను, E త్వగందుఉండే స్పర్శేంద్రియము, G తోలందుండే స్పర్శేంద్రియమున్ను, 5 AG నాలుకయందుండే రసనేంద్రియమున్ను, B నాలుక రసనేంద్రియమున్ను, C నాలికెందు రసనేంద్రియమున్ను, E జిహ్వాయందు ఉండే రసనేంద్రియము, F నాలికందుండే రసనేంద్రియమున్ను, 6 B ముక్కున నుండిన ఘ్రాణేంద్రియమున్ను, E ముక్కున ఉండే ఘ్రాణేంద్రియము, 7 B చేపట్టి, 8 E లో- వినుట, కనుట, అంటితే యెరుగుట, చవి యెరుగుట, పరిమేశ మెరుగుట అనెడి యీ విషయాలను-అన్న భాగం లేదు. 9 ABCG అంటితే యెరుగుట F లో లేదు.

10

ఉత్క్రామంతం స్థితం వాపి భుంజానం వా గుణాన్వితం

విమూఢా నానుపశ్యంతి పశ్యంతి జ్ఞానచక్షుషః॥

యీతీవి ¹ గుణత్రయరూపమయిన దేహముతోడగూడి, మనుష్యాది ² దేహం లందు బొంది, ఆ ³ దేహంవల్లనుండి వెళ్లి పొయ్యేటప్పుడున్నా, ⁴ దేహమందుండి విషయాలను అనుభవించేఅప్పుడున్నా, యీ ఆత్మాను, దేహమున్ను ⁵ వేరే వేరే అని మూఢులయినవారు ⁶ యెరుగరు. జ్ఞానమార్గమందు దృష్టిగలవారు యీదేహ మున్ను, ఆత్మాను ⁷ వేరే అని ⁸ యెరుగుచుందురు.

1 G గుణత్రయమున్ను తన రూపమే దేహ- 2 ABCFG దేహాల బొంది, E దేహాలను పొంది, 3 A దేహంవల్లనుండిన్ని B దేహాలనుండి E దేహంవల్లవుండి G దేహమునుండి 4 A దేహం వుండే అప్పుడున్ను, ఆ దేహమందుండి విషయాలను- B దేహమందు వుండేఅప్పుడున్ను, దేహవిషయాలను- C దేహమందుండే అప్పు డున్ను, ఆదేహమందుండే విషయాలను- E ఆ దేహమందువుండే అప్పుడున్ను, ఆ దేహమందుండి విషయాలను- F దేహమందుండే అప్పుడున్ను, దేహమందుండే విష

యాలను_ G దేహమందు వుండేటప్పుడున్ను, దేహమందువుండి విషయాలను_ 5 A యేకమని B వేరని CEF వేరే యని 6 A అనుకొందురు. G తెలియరు. 7 CG వేరే వేరే యని 8 F యెరుగుచుండుదురు.

11

యతంతో యోగిన వైచినం పశ్యంత్యాత్మన్యవస్థితమ్
యతంతోఽవ్యకృతాత్మానో నైనం పశ్యంత్యచేతసః॥

నన్ను శరణు జొచ్చి నా¹కృపవల్లను కర్మయోగమందు యత్నం²చేసి. అందు వల్లనే నిర్మలమయిన మనస్సుగల యోగీంద్రులు యోగదీప్తిచాతను, శరీరమందుం డగానూన్ను³ ఆత్మ. ⁴శరీరంకంటేను అన్యమిగా నెరుగుదురు. ⁵నన్ను శరణు జొరనివారికి మనస్సు నిర్మలం కాదు గనుక. ⁶ఆత్మ నెరిగేనని యత్నం చేసినాను. వారు ఆత్మను ⁷దేహముకంటేను అన్యమని యెరుగరు.

1 E దయవల్లను 2 AG చేసే అందువల్లనే E చేసేటందువల్లనే 3 BE ఆత్మను 4 ABCFG తన శరీరంకంటే 5 B లో నన్ను శరణు జొరని.....
.....అన్యమని యెరుగరు. అన్న భాగం లేదు. 6 ACG ఆత్మ నెరిగేమని E ఆత్మను యెరిగేమని F ఆత్మ నెరిగేమనే 7 ACEF దేహంకంటే అన్యమని యెరుగ లేదు. G దేహంకంటేను అన్యమని యెరుగలేదు.

12

య దాదిత్యగతం తేజో జగద్భాసయతేఽఖిలమ్
య చ్చంద్రమసి యచ్ఛాగ్నౌ తత్రేజో విద్ధి మామకమ్॥

మరిన్ని నాప్రభావం యెటువంటిదంటేను, సకల¹లోకాలున్నూ ప్రకాశింప ²జేసేటటువంటి సూర్యునియొక్క తేజస్సున్నూ. ³చంద్రునియొక్క తేజస్సున్నూ. అగ్నియందుండే తేజస్సున్నూ. వారు నన్ను పూజింపగాను వారికి ⁴ఆ తేజస్సు నేనే యి ⁵నీ గనుక. ⁵ఆతేజస్సు నాసంబంధంబైనదని యెరుగుము.

1 E లోకాలను 2 A జేసేటటువంటి BCEFG జేసే అటువంటి 3 AEG చంద్రునియందు, అగ్నియందు వుండేటి తేజస్సున్నూ, వారు_ B చంద్రునియొక్క_ తేజస్సున్నూ, అగ్నియందు వుండేడి తేజస్సున్నూ, వారు_ C చంద్రునియందున్నూ, అగ్నియందుండేడి తేజస్సున్నూ, వారు_ F చంద్రునియందు, అగ్నియందు బుట్టెడి

తేజస్సున్ను, వారు- 4 B లో- ఆతేజస్సు- లేదు. G ఆ తేజస్సునున్ను 5 G ఆ నా తేజస్సు

13

గా మావిశ్య చ భూతాని ధారయామ్యహమోజసా

పుష్టామి చౌషధీ స్సర్వా స్సోమో భూత్వా రసాత్మకః॥

భూమి¹యందున్ను నేనే ప్రవేశించి, నా²వ్యక్తిచాతను ³నేనే ధరిస్తున్నాడను. అటువలెనే అమృతస్వరూపుడయిన ⁴చంద్రునిలోను నేనే ప్రవేశించి, ⁵నాశక్తిచాతను నమస్తమయిన ⁶వృక్షాలలోను పోషిస్తున్నాడను.

1 C యందులోనున్ను 2 B నే ధరియిస్తున్నాడను. 3 ACEF చంద్రునందున్ను నేనే ప్రవేశించి, B చంద్రునందున్ను వుండి, నాశక్తి- G చంద్రుడందున్ను నేనే ప్రకాశించి, 4 AB EF నాశక్తిచాతనే C నాశక్తినే 5 ACEFG వృక్షాలను, లతలను పోషిస్తున్నాడను. B వృక్షాలున్ను పోషిస్తున్నాడను.

14

అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణీనాం దేహమాశ్రితః

ప్రాణాపానసమాయుక్తః పచామ్యన్నం చతుర్విధమ్॥

నేను ¹దీపాగ్నియందు ప్రవేశించి నమస్తమయిన ప్రాణుల ²కడుపులను [నిలిచి]. ³పుచ్చకొనే అటువంటిన్ని. ⁴నమలేటిపిన్ని. ⁵జుర్రుకునేటిపిన్ని. ⁶నాకేటిపిన్ని యీ ⁷చతుర్విధాలయిన అన్నమున్ను ప్రాణా⁸పానాలనెడి ⁹వాయువును ప్రేరేపించి, ఆ అన్నమును పాకమును బొందింతును.

1 AB EF దీపాగ్నియందు 2 ACE కడుపులోనున్ను నిలిచి, BFG కడుపులలోనున్ను నిలిచి, 3 ABCF యీ ప్రాణులు అహారం పుచ్చకొనే అటువంటి E యీ ప్రాణులు అహారం పుచ్చకొనేటువంటిది G ప్రాణు..... 4 A నమలేటిపిన్ని, BG నమలేటిపి, C నమలేటిపిన్ని, E నమలుట, 5 A జుర్రుకొనేటిపిన్ని B నంకేటిపి. C జుర్రుకొనేడిపిన్ని, E జుర్రుట, F జుట్టుకొనేటిపిన్ని, 6 A నాకేటిపిన్ని, త్రాగే అటువంటిపిన్ని యీ చతు- B నాకేటిపి, త్రాగేటిపి ...టువంటి యీ చతు- CF నాకేడిపిన్ని, త్రాగే అటువంటిపిన్ని యీ చతు- E నాపట, త్రాగుట యీ చతు- 7 ABCEFG చతుర్విధమైన 8 AE పానాలనేటి 9 A వాయువును చే(బ్రే)రించి,

B వాయువులందు ప్రవేశించి, CEF వాయువులను శ్రేణి, 10 B పాకం బొందింతును. C పాకమున బొందింతును. G పాకము నొందింతును.

15

సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో
మత్తః స్మృతి ర్థాన మపోహనం చ
వేదైశ్చ సర్వై రహమేవ వేద్యే
వేదాంతకృ ద్వేదవిదేవ చాహమ్॥

1 సమస్తమయిన ప్రాణులకున్న జ్ఞానం 2 అఁటెడి స్థలమయిన హృదయ కమలమందు 3 అంతర్యామినై 4 నిలిచివుండుదును. అటుగనుక 5 నావల్ల అందరికీన్ని 6 తలపు గలుగును. 7 నావల్లనే యెరుక గలుగుటను, నావల్లనే జ్ఞానం 8 పుట్టకుండుటను. వేదాలచాతను యెరుగదగిన 9 వాడను నేనే. వేదోక్తమయిన 10 యజ్ఞానుష్ఠానము జేస్తేను ఫలము 11 నిచ్చెడివాడను నేనే. యటువంటి వేద 12 స్వరూపము యెరిగిన 13 వాడ నేనే.

1 CE సమస్తప్రాణులకున్న 2 ACEFG పుట్టెడి స్థలమైన B పుట్టెడు సర్వమైన 3 E అంతర్యామియై 4 G నిలిచియుండును. 5 A నావల్లనే BEFG నావల్లనే C నావల్లను 6 BCEF తలపు గలుగుటను, G తలపు లగుటను, 7 E లో నావల్లనే లేదు. 8 AB వుండకండుటను, CFG పుట్టకండుటను. E పుట్టుటను. 9 ABCF వాడా నేనే. EG వాడ నేనే. 10 AG జ్ఞానానుష్ఠానము చేస్తేను B యజ్ఞాలు శేషి నా 11 AEG నిచ్చినవాడా నేనే. BC నిచ్చేవాడా నేనే. F నిచ్చేవాడ నేనే. 12 ABCEFG స్వరూపమును 15 ABEF వాడా నేనే.

16

ద్వా విమౌ పురుషౌ లోకే క్షర శ్చక్షర ఏవ చ
క్షర స్సర్వాభి భూతాని కూటస్తోఽక్షర ఉచ్యతే॥

ఆవేదాలకు సారమైన అర్థం 1 యెట్టిది అంకేను, లోకమందు క్షరుడున్నా. అక్షరుడున్నా అనగాను యద్దరు పురుషులు గలరు. బ్రహ్మదేవుడు మొదలయిన సమస్తప్రాణుల శరీరాలయందున్నా 2 వుండి నంసారంచేతే జీవుడు 3 క్షరు డనిపించుకొనును. 4 యీనంసారసంగంలేక, ఆనందస్వరూపుడై, వికారంలేక 5 బ్రహ్మను భవంతో గూడివుండెడి యటువంటి ముక్తుడయిన జీవుడు అక్షరు డనిపించుకొనును.

1 ACE యెటువంటిది B యేంది 2 BEF వుండే 3 B త్తురుడు. B లో
_అనిపించుకొనును_ లేదు. 4 A యీ సంసారమువార్కి సంగములేక F లో_ యీ
సంసారసంగంలేక_ .....అత్తురుడనిపించుకొనును_ అన్న భాగం లేదు.
5 A బ్రహ్మనుభావముతో వుండేది అటువంటి ముక్తుడైన జీవుడు_ B బ్రహ్మను
భవముతో వుండేది జీవుడు_ CE బ్రహ్మనుభవముతో నుండే అటువంటి ముక్తుడైన
జీవుడు_

17

ఉత్తమః పురుష స్త్వన్యః పరమాత్మే త్యుదాహృతః
యో లోకత్రయ మావిశ్య బిభర్ష్యవ్యయ ఈశ్వరః॥

1 వుత్తమపురుషుడైతేను యీ బిద్ధులయిన, 2 ముక్తులయిన జీవులకంటె
అన్యుడయిన, నమస్తవేదాలందున్నా 3 యితడు 4 పరమాత్మ అని పలుకబడినవాడు.
5 అదెట్టిదంటేను, బిద్ధులయిన జీవులు, ముక్తులు అయిన జీవులు, ప్రకృతి అనెడి
యీ మూటియందున్నా 6 అంతర్యామినై ప్రవేశించి యంతవస్తున్నా ధరిస్తున్నాడు.
అతడే చేటులేనివాడున్నా. అతడే స్వామీన్ని.

1 E ఉత్తమపురుషుడైన కారణం యీ_ F వుత్తమపురుషుడైన యీ_ 2 BE
లలో_ ముక్తులయిన జీవులకంటె ..... అదెట్టిదంటేను బిద్ధులయిన_ అన్న
భాగం లేదు. 3 ACFG యీతడు 4 C లో_ పరమాత్మ అని పలుక.....
అంతర్యామినై_ అన్న భాగంలేదు. 5 AG అది యెట్లంటేను, F అదెట్లంటేను,
6 AEEFG అంతర్యామియై

18

యస్మా త్తర మతితోఽహ మక్షరాదపి చోత్తమః
ఆతోఽస్మి లోకే వేదే చ ప్రథితః పురుషోత్తమః॥

1 యేదిగరజానబట్టుండైనానేమి బిద్ధులయిన జీవులకంటెను అధికుడనై,
2 ముక్తులయిన 3 జీవులకంటె ఘనుడనై 4 వుందును. 5 అదిగరజాన లోకమం
దున్నా. 6 వేదమందున్నా. శ్రుతులందున్నా 7 స్మృతులందున్నా పురుషోత్తి
ముడనని 8 ప్రథితుడనైతిని.

1 E యేదిగారణానబట్టుండైనాను 2 A లో- ముక్తలయిన జీవులకంటె ఘనుడనై- లేదు. 3 E జీవులకు ఘను- 4 ACEFG వుండును. . 5 ABCEFG అది గారణానబట్టుండి 6 B లో- వేదమందున్నా- లేదు. E వేదక్రతువులయందున్న, స్మృతు- 7 B పరిమమందున్న E స్మృతులయందున్న 8 ABFG ప్రసిద్ధుడ నైతిని. C నే ప్రసిద్ధుడ నైతిని. E లో లేదు.

19

యో మా మేవ మసమ్మాఢో జానాతి పురుషోత్తమమ్
స సర్వవి ద్భజతి మాం సర్వభావేన భారత॥

¹యెవ్వడైనానేమి యిప్పుడు నే జెప్పిన ప్రకారానను ²బద్ధలయిన జీవుల కంటెను, ముక్తులైన జీవులకంటెను ఘనుడనై. ³చేటులేని ⁴అటువంటి ⁵పురుషోత్తముడని ⁶నిన్ను యెరుగును. వాడు సర్వమయిన జ్ఞానమున్ను యెరిగిన వాడై, వో భారతుండా! సమస్తమైన ⁷భావాలన్నూ ⁸నన్నేభజించును.

1 ABCFG యెవ్వడాయనోమి 2 AG బద్ధజీవులకంటె, ముక్తు- B బద్ధముక్తజీవుల కంటెను ఘనుడనై- 3 AG లలో- చేటులేని- లేదు. CF చేటులేనటువంటి 4 B లో- అటువంటి- లేదు. 5 ABFG పురుషోత్తముండనని 6 ACFG నన్ను B లో- నిన్ను- లేదు. 7 ABCFG భావాలందున్న E భావాలయందున్న 8 B లో- నన్నే- లేదు.

E లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు. తాత్పర్యంలో చివరిభాగం 18వ శ్లోకతాత్పర్యంలో కలిపి వ్రాయబడి ఉంది.

20

ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్ర మిద ముక్తం మయానఘ
ఏత ద్బుద్ధ్వా బుద్ధిమాన్ స్యా త్క్రతకృత్యశ్చ భారత॥

¹యారీతి నీకు జెప్పిన యీపురుషోత్తమయోగము మిక్కిలిన్ని రహస్యమయినటువంటి శాస్త్రము. నీవు నామీద భక్తిగలవాడవు గనుక, పాపరహితుడవై యిది వినియోగ్యుడవని నీకు జెప్పితిని. యిది యెరిగినవాడు ²బుద్ధిమంతుడునైనను. వాడు కాయవలన ³పనులల్లాను చేసినవాడౌను.

1 ABCEFG యారీతిని 2 AG బుద్ధిమంతుడు అవును. BF బుద్ధిమంతుడున్ను అవును. C బుద్ధిమంతుడవును. E బుద్ధిమంతుడగును. 3 AC పనులల్లాను జేసినవాడే

B పనులు శేషినవాడౌను. E ప్రయోజనాలెల్లా చేసినవాడే. F పనులెల్లా జేసినవాడే.
G ప్రయోజనాలెల్లా చేసినవాడు.

ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతిరుమలయ్యం గారు భగవద్గీతార్థము తెనుగు చేశి వ్రాయించినది పురుషోత్తమయోగోనామ పంచదశోఽధ్యాయః.

A పురాణపురుషోత్తమయోగోనామ పంచదశోఽధ్యాయః. ఇది శ్రీమత్తాళ పాకఅన్నమయగారి పుత్రుడు తిరుమలప్ప భగవద్గీతలు తెలుగు చేశెను. అవధూత పరమహంస పరబ్రహ్మ సద్గురవే నమః.

B హరిః వోం (ఓం) తత్సదితి శ్రీభగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం సంహితాయాం వయ్యాశి(సి)క్యాం యోగకాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీ భీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రామృతే సంసారవిషవృక్ష చ్ఛేదనతారయోగోనామ పంచదశోఽధ్యాయః. ఇది శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుండు పెదతిరుమలయ్యగారు శేషిన భగవద్గీతార్థానికి సంపూ.....

C ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్గీతార్థం తెలుగు శేషి వ్రాయించి నందు పదిహేనో అధ్యాయం సంపూర్ణం. పురుషోత్తమయోగోనామ పంచదశోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సదితి శతస(సా)హస్ర్యాం సంహితాయాం యోగకాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సంసారవృక్షచ్ఛేదనతార పురాణే(ణ) పురుషోత్తమయోగోనామ పంచదశోఽధ్యాయః. ఇది(వి) సద్గురుమూర్తిస్వరూపుడైన శ్రీకృష్ణదేవుని చరణావిందములకు వ్రాసిన అక్షరమాలాపుష్పములు.

F పదిహేనో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G యిది పురుషోత్తమయోగమనే పదేనో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

పదహారో అధ్యాయం
దైవాసురసంపద్విభాగయోగం

1

శ్రీ భగవానువాచ

అభయం సత్త్వసంశుద్ధి ర్జ్ఞానయోగవ్యవస్థితిః
దానం దమశ్చ యజ్ఞశ్చ స్వాధ్యాయస్తవ ఆర్జవమ్॥

౧

¹ యారీతి జెప్పిన విష్ణుభక్తి యెటువంటి² వానికి ³ బుట్టును. అటువంటి పురుషుని గుణాలల్లాను ⁴ చెప్పెడి కృష్ణవాక్యం. వకరివల్ల మేలు వచ్చునో, కీడు వచ్చునో అని ⁵ భయపడకుండుటను, మనస్సు రాజసతామస⁶ గుణాలతో నంటక శుద్ధసాత్వికగుణముతోనే వుండుటను, ప్రకృతికంటెను ఆత్మను ⁷ వివేకించేఅందే నిలుకడ గలిగి వుండుటను, ⁸ న్యాయార్జితధనము సత్పాత్రమందు దానం చేసుటను, మనస్సు విషయాల గోరకుండా నిలుపుటను, ఫలము గోరక విష్ణుప్రీతిగానే పంచ మహాయజ్ఞాలున్నా చేసుటను, వేదాలల్లాను హరి⁹ సంబంధమయినవని యెరిగి; అవి అభ్యసించుటను. ¹⁰ మనోవాక్కాయకర్మాలందున్నా వక్కరీతినే వుండుటను.

౨ G శ్రీకృష్ణవాక్యం

1 B అటువంటి యారీతి G యారీతిని 2 B వారికి 3 G బుట్టునంటే అటువంటి 4 AG చెప్పేటి భగవద్వాక్యం. B జెప్పెడి కృష్ణవాక్యం. CE చెప్పెడి శ్రీకృష్ణ వాక్యం. 5 B భయం లేకుండుటను, 6 A గుణాలతో నంటకుండుటను, శుద్ధసాత్విక మతో నుండుటను, G గుణాల నంటక శుద్ధసాత్వికగుణముతోనే వుండుటను. 7 ABEG వివేకించి అందే 8 B లో- న్యాయార్జితధనము. ....గోరకుండా నిలుపుటను- అన్న భాగం లేదు. 9 B సంబంధమని సర్వం యెరిగి, అభ్యసించుటను, మనో- G సంబంధమైనవి అని అభ్యసించుటను, మనో- 10 F లో- మనో వాక్కాయ కర్మాలందున్నా వక్కరీతినే వుండుటను- అన్న భాగం లేదు.

2

అహింసా సత్య మక్రోధ స్త్రాగ శ్శాంతి రపైశునమ్
దయా భూతే ష్వలోలుప్త్యం మార్తవం హ్రీ రచాపలమ్॥

వరుల ¹ పీడించకుండుటను, సత్యమే పలుకుటను, వకరికి బాధకమైన కోపం ² మానుట, అత్మజ్ఞానానకు విరోధమైన ³ వస్తువులు విడుచుటను, యంద్రియాలు ⁴ విషయాలందు బారకుండుటను, ⁵ అణచి ⁶ శాంతి బొందించుటను, వకరిపైన కొండెం జెప్పకుండుటను, యే ప్రాణులు దుఃఖపడినాను జూచి దయదలచుటను, ⁷ విషయాలందు లోబడుకొనుటను, సాధువులు తన్ను జూచి ⁸ సంతోషించు కుంటున్నా తిరుగుటను, ⁹ శ్రీ(శ్రీ)లు మొదలయినవారు దగ్గర ¹⁰ వుండినను చందల ¹¹ పడకుండుటను,

1 ACEF పీడించకుండుటను, B వేధించకుండుటను, 2 ACEFG మానుటను, B అణచుటను, 3 AE వస్తువుల విడుచుటను, 4 AEF విషయాలందు బారకుండుటను, B విషయాలకు బోకుండాను తిప్పుటను, యే ప్రాణులు C విషయాలందు పారసీకుండుటను, 5 B లో- అణచి శాంతి బొందించుటను, వకరిమీద కొండెం జెప్పకుండుటను- లేదు. C లో- అణచి- లేదు. F అడచి 6 A శాంతి బొందుటను, 7 B విషయాలమీద మనస్సు బోసీయకుండుటను, EF విషయాలందు లోబడుగాక వుండుటను, 8 ABCG సంతోషించుకొనేటట్లుగాను E సంతోషించేటట్లు F సంతోషించుకొనేటట్లుగాను 9 E ఉచితముగాని పనులయెడ సిగ్గుపడుటను శ్రీలు- 10 ACEG వుండినాను BF నుండినాను 11 AEEFG పడకవుండుటను,

3

తేజః క్షమా ధృతి శ్శౌచ మద్రోహా నాతిమానితా
భవంతి సంపదం దైవీ మభిజాతస్య భారత॥

దుర్జనులకు ¹ వోడక నిర్వహించుకొనుటను, ² వకడు పీడించినాను ³ వికారము బొందకుండుట, వోర్చుకొనుట, ఆపద వచ్చినప్పుడు శాయదగిన పనులు ⁴ విడువకుండుట, లోపల వెలసలను శుచియై ⁵ వుండుటను, ⁶ వకరికి ద్రోహం ⁷ శాయకుండుటను, గర్వం ⁸ విడుచుటను మొదలయిన యీ గుణాలు. ⁹ భారతదాః శ్రీహరికృప ¹⁰ గల దైవసంపదందు బుట్టిన ¹¹ వారికి గలిగివుండును. దైవసంపదనగాను ¹² దైవసంపదజాతి అనుటను.

1 C వోడవండుట, నిర్వ- 2 ABCEF వకరుతన్ను పీడించినాను 3 A విచారము బొందక వోర్చుకొనుటను, BEFG వికారం బొందక వోర్చుకొనుటను, C వికారం బొందక వోర్చుటను, 4 ABCEFG విడువవండుటను, 5 AEFB వుండుటను, BC యుండుటను, 6 B వొకరికిన్ని 7 ABCF కాయవండుటను, 8 ABCEFG విడుచుటను, యివి మొదలైన గుణాలు, 9 ACF వో భారతుండా! BEG వోయి భారతుండా! 10 A Xలవాడై, E Xలిగి, 11 E వారికె కలుగును. 12 ABCEG దైవజాతి అనుట. F దేవజాతి అనుట.

4

దంభో దర్పేభిమానశ్చ క్రోధః పారుష్య మేవ చ

అజ్ఞానం చాభిజాతస్య పార్థ సంపద మాసురీమ్॥

వకరు పొగడవలెనని ధర్మం ¹చేసుటను, పుణ్య²పాపం విచారించక తగని విషయాలకు వేడుకపడుటను, కులము. విద్య గలవాడనని అభిమానముతో వుండుటను, ³పరుల పీడించే కోపమును బెంచుటను, ⁴సాధుల ⁵తుచ్ఛమాడుటను, కాయదగిన ⁶పనులనున్ను, ⁷కాయరాని ⁸పనులనున్ను, ⁹దేవున్ని యెరుగకుండుటను ¹⁰మొదలయిన యీ గుణాలు. ¹¹వోయి అర్జునా! ¹²అసురసంపదండు బుట్టిన¹³ వారికి గలిగివుండును. ¹⁴అసురసంపదనగాను అసురజాతి అనుట.

1 CF కేసుటను, 2 ABCEFG పాపాలు 3 A పరుల పీడించి కోపము బెంచుటను, B పరుల బీడించే కోపం కేయుటను, CG పరుల బీడించే కోపం బెంచుటను, F లో- పరుల పీడించే..... దేవున్ని యెరుగకుండుటను- అన్నభాగం లేదు. 4 ACEF సాధువుల B సాధువులను 5 ABCEFG తుచ్ఛమాడుటను, E లో- ఈ తాత్పర్యం ఇంతటితో పూర్తి అయింది. 6 ABC పనులున్ను, 7 B లో- కాయరాని పనులనున్ను- లేదు. 8 ACG పనులున్ను, 9 ABG దేవునిన్ని C దేవుని 10 A లో- మొదలైన- లేదు. G యివి మొదలైన గుణాలు, 11 AF వోయర్జునా! BG వోయి అర్జునడా! C వోయి యర్జునడా! 12 BCF అసురసంపద యందు 13 AG వానికి 14 AFG అసురసంపద యనగాను

5

దైవీసంప ద్విమోక్షాయ నిబంధాయాసురీ మతా

మాశుచ స్సంపదం దైవీ మభిజాతోసి పాండవ॥

నా ¹యాజ్ఞ రూపమయిన ²దేవసంపద మోక్షము బొందించును. ³నా యాజ్ఞ తత్వంబు దాటుట అనెడి ⁴అసురసంపదయితేను, సంసారమందు గట్టిపేసును. ⁵వోయి అర్జునా! నీవు యీ రెంటిలోనున్నూ ⁶యెటువంటివాడనో అని ⁷వెరవ వద్దు. చార్మికుడైన పాండురాజు పుత్రుడవు గనుక, దైవ⁸సంపదందు బుట్టినవాడ వవుదువు.

1 ABFG యాజ్ఞ- 2 ACEFG దైవసంపద B దైవసంపదలు 3 A నా ఆజ్ఞ దాటుట అనెడి B నాయాజ్ఞ బాయుట నెడి CF నాయాజ్ఞ దాటుట నెడి 4 BC అసుర- 5 BG వోయి అర్జునా! 6 ACEF యెటువంటివాడనో BG యెటువంటివాడనో 7 BCFG వెరవద్దు. E వెరవద్దు. 8 AEG సంపదయందు బుట్టిన B సంపదం బుట్టిన

6

ద్వౌ భూతనగ్నౌ లోకేఽస్మిన్ దైవ అసుర ఏవ చ
దైవో విస్తరః ప్రోక్త అసురం పార్థ మే శృణు॥

యీ కర్మలోకమందు [కర్మంవల్లు బుట్టెడి జీవులయొక్క- జ]న్మము దేవతా జన్మమనిన్నీ అసురజన్మమనిన్నీ రెండువిధాలయి వుండును. యీ రెంటిలోనున్నూ ¹దేవసంపద బుట్టినవారి పుట్టుగున్ను. వారి ఆచారమున్నూ ²విస్తారాన జెప్పితిని. ³వో [అర్జునా! అసురసంపదం బుట్టినవారి జన్మమున్ను. ⁴ఆచారమున్ను ⁵జెప్పే వినుము.

1 A దైవసంపద బుట్టినవారి పుట్టుగాను, C దైవసంపద బుట్టేవారి పుట్టు గాను, B లో- దేవసంపద బుట్టిన.....విస్తారాన జెప్పితిని- అన్న భాగం లేదు. EF దైవసంపదందు పుట్టేవారి పుట్టుగున్ను G దైవసంపద బుట్టినవారి పుట్టుగును, 2 F విస్తారంగా 3 ABC వో అర్జునా! అసురసంపద బుట్టినవారి E వోయి అర్జునా! అసురసంపదను పుట్టినవారి FG వో అర్జునా! అసురసంపద బుట్టేవారి 4 ABEG వారి ఆచారమున్ను 5 C చెప్పేను వినుము. E చెప్పెద వినుము.

7

ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ జనా న విదు రాసురాః
న శౌచం నాపిచాచారో న సత్యం తేషు విద్యతే॥

అనురులయిన ¹జనులు కోరితేను ²ఫలము నిచ్చుననెడి వేదోక్తధర్మము నున్ను, కోరకుంటే మోక్షము నిచ్చుననెడి వేదోక్తధర్మము]నూన్ను యెరుగరు. వారికి శౌచమున్నూ లేదు. ³సంధ్యావందనాదులు మొదలయిన ఆచారమూన్ను లేదు. ⁴వారికి సత్యమున్నూ లేదు.

1 B జనులైతేను ఫలము 2 ACEFG ఫలమునిచ్చు ననెడి వేదోక్త ధర్మము నున్ను, కోరకుంటే మోక్షము నిచ్చు ననెడి వేదోక్తధర్మమును యెరుగరు. B ఫల మిచ్చు ననెడి వేదోక్తధర్మమునున్ను యెరుగరు. కోరకుంటే మోక్షమునిచ్చు ననెడి వేదోక్తధర్మమునున్ను నెరుగరు. 3 A సంధ్యావందనాలు C లో- సంధ్యావంద నాదులు మొదలయిన ఆచారమూన్ను లేదు- అన్నభాగం లేదు. 4 A లో- వారికి సత్యమున్నూ లేదు- అన్నభాగం లేదు.

8

అసత్య మప్రతిష్ఠం తే జగదాహు రనీశ్వరమ్
అపరస్పరసంభూతం కిమన్య త్కామహైతుకమ్॥

సత్యమైన యీ ¹జగత్తులూన్ను అసత్యమని వారు జెప్పుదురు. ²పరబ్రహ్మ మందుండెడి ³జగత్తును ⁴అటని చెప్పుదురు (చెప్పురు). ⁵పరబ్రహ్మమైన నేనే అన్నిన్ని ⁶నిర్మించివుండగాను జగత్తుకు ⁷యీ[శ్వరుడు లేడందురు]. ⁸స్త్రీలూన్ను, పురుషులూన్ను గూడగాను ⁹సర్వమైన జన(న్యాయ)ాలు గలిగె గాక, ¹⁰యిటుగాకుండి తేను జన్మాలు ¹¹గలిగెను? అటుగనుక, సర్వ¹²జగత్తులూన్ను స్త్రీపురుషులు ¹³వేడుకగూడే కూటమే కారణ మందురు.

1 ACEF జగత్తు BG జగత్తును 2 C లో- పరబ్రహ్మమందుండెడి జగత్తును అటని చెప్పుదురు- అన్నభాగం లేదు. E పరబ్రహ్మ మనెడి 3 EF జగత్తున్ను 4 AFG అటనిచెప్పురు. B లో- అటని చెప్పుదురు- లేదు. 5 AEG పరబ్రహ్మమునైన B బ్రహ్మమనగా 6 E లో- నిర్మించివుండగాను- .....సర్వమైన జన్మాలు- అన్న భాగం లేదు. C లో- వుండగాను- .....అటుగనుక సర్వ- అన్న భాగం లేదు. 7 ABFG యీశ్వరుడు లేడందురు. 8 B శ్రీ(స్త్రీ)లు, పురుషులు 9 A సర్వమైన జన్మాలున్ను B సమస్త జన్మాలున్ను 10 B యిటు గాకుంటే 11 AEG గలిగెనా? BF గలిగినా? 12 AEG జగత్తుకున్ను BF జగత్తున్ను C జగత్తుకు వేడుక- 13 AG వేడు కతోగూడి కూటమే B వేడుకతో కూటమే C వేడుకతోడ గూడే కూటమే EF వేడుకతోగూడే కూటమే

9

ఏతాం దృష్టి మవష్టభ్య నష్టాత్మానోఽల్పబుద్ధయః

[ప్రభవం త్యుగ్రకర్మాణః క్షయాయ జగతోఽహితాః॥

యటువంటిబుద్ధి గలవారు ¹గనుక, దేహముకంటెను అన్యమైన ఆత్మ²గల దనెడి జ్ఞానము లేనివారు గనుక, ³అల్పబుద్ధులయిన [పుగ్రమైన పనులు చేస్తున్న, అమంగళమైన⁴వారై, ⁵జగత్తల్లాను ⁶క్షయంకాయ దొరకొందురు.

1 E Xనకే 2 AG లేదు. అనెడి జ్ఞానము Xలవారు Xనుక, B Xలదనే C Xలదనెడి E Xలదనేటి F Xలదనే ి AB అల్పబుద్ధులై, పుగ్రమైన తపస్సులు చేస్తున్న, CEF అల్పబుద్ధులై, పుగ్రమైన పనులు చేస్తున్న, 4 A వార్తై, 5 B జX మెల్లాను E జX తల్లా G జX తుకల్లా 6 C క్షయము గోరుకొందురు. G క్షయము దొరకొందురు.

10

కామమాశ్రిత్య దుష్పూరం దంభమానమదాన్వితాః

మోహద్భ్రహీత్వా సద్భాహన్ ప్రవర్తంతేఽశుచివ్రతాః॥

¹యెంతైనా తనియని ఆశతోను తమకు పొందరాని ²వస్తువలు గోరి, అజ్ఞానంవల్లను ³అన్యాయార్జితమయిన ధనము ⁴ఘడించి. శాస్త్రోక్తమయిన వ్రతాలు విడిచి, అపవిత్రవ్రతాలు ⁵చేస్తుందురు.

1 A యెంతైనా తనియని ఆశతోను తమకు B యెంతైనా తనివిలేక తనకు C యెంతైనా దనియదని యాసోదముతోను తమకు E యెంత అయినా తనియని మోదముతోను తమకు F యెంతయిన తనియని యాసోదముతోను తమకు G యెంతైనా తనియని అసోద్యముతోను తమకు 2 ABCDEFG వస్తువులు 3 ABCDEFG అన్యాయంచాతను ధనము 4 A ఘడించి G Xడించి 5 AG చేస్తూవుందురు. E చేస్తున్నందురు.

11

చింతా మపరిమేయాం చ ప్రళయాంతా ముపాశ్రితాః

కామోపభోగపరమా ఏతావదితి నిశ్చితాః॥

తాము ¹రేపో, నేడో చచ్చేవారై వుండిన్నీ. బ్రహ్మకల్పము²దాకాను నిలువ
³వలె ననే పనులకు చింతిస్తున్న⁴వారై. ⁵[కామోపభోగమే పరమపురుషార్థము].
⁶యంతకంటె యెక్కువ లేదు మరేమిన్ని. అని నిశ్చయించిన⁷వారై.

1 B శేడో, రేపో E రేపే, నేడే 2 B దనకా C దాక E దాకానె 3 AG
 వలెనని పనులకు B వలెనని పనులు 4 ABCFG వారై 5 AFG కామభోగమే పరమ
 పురుషార్థము. B కామోపభోగమే పరమపురుషార్థము. C కామభోగమే పరపురు
 షార్థము. E కామోపభోగమే పురుషార్థము. 6 A ఇంతకంటె యెక్కువ మరి
 యేమిన్ని లేదని B ఇంతకంటె యెక్కుడు మరిన్ని లేదని C అంతకంటె యెక్కుడు
 మరి యేమిన్ని లేదని E ఇంతకంటె యెక్కుడు మరేమిన్ని లేదు. Eలో తాత్పర్యం
 వూర్తి. FG యంతకంటెను యెక్కుడు మరేమిన్ని లేదని. 7 CG వారై.

12

ఆకాపాశశతై ర్బద్ధాః కామక్రోధపరాయణాః

ఈహంతే కామభోగార్థ మన్యాయేనార్థసంచయాన్॥

¹ఆకలు అనేడి అనేక²తాళ్లచాతను కట్టువడినవారై. కామ³క్రోధాదులనే
⁴పెంచినవారై. ⁵ఆ కామభోగాలకొరకు ⁶అన్యాయముగా ధనం ఘడించ(చే)మని
⁷కోరుచుందురు.

1 AEG ఆకలనేటి 2 AG తాళ్లచాతను కట్టువడినవారై, B తాళ్లచాతను
 కట్టుబడ్డవారై, CF తాళ్లచేతను కట్టువడ్డవారై, E తాళ్లతోడ కట్టుపడినవారై,
 3 ABCFG క్రోధాలనే E క్రోధాలను 4 B పెంచి, మరిన్ని C పెంచినవారై, 5 B
 లో ఆ కామభోగాలకొరకు అన్యాయముగా ధనం ఘడించమని అన్న భాగం
 లేదు. C ఆ కామోపభోగాలకొరకు 6 AG అన్యాయాన ధనము ఘటించేమని
 C అన్యాయ ధనము ఘడించేమని E అన్యాయార్థము ఘటించేమని F అన్యాయాన
 ధనము ఘడించేమని 7 B కోరుచున్నందురు.

13

ఇదమద్య మయా లబ్ధ మిదం ప్రాప్యే మనోరథమ్

ఇదమస్తదమపి మే భవిష్యతి పునర్దనమ్॥

మనీన్ని అదృష్టమనగా ¹వేరే వున్నదే? నా భుజబలిమిని ²వలసిన పనులల్లాను
³ఘడించేను. యీ ⁴ఘడించిన ⁵ద్రవ్యము గలదు గనుక, యిది మొదలు చేసుకొని

6 నా భుజబలిమిని యిప్పుడు యంతవట్టున్న వస్తువులు ఘడిస్తిని, యింకాను అనేకకోరికెల్లాను ఘడించేను.

1 ACEFG జేరే వున్నదా? 2 ACFG వలసినవల్లాను B వలసినవల్లాను E వలసినవల్లా 3 A ఘడించేను, B ఘడించి, E ఘటించేను, F ఘడియించేను, G గడించేను 4 A ఘడించిన F ఘడియించిన G గడించిన 5 E ద్రవ్యమును మొదలు. 6 A నా భుజబలిమిని యిప్పుడు ఇంతవట్టున్న వస్తువులు ఘడిస్తేను, యింకాను అనేక కోరిక వల్లాను ఘడించేను. BF నా భుజబలిమిని యిప్పుడు యంతవట్టు వస్తువులున్న ఘడిస్తిని, యింకా నే కోరినవల్లా ఘడించేను. C నా భుజబలిమిని వలసినవలసిన వల్లాను ఘడించేను. E వృద్ధిపొందించి, నా భుజబలిమిని వలసినవల్లా ఘడించేను. G మరిన్ని వలసినవల్లాను గడించును.

14

అసా మయా హత శృత్రు ర్దనిష్యే చాపరానవి

ఈశ్వరోఽహ మహం భోగీ సిద్ధోఽహం బలవాన్ సుఖీ॥

ఆ 1 బలవంతుడైన నాచాతను 2 వెనక 3 యీ పగలవాడు చచ్చు(చ్చె)ను. యింకా 4 తక్కిన పగలవారినల్లా చంపేను. 5 బిడ్డలయినవాడు (బీడలయినవారు) 6 అదృష్ట మనగా కల్గిండు రింతె. 7 నేను వకరి కిందివాడనా? నేను అందరికీన్ని, యేలికెను. 8 నా భుజబలిమిని భోగా లనుభవిస్తిని. నాయంతనే సుఖ మనుభవిస్తిని.

1 ABCFG బలవంతుడైన E బలవంతుడైన 2 A లో వెనక లేదు. B వెనకకు E వెనకకు F వెనకు 3 ABEFG యీ పగలవాడు చచ్చెను. C యీ పగలవాడు చచ్చు(చ్చె)ను. 4 C తక్కిన వారి నల్లాను 5 ACEF బీడలైనవారు B బిడ్డల మొదలయినవారు 6 B అదృష్టమైన [ప]నులు అగునందురు. 7 B నేను వకరి కిందివాడనా? 8 AG నా భుజక క్తిని భోగాలు అనుభవిస్తిని. నాయంతనే బలవంతుడైనాతిని. నాయంతనే సుఖము అనుభవిస్తిని. B నా భుజబలిమివల్లనే అనేక భోగాలు అనుభవిస్తిని. నాయంతట నే బలవంతుడైనాతిని. నాయంతనే సుఖ మనుభవిస్తిని. CF నా భుజబలిమిని భోగాలు అనుభవిస్తిని. నాయంతనే బలవంతుడైనాతిని. నాయంత నేను సుఖ మనుభవిస్తిని. E నా భుజబలానను భోగాలు అనుభవిస్తిని. నాయంత నేను సుఖమును అనుభవిస్తిని.

15

అధ్యోఽభిజనవానస్మి కోఽన్యోఽస్మి సదృశో మయా
యక్త్యే దాస్యామి మోదిష్య ఇత్యజ్ఞానవిమోహితాః॥

నాయంతనే ధనం ¹మడి స్తని. ²కులముగలవాడ నయితిని. యా ³లోకమందు నాకు ⁴సరైనవా డెవ్వడు? దేవునికృప అనగా ⁵వగటి గావలెనా? నాయంతనే వలసిన యజ్ఞాలు ⁶చేశేను, ⁷దానాలు చేశేను. ⁸యిటువలె అనెడి అజ్ఞానపు ⁹తలపులు తలస్తున్నాను.

1 AG ఘణి స్తని. B ఘడియి స్తని. E ఘటి స్తని. 2 E నాయంత నే కులము గల. 3 B లోకములో 4 C సరి యెవడు? 5 AE వకటిగా. B వొకటి వలెనా? 6 G చేతును. 7 C లో. దానాలు చేశేను. లేదు. G వలసిన దానాలు. 8 A యిటని అజ్ఞానపు. B అని అజ్ఞానపు. CFG యిటనెడి అజ్ఞానపు. E యిటని అజ్ఞానమున తలపు. 9 ACEFG తలపు దలస్తున్న B తలంపులు తలస్తుందురు.

16

అనేక చిత్తవిభ్రాంతా మోహజాలసమావృతాః
ప్రసక్తాః కామభోగేషు పతంతి నరకేఽశుచౌ॥

అనేక¹తలపు మనస్సున భ్రాంతిబొంది, యిటువంటి [అ]²జ్ఞానము అనెడి వలచాతను ³చుట్టుకొని కామ⁴భోగాలచాతను తగులుపడ్డవారై, అపవిత్రమైన నరక మందు బడుచుందురు.

1 AG తలంపులు దలంచి మనస్సున. B తలపులు తలంచి మనస్సు. CEF తలంపులు దలచిన మనస్సున. 2 A అజ్ఞానమును వలచేత B అజ్ఞానమునే తలంపు చాతను CEF అజ్ఞానమునే వలచాత 3 E జురుక్కుని 4 AF భోగాలందే తగులుపడ్డ. BE భోగాలందే తగులుపడ్డ. C భోగాలచేతనే తగులుపడ్డ.

17

అత్యనంభావితాః స్తబ్ధా ధనమానమదాన్వితాః
యజంతే నామయజ్ఞే స్తే దంభేనావిధిపూర్వకమ్॥

మరీన్నీ తమగుణాలు తామే ¹పొగడుకునేది, ²తాము ³మహాఘనులముగా అని తలచి, విష్ణుప్రీతికరమయిన ధర్మాలు శాయక, ధనము ⁴గలవాడ, విద్య గలవాడ

⁵ననెడి మదముతో గూడిన⁶వాడై (రై). వేదోక్త⁷ప్రకారాన జాయక, వకరు పొగడ వలెనని ⁸డాంబికులై, ⁹సోమయాజిననే పేరు గలిగితే జాలునని యజ్ఞాలు ¹⁰చేస్తుందురు.

1 ABCDEFG పొగడుకొని, 2 G తామే 3 BC మహాఘనులమని E మహాత్ములుగా అని 4 BE గలవాడను. 5 AG కులము గలవాడ ననెడి BE నని మద- 6 ACF వార్తై, EG వారు అయి, 7 B ప్రకారమును జాయ[క,] E మార్గం జాయక, G ప్రకారాన యజ్ఞాలు జాయక, 8 AG డాంబీకులై, E దాంభీకులై, 9 E సోమ పానంబు జేసి సోమయాజులను పేరు- 10 B నేయుదురు.

18

అహంకారం బలం దర్పం కామం క్రోధం చ సంశ్రితాః
మామాత్మపరదేహేషు ప్రద్విషంతోఽభ్యసూయకాః॥

నాయంతనే యంతవాడ నై తిననే ¹అహంకారమున్ను. అన్నిటికీన్ని నా²బలం చాలననే బలమునున్ను. నాకు సరి యెవ్వడనే గర్వమాన్ను. ³నేను కోరినవల్లా అవును అనే కోరకెనూన్ను. ⁴నే చెప్పినట్టు ⁵కాయనివారిని ⁶సరికేననే క్రోధమునున్ను ⁷చేపట్టుకొని. తన దేహమందు, పరుల ⁸దేహంబులందు అంత ర్యామినై వుండెడి నన్నును ద్వేషించి, కుయుక్తులు పట్టుకొని, నామీద ⁹ద్వేషాలు చెప్పి ¹⁰అనూయపడుచుందురు.

1 CEF అహంకారమునున్ను 2 ACEFG బలమే చాలుననిన- B బలమే చాలు ననే- 3 ABCEG నే గోరినవల్లాను అవునని- 4 BCF నా చెప్పినట్టు 5 ABC కాయని వారిని FG కాయరాని వారిని 6 A సరికేనన్న CF సరికేననే E సరికేమని 7 B చేపట్టుక, E యీ గుణాలు చేపట్టుకొని, 8 ABCEFG దేహమందు 9 ABCEFG దోషాలు 10 AG అనూయపడుచు నుండుదురు. BF అనూయపడుచున్నందురు. C అసహ్య పడుచుందురు.

19

తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్
క్షిపామ్యజస్ర మశుభానాసురీష్వేవ యోనిషు॥

యారీతిని ¹నన్ను ద్వేషింపుచూస్తు. ²క్రూరబుద్ధితోను మనుష్యాధములయిన ఆ పాపాత్ములను సంతతమూన్ను ³చస్తూన్ను. ⁴పుట్టచున్న వుండెడి సంసార మందును నన్ను యెరుగలేని అసురజన్మాలందే ⁵పడదొబ్బును.

1 CF నన్నును 2 E క్రూరబుద్ధిని 3 A చస్తూన్ను, F లో లేదు. 4 BE బుట్టుచున్నుండే 5 A పడదొబ్బును. BCEF పడదొబ్బుదును.

20

ఆసురీం యోని మాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని
మామప్రాప్యైవ కౌంతేయ తతో యాంత్యధమాం గతిమ్॥

నన్ను యెరుగలేని అసురజన్మమందు బుట్టి, ¹జన్మజన్మమందు ²అజ్ఞానులై, ³అందువల్ల నన్ను యెరుగలేక, వో యర్జునా! ఆ తరవాత ⁴అధమగతి బొందుదురు.

1 ABCEF జన్మ జన్మమందున్న G జన్మ జన్మాలందు 2 ABEG అజ్ఞానులే అయి, C అజ్ఞానులైన 3 AG అందువల్ల నన్నెరుగలేక, B అందువల్లనే నన్నెరుగలేక, CE అందువల్ల నన్నెరుగలేక, F అందువలన నన్నెరుగలేదు. 4 B అధోగతిని పొందు[దు]రు.

21

త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః
కామః క్రోధ స్తథా లోభ స్తస్మాదేతత్త్రయం త్యజేత్॥

యీ ¹అసురభావము తా ²నేల వచ్చునంచేను. కామమున్ను, క్రోధ మున్ను, లోభమున్ను ³అనెడి యీ మూడున్ను ⁴అసురస్వభావమనే సరకావకు ⁵వాకిలి ⁶అది ఆత్మనూన్ను చెరిచెడిది. అటుగనుక యీ కామక్రోధలోభాలను ⁷విడుపుము.

1 ABCFG అసురస్వభావము 2 AFG దా మునుపు యేల వచ్చేనంచేను, B తా మునుపు యేల వచ్చేనంచేను, CF మునుపు యేల వచ్చేనంచేను, 3 C అనేటి యీ మూడున్ను E అనేటి యీ మూడుగుణాలున్ను 4 AE అసురభావమే 5 B వాకిళ్లయినది. C వాకిళ్లు. 6 B అది ఆత్మనున్ను చెరిచేటిది. C అది ఆత్మనున్ను చెరిచేటిది. 7 AG విడుము.

22

ఏతై ర్విముక్తః కౌంతేయ తమోద్వారై స్త్రిభి ర్నరః
అచరత్యాత్మన శ్శ్రేయ స్తతో యాతి పరాం గతిమ్॥

¹ అరునా: నన్ను యెరుగలేని తామసగుణానకు ² వాకిలియైన యీ ³ కామ క్రోధలోభాలచాతను విడువబడి, నరుడు ⁴ నాయందుల జ్ఞానం గల్గుటనెడి శ్రేయస్సును సంపాదించును. ⁵ అందువల్ల నే నే ననెడి పరమగతిని బొందును.

1 ACEFG వో యజ్ఞన! 2 ACG వాకిలియైన E సంక్షలు ఆయిన F వాకిలైన 3 C కామక్రోధాలచేతను 4 C నాయందలి జ్ఞానము గలుగుటనెడి E నాయందలి జ్ఞానం రగులుట అనెడి 5 AG అందువల్ల నే నే ననెడి E అందువల్ల నేను అనే F అందువల్ల నే ననెడి

B లో ఈ తాత్పర్యం లేదు.

23

య శ్శాస్త్రవిధిముత్స్పృజ్య వర్తతే కామకారతః
న స సిద్ధిమవాప్నోతి న సుఖం న పరాం గతిమ్॥

యెవ్వడైనాను ¹ వేదాలనెడి నా యాజ్ఞ పుల్లంఘించి తన ² యిచ్చవచ్చినట్టు ³ తిరుగును. ⁴ వాడు మోక్షసిద్ధి బొందడు. ⁵ యీ లోకమందు సుఖమున్ను బొందడు. ⁶ పరమగతిని బొందడు.

1 B వేదాలనే 2 A యిచ్చవచ్చినట్టు 3 G ప్రవేశించునో, G లో ముందు భాగం శిథిలం. 4 G వాడు కార్యసిద్ధి, సుఖ, మోక్షాల బొందడు. G లో తాత్పర్యం పూర్తి అయింది. 5 A యిహలోక సుఖమునున్ను పొందడు. B యిహలోక పర లోకాల సుఖము బొందడు. EF యిహలోకమందలి సుఖమున్ను పొందడు. 6 A పరమగతినిన్ని పొందడు. B పరమగతి బొందడు. F లో ఈ భాగం లేదు.

B లో ఈ శ్లోకం లేదు. తాత్పర్యం మాత్రం 22వ శ్లోకంక్రింద ఇవ్వబడి ఉంది. C లో ఈ తాత్పర్యం లేదు.

24

తస్మాచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం తే కార్యకార్యవ్యవస్థితౌ
జ్ఞాత్వా శాస్త్రవిధానోక్తం కర్మ కర్తమిహోర్హసి॥

¹ పరమగతి నేరీతిన బొందునంచేను, ² యిది కాయవచ్చును, యిది ³ కాయ రాదనే ⁴ ప్రయోజనాదుల పట్టునను ధర్మ⁵ శాస్త్రమూన్ను, పురాణాలూన్ను, వేద మూన్ను ⁶ అనేడిది శాస్త్రప్రమాణము గనుక, సమస్తకర్మానుష్ఠానమున్ను నాపూజ యని శాస్త్రము చెప్పిన ⁷ కర్మమును యెరిగి, నేవున్న (నీవున్ను) ⁸ అనుష్ఠానము కాయదగుదువు. ⁹ అనుటను.

1 A పరమగతిని యేలాగు బొందునంచేను, BFG పరమగతిని యేరీతిని బొందునంచేను, C పరమగతి బొందుదురంచేను, E పరమగతిని యేరీతిని పొందవచ్చు నంచేను, 2 C యివి చేయవచ్చును. యివి- 3 AG కాయరాదని C చేయరాదు. ప్రయో- 4 B ప్రయోజనాదులయందు ధర్మ- CE ప్రయోజనాల పట్టునను 5 C శాస్త్రమునున్ను, పురాణాలు, వేదాలున్ను 6 ACEFG అనేడి శాస్త్రప్రమాణం అటుగ నకి, B అనేటివి ప్రమాణం గనక, 7 A కర్మము నీవున్ను యెరిగి, B కర్మము నెరిగి, నీవున్ను 8 ABCDEFG ఆ కర్మానుష్ఠానము 9 ABCEG అంచేను.

హరిః ఓం తత్సద్గతి శ్రీ మహాభారతే శతసహస్రాయాం (సాహస్రాయాం) ప(పా)రమహంస్యాం సంహితాయాం వయ్యాసిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతా సూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే దైవాసురసంపద్విభాగయోగోనామ షోడశోఽధ్యాయః.

A దైవాసురసంపద్విభాగయోగోనామ షోడశోఽధ్యాయః. ఇది శ్రీమత్తాళ్ల పాకాన్నమయగారి పుత్రుడు తిరుమలప్ప భగవద్గీతార్థము తెలుగు చేశెను.

B హరిః ఓం తత్సద్గతి శ్రీ భగవద్గీతాసూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం వయ్యాసిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రాయుతే దైవాసురసంపద్విభాగయోగోనామ షోడశోఽధ్యాయః. ఇతి శ్రీతాళ్లపాకాన్నమయ్య పుత్రుడు తిరుమలయ శేషిస టీక.

C ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాకాన్నమచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగు శేషి వ్రాయించి నందు పదహారో అధ్యాయం సంపూర్ణం. దేవాసుర సంపద్విభాగయోగోనామ షోడశోఽధ్యాయః.

E ఇతిః(హరిః) ఓం తత్సనితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రసంహితాయాం
వైయాసిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం
యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే దేవాసురసంపద్విభాగయోగోనామ షోడశోఽ-
ధ్యాయః.

F పదారో అధ్యాయం సంపూర్ణం.

G .....చార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగు
చేతి వ్రాయించినందుకు పదారో అధ్యాయం సంపూర్ణము.

పదిహేడో అధ్యాయం

శ్రద్ధాత్రయవిభాగయోగం

1

అర్జున ఉవాచ

యే శాస్త్రవిధిముత్స్పృజ్య యజంతే శ్రద్ధయాన్వితాః
తేషాం నిష్ఠా తు కా కృష్ణ సత్త్వమాహూ రజస్తమః॥

౨

¹ వోకృష్ణాః! ² యెవ్వరాయనేమి శాస్త్రోక్తమార్గం విడిచి, తమ మనస్సు వచ్చి నట్టు భక్తితో గూడుకొని, యజ్ఞాదికర్మాలు ³ అనుష్ఠింతురు. వారి ⁴ తలపులోని నిం కడ ⁵ సాత్వికరూపమయినదో, రాజసరూపమయినదో, తామసరూపమయినదో అని ⁶ అడిగితేను.

౨ AG అర్జునవాక్యం B ఆర్జునుని వాక్యం C అర్జుని వాక్యం

1 A వోయి కృష్ణభగవానులు! BF వోయి కృష్ణ! C వోయి కృష్ణమ్మ!
E ఆర్జునుడు శ్రీకృష్ణస్వామినిగూర్చి, వోయి కృష్ణా! 2 B యెవ్వరై నానేమి కి B
అనుష్ఠిస్తుండురు. 4 ABG తలపులో నిలుకడ 5 B సాత్వికమైనదో, రాజసమైనదో,
తామసమైనదో 6 E అడిగి తేను భగవానులు ఆనతిస్తున్నారు.

2

శ్రీ భగవానువాచ

త్రివిధా భవతి శ్రద్ధా దేహినాం సా స్వభావజా
సాత్త్వికీ రాజసీ చైవ తామసీ చేతి తాం శృణు॥

౩

దేహం ¹ ధరించినవారికల్లాను పూర్వజన్మవాసన ² లెల్లను ³ పుట్టుగు ⁴ బుట్టి నటువంటి కర్మానుష్ఠానమందలి భక్తి సాత్వికభక్తి యనీన్ని. రాజసభక్తి యనీన్ని. తామసభక్తి యనీన్ని ⁵ యీ మూడువిధాలు. అటువంటి ⁶ వాని స్వరూపము ⁷ యెటు వంటిది అని చెప్పే వినుము.

౧ A శ్రీ భగవద్వాక్యం B కృష్ణవాక్యం C EFG కృష్ణవాక్యం

1 ACEF ధరించి పుట్టినవారికల్లాను B ధరించినవారికల్లాను 2 AG వల్ల BF వల్లను CE వల్ల 3 ABCEFG పుట్టంగా 4 C బుట్టినటువంటివి 5 ABG యా మూడువిధాల అటువంటి 6 ABCFG దాని స్వరూపం E స్వరూపమును 7 AF యెటువంటిది అది చెప్పే వినుము. B యిట్టిది అని అందులస్వరూపము చెప్పేను వినుము. CG యెటువంటిదంటేను, అది చెప్పే వినుము. E చెప్పే వినుము.

3

సత్త్వానురూపా సర్వస్య శ్రద్ధా భవతి భారత

శ్రద్ధామయోఽయం పురుషో యో యచ్ఛ్రద్ధ స్స ఏవ సః॥

సమస్తమయన ¹ పురుషులకున్నా మనస్సుయే గుణముతో గూడివుండును.*

1 B మనుష్యులకున్న * ABCEFG అందుకు తగిన భక్తిపుట్టును. తన తలంపులో నిలుకడ యెటువలె నుండును, తానున్న అటువంటివాడై, అందుకు దగిన పుణ్యపాపాలు ² చేస్తుండును.

2 BEG చేస్తున్నుండును.

4

యజంతే సాత్త్వికా దేవాన్ యక్షరక్షాంసి రాజసాః

ప్రేతాన్ భూతగణాంశ్చాన్యే యజంతే తామసాజనాః॥

¹ సాత్త్వికగుణము అధికముగా గలవారు ² సాత్త్వికభక్తితో దేవతల బూజింతురు. ³ రాజసగుణము అధికముగా గలవారు ⁴ యక్షరాక్షసులను పూజింతురు. తామసగుణము అధికముగా గలవారు ⁵ ప్రేతగణాలను, భూతగణాలను పూజింతురు.

1 E సాత్త్వికగుణం 2 E సాత్త్వికభక్తితో 3 F రాజసగుణముగా గలవారు 4 AG యక్షులూ, రాక్షసులూ E యక్షరక్షసుల CE యక్షుల, రాక్షసులూ F యక్షులూను, రాక్షసులూ 5 ABCF ప్రేతాలను, భూతగణాలను E ప్రేతభూతగణాలను G భూతప్రేతాలను.

5

అశాస్త్రవిహితం ఘోరం తవ్యంతే యే తపో జనాః

దంభాహంకారసంయుక్తాః కామరాగబలాన్వితాః॥

¹శాస్త్రోక్తముగాక ఘోరమయిన తపస్సు ²శేయుచున్న, వకరు మెచ్చవలె నని ³దంభముతోనూన్న, అహంకారముతోనూన్న కూడుకొని, ⁴కోరికలనూన్న, ⁵వేడుకలనూన్న బిమిగా గూడుకొని.

1 B శాస్త్రోక్తముగాని 2 AG చేస్తున్న, 3 A డంబంతోను, B డంబతో నున్న, C డంభంతోనున్న, EG డంబంతోనున్న, F డంబికతోనున్న, 4 B కోరికలున్న, E కోరికెలను, F కోరికలతోనున్న, 5 B లో- వేడుకలనూన్న- లేదు.

6

కర్మయంత శృరీరస్తం భూతగ్రామమచేతసః

మాం చైవాంతశృరీరస్తం తా న్విద్యాసురనిశ్చయాన్॥

శరీరమందుండెడి ¹పంచమహాభూతాలనూన్న నేను ²అంతర్యామినై ³వుండి అందుకు ⁴నేనై, ⁵నాయంశమైన జీవున్నిన్ని ⁶కృశము శేయుచున్న ⁷తపస్సు ⁸చేశి, అందువల్లనే ⁹తమ మనస్సు తమకు వశము¹⁰గాక వుండెడివారైన ¹¹అసురులవంటి విశ్వయముగా ¹²గలవారిగాను యెరుగుము.

1 BE పంచభూతాలనున్న G పంచమహాభూతాలున్న 2 AG లలో- అంతర్యామినై- లేదు, 3 BE వుండేటందుకు CF వుండే అందుకు G వుండిన్ని అందుకు 4 AE నెళ్లవై, BG నెలవైన, CF నెలవై, 5 ABEF నాయంశమైన C నా శరీరమైన G అంశమైన 6 C కృశము శేయుచున్న 7 G తపస్సులు 8 C చేశే అందు వల్లనే 9 A తమ తమ మనస్సు B మనస్సు 10 B గాకండేడు- C గాక ఉండే- E గాక వుండేటి- 11 BF అసురలవంటి C అసురవంటి 12 B గలవారలగా నెరుగుము.

7

అహోరస్త్యపి సర్వస్య త్రివిధో భవతిప్రియః

యజ్ఞ స్తప స్తథా దానం తేషాం భేదమిమం శృణు॥

సాత్వికులయినటువంటిన్ని, ¹తామసులయినటువంటిన్ని సర్వమయినవారికీన్ని ²ఆ గుణానకు ³తగినటువంటి అహోరమాన్ను, ⁴యజ్ఞమున్నూ, తపస్సున్నూ మూడు విధాలయి ప్రియమై ⁵వుండును. వానియొక్క ⁶భేదము జెప్పే వినుము.

1 ACEFG రాజసులై నటువంటిన్ని, తామసులై నటువంటిన్ని సర్వమైనవారి-
B రాజసులై నటువంటిన్ని, తామసులటువంటి అయినవారి- 2 ABF ఆ యా గుణానకు
CE ఆ యా గుణాలకు G ఆ గుణాలకు 3 B తగిన ఆహార- E తగినటువంటి-
4 ACEFG యజ్ఞమున్ను, తపస్సున్ను, దానమున్ను మూడు B యజ్ఞమున్ను, దాన
మున్ను B లో- తపస్సున్ను మూడు విధాలయి ప్రియమై వుండును- లేదు. 5 C
పున్నవానియొక్క- E వుండు. వానియొక్క- G వుండును. వారియొక్క- 6 E ఆనుభవము
చెప్పే వినుము.

8

ఆయుస్సత్వబలారోగ్య సుఖప్రీతివివర్తనాః

రస్య స్నిగ్ధః స్థిరా హృద్యా ఆహారా సాత్వికప్రియాః॥

1 సాత్వికుడైనవానికి 2 ఆయుష్యమున్ను, 3 సాత్వికగుణమున్ను, 4 ఆరో-
గ్యమున్ను అధికముగా జేకేటటువంటి, మధురమైన 5 రసముతోగూడి, చమురుతో
గూడి, కన్నులకు జూడ యింపైనటువంటి, 6 సాత్వికమయిన ఆహారాలు ప్రియమై
వుండును.

1 E సాత్వికుడైనవానికి 2 B ఆయుస్సును 3 E బలమున్ను సంతోషమును
అధికముగా 4 ACFG బలమునున్ను, ఆరోగ్యమునున్ను, సుఖమునున్ను, సంతోషము
నున్ను అధికముగా- B బలమున్ను, ఆరోగ్యమున్ను, సంతోషమున్ను, స్థైర్యమున్ను
అధికముగా- 5 C లో- రసముతోగూడి ..... సాత్వికమయిన- అన్న భాగం
లేదు. E రసముతోగూడి కన్నులకు 6 A సాత్వికమయమైన E సాత్వికమయమైన

9

కట్వాప్టు లవణాత్మ్యస్థ తీక్ష్ణరూక్షవిదాహినః

ఆహారా రాజసస్యేష్టా దుఃఖశోకామయప్రదాః॥

1 మిక్కిలీన్ని 2 కారమైనది(వి), 3 మిక్కిలీన్ని 4 పులునైనటువంటివీన్ని,
5 మిక్కిలీన్ని 6 వున్నైనటువంటివీన్ని, 7 మిక్కిలీన్ని 8 వూష్ణమయినటువంటివీన్ని,
9 మిక్కిలీన్ని శైత్యమున్ను దేహమందు బుట్టించే అటువంటివీన్ని ఆహారాలు
10 రాజసునికి 11 ప్రయానమున్ను, యిష్టమున్ను, 12 శోకమున్ను, రోగా
లొన్ను 13 అధికముగా జేయుచుండును.

1 BE లలో -మిక్కిలీన్ని కారమైనది- లేదు. 2 AFG కారమైనవిన్ని, C కారమైనదిన్ని, 3 E లో- మిక్కిలీన్ని పులుసైనటువంటివిన్ని- లేదు. 4 AG పులుసైనవిన్ని, B పులుసు అయినటువంటిదిన్ని, 5 C లో- మిక్కిలీన్ని వుష్టైనటువంటివిన్ని-లేదు. 6 B చేడైనటువంటిదిన్ని, 7 B లో- మిక్కిలీన్ని వుష్టమయినటువంటివిన్ని- లేదు. 8 CE వుష్టమైనటువంటిదిన్ని, 9 AG మిక్కిలీన్ని శైత్యము, వూష్టమును దేహమందు పుట్టించినటువంటివిన్ని, B మిక్కిలీ శైత్యము పుట్టించేటిదిన్ని, C మిక్కిలీన్ని శైత్యమై, ఉష్టాలు దేహమందు బుట్టించే అటువంటిదిన్ని, E మిక్కిలీన్ని శైత్యమును, వుష్టము దేహమందు పుట్టించేటటువంటిదిన్ని, F మిక్కిలీన్ని శైత్యము, వుష్టమును దేహమందు పుట్టించే అటువంటివిన్ని, 10 B రాజసులక 11 ABCF యిష్టమై ప్రయాసమున్ను, E ప్రియమై ప్రయాసమున్ను, G ఇష్టమున్ను, ప్రయాసమున్ను, 12 ACFG శోకమున్ను, రోగాలున్ను, రాజసగుణమున్ను అధి- B రోగాలున్ను, రాజసగుణమున్నుగా E శోకమున్ను, రాజసగుణమున్ను అధి- 13 A రాజసగుణమున్ను అధికముగా B లో-అధికముగా- లేదు.

10

యాతయామం గతరసం పూతి పర్యుపితం చ యత్

ఉచ్చిష్టమవి చామేధ్యం భోజనం తామసప్రియమ్॥

పెక్కు¹దడవుండినదీన్ని, ²పులిశినదీన్ని, ³చెడ్డకంపు వేళేదీన్ని, చేదై వేరే వచితో ⁴వుండేదీన్ని, ⁵తన గురువుల ప్రసాదంగాక, యితరుల ⁶యెంగిలీన్ని, ⁷యజ్ఞార్థముగాక ⁸అపవిత్రమైనటువంటి భోజనమున్ను ⁹తామసునికి ప్రియమై వుండును. ¹⁰అ యాహారమున్ను తామస ¹¹గుణమున పుట్టించును.

1 AE దడువు వుండినదిన్ని, B దడవు వుండినదిన్ని, C దడవుండినవిన్ని, FG దడవుగా వుండినదిన్ని, 2 C పులిశినవిన్ని, 3 B లో- చెడ్డకంపు వేళేదీన్ని- లేదు. E చెడ్డకంపు దెలిశేదీన్ని, 4 B వుండినదిన్ని, 5 B తనవారు ప్రసాదవడినది గాక, E తన గురువు ప్రసాదము గాక, 6 A యెంగిలైనా దినేదీన్ని, BCEFG యెంగిలి అయినదిన్ని, 7 B యజ్ఞార్థముగాని 8 B లో- అపవిత్రమైనటువంటి-లేదు. 9 B లో- తామసునికి ప్రియమై వుండును, అ యాహారమున్ను- అన్న భాగం లేదు. 10 E అటువంటి ఆహారము G యీ యాహారమున్ను 11 ACEFG గుణమునే పుట్టించును. B గుణమును బుట్టించును.

11

అఫలాకాంక్షిభి ర్యజ్ఞో విధిదృష్టో య ఇజ్యతే
యష్టవ్యమేవేతి మనస్సమాధాయ స సాత్త్వికః॥

P ప్రతిలో పై శ్లోకం వుంది. తాత్పర్యం లేదు.

A పాఠం:—

ఫలముగోరక, ¹ జేవోక్తమార్గానను, ² మంత్రాలు, ద్రవ్యాలు తప్పకుండాను, ³ విష్ణుప్రీతిగాను అవశ్యమున్న యజ్ఞము శాయవలెనని ⁴ మనస్సు నిలుకడ చేసుకొని, చేసినయజ్ఞం సాత్త్వికయజ్ఞము.

1 B జేదమార్గానను, 2 B మత్ర, తంత్ర, ద్రవ్యములు తప్పకుండాను, 3 B లో- విష్ణుప్రీతిగాను- లేదు. C విష్ణుప్రీతిగానే 4 B మనస్సున నిల్పి, నిలుకడతో జేసిన- E మనస్సు నిలుకడ చేసుకొని చేశే యజ్ఞం సాత్త్వికము.

12

అభినందాయ తు ఫలం దంభార్థమపి చైవ యః
ఇజ్యతే భరతశ్రేష్ఠ తం యజ్ఞం విద్ధి రాజసమ్॥

ఫలము గోరి, ¹ వకరు తన్ను బొగడవలెనని, ² దాంబికుడై యెవ్వడు యజ్ఞము ³ శేయును, ఆ యజ్ఞం రాజసయజ్ఞం.

1 B వొకడు బొగడ E వొఖరు 2 C దాంబికుడై 3 ABCFG చేసును,

13

విధిహీన మసృష్టాన్నం మంత్రహీన మదక్షిణమ్
శ్రద్ధావిరహితం యజ్ఞం తామసం పరిచక్షతే॥

¹ పెద్దల అనుజ్ఞ లేక. అనర్హమైన ద్రవ్యాలతోగూడి, ² మంత్రలోభమైన, ³ యేమి దక్షణ బెట్టక, భక్తిలేక చేశే యజ్ఞము తామసయజ్ఞము.

1 C పెద్దల అనుమతిలేక G కామక్రోధాదులులేక పెద్దలయనుజ్ఞ-2 ABCDEFG లలో-మంత్రలోభమైన- లేదు. 3 AG దక్షణ యేమి బెట్టక, B దక్షణ బెట్టక, CF దక్షిణ యేమి బెట్టక.

E లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

14

చేవద్విజగుచుప్రాజ్ఞపూజనం శౌచమార్జవమ్
బ్రహ్మచర్యమహింసా చ శారీరం తప ఉచ్యతే॥

¹ దేవక్షణము, గురువులను, పెద్దలను పూజించుటను, తీర్థాలయందు ² స్నానం చేశే ³ కుచియౌటను, మనోవాక్కాయకర్మాలందున్న ⁴ వక్కురీతిననే వుండుటను, స్త్రీలయందు ⁵ ఆశపడకుండు టను ⁶ బ్రహ్మచర్యమున్న ⁷ శరీరమందలి ⁸ తపస్సు

1 AG దేవతలను, గురువులను, పెద్దలను B దేవుళ్లను, గురువులను, పెద్దలను C దేవతలను, గురువులను, పెద్దలను E దేవతలను, బ్రాహ్మణులను గురువులను, పెద్దలను F దేవతలను, గురువులను, పెద్దలను 2 ABCDEFG న్నానాలు చేశి 3 E కుచియై ఉండుటను, 4 ABCDEFG వక్కురీతినే వుండుటను, 5 ABCG ఆశపడి చూడకుండుటను బ్రహ్మ- E ఆసలేక చూడక ఉండే బ్రహ్మ- F ఆశపడి చూడకుండుటనే బ్రహ్మ- 6 G బ్రహ్మచర్యమందలి తపస్సు. 7 E తపస్సున్న

15

అనుచ్ఛేదకరం వాక్యం సత్యం ప్రియహితం చ యతే
స్వాధ్యాయాభ్యాసనం చైవ వాఙ్మయం తప ఉచ్యతే॥

P ప్రతిలో ఈ శ్లోకం ఉంది. తాత్పర్యం లేదు.

A పాఠం :—

పరులకు దుఃఖము శాయక, సత్యమున్ను, ప్రియమున్ను, ¹ హితమైన ² మాటలున్ను, శేషశాస్త్రాలు అభ్యసించుటను వాఙ్మయమైన తపస్సు.

1 B హితమైన E హితవున్ను అయిన F హితమునైన 2 E మాటలనున్ను

G లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

16

మనఃప్రసాద స్సామ్యత్వం మౌన మాత్మవినిగ్రహః
భావసంకుద్ధి రిత్యేత త్తపో మానస ఉచ్యతే॥

కామ¹క్రోధాదుల లేక మనస్సు నిర్మలమై వుండుటను, వకరికి² పురుషార్థము చేశేనని³ మనస్సు సౌమ్యమై వుండుటను, ⁴మనస్సు వదరుమాటలందు బారసీక మానముతో నుండుటను, మనస్సు ధ్యానమందే నిలుపుటను, పవిత్రముగా జేసుటను మానస తపస్సు.

1 G క్రోధాదులు లేక 2 A E F G పురుషార్థమే చేశేనని B పరపురుషార్థము చేశేననే C పురుషార్థం చేశిన యి E సౌమ్యమైన మనస్సుతో వుండుటను, 4 A మనస్సు పడుటమాటలందు బారసీక మానముతో నుండుటను, మనస్సు ధ్యానమందు నిలుపుటను, యితరమందు బారహండాను మనస్సు నిలిపి పవిత్రముగా జేసుటను యిది మానస తపస్సు. B వదరుమాటలు బారసీక పరిశుద్ధి అయిన మనస్సుతో నుండుటను, ధ్యానమందే మనస్సు నిలుపుటను, యితరమందు బోహండా మనస్సు నిలిపి పవిత్రముగా జేసుటను మానస తపస్సు. C మనస్సు పడుటమాటలందు బారసీక మానముతో నుండుటను, మనస్సు ధ్యానమందే నిలుపుటను, యితరమందు బారసీకండా మనస్సు నిలిపి పవిత్రముగా జేసుటను మనస్సు తపస్సు. E వదరుమాటలందు మనస్సు బారసీక మానంతో వుండుటను, శ్రీహరిధ్యానమందు మనస్సు నిలుపుటను, ఇతర విషయాలందు చాలకుండాను మనస్సు నిలిపి పవిత్రముగా జేసుటను, యిది మానస తపస్సు. F మనస్సు వదరుమాటలందు బారసీక మానముతో నుండుటను, మనస్సు ధ్యానమందే నిలుపుటను, యితరమందు బారహండాను మనస్సు నిలిపి పవిత్రముగా జేసుటను మానస తపస్సు. G మనస్సు పడుగురుమాటలందు బారసీక మానముతో నుండుటను, మనస్సు ధ్యానమందే నిలుపుటను, ఆ మనస్సు యితరమందు పవిత్రముగా జేసుటను అది మానస తపస్సు.

17

శ్రద్ధయా పరయా తప్తం తప స్తత్త్రివిధం నరైః

అఫలాకాంక్షిభి ర్యుక్తై స్సాత్త్వికం పరిచక్షతే॥

ఫలము గోరక, శ్రీహరిపూజ యిది యని తలపు¹ గలిగి, మనోవాక్కాయ² కర్మాలందు మనమయిన భక్తి³ గలిగి, చేతెడి తపస్సు⁴ సాత్త్విక తపస్సు.

1 B గలిగిన్ని, 2 E కర్మాలందున్న యి B గలిగిన్ని, 4 E సాత్త్విక తపస్సు.

18

సత్కారమానపూజార్థం తపో దంభేన చైవ యత్
క్రియతే తదిహ ప్రోక్తం రాజసం చలమద్రువమ్॥

వకరు తన్ను ఘనుడని ¹పొగడి బహుమానం శాయవలెననిన్ని. ²తనకు నమస్కారాలు ³చేసి ⁴పూజింపవలెననిన్ని. దానికికదై యేదైనానేమి ⁵వక తపస్సు చేస్తేను అది రాజసతపస్సు. అది ⁶చంచలమున్ను. ⁷నిలిచేది గాదు.

1 A E F G తలంచవలెననిన్ని, ఘనుడని పొగడి బహు_ B తలచవలె, పొగడవలె, బహు_ C తలచవలెననిన్ని, పొగడి బహు_ 2 A C F G తనకు నమస్కారాదులు E తమకు నమస్కారాదులు 3 B లో_ చేశి_ లేదు. 4 B పూజ గావింపవలెననిన్ని, 5 A C F G వొక తపస్సు చేసును, E కొరి తపస్సు చేసును, 6 C చంచలమనిన్ని, 7 B నిలిచేదిన్ని గాదు, C నిలిచేదేగాదని యెరుగుము. E విడిచేది కాదు. F G నిలిచేది గాదున్ను.

19

మూఢగ్రాహేణాత్మనో యత్ప్రిడయా క్రియతే తపః
పరస్యోత్సాదనార్థం వా తత్తామసముదాహృతమ్॥

¹మూఢులవలెనే చలపట్టుకొని, శక్తికొలది యెరుగక వృధా తన ²శరీరము ³పీడింపుచున్నా. పరుల జెరిచేకొరకు యే తపస్సు ⁴శాయబడును. అది తామస తపస్సు.

1 A B G మూఢునివలెను C F మూఢునివలె E మూఢునివలెనే 2 B C శరీరమున్ను, E శరీరమును 3 C పీడించుచున్ను, E పీడిస్తున్ను, G పీడించుచున్ను, 4 A B E శాయబడెను, C చేయబడెను,

20

దాతవ్యమితి యద్దానం దీయతేఽనుపకారిణే
దేశే కాలే చ పాత్రే చ తద్దానం సాత్త్వికం స్మృతమ్॥

ఫలము గోరక, ఆవస్యమున్ను యియ్య¹వలే(లె)నని. దేశకాల²పాత్రాల యందు యెరిగి. వకరు జేశే వుపకారం ³అపేక్షింపకను ⁴యే దానం శాయబడును. అది ⁵సాత్త్వికదానం.

1 B వలెననిన్ని, 2 AG పాత్రం యెరిగి, B పాత్రము యెరిగిన్ని, CF పాత్రా
లెరిగి, E పాత్రాల నెరిగి, 3 ACEFG అపేక్షింపకాను B అపేక్షించకాను 4 AG
యిది కాయబడునో 5 E సాత్వికదానము.

21

యత్తు ప్రత్యుపకారార్థం ఫలముద్దిశ్య వా పునః
దీయతే చ పరిక్లిప్తం తద్రాజసముదాహృతమ్॥

వకరు ¹తనకు పువకారం కాయవలెననిన్ని, ఫలము గోరిన్ని, ²[అ]పవిత్ర
మైన ³ద్రవ్యాలచాతను చేశే దానం రాజసదానం.

1 AEG తమకు 2 ABCEFG అపవిత్రమైన 3 B ద్రవ్యముల జేసిన దానం

22

అదేశకాలే యద్దాన మపాత్రేభ్యశ్చ దీయతే
అసత్కృత మవజ్ఞాతం తత్తామసముదాహృతమ్॥

దేశకాలాలు తెలియక, పాత్రాపాత్ర మెరుగక, సంస్కారం తెలియక చేశే
దానం తామసదానము.

ABCEFG ప్రతు లన్నిట్లో ఈ శ్లోకానికి తాత్పర్యం పైదానికంటె భిన్నంగా
వుంది. ఆ తాత్పర్యం—

అపవిత్రదేశమందు, అకాలమందు, అపాత్రునికి, ¹బహుమానంలేక వుదాశీ
సంతో యిచ్చినదానం తామసదానము.

1 B లో బహుమానంలేక లేదు.

23

ఓం తత్సదితి నిర్దేశో బ్రహ్మణ స్త్రివిధ స్సృతః
బ్రాహ్మణా సేన వేదాశ్చ యజ్ఞాశ్చ విహితాః పురా॥

ఓం తత్సవిత్ (ఓం తత్సత్) అనెడి ¹యా మాట మూడుపదములై ²బ్రహ్మ
వల్ల ³బుట్టినది. ⁴మూడు భాగాలైన శబ్దించాతను ⁵బ్రాహ్మణున్నా, వేదాలున్నా,
యజ్ఞాలున్నా ⁶చెప్పబడుచున్నది.

1 B యీ మూడు విధాలున్న బ్రహ్మ- G యీమాట ముడుపులై(?)బ్రహ్మ-
2 E బ్రహ్మంవల్ల F బ్రహ్మమువల్ల 3 B బుట్టినవి. E బుట్టినది గనక, 4 B యీ
మూడుభాగాలైన శబ్దాలచాతను 5 F బ్రాహ్మణులున్న, 6 AE చెప్పబడుచున్నవి.
B అని చెప్పబడుచున్నవి.

24

తస్మా దోమిత్యదాహృత్య యజ్ఞదానతపఃక్రియాః
ప్రవర్తంతే విధానోక్తా సృతతం బ్రహ్మవాదినామ్॥

1 అవిగారణానబట్టుండి బ్రహ్మవేత్తలయినవారియొక్క వేదోక్తమయిన
యజ్ఞము, దానము, తపస్సు మొదలయిన 2 సత్కర్మాలకు 3 మొదలను ఓం అనే
ప్రణవము చేసి, మరి మీద 4 దొరకొనబడును.

1 ABEFG అదిగారణానబట్టుండి C యేదిగారణానబట్టుండి 2 ABCEFG
సత్కర్మాలు 3 ACEFG మొదలు ఓం అని- B మొదల ఓం అని- 4 ABCEFG
దొరకొనబడుచుండును.

25

తదిత్యనభిసంధాయ ఫలం యజ్ఞతపఃక్రియాః
దానక్రియాశ్చ వివిధాః క్రియంతే మోక్షకాంక్షిభిః॥

ఫలము గోరక, విష్ణుప్రీతికొరకే యజ్ఞము, దానము, తపస్సులు చేసి మోక్షమే
1 అపేక్షించేవారిచాతను 2 తత్ అనెడి 3 శబ్దమున్నూ పలుకబడుచుండును. యిటనగా
యేమనుట అంచేను. 4 ఆ తత్ అనెడి మాట 5 బ్రహ్మనకున్నూ పేరు గనుక, యీ
కర్మానుష్ఠానఫలము 6 బ్రహ్మమందే అనుట.

1 ABCEFG అపేక్షించెడివార్లచాతను 2 B తత్తు 3 AG శబ్దముచాతనున్న
B శబ్దము 4 B తత్ అనేటి మాట E ఆ తత్ అనే మాట 5 AEG బ్రహ్మనకు పేరు
గనుక, C బ్రహ్మనకుండు పేరుగనుక, 6 A లో- బ్రహ్మమందే-తేరు. C బ్రహ్మము
యిదే అనుట. E బ్రహ్మమిది యనుట. F బ్రహ్మ యిదే అనుట.

26

సద్భావే సాధుభావే చ సదిత్యేత త్రప్తయుజ్యతే
ప్రశస్తే కర్మణి తథా సచ్చబ్జః పార్థ యుజ్యతే॥

యా ¹వస్తువ ²గద్ద. యిది ³మంచిదనెడి అర్థమందు ⁴నత్ అనెడి యీ శబ్దము పలుకబడుచుండును. లోకమందున్నా మంచిపని చేస్తేను, ⁵సత్కర్మము చేశెనందురు గనుక, ⁶వో యర్జునుడా! ⁷నత్ ⁸అనే శబ్దము మంచిది.

1 ABCDEF వస్తువు 2 AG కలదు. C గద. E కర్దు. 3 B మంచిదనేటి C మంచిదనెడి యీ శబ్దము. E మంచిది అనే 4 B సత్తు 5 B భర్మము శేషి నందున బడుగనక, 6 EG వోయి అర్జునా! 7 BCF సత్తు 8 ABCFG అనెడి

27

యజ్ఞే తపసి దానే చ స్థితి స్సదితి చేచ్యతే
కర్మ చైవ తదర్థీయం సదిత్యేవాభిధీయతే॥

అటుగనుక, వేదమందు ¹అధికము (అధికారము) గల ²బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, వైశ్యులు ³చేశేటి యజ్ఞమందు, ⁴దాన తపస్సందు గల నిలుకడ ⁵నత్ అనిపించుకొనును. ⁶అటుగనుక, తాను చేశే కర్మమనిపించుకొనును.

1 BCEFG అధికారం గల 2 C బ్రాహ్మణులు 3 ACEFG చేసెడి B చేశే యజ్ఞ- 4 ABCDEF దానమందు, తపస్సందు గల 5 BC సత్తు 6 AG అటువలె వారు చేశే కర్మము సత్కర్మము అనిపించుకొనును. BC అటువలెనె వారు సేసే కర్మము సత్కర్మ మనిపించుకొనును. E అటువలె కర్మము శేషిరా వారు చేసిన కర్మము సత్కర్మము అనిపించుకొనును. F అటువలె తారు శేశే కర్మము సత్కర్మ మనిపించుకొనును.

28

అశ్రద్ధయా హుతం దత్తం తపస్తప్తం కృతం చ యత్
అసదిత్యుచ్యతే పార్థ న చ తత్రేత్య నో ఇహ॥

.....
.....
మమున్నా, దానమున్నా, తపస్సున్నా అసత్తనిపించుకొనును. యిది యి.....
.....
.....

A పూర్తి పాఠం—

యోగీతి ¹భక్తి జాయక, శాస్త్రోక్తమైనదేనాగాని, ²పుదాశీనబుద్ధితో జేసిన హామమున్ను, దానమున్ను, తపస్సున్ను అసత్తు అనిపించుకొనును. ³ఇది యిహానకున్ను కొరగాదు. పరానకున్ను కొరగాదు. అంటేను.

1 B భక్తిని జాయక, E భక్తితోను శేయక, G భక్తి శాయక, 2 C ఉదాశీనం బుద్ధితో ఏ B ఇది యిహానకున్ను, పరానకున్ను రాదు గనక, అది యెరిగి నీవున్న కర్మానుష్ఠానము శాయదగుదువు. అంటేను.

..... హస్త్యాం (స్యాం) ప(పా)రమహంస్యాం సంహితాయాం వయ్యాశి(సి) క్యా శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీమద్భగ.....
..... చినది పరమహంసయోగము నప్తదశోఽధ్యాయః.

A ఇది శ్రీమత్తాళ్లపాక అన్నమయ్య గారి పుత్రుడు తిరుమలప్ప భగవద్గీతార్థము తెలుగు చేసెను. శ్రద్ధాత్రయవిభాగయోగోనామ సప్తదశోఽధ్యాయః.

B హరిః ఓం తత్సద్వీతి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం సంహితాయాం వయ్యాశిక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమన్మహాభారతే భీష్మ పర్వణి శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలవేదాంతిశాస్త్రామృతే శ్రద్ధాగుణనిర్ణయయోగో నామ సప్తదశోఽధ్యాయః.

C ఇది శ్రీ[మ]త్తాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయంగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగు చేసి వ్రాయించి నందు పదిహేడో అధ్యాయం సంపూర్ణం. శ్రద్ధావిభక్తియోగోనామ సప్తదశోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సద్వీతి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రసంహితాయాం వైయాశి(సి)క్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే శ్రద్ధాత్రయవిభాగయోగోనామ సప్తదశోఽధ్యాయః.

F పది(దే)డో అధ్యాయం సంపూర్ణము.

G యిది శ్రీతాళ్లపాక అన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగు చేసి వ్రాయించి నందు పదేడో అధ్యాయము సంపూర్ణము.

పద్మనిమిదో అధ్యాయం
మోక్షసన్న్యాసయోగం

1

అర్జున ఉవాచ

సన్న్యాసస్య మహాబాహో తత్త్వ మిచ్ఛామి వేదితుమ్
త్యాగస్య చ హృషీకేశ పృథ క్కేశినిమాదన॥

.....
మనగా నెటువంటిది? ఆ సన్న్యాసత్వమనగా నెటువంటిది? ఆ రెంటి.....
.....

A పూర్తి పాఠం—

1 అర్జున వాక్యం

2 వో మహానుభావుండవైన 3 కృష్ణమ్మ! 4 వేదాంత వాక్యాలచాత షేషం
బడిన 5 త్యాగమనంగా యెటువంటిది? 6 సన్న్యాసమనగా యెటువంటిది? ఆ రెంటి
యొక్క స్వరూపమున్ను 7 నాకు యెరుంగవలె నంటేను.

1 BC అర్జుని వాక్యం F అర్జునుని వాక్యం 2 BEG వోయి మహానుభావు
డైన CF వో మహాబాహుడవైన 3 BC శ్రీకృష్ణ! E కృష్ణస్వామి! FG కృష్ణ!
4 B వేదోక్త వాక్యాలచాతను 5 E ధ్యానమనగా యెటువంటిది? 6 B ఆ సన్న్యాస
తత్వమనగా నెటువంటిది? 7 F లో -నాకు- లేదు.

2

శ్రీ భగవానువాచ

కామ్యానాం కర్మణాం న్యాసం సన్న్యాసం కవయో విదుః
సర్వకర్మఫలత్యాగం ప్రాహు స్త్రాగం విచక్షణాః॥

కృష్ణవాక్యం

కొంద .....
.....

త్యాగమని అందురు.

A పూర్తి పాఠం—

1 భగవద్వాక్యం

కొందరు విద్వాంసులు కామ్య²కర్మము మానుచే సన్నాహిసమందురు. కొందరు వివేకలయి పెద్దలు నిత్యనైమిత్తిక³కర్మాలఫలము విడుచుట త్యాగమని అందురు.

1 BCEF కృష్ణవాక్యం 2 BF కర్మము మొదటికి మానుచే E కర్మమును మానుచే G కర్మములు మానుచే 3 CF కామ్యకర్మాల ఫలము E కర్మాలవల్ల విడువ వలె నందురు. మరికొందరూ [విడు]చుటాను త్యాగమని అందురు.

3

త్యాజ్యం దోషవదిత్యేకే కర్మ ప్రాహు ర్మనీషిణః
యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యమితి చాపరే॥

చిన వైదికులన్నా యజ్ఞాదికర్మాలు దోషం విడిచినట్లు విడు.....

A పూర్తి పాఠం—

మరికొందరు 1 కటిలమతమువారున్ను, 2 వారి మతమును అనుసరించి యజ్ఞాది 3 కర్మము దోషమువిడిచినట్టే విడువవలె నందురు. మరికొందరు 4 పెద్దలు యజ్ఞదాన తపోరూపమైన కర్మము 5 విడువరాదని అందురు.

1 E కటిలమతమువారున్ను, 2 BF వారి మతమును అనుసరించిన వైదుష లున్ను, యజ్ఞాది CE వారి మతమును అనుసరించిన వైదికులున్ను, యజ్ఞాది 3 B కర్మాలు C కర్మాలను G కర్మమును 4 BCEF లలో పెద్దలు లేదు. 5 B విడువరా దందురు.

4

నిశ్చయం శృణు మే తత్ర త్యాగే భరతసత్తమ
త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధ స్సంప్రకీర్తితః॥

.....ప్రకారము యీ చేకే కర్మమందలి ఫలము

నాది గాదనిన్ని. యీ కర్మానుష్ఠానము నాది గాదనీన్ని. సర్వేశ్వరుడే నాచాత చేయిస్తున్నాడనిన్ని యీ ఫలకర్మత్వాగము మూడు విధాలయి వుండును.

A పూర్తి పాఠం.

యీ రీతిని నాదం శేనేనారు తమకు దోచినట్టు చెప్పంగాను, ¹ యీ అర్థమందు, ² భరతవంశోత్తముండవైన వో అర్జునా! ³ నే నిశ్చయించిన ప్రకారము వినుము. యీ ⁴ చేశన కర్మమందుల ఫలము నాదిగాదు. అనిన్ని, యీ కర్మానుష్ఠానం నాదిగాదు. అనిన్ని, ⁵ సర్వేశ్వరుడు నాచాత జేయిస్తున్నాడనిన్ని యీ కర్మఫలత్వాగం మూడువిధాలై వుండును.

1 E లో- యీ అర్థమందు- లేదు. 2 B వోయి భారతవంశోత్తముడవైన అర్జున! E వోయి భరతవంశమందు పుట్టిన అర్జునా! F వో భరతవంశోత్తముడవైన అర్జున! G వో భరతవంశోత్తముడైన అర్జునా! 3 E యీ అర్థమందు నే నిశ్చయించిన 4 BEF శేశే 5 BEFG సర్వేశ్వరుడే

5

యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజం కార్యమేవ తత్
యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్॥

యజ్ఞమున్నూ, దానమున్నూ, ¹ తపస్సున్నూ అనెడి యీ వేదోక్త ² కర్మము మోక్ష మపేక్షించినవారికి ³ వక్కటిన్ని విడువరాదు. ⁴ శరీరావసానపర్యంతమున్ను ⁵ కర్మానుష్ఠానము వలె. యజ్ఞమున్నూ, ⁶ తపస్సున్నూ అనెడి యివి పావనులయినవి. శ్రీహరిని ⁷ దలచే వానికి ⁸ యిందువల్లను జ్ఞానవిరోధాలయిన ⁹ కర్మాలెల్లాను నాశం ¹⁰ బొందును.

1 C తపస్సు అనెడి 2 E కర్మము నపేక్షించినవారికి G కర్మమును, మోక్షము నపేక్షించినవారికి 3 ACF వొక మరిన్ని E వొకమారున్న G వొకమారి 4 F శరీరావసానపర్యంతమున్ను 5 AG ఆ కర్మానుష్ఠానము కాయవలెను. C ఆ కర్మానుష్ఠానమునే చేయవలెను. E ఆ కర్మానుష్ఠానము శేయనేవలెను. F ఆ కర్మానుష్ఠానమునే వలెను. 6 ACEFG దానమున్ను, తపస్సున్ను అనెడి యివి పావనాలైనవి. 7 ACFG దలపోశేవానికి E దలపోశేవారికి 8 E యేడైనా జ్ఞానవిరోధ- 9 ACF కర్మాలెల్లాను E కర్మాలనల్లాను 10 E బొందించును.

6

ఏతాన్యపి తు కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా ఫలాని చ
కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్॥

యా పావనాలయిన యజ్ఞదాన ¹తపస్సులు నాకు ప్రీతిగాను మోక్ష ²మపే
క్షించినవానిచాత ³కాయదగినది. అని నే నిశ్చయించిన ⁴పుత్తమ మతము.

1 ACEFG తపస్సులను 2 AEEFG ముఖేక్షించేవానిచాత E ముఖేక్షించివాని
చాత 3 ACEFG కాయదగింది. 4 C దానిచేత పుత్తమమతం. G మతము ఉత్తమ
మతము.

7

నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే
మోహోత్తస్య పరిత్యాగ స్తామసః పరికీర్తితః॥

అవశ్యమున్నూ ¹కాయదగిన నిత్యనైమిత్తికరూపమయిన ²పంచమహా
³యజ్ఞకర్మ విడువరాదు. యిటువంటి పంచమహాయజ్ఞ శేషమైన అన్నము భోజనం
చేస్తేను, ⁴అందువల్లను మనస్సు విరమలమయి జ్ఞానోత్పత్తి అవును. యిది యెరు
గక కర్మానుష్ఠానము ⁵విడిచిరా అది తామస⁶కృత్యం గనుక, ⁷అందు [అ]జ్ఞానమే
ఘనమౌను.

1 ABCEFG కాయవలసిన 2 C లో- పంచమహాయజ్ఞకర్మ విడువరాదు.
యిటువంటి పంచమహాయజ్ఞ శేషమైన అన్న భాగం లేదు. 3 ABG యజ్ఞకర్మము
EF యజ్ఞాదికర్మము 4 A అందువల్ల E అందువల్ల G అందువలనను 5 E విడిచి
రాయనా 6 ACEFG త్యాగము గనక, 7 AFG అందువల్ల అజ్ఞానమే E అందు
అజ్ఞానమే E అందువల్ల అజ్ఞానం

8

దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్ప్రజేత్
స కృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్॥

యిటువలెనే జ్ఞానానకు కారణమైన కర్మానుష్ఠానము ¹చేతేటప్పుడు ద్రవ్యం
²ఘడించవలెను. అందుకు అనేక³పాట్లు బడవలెను. యీ ప్రయాస ⁴యాల
గుడువవలెను; ⁵యీ కర్మమే మాని ⁶జ్ఞానమే ⁷అభ్యసించేనని తలచి. యీ

కర్మానుష్ఠానము శాయక విడిచెనా, అది రాజసత్వాగము గనుక, అందువల్ల ⁵ ఆజ్ఞానం బొందును.

1 AF చేతి అప్పుడు C చేతే అప్పుడు 2 A ఘటించవలె, B ఘటించవలెను. G గడించవలెనని 3 E పాట్లు పడవలెను. 4 ACEFG మేల పడవలె? E యాల పడవలె? 5 ACEFG లలో యీ కర్మమే మాని_ లేదు. 6 ACEFG యీ కర్మానుష్ఠానము యాల శాయవలె? మనస్సు నిలుపుకొని జ్ఞానమే ఆభ్య_ 7 E ఆభ్యసించే మని 8 ACEF జ్ఞానము బొందడు, G జ్ఞానము బొందరు.

9

కార్యమిత్యేవ యత్కర్మ నియతం క్రియతే_ర్దున
సంగం త్యక్త్వా ఫలం చైవ స త్యాగ స్సాత్త్వికో మతః॥

విష్టప్రీతికారకు యీ కర్మానుష్ఠాన[ము] శాయవలెను. అని శేయుచున్నా, ఆ కర్మమందలి మమతాను, ఫలమున్ను విడిచెనా, అది శాస్త్రోక్తమయిన జ్ఞానసకు కారణమైన ¹ సాత్త్వికత్వాగము.

1 E సాత్త్విక త్యాగము.

10

నద్వేష్ట్యకుశలం కర్మ కుశలే నానుషజ్జతే
త్యాగీ సత్త్వసమావిష్టో మేధావీ చిన్నసంశయః॥

యీరీతి సాత్త్వికగుణంతో గూడినటువంటి ¹ బుద్ధిమంతులకు ² తత్త్వజ్ఞానము గూడినవారై, అందువల్లనే సంశయంలేక ³ కర్మఫలమును విడిచినవారై, స్వర్గాది భోగాలను, ⁴ పుత్రులను, ⁵ సంపదా ⁶ హెచ్చే కర్మమందు తగలడు. అదికాని ⁷ కార్యమందు ద్వేషింపడు.

1 ACEFG బుద్ధిమంతుడు 2 ACEFG తత్త్వజ్ఞానముతో గూడినవారై, E తత్త్వజ్ఞానమును గూడినవారై, 3 AG కర్మఫలమును విడిచినవారై, CF కర్మఫలమునున్న, కర్తృత్వము[ను]న్ను విడిచినవారై, EG కర్మఫలమున్ను, కృత్య[త్వ]మున్ను విడిచినవారై, 4 AG లలో_ పుత్రులను_ లేదు. CEF పుత్రులను 5 AG సంపద CEF సంపదను 6 ABCFG యిచ్చే E యిచ్చీ 7 ACEFG కర్మమందు

11

సహి దేహభృతా శక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః

యస్తు కర్మఫలత్యాగీ స త్యాగీ త్యభిధీయతే॥

దేహం ధరించినవానిచాత అన్నపానాదులు గొనుట మొదలయినవి విడువరాదు

¹ గనుక, సర్వకర్మాలున్నూ విడువరాదు. ² యెవ్వడాయనేమి పంచమహా³ యజ్ఞాది కర్మఫలం ⁴ విడిచెనా, వాడే శాస్త్రోక్త⁵ క్రమాన విడిచినవాడనుట.

1 C లో - గనుక, సర్వకర్మాలున్నూ విడువరాదు_ లేదు. 2 F యెవ్వరాయనేమి 3 ACG యజ్ఞాది కర్మానుష్ఠానఫలమును E యజ్ఞానుష్ఠానఫలమును F యజ్ఞాది కర్మానుష్ఠానము ఫలమును 4 E వీడెనా, శాస్త్రోక్త- 5 A మార్గాన C కర్మాన F క్రమము

12

అనిష్ట మిష్టం మిశ్రం చ త్రివిధః కర్మణః ఫలమ్

భవత్యత్యాగినాం ప్రేత్య న తు సన్న్యాసినాం క్వచిత్॥

¹ అనిష్టమయిన నరకాది(ది)కమున్నూ, యిష్టమైన స్వర్గాది(ది)కమున్నూ, సుఖ² దుఃఖాలతోగూడిన పుత్రాది సంపదలున్నూ అనేడి యీ మూడువిధాలయిన ఫలమున్నూ. ³ కర్తృత్వమున్నూ, మమతాను ⁴ విడువనివానికి కర్మానుష్ఠానము చేసినవెనకను ⁵ ఆ ఫలము అనుభవించవలసివుండును. ఆ ⁶ కర్మానుష్ఠానము ఫలమున్నూ ⁷ విడిచి, ⁸ కర్తృత్వమున్నూ విడిచిన⁹ వానికై తేను ఆ ఫలము వకప్పుడున్నూ ¹⁰ అనుభవించవచ్చు.

1 E అనిష్టమైన 2 E దుఃఖాదులతో గూడిన 3 AB కర్తృత్వమున్నూ, E కర్తృత్వమున్నూ, ఫలమున్నూ, మమ- F కర్తృత్వమున్నూ, 4 A విడువనివారై కర్మాను- E విడువని కర్మాను- F విడువనివారికి కర్మాను- G విడువరానివారికి కర్మాను- 5 ACEFG లలో- ఆ ఫలము- లేదు. 6 ACEFG కర్మానుష్ఠానఫలమున్నూ E కర్మానుష్ఠానఫలము 7 ACEFG లలో- విడిచి- లేదు. 8 ABFG కర్తృత్వమున్నూ E కర్తృత్వము 9 ACEFG వారికై తేను 10 E అనుభవించవచ్చు. F లో లేదు.

13

పంచైతాని మహాబాహో కారణాని నిబోధ మే

సాంఖ్యే కృతాంతే ప్రాక్తాని నిద్రయే సర్వకర్మణామ్॥

¹తత్త్వజ్ఞానమందలి [బుద్ధి]తో గూడిన నిర్వయమందు ²సర్వమయిన కర్మాలున్నా* ³పుట్టేటప్పుడు అయిదు కారణాలు గలవు. అవి నావల్లను వినుము.

1 A తత్త్వజ్ఞానమందుల బుద్ధితో CEG తత్త్వజ్ఞానమందలి బుద్ధితో 2 AG సర్వకర్మాలందున్న C సర్వకర్మాలున్న 3 AG పుట్టే యప్పుడు BC పుట్టే అపుడు

* E లో ఇంతటితో తాత్పర్యం వూర్తి.

F లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలులేవు.

14

అధిష్ఠానం తథా కర్తా కరణం చ పృథగ్విధమ్

వివిధాశ్చ పృథక్ చేష్టా దైవం చైవాత్ర పంచమమ్॥

¹అయిదూన్న ²అవి అంటేను, శరీరమూన్ను, ³కర్త అయిన జీవుడున్నా, ⁴కర్మేంద్రియాలు, జ్ఞానేంద్రియాలు, మనస్సున్నా అనేడి వేరే వేరే అయిన ⁵పద్ద కొండు యింద్రియాలున్ను, యీ యింద్రియాలను ⁶నిభువు[కొ]నే ప్రాణాపానాది భేదాలు గల వాయువుయొక్క నానా⁷విధాలయిన చేష్టాను, ⁸యీ నాలుగు విధాలకున్న ⁹అంతర్యామియైన దైవము అయిదో కారణము.

1 ACF ఆ అయిదున్ను E లో- అయిదూన్ను...జీవుడున్ను- అన్న భాగం లేదు. 2 A యెటువలె అంటేను, B ఏవి అంటే, C యేవి అంటేను, G యేవంటేను, 3 A కర్తలయిన C కర్తైన 4 ABCDEFG కర్మేంద్రియ జ్ఞానేంద్రియాలు 5 ADEFG యీ పదనకొండున్ను, శరీరాలను[న్ను], యింద్రియాలను నిలుపు B యీ పద్దకొండు యింద్రియాలున్ను, యీ యింద్రి- 6 A నిలుపుకొనివుండేటి B నిలుపుకొనేE నిలుపుకొని ఉండేది FG నిలుపుకొనివుండేది 7 ACEFG విధమైన 8 G కర్తైన జీవుడున్ను, యీ నాలుగు- 9 E అంతర్యామియైన

E లో ఈ శ్లోకం లేదు. తాత్పర్యమాత్రం 13వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడి ఉంది.

15

శరీరవాఙ్మనోభిర్యత్కర్మ ప్రారభతే నరః

న్యాయ్యం వా విపరీతం వా పంచైతే తస్య హేతవః॥

శాస్త్రసిద్ధమైన కర్మమే కాని, ¹నిషిద్ధమైన కర్మమే కాని, మనస్సున, వాక్కున, ²శరీరాన్ని ³చేశేటప్పుడు యీ చెప్పిన అయిదాన్ను ఆ ⁴కర్మము శేయించేటందుకు కారణాలు.

1 C లో నిషిద్ధమైన కర్మమే కాని లేదు. 2 ACEFG శరీరాన 3 AG శేషే అప్పుడు C జేసిన అప్పుడు F శేషే అప్పుడు 4 AG కర్మమును జేయించే అందుకు

F లో యీ తాత్పర్యం రెండుపర్యాయాలు వ్రాయబడి ఉంది.

16

తత్రైవం సతి కర్తారమాత్మానం కేవలం తు యః

పశ్యత్యకృతబుద్ధిత్వా న్న స పశ్యతి దుర్ముతిః॥

యీ రీతిని ¹పరమాత్మ ²అనుమతిని జీవుడు కర్తై వుండగాను, కేవలమయిన ³జీవుడే కర్త అని యెవ్వడు తలచును, వాడు ⁴యథార్థము జ్ఞానము లేని దుర్బుద్ధి గనక, యథార్థమయిన పరమాత్మనే ⁵కర్త అని యెరుగడు.

1 G పరమాత్ముని 2 ACEFG అనుమతినే 3 C జీవుడ E జీవుడు 4 AEFG యథార్థజ్ఞానము B యథార్థమగు జ్ఞానము C యథార్థము లేని 5 EG కర్తను యెరుగడు.

17

యస్య నాహంకృతో భావో బుద్ధిర్యస్య న లిప్యతే

హత్వాపి స ఇమాన్ లోకాన్ స హంతి స నిబధ్యతే॥

యెవ్వని ¹బుద్ధిని నాను పరమపురుషుడే కర్త అని తలచుకొని, ²తా కర్త గాననే అహంకారం విడిచి, యీ ప్రయోజనానకు ³నే కర్తగా గనక, నేను యీ ఫలమును ⁴అనుభవించినవాడను గానని యెవ్వని బుద్ధి ఫలముతో సంబంధించిన కుండును, వాడు ధర్మయద్ధమందు సమస్తలోకాల⁵వారిని చంపినాగాని, వాడు చంపినవాడు గాడు. వాడు అపాపము⁶చాతను బద్ధుడున్నా గాడు.

1 ACFG బుద్ధి అయినాను E బుద్ధినాను 2 AG నే కర్త యనియెడి అహంకార ముడిగి, OF నే కర్త ననెడి అహంకారముడిగి, E నేను కర్తను, అనెడి అహంకారము ఉడిగి, 3 A నే కర్తగాను, యీ ఫలం G నే కర్త గాను గనక, యీ ఫలం

4 AEFG అనుభవించేవాడ గానని 5 ACEFG వారినిన్ని చంపినాను, 6 ACG చాత బద్ధుడు గాడు, F చాలా బద్ధుడు గాడు.

18

జ్ఞానం జ్ఞేయం పరిజ్ఞాతా త్రివిధా కర్మచోదనా
కరణం కర్మ కర్తేతి త్రివిధః కర్మసంగ్రహః॥

యిటువంటి తలపు ¹సాత్వికము బుట్టిండు గనక, ²ఆ సాత్వికము గుణత్రయములోను మంచిది గనక, ³యింతటనుండి కృష్ణుడు ఆ సాత్వికగుణము స్వరూపము అనతిస్తున్నాడు. ⁴తా జేతే ప్రయోజనం ⁵యెరుగుట జ్ఞానం. ⁶యెరగదగినటువంటి ఆ పని జ్ఞేయం. ప్రయోజనం ⁷యెరిగేవాడు జ్ఞాత. యీ ⁸మూటితోదా గూడివుండు సమస్తవేదోక్తవిధులున్నా ఆ చేతేడి కర్మమున్నూ కర్మసాధనాలయిన ద్రవ్యలున్నూ, ⁹యాగాది కర్మాలున్నూ, అందలి కర్తాను అని త్రివిధమై వుండును.

1 AEF సాత్వికమునో C సాత్వికమండే 2 BC ఆ సాత్విక[ం] E ఆ సాత్వికము 3 A యిందుండే గుణాల స్వరూపం భగవానులు అనతిస్తున్నారు. B యింతటనుండి క్రిష్ణుడు ఆ సాత్వికగుణస్వరూపము అనతిస్తున్నాడు. CF యిందుండి గుణాల స్వరూపం కృష్ణుడు అనతిస్తున్నాడు. E యిందుండి గుణాలస్వరూపమును కృష్ణస్వామి అనతిస్తున్నాడు. G యిందుండే గుణాలస్వరూపం శ్రీకృష్ణుడు అనతిస్తున్నాడు. 4 ACG తా జేసిన B తాను చేసే E తాను జేసిన 5 E లో యెరుగుట జ్ఞానం లేదు. 6 A యెరుంగదగిన ఆ CEFG యెరుగదగిన ఆ 7 AC యెరిగినవాడు 8 A మూటితోదాను కూడేటందును సమస్త E మూటితోకూడాను కూడివుండిన సమస్త C మూటితోను కూడివుండును, సమస్త E మూటియందు కూడివుంటేను, సమస్త F మూటితో తాను కూడివుండును. సమస్త G మూటిలో తాను కూడియుండును. సమస్త 9 A యాగాదికర్మాలున్నూ, అందుల కర్తాను BCEF యాగాదికర్మాలున్నూ, అందలి కర్తాను G యజ్ఞాదికర్మాలున్నూ, అందుల కర్తాను

19

జ్ఞానం కర్మ చ కర్తా చ త్రిధైవ గుణభేదతః
ప్రాచ్యతే గుణసంఖ్యానే యథావచ్ఛృణు తాన్యపి॥

యప్పుడు చెప్పిన జ్ఞానమున్నూ, ¹సత్స్వరజస్తమోగుణభేదానను ²వకటొకటి ³మూడే మూడు విధాలై వుండును. అవి క్రమక్రమాన ⁴చెప్పే వినుము.

1 ACEFG కర్మమున్ను, కర్తాను, సత్వ- B కర్మమున్ను, సత్వ- 2 F వాకటి
 తాకటి 3 ACEFG మూడే విధాలై వుండును. అవి అన్నిన్ని క్రమాన- B మూడే
 విధాలై వుండును. అవి క్రమక్రమాన- E మూడే వివిధాలై వుండును. అవి అన్నిన్ని
 క్రమాన- 4 AF వర్షించే వినుము. CEG వర్షించేను వినుము.

20

సర్వభూతేషు యేనైకం భావమవ్యయ మీక్షతే

అవిభక్తం విభక్తేషు తద్విజ్ఞానం విద్ధి సాత్త్వికమ్॥

యా బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యాది ¹జనులున్నూ. బ్రహ్మచర్యం ²మొదలయి
 ..... యారీతిని ³యేర్పడి వుండే సర్వ ⁴భూతాల
 యందున్నూ యే ⁵జ్ఞానముచాతనై నానేమి ఆత్మనే భావమును బ్రాహ్మణత్వాది విభాగం
 బొందక ⁶అనేకాలు గల దేహాలందుండి అందలి ⁷వికారం ⁸బొం.....
 ..... టి ఆత్మ ⁹స్వరూపము ¹⁰ఫలము గోరక చేశే
¹¹కర్మానుష్ఠానవేళందు దలచెనా. అటువంటి జ్ఞానం సాత్త్విక జ్ఞానము.

1 ACEFG జాతులన్ను, 2 ACEFG మొదలైన ఆశ్రమాలున్ను కలిగి, యీ
 రీతి- B మొదలైన ఆశ్రమాలున్ను గలిగి, యీ రీతిని- 3 ACFG యేర్పడివుండి 4 C
 భూతాలన్ను 5 ACEFG జ్ఞానముచాతన ఆత్మ- 6 AG అనేకవికారాలందుండి గల
 దేహాలందుండిన్ని, B అనేకాలు గల దేహాలందుండి, C అనేకకాలాల గల దేహా
 లందుండిన్ని, E అనేకాకారాలు గల దేహాలందుండిన్ని, F అనేక కారణాల గల
 దేహాలందుండిన్ని, 7 E విధం 8 ACEFG బొందక. జ్ఞానస్వరూపానను నాశము
 లేనటువంటి ఆత్మ- B బొందక, స్వరూపానను నాశం లేనటువంటి ఆత్మ- 9 ABCFG
 స్వరూపమును 10 ACEFG ఫలమును 11 A కర్మానుష్ఠానవేళలందు F కర్మానుష్ఠానం
 వేళందు G కర్మానుష్ఠానం వేళలందు

21

పృథక్త్వేన తు యద్విజ్ఞానం నానాభావాన్ పృథగ్విధాన్

వేత్తి సర్వేషు భూతేషు తద్విజ్ఞానం విద్ధి రాజసమ్॥

¹[సమస్త] భూతాలందు వుండెడు ²ఆత్మలెల్లా ³వక్త-రీతివే అని
 తలచు(చ)క. ఆ యా ⁴శరీరాలందుండెడి ⁵బ్రహ్మాదివర్షాలనున్నూ. బ్రహ్మచర్యాది

అశ్రమాలనున్నూ చూచి ⁶నానా భావాలుగా ⁷అంద.....పుడున్ను.
ఫలము గోరి కర్మానుష్ఠానము శేయుచుండెడి ⁸యా జ్ఞానము రాజసజ్ఞానము.

1 AG సమస్తభూతాలయందుండెడి C సమస్తభూతాలున్ను వుండెడి EF
సమస్తభూతాలందున్ను వుండెడి 2 C ఆత్మల్లాను E ఆత్మనల్లాను 3 ACEFG వొక్క
రీతివారని తలంచక, B వొక్కరీతివే అని తలచక, E వొక్కరీతివారని తలచి,
4 ACFG శరీరాలందుండే E శరీరాలందు 5 ACEF బ్రాహ్మణాది వర్ణాలనున్న
G బ్రాహ్మణాది వర్ణాలున్ను 6 E నానా భావాలనున్ను, స్వర్పమైన భూతాల
యందున్ను, అంద- 7 AFG అందరున్ను అన్నివిధాలవారిగాను తలంపుచున్ను,
B అందరినిన్ని అన్నివిధాల ఆత్మలని తలపుచున్ను, C అందరినిన్ని అన్నివిధాలవారి
కిగా దలపుచున్ను, E అందరు అన్నివిధాలవారినిగా తలపుచున్ను, 8 E ఆత్మనల్లాను
యా జ్ఞానము రాజసజ్ఞానము.

22

యత్తు కృత్స్నవదేకస్మిన్ కార్యే సక్రమహేతుకమ్

అతత్త్వార్థవదల్పం చ తత్తామస ముదాహృతమ్॥

1 .....తలనున్ను, భూత ²గణాలనున్ను ³పూజించుటనెడి
వకానొక ప్రయోజనమందు అది అల్పఫలము నిచ్చెడిదై వుండగానూన్ను, ⁴పనిలేని
పని మహాఫలము నిచ్చేనని తలచిన తలపుతోను, ⁵తత్త్వార్థం యెరగని జ్ఞానం
[తామస జ్ఞానం]

1 ACEFG యే జ్ఞానమయినా నేమి ప్రేతలను, భూత- B యే జ్ఞానమైనా
నేమి ప్రేతలను, భూత- 2 ACEFG గణాలను 3 CE పూజించుటనే 4 B పనిలేని
పని మహాఫలము నిచ్చిన తలంపుతోను, E వృథా పనిలేని మహాఫలమును యిచ్చినని
G పనిలేనిపని మహాఫలము నిచ్చేనని తలంచిన తలపులోను, 5 ACEFG తత్త్వార్థము
గాని జ్ఞానం తామసజ్ఞానము.

23

నియతం సంగరహితమరాగద్వేషతః కృతమ్

అఫలప్రేప్సూనా కర్మ యత్తత్త్వాత్త్వికముచ్యతే॥

యా రీతిని మూడు విధాలయిన ¹జ్ఞానమున్ను ²ఆనతిచ్చి, కర్మానుష్ఠానం
యొక్క మూడు విధాలున్ను ³ఆన[తిచ్చిని అది యెట్లం]బేను, ⁴తన వర్ణానకున్ను.

అశ్రమానకున్నా, వుచితమైనదై, ⁵ అందుకు నే గర్తననెడి ఫల⁶ సంగం లేనిదై, కీర్తిమీద వేడుకనున్ను, అపకీర్తిమీది ద్వేషాననున్నా దాంబికుడై ⁷ శేయ్యక, ఫలము ⁸ క్రోరక యే కర్మానుష్ఠానము శాయబడిని అది ⁹ సాత్విక కర్మము.

1 ACEFG జ్ఞానమును 2 AEF ఆనతిచ్చే G ఆనతిచ్చిన 3 ACFG ఆన తిచ్చిన, అది యెట్లంటేను, B ఆనతిస్తున్నాడు, అవి యెట్లానంటేను, E చెప్పేము, అది యేది అంటేను, 4 ACFG తన వర్ణానకు, అశ్రమానకు B తన వర్ణానకున్నా వుచితమైనదై E తన వర్ణాశ్రమానకు 5 C అందున గర్తననెడి E అందు నేను కర్త ననెడి 6 E సంగమం లేనిదై, 7 ACEFG శేషినిది గాక, ఫలము 8 ABCEFG గోరక యే కర్మానుష్ఠానం 9 E సాత్వికకర్మము.

24

యత్తు కామేప్పునా కర్మ సాహంకారేణ వా పునః

క్రియతే బహులాయానం తద్రాజసముదాహృతమ్॥

యే కర్మానుష్ఠానమయినాను ¹ ఫలము గోరి అహంకార] యుక్తుడైనవాడు అనేకప్రయాసాలతో గూడి ² చేసినది ³ అది రాజస కర్మము.

1 ABCEFG ఫలము గోరి అహంకారయుక్తుడైనవాడు 2 B చేశే నది EF చేశిని 3 ACG లలో అది లేదు.

25

అనుబంధం క్షయం హింసామనపేక్ష్య చ పౌరుషమ్

మోహాదారభ్యతే కర్మ యత్తత్తామసముచ్చతే॥

¹ [యే కర్మానుష్ఠానము చేశేటప్పుడు అనేకదుఃఖాలు వెంటనే ² అనుబంధలయి తగులుటాను, అనేక ³ ద్రవ్యక్షయం బొందుటాను, అనేక ⁴ ప్రాణిహింసాను గలదై, తాను యిందుకు ⁵ వోపుదును, ⁶ వాపననే ⁷ విచారము లేక, పరమపురుషుడే కర్త అని యెరుగక, ⁸ చేసిన కర్మము తామస కర్మము.

1 AFG యే కర్మానుష్ఠానము శేశే అప్పుడు BE యే యే కర్మానుష్ఠానము శేశేటప్పుడు C యే కర్మానుష్ఠానము చేశే అప్పుడు 2 ACEFG అనుబంధాలై 3 AEF ద్రవ్యం క్షయం 4 B ప్రాణిహింసాను గలదై, తాను E ప్రాణిహింసను చేసు టాను, తాను 5 C వోప్పుదును, 6 AG వోపనని BCF వోపననే E వోపలేననే

7 A విచారమున్న యంతవట్టు విచారించుకొనక, పరమపురుషుడే CFG విచారమున్న యంతవట్టున్న విచారించుకొనక, పరమపురుషుడే E విచారమున్న యంతవట్టున్న విచారించుకొనక, పరమపురుషుడే 8 AE చేశే కర్మము తామసకర్మము. G చేశేనది తామసకర్మము.

26

ముక్తసంగోఽనహంవాదీ ధృత్యుత్సాహసమన్వితః
సిద్ధ్యసిద్ధ్యో ర్నిర్వికారః కర్తా సాత్త్విక ఉచ్యతే॥

ఫలసంగరహితుడై, ¹ నే చేశేనని అహంకారము లేక, ² దైర్యముతోడ గూడిన వాడై, కర్మానుష్ఠానము ³ చేశేటప్పుడు అందుకు ⁴ వుపకారకాలయిన ద్రవ్యాలు ⁵ సిద్ధించినప్పుడున్నా, ⁶ సిద్ధించనప్పుడున్నా వికారము లేని చిత్తం గలవాడై, ⁷ యీ రీతిని కర్మానుష్ఠానం చేశే కర్త ⁸ సాత్త్వికుడు.

1 A నే జేశేనన్న BCEF నే జేశేననే G నే జేశేనన్న 2 ACEF శేశే అప్పుడు 3 ABCFG వుపకారకాలైన 4 C లో సిద్ధించినప్పుడున్నా- లేదు. 5 A లో- సిద్ధించనప్పుడున్నా- లేదు. 6 ACEFG లలో యీ రీతిని- లేదు. 7 E సాత్త్వికుడు.

27

రాగీ కర్మఫలప్రేప్సు ర్లుబ్ధో హింసాత్మకోఽశుచిః
హర్షశోకాన్వితః కర్తా రాజసః పరికీర్తితః॥

యీ కర్మానుష్ఠానము శాయగాను కీర్తి ¹ గలుగు గదా! అని ² వేడుకపడిన వాడై, ³ ఆ కర్మానకు ఫలము గోరినవాడై, అందలి ⁴ దక్షిణలు మొదలయిన ద్రవ్య ⁵ వెచ్చాలకు లోబడినవాడై, ⁶ వకరిని పీడించి, కర్మానుష్ఠానము ⁷ చేశేవాడై, ఆ కర్మఫలము సిద్ధిస్తేను ⁸ సంతోషించుకొని, సిద్ధించకుంటేను ⁹ దుఃఖముపడని (వడే) అటువంటి కర్త రాజసుడు.

1 A గలుగుగాని అని BCF గలుగుగా అని E కద్దు గదా అని G గలుగుగా అని 2 ACEFG వేడుకపడేవాడై, 3 E ఆ కర్మాలను 4 ABC దక్షిణలు 5 CEF వెచ్చాలను 6 G ఆ కర్మానుష్ఠానం వొకరిని 7 CE చేశేవాడై, 8 E సంతోషమున్న, G సంతోషపడి, 9 ACG దుఃఖపడేటి కర్త రాజసుడు, E దుఃఖమున్న బడేవాడు రాజసుడు. F దుఃఖపడే కర్త రాజసుడు.

28

అయుక్తః ప్రాకృత స్సబ్ధ శ్శతో నైష్కృతికోఽలసః

విషాదీ దీర్ఘసూత్రీ చ కర్తా తామస ఉచ్యతే॥

శాస్త్రోక్తమయిన కర్మమందు తాను యోగ్యుడు గాక, ఆ కర్మానకు తగిన విద్య యెరుగనివాడై, ఆ కర్మానుష్ఠానము ¹తలబెట్ట వెరచి, మారణాది కర్మాలందే వేడుక గలవాడై, పరుల ²వంచించేవాడై, వుద్యోగించిన కర్మమందు ³బుద్ధితో నున్నవాడై, యేపాటి దుఃఖము వచ్చినాను ⁴మిక్కిలీన్ని ⁵[దుఃఖపడుచు]న్నా, వకరితో పగబెట్టుకొని, ఆ పగ పెక్కుకాలం ⁶అడ్డబెట్టే కర్త తామసుడు.

1 E తలప వెరచి, 2 AG వంచించేటివాడై, EF వంచించెడివాడై, 3 AE మందబుద్ధితో నున్నవాడై, C మందబుద్ధియై వున్నవాడై, 4 E లో- మిక్కిలీన్ని- లేదు, 5 ABCDEFG దుఃఖపడుచున్న, 6 AFG నడపేటి కర్త తామసుడు. C నడ పెడి కర్త తామసుడు. E నడిపేటివాడు తామసుడు.

29

బుద్ధేర్భేదం ధృతేనైచ్చవ గుణత స్త్రివిధం శృణు

ప్రాచ్యమాన మశేషేణ పృథక్తేన ధనంజయ॥

వోయి అర్జునా! నిశ్చయజ్ఞానరూపమయిన బుద్ధిన్ని, యెన్ని విఘ్నాలు వచ్చినాను చెప్పే వినుము.

A పూర్తిపాఠం- ¹వో అర్జునా! నిశ్చయజ్ఞానరూపమైన ²బుద్ధికి యెన్ని విఘ్నాలు వచ్చినాను, వెరవక ఆ పని నిర్వహించు³కొనుట అనెడి ⁴ధైర్యశక్తియు యీ ⁵రెంటిలోనున్న ⁶వాకటాకటి సాత్విక, రాజస, తామస⁷భేదాలనేవి మూడే⁸ భేదాలు గలవు. అవి వేరే వేరే ⁹యింతుక దప్పకుండాను ¹⁰చెప్పే వినుము.

1 BCEG వోయి అర్జున! 2 B బుద్ధిన్ని EF బుద్ధికిన్ని 3 E కొనుటనే ధై- F కొనెడి ధై- 4 E ధైర్యమున్ను, 5 B రెంటికిన్ని 6 BG వాకటి కొకటి E లో లేదు. F వాకటి కొకటికి 7 B భేదాలై C భేదాలనెడి E భేదాలు 8 B యింతుకం తాను తప్ప- C యించిక తప్ప- F యించిక దప్ప- 9 E చెప్పేను. 10 E లో- వినుము- లేదు.

30

ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ కార్యకార్యే భయాభయే
బంధం మోక్షం చ యా వేత్తి బుద్ధి స్సా పార్థ సాత్త్వికీ॥

వక పని కాయదొరకొన్నప్పుడు యీ ప్రయోజనము ¹ యిహమందలి ఫలము నిచ్చెడిదో, మోక్షఫలము ² నిచ్చెడిదో అని ³ తెలుసుకొని, ⁴ యీ ధర్మం నాకు కాయ ⁵ వచ్చును, యిది నాకు ⁶ కాయరాదని ⁷ తెలుసుకొనినన్ని, యిది ⁸ శాస్త్రం గనుక ⁹ వెరవవల్దనిన్ని, ¹⁰ యిది శాస్త్రోక్తం కాదు గనుక వెరవవలెననిన్ని, ¹¹ సంసార మున్ను, ¹² మోక్షమున్ను యే బుద్ధి విచారించుకొనును అది సాత్త్వికబుద్ధి.

1 A యిహమందుల ఫలము నిచ్చేటిదో, B యిహమందు ఫలము నిచ్చెడిదో, G యిహమనందలి ఫలము నిచ్చెడిదో, 2 A నిచ్చేటిదో అని 3 ACEFG తెలుసుకొనిన్ని 4 C యీ కర్మానకు చాయవచ్చును, 5 F వచ్చుననిన్ని, 6 ACEFG కాయరాదనిన్ని, 7 ACEFG అలో - తెలుసుకొనిన్ని - లేదు. 8 ABCF శాస్త్రోక్తం గనుక E శాస్త్రోక్తము. E లో - గనుక - లేదు. 9 E దీనికి వెరవవల్దనిన్ని, 10 E లో - యిది శాస్త్రోక్తం కాదు గనుక వెరవవలెననిన్ని - లేదు. 11 EF సంసారమునున్ను, 12 ACEFG మోక్షమునున్ను

31

యయా ధర్మమధర్మం చ కార్యం చాకార్యమేవ చ
అయథావత్ ప్రజానాతి బుద్ధి స్సా పార్థ రాజసి॥

యే బుద్ధిచాత ఆకార్యం వివేకించనేరక, లెస్సగా తెలియని బుద్ధి రాజసబుద్ధి.

A పాఠం - యే బుద్ధిచాత నైనానేమి ¹ ధర్మమునున్ను ² అర్థమునున్ను (అధర్మమునున్ను), కార్యమునున్ను ³ వివేకించనేరక, లెస్సగా తెలియని బుద్ధి రాజసబుద్ధి.

1 B ఆకార్యము వివేకించనేరక, C అధర్మమునున్ను E ధర్మమునున్ను 2 C లో లేదు. E అధర్మమునున్ను F అధర్మమునున్ను 3 EF ఆకార్యమునున్ను వివే-

32

అధర్మం ధర్మమితి యా మన్యతే తమసావృతా
సర్వాధ్వాన్ విపరీతాం శ్చ బుద్ధి స్సా పార్థ తామసి॥

తామసగుణము ¹తై తేను ²సర్వమయిన ప్రయోజనాలున్నూ విపరీతముగా తెలుసుకొని, ³ధర్మ మధర్మమని ⁴తలచే బుద్ధి తామసబుద్ధి.

1 ACEG Xప్పి తేను 2 E సకల ప్రయోజనాలున్నూ 3 ACG ధర్మము అధర్మ మునిన్ని. అధర్మం ధర్మమనిన్ని B ధర్మం అధర్మమని E ధర్మము అధర్మము అని 4 A తలచేటి CG తలచెడి

E లో ఈ తాత్పర్యం లేదు. ఈ తాత్పర్యస్థానంలో కిరవ శ్లోక తాత్పర్యం వ్రాయబడి ఉంది.

33

ధృత్యా యయా ధారయతే మనఃప్రావేంద్రియక్రియాః
యోగేనావృభిచారిష్యా ధృతి స్సా పార్థ సాత్త్వికీ॥

వృభిచారం లేని ¹తైంకర్యముతో గూడినవాడై, యిందు²వల్లను ³విష్టుప్రీతి అనే యోగముచాతను మనస్సుయొక్కాను, ⁴ప్రాణవాాయువులయొక్కాను ⁵క్రియ లనుభవించును. ఆ ధైర్యము ⁶సాత్త్వికధైర్యము.

1 ACEG యే ధైర్యముతో 2 A వల్ల G వల్లనే 3 AG పరమపురుషప్రీతి యనే యోగం 4 ACEG ప్రాణాదివాయువులయొక్కాను, యింద్రియాలయొక్కాను 5 A అనే క్రియలను పురుషుండు ధరించును. CE క్రియలను పురుషుండు ధరించును, G అనే క్రియలను పురుషుండు అనుచును. 6 E సాత్త్వికధైర్యము.

E లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

34

యయా తు ధర్మకామార్థాన్ ధృత్యా ధారయతేఽర్జున
ప్రసంగేన ఫలాకాంక్షీ ధృతి స్సా పార్థ రాజసి॥

ఫలము ¹గోరే పురుషుడు ఆ ఫలమందలి ఆసక్తిచాతను ధర్మకామార్థాల ననేక్షించి, మనస్సుయొక్కాను, ²ప్రాణాదివాయువులయొక్కాను, ³యింద్రియాల యొక్కాను క్రియలను ⁴ధరించును. అది రాజసధైర్యము.

1 AC కోరేటి BEG గోరెడి 2 A ప్రాణవాాయువులయొక్కాను, 3 AG యింద్రియాలయొక్కాను 4 A ధరియించినది అది రాజసధైర్యము. C ధరించినది రాజసధైర్యం. E ధరించినది, అది రాజసధైర్యము.

F లో ఈ శ్లోక తాత్పర్యాలు లేవు.

35

యయా స్వప్నం భయం శోకం విషాదం మదమేవ చ
న విముంచతి దుర్మేధా ధృతి స్సా పార్థ తామసీ॥

¹యే ధైర్యముతో గూడినవాడై, ²వెరి వెరి ³స్వప్నాలున్నూ, ⁴విద్ర
విడువక, ⁵భయమున్నూ, దుఃఖమున్నూ, మదమున్నూ ⁶బుట్టించెడి విషయాల
గోరి, మనస్సుయొక్కను, ప్రాణాది వాయువులయొక్కను, ⁷యింద్రియాల
యొక్కను క్రియలను ⁸ధరించును, అది తామసధైర్యము.

1 BC ధైర్యంతో గూడినవాడై, 2 ACFG స్వప్నాలనున్న, 3 ACEFG
నిద్రనున్న విడువక, 4 ACFG భయమును, శోకమును, దుఃఖమును, మదమును
పుట్టించెడి 5 AG పుట్టించెడి 6 A లో- ఇంద్రియాలయొక్కను- లేదు.
7 ACEFG ధరించిన, అది తామసధైర్యము.

36

సుఖంత్యదానీం త్రివిధం శృణు మే భరతర్షభ
అభ్యాసాద్రమతే యత్ర దుఃఖాంతం చ నిగచ్ఛతి॥

¹వోయి భరతవంశోత్తముడా! సుఖమున్నూ, ²రాజస తామస సాత్విక భేదా
లున్నూ మూడు విధాలయి వుండును. ³వాటి భేదాలు నీకు ⁴జెప్పే వినుము. ⁵యే
⁶సుఖము అనేకకాలము అభ్యసించగాను మనస్సు ⁷రమించి ⁸నకలదుఃఖాల
గడచును.

1 ACEFG వోయి భరతవంశోత్తము! 2 ACFG సాత్విక, రాజస, తామస
భేదాలను 3 ABEFG దాని C వాని 4 G చెప్పేను. 5 ACEFG సుఖమును 6 G
రమించును, 7 A సమస్తమైన దుఃఖాలున్ను గడుచు. 8 సమస్త దుఃఖాల గడచును.
EF సమస్తమైన దుఃఖాల గడుచును. G సమస్తమైన దుఃఖాలున్ను గడుచును.

37

యత్తదగ్రే విషమివ పరిణామేఽమృతోపమమ్
తత్సుఖం సాత్త్వికం ప్రోక్తమాత్మబుద్ధిప్రసాదజమ్॥

¹యే సుఖమయినాను యోగం ²దొరకొన్నప్పుడు అనేకప్రయాసాలతోగూడి* విషంవలె దుఃఖమయి ³తోచీన్ని. యోగాధ్యానం అలవడితేను ఆత్మస్వరూపము గన వచ్చి, ఆమృతముతో సరి అయినదై, ⁴ఆత్మస్వరూపజ్ఞానము ప్రకాశించెడిదై వుండును, అది ⁵సాత్వికసుఖము.

1 E ఆ సుఖము యోగము 2 C దొరకొనే ఆప్పుడు 3 AEFG తోచి, B తోచీని, 4 ABF ఆత్మజ్ఞానం E ఆ జ్ఞానము 5 E సాత్వికసుఖము.*C లో తాత్పర్యం ఎంతటితో పూర్తిచేయబడింది.

38

విషయేంద్రియసంయోగాద్యత్తదగ్రేఽమృతౌపమమ్
పరిణామే విషమివ తత్సుఖం రాజసం స్మృతమ్॥

యే సుఖమయినాను ¹మొదల ²విషయాలున్నూ, యింద్రియాలున్నూ గూడ గాను ఆమృతము³వలె నుండి, ఆ విషయానుభవంతీరిన వెనకను ⁴విషమువలెనే చేకెడిదాను, ⁵అది రాజస సుఖం.

1 AF మొదలు EG మొదలను 2 C విషయాలున్నూ, నింద్రియాలున్నూ G విషయాలున్నూ, యింద్రియాలున్నూ 3 AEFG వలెనే వుండి, 4 ACFG విషమువలె దుఃఖము జేకెడిదాను, B విషమువలెనే దుఃఖము చేకెడిదాను, E విషమువలెనే దుఃఖమును చేసెడిది అవును, 5 C లో- అది రాజససుఖం- ఈ భాగం లేదు.

39

యవగ్రే చానుబంధే చ సుఖం మోహనమాత్మనః
నిద్రాలస్యప్రమాదోత్థం తత్రామనముదాహృతమ్॥

యే సుఖమయినాను ¹మొదలు, ²అనుభవించిన వెనకను ఆత్మజ్ఞానము పుట్టి వియ్యక్త, విద్రనున్నూ, ³ఆలస్యమున్నూ, ప్రమాదమున్నూ ⁴బుద్ధి యిచ్చును, అది తామససుఖం. యంతవజ్ఞాను యాల ⁵చెప్పే వంటేను, మోక్ష ⁶మపేక్షించినవారు రాజస ⁷తామసగుణాలు వుడిగి, ⁸సాత్వికులై వుండవలె ననేకొరకు.

1 AG మొదలను BF మొదలను C మొదలనున్నూ E మొదలను 2 C లో- ఆనుభవించిన.....ప్రమాదమున్నూ- అన్న భాగం లేదు. 3 A ఆలస్యము నున్న బుద్ధి- BCEFG ఆలస్యమునున్నూ, ప్రమాదమునున్నూ 4 ABCGEF

పుట్టించును, 5 AB చెప్పితిరి అంటేను, CF చెప్పే రంటేను, EG చెప్పితిరి అంటేను, 6 E ముఖేషీంచేవారు 7 AF తామసగుణాలను విడిచి, CG తామసగుణాలు విడిచి, E తామసాలు విడిచి, 8 E సాత్వికలై వుండవలెననేకొరకు చెప్పితిని.

40

న తదస్తి పృథివ్యాం వా దివి దేవేషు వా పునః
సత్త్వం ప్రకృతిజైర్ముక్తం యదేభిస్సృక్తిభిర్గుణైః॥

భూమియందు మనుష్యుల మొదలయిన¹ వారియందున్నా, ² స్వర్గమున దేవతలు మొదలయిన³ వారిలోనున్నా యీ ప్రకృతివల్లబుట్టిన ⁴ గుణత్రయమున్నా ⁵ బాంధవ్యంబున ప్రాణి⁶ సమూహం లేదు.

1 ACF వాల్లలోనున్ను, E వాల్లలోను, G వారిలోనున్ను, 2 ACEFG స్వర్గముందు 3 ACF వాల్లలోనున్ను, E వాల్లలోను, బ్రాహ్మణులకున్ను యీ ప్రకృతి- 4 ACFG గుణత్రయమునున్ను B గుణత్రయమును 5 AE పారయక వుండెడి CFG పారయకంబున 6 EF సమూహమున్ను లేదు.

41

బ్రాహ్మణక్షత్రియవిశాం శూద్రాణాం చ పరంతప
కర్మాణి ప్రవిభక్తాని స్వభావప్రభవైర్గుణైః॥

¹ వోయి శత్రుసంహారకుడవైన ² అర్జునుడా! ³ బ్రాహ్మణులకున్ను, క్షత్రియులకున్ను, వైశ్యులకున్ను, శూద్రులకున్ను తమ తమ జాతికి దగిన కర్మాలు తమకు ⁴ బుట్టగా బుట్టిన గుణాలచాతను ⁵ యేర్పరపబడినవి(వి).

1 A వో అర్జునుండా! G లో -వోయి- లేదు. 2 E అర్జునా! 3 C బ్రాహ్మణులకున్ను, వైశ్యుల- 4 C బుట్టగా బుట్టిన 5 ABCFG యేర్పరపబడినవి.

42

శమోదమస్తవశ్శౌచం క్షాంతిర్హవమేవ చ
జ్ఞానం విజ్ఞానమాస్తిక్యం బ్రహ్మకర్మస్వభావజమ్॥

¹ వెలవల ² యింద్రియాలు నణచుటనే శాంతిన్ని, మనస్సు ³ నిలుపుటనే దమమున్ను, భోగాలు విడుచుటనే తపస్సున్ను, ⁴ శాస్త్రోక్తమయిన ఆచారము ⁵ నడ

చుటనే శౌచమున్ను, ⁶పరుల(లు) పీడించినాను వికారము ⁷బొందకుండే
 వోర్పున్ను, ⁸కుటిలమతి లేక, ⁹పరులందు మనస్సు నిర్మలమయి వుండుటానూ,
¹⁰పరతత్వము నెరుగుటనే జ్ఞానమున్ను, ¹¹పరతత్వమందలి విశేషాలెరుగుటనే
 విజ్ఞానమున్ను, వేదోక్తమయిన ¹²అర్థమును సత్యమనెడి ఆస్తిక్యమున్ను
¹³బ్రాహ్మణుడు ¹⁴పుట్టగా పుట్టిన స్వభావకర్మము.

1 ABCF వెలుపలి E వెలపటి G మొదలి 2 A యింద్రియాల నణచుట
 BE యింద్రియాల నణచుటనే CF యింద్రియాల అడచుటనే G యింద్రియాల
 అణచుటనెడి 3 A నిలుపుట E నిలుపుటానే G నిలుపుటనెడి 4 E శాస్త్రోక్త
 మనే 5 ABEG నడుపుటనే CF నడపుటనే 6 AEFB పరుల పీడించినాను 7 A
 బొందకుండుట CEF బొందకుండుటనే 8 ACEFG కుశిలబుద్ధి లేక, 9 E సతులందు
 10 E పరమతత్వము 11 E లో- పరతత్వమందలి విశేషాలెరుగుటనే విజ్ఞానమున్ను-
 లేదు. 12 ABCEFG అర్థము 13 AF బ్రాహ్మణుడు E బ్రహ్మము G బ్రాహ్మణునికీ
 14 C పుట్టగానే పుట్టిన స్వభావ కర్మం.

43

శౌర్యం తేజో ధృతి ర్దాక్ష్యం యుద్ధేచాప్యవలాయనమ్

దానమీశ్వరభావశ్చ జ్ఞాత్రం కర్మస్వభావజమ్॥

యుద్ధమందు భయం ¹లేకుండుటనే శౌర్యమున్ను, ²శత్రులకు ³లోనుగా
 కుండుటనెడి తేజస్సున్ను, దొరకొన్న యుద్ధమును ⁴విడువకుండుటనెడి ధృతిన్ని,
⁵ఆయుధ(ద్ధ)మును ⁶నిర్వహించుటనే ⁷రక్షకత్వమున్ను, యెంత యుద్ధమందు
 పారిపోకుండుటాను, వుచితమైన ⁸పట్టున ద్రవ్యము వెచ్చపెట్టుటాను,* ప్రజల సంత
 రించుటాను, క్షత్రియుడు పుట్టగా బుట్టిన స్వభావకర్మము.

1 AG లేకుండుటాను శౌర్యము, C లేకుండుటాను శౌర్యమున్ను, E లేక
 ఉండుటనే శౌర్యమున్ను, 2 ACEFG శత్రువులకు 3 AC లోనుగాకుండుటను
 BEFG లోనుగాకుండుటనే 4 AG విడువకుండుట ధృతి, EF విడువకుండుటనే
 ధృతిన్ని, 5 ABFG ఆ యుద్ధము C యుద్ధము E ఆ యుద్ధమందు 6 A నిర్వ
 హించుకొనుటచాత BG నిర్వహించుకొనే C నిర్వహించుకొనెడి E నిర్వహించు
 టనెడి F నిర్వహించుకొనుటనే 7 ACEF దక్షత్వమున్ను B రక్షకత్వము 8 AG వేళ
 CEF పట్ట

* E లో తాత్పర్యం ఇంతవరకే ఉంది. తర్వాత 44వ శ్లోక తాత్పర్యం కలిపి వ్రాయబడింది.

44

కృషి గోరక్ష్య వాణిజ్యం వైశ్యకర్మస్వభావజమ్
పరిచర్యాత్మకం కర్మ శూద్రస్యాపి స్వభావజమ్॥

¹ పయరు శేయించుటను, ² పసుల నేలుటను, ³ బేరమాడుటను, వైశ్యుడు పుట్టగా పుట్టిన స్వభావకర్మము. ⁴ బ్రాహ్మణులకున్నా, క్షత్రియులకున్నా ⁵ శేవ ⁶ శేయుట శూద్రునికి పుట్టగా బుట్టిన స్వభావకర్మము.

1 AG వ్యవసాయం శే_ E లో_ పయరు శేయించుటను_ లేదు. 2 A పశువుల_ 3 ABCEG బేరమాడుటను, 4 C బ్రాహ్మణులకున్నా, 5 AEFG వైశ్యులకున్నా శేవ_ 6 AG శేయుట CE శేసుటను

E లో పై శ్లోకం లేదు.

45

స్వేష్టే కర్మణ్యభిరతః సంసిద్ధిం లభతే నరః
స్వకర్మనిరత సిద్ధిం యథా విందతి తచ్చృణు॥

తమకు తమకు వుచితమయిన ¹ కర్మమందే ² నిలుకడ గలవాడు పరమపదము ³ బొందును. ⁴ బొందే ప్రకారము ⁵ వినుము.

1 E స్వకర్మమందే 2 AFG నిలుకడ గలిగి, దేవుని దలంచినవాడు పరమ C నిలుకడ గలిగి, దేవుని దలచినవాడే పరమ E నిలుకడ గలిగి, దేవుని దలచేవాడు పరమ 3 B లో_ బొందును_ లేదు. 4 ACG తనకు వుచితమైన కర్మమందే నిలుకడ గలవాడు పరమపదం బొందే ప్రకారం_ E తనకు వుచితమైన కర్మమందే నిలుకడ కలవాడు పరమపద మందే ప్రకారము_ F తనకు వుచితమైన కర్మమందు నిలుకడ గలవాడు పరమపదవి బొందే ప్రకారం_ 5 ABCFG చెప్పే వినుము.

46

యతః ప్రవృత్తి ర్భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్
స్వకర్మణా తమభ్యర్చ్య సిద్ధిం విందతి మానవః॥

¹యే దేవునివల్లను సమస్తతూతాలున్నూ ²జన్మించెను. ³యే దేవునిచాత
⁴సర్వమున్నూ వ్యాపింపబడెను. అటువంటి ⁵ఆ దేవుణ్ని ⁶తమ⁷వర్షాశ్రమానకు
 పుచితమైన కర్మానుష్ఠానముచాతను ⁸పూజించి, మనుష్యుడు ⁹మోక్షము బొందును.

1 A యెవ్వనివల్లను F యే దేవునియందు 2 F జన్మించును, 3 A యెవ్వని
 చాత 4 C సమస్తమున్ను E సర్వ జగమున్ను 5 AG దేవుణ్ని B ఆ దేవుని CF
 దేవుని E ఆ దేవుని 6 ACEFG తన 7 Gవర్షాశ్రమాలకు 8 EF పూజించే 9 ABCEFG
 మోక్షశిధి బొందును.

47

శ్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణః పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్
 స్వభావనియతం కర్మ కుర్వన్నాప్నోతి కిల్బిషమ్॥

యింద్రియజయం గలవాడు¹ చేశే జ్ఞానయోగం అనేక² ప్రమాదాలచాతను గూడి
 వుండు గనుక, ³వక్కుక్కసారి లెస్సచేసిన జ్ఞానయోగంకంటెను, తా కర్తనని తల
 పక నాకు సంతోషమయ్యేకొరకు ⁴చేశే కర్మానుష్ఠానము ⁵జ్ఞానమందు[గల] గుణాలు
 లేనిదై నాగని, దేహం ధరించిన⁶వారికి సులభం. ప్రకృతిమయమైన దేహంధరించిన
⁷పురుషుడు స్వభావాననే నియతమైన కర్మానుష్ఠానము చేస్తున్నా సంసార⁸దుఃఖం
 బొందకుండు.

1 ACG చేసిన 2 AG ప్రమాదాలతో వుండు BCF ప్రమాదాలతో గూడి E
 ప్రమాదంతో కూడివుండును. వొక్కొక్క 3 AF వొక్కొక్కమరి లెస్సె C
 వొక్కొక్క మరి లెస్సె E వొక్కొక్క మారి లెస్సె G వొక్కొక్క మారి లెస్సె
 4 A జేశి EG చేసిన 5 ACF జ్ఞానమందు గల గుణాలు లేనిదైనా, దేహం G జ్ఞాన
 యోగమందు గల గుణాలు లేనివానికి నాదేహం 6 ACEFG వానికి 7 C పురుష
 స్వభావాననే 8 ABEFG దుఃఖం బొందడు. C దుఃఖమును బొందడు.

48

సహజం కర్మకౌంతేయ సదోషమపి నత్యజేత్
 సర్వారంభా హి దోషేణ ధూమేనాగ్నిరివావృతాః॥

¹వోయి అర్జునుడా: ²కొత్తగా సాధించే ³జ్ఞానయోగంకంటెను, పుట్టగా
⁴పుట్టిన కర్మానుష్ఠానములున్నూ పొగతోగూడిన ⁵అగ్నివలెను ప్రయాసంతో గూడి
 వవే. అందులోను కర్మయోగము సులభము.

1 A వో అర్జునా! C వోయి అర్జునా! F వో అర్జున! 2 A క్రొత్తగా సాధిం చేటి BFG క్రొత్తగాను సాధిం చేడి C క్రొత్తగా సాధించిన 3 ACF జ్ఞానంకంటేను, 4 ACEFG బుట్టినటువంటి కర్మానుష్ఠానము ప్రయాసముతో గూడినదై నాగాని విడువ వట్టు. ప్రయాసముతోగూడిన[యి]ది యాల కాయవలెనంటివా, జ్ఞానానుష్ఠానాలున్ను, కర్మానుష్ఠానాలున్ను B.....కర్మానుష్ఠానము ప్రయాసముతో గూడినదై నాగాని విడువవలదు. అటువంటి ప్రయాసంతో గూడినది యాల కాయవలెనంటివా, జ్ఞానాను ష్ఠానాలున్ను పాగతో గూడిన 5 AFG అగ్నిబలెను CE అగ్నివలెనే.

E లో శ్లోకం లేదు.

49

అసక్తబుద్ధి స్వర్వత్ర జితాత్మా విగతస్పృహః

నైష్కర్మ్యసిద్ధిం పరమాం సన్న్యాసేనాధిగచ్ఛతి॥

¹కర్మానుష్ఠానఫలమందు ఆసక్తుడుగాక. ²తన మనస్సు గెలిచి, పరమాత్ముడే ³కర్తయని ⁴తానందు దగులక, సర్వకర్మఫలమున్నూ ⁵పరమాత్మునికే ⁶సమర్పించు టనే సన్న్యాసయోగంచాతను, కర్మాలచాతను ⁷కట్టుబడకుండుననే సిద్ధి బొందును.

1 C కర్మానుష్ఠానమందు E యీ కర్మా- 2 ACG తన మనస్సును E తమ మనస్సును F మనస్సును 3 CF కర్తని 4 G తానెందు తగులుపడక, 5 ACEFG పర మాత్మునికి 6 E సమర్పించుటనెడి 7 ACEFG కట్టుబడకుండుటనెడి- E కట్టుబడక ఉండుట అనేటి-

50

సిద్ధిం ప్రాప్తౌ యథాబ్రహ్మ తథాప్నోతి నిబోధ మే

సమాసేనైవ కౌంతేయ నిష్ఠా జ్ఞానస్య యా పరా॥

యిటువంటి కర్మానుష్ఠానముచాతనున్నూ ¹జ్ఞానసిద్ధి బొందినవాడై, అందు వల్లనే బ్రహ్మ ²జ్ఞానసిద్ధి గలిగితేను యే ప్రకారాన ³బ్రహ్మము పొందును, ⁴ఆ ప్రకారం సంక్షేపాన జెప్పే వినుము. అటువంటి జ్ఞానము ⁵ధ్యా[న]రూపాన నిలుచుట పరమమైన ⁶విలుకడ.

1 CE జ్ఞానసిద్ధిని 2 AEG ధ్యానసిద్ధి 3 EF బ్రహ్మ బొందును, 4 F ఆ ప్రకారాన జెప్పే వినుము, 5 ABCEG ధ్యానరూపాన నిలుచుటే 6 ACEFG నిలుకడ గదా! E జ్ఞానం గదా!

51

బుద్ధ్యా విశుద్ధయా యుక్తో ధృత్యాత్మానం నియమ్య చ
శబ్దాదీన్ విషయాం స్త్యక్త్వా రాగద్వేషా వ్యుదస్య చ॥

పవిత్రమయిన బుద్ధితో గూడినవాడై, దైర్యంవాతను మనస్సు నియమించి,
శబ్దాది ¹విషయాలందు బోనియ్యక, మనస్సు ధ్యానమందే నిలుపుకొని, ²రాగద్వేషాలు
విడిచి.

1 ABCDEG విషయాలందు బారనియ్యక, F విషయాల బారనియ్యక, 2 CEF
రాగద్వేషాలను విడిచి.

52

వివిక్తసేవీ లఘ్వాశీ యతవాక్కాయమానసః
ధ్యానయోగపరో నిత్యం వైరాగ్యం సముపాక్రితః॥

¹ధ్యానానకూన్ము ²యెవరూ లేని యేకాంతస్థలమందు వుండినవాడై, ³తగిన
పాటి ⁴అహారాలు బుచ్చుకొని, వాక్కు, శరీరము, మనస్సు, ధ్యానమందే నిలిపిన
వాడై, ⁵యిటువంటి ధ్యానయోగపరుడై ⁶వైరాగ్యము నాశ్రయించి.

1 ABCDEFG ధ్యానానక 2 AG విరోధమైన లేరని యేకాంత స్థలమందు BCEF విరోధ
మైనవారు లేని యేకాంత 3 B తగినవాటి E తగినవాటి 4 ABCDEFG అహారము
బుచ్చుకొని, 5 E లో ఇటువంటి ధ్యానయోగపరుడై లేదు, 6 G వైరాగ్యమును
నాశ్రయించి.

53

అహంకారం బలం దర్పం కామం క్రోధం పరిగ్రహమ్
విముచ్య నిర్మమ శ్శాంతో బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే॥

దేహమే ¹అత్మయని తలచెడి ²అహంకారమున్ను, ³అహంకారమున
వచ్చిన ⁴బలమున్ను, ⁵బలవంతుడననే దర్పమున్ను, ⁶క్రోధమున్ను, ⁷యే వొస్తు
వై నాను తనకు కావలెననే పరిగ్రహమున్ను ⁸యివి విడిచి, మమతారహితుడై,
శాంతుడైనవాడు బ్రహ్మభావానకు అర్హుడౌను.

1 CF అత్మని 2 ACEFG అహంకారమునున్ను, 3 ACEF అహంకారాన
వచ్చిన G అహంకారముతోగూడిన 4 A ఎ తెమునున్ను(?) CF బలమునున్ను 5 A

బలవంతుడనని B బలవంతుడ నేననే E బలవంతుడ ననేటి F బలవంతుడ ననెడి G బలముతోగూడిన 6 AEG కామమున్ను, క్రోధమున్ను, C కామమునున్ను, F క్రోధమునున్ను, కావలె 7 A అవిన్ని, ఇవిన్ని కావలెననెడి పరిగ్రహము C అవి, యివి కావలెననే పరిగ్రహమున్ను E అవి కావలెననెడి పరిగ్రహమున్ను F కావలె ననెడి పరిగ్రహమునున్ను G అవి అన్నిన్ని కావలెననెడి పరిగ్రహము 8 ACEG లలో యివి లేదు. F లో యివి విడిచి లేదు.

54

బ్రహ్మభూతః ప్రసన్నాత్మా న శోచతి న కాంక్షతి
సమస్పర్శేషు భూతేషు మద్భక్తిం లభతే పరామే॥

¹ విభువై న జ్ఞానం ² గల్గుటనెడి బ్రహ్మభావం బొందినవాడై, ³ శ్రీమన్నారాయణుని దాసుడు గనుక, ప్రసన్నమైన మనస్సు గలవాడై, ⁴ యెవ్వరి జూచిన్ని శోకింపడు. విష్ణువ్యతిరీక్తమైన వక ⁵ వాస్తువున్నూ కాంక్షింపడు. సర్వభూతాలందున్నూ నముడై, సకలవాస్తువులున్నూ తృణముగా ⁶ దలచెడివాడు నాయందు ⁷ పరమభక్తి బొందును.

1 AFG విబుధులైన BC విభులైన E విభువై 2 C గలుగు ననెడి E కలుగు టానెడి 3 C లో శ్రీమన్నారాయణుని.....మనస్సు గలవాడై అన్నభాగం లేదు. 4 AG యెవ్వరిన్ని జూచి, E యెవ్వరిని చూచిన్ని, 5 C వస్తువునున్న E వస్తువును 6 ABG దలంచినవాడు F దలచేవాడు 7 ACEFG పరమమైన భక్తిని బొందును.

55

భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్ యశ్చాస్మి తత్త్వతః
తతో మాం తత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనంతరమ్॥

నేను ¹ యెంతటివాడను? యెటువంటి ² గుణాలు గలవాడను? ³ యెవ్వడను? అని ⁴ తలచెడి భక్తి ⁵ చాతనున్నూ (చాత నన్ను) లెన్నగా ⁶ నెరుగును. ఆరీతి ⁷ లెన్నగా నెరిగిన వెనకను ⁸ భక్తివల్లనే నాయందు ప్రవేశిండును.

1 ABFG యెంతవాడను? C యెంతవాడనో? E అంతవాడను, 2 CF గుణాల గలవాడను? 3 F యెవ్వడు? 4 E తలచేది. 5 A చాత నన్ను EFG చాతను

నన్ను 6 AG యెవ్వడు యెరుంగును, E నెరుగుము, 7 ABCDEFG నన్ను లెస్సగా-
8 F లో-భక్తివల్లనే- లేదు.

56

సర్వకర్మాణ్యపి సదా కుర్వాణో మద్వ్యపాశ్రయః
మత్రసాదాదవాప్నోతి శాశ్వతం పద మవ్యయమ్॥

నిత్యనైమిత్తిక కర్మాలే కాక, కామ్యకర్మాలు ¹చేసినవాడైనాను ²కర్తృత్వం నాయుండే పెట్టి, ³నన్నే ఆశ్రయించినా, నాకుప⁴వల్లనే ⁵నిత్యమున్నూ *నాచాత సకలకర్మాలున్నూ.

1 A చేశేవాడైనాను B Xనక శేసినవాడైతేను CEFG Xనక చేసినవాడైనా
2 B కర్తృత్వం G కృత్యత్వము 3 AF నన్నాశ్రయించినా, C నన్నాశ్రయించి,
E ఆశ్రయించినా, G నన్నాశ్రయించిన, 4 AC వల్లను EF వల్లను G వలనను 5 A
నిత్యపరకు ఈ శ్లోక తాత్పర్యం. ఆ తర్వాత 57 వ శ్లోక తాత్పర్యం కలిపి వ్రాయ
బడింది. C నన్ను బొందును. EF నిత్యమై చేటులేని నన్ను బొందును. G నిత్యమై
చేటులేని నన్ను జూచును].

* నాచాత సకలకర్మాలున్నూ- ఈ భాగం 57 వ శ్లోక తాత్పర్యానికి సంబం
ధించింది.

57

చేతసా సర్వకర్మాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరః
బుద్ధియోగముపాశ్రిత్య మచ్చిత్త స్సతతం భవ॥

¹అటుగనుక నీవున్నూ ²ఆత్మనాయుండే చేర్చి, ³నాచాత సకలకర్మాలున్నూ
చేశేవాడున్నూ, చేయించేవాడున్నూ, ఫలం బొందేవాడున్నూ ⁴సర్వేశ్వరుడే అని
సకలకర్మాలున్నూ నాకు సమర్పించి, నేనే పరమమయిన ఫలమని ⁵తలస్తున్నవాడవై,
కర్మాన్యుష్ఠానము చేస్తున్నూ, యీ బుద్ధి⁶యోగమును ఆశ్రయించినవాడవై, సంతత
మున్నూ ⁷నాయందు చిత్తముగలవాడవు ⁸గమ్ము.

1 A లో- అటుగనక ..... నాయుండే చేర్చి-అన్న భాగం లేదు.
F అటుగనక నన్ను ఆత్మ- 2 CEFG ఆత్మ నా యధీనమైనవాడనెడి బుద్ధిచేతను
సకలకర్మాలున్నూ 3A మైనవాడనెడి బుద్ధిచాతను సకల- B లో- నాచాత సకల

.....పరమమయిన ఫలమని_ అన్న భాగం లేదు. 4 A స్వామి అని CFG నేనే అని 5 ACEFG తలంచు కొన్నవాడవై, 6 ACEF యోగమునే 7 ACFG నాయండే 8 C లో_ గమ్ము_లేదు.

A లో ఈ తాత్పర్యం 56 వ శ్లోక తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడి ఉంది.

58

మచ్చిత్త స్సర్వదుర్గాణి మత్ప్రసాదా త్తరిష్యసి
అథచే త్వమహంకారా న్న శ్రోష్యసి వినంక్ష్యసి॥

నాయండే ¹తలపు బెట్టుకొని, యుద్ధాది ²కర్మం చేస్తేవా, ³సర్వసంసార దుఃఖాలున్నా నా కృప⁴వల్లనే దాచేవు. ⁵అటుగాక, చేశేపనులు ⁶నే నెరుగనా? ⁷అనే అహంకారముచాతను ⁸మాట ⁹వినకుండితివా ¹⁰నాశం బొందేవు.

1 ACFG తలంపు వెట్టుకుని, 2 A కర్మానుష్ఠానము చేస్తేను, CFG కర్మానుష్ఠానము చేస్తేవా, 3 AEF సర్వమైన సంసారదుఃఖాలనున్న C సమమైన సంసారదుఃఖాలనున్న G సర్వమైన సంసారదుఃఖాలున్న 4 A వల్ల దాచేవు. G వలనను దాచెదవు. 5 ABCCFG యిటుగాక 6 ACE నెయ్యని పనులున్న నే నెరుంగనా? F చాయని పనులున్న నే నెరుగనా? G చేయరాని పనులున్న నే నెరుంగనా? 7 ABG అని E ప్రతిలో అని_ ఈ తాత్పర్యము ఇంతవరకే ఉంది. తరువాత 59 వ శ్లోక తాత్పర్యం కలిపి వ్రాయబడి ఉంది. 8 ABCFG నామాట 9 ACF వినకుంటివా G వినకుండేవా 10 CFG వినాశం

59

యద్యహంకారమాశ్రిత్య న యోత్యో ఇతి మన్యసే
మిద్ధైషవ్యవసాయ స్తే ప్రకృతి స్త్వాం నియోక్ష్యతి॥

¹కాయదగిన పనులు నేనెరుగనా? అని, ²అహంకారముచాతను నా ఆజ్ఞకు రాక, యుద్ధము ³కాయకుండితివా, నీవే ⁴స్వతంత్రుడవు గావు. ⁵నా ఆజ్ఞ రూపమైన ప్రకృతి నిన్ను యుద్ధము ⁶చేశేటట్టుగా నియమించి.

1 E లో_ కాయదగినపనులు నేనెరుగనా? అని_అన్న భాగం లేదు. 2 ACEFG అహంకారము నాశ్రయించి, నాయాసతి దోశి, యుద్ధము_ B అహంకారముచాతను నా ఆజ్ఞను గాక, యుద్ధము_ 3 ACFG శేయనంటివా, 4 A స్వతంత్రుడవనెడి

యా నిశ్చయం కల్ల. CF స్వతంత్రుడనెడి యా నిశ్చయం కల్ల. EG స్వతంత్రుడవనెడి యా నిశ్చయం కల్ల. 5 ABEFG నా యజ్ఞాహుపమైన. 6 ABEFG చేశేటట్టుగాను నియమించిన. B సేసేటట్టుగాను నియమించిన. C చేశే అట్టుగాను నియమించిన. E లో తాత్పర్యం లేదు. ఈ తాత్పర్యం 58 వ శ్లోకంక్రింద ఆ తాత్పర్యంతో కలిపి వ్రాయబడివుంది.

60

స్వభావజేన కౌంతేయ నిబద్ధ స్వేన కర్మణా
కర్తుం నేచ్ఛసి యన్మోహాత్ కరిష్యమ్యవశోఽపి తత్॥

¹క్షత్రియుడు బుట్టగా బుట్టినటువంటి ²యుద్ధాదికర్మంచాత సకలకర్తవై. యుద్ధము ³కాయనొల్లనివాడవైనాగాని, ⁴మనస్సు నీకు వశంగాక అజ్ఞానంవల్లను యుద్ధము జేసేవు.

1 AG క్షత్రియుండు E క్షీతియుండు 2 ACFG శౌర్యము నెడి కర్మముచాతను కట్టబడ్డవాడవై, యుద్ధము E శౌర్యము నెడి కర్మంచాతను కట్టబడ్డవాడవై, యుద్ధము 3 ACEF కాయనొల్లనివాడవైనాను, G కాయనొల్లననినవాడవైనాను, 4 A నీ మనస్సుకు వశము గాక CDEFG నీ మనస్సు నీకు వశముగాక

61

ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి
భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా॥

వోయి అర్జునుడా! సర్వమున్నూ నియమించెడి నేను సర్వమైనవారి హృదయా లందున్నూ వుండును. అది యెటువ ..... యదాత ద్రిప్పించుదును.

A పాఠం— ¹వో అర్జునా! సర్వమున్నూ నియమించెడి ²వాసుదేవుడు ³సమస్తభూతాలయొక్క హృదయమందున్న ⁴వుండును. అది యెటువలెనుండు నంటేను, తనచాత నిర్మింపబడిన యీ ప్రకృతియంత్రము ⁵సెక్కియండిన ⁶సర్వ భూతాలను మాయచాతను ⁷ద్రిప్పించున్నవాడై యుండును.

1 B వోయి అర్జునుడా CEG వోయి అర్జునా 2 B లో లేదు. 3 B సర్వమైన వారి హృదయాలందున్న C సమస్తభూతాలయొక్క హృదయాలందున్న

C వుండును. 5 B నెక్కివున్నటువంటి E నెక్కిన 6 C సర్వభూతాలున్ను 7 B. పూచుండును. C ద్రిష్టచున్నున్నవాడే

P ప్రతిలో శ్లోక భాగం శిథిలం.

62

తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత

తత్ప్రసాదా త్పరాం శాంతిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్॥

.....రుము. అతన్ని శరణు జొచ్చి అతని కృపవల్లను పరమ
యన, నిత్యమయిన శాంతి బొందేవు.

A పాఠం — అటుగనుక, సర్వలోక నాథుడైన¹ ఆదేవుణ్ణి సర్వభావాలందున్న
శరణు చొరుము. ² అతన్ని శరణు జొచ్చి, ³ అతని కృపవల్లను పరమమయిన, ⁴ నిత్య
యిన శాంతి బొందేవు.

1 B ఆదిదేవున్న C ఆదిదేవుణ్ణి E ఆ దేవుణ్ణి F ఆ దేవుణ్ణి 2 A అతణి
అతన్ని C అతని E అతణ్ణి F అతనిని G అతణ్ణి 3 ABEFG అతని 4 ACEFG
ంతి బొంది నిత్యమైనస్థానము బొందేవు.

63

ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యద్గుహ్యతరం మయా

విమృశ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు॥

....ప్రకారానను మోక్ష మపేక్షించినవారికి దగినదై, రహస్యానకున్నూ రహ
స్యమై, కర్మభో(యో)గాన, జ్ఞానయోగ, భక్తియోగాలందు.....
.....గెను అందు నడువుము.

A పాఠం — యీ ప్రకారాన మోక్షమపేక్షించినవారికి 1 యెరుంగదగిందై
హస్యానకున్నూ 2 రహస్యమై, కర్మయోగ, 3 జ్ఞానయోగ, 4 భక్తియోగాలందు
పెప్పదగిన 5 జ్ఞానయోగమల్లాను చెప్పబడెను. యీ మూడువిధాలున్ను లెస్సగా
చారించుకొని నీకు యెందు అధికారం గలిగెను, నీకు యే మార్గమందు 6 ఇచ్చ గలి
గెను, 7 అందు నడువుము.

1 BCF యెరగదగిందై, E యెరగతగ్గదై, 2 FG రహస్యమైనది E లో జ్ఞాన
యోగం లేదు. 4 C భక్తియోగాలలోను F లో భక్తియోగం లేదు. 5 CEG జ్ఞాన
మల్లాను 6 E భక్తి 7 C అందునడువు. E ఆ మార్గాన నడువుము.

P ప్రతిలో శ్లోకభాగం శిథిలం.

64

సర్వగుహ్యతమం భూయ శృణు మే పరమం వచః

ఇష్టోఽసి మే దృఢమతి సత్యో వక్ష్యామి తే హితమ్॥

కర్మయో .....

గట్ట. నీవు నాకు యిష్టదవు కాగానున్నా. దృఢబుద్ధివి గాగానున్నా అందులో విశేషం
జెప్పే వినుము.

A పాఠం—కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ, భక్తియోగాలలోను భక్తియోగము
శ్రేష్ఠమని 1 మునుపు చెప్పితిని. యింకా అందులోను 2 విశేషం 3 గలదు. నీవు నాకు
యిష్టదవు 4 కాగానున్నా 5 అందులోని 6 విశేషం జెప్పే వినుము.

1 CE మునుపే 2 C శ్రేష్ఠం యి C కల్దు. E కన్దు. 4 E గనుకనున్న
G గానున్నా 5 E దృఢబుద్ధిగలవాడవు గాగానున్నా అందులోని 6 BG విశేషము
చెప్పేను వినుము. C విశేషము కల్దు. చెప్పే వినుము. E నిశ్చయము చెప్పేను.

65

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు

మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే॥

....యందు మనస్సుగలవాడవు గమ్ము. నామీద భక్తిగలవాడవై నన్నే పూజి
స్తున్నవాడవై, నాకే నమస్కరింపుము. యిటువలె గనుక నుం.....
.....ప్రియుడవు. అని నీకు ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాడను.

A పాఠం— నాయందు మనస్సుగలవాడవు గమ్ము. 1 నామీద భక్తిగల
వాడవై, నన్నే 2 పూజిస్తున్నవాడవై, 3 నన్నే నమస్కరింపుము. ఇటువలెగనుక
వుండితివా నన్నే పొందేవు. యిందుకు తప్పు లేదు. 4 సత్యముగాను 5 యీరీతి
నుండితే, నీవు 6 నాకు ప్రియుండవని 7 నీకు ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాడను.

1 BC నామిది 2 C పూజిస్తున్ను, నీవున్ను నావాడవై E పూజిస్తున్ను నన్నే
3 B నాకే OG నన్ను గూర్చి 4 G నిత్యముగాను 5 BE నీవు యీ రీతిని వుంటివా
నీవు 6 G లో లేదు. 7 ACFG నే నీకు ప్రతిజ్ఞ జేస్తున్నాడను. B నీకు ప్రతిజ్ఞ జేసి
స్తున్నాడను. E ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను.

P ప్రతిలో శ్లోక భాగం శిథిలం.

66

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ

అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః॥

.....పాలయిన సమస్తధర్మాలన్నూ యిప్పుడు. నే చెప్పినట్టు
అనుష్ఠి(ష్ఠి)ంపుచున్నా. అందలి ఫలమున్నూ, తా క ర్తననే కర్తృత్వ.....
.....
విరోధాలయిన మనస్తాపాలవల్లనున్నూ ముక్తుని జేశేను. వగవకుము.

A పూర్తిపాఠం:- కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ, భక్తియోగ¹ రూపాలైన సమస్త
2 ధర్మాలనున్న ఇప్పుడు 3 చెప్పినట్టు 4 అనుష్ఠి(ష్ఠి)ంపుచున్న అందుల 5 ఫలము
నున్ను, 6 తా గ ర్తననే 7 కర్తృత్వమున్ను విడిచి, 8 సకలకర్తనైన నన్నే శరణు
చొరుము. * యీ రీతి నుండితివా, 9 నన్ను బొందేఅందుకు విశోధులైన 10 సమస్త
పాపాలవల్లనున్న 11 నిన్ను 12 ముక్తుని జేశేను. 13 వగవకుము.

1 C రూపమైన 2 CF ధర్మాలనున్న E ధర్మాలనున్న 3 B నే చెప్పినట్టు
4 BEG అనుష్ఠింపుచున్ను, C అనుష్ఠింపుచున్ను, 5 B ఫలమును C ఫలమున్ను 6 C
లో- తా గ ర్తననే కర్తృత్వమున్ను-లేదు. E తానెకర్త 7 B కర్తృత్వమున్ను F కర్త
త్వమున్ను 8 E సకలనకు కర్తనైన * E లో తాత్పర్యం ఇంతటితో పూర్తి
అయింది. 9 B నన్ను బొందేఅందుకు C నన్ను బొందేవు. అందుకు F లో- నన్ను
బొందే లేదు. 10 B మనస్తాపాలవల్లనున్న C సమస్త పాపాలనున్న F సమస్త
పాపాలవల్లనున్న G సమస్తపాపాలవలనను 11 BG లలో- నిన్ను- లేదు. 12 B
విముక్తుని 13 C వగవకుము.

67

ఇదం తే నాతపస్కాయ నాభక్తాయ కదాచన

న చాశుశ్రావవే వాచ్యం న చ మాం యోఽభ్యసూయతి॥

యా రహస్యమును తపస్సులేనివానికి జెప్పకుము ..... వకప్పుడున్నూ తలపులేనివానికి జెప్పకుము. అనూయగలవానికి చెప్పకుము. నీకు శుక్రూష శాయనివానికి జెప్పకుము.

A పాఠం—యా రహస్యమైన ¹ధర్మము తపస్సులేని ²వానికి ³జెప్పకుము. ⁴అచార్యుడవై[న] నీయందున్ను, దేవుండనైన నాయందున్ను భక్తిలేని ⁵వానికి జెప్పకుము. ⁶నామీద అనూయచేతే ⁷వానికి జెప్పకుము.

1 BEFG అర్థము 2 E వారికి 3 F జెప్పకు. 4 BEF అచార్యుడవైన 5 E వారికి 6 BF నీకు శుక్రూష శాయనివానికి జెప్పకుము. నామీద E నీకు శిక్రూష శాయనివారికి, నామీద 7 E వారికి

C పాఠం—యా రహస్యమైన అర్థము తపస్సులేనివానికి జెప్పకుము. నా భక్తుడుగానివానికి చెప్పనేరారు. వాహానోహపుడున్ జెప్పనేరారు. గురుశిక్రూష చేయనివానికి కేవలమున్ను చెప్పనేరారు. మాయందు యవడు, యవడు వానికి చెప్పనేరారు.

B లో 67వ శ్లోకం క్రింద వ్రాసిన తాత్పర్యం P ప్రతి తాత్పర్యాన్ని పోలి ఉంది. 68వ శ్లోక తాత్పర్యంతో పునరుక్తమైంది. 68వ శ్లోకం క్రింది B తాత్పర్యం A EFG లతో పోలి ఉంది.

68

య ఇదం పరమం గుహ్యం మద్భక్తేష్వభిధాన్యతి
భక్తిం మయి పరాం కృత్వా మామేవైష్య త్యసంశయః॥

¹యెవ్వడైనా నేమి యీ పరమరహస్యమును ²నాదాసులకు ³జెప్పను, వాడు అందువల్లనే ⁴నామీద పరమభక్తి చేశి ⁵నన్ను పొందును. ⁶యిందుకు సంశయం లేదు.

1 CEG యవ్యథాయనేమి 2 AC లలో -నా- లేదు. 3 E చెప్పేననువాడు 4 C లో -నామీద- లేదు. E నాయందు 5 ABCEG నన్నే 6 B యిందు

69

న చ తస్మాన్మనుష్యేషు కశ్చిన్నే ప్రియకృత్తమః
భవితా న చ మే తస్మాదన్యః ప్రియతరోభువి॥

యా ¹మనుష్యులలోపలను నా²భక్తున్ని వెదకి, ³అతనికి యీ ⁴అర్థం చెప్పేటటువంటి అతనికంటేను ప్రియుడు ⁶యింక ముందరికిన్ని లేడు. కృతము....న్ని లేడు.

1 EG మనుష్యులలోను 2 ACFG భక్తుని 3 ACG అతనియందు F అతని యందు 4 E అర్థమును 5 A చెప్పిన అతనికంటే CFG చెప్పిన అతనికంటేను E చెప్పిన అతనికన్నాను 6 AEF నాకు వెనక్కున్న లేడు, ముందరికిన్ని లేడు. B యింక ముందరికిన్ని లేడు, వెనకటికిన్ని లేడు. C నాకు వెనక్కు వెనక్కు లేడు, ముందరికి లేడు. G నాకు వెనకటికి లేడు. ముందరికిన్ని లేడు.

70

అధ్యేష్యతే చ య ఇమం ధర్మ్యం సంవాదమావయోః

జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహమిష్టస్యామితి మే మతిః॥

యెవ్వడైనాను ¹ధర్మం దప్పకుండాను ²యా మాటలాడిన యీ ³గీతశాస్త్రమును అధ్యయనము చేసును, ⁴[వానిచా]తను జ్ఞానయజ్ఞంచాతను ⁵యోజింపబడును. (యాజింపబడుదును).

1 ABCEFG సీవున్న, నేనున్న ధర్మం. 2 ACFG మాటలాడిన E మాటలాడుకున్న 3 ABCEFG గీతాశాస్త్రమును 4 ABCEFG వానిచాతను నేను 5 ACEFG యజింపబడుదును. B యాజింపబడుదును

71

శ్రద్ధావాసనసూయశ్చ శృణుయాదపి యో నరః

సోఽపి ముక్త శ్శుభాన్లోకాన్ప్రాప్నుయాత్పుణ్యకర్మణామ్॥

భక్తిగలవాడై, ¹అసూయలేనివాడైనాను యీ ²భగవద్గీతలు వినును, వాడున్నూ నాయందలి ³భక్తికి విరోధాలయిన పాపాలవల్లను ⁴ముక్తుడైనవాడు. ⁵పుణ్యాత్మలయిన నాదాసులు పొందే ⁶లోకమందువారిలో వుండును.

1 AEG అసూయము లేనివాడై, యెవ్వడైనాను C అసూయలేనివాడై, యెవ్వడైనాను 2 AFG భగవద్గీతలు వినును, వాడున్న BC భగవద్గీతలు విను, వాడున్న E గీతాశాస్త్రమును పారాయణంచేసును, వినును, వాడున్న 3 AG భక్తికి విరోధులైన CF భక్తివిరోధులైన E భక్తికి విరోధమైన 4 AFG ముక్తుడైనవాడై, CE ముక్తులైనవాడై, 5 G పుణ్యాత్మకులైన 6 E లోకమును పొందుచుండును.

72

కచ్చిదేతచ్చుతం పార్థ త్వయైకాగ్రేణ చేతసా
కచ్చిదజ్ఞానసమ్మోహః ప్రణిష్టస్తే ధనంజయ॥

¹వోయి అర్జునా! ²యీమాట ³హెచ్చరికతో వింటివా? నీ అజ్ఞానమనే
⁴మోహం ⁵విడిచెనా? అని అంటేను.

¹ A లో- వోయి అర్జునా! -లేదు. C వోయి అర్జునా! F వో అర్జున! 2 ACG
నే జెప్పినమాట EF నే చెప్పిన యీమాట 3 AB యెచ్చరికతో CFG యెచ్చరికతో
4 E మోహమున్ను 5 A విడిచి నాయందే పొందేవు. BCF విడిచెనా? అంటేను.
E విడుచును, అంటేను. G విడిచెనా? అని అసతిస్తేను.

73

అర్జున ఉవాచ

నష్టో మోహః స్మృతిర్లబ్ధా త్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత
స్థితోఽస్మి గతసందేహః కరిష్యే వచనం తవ॥

¹అర్జునుని వాక్యం

²వోయి అచ్యుతుడా! ³నీకృపవల్లను ⁴నా అజ్ఞానం ⁵నాశనం బొందెను.
⁶నీవే ⁷పరతత్వమనేడి జ్ఞానం ⁸నాకు బొందబడెను. ⁹సందేహాలెల్లాను ¹⁰మానిన
వాడనై నిలిస్తీని. ¹¹నీవానతిచ్చినట్టు ¹²యుద్ధాదికర్మమును చేశేను

1 AEG అర్జునవాక్యం F అర్జుని వాక్యం 2 A వో స్వామియైన కృష్ణమ్మా!
E వో అచ్యుతా! F వో అచ్యుతుడ! G వోయి అచ్యుతా! 3 A లో -నీకృపవల్లను-
లేదు. 4 C లో- నా అజ్ఞానం- లేదు. 5 ABCEFG నాశం బొందెను. 6 A నీచే
G ఇదే 7 E పరమతత్వమనేడి 8 ACEFG నాచాత పొందబడెను. 9 AG సందేహ
లల్లా C సందేహముల్లా E సందేహముల్లా F సందేహమెల్లాను 10 BE మానినవాడై
F బానిసవాడనై 11 ACEFG నీవానతిచ్చినట్టే E నీవానతిచ్చినట్టు 12 ACG
యుద్ధాదికమున్ను చేశేను.

74

సంజయ ఉవాచ

ఇత్యహం వాసుదేవస్య పార్థస్య చ మహాత్మనః
సంవాదమిమమశ్రౌషమద్భుతం రోమహర్షణమ్॥

సంజయుని వాక్యం

యిటని మహా.....ను. అర్జునుడూన్న ఆడుకొనగాను శరీరం పురికింపు చున్నది. ఆశ్చ.....ధృతరాష్ట్రునితో జెప్పెను.

A పూర్తి పాఠం_ 1 సంజయుని వాక్యం_ ఇటని మహాత్ముడైన 2 కృష్ణ మ్మాను, అర్జునుండున్న 3 ఆడుకొనగాను 4 వింటే శరీరం 5 పురికింపుచున్నది, 6 ఆశ్చర్య మైన యీ వాక్యమును వింటిని. అని సంజయుండు 7 చెప్పెను.

1 E లో_ సంజయుని వాక్యం_ లేదు. 2 AF కృష్ణమ్మాను, B క్రిష్ణమ్మాను, C కృష్ణుడున్నది, E శ్రీకృష్ణుడేవుడున్నది, G శ్రీకృష్ణభగవానులున్నది, 3 CF ఆడు కొనగా EG ఆడుకొనగాను 4 BE వింటేను F వింటిని. 5 B పురికింపుచున్నది. C పురికింపుచున్నది. E పురికాంకురమాచున్నది. 6 E ఆశ్చర్యములైన యీ వాక్య ములు_ G ఆశ్చర్యమై వున్నదని సంజయుడు ధృతరాష్ట్రునితో చెప్పెను. G లో తాత్పర్యం పూర్తి. 7 BE ధృతరాష్ట్రునితోను జెప్పెను. CF ధృతరాష్ట్రునితో జెప్పెను.

75

వ్యాసప్రసాదా చ్ఛ్రుతవానేతద్గుహ్యతమం పరమ్

యోగం యోగేశ్వరాత్కృష్టా త్సాక్షాత్కథయత స్వయమ్॥

1 యీ పరమరహస్యమయిన 2 యోగమును 3 యేలాగున వింటివంటివా. వ్యాసుల కృపవల్లను రహస్యానకున్నా రహస్యమైన 4 యీ యోగమును 5 యోగీ శ్వరుడైన కృష్ణుడు సాక్షాత్తు ఆనతియ్యగా వింటిని.

1 G ధృతరాష్ట్రునివాక్యం. యీ పరమ_ 2 C లో_ యోగమును_ లేదు. F యోగము 3 AG నీవెట్లు వింటివంటేను, CEF నీవెట్లు వింటివంటేను, 4 A యీ వాక్యాలు G యీ యోగం 5 A యోగీశ్వరుడైన కృష్ణుండు సాక్షాత్ తానే వుండగా ఆనతియ్యగా వింటిని. B యోగీశ్వరేశ్వరుడైన కృష్ణుడు సాక్షాత్ తానే ఆనతియ్య గాను వింటిని. CEF G యోగీశ్వరుడైన కృష్ణుడు సాక్షాత్తు తానే ఆనతియ్యగాను వింటిని.

G లో పై శ్లోకం మాత్రం లేదు.

76

రాజన్ సంస్కృత్య సంస్కృత్య సంవాదమిమమద్భుతమ్

కేశవార్జునయోః పుణ్యం హృష్యామి చ ముహుర్ముహుః॥

వోయి ధృతరాష్ట్రుడా! ¹శ్రీ.....నుడున్నా ²అడుకు(కొ)న్నటువంటి పుణ్యమయిన ³యా సంవాదమును అప్పటప్పటికి ⁴తలచి ⁵తలచి, నాకు సంతోష మొచ్చున్నది.

1 AB శ్రీకృష్ణుడున్న, అర్జునుడున్న C కృష్ణుడున్న, అర్జునుడున్న E శ్రీ కృష్ణదేవుడున్న, అర్జునుడున్న FG కృష్ణమ్మాను, అర్జునుడున్న 2 E అడుకొన్న సుఖము, పుణ్యమైన G అడుకొనగాను నేను వింటిని. 3 AEF ఆశ్చర్యమైన యీ సంవాదమును G ఆశ్చర్యమైన యీ వాక్యాలు 4 E లో- తలచి- లేదు, 5 ABCEFG తలచి, నాకు మహాసంతోష-

G లో పై స్లోకం మాత్రం లేదు.

77

తచ్చ సంస్కృత్య సంస్కృత్య రూపమత్యద్భుతం హరేః

విస్మయో మే మహాన్ రాజన్ హృష్యామి చ పునఃపునః॥

¹అర్జునునికి ²శ్రీకృష్ణుడు ³చూపిన అత్యాశ్చర్యమైన ⁴రూపమును ⁵అప్ప టప్పటికి తలచి ⁶తలచి, మరీన్ని మరీన్ని ⁷సంతోషమొచ్చున్నది.

1 G [సంజయు]డు ధృతరాష్ట్రునితో జెప్పెను. అర్జునునికి 2 CFG కృష్ణుడు E శ్రీకృష్ణదేవుడు 3 C లో- చూపిన- లేదు. 4 CEFG రూపము 5 BCEFG అలో- అప్పటప్పటికి- లేదు. 6 C లో- తలచి మరీన్ని- లేదు- EF అలో- తలచి- లేదు. 7 BF ఆశ్చర్యమొచ్చుచున్నది. మరీన్ని మరీన్ని సంతోషమొచ్చుచున్నది. E ఆశ్చర్య మొచ్చుచున్నది.

A లో ఈ తాత్పర్యం మాత్రం లేదు.

78

యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః

తత్ర శ్రీ ర్విజయో భూతి ద్ధ్రువానీతి ర్మతి ర్మమ॥

యిటని యేపక్షమందై నానేమి యోగీశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణుడు వుండును. యే పక్షమందు ధనుర్ధరుడైన అర్జునుడు [వుండును]. వీరిన్ని ధ్రువమని నామనస్సు గల్గు.

A ప్రతిపాతం—¹యేపక్షమందు యోగీశ్వరుడైన ²కృష్ణుడున్న ³యేపక్ష ముతో ⁴ధనుర్ధరుడైన ⁵వుండును, ఆ దిక్కువారికి వొప్పితమున్ను, జయమున్ను, సంపదాను, నీతిన్ని, ⁶ధ్రువమని నాయొక్క ⁷మనస్సున గలదు.

1 B యేపక్షమందై నానేమి 2 B శ్రీకృష్ణుడు G శ్రీకృష్ణుడున్న 3 B యే పక్షమందు CE యేపక్షములొను 4 B ధనుర్ధరుడైన అర్జునుడు వుండును, CF అర్జును డున్న ధను- E ధనుర్ధరుడైన అర్జునుడున్న ఉన్నార, 5 G యుండేను, 6 F లో- ధ్రువమని నాయొక్క మనస్సున- అన్నభాగం లేదు. 7 B మనస్సున గల్గు. CG మనస్సు గల్గు. E మనస్సుందు గల్గు.

హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీ భగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం సంహితాయాం పంచాంగవిశ్వానరాయణగోవిందాచార్యచేతా శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదే సకలవేదాంతశాస్త్రామృతమోక్షయోగోనామ అష్ట(ష్టా)దశోఽధ్యాయః.

కాయేన వాచా మనసేంద్రియై ర్వా
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతే స్వభావాత్
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
నారాయణాయైతి సమర్పయామి ॥

† గీతాయాం శ్లోకపాదేన గోవిందేతి చ కీర్తనం (కీర్తనాత్)
యతే ర్ధర్మసమాప్తేణ తీర్థకోటిఫలం భవేత్

[† ఈ శ్లోకం స్కాందపురాణమందలి అవంతిఖండంలోగల గీతామాహాత్యక్య శ్లోకమని G ప్రతివల్ల తెలుస్తూవుంది.]

† సర్వతః ప్రతిగృహ్ణానో భుంజానో వా యత స్తతః
ఘోరం వైషన్వతం స్యా(ష్టా)[నం గీతాద్యాయా న పశ్యతి] ॥

[† ఈ శ్లోకం స్కాందపురాణంలోని గీతామాహాత్యక్య శ్లోకంగా 'తత్త్వ వివేచన' అనే హిందీవ్యాఖ్యతోగూడిన గోరఖ్ పూర్వవారి భగవద్గీత (పుట 27) లో పేర్కొనబడింది.]

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే॥

ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమాచార్యుల కొమారుడు పెదతి.....ము
టిక సంపూర్ణం.

పర్వీధారి నామ.....ఆశ్వీజ శుక.....తిరువాణూరు అలుగుళింగరప్పకు
రామలింగానాయణివల్లె కరణం లక్ష్మీనారాయణ.....
.....యి టిక సంపూర్ణం.....

A శ్రీహరిః ఓం తత్స(త్స)దితి శ్రీమహాభారతే శతసహస్రాయాం
(సాహస్రాయాం) సంహితాయాం వైయాకి(సి)క్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీ భగవద్గీతా
నూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సర్వోపనిష
దర్థప్రతిపాదక మోక్షజ్ఞానయోగో నామాష్టాదశోఽధ్యాయః. ఇది శ్రీ మత్తాళ్లపాక
అన్నమయగారి పుత్రుడు తిరమలప్పగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగు చేశెను.

హేవళంబి నామ[సంవత్సరంవరకు గజేంద్రమోక్షం, ఛందస్సు, పంచీ
కృతం శంకరాచార్య గ్రంథం, రామ స్తవరాజం, వుపనిషత్తులు, ఆత్మైక్యబోధ,
భగవద్గీతలు, భగవద్గర్భగీతలు, శివగీతలు, భగవదుత్తరగీతావ్యాఖ్యానం, భగవదుత్తర
గీతలు, ప్రభులింగలీల, చన్నమల్లు శీసాలు, జంగమాచారం, వివేకచింతామణి,
విజ్ఞానప్రదీపిక, యోగశిద్ధాంతం, గీతాసారం, అజప, శిద్ధరామశీసాలు, లక్షణయోగి
శతకం, గజపతిశతకం, భగవద్గీతావ్యాఖ్యానం వెరళి యిరువై మూడు ప్రబంధాలు
హేవళంబి నామసంవత్సరంవరకు తోట గజపతి వ్రాశెను.

B .....త్సదితి శ్రీ భగవద్గీతానూపనిషత్తు పరబ్రహ్మవిద్యాయాం
సంహితాయాం వయ్యునీక్యాం యోగశాస్త్రనిర్ణయే శ్రీమ.....ష్మ పర్వణి
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకల వేదాంతశాస్త్రామృతే మోక్షయోగో నామ అష్టాదశోఽ
ధ్యాయః. ఇతి శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు.....శివ భగవద్గీతార్థం
సంపూర్ణం.

కాయేన వాచా మనసేంద్రియై ర్వా
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతే స్వభావాత్
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
శ్రీనారాయణాయే[తి] సమర్పయామి ॥

O ఇతి శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమలైయ్యగారు భగవదీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించినందు పద్దెనిమిదోధ్యాయం సంపూర్ణం. సకలోపనిషదర్థప్రతిపాదకశాస్త్రనిర్ణయతత్వనిరూపణాధ్యం మోక్షయోగోనామ అష్టాదశోఽధ్యాయః.

E హరిః ఓం తత్సదితి శ్రీమహాభారతే శతస(సా)హస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం శ్రీభీష్మపర్వణి శ్రీభగవదీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మ విద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సకలోపనిషదర్థప్రతిపాదన మోక్షయోగోనామాష్టాదశోఽధ్యాయః. ఇది శ్రీమత్తాళపాకఅన్నమాచార్య పుత్రుడైన తిరుమలయగారు భగవదీతార్థము తెలుగుచేసి అర్థం వ్రాపించినది పద్దెనిమిది అధ్యాయాలు సంపూర్ణము.

క. ధర తాళపాక అన్నయ
వరసుతుడగు తిరుమలయ్య వాచాప్రౌఢిన్
వెరవున భగవద్గీతల
పరమార్థము లంగ్రభాష పరగ రచించెన్.

గీతాశాస్త్రమిదం పుణ్యం యః పఠేత్సంయతః పుమాన్
విష్ణో స్స పదమాప్నోతి హేయశోకాదివర్జితః. ||
గీతాధ్యయనశీలస్య ప్రాణాయామపరస్య చ ||
సపర్యహంతి(శి) పాపాని పూర్వజన్మకృతాని(కృతాని) చ.

† మలనిర్మోచనం పుంసాం జలస్నానం దినేదినే
సకృదీతాంభసి స్నానం సంసారమలనాశనమ్ ||

[† ఇది స్నానదపురాణమందలి గీతామాహాత్యై శ్లోకంగా 'త త్వవివేచని' హిందీవ్యాఖ్యతోగూడిన గోరఖ్ పూర్వారి భగవద్గీత (పుట 27) లో ఇవ్వబడింది.]

† గీతా సుగీతా కర్తవ్యా కిమన్యై శ్శాస్త్రసంగ్రహైః
యా స్వయం పద్మనాభస్య ముఖపద్మా ద్వినిస్సృతా ||

[†ఇది సంస్కృతమహాభారతభీష్మపర్వంయొక్క ప్రతులు కొన్నిట్లో భగవద్గీతానంతరం 'వైశంపాయన ఉవాచ'గా ఉన్న గీతామాహాత్యై శ్లోకాల్లోని మొదటి శ్లోకం. భండార్కర్ సంస్థవారి భీష్మపర్వంలో ఇది ప్రక్షిప్తశ్లోకంగా ఇవ్వబడింది. చూ: పుట 189.]

† అష్టాదశపురాణాని నవవ్యాకరణాని చ
నిర్మథ్య చతురోజేదాన్ మునినా భారతం కృతమ్॥

[†ఇది స్కాంందపురాణంలోని గీతామాహాత్మ్యశ్లోకంగా 'తత్త్వవిజేచని' భగవద్గీత (పుట 27) లో ఇవ్వబడింది.]

† భారతోదధిమంథస్య గీతానిర్మథ[న]స్య చ
సారముద్భృత్య కృణ్ణేన హ్యర్జునస్య ముఖేహుతమ్ ॥

[†ఈ శ్లోకం సంస్కృతమహాభారతభీష్మపర్వంయొక్క కొన్నిప్రతుల్లో భగవద్గీతానంతరం ఉన్న గీతామాహాత్మ్యశ్లోకాల్లో విదపది. భండార్కర్ వారి భీష్మపర్వం దీనిని ప్రక్షిప్తశ్లోకంగా ఇచ్చింది. చూ: పుట 189.]

భారతామృతసర్వస్వం విష్ణోర్వక్తాద్వినిస్సృతమ్
గీతాగంగోదకం పీత్వా పునర్జన్మ నవిద్యతే ॥
సర్వతః ప్ర

F పద్మనిమిది అధ్యాయం సంపూర్ణం. యిది శ్రీమత్పాశకఅన్నమా
చార్యుల పుత్రుడు తిరుమలయ్యగారు భగవద్గీతార్థము తెలుగుచేసి వ్రాయించినందు
పద్మనిమిదో అధ్యాయం సం.....

గీతాశాస్త్రమిదం పుణ్యం యః పఠేత్సతతంసరః
విష్ణోః పదమవాప్నోతి భయశోకవివర్జితమ్ ॥

† సర్వతః ప్రతిగృహ్య[నో] భు[ం]జా[నో] వా యత స్తతః]
[ఘో]రం వైవస్వతం స్థానం గీతాధ్యాయా న పశ్యతి॥

[†స్కాంందపురాణంలోని గీతామాహాత్మ్యశ్లోకంగా 'తత్త్వవిజేచని' భగవ
ద్గీత. చూ: పుట 27]

యదక్షరపరిభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్
తత్సర్వం క్షుప్తతాం వేద(దేవ) నారాయణ నమోఽ[స్తుతే]॥

గ్రంథలెఖ్న అక్షరసంజ్ఞ:-

† సభారాసో గవాంశేఫో ధరాసీ[ం]హాసతోహరిః
భావోరవా తమాశాతి మాతాసాశో నఖో(భో) పరా॥

దశస్విహన్ ॥

[గ్రంథగ్రంథివంటి ఈ శ్లోకంయొక్క స్వరూపం లేఖకదోషాలవల్ల మరీ
క్రిమితరమైంది. అందువల్ల, ఇందలి 'గ్రంథసంఖ్య'ను పరిశీలించి నిర్ణయింపవలసి
వుంది.]

ఆ.వె॥ వ్రాతతప్పువలన వాచవ లలుగక
తప్పు గలిగెనేని తగిన యెడల
వలయు అక్షరములు వర్ణించు(చి)పెట్టుడీ
నుకవులైనవారు నురుచిరముగ.

౪ యితి శ్రీమత్తాళ్లపాకఅన్నమాచార్యుల పుత్రుడు తిరుమల.....
భగవద్గీతార్థము తెనుగుచేసి వ్రాయించినందు పద్మ(ద్వ)నిమిదో అధ్యాయం
సంపూర్ణము.

క్షయసంవత్సర భాద్ర[ప]ద శుకం బు. తాళ్లపాకవారు చేసిన భగవద్గీతలు
౧౮ అధ్యాయాలు తెనుగుచేసిన సంపూర్ణము.

గీతాయా [శ్లోకపాదేన] గోవిందేతి చ కీర్తనాత్
సర్వపాపవినిర్మూల్యో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. ॥

ఇతి స్కందపురాణే అవంతిఘం(ఖం)డే గీతామాహాత్మ్య [తేవ్య] త్రయ
స్త్రింశోఽధ్యాయః.

శోకాల అకారాది సూచిక

అ

	అ.శ్లో.పు.
అంతకాలే చ మామేవ	8-5-143
అంతవంత ఇమే	2-18-28
అంతవత్తు ఫలం	7-23-136
అక్షీర్తం చాపి భూతాని	2-34-35
అక్షరం బ్రహ్మ పరమం	8-3-142
అక్షరాణా మకారోఽస్మి	10-33-187
అగ్నిర్యోతి రహశ్యక్షః	8-24-152
అచ్ఛేద్యోఽయ మదా	2-24-31
అజోఽపిసన్నవ్యయాత్మా	4-6-74
అజ్ఞ కాచశ్రద్ధధానశ్చ	4-40-88
అత్రశూరా మహేష్వాసా	1-4-2
అథకేన ప్రయత్తోఽయం	3-36-67
అథచిత్తం సమాధాతుం	12-9-224
అథచేత్త్వం ధర్మ్య	2-33-35
అథచైనం నిత్యజాతం	2-26-32
అథవా బహునైతేన	10-42-190
అథవా యోగినామేవ	6-42-122
అథవ్యవసితాన్	1-20-7
అతైతదప్యశక్తోఽసి	12-11-225
అదృష్టపూర్వం హృషితో	11-45-215
అదేశకాలే యద్దాన	17-22-299
అద్యేష్టా సర్వభూతానాం	12-13-226
అధర్మం ధర్మమితి	18-32-317
అధర్మాభిభవా త్కృష్ట	1-41-15
అధోఽర్థ్యం ప్రసృతా	15-2-263
అధిభూతం క్షరో	8-4-142

అధియజ్ఞః కథం	8-2-141
అధిష్ఠానం తథా	18-14-309
అధ్యాత్మజ్ఞాన	18-12-237
అధ్యేష్యతే చ య	18-70-335
అనంతవిజయం రాజా	1-16-6
అనంతశ్చాస్మి నాగానాం	10-29-185
అనన్యచేతా స్మతతం	8-14-147
అనన్య స్పృంతయంతో	9-22-165
అనపేక్ష శ్శుచిర్దక్ష	12-16-227
అనాదిత్వా నిర్దుణత్వాత్	18-32-246
అనాది మధ్యంత	11-19-201
అనాశ్రితః కర్మఫలం	6-1-106
అనిష్టమిష్టం	18-12-308
అనుద్వేగకరం	17-15-296
అనుబంధంక్షయం	18-25-314
అనేకచి త్తవిభ్రాంతా	16-16-284
అనేకబాహూదర	11-16-200
అనేకవక్త్రనయన	11-10-196
అన్నాద్భవంతి భూతాని	3-14-58
అన్యే చ బహవ	1-9-4
అన్యే త్వేవమజానంతః	13-26-244
అపరం భవతో జన్మ	4-4-73
అపరే నియతాహారాః	4-30-84
అపరేయమిత స్త్వన్యాం	7-5-128
అపర్యాప్తం తదస్మాకం	1-10-4
అపానే జుహ్వతి ప్రాణం	4-29-84
అపిచత్సుదురాచారో	9-30-169
అపిచేదసి పాపేభ్యః	4-36-86
అప్రకాశోఽప్రవృత్తికృ	14-13-256
అఫలాకాంక్షీభి	17-11-295
అభయం స త్వ	16-1-276

అభిసంధాయతు	17-12-295
అభ్యాసయోగయుక్తేన	8-8-144
అభ్యాసేఽప్యసమర్థో	12-10-224
అమానిత్వ మదంభిత్వ	13-8-236
అమీచత్వా ధృతరాష్ట్రస్య	11-26-205
అమీహి త్వా సురసంఘా	11-21-202
అయతిః శ్రద్ధయోజేతో	6-37-120
అయనేషు చ సర్వేషు	1-11-4
అయుక్తః ప్రాకృత	18-28-316
అవజానంతి మాం	9-11-160
అవాచ్యవాదాంశ్చ	2-36-86
అవినాశితు తద్విధి	2-17-28
అవిభక్తం చ భూతేషు	13-17-240
అవ్యక్తం వ్యక్తి	7-24-136
అవ్యక్తాదీని భూతాని	2-28-33
అవ్యక్తా ద్వ్యక్తయ	8-18-149
అవ్యక్తోఽతుర ఇత్యుక్త	8-21-151
అవ్యక్తోఽయ మచింత్యో	2-25-32
అకాస్త్ర విహితం	17-5-291
అశోచ్య నన్వశోచ స్త్వం	2-11-25
అశ్రద్ధధానాః పురుష	9-3-157
అశ్రద్ధయా హుతం	17-28-301
అశ్వతేస్సర్వవృక్షాణాం	10-26-183
అసంయతాత్మనా యోగో	6-36-120
అసంశయం మహాబాహూ	6-85-119
అసక్తబుద్ధి స్సర్వత్ర	18-49-325
అసక్తి రసభిష్వంగః	13-10-237
ఆసత్య మప్రతిపత్తే	16-8-280
అసౌ మయా హత	16-14-283
అస్మాకంతు విశిష్టాయే	1-7-3
అహంకారం బలిం దర్శం	16-18-285

అహంకారం బలం దర్పం	18-53-326
అహంక్రతురహం యజ్ఞః	9-16-162
అహం నైశ్వానరో	15-14-271
అహం సర్వస్యప్రభవో	10-8-176
అహం హి సర్వయజ్ఞానాం	9-24-166
అహమాత్మా గుడాకేశ	10-20-181
అహింసా సత్యమక్రోధ	16-2-277
అహింసా సమతా	10-5-175
అహోబత మహత్వాపం	1-45-16

అ

అఖ్యాహి మే కో	11-31-207
అచార్యాః పితరః	1-34-12
అధ్యోఽభిజనవానస్మి	16-15-284
అత్మసంభావితాః	16-17-284
అత్మైకమేవ	6-32-118
అదిత్యానా మహం	10-21-181
అపూర్వమాణ మచల	2-70-50
ఆ బ్రహ్మభువనాల్లోకాః	8-16-148
ఆయుధానామహం	10-28-184
ఆయుస్సత్త్వబలా	17-8-293
ఆరురుక్షోర్మునే	6-3-107
ఆవృతం జ్ఞాన	3-39-68
ఆకాషాశ్శతై	16-12-282
ఆశ్చర్యవత్పశ్యతి	2-29-33
ఆసురీంద్రాని	16-20-286
ఆహార స్త్వపి	17-7-292
ఆహుస్త్వామృషయ	10-13-178

ఇ

ఇంద్రియస్యేంద్రియ	3-34-66
ఇంద్రియాణాం హి	2-67-49

ఇంద్రియాణి పరా	3-42-70
ఇంద్రియాణి మనో	3-40-69
ఇంద్రియా రేఖ	13-9-236
ఇచ్ఛాద్వేష సముత్థేన	7-27-138
ఇచ్ఛాద్వేష స్సుఖం	13-7-235
ఇతి త్రేత్రం తథా	13-19-241
ఇతి గుహ్యతమం	15-20-274
ఇతి తేజాన మాఖ్యాతం	18-63-331
ఇత్యర్జునం వాసుదేవ	11-50-217
ఇత్యహం వాసుదేవస్య	18-74-336
ఇదం జ్ఞానముపాశ్రిత్య	14-2-250
ఇదం తు తే గుహ్యతమం	9-1-156
ఇదం తే నాతపస్కాయ	18-67-333
ఇదం శరీరం కాంతేయ	13-2-232
ఇదమద్యమయాలబ్ధ	16-13-282
ఇమం వివస్వతే	4-1-72
ఇమాని కర్మాణి	11-44A-214
ఇష్టాన్ భోగాన్	3-12-57
ఇష్టైకసం	11-7-195
ఇష్టైవ తే	5-19-100

ఈ

ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం	18-61-330
--------------------	-----------

ఉ

ఉచ్చైశ్శ్రవస మశ్వానాం	10-27-184
ఉక్త్రామంతం	15-10-269
ఉత్తమః పురుష	15-17-273
ఉత్సన్నకుల	1-44-16
ఉత్సీదేయం రిషే	3-24-62
ఉదారాః సర్వ	7-18-134

ఉదాసీనవదాసీనో	14-23-260
ఉద్దరేదాత్మనాత్మానం	6-5-107
ఉపద్రష్టానుమంతా చ	13-23-242

ఊ

ఊర్ధ్వం గచ్ఛంతి	14-18-257
ఊర్ధ్వమూల మధశ్శాఖ	15-1-263

ఋ

ఋషిభి ర్భవచుధాగీతం	13-5-234
--------------------	----------

ఏ

ఏతచ్ఛ్చత్వా వచనం	11-35-209
ఏతద్ద్యోనీని భూతాని	7-6-129
ఏతస్మై సంశయం	6-39-121
ఏతాం దృష్టి మవప్తభ్య	16-9-281
ఏతాం విభూతిం	10-7-176
ఏతా న్నహంతు	1-35-18
ఏతాన్యపితు	18-6-306
ఏతైర్విముక్తః	16-22-287
ఏవం జాత్వా	4-15-78
ఏవం పరంపరా	4-2-72
ఏవం ప్రవ ర్తితం	3-16-59
ఏవం బహువిధా	4-32-85
ఏవం బుద్ధేః	3-43-70
ఏవం యంజన్	6-28-116
ఏవం సతతయుక్తా	12-1-221
ఏవముక్తో హృషీకేశో	1-24-9
ఏవముక్త్యా తతో	11-9-196
ఏవముక్త్యర్థన	1-47-17
ఏవముక్త్యా హృషీ కేశం	2-9-24

ఏవమేతద్యథా	11-3-193
ఏష తేభిహితా	2-39-37
ఏషా బ్రాహ్మీస్థితిః	2-72-51
ఏషామర్థకాంక్షితం	1-33-12

ఓ

ఓం తత్సదితి	17-23-29
ఓ మిత్యేకాక్షరం	8-13-146
ఓషధీనాం యవ	10-31A-186

క

కచ్చిదేతచ్ఛ్రుతం	18-72-336
కచ్చిన్నోభయ	6-38-120
కట్వాప్లవణా	17-9-293
కథం నజ్జేయ	1-39-14
కథం భీష్మమహం	2-4-21
కథం విద్యామహం	10-17-180
కర్మజం బుద్ధి	2-51-43
కర్మణ స్సుకృత	14-16-257
కర్మజైవ హి	3-20-60
కర్మణో హ్యపి	4-17-79
కర్మణ్యకర్మ	4-18-79
కర్మణ్యేనాధికార	2-47-41
కర్మబ్రహ్మాద్భవం	3-15-58
కర్మేంద్రియాణి	3-6-55
కర్మయంత	17-6-292
కవిం పురాణ	8-9-144
కస్మాచ్ఛతే	11-37-210
కాంతంతః	4-12-77
కామ ఏష క్రోధ	3-37-67
కామక్రోధవియక్తానాం	5-26-103

కామమోక్షత్య	16-10-281
కామాత్మాన	2-48-39
కామైసైసై	7-20-134
కామ్యానాం కర్మణాం	18-2-301
కాయేన మనసా	5-11-96
కార్పణ్యదోషోపహత	2-7-22
కార్యకారణకర్తృత్వే	13-21-242
కార్యమిత్యేవ	18-9-307
కాలోఽస్మి లోక	11-32-207
కాశ్యశ్చ పరమే	1-17-6
కిం కర్మ కిమకర్మేతి	4-16-78
కిం తద్రబ్ధహ్య	8-1-141
కిం పునరాభ్యుత్థానాః	9-33-170
కిరీటినం గదినం చక్ర	11-46-215
కిరీటినం గదినం చక్రేణం	11-17-200
కుతస్త్వా కశ్చల	2-2-20
కులక్షయే ప్రణశ్యంతి	1-40-14
కృపయా పరయా	1-28-10
కృషిగోరక్ష్య	18-44-323
క్షోభోఽధికతర	12-5-223
క్షేరింగైస్త్రిన్	14-21-259
క్షయ్యం మాస్మ	2-3-20
క్షోధాద్భవతి	2-63-48

క్ష

క్షీప్రం భవతి	9-31-169
క్షేత్రక్షేత్రజయో	13-35-248
క్షేత్రజం చాపి	13-3-233

గ

గతసంగస్య ముక్తస్య	4-28-81
గతిర్భూతప్రభు	9-18-163

గాండివం సంసతే	1-80-11
గామావిశ్వ చ	15-13-271
గుణానేతా నతీత్య	14-20-258
గురూ నహత్వా	2-5-21

చ

చంచలం హి మనః	6-34-119
చతుర్విధా భజంతే	7-16-133
చాతుర్వర్ణ్యం మయా	4-13-77
చింతామపరిమేయాం	16-11-281
చేతసా సర్వకర్మాణి	18-57-328

జ

జన్మకర్మ చ మే	4-9-75
జరామరణ మోక్షాయ	7-29-138
జాతస్య హి ధ్రువో	2-27-32
జితాత్మనః ప్రకాంతస్య	6-7-108
జ్యాయనీ చక్కర్మణ	3-1-53
జ్యోతిషా మపి	13-18-240

జ్ఞ

జ్ఞానం కర్మ చ	18-19-311
జ్ఞానం జ్ఞేయం	18-18-3 1
జ్ఞానం తేజహం	7-2-127
జ్ఞాన యజ్ఞేన	9-15-162
జ్ఞాన విజ్ఞాన	6-8-109
జ్ఞానేనతు తదజ్ఞానం	5-16-98
జ్ఞేయం యత్రప్రవక్త్యామి	13-13-238
జ్ఞేయః స నిత్య	5-3-92

త

తం తథా కృపయా	2-1-19
తం విద్యాద్దుఃఖ	6-23-114
తచ్చ సంస్మృత్య	18-7-338

తత్వేతి యచ్చ	13-4-283
తత్వః పదం తి	15-4-265
తత్వః శ్వేతైః హయై	1-14-5
తత్వశ్చక్షాచ్చ	1-18-5
తత్వస్స విస్మయా	11-14-198
తత్త్వవిత్తు మహాబాహూ	3-28-64
తత్త తం బద్ధిసంయోగం	6-43-123
తత్త సత్త్వం నిర్మలత్వా	14-6-252
తత్తా పశ్యత్ స్థితాన్	1-26-9
తత్తైకస్థం జగత్కృతస్సం	11-13-198
తత్తైకాగ్రం మనః	6-12-110
తత్తైకం సతి కర్తార	18-16-310
తదత్యనభిసంధాయ	17-25-300
తద్విద్ధిపణిపాతేన	4-34-86
తద్బుధయ స్తదా	5-17-99
తపస్విభ్యోఽధిశో	6-46-124
తపామ్యహమహం	9-19-164
తమ స్వజానజం	14-8-253
తమవాచ హృషీకేశః	2-10-24
తమేవ శరణం	18-62-331
తస్మాచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం	16-24-287
తస్మాత్త్వమింద్రియా	3-41-69
తస్మాత్త్వముత్తిష్ఠ	11-33-203
తస్మాత్ప్రణమ్య	11-44-214
తస్మాత్సర్వేషుకాలేషు	8-7-143
తస్మా దజ్ఞాన సంభూతం	4-42-89
తస్మాదసక్తస్సతతం	3-19-60
తస్మా దోమిత్యుదాహృత్య	17-24-300
తస్మా ద్యస్యమహాబాహూ	2-68-50
తస్మాన్నార్హాయం	1-37-14
తస్యసంజరయన్	1-12-5

తానహం ద్విపతః	16-19-285
తాని సర్వాణిసంయమ్య	2-61-47
తుల్య నిందాస్తుతి	12-19-229
తేజఃతూమాధృతి	16-3-277
తే తం భుక్త్వాస్వర్గ	9-21-165
తేషాం జ్ఞానీ నిత్యయుక్త	7-16-133
తేషాం సతతయుక్తానాం	10-10-177
తేషా మహం సముద్రరా	12-7-223
తేషా మేవాను కంపార	10-11-177
త్యక్త్వా కర్మఫలాసంగం	4-20-80
త్యాజ్యం దోషవదిత్యేకే	18-3-304
త్రిభిర్గుణమయై	7-13-132
త్రివిధం నరక స్వేదం	16-21-286
త్రివిధా భవతిశ్రద్ధా	17-2-290
త్రైగుణ్య విషయా	2-45-40
త్రైవిద్యామాం	9-20-164
త్వ మతఃపరం పరమం	11-18-201
త్వమాదిదేవః	11-38-211

ద

దంజో దమయతా	10-38-189
దంభో దర్శోఽభిమానశ్చ	16-4-278
దంష్ట్రాక రాశాని	11-25-204
దాతవ్యమితి	17-20-298
దివి సూర్య సహస్రస్య	11-12-197
దివ్యమాల్యాంబరధరం	11-11-197
దుఃఖ మిత్యేవ	18-8-306
దుఃఖేష్వనుద్విగ్న	2-56-46
దురేణ హ్యవరం	2-49-42
ద్వష్టాతు పాండవానీకం	1-2-1
ద్వష్టేదం మానుషం	11-51-217
దేవ ద్విజ గురుప్రాజ్ఞ	17-14-296

దేవాన్ భావయతా నేన	3-11-57
దేహినోఽస్మిన్ యథా	2-13-26
దేహీ నిత్య మవధ్యో	2-30-34
దైవమేవాపరే యజ్ఞం	4-25-82
దైవీసంప ద్విమోక్షయ	16-5-278
దైవీప్రేమా గుణమయీ	7-14-132
దోషై రేతైః కలఘ్నానాం	1-43-15
ద్యావా పృథివ్యో	11-20-202
ద్యూతం ఛలయతా	10-36-188
ద్రవ్యయజ్ఞస్తపో	4-28-83
ద్రుపదో ద్రౌపదేయాశ్చ	1-18-7
ద్రోణంచ భీష్మంచ	11-34-208
ద్వావిహా పురుషౌ	15-16-272
ద్వౌ భూత సర్గా	16-6-279

ధ

ధర్మక్షేత్రే కరుక్షేత్రే	1-1-1
ధూమేనావ్రియతే వహ్ని	3-38-68
ధూమారాత్రిస్తథా	8-25-152
ధృత్యా యయా	18-33-318
ధృష్టకేతు శ్చేకితానః	1-5-3
ధ్యానేనాత్మని పశ్యంతి	13-25-243
ధ్యాయతో విషయాన్	2-62-48

న

న కర్తృత్వం న కర్మాజీ	5-14-97
న కర్మణా మనారంభాత్	3-4-54
న కాంక్షే విజయం	1-32-11
న చ తస్మాన్మనుష్యేషు	18-69-334
న చ మత్స్థాని భూతాని	9-5-157
న చ మాం తాని	9-9-159
న చైత ద్విద్యుః	2-6-22
న జాయతే మ్రియతే	2-20-29

న తదస్తి పృథివ్యాం	18-40-321
న త ద్భాసయతే	15-6-266
న తు మాం శత్యనే	11-8-195
న త్వేవాహం జాతు	2-12-25
న ద్వేప్యవశలం	18-10-307
న ప్రహృష్యేత్ప్రియం	5-20-101
న బుద్ధి భేదం జనయే	3-26-63
నభ స్సవృశం దీప్త	11-24-204
నమః పురస్తా దథ	11-40-212
న మాం కర్మాణి	4-14-77
న మాం దుష్కృతినో	7-15-133
నమే పార్థాస్తి క రవ్యం	3-22-61
నమే విదు స్సురగణాః	10-2-173
న దూప మస్యేహ	15-3-264
నవేద యజ్ఞా ధ్యాయనై	11-48-216
నష్టో మోహః స్మృతి	18-73-336
న హి కశ్చిత్ తుణమపి	3-5-57
న హి జ్ఞానేన సదృశం	4-38-87
నహి దేహభృతా	18-11-308
నహి ప్రపశ్యామి	2-8-23
నాంతోఽస్తి మమ	10-40-189
నాత్యన్నతస్తు యోగో	6-16-112
నాదత్తే కస్యచిత్పాపం	5-15-98
నాన్యం గుణేభ్యః	14-19-258
నానతో విద్యతే	2-16-27
నా సి బుద్ధి రయన్తస్య	2-66-49
నాహం ప్రకాశస్సర్వస్య	7-25-137
నాహం వేదైర్నతపసా	11-53-218
నిమిత్తాని చ పశ్యామి	1-31-11
నియతం కరుకర్మ	3-8-55
నియతం సంగరహిత	18-23-313

నియతస్యతు సన్నాస్యః	18-7-306
నిరాకీర్యత చిత్తాత్మా	4-21-80
నిర్బాన మోహో	15-5-265
నిశ్చయం శృణుమే	18-4-304
నిహత్య ధార్తరాష్ట్రా	1-36-13
నేహభిక్రమనాశో	2-40-37
నేతే సృతీపార్థ	8-27-153
నేనం ఛిందంతి	2-23-31
నేవకించిత్కరోమితి	5-8-94
నేవతస్య కృతేనాత్మో	3-18-60

ప

పంచైతాని మహా	18-13-308
పత్రం పుష్పం ఫలం	9-26-167
పరంబ్రహ్మ పరం	10-12-178
పరం భూయః ప్రవ	14-1-250
పర స్తస్మాత్తు భావో	8-20-150
పరిత్రాణాయసాధూనాం	4-8-75
పవనః పవతా	10-31-185
పశ్యమే పార్థ	11-5-194
పశ్యాదిత్యాన్	11-6-194
పశ్యామిదేవాం	11-15-199
పశ్యేతాం పాండు	1-3-2
పాంచజన్యం హృషీ	1-15-6
పార్థనైవేహనాముత్ర	6-40-121
పితామహస్య జగతో	9-17-162
పితాసిలోకస్య	11-43-213
పుణ్యోగంధః పృథీవ్యాం	7-9-130
పురుషః ప్రకృతిస్థో	13-22-242
పురుషస్సపరః	8-22-151
పురోధసాం చ ముఖ్యం	10-24-183
పూర్వాభ్యాసేన తే	6-44-123

పృథక్త్వేనతు యద్	18-21-312
ప్రకాశం చ ప్రవృత్తిం	14-22-259
ప్రకృతిం పురుషం	13-1-232
ప్రకృతిం పురుషం	13-20-241
ప్రకృతిం స్వామవప్తభ్య	9-8-159
ప్రకృతేః క్రియమాణాని	3-27-63
ప్రకృతేర్గుణసమ్మాధాః	3-29-64
ప్రకృత్యైవ చ కర్మాణి	13-30-246
ప్రజహాతి యదా	2-55-45
ప్రణవోఽపి ధనుః	8-13-147
ప్రయత్నా ద్యతమానస్తు	6-45-124
ప్రయాణకాలే మనసా	8-10-145
ప్రలపన్ విసృజన్	5-9-95
ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ	18-30-317
ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ	16-7-279
ప్రశాంతమనసం	6-27-116
ప్రశాంతాత్మా విగతభీః	6-14-111
ప్రసాదే సర్వదుఃఖానాం	2-65-49
ప్రహ్లాద శ్చాస్మి	10-30-185
ప్రాప్య పుణ్యకృతాం	6-41-122

బ

బంధు రాత్మాత్మన	6-6-108
బలం బలవతాం	7-11-131
బహిరంతశ్చ	13-16-239
బహూనాం జన్మనా	7-19-134
బహూనిమే వ్యతీ	4-5-73
బాహ్యస్పర్శేష్వస	5-21-101
బీజం మాం సర్వ	7-10-131
బుద్ధియుక్తో జహా	2-50-43
బుద్ధేరాన మస ధిజ్ఞ	10-4-174

బుద్ధిరేభదం	18-29-316
బుద్ధ్యావిశుద్ధయా	18-51-326
బృహత్సామ తథా	10-35-187
బ్రహ్మణోహి ప్రతిష్ఠా	14-27-262
బ్రహ్మశ్వాధాయ	5-10-95
బ్రహ్మభూతఃప్రస	18-54-327
బ్రహ్మర్షణం బ్రహ్మ	4-24-81
బ్రాహ్మణక్షత్రియ	18-41-321

భ

భక్త్యాత్వనన్యయా	11-54-219
భక్త్యా మామభి	18-55-327
భయాద్రణాదుపరతం	2-35-35
భవానీభిష్మశ్చ	1-8-3
భవాప్యయాహి	11-2-192
భీష్మద్రోణ ప్రముఖత	1-25-9
భూతగ్రామ స్స	8-19-150
భూమిరాపోఽనలో	7-4-128
భూయ ఏవ మహా	10-1-173
భోక్తారం యజ్ఞ	5-29-104
భోగైశ్వర్యప్రస	2-44-39

మ

మచ్చిత్తస్సర్వ	18-58-329
మచ్చిత్తా మద్గత	10-9-177
మత్కర్మ కృన్మత్పర	11-55-219
మత్తః పరతరం	7-7-129
మదనుగ్రహాయ	11-1-192
మనః ప్రసాద	17-16-296
మనుష్యాణాం సహ	7-3-128
మన్మనాభవ మద్భక్తో	9-34-171
మన్మనాభవ మద్భక్తో	18-65-332
మన్యసే యది తచ్ఛక్యం	11-4-193

మమయోనిర్మహ	14-2-251
మమైవాంశో జీవ	15-7-267
మయా తతమిదం	9-4-157
మయాధ్యక్షేణ	9-10-159
మయా ప్రసన్నేన	11-47-215
మయిచానన్య	13-11-237
మయిసర్వాణి	8-30-64
మయ్యావేళ మనో	12-2-221
మయ్యాస క్తమనాః	7-1-127
మయ్యేవమన ఆధత్స్వ	12-8-224
మహర్షయ స్సప్త	10-6-175
మహర్షిణాం భృగు	10-25-183
మహాత్మానస్తు	9-18-161
మహాభూతాన్యహం	13-6-234
మాంచయోఽవ్యభి	14-26-261
మాంహిషార్	9-32-170
మాతేవ్యథా మాచ	11-49-216
మాత్రాస్పర్శాస్తు	2-14-26
మానావమానయో	14-25-261
మా ముఖేత్య పున	8-15-148
ముక్తిసంగోఽనహం	18-26-315
మూఢగ్రాహేజాత్మనో	17-19-298
మృత్యుస్సర్వహర	10-34-187
మోక్షాశా మోక్షు	9-12-160

య

యం యం వాపి స్మరన్	8-6-143
యం లబ్ధ్వా చాపరం	6-22-114
యం సన్నాన్యస ఇతి	6-2-106
యం హి నవ్యథ	2-15-27
య ఇదం పరమం	18-68-334
య ఏనం వేత్తి పురుషం	13-24-243
య ఏనం వేత్తి హంతారం	2-19-29

యచ్చాప హాసాఢ	11-42-213
యచ్చాపి సర్వ	10-39-189
యజంతే సాత్త్వికా	17-4-291
యజ్ఞ దాన తపః	18-5-305
యజ్ఞ శిష్యామృత	4-31-85
యజ్ఞ శిష్యాశిష్య	3-13-58
యజ్ఞారా త్కర్మణో	3-9-56
యజ్ఞే తపసి	17-27-301
యతంతో యోగిన	15-11-270
యతః ప్రవృత్తి	18-46-323
యతతో హ్యపి	2-60-47
యతేంద్రియ మనో	5-28-104
యతో యతో నిశ్చ	6-26-115
యత్కరోషి యద	9-27-167
యత్త దగ్రే విష	18-37-319
యత్తు కామేప్పునా	18-24-314
యత్తు కృతస్త్వ	18-22-313
యత్తు ప్రత్యుపకారార్థం	17-21-299
యత్రకాలే త్వనా	8-23-151
యత్ర యోగేశ్వరః	18-78-338
యత్రోపరమతే	6-20-118
యతాన్త్యైః ప్రాప్యతే	5-5-93
యథాకాశ నిత్యో	9-6-158
యథాదీప్తో నివా	6-19-118
యథా నదీనాం	11-28-205
యథా ప్రకాశ	13-34-247
యథా ప్రదీపం	11-29-206
యథా సర్వగతం	13-33-247
యథైధాంసి సమి	4-37-87
యదత్తరం వేద	8-11-145
యదగ్రేచాను బంధే	18-39-320
యదాతే మోహ	2-52-44

యదానిత్యగతం	15-12-270
యదా భూత పృథ	18-81-246
యదా యదా హి	4-7-74
యదా వినియతం	6-18-113
యదా సంహరతే	2-58-46
యదా సత్త్వే ప్రవృద్ధే	14-14-256
యాదా హి నేంద్రి	6-4-107
యది మా మప్రతీ	1-46-17
యది హ్యహం న	3-23-62
యదృచ్ఛయా చోప	2-32-34
యదృచ్ఛాలాభ	4-22-81
యద్య దాచరతి	8-21-61
యద్య ద్విభూతి	10-41-190
యద్య యేతే న	1-38-14
యద్యహంకార	18-59-329
యదాత్వా న పున	4-35-86
యయాతు ధర్మ	18-34-318
యయా ధర్మ మధర్మం	18-31-317
యయా స్వప్నం భయం	18-35-319
యశ్చాస్త్రవిధి ముతస్మజ్య	16-28-287
యస్య నాహం కృతో	18-17-310
యస్య సర్వే సమా	4-19-80
యస్సర్వత్రా నభి	2-57-46
యస్తాత్మరతి కేవ	3-17-59
యస్త్యింద్రియాణి	3-7-55
యస్మాత్త ర మతీతో	15-18-273
యస్మాన్నో ద్విజతే	12-15-227
యాంతి దేవత్రతా	9-25-166
యాతయామం	17-10-294
యానికా సర్వభూ	2-69-50
యా మిమాం పుష్పితాం	2-42-38
యావత్సంజాయతే	18-27-244

యావదేతాన్నిరీక్షే	1-22-8
యావా నర ఉదపాసే	2-46-41
యుంజన్నేపం సదా	6-15-111
యుక్తః కర్మఫలం	5-12-96
యుక్తాహార విహారస్య	6-17-112
యుధామస్యశ్చ	1-6-3
యే చైవ సాత్త్వికా	7-12-132
యే తు భర్త్యా మృత	12-20-230
యేతు సర్వాణి	12-6-223
యేత్వత్తుర మని	12-3-222
యేత్స్వేత దభ్య	3-32-65
యేఽప్యన్య దేవతా	9-23-166
యేమే మతమిదం	3-31-65
యే యథా మాం ప్రప	4-11-76
యే కాస్త్ర విధి మత్స్యజ్య	17-1-290
యేషం త్వంతగతం	7-28-138
యేహి సంస్పర్శజా	5-22-101
యోఽంతః సుఖోఽంత	5-24-102
యోగయుక్తో విశు	5-7-93
యోగసన్న్యస్త	4-41-88
యోగస్థః పరు	2-48-42
యోగినా మపి	6-47-125
యోగీ యుంజీత	6-10-110
యోత్యమౌనా నవే	1-23-8
యో నహృష్యతి	12-17-228
యో మాం పశ్యతి	6-30-117
యో మా మజమనాదిం	10-3-174
యో మా మేవ మస	15-19-274
యోఽయం యోగ	6-33-118
యో యో యాం యాం	7-21-135

౪

రజస్తమశ్చాభి	14-10-254
రజసిప్రళయం	14-15-256

రక్షోరాగాత్మకం	14-7-252
రసోఽహ మప్సు	7-8-130
రాగ ద్వేష వియుక్త	2-64-48
రాగీ కర్మఫల	18-27-315
రాజక సంస్కృత్య	18-76-338
రాజవిద్యారాజ	9-2-156
రుద్రాణాం శంకర	10-23-182
రుద్రాదిత్యా వసవో	11-22-203
రూపం మహత్తే	11-23-203

ల

లక్ష్యం స్సగత	8-13b-147
లభంతే బ్రహ్మ	5-25-103
లేలిహ్య సే గ్ర సమాన	11-30-206
లోకేస్మిన్ ద్వివిధా	3-3-54
లోభః ప్రవృత్తి	14-12-255

వ

వక్త్రమర్హ స్వకే	10-16-180
వక్త్రాణీతే త్వర	11-27-205
వాయుర్యమోఽగ్ని	11-39-211
వాసాని జీర్ణాని	2-22-31
విద్యావినయ	5-18-100
విధిహీన మసృష్టాన్నం	17-13-295
వివిక్త సేవీ లఘ్వశీ	18-52-326
విషయావినివర్తంతే	2-59-47
విషయేంద్రియ సంయోగా	18-38-320
విస్తరేణాత్మనో	10-18-180
విహాయకామాన్	2-71-51
వీతరాగభయక్రోధా	4-10-75
వృష్టి నాం వాసు	10-37-188
వేదానాం సామవేదో	10-22-182
వేదావినాశినం	2-21-30
వేదాహం సమతీతాని	7-26-137

వేదేషు యజ్ఞేషు	8-28-153
వ్యవసాయాత్మికా	2-41-38
వ్యామిశ్రేణేన	3-2-53
వ్యాసప్రసాదాచ్యుత	18-75-337

శ్లో

శ్లోత్తిహైవ	5-23-102
శ్నైశ్నైరప	6-25-115
శమోదమస్తప	18-42-321
శరీరం యదవా	15-8-267
శరీరవాఙ్మనో	18-15-309
శుక్లకృష్ణేగతీ	8-26-152
శుచాదేశేప్రతి	6-11-110
శుభాశుభ ఫలై	9-28-168
శౌర్యం తేజోధృతి	18-43-322
శ్రద్ధయా పరయా	17-17-297
శ్రద్ధావా నననూ	18-71-335
శ్రద్ధావాన్ లభతే	4-39-87
శ్రుతి విప్రతిపన్నా	2-53-44
శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయా	4-33-85
శ్రేయాన్ స్వధర్మో	18-47-324
శ్రేయాస్వధర్మో	3-35-66
శ్రేయోహిజ్ఞాన	12-12-225
శ్రోతంచక్షుః స్పర్శ	15-9-268
శ్రోత్రాదీ నింద్రియా	4-26-83
శ్వశురాన్ సుహృద	1-27-10

స

సంకశో నరకా	1-42-15
సంకల్ప ప్రభవా	6-24-115
సంతుప్తస్సతతం	12-14-226
స ఏవాయంమయా	4-3-73
సక్తాః కర్మణ్య	3-25-63

సఖేతి మత్వా	11-41-212
సఘోషోధార్త	1-19-7
సతతం కీర్తయంతో	9-14-161
సతయా శ్రద్ధయా	7-22-135
సత్కారమాన	17-18-298
సత్త్వం రజస్తమ	14-5-252
సత్త్వం సుఖేసంజ	14-9-253
సత్త్వ తస్మాద్యతే	14-17-257
సత్త్వసుదూపా	17-3-291
సద్భవం చేష్టతే	3-38-66
సద్భావే సాధుభావే	17-26-300
సన్నియమ్యేంద్రియ	12-4-222
సన్న్యాసం కర్మణాం	5-1-91
సన్న్యాసః కర్మయో	5-2-91
సన్న్యాసస్య మహా	18-1-303
సన్న్యాసస్తు మహా	5-6-93
సమంకాయ శిరో	6-13-111
సమం పశ్యన్ హి	13-29-245
సమం సర్వేషు	13-28-245
సమదుఃఖసుఖ	14-24-260
సమశ్మితౌచ	12-18-228
సమోఽహం సర్వ	9-29-168
సర్గాణామాది	10-32-186
సర్వకర్మాణి	5-13-96
సర్వకర్మాణ్యపి	18-56-323
సర్వగుహ్యతమం	18-64-332
సర్వతః పాణిపాదం	13-14-238
సర్వద్వారాణి	8-12-146
సర్వద్వారేషు	14-11-255
సర్వధర్మాన్	18-66-333
సర్వభూతస్థ	6-29-117
సర్వభూతసీతం	6-31-117

సర్వభూతాని	9-7-158
సర్వభూతేషు	18-20-312
సర్వమేతద్భుతం	10-14-179
సర్వయోనిషు	14-4-251
సర్వస్యచాహం	15-15-272
సర్వాణీంద్రియ	4-27-83
సర్వేంద్రియగుణా	13-15-239
సహజంకర్మ	18-48-324
సహాయజ్ఞః ప్రజాః	3-10-56
సహస్రయుగ పర్యంత	8-17-149
సాంఖ్యయోగోపృథ	5-4-92
సాధిభూతాధి దైవం	7-30-139
సిద్ధింప్రాప్తోయథా	18-50-325
సీదంతి మమగాత్రాణి	1-29-10
సుఖం త్వీదానీం	18-36-319
సుఖదుఃఖౌ సమే	2-38-37
సుఖమాత్యంతికం	6-21-114
సుదుర్దర్శమిదం	11-52-218
సుహృన్మిత్రార్యదా	6-9-109
స్థానే హృషీకేశ	11-36-209
స్థితప్రజ్ఞస్య	2-54-45
సుర్యాన్ కృత్వా	5-27-104
స్వధర్మమపి	2-31-34
స్వభావజేన	18-60-330
స్వయమేవాత్మనా	10-15-179
స్వేస్వేకర్మణ్యభి	18-45-323

హ

హంత తే కథ	10-19-181
హతోవా ప్రాప్స్యనే	2-37-36
హృషీకేశం తదా	1-21-8

